Gesta romanoꝝ

Exgestis romanorũ historie notabiles de vitijs virtutibusq; tractãtes cũ applicationib; moralizatijs & misticis Incipiunt feliciter

Capitulum ꝑmum.

De dilectione

Dompeij reg nauit diues val de & potẽs qui filiã vnicã & pulchraz habẽbat quã tenerrime diligebat. Ita ꝙ ꝑ ei⁹ custodia quinq; milites ei assignauit. vt ꝓtra oẽ periculũ sub pena ĝni eam custodirent. Milites vero diebꝫ ac noctibꝫ armati eã custodiebãt. & añ ostium camere lãpadem ardentem ordinabant. ne alicꝫs de nocte ad eaz accederet. ipsis dormientibꝫ vel eis ignorantibꝫ. Et quendã caniculũ bene latrantem habẽbant. ꝑ cui⁹ latratum excitari possent. Puella ista tenerrime nutrita erat. que multum anhelabat mũdi spectacula videre. Cum añt semel foras perspexisset venit quidaz dux q̃ cum oculos impudicos in eã iniecit statim captus est in amorem ei⁹ qz pulchra nimis & oculis oĩm erat grõsa ac imperatoris filia vnica. que ꝑ⁹ mortẽ prĩs iure hereditario imperiũ obtineret. Dux iste mlta ei ꝓmisit. vt ei⁹ consensum obtineret. Illa vero sperãs de ꝓmissione consensit. statim caniculũ paruũ occidit lampadem extinxit & ỹ nocte ducẽ est secuta Mane vero facta est q̃stio vbi deuenit. Erat tũc in palatio regis pugil fortis. qui semper ꝙ iusticia ĩperij pugnauit. q̃ cũ audisset ꝙ filia prẽm cõtempsit. agili cursu p⁹ eã currebat. Dux vo cũ eũ armatum vidisset venientez. duellum cum eo ꝓmisit Sz pugil prevaluit & caput eius amputauit & puellam ad palatiũ reduxit. tñ facẽ prĩs multo tempe nõ vidit ꝓtinue gemitus & suspiria emittebat Hoc audiens quidã sapiẽs in curia imꝑatoris. qui semꝑ mediator inter imꝑatorez & alios erat ꝓstitutus mor⁹ pietate. ꝙ eũ est patri recõsiliata ac nobilissimo viro desponsata. Quo facto varia donaria a pre recepit. Prio tunicã talarẽ polimitã vndiqꝫ intextã. hoc habẽrem. Dimisi tibi ne adquias vlr̃. A rege⁹ quandã cozonã aureã habuit sic insculptã. Ex me tua dignitas. A ꝓpugnatoze habuit anulũ vnum cũ hac scꝛptura dilexi te. disce diligere A sapiẽte mediatoze alium anulũ recepit sic sculptum. Quid feu? Quantũ? Quare A filio regis etiã anuluz sic scriptũ. Nobilis es. nobilitatẽ tuã ne ꝓtenas. A germano, ꝓpio aliuz anulũ recepit. in q̃ erat scripturz. Accedẽ ad me ne timeas. frater tu⁹ sũ. A sponso sigillũ aureũ. q̃ sibi hereditas sponsi ꝓfirmabatur collata est cui⁹ scriptura erat. Jã ꝓiuncta es noli amplius errare. Puella postq̃ ista dona recepat eã q̃diu vixerat custodiuit. & est ab omnibꝫ dilecta & dies suos in pace finiuit

Moralisatio

Clarissimi. imperator iste est pater ipẽ celestis. qui vocauit nos ꝙ passionẽ filij sui de fauce dyaboli. Ipe est rex regum & dñs dominãtium. Deutro. xxij. Nunq̃d ipe est pater tu⁹ q̃ possedit fecit & creauit te. Filia vnica est aĩa rõalis. q̃ tradit quinq; militibꝫ. i. quinq; sensibꝫ ad custodiendum. qui sũt armati ꝙ virtutes q̃s hõ in baptismo recepit Jsti sensus sũt visus. auditus ꝛc̃. q̃ hñt ꝓtra dyabolũ mundum & carnem eã custodire. lampas ardens est voluptas vero in oĩbꝫ subiecta q̃ dz sp ardere ĩ bonis opibꝫ vt pco nõ ꝓsentiat. Caniculus paru⁹ bñ latrãs ẽ ꝓscia q̃ bz ꝺ pcã recalcitrare & heu ꝙdoloz aĩa volẽs mũdi spectacla videre sepe ꝙgit foras tocẽs q̃ciens ꝺ diuinũ ꝓceptũ agit statĩ a duce .i. a raptoze infernali voluntarie ẽ seducta. & sic lãpas bonoꝝ opeꝝ extinguit & caniculus ꝓscie occidit & sic aĩa in nocte pcti secũ dyabolũ. Hec cũ audisset pugil nr̃ s. de⁹ Qz nõ est alius q̃ pugn ꝙ nob nisi tu. de⁹

Canonicorũ Regularium Sti Augustini in Grauenhoff prope Goslariam.

nost̄ statī ꝓtra ducē dyabolū pugnauit ⁊ victoriā obtinuit ⁊ aiaz ad palatiū tegni celestī adduxit Sapiēs mediatoz erat xp̄s dicēte apl̄o. j. Thy. ij. Eln? ē? mediatoz dei ⁊ hoim hō ihs xp̄s. Fil? regis ē xp̄s. vñ p̄s. Fili? me? es tu ⁊c̄. Fr̄ nr̄ xp̄s Beñ. xxxvij. Fr̄ nr̄ est. Spoosus nr̄ ē xp̄s iuxta illud. Osee. ij. Sponsabo te mihi in fide. Et iterꝫ sponsus sanguinū tu mihi eris ꝓ ip̄m recōsiliati sumus celesti p̄ri ⁊ ad pacē vocati. Ip̄e em̄ est pax nostra q̄ vtraq; fecit vnū ad Eph̄. Ab ipso p̄dicta donaria recepim? ꝑmo tunicā talarē s. cutē suā dignissimā ⁊ certe polimitā. qz flagellacione cruoze luoze ⁊ alijs varijs luoziby intextā. Cui? textura nil̄ aliud nisi dimissi t̄. qz redēi te ne adiicias vltra malū agere. vade inquit noli amplius peccare. Hec est tunica Joseph tincta in sanguine hedi. Beñ. xxxvij. Iste xp̄us rex nr̄ dedit nob coronā gl̄osissimaz s. dū ꝓ nob voluit coronari ⁊ de ibi inuenim? ex me tua dignitas. De ista corona Jo. xix. Exiuit ihs portans coronā spineā. Xps etiā est ꝓpugnator nr̄ q̄ dedit nob vnū anulū s. fozamē dextre man? ⁊ vere ibi possumus ꝓcipe. sic̄ scriptum est dilexi te disce diligere. Apo. j. Dilexit nos ⁊ lauit nos a peccatis nr̄is in sanguie suo. Crist? mediatoz nr̄ dedit nobis aliū anulum s. fozamen sinistre man? vbi vtere possumus scriptū. Quid feci. ingrū. gre. Quid feci. Heip̄m extraniui fozmā tui accipiens. Quātū feci hoiez gre. vt hoiez pditū redimerē. De hijs trib̄ Zacha. xiij. que sūt iste plage in medio manuū tuaz. Et respondit dicens His plagat? sū in domo illoz q̄ me dilexerūt. Xps fr̄ nr̄ est ⁊ fili? regis eterni, dedit nob tercia anulū scz fozamē dextri pedis. Et q̄d ibi nisi nobil̄ eo nobilitatē tuā ne ꝓtenas Silr xp̄s est germanꝰ nr̄ Et dedit nob ingrā āulū scz fozamē sinistri pedis in q̄ scriptū est. Ace ⁊c̄. ne timeas. ff tu? sū. Xps est nr̄ spōsus dedit nob sigillū q̄ spōsi hereditas cō firmabat collata. i. vuln? lateris sui cum lancea ꝓfozatū, ꝓpter nimiū amoꝛez q̄ te dilexit ⁊ q̄d ibi nisi tā ꝑiucta es michi per miscōiaz noli amplius peccare. Studeamus q̄ carissimi dona sic mūda custodire q̄ possim? dicere illō matḥi Dñe quinq; talenta tradidisti mihi. ⁊ sic sine dubio poterimus regnare in celesti gremio. qđ nobis ꝓestare dignet̄ pater ⁊ filius ⁊c̄.

De miscōia Caplm. ij.

Justus regnauit

qui statuit ꝓ lege sub pena mozt̄is q̄ filij parentes suos alerent. Accidit casus. Qui erāt duo fratres ex vno patre vnus filiū habebat ⁊ vidit auūculum suum egentē statī ꝑm legē eū aluit ꝓtra voluntatē p̄ris ⁊ ido pater eius a societate sua eum expulit. verūtn hoc nō obstante nō dimisit quin auunculum suū egentem aleret ⁊ necessaria ei in omnib dedit. Post hec auūculus eius diues fact? est ⁊ pater eius cepit egere. filius vo hoc videns. p̄rem aluit, phibēte auūculo ido a societate auūculi est expulsus dicensq; ei. Carissime tibi ꝓstat q̄ aliq̄n egen? eram ⁊ ꝓtra voluntatē patris tui michi necessaria in omnib ministrasti. Et ido iam te ī filiū meū ⁊ hereduz accepi. Ingratus filius hereditatem nō sequit̄. ꝑ filius adoptatus. sicut tu ingratus fuisti qz contra p̄ceptū meum patrem tuum aluisti. Ideo hereditatē meam nō obtinebis. Filius respondit auunculo. Nullus debet puniri ꝓ eo qđ lex statuit ⁊ cōpellit. sed lex natural̄ ⁊ scripta cōpellit filium parentib subuenire in necessitate. maximeq; eos honozare. Ido expelli ab hereditate de iure nō debeo

Mozalisatio

Carissimi. duo

fratres sūt fili? dei ⁊ mūdus qui ambo a p̄re celesti ꝓcesserūt. Fili? dei ꝓ generacōez. Mundus p̄ creationē. Inter istos fuit ⁊ est discoz

dia ab inicio ī tantū q̄ qui est amic? vnius ē inimic? alteri? . Juxta illd. Jaco. iij Quicunq; voluerit ee amic? hui? scli ini/micus ꝓstituet dei. ꝑ fili? vnus est q̄libet xp̄ian? q̄ est fili? xp̄i qz ei adhereat per fidē Nō g̃ debem? alere mundū ꝓ superbiam auariciā ⁊ sic de ceteri. si volum? filij dei esse ⁊ si ꝓfuiz fecerim? certe a societate xp̄i expellimur q̄tū ad hereditatē celestē Si xp̄m alere volum? ꝓ opera pietatis. mūdus odio habebit. verūtn melius est mūdū odire q̄ hereditatē celestē amittē

Justū iudiciū. Cap. iij.

Vidā impera

tor regnauit q̄ statuit ꝓ lege q̄ si mulier sub viro adultera esset sine mia de alto mōte p̄cipitaret. Accidit casus q̄ quedā mulier sub viro suo erat adulterata. stati ꝑm legē de alto mōte erat p̄cipitata. ꝑ de mōte tā suauit descendit q̄ in nullo lesa erat. Ducta est ad iudiciū index videns q̄ mortua nō essz sniam dedit iterꝫ precipitari ⁊ mozi. Ait mulier. Dñe si sic feceritis ꝓ legē agitis. Lex vult q̄ null? dz bis puniri ꝓ vno delicto. Ego erā p̄cipitata qz semel adulterata ⁊ de? me miraculose saluauit. ergo iterato nō debeo p̄cipitari Ait iudex. Saris prudenter respondisti vade in pace. ⁊ sic saluata est mulier.

Mozalizatio Carissimi

Imperator iste

est de? nr̄ q̄ fac̄ istā legē. q̄ si q̄s in aia pollut? fuit sub xp̄o q̄ ē spons? aie ꝓ pcm̄ mortale dz p̄cipitari de alto mō te. i. de regno celesti. sic̄ erat ꝑm? pz adā ꝑ de? ꝓ filij sui passionē saluauit. Hō cū peccat de? nō stati, ꝓp infinitā suā miaz eū dāpnat ꝑ ꝓ grāz suā saluat vt nō dāpnet

De iusticia iudicantiū Cap. iiij.

Cesar regnauit

q̄ statuit ꝓ lege q̄ q̄s mulierē rapet ⁊ vi eā opprimeret ī electōe mulieris esset vtz mozi deberet vel eaz sine vote in vxorē duceret. Accidit casus q̄ quidā rapuit nocte simul duas mulieres vna petijt mortē. ⁊ alia nupcias. Raptoz captꝰ ē ⁊ ductꝰ coram iudice vt duabꝰ mulieribꝰ ꝑm legē tñderet. ꝓma mulier instanter ꝑm legē mortē eius petijt Scōa eum in vir̄ habere clamauit. ⁊ dixit ꝓme mulieri. Lex est q̄ lex dictat q̄ periculonē tuā obtineas. ⁊ eodē mō lex, ꝓ me clamat. Sz qz mea pericio ē minoz ⁊ magl caritatiua. ideo mihi videt̄ q̄ iudex ꝓ me sniam dabit. Ambe mulieres iudici sūt cōq̄ste ⁊ q̄libet beneficiū legis postulabat Judex cū vtrāq; ꝓtē audissz scōe mulieri ꝓcessit vt eū in vir̄ obtinēt ⁊ sic factū ē

Mozalizatio Carissimi.

Imperator iste

est dñs nr̄ ihs xp̄s. Raptoz q̄libet pctoz q̄ rapit. i. violat duas mulieres. s. iusticiā ⁊ miam. q̄ sunt ābe filie dei. raptoz cōuocat̄ coram iudice qui aia separat̄ a corpoze. ꝓma scz iusticia ꝓ peccatorem allegat eternaliter mozi per legē iustice. ꝑ altera scz mia dina allegat q̄ per ꝓtricionem ⁊ cōfessionē saluabit̄. Ideo studeamus sic deo placere ⁊c̄.

De sectanda fidelitate Cap. v.

Cer quidā reg

nauit. In cui? ip̄erio erat quidā iuuenis a pirat̄ captus q̄ scp̄sit patri suo ꝓ redēpcōne q̄ ꝓz noluit eum redimere sic q̄ iuuenis multo tpe in carcere erat macerat?. Ille q̄ eū in vinculis habebat quandā pulchrā filiā ac oculoꝝ gratiosā genuerat. q̄ nutrita i domo erat q̄sq; .xx. anos in etate sua cōpleuerat. q̄ sepius incarceratū visitatū iuit ac

a .iij.

consolabat. Sz ille tm̃ desolatus erat q̃ nullã cõsolacõnẽ recipere poterat ꝫ suspi ria ⁊ gemit⁹ continue emittebat. Accidit quodã die q̃ cũ puella cum visitaret ait iuuenis ei. O bona puella vtinam velles pro mea liberatione laborare Que ait Quomõ potero hoc attemptare. pater tuus qui te genuit non vult te redimere ego vero cum sim tibi extranea quomodo deberem hoc cogitare .⁊ si liberarẽ offensionẽ patris mei incurrerẽ. qz tuã redẽptõem perderet pr̃ meus. Ꝯcruntamen mihi vnum concede et liberabo te. At ille. O bona puella pete a me quod tibi placuerit.si mihi est possibile ego concedã At illa Nihil aliud peto pro tua liberatione nisi q̃ me i vxorem ducas tempore opportuno. Qui ait.hoc tibi firmiter promitto. Statim puella patre ignorante ipsum vinculis liberauit et cum eo ad patriã suam fugit. Cum vero ad patrem suum venisset.ait ei pater. O fili ꝺ tuo aduẽtu gaudeo .ꝫ dic mihi qualis ẽ ista puella quam tecum duxisti. At ille Filia regis est quã in vxorem habeo. Ait pater Sub pena amissionis hereditatis. tue nolo vt eam in vxorez ducas. At ille. O pater quid dicis .Plus ei reneor quam tibi quando captus eram inmanus inimici et fortiter vinculatus tibi ꝓ mea redemptione scripsi.noluisti me redimẽ Ipsa vero nõ tãtũ a carcere. sed a mortis periculo me liberauit.ideo eam in vxorem ducere volo. Ait pater. Fili dico tibi q̃ non possis eam confidere et ꝓconsequens nullo modo in vxorẽ ducere .patrem proprium decepit quando ipso ignorante te a carcere liberauit pro qua liberatione pater eius multa perdidit que pro tua redemptione habuisset ergo vipetur quod tu non poteris in eam cõfidere et perconsequens nullo modo in vxorem ducere Item alia ratio est Ista licet te liberauit hoc fuit causa libidinis vt posset te in virum habere et ideo quia eius libido erat causa liberationis tue non michi videtur quod vxor tua erit Puella audiens istas rationes ait. Ad primã respõdeo qñ dicis q̃ ego decepi patrem meũ ꝓpriũ q̃ non est vꝛ. Ille decipit̃ qui in aliquo bono diminuit̃.sed pater me⁹ taz complex ẽ q̃ alicui⁹ auxilio nõ indiget cũ hoc perpendi iuuenẽ istuz a carcere liberaui ⁊ si pater meus ꝓ eo redẽptionez accepisset ⁊ non multuz,ꝓpter hoc ditior fuisset.⁊ tamen ꝓ redemptionez depauperatus esses.ergo in isto actu te saluaui q̃ ad redẽptionem non tendisti⁊ patri meo nullam iniuriam feci. Ad aliam rationẽ quando dicis.q̃ ego ex libidine hoc feci respõdeo.hoc nullo modo potest fieri qz libido aut est propter pulchritudinem aut,ꝓpt̃ diuicias aut,ꝓpt̃ honozes aut,ꝓpt̃ fortitudiez.sed fili⁹ tu⁹ nullũ istorũ habuit.quia pulchritudo eius per carcerem erat annihilata. Nec diues fuit. quia non habuit vnde seipsuz redimeret. Nec fortis.quia fortitudinem perdidit per carceris macerationem. Ergo sola pietas me mouebat q̃ ipsũ liberaui. Pater hoc audiens non poterat filium arguere vltrꝰ Filius ergo cum magna solemnitate eaz in vxorem duxit ⁊ in pace vitam finiuit.

Mozalizatio. Carissimi

Filius a piratis captus erat totuz genus humanũ captũ ꝓ peccatũ ꝑmi parentis in carcere demonis.s.in eius potestate Pater qui noluit eũ redimere ẽ mũd⁹ iste qui nullo mõ volebat hoiez iuuare a carcere diaboli sed potiꝰ eũ tenere. Filius que eũ i carcere visitauit ẽ diuinitas aie cõiuncta q̃ hũano generi cõpaciebat̃.q̃ p⁹ passionem suam ad infernum descendit ⁊ hominem a vinculis diaboli liberauit Pater vero celestis de nostris diuicijs nõ indiget qz sup̃ oia ẽ diues ⁊ sũme bon⁹

Jõ cristus motus pietate ad nos de celis descendit.nos visitauit qñ carnem nostram assumpsit ⁊ tñ nihil aliud petijt ꝓ nostra redemptione nisi q̃ sit homini desponsatus. Juxta illud Osee.ij. Desponsabo eã michi in fide. Ꝯcruntamen pater noster mundus cui multi obediunt. cõtra hoc semper murmurat ⁊ allegat. Si deo adhereas.hereditatem meam id est mundanam nõ habebis.qz impossibile est deo seruire ⁊ mammone Mathei sexto capitulo. Sed melius est nobis spernere mũdum q̃ societatem dei amittere. Juxta illud Mathei. Qui reliquerit patrem aut matrem vxorem aut agzos,ꝓpter me centuplum accipiet ⁊ vitam eternam possidebit. Quam nobis tribuere dignetur ihesus xp̃s filius dei viui qui cũ patre ⁊ spiritu sancto regna in sempiterna secula

De secunda ratione Capm. vj.

Erat quidam imperator potens sed tyrannus qui quandam puellaz regis filiam pulchram valde desponsauit. Facta desponsatione ambo ad inuicem iuramentum fecerunt q̃ si quis eoꝝ prius moreretur altter nimio amore seipsum occideret. Accidit semel q̃ imperator iste ad partes longinquas se trãstulit ⁊ diu morã ibidem traxit. Volens probare vxorẽ ad eam nuncium festinauit. vt ei de morte sua diceret. Audiens hoc vxor ꝓpter iuramentum qđ ante fecerat viro suo de alto monte se precipitauit vt moreretur Ꝯcruntamen mortua non est ꝫ infra breue tẽpus sanitati ẽ restituta. Deinde iterato seipsam volebat precipitare vt moreret̃,ꝓpter iuramentum qđ fecerat. Pater eius hoc audiens precepit. vt precepto ⁊ iuramento viri non obediret. Illa vero nolebat ꝓsentire. Ait pater Exquo nõ vis michi cõsentire ⁊ obedire celeriter extra societatem meam exeas. At illa nolo.et hoc per talem racionem probo Cũ autem quis iuramento est obligatus .tenetur adimplere .ego iuraui viro meo q̃ pro eius amore me ipsam occiderẽ .ideo non deliqui si iuramentum implere volo ergo extra societatem tuam non debeo expelli. Item nullus debet puniri ꝓ eo qđ est commendable Sed cum vir et vxor sint vnum in carne secũdum deum cõmendabile est q̃ vxor pro amore viri sui moriatur .Ꝯcruntamen in india aliquãdo erat lex .q̃ vxor post mortem viri sui pre dolore et amore seipsam comburere deberet vel viua cum eo in sepulcrum poni. Et ideo vt mihi videtur non deliqui quãdo meipsã interfeci,ꝓpter amorem viri mei. Ait pater. Quãdo prius dixisti q̃ obligata iuramento fuisti⁊c.tale obligamentum non valet .quia pꝛtendit ad malum finem scz ad mortem. Juramentũ semp⁹ debet esse racionabile .et ideo iuramẽtum tuum nullum est Ad aliam racionem quando dixisti q̃ istud ẽ cõmendabile q̃ vxor moriatur pro viro,non valet .quia licet sint vnum in corpore ꝓ carnalem affectionẽ tamen in anima duo sunt'que abinuicem realiter differũt Et ideo non valz quod allegasti. Puella hec audiens nõ poterat vlterius arguere .sed dictis patris adhesit .nec vlterius seipsam ꝑcipitare volebat, nec amplius viro suo copulari

Mozalizatio. Carissimi.

Rex iste est diabolus. Puella est anima tam graciosa ad dei similitudinem creata .quã dyabolus ei per peccatũ desponsauit Ꝯcruntamen in peccato cõmisso facta cõuẽtio ẽ q̃ si ipse mortu⁹ erat ꝓ peccatis ⁊ i ẽginas pribꝰ.i.in iferno ꝓ superbia suã pollicit⁹ ẽ .sic vult q̃ aia peccatrix de alto monte .i. de celo se precipitet in infernum et sic erat ante aduentum xp̃i. ꝫ per christi passionẽ ẽ sanitati restituta.

Clerumtamen adhuc sepius intendit se precipitare quotiens contra diuinum p̄ ceptum perpetrat. sed deus pater noster non vult vt precipitemur per peccatū s̄ vult per contritionez ⁊ confessionem vt roraliter ad ipsū cōuertamur ⁊ firmiter nos in ipso teneamus et vitam eternam possideamus.

De inuidia malor̄ aduersū bonos Cap. vij.

Iocleſianus regnauit in cuius imperio erat quidam miles generosus Qui duos filios habebat quos multum dilexit Junior filius contra voluntatem patris meritricē in vxorez duxit. Cum pater hoc audisset contristatus est valde ⁊ illuz a societate sua expulit. Iste sic expulsus in magna miseria est positus. Tamen de meritrice vxore sua filium formosuz genuit. ⁊ ad magnaz egestatem peruenit. Misit nūcium ad patrem suuz vt misericordiam de eo haberet. pater vero cuz audisset de ei⁹ miseria cōmota sunt omnia viscera eius. misertus est ei ⁊ cum eo reconciliatus est Ipso reconsiliato patri suo filiū quez de vxore sua meritrice genuerat recōmendauit. pater vero ipsū quasi in filiuz p̄opcium enutriuit. Hec audiens frater senior indignat⁹ dixit patri suo Tu es demens Et hoc probo tibi tali ratione. Ille ē demens qui filiuz in hæredem accipit ⁊ nutrit qui ei iniuriaz magnam fecit. sed frat meus. qui illum puerum genuit. fecit tibi magnaz iniuriam quando meritricez contra tuum preceptū desponsauit. Ergo videtur q̄ tu es demens q̄ filium ei⁹ nutris ⁊ ei pacem dedisti. Pater ad hoc respondit Fili. frater tu⁹ est mihi reconsiliat⁹ p magnam contritionez quā habuit ⁊ p̄ p̄ preces alioruz Ideo oportet me filium suum diligere plus q̄z te Hac ratione. tu sepius contra me fecisti ⁊ numquā recōsiliatus es mihi quia culpā tuaz humiliter recognoscere noluisti. iā tu es ingrat⁹ fratri tuo. exq̄ velles ip̄z a societate mea expellere immo potius deberes gaudere q̄ mihi est recōsiliatus. Et quia ingrat⁹ es hereditatem meam non obtinebis. et illam quem de iure habere debuisses frat̄ tuus occupabit. Et sic factuz est

Moralizatio Carissimi

Per patrem istuz patrem celestē intelligemus. per duos filios naturā angelicā ⁊ humanā. humana cōiuncta erat meritrici. i. iniquitati. q̄ de pomo venenato contra diuinuz p̄ceptū cōmedit Unde at patre celesti expulsus. filius meritricis. i. totuz genus humanuz qđ p peccm̄ peruersuz perierat. Ille filius eger factus est. quia post peccatū in hac lacrimaruz valle positus est. Juxta illud in libro. Hō. ca. iij. In sudore vultus tui vesceris pane tuo Sed hic p christi passionem est deo patri reconsiliatus et continue reconsiliatur per opera meritoria. ⁊p preces sanctorū qui quotidie p̄ genere humano⁹ preces fundunt in celo. ps. Desiderium eorū est oratio eoruz Sed alius frater scilicet dyabolus qui semper est ingratus semper nos impugnat et de nostra recōsiliatione murmurat ⁊ allegat q̄ propter peccatuz hereditatem regni celestis non debeam⁹ consequi. sed sine dubio si sancte iuste ⁊ munde in hoc seculo vixerimus. allegatio sua nihil nobis nocebit. immo p artem suam id est locuz quē ipse in celis perdidit. obtinebimus

De vana glozia Ca. viij.

Deo regnauit qui miro modo pulchras mulieres delectabatur videre. Unde fecit fieri in q̄dam templo tres ymagines stantes. ⁊ p̄cepit omnibus in imperio vt eas adorarent. Prima ymago habebat manū ad plm extensā ⁊ i vno digito anulū aureū ⁊ sup digito erat superscripcō talis Ego sum generosus in digito. Secunda ymago barbam aureā habebat. ⁊ in fronte sic scriptum. Ego sum barbatus si quis caluus fuerit ad me veniat ⁊ de pilis meis accipiat. Tercia ymago clamidem auream habebat ⁊ tunicam de purpura. ⁊ in pectore eius erat scriptum caracteribus aureis Ego sum qui neminem timeo. Iste tres ymagines erant interius lapidee. Cum aūt fuissent complete p̄m imperatoris voluntatem statuit p̄o lege. q̄ quicūq̄z anulum vel barbam auream aut clamidem aufferret. morte turpissima condemnaretur Accidit quodam tempore q̄ quidam tirannus templū intrauit videnscq̄z primam ymaginem cum digito extenso. anulum d̄ digito extraxit. Deinde ad imaginem secundam accessit. ⁊ barbam auream ab ea abstulit. Post hoc ad ymaginē terciam peruenit clamidem ab ea tulit ⁊ de templo recessit. populus cū imagines spoliatas vidisset statim imperatori denūciabat. Cum imperator hoc audisset contristatus est valde. transgressorem scilicz tyrannum coram se vocauit. ⁊ super tali delicto arguebat. q̄ ymagines contra preceptum suum spoliauit. At ille. Domine licitum est michi respondere. Qui ait. michi bene placet. Quando templum intraui prima ymago manum ad me extendit. habēsq̄z in digito anulum accipe. Tamen ad extensionem manus noluiaccipe quo vsq̄z in digito superscriptionez legi scilicz Ego sum generosus. Ecce anulus. Statim superscriptionez intelleri q̄ volūtas eius esset vt anulum acciperem. Et ideo accepi Deinde ad secundam ymaginem accessi. ⁊ cum eam barbam auream habē tem vidissem. In corde meo cogitaui ⁊ dixit. Pater istius nunq̄z talem barbam habebat. quia sepi⁹ eum vidi. ⁊ q̄ sit alti or q̄z pater ratio nō dictat. bonū est ⁊ vtile barbam eius auream auferre. Uerūtamen hoc non obstante barbaz nolui extrahere quousque superscriptionem legi. Ego sū barbatus quia siquis caluus fuerit ad me veniat ⁊ de pilis meis accipiat. sicut videtis caluus sum. Et deo barbaz auream propter duo abstuli. Unum est vt patri suo eēt similis. ⁊ de barba aurea non nimis superbiret. Secundo vt per pilos eius capiti meo caluo subuenirē. Deinde ad terciā ymaginem accessit que clamidem auream habebat. Clamidem abstuli eo q̄ in hyeme aurum est frigidum ⁊ ymago est lapidea naturaliter lapis est frigidus Ideo si haberet clamidem aurē esset addere frigiditatem frigido qđ esset graue ymagini. Item si in estate clamidē haberet esset nimis ponderosum. Adhuc ei propter ista non abstulissem donec superscriptionem frontis legissez. Ego sum q̄ neminem timeo. Cum vero tantam superbiam in eo vidissem vt humiliaretur abstuli clamidē. Ait imperator. Carissime quando lex erit data vt nullus ymagines spoliaret. Nam erat in lege promulgatū q̄ nullus propter aliquam causam ymagines spoliaret. Et ideo qz te intromisisti de eis que ad te non pertinebant do pliudicio vt hodie in patibulo sis suspensus. Et sic factum est

Moralisatio Carissimi

Bte iperator

est dominus noster ihesus cristus. Tres ymagies sūt tria genera hominum in isto mundo i quibus deus delectatur. Juxta illud. delitie mee sūt esse cum filijs hominum. Si sancte t iuste viuamus deus nobiscum permanebit. Per primā ymaginez que habēt manum extensam debemus intelligere pauperes ac mūdi simplices ac etiā humiles Qui si deberent in curia principum ac dominoz aliquid expedire oportet vt manum extensam habeant ad dandum iudici munera. Unde munera oculos iudicū excecant. Si vero dicatur iudici vel suis ministris quare a paupere accepisti. statī respondet. Nonne potero cum bona conscientia recipere qđ mihi gratis offertur. curialis erat in offerendo. si munus suum non accepissem mihi esset pro rusticitate imputandum. Et ideo ne talia de me dicerentur munus eius accepi Per secūdam ymaginem intelligere debemus mūdi diuites qui per gratiam dei ad diuitias sunt exaltati. Unde ps. De stercore erigens pauperem. statim ab emulis iudicatur Ecce iste miser habet barbam aureaz id est plures diuitias qđ habuit pater eius opprimamus eum. siue per phas siue per nephas iustum talem opprimunt t spoliant dicentes. Nos sumus calui id est diuitijs priuati. bonum est vt rusticus iste diues nobis diuitias suas pticipet. ymo sepius illū iugulant vt bona sua auferāt ad Thy. Cupiditas est radix omniū malozum. Per terciam ymaginem cum clamide aureo. debem? intelligere homines in dignitate constitutos sicut sunt prelati ecclesie t iudices terreni qui habent legē custodire ȳtutes inserere. t vitia extirpare. Unde malefactozes qui noluerūt subici disapline contra prelatos suos t seniozes se erigunt aspirant dicentes Nolumus hunc regnare super nos Luce. Ju dei videntes cristum miracula facientē t eos arguere qđ contra legem cōmitterēt. statim de morte eius conspirabant. Tales conspiratozes t similes morti entur. Studeamus ergo vitam nostram sic corrigere vt tē.

De naturali malicia per mansuetudinem superanda Capitulum.ix

Lexander reg.

nauit prudens valde. qui filiam regis sirie in vxorem cepit que filium pulcherrimū ei peperit. Creuit puer t cū ad eratem legitimam puenisset patri suo sp insidias fecit t per omnia mortem eius q̄siuit. Imperator de hoc admirabatur. venit ad imperatricem t ait. Carissima dicas secure sine timore secretum cordi tui michi. vtrum de aliquo preter me polluta fuisti. At illa O domine quare a me talia queris. Qui respondit. Filius tuus semper mortem meam querit miroz qđ si esset filius meus talia non attemptaret. At illa Nouit deus qđ nunq̄ ab alio preter te sum polluta. Et hoc parata sum p omnem viam probare. Iste est verus filius tuus. sed quare te persequitur penit? ignoro. Rex cum hoc audisset cum omni mansuetudine filio suo locutus est dicēs O bone fili mi ego sum pater tuus. per me mundum intrasti. t hereS meus eris. Quare michi mortem minaris. In delitijs nutriui te. t omnia mea tua sūt. Desine inquit ab ista iniquitate t noli me occidere. Filius non acquiescens dictis eius de die in diem malicia eius contra patrē crescebat. t nitebatur semper occidere eū. publice t priuate insidias ei imponere Pater hoc videns in locum deserti properauit. t filium suum secum duxit portāsq̄ gladium in manu sua dicēs filio suo. Accipe gladium istum t interfice me hic. qz nimis scandalum est tibi i occulto me occidere q̄ in publico. Filius audiens statī gladium a se proiecit. t coram patre genua flexit cum fletu magno. misericordiā ab eo petens ait. O bone pater peccaui in te qz male egi iniquitatē feci. Jam nō sū dignus vocari filius tuus. peto vt remittas michi t me diligas. ammodo ero filius tuus dilectus. t p omnia fm tuā voluntatem ministrabo Pater hec audiens cecidit super collū eius. osculatus est eum t ait. O fili dilectissime āmodo nō pecces esto michi fidelis filius t ero tibi gratiosus pater. Et hoc dicto induit eum vestimentis preciosis t eum secum ad domum duxit. t magnum conuiuium satrapis imperij fecit. Post hec p paucos dies vixit. t vitam in pace finiuit.

Moralisatio Carissimi

Mperator iste

est Jhesus cristus dominus noster. Filius qui patrez persequit est malus cristianus qui est filius dei legitimus per virtutez baptismi. Mater puer est sancta ecclesia a qua baptismum t nostram salutem accepimus quibus peccatoz peruersus t a deo per peccatum elōgatus querit mortez christi. qđ ipse sit pater patet. Deutronomij tricesimo secundo. Nonne ipse est pater tuus qui possedit te t fecit t creauit te? Memento dierum antiquorum. cogita generationes singulas. Interroga patrem tuum t annunciabit tibi. maiozes tuos t dicent tibi. Quando diuidebat altissimus gentes qñ separabat filios adam ꝓstituit tē. Toties ergo christianus querit mortem christi quotiens contra preceptum dei peccat. Unde duxit te in desertum huius mundi in quo deserto non tantum obtulit se morti. ß mortuus est propter peccata nostra. Unde propter eius amorem t tue anime salutem deberes resistere peccatis. t ei fideliter fuire Pater dedit ei gladium vt eum occideret. Sic deus dat tibi gladium. Hoc est liberum arbitrium. portantem scilicet amorem eius t gratiā vel simplicirer eum de expellere. Fac ergo tu sicut fecit ille filius prodige a te gladium iniquitatis t malitie. sicut fecit ille de quo legitur in euuangelio Filius pegre profectus est in regionem longinq̄ sic peccatoz cum carnales voluptates diligit a domino peregrinatur. t quāto peccando ipse fit dissimlioz. tanto magis a domino suo elongatur. substantiam suaz cōsumit. dum vitam t cogitacōnes turpibo actibo impēndit. t sic in euuangelio dicitur de filio qđ egere cepit. Et adhesit uni ciui regionis illius. qui misit illum i villā suam vt pasceret porcos. Filius ille egere cepit quando virtutes per peccatum amisit Unde psalmista inquid. Diuites egueruntt esurierunt autem dehesit uni cuium scilicet dyabolo. Quia demones sunt ciues t rectozes tenebrarum huius mundi. Juxta apostolum. Non est nobis collocatio aduersus carnem t aduersus sāguinem t cetera Porcus immundum est animal. Quia in sordibz delectatur. Et ideo porcis demones cōparantur. Quia sordibus peccatozum saturabuntur illos pascit peccatoz sordibus criminum suoꝝ t ipse est opus illoz. Silique sunt cibus peccatozum sic fornicatio ebrietas t gulositas cibus demonum De siliquis cupit peccatoz implere suum ventrem'. Quia nemo dat ei saturitatem. Quia voluptas semper habet famam suam. et dyabolus multociens nō dat homini sui desiderij facultatem. sciens autem eū esse mortuum per peccatum. Sed tamen dominus sepius per gratiam suā vibrat ab eo gladium iniquitatis t dicit. Miserere mei dum peccata recogno sat t dicit. Delictū meū cognitū tibi feci. ß deus mi

sericordia motus est. et occurrens cecidit sup collū eius. et osculatus est eū. dixitq; ad seruos. Cito afferte stolā pmā. et induite illū et date anulū i manu ei⁹ et calciamenta in pedib⁹ ei⁹. et adducite vitulū saginatū et occidite et māducem⁹. qz hic filius me⁹ mortuus fuerat et revixit perierat et inuent⁹ est. Sic pr celestis videt errantē cū ad pniaz se mouet. et iniecit se super collū ei⁹ qñ onus pne sibi ipōnit eū osculat qñ ꝛba oris sui delectat in peccatore. Juxta illud. osculet me osculo oris sui. stola pma induit qñ amor xpi p penitentiā habet. nullū in manu signat signaculū similitudinis xpi in bonis opib⁹. Ille ergo anulū in manu portat qui i nullo ope a xpo deuiat. Calciamenta in pedib⁹ sūt exēpla scōr̄ q mortui sūt. Qz sic calciamēta in pedib⁹ aialiū defendent pedes. ira exēpla scōr̄ aias. vitul⁹ sagiatus est xps p nob⁹ imolat⁹ i ara crucis. qz sagina tus. i. spūssancti gr̄a repleti⁹. et tūc poteris p unitatē corpis tui oīm dere vitulum boni militis xpi scz vbi erat scriptū. Oia ptereunt pter amare deū. i. oīa pcā mea malo p pniaz sūt deleta. et iā dei timorē et gr̄az ei⁹ mecū porto. p quā vitā eternā obtinebo. Ad quā nos pducat

De desponsacōne aie fidelis Ca. x.

Despasian⁹ regnauit q diu regnaut sine prole tandē p filiū sapientiū quandaz pulchrā puellā de longinqs prib⁹ mū di in uxorē duxit. et cū ea in pria extranea diu remānsit. plem ex ea genuit. p⁹ hec ad imperiū suū accedere volebat. ꝫ nullā licētiaz poterat obtinere. sed sp dicebat. Si a me recedis meipaz occidere volo Impator cū hoc audisset fecit fieri duos āulos oprios. et sculpsit ymagies i gēmis hui⁹ efficatie vt vna esset ymago memorie et altera ymago esset ymago obliuionis. Cūq; prib⁹ anulis eas inuisset vnū anulū s. obliuionis pdidit uxori altere ipe tulit vt sic pari amore sic paribꝰ anulis s. insignirent. Uxor cū anulū accepisset et statim cepit obliuisci amoris viri. Imperator ꝫ videns ad imperiū cū gaudio se trānstulit. nec vlter⁹ est ad uxorē reuersus. et sic i pace vitā suā finiuit Mozalizatio

Carissimi. per istū impatorē debem⁹ intelligere aiaz nr̄az q̄ oz assumi ad ꝓpriaz pniaz ꝫ est ad regnū celeste ad ꝫ vt salutem finalē ꝓsequar. Jdo ait ps. Saluū me fac de⁹. Uxor est nr̄a caro q̄ retinet aiaz in multis delectacōnib⁹. p q̄s nō poterit ad vitā eternā transire vbi aie conuersacio est et imperiū ei⁹ et totū delitiarū. et q̄re nō pmittit eā. Qz caro concupiscit aduersus spm̄ et ecōuerso. Fac g̃ tu sic fecit impator. fac duos anulos scz mēorie et obliuionis. Isti duo anuli sūt oratio et ieiuniū. vtriq; em̄ in effectu suo cadet termio. Signū infallibile i miltis ēris est q mulier si portat anulū desponsata ē Et reuera q̄n hō se dat orōi et ieiunio signū est q aia ei⁹ est sponsa xpi. Qdo autē est anul⁹ memorie. qz pcepit apl's dicēs Sine intermissione orate. Et rit̄ g̃ homo orone dnica vt de⁹ memoriam ei⁹ habebat. ymo angelus eaz ꝓsentabit. Exēplo scribie. Jeiuniū pōt dici anulus obliuionis. qz refrēnabit et refugit ipaz carnē ne impediat vsū rōnis et op⁹ meritoriū. p que itur ad deū. Studeamus ergo istos anulos sic nobiscū retinere vt vitā eternā cōsequi mereamr̄ De veneno pcti quo quotidie nutrimur Capitulum. xj

Alexander regnauit potens valde qui magistrum aristotilē in suū doctorē hēbat q eū in oī scia instruebat. ꝫ audiens regia adolonis filiā suā a tpe sue natiuitat⁹ veneno nutriuit et cū puenisset ad legitimā etatem erat tā pulchra et oculis vim grosa q mlti p aspectū ei⁹ inflāmati sunt. Regina eā ad alexādr̄ misit vt ei⁹ pcubina fieret. Elisa puella statī capt⁹ ē in amorē eius et mirre cū ea volebat. ꝫ p̄cipiens aristotiles dixit ei. nolite talia attēptare. q̄ si fecerit i. cōtinēti morie mini eo q ipsa sit toto tpe vite sue venino nutrita. Qz autē vxr sit. probabo statī. ꝫ est quidā malefactor q̄ per legez debet mori. cū ea mirre et tunc si vxr est videbitis. et sic factū est. Malefactor osculatus ē eā cora oīb⁹. statī cecidit et mortu⁹ est. Alexāder ꝫ p̄cipiēs magistr̄ miro modo laudauit q eum a morte liberauit. puellā patri remisit

Mozalizatio Carissimi

Brealexander potest dici q̄libet xpian⁹ bonus fortis et potens p virtutes q̄s in baptismo recepit. q̄ potens ē et fortis q̄diu manet in caritate et puritate vite. ꝺ dyabolum mundū et carnē. Regina adolonis est habundancia rer̄ q̄ volem q̄rit occidere spiritualit̄ aliq̄n. sepius corporalit̄. Puella intoxicata ē luxuria et gula q̄ nutriunt ex cibarijs delicatis q̄ sunt venena aie. Aristotiles est tua ꝓpria siue rō q̄ semp murmurat et ꝺdicit illis q̄ sunt aie nociua et te impedit ne cū talibꝰ immisceat. Malefactor est vir puersus deo inobediēs q̄ magis sequit delicias carnis q̄ diuina p̄cepta. talis tota die in pctis dormit osculando. i. tangēdo gulā et luxuriā p q̄s tract⁹ spūaliter occidit. Et̄ sapiēs. Qui tāgit picē coinq̄nabit̄ ab ea. Studeam⁹ g̃ sobrie viuere q̄ poterim⁹ ad eternā puenire vitā

De malo exemplo Cap. xij.

Uto regnauit In cui⁹ imperio erat quidā sacerdos lubric⁹ q̄ propter ꝫ multos dens subditos suos perturbauit et per ꝫ scandalizati multi erant. Erat vn⁹ pro dialiū suor̄ q̄ nūq̄ interesse voluit misse ipsi⁹ dū celebraut Accidit q̄dā die festiuo q tpe misse eius solus in cāpo deambularet et miro mō sitiebat intm̄ q̄ videbatur ei nisi siti extingueret morere⁹. Accidit dū ābularet venit ad quēdā riuulū purissimi fontis. in q̄ viso icepit haurire et fortit̄ bibere. ꝫ cū gustasset q̄toplus bibit tanto pl⁹ sitiebat. intra se admirabat̄ dicēs fontē hui⁹ riuuli q̄rere volo vt de fonte bibā. Dū autē ābularet obuiauit ei quidā senex pulcer valde et ait ei. Carissime q̄ tendis Qui ait. Ultra q̄ credi potest sitio. Jnueni vnū riuuluz a q̄ de q̄ bibi et q̄toplus bibi tāto plus sitiebam. Jdo fontē hui⁹ riuuli q̄ro vt de fonte bibam si siti extinguere possim. Ait senex. Ecce ꝫ ē fons de q̄ riuulus procedit. ꝫ dic mihi q̄re cum alijs xpianis ad audiendū missā ecclesiā nō intrasti. Qui rndit. Clere dñe. sacerdos nr̄ execrabilē vitā ducit q ipsū nō credo missas mūdas celebrare et deo placidas. Ad quē senex. Sit g̃ vt tu dicis. Ecce fons de q̄ tā dulcis aqua riuuli procedit de cui⁹ riuulo bibisti. Resperit ille videnscz canē fetidissimū habē tē os apertū. p cui⁹ os et dentes toa⁹ fontis scaturicio emanabat mirabilit̄ Quod dū ille ꝓspicaci⁹ agnouisset ꝓfusus expauit toto corpore ptremescēs propter fetorē non audebat gustare et miro mō sitiebat Quem senex intuēs ait illi. Noli timere q̄ potasti de riuulo hui⁹ fontis. nullā enī molestiā tibi generabit. Ille ꝫ audiens gustauit. sitim extinxit et ait. O dñe tam dulcē aquā homo nunq̄ bibit. Ait senex Clide modo quēadmodū hec aq̄ per os canis fetidi obseruato colore ꝓprio et sapore nec polluit̄ nec mutat̄ Carissime sic est de missa per indignū sacerdotē celebrata. Et ideo q̄uis tibi displiceat vita taliū sacerdotū. tñ missas illor̄ debes audire. His dictis senex euanuit ab eo. et qđ viderat alijs reuelauit Et p ꝫ vnote missas audibit et hanc vitā transitoriam

t instabilem ad quietē terminū reduxit. quia a corruptibili vita ad incorruptibilem translatus est. Quod nobis concedat ihesus xp̄s marie filius

¶ Moralizatio

Qarissimi iste imperator est dñs nr ihūs xp̄s in cui⁹ impio. i. in mūdo ē sacerdos lubric⁹. i. xpian⁹ puersus. Quia sic sacerdos hz aias p̄chianor⁹ custodire. sic t xpiani vtutes q̄s in baptismo receperūt habent regere ac diligent custodire ne polluant. Iste mal⁹ sacerdos multos perdit malo exēplo. Vñ beatus Grego. q̄t mala erē pla corā subdit cōmittūt tot aias pdūt sic mal⁹ xpianus verbo t ope multos ad ifernū trahit. Si talis fuer fac sicut fecit ille p̄chian⁹. ābula p cāpos. i. p regna t castra donec venias ad vnū quē diligit aia tua. s. illū senē. Senex est xp̄s. quē invenies p opa mīe. ꝫ pus oportet te bibere de riuulo. lz nō extinguas sitim. Riuul⁹ iste de q̄ bibim⁹ est baptism⁹. q̄ tantū sitī originalē pcī extinxit ꝫ si iterato incidert in pcm̄ āplius p eū extingui nō poteris donec p̄cedas ad istū fontē. Fons iste ē dñs nr ihūs xp̄s. sicut de seipso ait. Ego sū fons aque viue salientis in vitā eternā Joh. iiij. Riuuli vel vene isti⁹ fontis sunt verba sacre scripture q̄ sepi⁹ p̄cedūt per os feridissimi canis. ꝫ est sacerdotis p̄dicatoris pcōris. Querendū est q̄. cur scaturitio puri fontis p os fetidi canis t nō alterius aialis manauerit. Rñsio. sepi⁹ in sacra scripture sacerdotes p̄parant canibo Et sicut i cane sunt q̄tuor bona iuxta versus istos. In cane bis bina sunt t lingue medicina. Maris odorat⁹ amor integer atq̄ latrat⁹. Sic t sacerdotes idonei circa salutē aiar⁹ in foro p̄dicationis pñie t p̄fessionis q̄tuor hab p̄rietates fideliter debēt obseruare. p̄mo q̄ sint medici in lingua mulcendo videlicet t lingendo vulnera pcōr⁹ ne nimis aspere detergēt vulnera enī t ulcera canes lābunt Secundo sic canis p odorē narīū vulpē siue leporē inuestigat. sic sacerdos i odore cōfessionis vulpinas calliditates. i. hereticas puersitates siue falsitates q̄ ad pcī detencōnē. t leporinas timiditates q̄ ad pcī detestacōnē. aut venie desperacionē t lupinā t leoninā ferocitatē q̄ ad venie contemptū. t alia huiusce modi solerter t subtiliter inuestigat Tercio sic canis fidelissimus aial esse scit qui p dño suo ac p familia dñi sui t eius aialib⁹ ac cōmalos hoīes periculo se exponit. Sic sacerdotes p fide catholica t p salute aiar⁹ nō solū p̄chialiū suor⁹. ꝫ etiā oim fideliū xp̄ianor⁹ corp⁹ t aiam debēt exponere p̄fidēter iuxta verbū dñi Joh. x. Bon⁹ pastor animā suā ponit p ouib⁹ suis Item iob. i. xp̄s animā suā posuit p nobis. ita t nos debemus aiam p fratrib⁹ ponere Quarto sic canis suo latratu fures p̄dit t thesauros dñi sui ipsos tollere nō p̄mittit. Sic sacerdos fidelis ē canis sūmi regis. latratu p̄dicacōnis. vigilācia iugis ozōnis. furtū. i. insidias t dyabolicas machinaciones de thesauro dñi sui. i. de anima p̄rimi sui. quā sūmo thesauro. i. p̄cioso sanguine suo redemit dñs ihs xp̄s, pellere nō desistit

¶ De amore inordinato ¶ Cap. xiij

Qvidam imperator erat q̄ pulchrā vxorē habebat quā miro modo dilexit Ipsa p̄mo ānо p̄cepit t peperit filiū. quē mr̄, multū dilexit intm̄ q̄ singul' noctib⁹ in vno lecto iacebat cū eo. Cum autē in etate tres annos cōpleuisset. mortu⁹ est rex. de cui⁹ morte fact⁹ est dolor magn⁹. Regina multl diebus mortē eius planxit Cū autē sepulture tradit⁹ fuiss. regina p se i castro q̄dā vixit. habēsq̄ filiū suum secū. Dilexit tm̄ puer⁹ q̄ eius p̄sentia care nō posset. ābo simul p̄tinue iacebāt q̄ nec puer. xviij. ānos i etate compleuisset

Clides diabol⁹ amorē tm̄ inter mr̄em t puer⁹ ei⁹. eos ad op⁹ nephariū sollicitat i tm̄ q̄ fili⁹ mr̄em cognouit. Regia vero stati p̄cepit Cū aūt impregnata esset. filius totū regnū p̄ dolore dimisit t ad p tes lōginq̄s accessit. Mater vo cū tēp⁹ pariēdi esset filiū pulcherrimū peperit. vidensq̄ paruulū natū statim illum iugulauit sentens guttur eius p mediū t sanguis gutturis ipius parnuli in palmā sinistre man⁹ regine cecidit. t facti sūt q̄tuor circuli rotūdi in hac forma o o o o. Regina nulla arte potuit circulos euellere de manu t, pter ꝫ intm̄ verecūdabat q̄ semper habuit in illa manu cirothecā ne circuli viderent Regina ista beate vgini erat satis deuota. t tm̄ tm̄ verecundabat q̄ ex, p̄cio filio p̄cepat t filiū, p̄cū occidērat q̄ nullo mō de hoc p̄fiteri volebat t tm̄ oī quidena de ceteris peccatis erat p̄fessa. Regina ista largas elemosinas, p amore beate vginis marie distribuit. t ab oīb⁹ erat dilecta q̄r oīb⁹ gr̄osa. Accidit vna nocte q̄ cū eius p̄fessor cora lecto suo flexis genib⁹ quinq̄es aue maria dicebat apparuit ei beata vgo t ait. Ego sū virgo maria habeo tibi aliq̄ secreta dicere. Confessor gauisus est valde t ait. O dña carissima dic filio tuo que tibi placent. Que ait. Regina regni isti⁹ tibi p̄fitet. tm̄ vnū peccatū omisit. q̄ tibi nō audet pandere p̄e nimia verecūdia. Die vero crastina veniet ad te causa p̄fessionis dic ei ex parte mei q̄ elemosine sue t orōnes in p̄spectu filij mei sūt p̄sentate t accepte. p̄cipio ei. q̄ de illo peccato p̄fiteat q̄ p̄ uate in camera sua omisit. q̄r filiū vnicū occidit. rogaui p̄o ea t remissū est ei peccatū si confiteri voluerit Si vo dictis tuis nōluerit adquiescere. roga eā vt cirothecā de manu sinistra deponat t in palma ei⁹ peccatū omissū nō p̄fessū videbis. si ꝫ noluerit cirothecam vi extrahe. his dictis beata virgo maria euanuit. ¶ Mane vo regina satis humliter p̄fitebatur de omnibus peccatis. excepto illo pcō. Cū aūt oia dixiss q̄ ei placuer. ait p̄fessor Dña t filia carissima multi mlta loquunt q̄re semper in manu sinistra veteris cirothecā Audacter mihi manū ostende si potero videre si lateat aliq̄d q̄ deo nō placeat At illa. Dñe manus mea non est sana t ideo vobis eā ostendere nolo. Ille ꝫ audiens p brachiū eā accepit t ea inuita cyrothecam extraxit t ait. Dña noli timere beata vgo maria q̄ te intime diligit mihi hoc agere p̄cepit. Cū vero manū aperta z vidisset vidit q̄tuor circulos sanguineos ac rotundos. In p̄mo circulo erant quatuor. cccc. In sc̄o q̄tuor. dddd. In tercio q̄tuor. mmmm. In q̄rto q̄tuor. rrrr. In circuitu circulorum ad modū sigilli erat talis superscr̄iptio rubea continēs que hic sequūtur. Item de littera. c. sc̄z casu cecidisti carne cecata De. d. demoni dedisti dona donata. De. m. mōstrat manifeste man⁹ maculata. De. r. Recedit rubigo regina rogata. Domina regina cū hoc vidisset ad pedes cōfessoris cecidit t cū lacrimis humiliter confitebat de illo peccato cōmisso. Accepta absolucōe t penitencia cōpleta post paucos dies obdormiuit in domino. de cui⁹ morte factus est planctus magnus in ciuitate

¶ Applicatio.

Qarissimi. Imperator iste est ihesus xp̄s q̄ desponsauit filiam pulchram sc̄z naturā hūanā quando carnē nostrā assumpsit. sed p̄us eam in amasiam accepit quādo pater filio t spūisancto loq̄batur dicens. Faciam⁹ hominē ad ymaginē t similitudinē nostrā Sz heu pch̄oloz. Postq̄ dñs nr ihs xp̄us genuit in nob⁹ pulcherrimū filiuz. i. animā ab oī contagione mundatā per suā passionem t virtutem baptismi. Anima in nob⁹ per peccatū est occisa quantū ad vitā eternā

Sz dic mihi quō. Ecce viā vobis oñdo Nō habet ꝓpriū filiū secū ⁊ cū coiacet in delicijs. i. in carnali ꝯcupia. intrā q ꝑ te ſcīe te ac ꝓſencīēte, ꝓpriū filiū tuū. i. animā ſiue rōnem iugulas ꝑ quā ꝛeberes ſenſus tuos dirigere. ℔ ſanguis. i. pctī ſemp in manu remanet. Juxta illud. Alia mea in manibꝫ meis ſemp. ℔ eſt dictū. Si bene vel male fecerimꝰ ita manifeſte ſic in manu cōā iudice ſupmo oſtendet

Alia applicacio.

Iſta regina eſt natura hūana q̄ in ꝓmo pente ſcz adā erat plantata. q̄ cōcepit ex filio ℔ eſt ex delectacōe carnali qñ de pomo comedit. tunc genuit filiū. i. totū genus humanū qđ ipſa ꝑ pctī occidit. Unde ſanguis nr̄. i. pctī noſtr̄ tā notoriū erat q̄ nullo mō celari pōterat niſi ꝑ dyathecā. i. noſtrā fragilitatē ⁊ dyaboli decepcionē ⁊ ſic nunq̄ poterat per nos deleri. niſi per xp̄i paſſionē. Et quō. Ecce via iſta Confeſſor. i. ſpūſſcūs beatā ⁊ginē viſitauit ꝺ q̄ ipſa cōcepit filiū. i. xp̄m dn̄m noſtr̄. ꝑ quē ſalnati ſumꝰ. tū in manu erāt q̄tuor circuli ⁊ primꝰ ē cogitacio. q̄ pctī ꝓcedit Scōs eſt delectacio. Tercius eſt ꝓſenſus Quartꝰ eſt actus pctī Iſtis circulis erat adā ſignatꝰ qñ peccauit. ⁊ nos oēs qñ do pctī cōmittimꝰ. In ꝓmo circulo erāt q̄tuor. c. q̄ dicebāt. Caſu cecidiſti carne cecata. Caſus erat dyabolꝰ q̄ totū genus humanū erat ꝓditū. Cecidiſti. Ubi. Ecce in ifernū Carne. i. cū frigore. infirmitate ⁊ miſerijs multis. In paradiſo fuiſti creatus ſine oi defectū ⁊, ꝓp̄ ꝓmi pentis pctī i iſtis miſerijs es iuolut. Cecata. i. cecꝰ fcs Ubi. dū homo in paradiſo iaz, ꝑter peccatū illa viſione carēt. In ſcōo circulo erāt q̄tuor. d. que dicebant. Demoni dediſti dona donata. Quid ei dediſti Certe aiaz tuā qñ moztaliter peccaſti. Hec primus parēs dedit qñ de pomo vetito comedit dona donata. i. ꝓtutes aī quibꝫ te dꝰ ornauit i baptiſmo. illas dyabolo dediſti ꝑ q̄tuor. Ad. que dicebāt. Mōſtrat manifeſte. i. iā ſatis aperte patet in qua miſeria ſumꝰ poſiti. Qz ꝓmo creati eramꝰ vt nū q̄ moreremꝰ. ℔ ꝓpter pctī moztales facti ſumꝰ. Man. maculata. i. oīa opa nr̄a q̄cūq̄ bona. qñ ꝑ xp̄i paſſionez non poteſt nos defendere. quin totū genꝰ humanū ad infernum deſcendat. In quarto circulo erāt quatuor. r. que dicebāt. Recedit rubigo regina rogata. i. receſſit onꝰ peccati ꝑ xp̄i paſſionem rubigo. i. peccatū originale ꝑ baptiſmum regina. i. virgo maria ꝑ ſanctā ꝓceptionē quā ꝓcepit de ſpū ſancto. Rogata qz ipa eſt mediatrix inter deū ⁊ hoiem. Deinde ꝑ ꝓceptionē filij ſui. ꝑ eius natiuitatē circūciſionez ⁊ paſſionez necnō ꝑ ſanctā reſurrectōez ⁊ aſcenſionē ad vitā eternā nos ꝓduxit

De honorādis parentibꝫ Ca. xiij

Orothe dꝰ regnauit. Et ſtatuit ꝑ lege q̄ filij ꝑentes ſuos alerent ⁊ ſuſtentarēt. Erat i impio tūc tpis quidā miles q̄ vxorē pulchrā ⁊ honeſtā accepat. ex ea filiū genuit, ꝓfectꝰ eſt miles ad pegrinādum. i via eſt captꝰ ⁊ fortiter ligatus. Statim ſcripſit vxori ſue ⁊ filio ꝑ redēpcōe ſua. vxor hec audiēs ꝓtriſtata eſt valde. Fleuit amare tm̄ q̄ cecā fca ē. Dixit filiꝰ matri. Volo ire ad ꝓtrē meū vt eū redimā a vinculis. reſpondit mr̄. Nō ibis qz tu es vnicꝰ filius meꝰ ⁊ gaudiū meū ⁊ dimidiū aīe mee. ⁊ poſſet tibi ꝓtingere ſic ⁊ ſibi malles tu patrē abeūtē redimere q̄ mātrez ꝓſentē alere? Quotiēs ira eſt q̄ aliq̄d eſt eīle duobꝫ ei q̄ eſt ꝓſens magis eſt adhorrendum tu es filiꝰ meꝰ ⁊ pr̄is tui. ego vo ſū ꝓſens ⁊ pr̄ tuus abſens. ꝯcludo ḡ q̄ nullo mō debes recedere a me ⁊ viſitare ꝓfectuū. Filiꝰ tñdit ⁊ multū bñ. Licet ſū filius tuꝰ tñ pater meus eſt cauſa principalis generacōis mee. Ille agēs tu patiēs pater ꝓfectus eſt peregre. tu domi ſedes.

Ille vro captus ⁊ fortiter vinculatus eſt. tu libera. Ille i manibꝫ inimicoꝝ tu iter amicos. Ille incluſus tu ſoluta. tu vero es ceca tñ ille lucē nō videt. niſi cathenas vulnera ⁊ miſerias ⁊ iō ad eā ꝑgere volo ⁊ ipm redimere. ⁊ ſic factū eſt. vñ oēs filiū laudabāt qz ſic ꝓ redēpcōne patris laborauit

Moralizatio Carissimi.

Imperatoꝛ iſtē eſt pr̄ celeſtl, q̄ ſtatuit ꝑ lege q̄ filij parētes ſuſtentēt in oībꝫ ⁊ eis obediāt. Sz quis eſt pr̄ nr̄ ⁊ mater Certe pat noſter xp̄s ē. Deut. xxxij. nū qđ nō iſte ē pat tuus. Ipē hz ad nos affectū paternū. nō maternū. Scīt q̄ qñ puer trāſgredit pr̄ dure euz corrigit ⁊ verberat ⁊ flagellat. ℔ mr̄ euz dulcat lenit et ſuauit tractat. xp̄s āt ꝓmittit nos flagellari ⁊ āguſtiari ꝓpter defectus nr̄os. ipſe eſt pr̄ nr̄ ſpūalis. ℔ mat noſtra ē mūdus iſte q̄ dulcia nob ꝓmittit ⁊ dat delectabilia ℔ pat nr̄ xp̄s pegere ꝓfectꝰ ē. Iñ ps. Extraneus fcūs ſuz fribꝫ meis. Ad huc xp̄c ligat ⁊ flagellat nō in ſe ℔ in membris ſuis ꝓm apl'm ad hebꝛ. Quicūq̄ eſt in pctō moztali ipē iacet i carcere diaboli. ℔ pat nr̄ vult vt laborem? ꝑ redemptōe. Iñ Luce. xij. Sinite mort̄ dñs mortuos ſepelire moztuos ſuos. tu āt vade et ānuncia regnū dei ⁊ hoc eſt xp̄m redimere. Quicūq̄ ei fructuoſe verbū dei ꝓdicat lucrat frez ſuuz ⁊ redimit in fratre xp̄m. Mathꝫ. xxj. Qđ vni ex mīmis meis feciſtis mihi feciſtis. Sz mr̄. i. mūdus nō ꝓmittit hoiez ſequi xp̄m in pauꝑtate ℔ ꝓmittit diuerſa ⁊ allegat. Nō poſſum viuere i abſtinencia ſi eligas viā pñie vt ſeqris xp̄m. ⁊ ſic de multis q̄ hoī ꝓponit. ℔ nō ꝓſenties ei. Vere mat iſta ceca eſt. ipa dicit tibi. fruamur bonis q̄ ſunt ⁊ voletamur cretura tēḡ i iuuētute celeri. Sz carissime ſi tu es bonꝰ ⁊ gratꝰ filiꝰ tñde ſic matri. i. mūdo. Pat meus ē pr̄incipal' cā generatōis mee. i. alie ⁊ oīa que habēo ad eꝰ voluntatē ſunt. ℔ mater ē cā ſecundaria. i. patiēs ℔ eſt diuicie ⁊ ſupbia bꝰ mūdi. Cōſulo vt nō exſpectes ſenectutē in penā ⁊ cecitatē qz i ſenectute mūdus relinquet te tu nō mundū ſi diutius poſſ ſeruire ſibi ipe te retineret. Studeam? ḡ cū oi diligencia vitā noſtrā emendare q̄ poterimus ad vitā eternā puenire. Ad quā nos ꝓducat deus q̄ viuit ⁊c.

De vita ſancti Alexij filij eufemiani imperatoris Ca. xv

Vidā impꝛatoꝛ erat in dꝰ impio ſcz in ciuitate romana fuit q̄daz iuuenis noie Alexius filius eufemiani nobiliſſimi romani ⁊ in aula ipatoris primus. Cui tria milia pueroꝝ aſſiſtebāt ⁊ zonis aureis cingebātur. ⁊ veſtimētis ſericeis induebātur. Erat āt ꝓdcūs eufemianus valde miſericors. ⁊ ſingul' diebꝫ in domo ſua tres menſe pauꝑibꝫ orphanis peregrinis ⁊ viduis parabātur. qbꝫ ſtrēnue ſeruiebat. ⁊ hora nona ipe cuz viris religioſis cibuz in timore dn̄i capiebat. Cui vxor noie abael eiusdē religiois ac ꝓpoſiti erat. Cū āt filiū nō haberēt ad p̄ces tñ ſuas dñs ꝓtulit eis filiū. poſt quē ipi decreuerunt i caſtitate viuere firmauerūt Tradit igit puer liberalibꝫ diſciplinis imbuendis. cū aliꝫ plꝫie artibꝫ ipe floreret et iā ad puberē etatez veniens puella de domo impiali eligit ⁊ ei in ꝓugez copulatur. Fuit nox in q̄ cuz ſponſa ſuſcepit ſecreta ſilencia. Tūc ſcūs iuuenis ſponſā ſuam cepit i dei timore inſtruere. ac ipam ad ꝛgitatis ꝓuocare pudorez. deinde anulū ſuū aureuz ⁊ caput baltei q̄ cingebat ſibi ſeruā duz tradidit di. Suſcipe hec ⁊ ſerua donec deo placuerit ⁊ dñs ſit inter nos. Poſt hꝫ de ſbā ſua accipiens ad mare diſceſſit. Aſcendēſq̄ occulte nauī laodicīā vꝫ aduenit. inde ꝑgens in ediſſaz ciuitatez ſyrie ꝓfectus eſt. vbi ymago dn̄i

nr̃i Jhu xp̃i sine huãno cpe facta i syn
done habebaf. Quo quenies oia q̃ secũ
tulerat pauplb distribuit. t vstimẽ/
ta vilia indues cũ ceteris pauplbꝫ i atrio
dei genitricis Marie sedere cepit t de ele
mosinis q̃tũ sibi sufficere poterat sibi re
tinebat. cetera vo alijs pauplbꝫ eroga/
bat. Alt p̃ decessuꝫ filij ingemiscẽs p vi
niuersas mũdi ptes pueros suos misit.
q̃ eũ inq̃reret diligẽter. Quoꝫ dũ alicq̃
ad ãtatez edissaz puenissent ab eo dgni
ti mime eũ cognoscẽtes eidẽ cuz ceteris
pauplbus elemosinas tribuerũt. q̃s il/
le accipiẽs deo grãs egit di. Grãs ago
tibi dñe q̃ a seruis meis elemosinã reci
pere me fecisti. Reuersi pueri nunciãt q̃
nusq̃ repiri valeat. Mr̃ igit̃ sua a die re
cessus sui saccũ in pauimẽto cubilis sta/
tuit vbi ciulãs lamentabiles voces dabat
di. Hic sp i luctu maebo donec filiũ me
um recupauero. Sponsa vo ad socrũ su
az dix. Donec audiã de sponso meo dul
cissimo adinstar turturis manebo tecum
Cũ ãt alexius i predcõ atrio. xvij. ãnos
in seruicõ dei pmãsisset ymago tñ beate
dginis q̃ ibidẽ erat custodi eccie di. Fac
introire hoiez dei q̃ dign? est regno celo
rũ t spũs dei recepit sup euz. Mã ozõ
e? sic incensuz i dspcũ dei ascendit. Luz
ãt custos de q̃ diceret ignozaret itez dix
it ei. Jlle q̃ sedet fozis i atrio ipe est. tũc
custos festinus exijt t ip̃m in eccliaz duc
it. Qd̃ factũ cũ cũctis innotesceret t ab
oibꝫ venerari cepisset huãnaz gl̃az fugi
ens iñ recessit. Jbiq̃ naui ascendẽs cũ i
thartiz cicilie vellet pgere dispensãte do
nauis a vtoꝫ pulsatõe i romanũ portũ
deuenit. Qd̃ cernẽs alex? ayt intra se. Jn
domo p̃is mei ignot? manebo nec alte
ri oneros? ero. Prez vo a palacõ rede/
untẽ multitudine obsequẽtiuz circũdatũ
obuiũ hũit ac p? eũ clamare cepit. Ser
ue dei me pegrinũ i domo tua suscipi iu
beas t te mie(me)se tue nutrim scias tc̃.
Qd̃ audiẽs p̃z ob amozẽ filij sui eũ sus/
cipi iussit t locũ ppriũ in domo sua tribu
it t cibũ de mensa pstituit t missz ppriũ
delegauit. Jpe ãt in ozoibꝫ pseuerabat.
et corp? suũ ieiunijs macerabat. Fatili
ãt dom? ipm videtes aquã vtensiliuz
dom? sup caput e? freq̃nter fundebãt ꝫ
ipe ad oia valde pacies erat. Alex?. xv
ij. ãnis i domo p̃is ignot? manebat. Cli
tens g̃ p spm̃ q̃ termin? vite appiq̃ret
cartã cũ atramẽto petijt t totũ ordinez
vite sue scp̃sit. Dñica igit̃ die p? missaz
solẽnia i scñario de celo vox itonuit di.
Clenite ad me oẽs q̃ laboratis tc̃. Qd̃
audiẽtes oẽs in facies suas ceciderũt. Et
ecce vox scd̃o di. Querite hoiez dei vt o
ret p roma. Querẽtibꝫ illi t mime inue
nientibꝫ itez dictũ est. Jn domo eufemia
ni q̃rite. Req̃situs ille nihil se scire dice/
bat. Tũc impatozes archadi? t honozi
us vna cũ sũmo pontifice Jnnocẽtio ad
domũ predcã viri venẽt t ecce vox mi/
nistri alexij ad dñm suũ venit di. Clide
dñe ne ille peregrin? nr̃ sit q̃ magne vite
et pacie homo e. Currẽs igit̃ eufemian?
eũ defunctũ inuenit t vultũ e? tq̃ vultũ
ãgeli rutilãtez vidit. voluitq̃ cartã quã
in manu habebat accipe ꝫ nequit. Exeun
te g̃ eo cũ hoc impatoribꝫ t pontifici re/
tulisset t illi ad eũ intrassent dixerũt. q̃/
nis pcõzes sum? gerim? tñ regni gubẽ
nacula t habe? curã vlez regimis pasto
ral. Da g̃ nob cartã vt sciam? q̃ ea scp̃
ta sũt. t accedẽs pontifex cartã in manu
sũpsit t stati dimisit fecitq̃ eã legi corã
oi pl'o t multitudie t pze e?. Eufemia
nus ꝫ audiẽs nimio tioze pturbat? reso
lutisq̃ virib? in terrã cecidit. Cũ vo ad
se aliq̃tulũ redisset vestimẽta sua scidit t
cepit barbã tralxre tc̃. di. Heu me fili
mi q̃re sic me ptristasti. t p tot ãnos do
lozes t gemitus incurristi tc̃. Mr̃ vo ꝫ
audiẽs q̃si leena rũpens vestimẽta sua. t
cũ pze nimia multitudie ad scñi corp? ad
ire nõ posset ad celuz oculos leuabat t
damãs dixit. Date mihi aditũ vt videã

Legit re quod3 impatore romano ꝑstruẽte sibi basilicaz optimã t fodiens in fundamẽto palacij inuenit sarcofagũ aureũ trib9 arcul' circũdatuz t supꝛ sarcophagũ tal' erat supscriptõ Expendi vonaui.seruaui.habui.hẽo.pdidi. puniꝛ.ꝓmo qõ expendi habui.qõ vonaui habeo. Impatoꝛ cũ hoc audisset satrapas imperij vocauit t ait. Ite t inter vos ꝯsulite q̃d ista supscriptõ signficet. At illi. Dñe nihil aliud ẽ supscriptõ nisi istõ. Erat vnus iperatoꝛ añ te q̃ alios exemplũ dare volebat vt e9 vitã seq̃rẽt. Expendi vitã meã recte iudicãdo.alios regulãdo.meip̃m ꝺm rõez vomãdo. Bonaui mlitib9 necessaria pauplb9 victualia t vnicuiq3 mihip̃i ꝺm merita. ꝺuaui in oib9 opib9 iusticiã.indigẽtib9 miseri coꝛdiã.operãtib9 metcedez ꝑdignã. hũi coꝛ largũ t stabile t vnicuiq3 mihi seruienti diuicias dare i necessitate.t grãz oi bus oi tpe. Habeo manũ ad vonanduz. ad ꝓtegendũ.t manũ ad puniendũ.pdi di stulticiã pdidi inimicoꝝ amiciã.t p didi carnis lã sciuiã.puniꝛ iã in inferno qz nõ credidi vni deo eterno. Puniꝛ qz nõ est redempcõ. Imꝑatoꝛ cũ hec audisset t q̃diu vixit pꝛudẽter seꝑm t alios regulabat.t sic i pace vitã finiuit.

Moꝛalizatõ

Carissimi imꝑatoꝛ iste põt dici q̃libet xp̃ianus q̃ debet t tenet ꝑstruere basilicã.i.coꝛ suũ deo paratũ vt e9 volũtatez p omia faciat t effunde coꝛ suũ p viã ꝓtritõnis et sic poterit sarcophagũ aureũ inueire. id est aiaz deauratã vtutib9 plenã. mediante diuia grã.cũ trib9 circulis aureis .s. fide spe t caritate circũdatã Quid g̃ erit inscriptũ Certe prio expendi.ꝺ dic mihi carissime q̃d expendisti. Rñdeat bonus xp̃ian9. Coꝛp9 t aiaz in dei seruicõ. Si q̃libet vꝝ sic vitã expẽdit de magno ꝓmio i vitã eternã securus erit. Scom ẽ qõ scribit ꝺuaui. Dic mihi carissime q̃d seruasti. Rñdeat bonus xp̃ian9. Coꝛ cõtritũ t humliatuz t deo i oib9 opib9 p̃paratũ ꝓ volũtate sua ad faciẽdũ q̃cq̃d placet ei. Tercũ est qõ scribit. vonaui. Dic mihi carissime. q̃d vonasti. Rñdeat bonus xp̃ian9. Dilectõez de toto coꝛde t ex tota aia t ex tota mẽte. t amore ꝑximo ꝺm diuinũ p̃ceptũ. In hꝫ duobus p̃der lex t pꝛphte. Quartũ qõ scribit est habui. Dic mihi carissime. q̃d habuisti. Rñdeat bon9 xp̃ianus. Certe mi serã vitã q̃ i pctõ ꝓceptus t in pctõ oꝛiginali natus t de vili materia plasmat9 Quintũ qõ scribit est habeo. Dic mihi carissime.q̃d ẽ qõ habes. Rñdeat bon9 xp̃ianus. Certe baptismũ t fcũs sũ xp̃i miles vbi eraz seruus diaboli p ꝛtures q̃s mihi deus dedit i baptismo. Sextuz qõ scribit est pdidi. Dic mihi carissime. q̃d est qõ pdidisti. Certe p dei grãz rñdeat bon9 xp̃ianus. oia delicta q̃ ꝯ dñm cõmisi p pñaz emẽdaui qz pña mũdat nos a pctis. Septimũ qõ scribit est puniꝛ Dic mihi carissime. q̃re vicas puniꝛ. Rñdeat bo9 xp̃ianus.qz p delict et peccatis meis sp affligit spũs me9 t carto pñaz patit. Octauũ qõ scribit est expendi qõ habui. Dic mihi carissime. q̃d est illud. Rñdeat bon9 xp̃ianus. Expendi tps meũ in opib9 mie p grãz quaz accepi a dño meo Jhu xp̃o. Nonũ qõ scribit est qõ vonaui hẽo. Dic mihi carissime q̃d vonasti qõ iã habes Rñdeat bonus xp̃ian9. Certe vonaui toto tpe vite mee ꝑsiliũ t assensuz t totã voluntatez meã in voluntatẽ ꝓlati mei.iõ in celo habeo vitã eternaz.

De ꝓfectione vite. Ca.xvij

Quidã imꝑatoꝛ statuit ꝓ lege q̃ q̃cunq3 volebat ei ministrare misteriuz ab eo obtineret.ita q̃ tres ict9 i porta palacij staret.p q̃s ꝓgnosceret q̃ misteriũ desideraret. Accidit casus q̃ erat quidaz in citate roã na noie guido. qui cuz de lege audisset intra se cogitabat. Paup sũ t de vili sanguĩe ꝓductus melio9 ẽ mihi ministrare t diuitias acq̃rere q̃s sic sp viuere i egestate. Accessit ad palaciũ tres ictus ꝺm legẽ i porta dedit. Janitoꝛ stati ostiũ aperuit t eũ introduxit. Ille vo genib9 flexis imꝑatoꝛẽ salutauit. Ait ei iꝑatoꝛ. dic mihi carissime q̃d petis. dñe seruiciũ. Qui ait . Be q̃ misterio scires mihi ministrare. At ille. Dñe de sex misteriis sũ exptus. Primũ misteriũ scio corpus magni ꝓnapis die ac nocte custodire.lcm̃ e9 pare.abaria ei ꝑparare.pedes e9 lauare. Scom̃ misteriũ est Scio vigilare q̃n alij doꝛmiũt t doꝛmire q̃n alij vigilãt. Tercũ misteriũ est scio bonũ potũ gustare t ꝺm gustuz q̃libet potũ iudicare. Quartũ est scio inuitare hoies ad suiuiũ ad honoꝛẽ i nuitãtis. Quintuz misteriuz ẽ scio ignẽ facere sine fumo ardere t sedẽtes calefacere. Sextuz misteriuz est scio hoies docere bonã viã dei terraz scãz sic q̃ cuz sanitate redibunt. Ait iꝑatoꝛ. Ista sunt pulchra misteria t multis vtilia .mecuz remanebũt. t pꝛio experiri volo de coꝛpe meo. Coꝛp9 meuz custodies isto ãno. Et ille. dñe Presto sum voluntati vre satisfacere. Guido oi nocte lcm̃ sal honeste pauit litꝛamia lauit t sepi9 mutauit singul' noctib9. ante ostiũ camere armatus acuit. hns q̃ secũ paruũ caniculũ bene latrantẽ. vt si casu aliq̃ doꝛmiret t aliq̃s subito veniret p latꝛatꝰ eis eẽt excitat9. oi ebdomoda pedes e9 lauit.in oib9 tã pꝛudenter et vtiliter ei ministrauit q̃ i nullo defect9 inueiri posset. Tñ imꝑatoꝛ p oia eũ laudauit. Finito ãno eũ seneschallũ fecit. vt impleret scom̃ seruiciũ suũ scz Scio vigilare. Guido iste sic instituꝰ p totã estatẽ laboꝛabat t vigilabat t oia neccia p hyeme ꝓuidit. Dũ vo adesset hyems et alij iaperẽt vigilare t laboꝛare ipe vo dꝰcescens doꝛmiebat sic q̃ iplacuit scom̃ misteriũ suũ scz scio vigilare q̃n alij doꝛmiũt. Imꝑatoꝛ cũ vidisset q̃ tã pꝛudẽter duo misteria ꝓpleuisse gaudisus ẽ valde. vocauit pincernã t ait ei. Carissime ponite i calice meo acetũ vinũ optimũ t mustũ. t detis guidoi ad bibẽdũ qz istũ est tercũ misteriũ suũ. scit ei gustare bonũ potũ t sic factũ est. Dũ ãt gustasset ait guido. Fuit bonũ. est bonũ. erit bonũ ꝺ ẽ deũ. mustũ erit bonũ. vinũ ẽ bonũ. acetũ fuit bonũ. Imꝑatoꝛ cũ audisset q̃ tã pꝛudẽter iudicasset potũ dixit ei. Carissime . vade ꝓ regna t castra t inuita oẽs aicos meos ad suiuiũ qz iã instat festũ natalis dñi qz hoc est q̃rtuz misteriuz tuũ. At ille. Dñe ꝓsto suz. Perexit igit̃ ꝑ castra t regna nullũ amicũ impatoꝛis inuitabat. ꝺ omis inimicos eius. ita q̃ in vigilia natalis dñi i aula imꝑatoꝛis de inimicis impleta eẽt. Imꝑatoꝛ cum oẽs inimicos suos vidisset ꝓmota sunt oia viscera e9. vocauit guidonẽ t ait ei Carissime nõne mihi dixisti q̃ scires hoines inuitare ad suiuiũ. at ille. Ecia dñe Cui iꝑatoꝛ. Et ego dixi tibi inuitare amicos meos oẽs. t tu inuitasti inimicos. At ille. Dñe licituz ẽ mihi rñdere. q̃cunq3 tpe vel quacuq3 hoza i anno amici tui ad te venerit cũ gaudio recipiunt. Non sic est de istis qz sunt inimici tui. Tñ eos huc duxi vt ꝑ bonũ vultuz t bonũ suiuiũ de inimicis fiãt amici. Et sic factũ est facti sunt oĩs amici e9. Imꝑatoꝛ gaudisus ẽ valde t ayt . Carissime benedcũs dñs. inimici mei facti sũt aici. Impleas q̃ntuz misteriuz tuũ. Fac mihi t amicis meis ignẽ sine fumo. Ait ille. Dñe ꝓsto suz. Quid fecit ille guido . In estate ligna ponebat ardoꝛe sol' t tñ erãt desiccata. q̃ q̃to ardere incepẽrt stati dabãt ardoꝛẽ flãme sine fumo ita q̃ calefactus ẽ imꝑatoꝛ cuz oĩb9 amicis suis. Beiñ ait imꝑatoꝛ guidoni. Jã restat vltimuz ministeriuz si hoc pꝛudẽter adimpleuerit de ad diuicias t honoꝛẽ ꝓmouebo. At ille

Bñe q̄ q̄t voluerūt ad t̄rā sc̄ām pgere ad lit⁹ maris me sequāt. Viri mlieres ac puuli ꝫ audiētes q̄si ifinuti securi sūt. Cū āt ille vmisset. Ait pl'o. Carissimi videtis in mari ea q̄ ego video. At illi. Ignoram⁹. At ille. Ecce in mari rupes ē magna. Leuate oculos t videte. At illi dixerunt. Dñe nos satis apte vidim⁹. ꝫ cur hoc dicitis ignoram⁹. at ille. In illa rupe ē q̄dā auis ꝓtinuo t nido suo residens q̄ sp hz in nido septē ouа in q̄bz multū delectaf. Natura auis ē talis q̄diu in nido ſsidet totū mare ē trāquillū. ꝫ si ꝓtingat auē extra nidū volare totū mare ꝓturbatur intātū q̄ si tūc aliq̄s mare ptrāsierit sine dubio submergef ꝫ q̄diu residz i nido. si tūc q̄s trāsiret sine pic'o ibit t redi ret. Et illi. Quo poterim⁹ scire qñ auis residet in nido suo t q̄ nō. at ille nūq̄ nidū dimittit nisi ꝑ vnā cāz. Est ei alia auis q̄ ē inimica e⁹ q̄ die ac nocte laborat vt e⁹ nidū fedet ac ouа eius violet. auis vo q̄ ē in nido cū viderit ouа fedata aut nidū veturpatū statī extra nidū ꝑ dolore volat t tūc mare turbaf t vēt⁹ valde ꝓpetuosus excitaf. Et nullo mō tunc ꝓpis ad mare intrā duz festinare debetis. at illi dixerunt. Dñe. t qđ remediū poterit ad hoc fieri. q̄ auis q̄ ē inimica nō appropinq̄t nido suo t sic ꝑ ꝓñs poterimus secure trāsire. at ille. Mō ē res sub celo quā illa auis q̄ ē inimica tm̄ odit sicut sāguiez agni. nidū exteri⁹ t interi⁹ cū dicto sāguine aspgit. t q̄diu ibi gutta vna illi⁹ sāguinis remaneat auis q̄ ē inimica nunq̄ audet nido ei⁹ appropinq̄re t sic auis i nido suo remanebit t tunc mare erit in trāq̄lla pace t poteritis ad t̄rā trāsire t secure redire. Ista audiētes sanguiez agni accepe runt t niduz interi⁹ cuz dcō sanguīe aspgebāt t ad t̄rā sc̄ām preterunt t sani t incolumes redierunt oēs. Impator videns q̄ oīa negocia tā prudēt adipleuisset euz ad miliciā t diuicias magnas ꝓmouit. Carissimi. Applicacō

Imperator iste est p̄z celestis qui legē edidit vt q̄cūz tres ictus i porta viderit sc̄z ozō nē ieiuniū t eleōsinaz i intro itu eccīe mlitātis ꝛ obil' t miles potevit esse. t p ꝓñs vitā eternaz obtinere. Guido paup ꝓt dici q̄libet homo paup et nud⁹ de vtero mr̄is sue egress⁹ q̄ dat tres ictus i eccīe porta qñ baptismū petit. Cui q̄libet xp̄ianus deo ꝓmittit de sex misteriis mīstrare. Primū est custodire corpus ꝓncipis. i. xp̄i. Et quō. sicut fecit guido. Prio oz esse oznat⁹ bonis vtutibz ne aliq̄ temptacō intret camerā cordis sui t offendat dñm nr̄m ibm. et puuz caniculū bñ latrātez habeat. i. ꝓscientiā sanaz q̄ cotidie ꝑ vicia murmurat. Et iō dicit apl's. Qñe qđ fit ꝑ ꝓsciaz edificat ad gehennā. Scōm est lcm̄ cordis bñ ꝓparare p opa mie lintheramina mutare. i. vicia in vtutes oīo variare. t sordes pcōr̄ lauare p cordis ꝓtricōez. et camerā cordis sui sp mundā custodire vt nil sit qđ offendat oculos ꝓncipis sc̄z corpis dñi nr̄i ihu xp̄i. cui nos obligam̄ ñde fuire. Dein bis i ebdomoda pedes lauare. s. p ꝓfessionez t satisfactōez t p boās affectōes ei placere. Istō ē ꝓmuz misteriuz qđ ꝓmittit q̄libet xp̄ian⁹ i baptismo deū secū ñde custodire. Sz ē advertēdū de corpe ist⁹ ꝓncipis s. dñi ab illis q̄ sub spē panis digne dñt sumere t custodire tc̄. Itē hostia p⁹ trās cāulū ptinet in q̄ notaf eternitas q̄ nec ꝓncipiū nec finez hz. Itez hostia latitudiez hz q̄ caritatez sign̄t. Itē hostia est tenuis t sic ca p q̄ notaf duplex abstinencia. p tenuitatē cibor̄ ꝓcitas. p siccitatē ꝰ humidor̄ superfluitatez sobrietas. potatores āt h⁹ sint sobri⁹. Itē hostia ē alba. sic t nos ꝰ luxuriā. Itez ē leuis. t nos ꝰ accidiā. Item modica. i. humilis ꝰ superbiaz. Si āt tales sum⁹ tūc panē nr̄m q̄tidianuz nob ad vtilitatē nostrā dari petim⁹. alioq̄n nō p nob ꝰ nos ē Qñ dz. ſ. ad cor. xi

Qui mā ducat indigne iudiciū sibi mādu car Itl hostia ē a zima sine fermēto ꝰ ama ritudiez inuidie q̄ spūalit neq̄cia dz Qñ apl's. ſ. ad cor. ix. Epulemur ñ in fermēto malicie t neq̄cie ꝫ in azimis sinceritatl t vitatl. Itl fruñticea ē t ꝫ ꝰ irā. Hz anñ ei fruñtū leue ē t planū sine aspritate. sed hoiez vexāt exasperat. ita q̄ ꝓpt suā aspritatē vix aliq̄s eū tāgere audeat. Itē hostia ē ip̄mixta t vnifozmis. t ꝫ ꝰ cupiditatē t auariciā. Itl rotūda ꝰ accidiā. sic ei pais natural' ꝑ ceterl cibis corp⁹ refic t sustētat. t vinū ꝑ cetis potib hoiez letificat t inebriat. sic caro xp̄i ꝑ cetis interiorē hoiez reficit t saginat t sāguis ꝑ cetis letificat t sic inebriat. vt sobrīū fdat. vñ psal. Calix me⁹ inebrians q̄ p̄clarus ē. Itē pais ē cibus gñal'. t vinū pot⁹ vsual' oīb t oi tpe. Sic xp̄s se i cibū oib fidelibz t oi tpe exhibet paupibz t diuitibz sine exceptacōe, ꝓpt qđ t pais q̄tidian⁹ dz. Itl pais sic dicunt pbi ꝑcipue hz vtutē nutritiū cui⁹ signū ē q̄ ei⁹ comestio nō parit fastidiū comedēdi. Sic ē pais xp̄i de q̄ eccl'. xxiij. q̄ edūt me adhuc esurient. Itl sic pais tritice⁹ ē cibus adultorū nō puulor̄ sic dt apl's. ita corp⁹ xp̄i ē cibus spūal' eor̄. q̄ creuerūt i fide t vtutib. Deinde q̄rit q̄ dñt comedere istū panē. Certe illi de q̄bz dz in euāgelio. Venite ad me oēs q̄ laborat tc̄. Deinde q̄rit quō pais xp̄i ꝓt puerti in corp⁹ xp̄i. Ecce rō ē nutrix q̄ nutrit puer. Si nutrix fame pateret t lacte careret puer inediam sustineret l' cito deficeret. Si ita in tanta penuria venīt ei feces ad bibēdū. ille feces ꝑ os potate mutāf in sanguiez ad robur mulieris t in lac ad nutriendū puer. Et si ꝫ facit natura in muliere q̄to magis vt⁹ sup̄ naturā i sacramēto altarl per os sacerdotl lon. i. xp̄i per vba de ore exeūcia mutaf panis in carnē t vinū in sanguiez Sz de indigne sumētib ꝓt dici illō geñ Fera pessima devorauit filiū meū. ps. Os peccatōr̄ t dolosi super me apertū ē. Vinū est sanabile hoi sano et infirmatiuū homi egroto ymmo poterit esse causa mortis. Eodē mō corp⁹ xp̄i aie sane est vita. aie peccatrici ē mors. Itl percussi sūt d bethsamitis. lxx. viri famosi t duo milia plebeo q̄ vidissent archā nudā. Et ꝓt dici q̄ nō peccarūt videdo q̄d nō erat ꝓhibitū videre. Videamus g̃ vt mūde t honeste custodiam⁹ corp⁹ ꝓncipis. Scōm misteriū qđ ꝓmisim⁹ ē vigilare in bonis opib qñ alij dormiūt in peccatis ñe septuz ē. Vigilate q̄a nescitl q̄ hora filius hois veniet. Et paul⁹ dt ad Eph̄. Surge q̄ dormis t exurge a mortuis illūiabit te xp̄s: vñ carissimi debetis scire q̄ viatores aliq̄ ad scōm t aliq̄ ad tercīū. t aliq̄ in auroza q̄n pulli clamāt t dicūt. Mō ē amplius dormiēdū. Ecce pulli clamāt surgem⁹. Primi galli fuerūt, ꝓbe. q̄ surrexerūt vt ip̄m i carne viderēt t nō viderūt. Scōi galli sūt apli t euā geliste q̄ xp̄m viderūt Tercij galli sūt ꝓdicatores t alij q̄ rbū dei ꝓdicāt. Isti sūt pulli q̄ clamāt t vigilāt. Surgite vigilate e sic dño ꝓmisistis. in bonis opib. dormite q̄n alij vigilāt ꝫ a pcis cessate q̄n alij in mal' opib vigilāt. sic latrōes fures luxuriosi. Vigilate in estate. i. cum vita vra fuerit in corpe. t ꝓuideatl oīa necīa ꝓ aiab vris. vt cuz hiemps mortl aduenerit poteritis cū domino felicit requiescere Tercīū misteriū ē gustare bonū potū. pot⁹ iste ē pīa sine martiriū ꝓ di amore. Qñ saluator mathe potestis bibere calicē quez ego bibiturus sū. At illi. Possum⁹. ſ. calicem pīe aut martiriū. Fuit bonū. tpe suo acetū. i. bonū erat sās in celo q̄ in hoc mūdo vixer. q̄ pīaz fecerūt carnem suā domabāt. et iō in celo iā regnāt. Est bonū vinū sez ꝫ ē dictū. bonū ē nob vt pīam agam⁹. p quē poterim⁹ ad eternam gl'am pervenire. Erit bonū, ſ. qñ caro cuz spiritu in die iudicij resurget t vitā eternā intrabit. dñs hz vnā tabernā de optimo vino. ſ. celeste gaudiuz. t siguū pulchrū añ tabernā. ſ.

crucē. ℔ qñ ita est ꝙ multitudo emētiuz ꝓfluit. tūc tabernari⁹ care vēdit vinū. et qñ cessant emēdi vrētes tūc oz ꝙ vn dat ꝓ leui ꝓcio. vel ꝙ retineat oio sibi. Dñs vo post resurrectōez suā coīcauit vinū suū mittēdo spm̄ scm̄. ⁊ tūc ꝓfluxe/ runt eūtes cateruati. s. p ꝓdicacōez ap̄lo rū ⁊ alioz scoz ꝓuersi sūt ad fidē. ⁊ tūc tabernari⁹. i. dns nr̄. Jhs xps care vēdi dit vinū suuz. i. glaz paduis. Mone petr⁹ q̄ crucifixus erat valde care emit illō vi/ nū. ⁊ paulus ⁊ laurētius ceteriq; marti res q̄ mozti tradidert cozpa sua ꝓ fide xp̄i sustinēda ⁊ mlt̄iplicāda. Sz mō cel sat multitudo emētiuz. Et iō oz ꝙ xps ꝓ leui ꝓcō vēdat gloriā suaz. vel oio re/ tinebit sibi. Et iō gustemus in pn̄ti vita potuz pn̄ie vt pueiam⁹ ad brauiū vite eterne. ¶ Quartū mīsteriuz est inuitare hoies ad ꝓuiuiū. Jlle iuitabat inimicos xp̄i. sic q̄libet nostruz tenet̄ iuitare inimi cos xp̄i ad vitā eternā. Sic tu debes per bona exēpla ⁊ boā opa peccatorē īstru ere ⁊ deo. recōsiliari. Sz aliq̄ peccatores sunt lapides molares q̄ nō potert de le/ ui moueri. ymo sunt q̄i cathenati. sic hero des misit petruz i carcerē. ⁊ i ipsa nocte erat petr⁹ dormiēs int̄ duos milites vi ctus duab⁹ cathenis ⁊ custodes añ ostiū custodiebāt carcerē Actu. xij. Dormicō petri p̄t figurare dormicōez pcōzis i pec cati ꝓsuetudie. duo milites pn̄t eē mors et dyabol⁹. qz mors insidiat̄ vite ⁊ dia bol⁹ aie. due cathene sunt voluptas car nalis. ⁊ vanitas tpalis. Custodes pn̄t di ci spes leuiozis vite. ⁊ ꝓsumpcō lōgioꝛ vite. ⁊ qñ dyabol⁹ sic tenet pcōzez tūc hz euz i pace. Jō cuz sūma custodia la/ bozāduz ē verbo ⁊ ope tales ad ꝓuiuium eternū iuitare ¶ Quītuz mīsteriū ē ignē facere sñ fumo. Jgnis iste ē caritas quā q̄libet tenet̄ hre si residerat vitā eternaz obtinere ⁊ hoc sine fumo iracundie. Sic multi dicūt se aliqs diligere ⁊ odiuz ha bent i cozde. Jsta nō est vera caritas. sed est ignis plenus fumo. vñ oportet odiū expellere. Jn figura hui⁹ dr ꝑm Plinius. Est quidā piscis q̄ trāsglutit hamū ꝓtes interiozes. s. oīa interioza sua fozas ꝓ os euomit donec ham⁹ exeat ⁊ deiñ reducat ea ad loca sua sic videt pcōz irā. vel odi/ um siue aliqō pctm̄ cuz incidit tanq̄ ha/ mū trāsglutire. Eccl. ix. Sicut pisces ca/ piunt hamo ⁊ sic auis ꝓplexndit laqueo. sic capiunt hoies tpe malo. Bēt ḡ nūc ꝓ os oīa interioza reijcere donec exeat ha/ m⁹. odiū. s. vl̄ pctm̄ aliud. qz oīa interioza reuelāda sūt. s. p confessionē donec pfecte liberet̄ a pcō ⁊ tūc poterit ignez sine fu/ mo ꝓpare ꝓ quē deus erit calefact⁹. s. cō tert⁹. Septū mīsteriū ē docere hoies viā dei frā scām. s. celū oz ꝓ mare trāsire. Mare dr mōs iste ꝓt mlt̄as rōs. ꝓmo qz sic in mari ē pflict⁹ vntoz. ita ⁊ i mū do conflict⁹ est mlt̄iplex belloz. Jtē sic in mari ē tēpestas fluctuū. ita in mūdo inun dacio aduersitatū. Jtē sic i mari ē amari tudo aq̄z. ita ⁊ in mūdo amaritudo vicō tū. Et sic in mari ꝓfūditas aq̄z. ita ⁊ in mūdo ꝓfūditas miseriaz. Et sicut i ma ri bestiarū est immanitas. ita i mūdo ꝓnci pū seueritas Jtē oz ꝙt ista picula ⁊ mlt̄a alia ptrāsire ꝓ nauē. tñ solet hoies ꝓp/ ter ḡtuoz nauē ascēdere. ¶ Prio ꝙt di luuiū. Gen. ix. sic nos dēm⁹ ꝙt diluuiū vicōz. vñ Ozee q̄rto. Odēdacia male dictū homicidiū ⁊ furtū ⁊ adulteriū inun dauert ⁊ sāguis sāguiez tetigit ꝙt qō lu cebit tibi iferm⁹ ⁊ oīa q̄ bitāt i eo. ⁊ iō ne cesse ē nob⁹ nanē ascēdere bōe vite ¶ Se cūdo ascēdit nauis ad trāsfretādū mat̄ ix. ascēdit ibs ⁊ trāsfretauit sic ⁊ nos si vo lum⁹ i citatē venire. nō bēm⁹ h manētez citatē. iō necesse ē nauē ascēdē. Stult⁹ ē q̄ doz mare trāsire ꝓ nauem ⁊ nō vult na/ uem ascendere Stultus est qui habet tē pus congruū ⁊ differt. quia a mane vsq; ad vesperā imutabit̄. Stulti āt sūt nauti clamātib⁹ intrate qui tunc differunt.

Tercio ascenditur nauis ad mercandum

Prouerb. vlt̄. Facta ē q̄i nauis institoꝛ/ ris. ⁊ aia scā ē quasi nauis bona q̄ abun/ dat in terris. s. q̄ sūt gemit⁹. suspiriū pau ptas. būlitas. charitas. q̄ bona vēit dns nr̄ ibs xp̄s in tra nr̄a. Et qñ aīma nr̄a sic onerata vēit ad portū. optīe recipit a do/ mino tre. ⁊ bois acceptis nūerat illā na/ uē bois patrie. s. hōnoze ⁊ diuicijs.

¶ Quarto ascēdit nauis ad piscādū sic. pe trus. sic debem⁹ ascēdere nauē ad piscādū pctōzes de aqua pctōz attrahendo eos bois opib⁹ ⁊ exēplis. Cauēdū tñ nobis ē ne si nimis lucro aliox intēdam⁹ ⁊ ne/ gligētes nosmetipos submergam⁹. sicut ꝓtigit aliqñ pctōzib⁹. ℔ sūt multi nō pisca tozes ℔ ꝑdones. q̄ submersos q̄rūt. non vt eos eripiāt. ℔ vt vestes querāt ⁊ ꝙ pe ius ē hoies nauigātes, ꝓt spolia. submer/ gūt isti ⁊ aliqñ sūt q̄ nauē dei regēdā re/ cipiūt Ulñ ē notādū ꝙ ad saluacōez na/ uis in magⁿ tēpestate. ali⁹ nauē exonerat. ali⁹ aquā exhaurit. ali⁹ ancozā iacit. ali⁹ vel̄ deponit. ali⁹ gubnaculū tenet. alius nauigādo vndas suas sepat. ⁊ ita nullus ē ociosus. ℔ q̄libet de sua salute solicit⁹. ⁊ sic nauis saluatur ⁊ nō pibit. Jsta spūali ter ad tēptacōis euasionē dūt̄ h fieri et sic saluabit̄ a pculo mortis erne. Sz q̄ i aliq̄ istoz negligēs fuerit ꝓibit. vñ pau lus ad thim̄. i. q̄ volūt diuites fieri inci/ dūt i laqueū ꝓ tēptacōz in interitū ⁊ p/ dicōz. Si ḡ vis saluari exonera coz tuuz diuicijs q̄ sūt valde gue on⁹ Scdo būli tas aie nauē exhaurit aquā pcti lingue e/ nacuatozie ejacēdo. Juxta illō Jere. C. infunde sic aquā coz tuuz. Tercō ruptu/ ras obstruit q̄ ei timz nihil negligit. Hic obstruit fozamia sensuū ꝓ q̄ absc̄dit mo/ rs. Jste āt timoz ozit ex ꝓsideracōe dine poue ⁊ iustiae iudicis. ex defectu aduoca/ ti vl̄ testimonij ⁊ ex multitudine accusan tiū. vñ iob. ix. Si fortitudo q̄rit robust⁹ ē. si eqtas iudicij. nēo audz. ꝓ me testioni um reddere. si iustificare me voluero. os meū ꝓdēnat me in ꝓsēcia q̄ sp̄ loq̄t̄ Quar

to spes anchozā fac̄. Quinto pacia velū deponit. Sexto prudētia regit gubnacu/ lū vt recte finē dirigit. Septimo iustica vndas sepat. Nauis est anima sancta cu/ ius merces sūt opa charitatis. funes vi/ nina ꝓcepta. Mal⁹ pacia velū pseuerā/ tia fides rem⁹ gubnaculū charitatis. gub/ nator spūsscūs. naute dei nauē exē/ pla scōz. De tali naui scribit̄ puer. xxxj. Facta est q̄si nauis institoris in q̄ sūt oīa ista Nauis ista portat pomaꝛ. i. opa scā re dolēcia cozā deo ⁊ hoib⁹. de q̄b⁹ dēs face re exuuiū ipi dō Et sic poma dāt̄ p⁹ prā diū i delcā cōz ⁊ i solaciū. ita fruct⁹ ⁊ fru icō bonoz opm̄ dabit̄ nob⁹ i celo p⁹ hāc vitā. Jn mari. s. in mdo ē rupes magn̄. scz cozp⁹ hūanū ex q̄tuoz elemētis ꝓposituz ⁊ in isto cozpe ē nidus. s. coz hūanū in q̄ cozde auis. scz. s. s. p vtutē baptismi resi/ tet q̄ ꝓtinue hz. vij. dona. s. s. q̄diu auis ista. scz. s. s. i cozde tuo residz. secure trāsi/ re poteris ad frā scāz. i. ad vitā eternā. ℔ si ꝓtigit auē ꝓ pctm̄ extra nidū volare ma re. i. mūdus diabolus caro ꝓpria erūt cō/ tra te ⁊ surgēt tēpestates gues q̄s euade re ñ potes. ⁊ iō oz te coz tuū bñ ⁊ mūde ꝓparе ad modū dom⁹ materia l̄ de domo tollit̄ fuligo per quā sig̃ficat̄ amaritudo pcti q̄ tolli dz. Jtē tollēd⁹ ē puluis. i. a/ moz frenoz i q̄ maxime nutriūt̄ pulices .i. supbi saltātes Jtē mulier mundās do mū purgat ⁊ congregat pulueres. ⁊ p⁹ eij/ cit ꝓ hostiū ⁊ post aream mundatā appo/ nit aquā ⁊ tandē sacramentū sic volens mundare. i. coz congregat puluerē cogitan do oīa mala q̄ fecit ⁊ oīa bona q̄ amisit. post emittat per plenā cfessionē apponat aquā per lacrimaz effusionē. Ozauet do mū sacrāmto ꝓ dignā satisfactionē ⁊ sic in domo bū ꝓpata libēt hospitabit̄ dns. Unde videmus ꝙ ex aduentu boni hos/ pitis tota domus emundat̄. sed eo rece/ dente nō remanet de bois ei⁹ in domo ni/ si fim⁹ iumentoz. Sic ex aduentu dei ꝓ gr̄am sustentat̄ corp⁹ ⁊ aīa. sz recedente

gla eius nō remanet nisi finus .i. tpalia. qz quāto plus amplectitur quis finū in brachijs tāto min⁹ hz de eo nec fortior efficit. g̃ q̃nto q̃s pl⁹ amat diuicias z̃ rū eccl. q̃ amat diuicias fructū ñ accipiet ex eis. nihil per⁹ q̃ amare pecuniā. auis q̃ ē inimica ē diabol⁹. q̃ circuit g̃rēs quez deuozet. q̃ die ac nocte nitit s.s. a cozdibꝰ nr̃is expellē p pcm̃. Si vel. s.s. recū hze. fac sic fec guido Aspges nidū cū sāgnie agni. i. sp dēs hze recerē mēoziā i cozde tuo de xp̃i passiōe. quā ꝓpt̃ te sustinuit z sic auis inimica. i. diabol⁹ sine dubio nō au debit ad te appzopiāre z p pñs. s.s. rma nebit i te z poter̄ secure ad frā scāz .i. vi tā eternā puenire. ad quā nos z̃c. Ite oñe pcm̃ q̃uis p̄destinatozie guilimū ni si desparōis baratro subiacet ē remissibi le.

Capitulum .xviij.

Uidā miles erat noie Julianus. q̃ vxoꝛ parētē nescēs occidit. cū ei iulian⁹ iste nobil' ac inuencis q̃dā die xna cōi insisteret z q̃ndā ceruū p̄tū inseq̃ret. subito ceruus ꝓsus eū se ꝓtit atq; dixit. Tu me inseq̃ris q̃ pzis z mīs tue occisoꝛ eris. Qd̄ ille audiēs vehemēt extimuit ne forte sibi ꝓrigeret qd̄ a ceruo audierat. re lictis oñibꝰ clam recessit z ad regionem valde remotā peruenit ibiq; cuidā ꝓncipi adhesit. Ille vo tā strēnue vbiq; tā i bel lo q̃ i palacō se habuit q̃ ꝓnceps militē eū fecit z q̃ndā castellanā viduā in cōiu gē ei tradidit z castellu; p dote accepit.

Tūc pntes iuliani p amissiōe filij ni miū dolētes vagabūdi vbiq; pgebāt z filiū suū solliciare q̃rebāt. Tādē ad castrū vbi iulian⁹ erat xnerr̄ q̃s cū vxoꝛ iuli ani videbat z iulian⁹ ñ affuēat q̃ nā eēnt iq̃sisz z illi oia q̃ filio suo acciderāt enar rasset. itellexit q̃ pentes viri sui eēut vt pote q̃ ꝑ a viro suo freq̃nt forte audierat Ꝑos igit̄ benigne suscepit z p amoze vi ri sui lectū suū eis dimisit z ipa sibi lectū alibi p̄parabat. Fctō āt mā e castellana ad eccliaz pgexit. z ecce iulian⁹ māe xiens ī talamū q̃i exoratur⁹ vxoꝛē suā iruit du os pr̄ vxoꝛmētes inuēit vxoꝛē cū adultero. suspicat⁹ silēt extracto gladio ābos pi ter iteremit. Exīēs āt domū vidit vxoꝛē ab ecclia reuētē z admirat⁹ ifrogait. q̃ nā eēnt illi q̃ i lecto suo vxoꝛmīret. At illa ait. Paretes vr̄i sūt q̃ vos vitissie ōsie rūt z eos i nr̄o thalamo collocaui. Qd̄ ille audiēs pene exanimis effect⁹ amarissi me cepit flere z dze Heu miser q̃d faciā qz dulcissiōs pntes meos occidi. et ecce ꝓpletū est ꝙbū cerui. qd̄ dū vitare volui miserrim⁹ adipleui. Jā nūc vale dulcissi ma soꝛoꝛ. qz de ceto ñ q̃escā. donec sciam q̃ de⁹ pñiam meā accepit Cui illa. Absit dulcissie ff vt me deseras z sine me abe as. sed q̃ fui tecū ꝓticeps gaudij. ero pti ceps z doloꝛis. Tūc insil' recedētes iuxta q̃ddā magnū flumē vbi mlti piclitabāt q̃ddā magnū hospitale statuerr̄ vt ibi pe nitētiā facerēt Et oñs q̃ vellēt flum trās ire. incessāt trāsuexrēt z hospicō vniuer sos paupes r̄apnt. Qd̄ mltū tps media nocte dū iulian⁹ fessus q̃escez z gelu g̃ ue erat audiuit vocē lamitabilr̄ clamātē ad iulianū vt se r̄ducez voce lugubri iuocā tē. Qd̄ ille audiēs pat⁹ surrexit z iā pre gelu ipz deficiēte iuenit z i domū suā poz tait z ignē accēdit z ipm calefacere stu duit. Ꝑ calefieri ñ potuit z ne ibi deficeret timēs ipm i lectū suū poztait z diligent coopuit. Qd̄ paululū ille q̃ sic firm⁹ z q̃ si lepzosus apuit splēdid⁹ ad celū scādit z h hospiti suo dixit. Juliane dñs misit me ad te mādās ti bi q̃ tua pñiaz accep tait z ābo p modicū i dño requieret. sic q̃ ille dispuit z iulian⁹ cū vxoꝛe sua post modicū plen⁹ opibꝰ boīs z elemosinis i dño requieuit.

Moralisatio

Ariſſimi iſte mi les iulian⁹ ꝓt dici q̃libet xp̃ian⁹ dom⁹ z plat⁹. q̃ dz debellare vi tiliꝝ xtra diabolū mūdū z carnē z dz re nacōi insistere. s. deo alias acquirere sequi

ceruū. i. xp̃m. vñ psal. Sic̄ ceru⁹ desi. z̃c Si vo plat⁹ sequi xp̃m. audire potes z videre i sacra scꝑtura q̃ debes ꝑntes tu os occidere. i. ꝓpt̄ dei amoꝛē illos simpli cit̄ relinq̃re. iuxta illō. Qui dimiserit pa tre z mr̄ez ꝓpt̄ me cētuplū accipiet. z vi ta eīna possidebit. Miles iste prexit i re gionē longinquā z̃c. Sic̄ plat⁹ in regio nē lōginquā ꝺ ē lōge trāsire dz a mūdo z ab illi q̃ i mūdo sūt sc̄ē z pure viuēdo z ꝑfecte ꝓncipi scz xp̃o z cū eo diuersa bel la ꝑmittere ꝙtra diabolū mūdū z carnē Cust⁹ cū accepit sic militē suū trūphare dabit tibi vxoꝛē castellanā .s. gr̄am suaz q̃ custodiāt castrū cozdis tui vt potenis deo p oia placere. Sz sep⁹ cōtingere vi dem⁹ q̃ ꝑntes carnales z mōdi vairates talē sequūt ipm ad malū instigādo z po nūt in cozdis tui lecto te ꝑbare sic fece rat iob. ꝺ resistito fortit z cū gladio pñie eas deleas. vt dz in figura hui⁹ q̃ absolō pseqns pzem p capillos suspēsus ē i q̃r cu. z ioab infixit tres lanceas i cozde suo Quere⁹ ista est ꝙcupia. Capilli carnalia desideria. Ulul⁹ trāsiēs ē caro moziēs. Joab diabol⁹ tres lāceas dū viuit. s. co gitacōes opacōes z psuetudies infigit. z i moꝛte tres angustias. s. irā dei que os tēdit. Carēiā celi qd̄ amisit. Ꝑenā iferi nalē quā merui. Illos ꝑntes debes oc cidere gladio pñie. z p̄ exc ad flumīa sa cre scripture ꝑgere z ibi domū saluti eri gere. s. oꝛoez ieiunū z elemosinā ꝓpetra re z sic p pseqns deus in lecto cozdis tui poteris req̃rere z ad vitā eternā puen re. Ad quaz z̃c.

De pctō superbie. Caplm. xix.

Egitur in ges tis romanoꝝ q̃ erat quidā ꝓnceps romanoꝝ noie pō peius. hic duxerat filiā cuiusdā nobilis q̃ cesar vocabat̄. Uꝝ duo genuerūt int se q̃ tot⁹ oꝛb dñiuz suo impio subiugarēt Accidit vt pompeyus mitteret cesarē ad

expugnādū plagas diuersas. quia iuuenis erat z ip̄m decuit laboꝛare. Jp̄e aūt tan q̃ ꝓncipalis ciuitatē romanā a plagis il lis custodiret. p̄fixit tamen sibi t̄minū re deundi sub spacō q̃nq; annoꝝ q̃ si nō fa ceret vi sua ꝓpetuo ꝑuaret̄. Cesar aūt exercitū collegit z ad illas ꝑtes ꝑrexit. Jnueniens hoies bellicosos ꝺs nō pote rat in p̄fixo termino superare. Malles pō peyum offendere q̃ bellū dimittere ex ca pite, ꝓpter alienauit se alijs q̃nq; annis q̃ grauit portabat pompeyus inde dixit sibi ci uitatē romanā. ita q̃ nō auderet ad eum vlter⁹ apzopiāre Cesar vo finito bel lo iter arripuit versus romā venit p quā dam aquā cū exercitu suo q̃ quide aqua vocabat̄ rubicē z ibi apparuit ei q̃dā ima go magna stās in medio aq̃ z loq̃bat̄ ei di. Cesar si venias ꝙ pace romana liceat ibi vsq; huc venire. sinaute non p̄sumas inf̄re Cui cesar rndit. Semp militaui z pat⁹ sū oñs labozes sustinere ꝓ honoꝛe z ꝓmodo citatis romane ap̄liando. z sp volo dñs meis testibꝰ q̃s adoꝛo. Hijs dictis imago disparuit. Post h̄ stati cesar ꝑcusso vexterario flumē trāsiuit: ꝺ cū ptū sito flumīe sterisz ex alia ꝑte moꝛ aut. h̄ pace temerata qz iura flīq̃ z ab illo die nō cessauit pompeyū psequi nec̄tū potuit vestrnere nitebat̄

Carissimi. Moralisatio.

Per hunc senem pompeyum intelligit̄ deus creatoꝛ oīm q̃ sp fuit ab ītio z erit siue fiet ꝓ cesarē intelligo adā q̃ fuit ꝓnceps oiz hoim. cui⁹ filiā. i. aiaz deo desponsauit i fid Osee. ij. Despōsabo te mihi i fide. Deꝝ igit̄ volēs ꝑbare adā posuit eū i paradīsū. vt oparet̄ z custodiret illū. q̃ stati de sta tu suo superbiēs volēs sue vxoꝛi placere. z diabolo acq̃escere vnicū p̄ceptū q̃ de⁹ ei dederat violabat, ꝓpt̄ qd̄ de⁹ eū expulit nō solū de paradiso. sz etiā de celesti ipio. adā tū spās se posse ſcupare q̃ ꝓdidit

ad hoc postea iuꝯtū potuit laborabat. ꝟ re attingere nō valebat vsz ad aduētū dñi nostri ibu xpi ymaginis nostri q̄ apparuit baptisatus in aquis iordanis dñs no ⁊ saluator nr̄ dixit oīibz nob ad celū tendere volentibz Job.iij. Nisi quis renat⁹ fuerit ex aqua ⁊ s.s. ⁊c. Multi ät cū venūt ad hanc aquā ꝓmittūt cozam testib⁹ deo seruire ⁊ peccata vitare viriliter contra diabolū pugnare. sed proch dolor ⁊ timeo ⁊ timendus est de multis q̄ cum fecerunt vota sua obliuiscunt ⁊ pre cepta ꝓtemnūt. sicut absolon.iij.regū.p⁹ q̄ fuerat recōciliatus patri suo dauid occiderat fratrē suū. Videns q̄ plus proinns erat ad ꝓstituendū euz regē dixit patri suo. vadā ⁊ reddaz vota mea dño q̄ voui domino in ebron. Et dixit ei p̄ sū⁹ Vade in pace Perrexit q̄z in ebron ⁊ populus ꝓstituit eum regez. Ab illo die vsq̄z in diem mortis nō cessauit psequi patrem snū. sed cesar ⁊ absalon inf̄ecti sūt a seruis suis. Eodem modo mali xpiani non desistunt deū patrē persequi per mala opera eoꝝ. ideo tradent̄ ministris gehennarū quos timebant ⁊ colebant. Ez attendite postq̄z absolon occiderit fratrē suū fuit exaltatus. ⁊ cesar postq̄z fregerat p̄ceptū pompei. Sed ioab faciens pacē inter ip̄m ⁊ patrez reduxit eū. sed videns honorē suū impugnauit patrē ⁊ colligēs sibi gentē ꝓstituit se regē. sed in bello sus/pēdit seip̄m p crines Et ioab qui fecerat pacē inter ip̄m ⁊ patrē. infixit tres lanceas in cor eius. Iste absolon signat peccātē mortaliter qui occidit fratrē suū. i. animā suā. Cristus autē fecit pacē. ꝟ multi reconciliari accipiūt bellū ꝓtra deuz. Et tunc venit xp̄us qui pacem fecerat ⁊ figit tres lanceas in cor peccatoris. ꝓma ē separatio a deo. secunda est maledictio. tercia est ignis eternus.

De miseria ⁊ tribulatione. Capitulum.xx.

Conradus regnauit in cuius impio erat quidā comes nomine Leopoldus. qui irā regis metuens. cū vxore sua in siluam fugiens in quodam tugurio latitabat. i q̄ silua memorata dū cesar Conradus venaretur nocte supueniente. in eodez tugurio ip̄m oportuit hospitari. Cui hospita preginās vicina exīs partui. decenter vt potuit strauit ⁊ necessaria ministrauit. Eadem nocte mulier filium peperit ⁊ cesar vocē audiuit dicentē. accipe accipe accipe. Expergefactus ipe a somno totusq̄z timidus ⁊ tremefactus ait intra se. Quid signat ista vox. accipe. accipe. accipe Quid debes accipe cogitabat ⁊ statim obdormiuit. Et ecce secūda vice audiuit vocē dicentē ad ip̄m. redde. redde. redde. Cesar expergefactus a somno ꝓtristatus est valde. ⁊ ait intra se. Quid ē hoc. Primo audiui. accipe accipe accipe. Et nihil accepi. Modo dicit redde redde ⁊c. Quid debeo reddere exquo nihil accepi. Cesar iterū incepit dormire. Et ecce tercia vice audiuit vocē dicentē sibi. fuge. fuge. fuge. qm̄ hic puer ꝑmogenitus gener tu⁹ erit. Cesar vo cū talia audisset cōmota sunt oīa viscera eius. Mane vo surgēs duos armigeros suos secū secretarios ad se vocauit d. Ite puulū illū de manib⁹ matris violēter auferte ⁊ ip̄m p mediū scindentes cor eius mihi apportate. Cōfr̄i illi euntes de gremio matris puez rapuerunt quē videntes elegantissime formosa mia moti ip̄m sup quandā arboris superficiem ne a feris devorarent reposuerunt ⁊ lepore scindentes cor eius cesari detulerūt. Eodē die dū q̄dā dux in trāsiret. ⁊ puez vagientem audiret ip̄m in gremio suo ꝓpriū nullo scīente accepit. Et dū filiū nō haberet vxori attulit ⁊ eū nutriri fecit. a se ⁊ vxore sua genitū fingēs henricū vocauit. cū puer iā creuisset erat corpe pulchrimꝰ. ore facūdus. ⁊ oib⁹

pulcher nimis. ore facund⁹. ⁊ oib⁹ gratiosus. Quez cū tā precozi ⁊ prudentē vidit cesar a pre petijt ⁊ in curia sua manere fecit. Sed cū viverit puez omnibus gratiosū ⁊ ab omnibus cōmendari dubitare cepit ne post se regnaret ⁊ ne iste sit quē occidi mādauerat Volens igitur esse securus literas maiꝰ suis scriptas vt ori dirigit in hunc modū. Incꝑtum est tibi cara vita mea vt istas lras receperis puerū hunc necabis. Dum vero pergēs in q̄daz eccīa hospitat⁹ fuisset ⁊ sup bācū q̄esceret ⁊ bursa in q̄ erat litera dependeret. sacerdos curiositate duct⁹ bursam aperuit ⁊ legēs scelus abhorruit ⁊ radēs subtiliter vbi dicebat puez hunc necabis scripsit. Filiā nostrā in vxorē isti dabis. Cui q̄z regina istas lras legisset ⁊ regis sigillo munitas videret. de manu imperatoris scriptas eē q̄z cognosceret. vocatis principibz nupcias celebrauit ⁊ filiā suā eidē in vxorē dedit. q̄ nupcie adhuc graui celebrate sunt. Dū ät cesari cōrado narrarent̄ q̄ soleniter nupcie filie essent celebrate ille obstupuit ⁊ cū a duobz armigeris ⁊ duce ⁊ sacerdote veritatē ꝓperisset. ordinationi dei resistendū non esse vidit. ⁊ iō puero mittēs euz esse suū genez approbauit ⁊ post i imperio regnare instituit.

Exhortatio.

Carissimi iste imperator est deus p̄ nr̄is peccatis primi parentis irat⁹ erat ⁊ eū a paradiso expulit. q̄ fugiebat i siluā hui⁹ mūdi. ꝟ deus volēs venari circa aias misit filiū suuz i siluā hui⁹ mūdi q̄ carnē assumpsit de virgine gloriosa ⁊ i nocte natus. Rex q̄ audiuit vocē dicentē sibi. accipe. accipe. accipe. p̄t dici q̄libet homo q̄ deberet esse rect⁹ iustus pius seip̄m ad regem dū q̄tū ad salutē corpis ⁊ aie sue. Sit de quilibet nr̄m dicī est accipe ⁊c. Per p̄mū debem⁹ intelligere. prio q̄ accepisti aiaz ad dei similitudinē creatā. Per scōm accipe corpus cū. v. sensib⁹. ⁊ oia q̄tuor elementa parata tibi ad ministrādū. p tercīū accipe q̄ si fideliter deo ministraueris vitā eternā accipies. Carissimi attendite diligēter ad hec tria accipe. Cui celum dicet tibi q̄ est pria vox ministro tibi luce p diez ⁊ vigiles. tenebras p noctē vt pensēs. alīno tibi tpa vt varietates tollat. Terra dicet. te porto. te nutrio. te pane cōforto. ⁊ te vino letifico. diuersis animalib⁹ mensā tuā repleo. Aqua dicet tibi. Potū tibi p̄beo. fordes tuas lauo. et diuersa genera pisciuz ad vsuz tuū ministro. Aer dicet. Vitalē flatuz tibi p̄beo et oīe genus auiū tibi mitto ad tuū obsequiuz. Vox admonētis est mūdus cum dicit. Vide homo quō amaui te q̄ ppt̄ te fecit me. seruio tibi ⁊ factus suz ppter te. vt tu seruias illi q̄ fecit te ⁊ me ppt̄ te. Accipe benignitatē. redde caritatez. vox cōminātis est cū dicit ignis. a me ppurueris. Aqua a me submergeri. Terra a me absorberis. Infern⁹ a me deglutiris. Sed cū da vox quā ipator audiuit tribz vicibz fuit. redde. redde. redde. Quid reddere debes. Prio certe deo aiaz mundā quā deus ad suā similitudinē creauit ⁊ p eā⁹ passionez redemit. Per scōm redde. q̄d debes reddere. Certe divina p̄cepta seruando. decimas oblatōes ⁊ totū corpus in eius seruicō voluntarie te offerendo. vt poteris dicere cū ps. Reddaz tibi vota q̄ distinxerūt labia mea. Per tercīū redde intelligas q̄ deo debes reddere totuz corpus tuū vt eū diligas toto corde. tota aīa. tota mente vt sis paratus p eius amore oīa patient̄ tolerare. Scōm ē diligas ꝓximū tuū sicut teip̄z. Tercia vox fuge ⁊c. p primū fuge debes intelligere q̄ fugere debem⁹ diabolū p'opa mie ⁊ humilitatis. mundū p paupertatez. carnē p ieiuniū ⁊ castitatez. Per scōm fuge intelligas vt inꝯtuz poteris fuge pcā. ⁊ p priā voluntatez. ⁊ mūdi vanitatē. ⁊ cō sortiū malox. Per tercīū fuge intellige q̄ fugere debem⁹ infernū ⁊ eius penam p

contritōez ꝛ ꝓfessionē ꝛ satisfactōez. qz puer natus ē nob ⁹ imperiū sup humeꝝ ei⁹. ¶Puer istū Jēm xp̄m multi ꝓsequūtur. ꝛ ip̄z q̄tū in eis ē cuz quicūs et ꝙcupiscencūs occidūt. Sz duo armigeri scz potencia diuīa ꝛ sua gza a cordibus taliū puer Jēm rapiūt. qz puer ihc ſus ñ libent q̄ esat nisi i loco mūdo. ¶Puer Jēs ponit in arboze scz i eccia ꝙ dux bon⁹ ꝓlatus eū inueīet ꝙ opa meritoria et nutrit mūde. ꝫ homo miser nō timēs deū accipit eū in altari ꝛ tūc poterit dici de eo qđ dz Deū de Joseph. Fera pessima devozauit filiū meū. i. xp̄m. Si vis q̄ tute ꝓcedere occide lepoꝛē. ſ. carnez. i. carnales affectōes ꝙ ozōez. ieiuniū. ꝛ elemosinā ꝛ sic extrahe cor tuū vt puer ihc ſus poterit saluari ꝛ tecuz manere ꝛ filiam tuā. i. aiaz desponsare. Sz sepi⁹ contigit ꝙ homo reciduat ꝛ lrās scribit manu ꝓpria ꝛc. Ecce iste sunt cogitacōes male ꝛ puer se ad ꝓperandū mala ꝙ que puer ille oīo a te extinguaf. ꝛ qm̄ scribit vt ozi. i. carni appetendo gulā ꝛ luxuriaz. ꝫ sacerdos discret⁹. ſ. cōfessoz atq̄ p̄dicatoz dz aperire sacrā scpturā ꝙ stiluz ire tū. i. mala opa mutare ꝙ pn̄iaz ꝛ tūc puer Jēs sine dubio aiaz tuā desponsabit Ad quā desponsacōz p̄ncipes erunt virtutes. ſ. cardinales ꝛ sic poteris cū xp̄o regnare. ¶De dolo ꝛ ꝙspiracōe et cautela ipis ꝑria. Capl'm. xxi.

¶Justin⁹ refert ꝙ ciues lacedemonie sil' ꝙspirauerūt ꝑ regez suū ꝛ ꝓuales tes ꝑ euz de ciuate sua eū indigne expulerūt ꝛ a toto regno. Accidit tūc tpis. qz rex psax eandez moliebaf destruere ciuitatē. cū magno exercitu ciuitatē obsedit. Rex āt expulsus ciratē suā q̄uis ingratā nō potuit nō amare ꝫ misertus est ei⁹. Cū āt explorasset ꝛ didicisset machinacōez regi psax ꝑ ciuitatē suā lacedemoniā. cogitauit quō posset latēt ꝛ ꝓpter istū totā ymaginatōez intimare ciuitati p̄dicte. Acceptis tabul' scripsit in eis totā ymaginacōez ꝛ vnaz cū hoc informacōez ſpecialez quō possent resistere ꝛ ciuitatē ꝑ eū defendere. ꝛ cuz totū scripsisset qđ voluisset supliniuit scripturā suam cera. ꝛ accepto nūcio fide digno direxit eas ad magnates ciuitatis. ꝫ tabul' receptis ꝛ diligenter inspectis nulla lrā apparebat ꝫ tm̄modo cera plana. Questio int' omnes satrapas facta est de tabulis in coī vt vnusq̄sq̄ diceret ymagiacōez suaz q̄d esset de tabulis fiendū. sed nō est inuētus q̄ eoz potuit aperire intellectū. Accidit āt ꝙ sozoz p̄dicti regis auita ꝓplexitate istarū lrāz petūt a magistratu vt posset eas videre. q̄bus dilgent' inspectis cepit caliditate feinea parū de cera de tabulis eleuare. Apparuit q̄ stati litera occulta. Cūq̄ plus de cera eleuasset plus de litera apparebat. sic q̄ tota cera de litera legi poterat q̄cquid ibi erat scriptū. Satrape hoc videtes gauisi sunt valde cōsiliuz literaz fecerūt. ꝛ ciuitatez fortiſ defendebāt. ꝛ ab oī obsidione liberabāt. ¶Mozalizatio.

Per istū regē deū omipotentē intelligo. q̄ expulsus fuit de ciuitate sua. i. societate humana. qñ primi parētes nr̄i ꝙspirauerūt in paradiso ꝛ e⁹ ꝓcepta trāsgressi sūt tq̄ q̄ dicerēt. Nolum⁹ hūc regnare sup nos. Hoc āt ñ obstāte. rex dn̄⁹ nr̄ ihs xp̄s citatē p̄decāz. ſ. totū gen⁹ huānuz nullo mō potuit nō amare Nā dilexit nos cū inimici sui essem⁹. qz sicut dicit ap'lis ad Ro. Cū inimici essem⁹ reconciliati sum⁹ deo ꝙ mortē filij ei⁹. Rex iste dn̄s nr̄ ihs ꝓpendēs q̄ dyabolus q̄ est rex sup oēs filios supbie. oēs q̄ infinitl machinacōnib⁹ molirēf destruere accepit tabulas de q̄b⁹ ad literā dicit Exo. iij. Tabulas videlicz moysi scripsitq̄ i eis informacōez sufficientem contra demones ꝛ machinacōnem eius ꝛc

Sicq̄ ꝙ nunciū fidelez. ſ. moysen ciuitati huāni generis festinauit. Sz scpt̄ura ista fuit sic suplinita q̄daz cera. i. cerimonijs q̄busdā ita q̄ mozalia legi nō potuerūt plane ꝛ apte legi ab vnoq̄q̄ tpe legis scpte nec bene intellecte fuerūt q̄stiones multe int' veteres sup intellcm̄ istarū tabularū. Sz certe nunc̄ aliqs inuētus fuit q̄ istarū tabularū intellcm̄ aperire potuit. donec vna puella sozoz regis viret valde prudens ac de nobili genere ꝓducta. Boicella ista erat beata virgo Maria mr̄ dei ꝛ hoīs scz benedicta ꝛ sc̄ificata ꝛa. sozoz ecā regis xp̄i. nā cuz ipsa esset filia regis david ꝝ carnez. ipsa ecia est filia dei spūaliť loquendo. Juxta illd̄ Luce ||Huic erat sozoz nom̄e Maria. ||Hec itaq̄ scz ꝙgo Maria tabulaz legis antique aperuit intellcm̄. Sz quō. Certe delendo cerā. Satl' ei q̄ veniente lumie recedit umbza. ꝛ igne calefactē te defluit cera. Nō iste cerimoie fuerūt q̄si umbza. xp̄s āt de⁹ fuit ignis. ꝛ Maria mr̄ ei⁹ illuiatrix. i die purificacōis sue sponte ꝛ humilť subiecit se cerimonijs legis licz nō indigeret vt filiū suū ignez in templū p̄sentaret. Ecce q̄ est ꝛ fuit umbza recedere ꝛ cerā ip̄az defluere ꝛ auferri. Unde ps. Sicut fluit cera auferetur sup cecidit ignis ꝛ nō viderūt solem. Et qz i die purificacōis sue cerimonias abstulit. ꝛ sic legē implevit ꝛ nos a seruitute dyaboli ꝙ natiuitatē filij sui liberauit. et ad vitā eternā ꝓduxit. ad quā nos ꝛē ¶Timoz mūdanus. Ca. xxij.

Narrat Aug⁹. q̄ qñ egiptij olim volebāt verificare ydez et serapē isto mō ꝓcesserunt Dño legē statuerūt q̄ q̄cunq̄ eos diceret eē hoīes vel aliqs de eoz genealogia narraret capite plecteretur. Statuerūt duas ymagines Scdo vt lex p̄dicta nullū lateret i omī tēplo vbi eoz ymagines colebātur. ꝛ iuxta eos ponebaf vnū puuz ydolū hns digitū suū labijs applicatū. vt ꝙ hoc faceret signū silencij ingredientib⁹ ista templa ꝛ sic veritas ab omib⁹ taceref. ¶Applicatio.

¶Carissimi.

Quera hoīes mūdani ista faciunt tenebrosi oppressores veritatis ꝛ subuersores eccliastici status qñ volūt verificare ꝛ glozificare semetip̄os vl alios cōsimiles ponūt statī quoddā ydolū cozā oculis ꝓlatoz facientes signū silencij ita videlicet vt null⁹ audeat eos arguere nec de eoz factis exp̄mere veritatē ꝫ magis eoz errozes dissimulare vel potiꝰ magnificare vt sic ꝓpter defectuz ꝺictōis vide anť apud pp'm esse iusti. Et certe istō ydolū est timoz mūdanus ꝓpť quē null⁹ audet dicere veritatē. nec mozi ꝓpť veritatē. nec nimiā p̄secutōez sustinere. ymo ꝓpter istud ydolū illi q̄z principaliť interest ꝙ suo grege mozi fūt ita timidi sicut lepozes. ymmo qđ peius ē ipi fiunt aliꝰ ydoluz silencij. qz si ipi non eēnt alij defenderēt veritatē ꝛ deuz q̄ est veritas ꝑ oculis haberēt in oīb⁹ opib⁹.

¶De spūali medicina. Ca. xxiij.

Beatus augustinus refert. ꝙ mos antiq̄tus erat ꝙ corpa imperatoz post mortē eoz ꝺburētur. ꝛ cineres i eminēciozi loco collocarētur. Cōtigit āt ꝙ q̄dā moziebaf ei⁹ cor nō potuerat ꝺburi. Multis āt sup hoc mirātib⁹ oīs rethores ꝛ sapiētes illi⁹ ꝓuincie citauerūt. et ab eis cāz inq̄rentib⁹ tandē dixerūt ꝙ imperator fuit intoxicat⁹ ꝛ ꝓpť latens venenū accendi nō poterat cor ei⁹. tunc illi extrahentes cor de igne apposuerūt triacā sicq̄ venenū fugauerūt. ꝛ cū iterū cor i ignē poneref mox in cineres ē redactū.

¶Mozalizatō Carissimi.

Ic spūaliter de hoīb⁹ veneō peccati mortal' intoxicati impossibile ē vt eoz corda igne

spūs sancti accendātur nisi p tiriacā.i.p cōfessionē ⁊ ꝓritōez ꝑius pcī macula deleaꝫ. ¶ De suggestione dyaboli p tē ꝓzalia. La.xxiij.

QUE quodaz mago narraꝫ qui habuit quēdaz oztū pulcꝛrimū in q̄ erant tot flozes revolētes tot fructus suaues. tot diuicie ⁊ delicie q̄ valde delcābile fuit ibi esse. Hūc locū nullis volebat oīno tere nisi fatuis ⁊ inimicꝭ suis. Et cū essent introducti viderunt tot ⁊ tāta gaudia q̄ mirabātur. instāter q̄rebāt vt i illo poterāt manere. Ille vo nulli ꝑsenti ebat nisi q̄ hꝛeditatē e⁹ ei ꝓcederet. Fatui vo credebāt q̄ eēt paradisus in q̄ sp̄ deberēt ꝑmanere ei hꝛeditatē illoꝝ concesserūt. Magus vo de nocte surgebat et eos dormientes inueiebat ⁊ occidit. et sic ꝑ oztū istū q̄ infinita mala ꝑpetrauit ¶ Moralizatō Carissimi. Iste magus cū orto suo est mūdus iste cū diuicijs suis ⁊ gl̄a sua. Magus dicit qz p incātacōes suas multos seducit sicut isti ioculatozes faciūt. Talis ponit scutellā ⁊ nihil ponit itus. interī fabulat ⁊ trufat ⁊ ludificat circūstātes. postea q̄rit q̄d est ibi ⁊ apparent denarij. Distribuit et dat circūstantib. accipiūt gratāter. et cū clauserit manus credēt es se bñe denarios postea aperiētes man⁹ nihil inuenīūt Sic mūdus iste multos decipit incautos et illudit. ⁊ sic ē de multi q̄diu nihil est de re sub scutella vel visco. hoc ē q̄diu nihil hz nisi ea tm̄ q̄ victui sunt necessaria. modicū curat de mūdo. Qđ videꝫ mūdus volēs eos decipe eleuat patellā et oīndit q̄d latet. i. modicū eleuat ꝑsonaz ⁊ exaltat supᵒ vite nccīa vt ad eccīaz vel ꝑbendaz. ⁊ tūc incipit oīndere diuitias ⁊ delitias. stati miser homo appetit ⁊ ꝓcupiscit ea q̄ sunt ꝑ salutē aīe sue. ⁊ dātur ei multa ⁊ credit ille vitari ⁊ i optio statu eē lez si aperiat man⁹ e⁹ nihil i fine inueiet teste ps̄. Nihil inuenerūt oēs viri diuitiarū in manib⁹ suis. Studeamus q̄ mundū istū spnere si desideram⁹ ad vitā eternā ꝓuenire. Ad quā nos ꝛc̄.

¶ De beneficoꝝ obliuione. La.xxv.

QUEdā domina nobilis patiebat multas iniurias a q̄dam tyrāno qui vastabat e⁹ terrā. Illa ꝝ audiēs q̄tidie lacrimas emisit. ⁊ i amaritudine est aīa e⁹ posita. Accidit a casu q̄ vēit quidā peregrin⁹ iuxta eā vbi manebat. videsq̄ e⁹ augnstiā pietate mot⁹ bellū ꝑ ea dedit eo pacto. q̄ si i bello mozereꝫ baculū ei⁹ et terā ꝓuati in camera e⁹ custodiret. vt meōziaz de eo haberet. ⁊ sibi grata esset. Illa vo fideliꝫ ei cōcessit. peregrin⁹ bellū attēptans tyrānuz deuicit. ⁊ ipē in bello vsq̄ ad mortē vulnerat⁹ est. Audiella cū de morte e⁹ audisset fecit qđ promisit. baculū ⁊ terā in camerā suā ante lectū suuz pepēdit. Accidit q̄ ꝑ regna et castra fama volabat q̄ ista nobilis dña oīa regna amissa recuꝑasset. Hec audientes tres reges ⁊ ad eā venerūt cū magno apparatu vt eā visitarēt ⁊ i vxorez ꝓtereret. Illa statī oznauit se ⁊ i occursū illoꝝ ābulabat. eosq̄ satis honorifice recepit. intra se cogitabat. Forte isti tres reges camerā intrare ꝓponūt. erit mihi ob ꝓbriuz si añ lesū meū inueirent ꝑegrini terā ⁊ baculuz ⁊ iussit ea amoueri. nec vltra ibi cōparere. sic pacti sui oblita ⁊ i grata reperta est. ¶ Applicatio

QUarissimi dña ista est anima huāna. tyrānus dyabol⁹. q̄ eā ꝓuauit hꝛeditate regni celestis ꝑ multa tpa. vñ ipa multū dolebat. Nec mir. qz in inferno diu ꝓsita erat donec peregrin⁹ venerat. sc̄z xp̄s q̄ de celo descendit ⁊ i peregrina cōez istius mūdi. Pera e⁹ caro mūdissima in q̄ latuit diuinitas in q̄ recepit vulnera. baculus ē lignū crucis in q̄ pependit ꝑ nob⁹ peccatoꝛib⁹. Vñ ꝑ anima fec victoziā feria. vj. vt nos liberaret a pēa.

et vt ibi restituerent oīa amissa Petit q̄ instant a te vt ꝑ ei⁹ amoꝛe pera ⁊ baculū custodias. Bē ut recentē memoziā ꝓtinue de ei⁹ passiōe hēas infra cameꝝ cozdis tui. Tres reges fuit diabol⁹ mūd⁹ ⁊ caro q̄ venīūt ad voiem suggerēdo delectādo ꝓsentiēdo. miser hō nō ꝑmeditat⁹ de futuꝛl. ornat se cū vicijs ⁊ ꝓcupiscēcijs et occurrit eis q̄to ꝓsentit. ⁊ sic amouz memoziā xp̄i ⁊ ꝑ ꝓseq̄ns oblitus dei est Studeam⁹ q̄ eius bñficia recolere si volumus ad eternū bzauiuz ꝑuenire.

De humilitate Capit.xxvi.

REgina q̄dā nobil⁹ de seruo rustico ꝓcepit filiū. Fili⁹ p⁹ b vicios se ⁊ male se habuit i ꝓspcū ꝓncipis ꝑis sui putatiui. ꝓnceps vo diligēt a regina q̄siuit an fili⁹ suus eēt. q̄ randē ꝑ ꝓfessiōem regine inueniēs nō eē filiuz suū. nolēs tñ ꝑterb eum ꝑuari a regno regnū suū dedit sibi. ſz sic ordīauit q̄ pānos suos diuersi generis ⁊ colozis facerz medietatē de vili pāno ⁊ aliā de p̄cioso. vt q̄ vilē respiceret a superbia ⁊ oīi vicio q̄cūq̄ reꝛerēt. q̄ vo nobilē pannū ne oīno despiceret. b ꝑ ista discretum se exhiberet. ¶ Applicatio.

QUarissimi sic spūaliꝫ caro nr̄a ad modū vxoꝛis carnalia diligens. vult nos retinere ne ꝑgam⁹ ad terrā ꝑmissiōis q̄tiens pcī mortale cōmittim⁹ Quid q̄ est nobis faciēdū Certe debem⁹ dare carni anulū oblionis vt abstrahaꝫ a delectacōib⁹ q̄ sunt p̄m sensū vt sic obliuiscatur delectacōes carnales. Sed anulū mēoꝛie dz aīa sibi retinē vt vt in mēoꝛia iugiꝫ hēat penas ifernales et nouissimū vite sue vt sic caro obliuiscatur peccare. Vñ scptū est. Mēoꝛare nouissima ⁊ i eꝝ. nō pec. eccl. vij. Tunicā debem⁹ hēre qz sum⁹ filij rustici b est terre. Job xvij. Putredi dixi p̄ me⁹ es ꝛc̄. Vñ si a nobis q̄raꝫ quid est hō. Certe dicem⁹ q̄ homo ē paup aut debil aut stult⁹ aut rustic⁹. i. ignobil⁹ ⁊ turpis. Paup es si in diues potēcia. rustic⁹ si i diues nobilitate et stult⁹ si sapia. Q̄ paup sis ꝑ.o. Nihil habes de te nisi pcm̄. si em̄ reddas oui lanā. boui calciamēta. terre segetes. nihil tecū manet nisi pcm̄. Secū do tu es debilis. qz nil boni opis potes de te. Vñ hō ꝓparaꝫ flozi q̄ mane ē pulcer ⁊ splendēs de sero marcescit. Itē fumo ps̄. Sic deficit fum⁹. sic deficiant pcōzes a facie dei. Itē vanitati ps̄. Hō vanitati similis factus Tertio tu nō es sapiēs qz nō cognoscis teip̄m. Quo ergo alia cognoscere potes Quarto tu nō es de magna parētela. sed de q̄ dr Job. xvij. Putredini dixi pater me⁹ es tu mr̄ mea ⁊ sozoz mea vmbus Quito tu nō es pulcer. qz cito transis ⁊ vana est pulcritudo tua. Ido vna panis est caro vilissima. alia ps nobilissima. s. aīa q̄ ad ymaginē sūm regis ꝓdita et vili cozpi infusa est. ꝑ quā hō reddit sup celestiū socius ⁊ creaturaꝝ dignissima ergo si ista duo ꝑm eoꝝ naturā voluerim⁹ obseruare. ad regnū eternū poterimus ꝑuenire. Qđ nobis cōcedat.

De iusta remuneratōe La.xxij.

QUidā imperator erat diues valde ⁊ potens q̄ vnicā filiā habebat pulcrā valde ⁊ oculis hoīm gratiosā. quā miro mō dilexit intrm̄ q̄ q̄n q̄ milites ei ꝓ sua custodia assignauit. Milites vero isti quasi ꝓtinue armati incedebāt ⁊ certam ꝑbendā singulis diebus de thesauro regis ꝑ custodia filie sue accipiebāt. Rex vo quēdaz seneschallū ⁊ canē habebat q̄s multū dilexit Canis vero tribꝰ cathenis erat ligat⁹ qz valde crudelis erat ⁊ q̄s potuit apprehēdere occidit. ¶ Accidit semel q̄ cū rex i stratu suo iacuisset. terrā scāz visitare ꝓposuit. Mane surrexit ⁊ seneschallū ad se vocari fecit et ait ei. Terram scām visitare volo sub tua custodia filiā meā vnicā cū militibꝰ dimitto ⁊ canē quē diligo. ꝑ cupio tibi sb pena capitis q̄ nullū defectū filia mea habeat. Omnia necīaria militibꝰ ꝑm q̄ decz

ministres. Canē vro ꝓtinue in catħna habeas ⁊ ei nō laute admīstres. ß potius famē sustineat vt sic eius crudelitas atq; ferocitas annichiletur. Seneschall⁹ vro oīa adīplere fideliť ꝓmisit. Rex vo terrā scām adīt. ⁊ seneschallus oīa q̄ ꝓmisit et totū p̄ceptū in ꝓtrariū egit. Nam canē de melioribꝫ abartis semꝑ pauit. nec eum sicut debuit custodiuit. puelle nccia subtraxit. ⁊ milites p̄benda ꝓuauit. mīm q̄ dispsit vagabūdi p mūdū ibant puella sine custodia sic flicta plozās ⁊ eiulās ambulabat in aula sua. Canis cū eam sola vidisset tres catħnas fregit cū quib⁹ ligatus fuit ⁊ puellā occidit. de cui⁹ moꝛte fact⁹ est plāctus magn⁹ i ciuitat. Rex vero cū audisset de moꝛte filie sue ꝓmota sunt oīa viscera eius. seneschallū ad se vocari fecit ⁊ cur filiā suā sine custodia dimisit ⁊ milites sine p̄benda. ⁊ canē ꝓtra p̄ceptū eius pauit. Ille vo obmutuit nec aliquid ꝓ eius excusatōe allegauit. Rex vero toꝛtoribꝫ p̄cepit vt ligatis manibꝫ et pedibꝫ euꝫ in foꝛnacē ardentem ꝓicerent. Oēs regē laudabāt q̄ tale dedit iudicum.

¶ Mozalisatio.

Q Arissimi Iste impatoꝛ est dīs noster ihs xp̄s. filia tam pulcra est aīa ad dei similitudinē creata ꝓ cui⁹ custodia q̄ndq; milites. i. v. sensus oꝛdinauit vt ꝓtinue bonis opibꝫ essent armati ⁊ p̄bendaꝫ gr̄e dei recip̄ent. Canis vero ē caro misera q̄ die ac nocte nitit̄ p turbare spm̄ ⁊ aīam occidere. Cū de necessitate req̄ritur q̄ tribꝫ catħnis sit caro cōtinue ligata scz per timoꝛē dei p q⁹ amoꝛē ⁊ pudoꝛē peccandi. ¶ Propter timoꝛē qz deus est iust⁹ ⁊ iuste peccatoꝛem iudicat ad pēnā ꝑpetuā. Hec est catħna prima cum qua caro misera ligetur ne deum offendat ⁊ salutem ꝓpriam perdat. ¶ Secūda catħna est amoꝛ dei quia homo teneť ipm̄ sup̄ omnia diligere etiam plus q̄ seipm̄. ꝓpter eius amoꝛem seipm̄ debēs refrenare a vicijs ⁊ cōcupiscencijs cauere. Et quare debes ipm̄ int̄ātū diligere. Certe quia te creauit te plasmauit. te ad similitudinē suam fecit. te redemit ⁊ vitā eternam dabit. ¶ Tercia catħna est pudoꝛ hominis peccare in cōspectu dei. quia oīa videt etiā minimā cogitatōnē quā in coꝛde habes. ꝓpter ista tria homo debz seipm̄ cohibere nullo mō deū per peccatū offendere. Seneschallus est homo cui tradidit aīam cū quinq; sensibus ⁊ carnem sic debet ad regendum vt p eis rideat q̄n dīs noster ihs xp̄s ad iudiciū venerit. Sed miser hō qui nō diligit deū catħnas frangit. quia postponit dei timoꝛē nō curat cogitare q̄ iusto iudicio hoiem eternaliť damnat. p⁹ponit dei amoꝛem. non curat p̄ensare quāta iudicia amoꝛi ei oīdit. q̄ eū de nibilo plasmauit ad eius sīlitudinē fecit. eū ymagie diuina decoꝛauit. ꝓ eo se būiliauit. naturā nr̄am assumpsit. ꝓpio sanguīe eū redemit. Nec pudoꝛem peccādi cozā dīo deo suo habuit. Oīa in cōtrariū perpetrat ⁊ aīam suaꝫ occidit. Ideo cū venerit dies iudicij tunc apparebit peccatoꝛ ⁊ nō poterit ad obiecta rīdere. Tunc deus tradet eū toꝛtoribꝫ infernalibꝫ sicut ipe testať Mat. xv. Ite maledicti in ignem eternū. Studeamus ergo aī oīa aīam a pcō custodire si desideram⁹ ad eternā vitā puenire.

¶ De inexecrabili dolo vetularū.

¶ Capitulum. xxviij.

Q Patrix quedā erat in cui⁹ impio' erat quidā miles q̄ nobilē vꝛozē ⁊ castā atq; decoꝛā habebat. Cōtigit q̄ miles ad peregrinādū ꝓpexit. ß ꝑus vꝛoꝛi dixerat. Illum̄ custodē vltra te dimitto qz satis credo q̄ nō idiges. Parato comitatu abijt. vꝛoꝛ vo caste viuēdo domi remānsit. Accidit semel q̄ p̄dabꝫ ꝓpulsa cuiusdā sue vicine epulādi causa domū eius ingreditur q̄ peracto ad ꝓpria remeauit. quā quidam iuuenis aspectam arti amoꝛe cepit amare. Et plurimos nuncios ad eam direxit cupiens ab illa quantum ardebat amari.

Quibꝫ contēptis eū penit⁹ spreuit. Ille vero se omnino ꝓemptum videns a deo dolēs effiať q̄ infirmabať. Sepe tamē illuc ibat sed nibil ei valuit eo q̄ dīa per oīa eū spreuit. Accidit quadā die q̄ versus eccliam ꝓexit dolēs ac tristis. obuiā ei habuit quandā vetulā in ꝓposito scāz reputatā. que cū iuuenē tristem vidisset causā tante tristicie ab eo q̄siuit. At ille. Quid ꝓdest mihi tibi narrare. At illa. Oportet q̄ vuln⁹ tuū deregas si operaz medicamenis expectas. Ideo oīde mihi cām tanti dolꝛis cū dei adiutoꝛio te curabo. Iuueis cū ß audisset oīdit ei quo dīaz dilexit. Ait vetula. Perge cito ad domū tuā qz infra breue ihs te curabo. His dictis iuuenis ad domū ꝓexit ⁊ vetula ad ꝓpria remeauit. Vetula ista quādam caniculā habebat. quā duobꝫ diebꝫ ieiunare coegit ⁊ die tercia panez sinapi cōfectū canicule ieiunāti dedit. quē cum gustasset pre amaritudine oculi ei⁹ lacrimabātur tota die. Tūc vetula ad domū dīe ꝓexit cū canicula quā iuueis dilexit intīm. Statim a dīa est honoꝛifice suscepta. eo q̄ reputabať sancta. Dū aūt ad iuicē sederēt dīa paruā caniculā lacrimātem respexit. admirabať multū ⁊ q̄siuit cām. Ait vetula. O carissima noli q̄rere qz tm̄ dolꝛē habz q̄ vix poterit tibi intimari. Dīa vo magis ac magis istigabat vt diceret. Cui vetula. hec canicula erat filia mea casta nimis ⁊ decoꝛa. quā iuuenis quidā vehemēter adamauit. sed adeo casta erat vt oīno sperneret illū amoꝛē vñ iuuenis tm̄ dolēs p̄ dolꝛe moꝛtuus est. ꝓ qua culpa deus ꝓuertit filiā meam in caniculā sicut tu vides. His dictis incepit vetula flere dicens. Quotiens filia mea recolit q̄ tā pulcra puella erat ⁊ mō canicula flet ⁊ ꝓsolari nequit. ymmo omnes ad fletū excitat p̄ nimio dolꝛe. Audiens hec dīa ītra se cogitabat. Heu me simili modo quidā iuuenis me diligit. ⁊ ꝓ amoꝛe meo infirmať. ⁊ totū ꝓcessū vetule narrauit. vetula hec audiens ayt. O carissima dīa noli amoꝛem iuuenis spernere ne foꝛte ⁊ tu mutaberis in caniculam sicut filia mea qđ esset damnum i tolerabile. Ayt domina vetule. O bona matrona dare mihi sanum consilium vt nō sim canicula. Que ait. Ciro ꝓ illo iuuene mittite ⁊ volūtatem suam sine vltꝛioꝛi dilatione facias. At illa. Rogo sācitatem tuā vt tu pergas ad eum ⁊ tecū ducas. scandalum posset esse si ali⁹ ad eū accederet. Cui vetula. Tibi cōparioꝛ. libēter tibi eū adducam. Perrexit ⁊ iuuenem secū duxit ⁊ cum dīa doꝛmiuit. Et sic ꝓ vetulam dīa adulterium ꝓmisit

¶ Mozalisatio.

O Arissimi Iste miles est cristus Ihesoꝛ casta ⁊ decoꝛa anima per bapt̄smū lota. cui dedit deus liberum arbitrium ⁊ sue volūtati tradidit q̄n de hoc mundo ad patrem ascendat. ¶ Mulier scz anima inuitať ad cōiuniū quotiēs inclinatur ad carnalem concupiscentiam. Quia ꝙuium homis carnalis est semꝑ i delicijs viuere. Statim iuuenis id est mundi vanitas eam inquātum potest allicit vt ei adhereat. Si vero non cōsenserit adest vetula scz dyabolus qui circuit querens quā devoꝛet animam scz p̄cipaliter quantū potest sollicitat vt peccato cōsenciat. Et q̄n. Certe ostendit sibi caniculā flētem. Canicula ē spes longe vite ⁊ nimis de dei misericoꝛdia p̄sumere quā multi habēt intīm̄ q̄ cito ad peccatum inclinantur. Quia sicut canicula ista ex sinapi lacrimabatur. sic spes sepi⁹ animā affligit ne ad veritatē attingat in tantū q̄ homo peccato cōsentit. Si ergo volum⁹ castitatē anime seruare ⁊ mūdi deceptiōem p̄cauere fugiamus mūdum sūmoꝛe. qz omne qđ est in mūdo aut est sup̄bia vite aut cōcupiscēcia oculoꝛ aut cōcupia carnis. ⁊ iō summū remediū est illū derelinq̄re si volu⁹ p̄miū eternū obtinere

De iudicijs malis ¶ Ca. xxix.

GRat quidam imperator qui statuit p legem q sub pena grauj quilibet iudex recte iudicaret. t si ꝯtiu faceret nullo mō misericordiā inueniret. Accidit casus q quidā iudex mūeribꝫ corrupt⁹ falsum iudiciū dedit. Imperator cū ꝫ audisset ꝑnis suis ꝓcepit vt eū excoriarēt t sic factū est pellē ei⁹ in loco vbi iudex sedere deberet posuit ad significandū q ille iudex cogitaret q āpli⁹ sūm iudiciū nō daret. Rex vero filiū iudicis defuncti iudicē ꝓstituit dicēs ei. Sedebis sup pellē pris tui vt iudices pplm meū. Sivo aliqs affert tibi donū vt declines a via recta. ad pellē patris tui respice ne tibi ꝫ idē ꝓingat

QArissimi. Iste imperator ē dns noster ihs xps q istā legem edidit. Ci ꝯtra. Judices t magistrat⁹ cōstitues tc. Ipe vo recte t oi tempe nos iudicat qz pater nr celestis totū iudiciū filio dedit. Judex q male iudicauit est qlibet hō qui bz seipm qntū ad vite rectitudinē iudicare qd t quātū cōtra deū delinqt. Si vo aliqs vrm sit mūeribus. i. malis hūoribꝫ corrupt⁹ debet excoriari. i. in oībus vicijs suis p peniteciā denudari. vt poterit dicere verbū illud Job. pellē p pelle t qcqd hō habz dabit p aīa sua. Pellis q ponit p memoria in sede. est xpi passio quā hō dz hre retentā in sede cordis sui. ne ꝓtra deū t salutē aīe sue delinqt sicut scriptū est. Memorare nouissima tua t in eternū nō peccabis. Xps nō tm pellē in sede crucis pro nobis dedit ꝫ etiā vitā. t iō si vri filij sum⁹ eū p ptm offendere nō debem⁹. Et si ꝓtingat nos labi respiciam⁹ ad crucem quātū pro nobis sustinuit vt emēdem⁹ cū opibus misericordie t p ꝓsequēs vitā eternam obtinebimus

De ptō t iuditio Ca. xx.

QRat quidā rex q statuit p lege q victori de bello redeūti fierz triplex hono⁹ t tres molestie. Primꝰ hono⁹ q victori obuiabat ppls cum leticia. Scōs q oēs captiui curru ei⁹ ligati manibꝫ t pedibus retro seqbant. Tercꝰ hono⁹ q indut⁹ tunica iouis sedebat in curru quē trahebāt ꝙruor equi albi t ducebat ad capitoliū. Me cū his honoribꝫ obliuiscerē sui. triplicē molestiā oportebat illū sustinere. Pria ē q cū eo ponebat i curru quidā seruꝰ ꝓditōis vt dare⁹ spes cuilibet ꝙntū cunqz vilis ꝓditōis deuenire ad talē honorē si ꝓbitas mereret Secūda molestia erat q iste suꝰ eū colaphizabat ne nimis supbiret t dicebat Gnoteseauton. i. nosce teipm t noli supbire de tāto honore. respice post te. hoiem te esse memento. Tertia molestia erat q illa die licebat cuilibet dicere in psonā trium phātis quicqd vellet. s. oia obprobria.

QArissimi. Iste imperator ē pater celestis. Victor de bello dns nr ibs xps qui ꝓtra diabolū victoriā obtinuit. Cū in die palmarū triplex hono⁹ ei fiebat Primo q ei obuiauit populꝰ qñ oēs ꝓtra ihesum prexerūt cū ramis palmaꝝ t vestimētis t pueri clamabant. Osanna filio dauid. Scōs hono⁹ q omnes captiui tc. Isti captiui erant iudei t pcōres in pctis ligati q currum būanitatis eius seqbant videtes signa et ꝓdigia q faciebat. Tercius hono⁹ q victor indut⁹ erat tunica iouis. Tunica ista erat diuinitas būnitati interius ꝓiuncta quē trahebant ꝙttuor equi albi. i. ꝙttuor euāgeliste q de eius diuinitate t būanitate loqbant. Contra istos honores triplex ei molestia fiebat. s. q vnꝰ seruꝰ conditōis ponebat cū eo. s. latro pessi⁹. Secūda molestia erat q seruꝰ eū colaphizabat. Sic iudei xpo fecerūt dicētes. pphetisa nobis qs est q te pcussit. Tercia molestia q oia obprobria ei dicebant. sic iu dei in faciem eius expuerūt t obprobria dixerunt

De rigore mortis Ca. xxi.

LEgit de morte Alexandri cū sepultura ei⁹ fieret aurea. plurimi pbi ad eū deuenerūt de qbꝫ vnus dixit. Alexāder dei ex auro fec thesaurū et nūc ecōuerso aur⁹ ex eo fecit thesaur⁹. Alij Deri nō sufficiebat alexādro tot⁹ mūdus. hodie sufficiūt ei. iij. vl. iiij. vlne pāni. Alij dixit. Deri alexāder pplo imperabat. hodie ppls imperat illi. Alius dixit Deri alexāder potuit a morte multos liberare hodie ipe iacula mortis nō potuit vitare. Alij dixit. Deri terrā ꝓmebat. hodie ab ea ꝓmit. Alij dixit. Deri alexander dux oēs timebāt. hodie eū vilē oēs reputāt. Alius dixit. Deri alexāder multos amicos habuit. hodie nullū Alius dixit Deri alexander duxit exercitū. hodie ab illis ducit sepulture Moralisatio. Ste alexāder pōt dici qlibet diues isti⁹ mūdi. qui laborauit totalit in mūdanis. Alicꝫ magl laborāt qñ moriunt circa funeralia sua cū magna pōpa qꝫ circa aiaz q iacet in penis. Ibi adduci sunt doctores ac sacre scripture expositores q dnr diuites h⁹ mūdi ex auro inūdano. Nō diues hui⁹ mūdi facit thesauꝝ ꝫ est dcm hō tenet de bonis mūdanis impleri. i. bonis ꝓtutibꝫ sicut ē dare eleōsinā. vestire nudū tc. t sic facit de eo quātū ad aiam in celo thesauꝝ. Item dicūt. Nō sufficit auaro mūdus. qz quāto plus habet tāto plus cupit hre. t ꝫ est fatuitas. qz mundus deficiet sibi in morte. Sed si de oīni laboze suo duas vel tres vlnas vil pāni obtinuerit multū est. Jtē dicūt. diuites dū viuit impauit. ꝫ p⁹ morte qlibz pauper ei impat. t qꝫdiu viuit diues multos pōt a morte liberare. t tm null⁹ diues qntūcunqz potēs in necitate iacula mortis euadere pt. Jtē hō terre ꝓfunditur. ꝫ i morte ei dñatur. qz totū corp⁹ hois p terrā ꝓfūdit. t qꝫdiu viuit hō timet. sicut scptū est. Facies hois facies leonis. sed i morte vilis ab oībus reputat. Item qꝫdiu viuit amicos habet. sed in morte oēs recedūt t ipm solū relinquūt. qꝫdiu homo vixit potuit multos secū acqrere t ducere. sed in morte ab alijs ducetur. Unde xpūs dixit petro. Alius cinget te t ducet quo tu non vis.

De inspiracōe bona Ca. xxij.

REfert seneca q in corpibus venenosis ppt malicia veneni t nimiā frigiditatem nullus vermis nascit sed si pcussa fuerint fulmine post paucos dies vermes producunt. Expositio.

QArissimi p corpora venenosa intelligo homines in peccato mortali venenatos. tales p frigiditate pcti vermē producere nō possunt. Et iō ꝓcutit eos deus fulmine. dū talbo ifundit gram. quā si peccator recipere voluerit cito ꝙrti pōt. Et iōo sanū consiliuz est vt cito p ꝓtricōem cōuertam ad xpm. Quod nobis ꝓcedat tc.

De iactancia Ca. xxiij

REfert valerius q hō quidā noie paratin⁹. flēs dixit filio suo t omnibꝫ vicinis suis. Heu heu mihi. habeo i orto meo arbozez infelicem qua vroz mea prima se suspendit. Postmodū scda. modo tercia Et iōo doloz est mihi miserabilis. Ayr vn⁹ c⁹ nomē Arrius. Uiroz te de tātis successibus lacrimas emisisse. da mihi rogo te tres surculos illius arboris. qz intēdo inter vicinos diuidere. vt qlibet arbozem habeat ad vrozem suaz suspendēdam. Et sic factum est

QArissimi. hec arboz ē sancta crux i qua pepēdit xps. Hec arboz debet poni in orto hoīs dum anima habet iugem memoriam de passiōe xpi. In ista arboze tres vrozes hoīs suspendūtur. scz supbia vite. concupiscentia carnis. t ꝓcupiscentia oculoz. homo enim datus mundo tres vrozes

ducit. vna est filia carnis q̄ vocatur voluptas. Alia filia mūdi que vocaf̄ cupiditas. Tercia filia dyaboli q̄ vocaf̄ superbia. ſz cū pcōz grā dei adixret pñe. iſte vxozes voluntates ſuas nō hñtes ſe ſuſpendūt. Cupiditas ſe ſuſpendit fune elemoſine. Superbia fune būilitatl. Voluptas ſe ſuſpendit fune ieiunij̄ z caſtitatis. Iſte qui q̄ſiuit ſurculos eſt bon? xp̄ian? q̄ toto conamīe hoc debet appetere z quere. non tantū pzo ſe ſed z alijs vicinis. Ille q̄ fleuit eſt miſer homo q̄ magis diligit carnē z ea q̄ carnis ſunt q̄z ea q̄ ſunt ſpūſſancti. Cū ſepius talis ad iſozmatiō nē boni viri ad rectā viam poterit duci. et ſic vitā eternam obtinebit.

De ponderatōne vite Ca. xxxiij.

Legif̄ de rege Alexādro qui habebat Arestotelem magistz̄ de cui? doctrina multum ꝓfecit. z multas virtutes ab eo didicit. Inf̄ cetera a mḡro ſuo q̄ſiuit aliq̄ ſ. bi z alijs ꝓfi cua dica. Ait magiſter. Fili auſculta dili gēter. z ſi meā doctrinā tenueris ad magnū honozē ꝓuenies. Septem ſunt que te docebo. Primū eſt. Staterā ne tranſilias. Secūdū eſt. Ignē cum gladio ne foueas. Tercīū eſt. Cozonam ne carpes Quartū Coz auicule ne comedas. Quintū. Cum ꝓfectus fueris nō redeas Sextum Per viam publicam ne ambules. Septimū. Irundinē garrulantem in domo nō pmittas. Rex inſtis ſeptem miro modo ſtupebat. z ꝓfecit q̄diu vixit.

Expoſitio Carissimi

Statera iſta ē vita hūana. Duo in pensis ſunt ingreſſus in mundū z egreſſus ab eo ergo hō in vna pensa ſcz i pauptate cuz q̄ ingreſſus eſt. z in alia pauptate cū qua egreditur. et iueniet q̄ eque pōderabit. ſicut paup ingreditur ſic pauper egreditur. Eccī. q̄. Sicut egreſſus eſt nud? de vtero matrl ſue reuertetur z nihil aufert ſecum de laboze ſuo. Item pone in vna parte ſtatere tempus in q̄ peccaſti. z tūc q̄ro. ſicut xp̄s q̄ſiuit a p̄re filij infirmātis. q̄n ei accidit. Rñdit ei pater. Ab infācia ꝛc̄. Et ego q̄ro te q̄n incepiſti peccare. Heu rñdebis. Non hxri nec p̄die. ſed ab īfantia. Pone ergo tps peccati in vna pte z min? ponderabit. Nō ergo trāſilias ſtaterā ſz bñpensa q̄uo. pone ad aliā tps pñe. ſed neſcis q̄diu poſſis penitere. Ideo multiplica opa penitēcie. vt eque ponderent tuis malefactis. ſicut dixit zachęus. Si q̄d aliquē defraudaui reddo q̄druplum. Nō g̃ trāſilias vltra ſtaterā. hoc eſt. nō numis cupias vltra q̄ ſunt neccia victui. ſicut legitur de vultur. Vultur cū cepit predam probat an totā predā poſſit ſecum portare z cū ea volare. vel nō ſed nō diuidit z tm̄ ſecū portat q̄ poſſit ſecū volare. z ſic tm̄ habet de preda q̄ ſibi ſufficit Eodē modo homo dz facere. multi ſunt qui diuicias ꝓ preda ponūt vt diuites fiant nocte dieq̄ laborāt aliena rapiunt z cū habuerint in abſcōdito ponūt z p illā detinētur q̄ ad deū volare nō poſſunt. z hec eſt magna fatuitas q̄ illis vtunf̄ que ſecū portare nō p̄nt. Diuidaf̄ ergo p̄da id eſt diuide q̄ ſibi neceſſariū teneat reſi duū det paupibus z ſic poterit ad deum volare. Secūdū eſt. ignē cum gladio ne foueas. i. iracundū cū verbis aſpis ne ꝓuoces. Ira ei ꝓpatur igni. q̄z cū aliq̄d iracūdo defecit ſtatim inflāmaf̄. Iſte ignis nō eſt fouēdus gladio. gladi? ꝺo eſt lingua hois. q̄ ad modū gladij̄ materialis lata eſt z acuta ex vtraq̄ pte p̄s. Lingua eoz gladius acut?. Eſt em̄ de iracūdo ſicut de calce. In calce eſt caloz ſopitus. ſz ſi ſupponaf̄ aqua. ſtatim inflāmatur z fumū exire facit. Sic eſt cū iracūdo in quo eſt ira ſopita cū audierit verba aſpa ſtatim inflāmaf̄. z fumū ire z rixe exire permittit. z iō ignē nō debem? fouere cū gladio. Tercīū eſt cozonā ne carpes. i. leges cuiū ne rep̄hendas. Ciuitas in q̄ ſum? ē eccīa. leges hui? ciuitatis ſunt doctrine eccleſie q̄s nullus ſapiēs debet rep̄

hendere. ſed būiliter audire z imitari. ſed iſta doctrina multos habet rep̄hensores. q̄ꝺ pz ex eo q̄ habet paucos auditores. et iō nobis eſt neceſſe verba dei audire z eius p̄cepta. z nobiſcū firmiter retinere. ſi intendim? ad eternam patriam venire Quartū eſt Coz auicule ne comedes id ē nulli aduerſirati tpali triſticiā odiuz inuidiā in cozde tuo habeas. q̄z puer. xv dz. Sicut ꝺmes ligno z tinea veſtimīto. ſic triſticia viri nocet cozdi. Nō ergo ſe iūgat deo p̄ bonā vitā. z ſp̄ habeat in cozde recētem memoziā z nullum dolozem ſentiet. ymo pl? de aduerſitate gaudebit. Ibant apoſtoli gaudentes ꝛc̄. Quintū eſt. Cū ꝓfect? fueris nō redeas. i. cū a ſtatu culpe receſſeris nō redeas ad vomituz pcti. De iſta ſapīa dētur eccī. xxj. Fili peccaſti nō adijcias vltra. Sz timeo q̄ multi ſunt ad moduz canis. De q̄bus loq̄tur petr?. Sicut canis reuerſus ad vomitū ſuū. ſic peccator q̄ iterat vias ſuas malas. Item eſt de multis ſicut de vipra. Vipra em̄ volens' copulari cū lāpreda fugit venenū. tūc vipra in quodā loco venenoſo euomit z ſic copulaf̄ ei. z poſtea redit ad venenū Sic multi volētes xp̄o copulari i altari euomūt venenū dum pcā p̄fitenf̄. ſed poſtea redeunt ad illud Sextū p̄ viam publicā ne ambules. Via publica ē via pcōzis p quā maioz pars mūdi trāſit qz lata ē. Mat. vij. Spacioſa eſt via que ducit ad p̄ditōnē. z multi ſunt q̄ ambulant p eam. Iñ notandū eſt q̄ aliq̄ ſunt beſtie q̄ nunq̄ p viā rectā ambulāt. vt canes fugiāt Sic debet homo dū eſt in mundo z in piculo ꝓpter canes infernales fugere qui eum ſequūtur. ſicut dicit p̄s. Circūdederūt me canes multi. fugiēdū eſt de tali via. quia ibi ſunt venatores dyaboli. q̄ triplici genere venatōis vtunf̄. Tria em̄ ſunt genera venatōis z oia ſūt dolo plena Primū gen? eſt q̄ venanf̄ beſtias fugitiuas. et iſti facūt foueas vt eas capiāt. Fouee iſte ſunt vſure z bona tpalia. vt mendacia. falſa iuramenta ac deceptiōes. in q̄bꝰ cupidi decipiunf̄ Secundū gen? venacōis eſt q̄ venanf̄ aues Iſti ponūt lacqos qui ſunt falſi aduocati z placitatores actudices q̄ per mūera cozrūpunf̄. q̄ facūt leges vt capiāt paupes. Tercīū gen? ē piſcatoz. qui ponūt retbia ſua ad ſaccipiendū omne genus humanū. Iſti ſūt luxurioſi. Mulieres ſūt retbia dyaboli ꝓ q̄ fere de omni ſtatu capiūtur alīq̄ Septimū eſt irūdinē garrulantē in domo nō ꝓmittas. i. peccatū in cozde. ꝓra quod ſē per murmurat ꝓſcientia. Sicut dabaf̄ de Jona q̄diu erat in nauis ꝓfunditate nō poterat eſſe trāquillitas maris. Eodem modo q̄diu hoſpitaf̄ peccatum in cozde hominis. racōne cuius ꝓſurgit tempeſtas magna. dū ꝓra deum murmurat ꝓſcientia. nec tranquillitas eē poteſt donec Jonas in naui z peccatū in cozde expellatur et ceſſabit tēpeſtas. id eſt remoꝛſus ꝓſcīe donec peccatum in pfundo inferni demergaf̄. Ideo nō ſuſtineam? pigrūdinem id ē pcm̄ in cozde ſed deſideren? vitam eternā obtinere Ad quā nos perdu. ꝛc̄

De pacis reformatione z victa eā diſſipantium Ca. xxxv.

Legitur ingeſtis romanoz̄ q̄ talis erat ꝓſuetudo q̄ cū formari deberet aliqua paz̄ iter magnos inter quos diſcordia erat aſcēdebāt mōtem magnuz z altū z ducebaf̄ agnus z occidebatur. z in pfortium eoz̄ ſanguis eius effundebaf̄ in pacis reformatōem. in ſignū q̄ quicunq̄ illoz̄ pacem diſſiparet de eo magna vindicta reciperef̄ z ſanguis eius effunderetur

Mozaliſatio.

Agni dñi fuerunt deus pater z homo. De eo dicit pſalmiſta. Magnitudinis eius non eſt finis. De bo

mine qui ad ymaginem dei factus ē. ps. Omnia subiecisti sub pedibꝰ eiꝰ ꝛc. Inꝫ istos magna erit d. scordia intantū ꝙ ꝗt/cūqꝫ moriebanꝫ ad infernū descenderūt Postea facta est pax magna inter deū ꝛ hoiem. in cuiꝰ pacis reformacōe ducebaꝫ agnꝰ. i. xp̄s supꝫ montē caluarie vbi occi/debaꝫ. ꝛ effundebaꝫ sanguis eiꝰ i signuꝫ ꝙ ꝗcūqꝫ eoꝝ pacē dissiparet. de eo maxi/ma vindicta recipetur ꝛ sanguis eiꝰ effū/deꝫ. Ideo si pactū cū deo fregerimꝰ. cui/us vindicta sequeꝫ. Quantā vindictā cre/dis te hꝫē si ea q̄ in baptismo ꝓmisisti fre/De cursu vite hois Ca. xxvi. gisti

Legitur de q̄dā rege q̄ añ oia na/turaꝫ hois desiderabat scire. In cuiꝰ impio erat q̄dā phs sagax valde. de cuiꝰ ꝯsilio opati sūt multi. Rex cū de eo audisset nunciū ad eū direxit vt sine vlteriori dilatōe ad eū veniret. phs cū volūtatē regi. intellexisset vēit ad regē Ait ei rex. Magr a te sapiam ꝛ doctrinā volo audire. dic mihi in ꝓncipio q̄d est hō. At ille. Hō est miser toto tēpe vite sue. Tide ꝓnapiū tuū mediū ꝛ finem ꝛ iuenies qꝫ plenꝰ es miseriis. vñ Job. hō natus de muliere ꝛc. Si respicꝫ ꝓnapiū inuenies te paupem ꝛ ipotentē. Si me/diū. inuenies mundū angustiantē ꝛ forte aīam tuā ꝯdēnantē. Si finē terrā te su/scipiētē. Et iō dñe mi rex nō habeas me/moriā supbiēdi. Ait rex. Magr quero a te q̄ttuor q̄stiōes. q̄s si bñ solueris te ad/dignitates ꝛ diuicias ꝓmouebo. Prīa q̄stio est quid est hō. Scōa cui ē similis. Tercia vbi est. Quarta cā q̄b socijs est Ait phs. Dñe ad ꝓmā q̄stionē rñdebo Rñ queri q̄d ē hō. Dico qꝫ est mācipiū/mortis. hospes loci. viator trāsiens Mā/cipiū dr. qr manū mortī euadere nō pōt qr mors oēs laborat ꝛ dies rapit. ꝛbm qꝫ meruit hēbit ꝓmiū vel suppliciū. Itez hō est hospes loci. qr obliuioni traditur. Itē est viator transiens siue dormiendo siue vigilādo siue comedēdo siue bibēdo siue aliud faciēdo semꝫ ad mortē currit. Ideo debem⁹ ꝙ viam nobis ꝓuidere de victualibꝰ. i. de bonis virtutibꝰ. Secūda q̄stio est cui homo sit similis. Dico qꝫ est similis glacieī. qz ꝓpter calorē cito dissol/uitur. Sic homo de terra ꝛ de elementis ꝯpaginatus ꝙ calorē infirmitatī cito dis/soluiꝫ ꝛ corrūpiꝫ. Itez similis est pomo nouo. qm̄ sicut pomū nouū pendēs in ar/bore cū debet ad crementū debitū ꝓueni/re interius exorto corrodiꝫ ꝛ subito cor/ruēs inutīl efficiꝫ. Sic hō in puericia sua crescens subito oriꝫ in eo infirmitas iteri⁹ et aīa expelliꝫ ꝛ corpus corrūpiꝫ. Intre ergo supbit homo. Tercia q̄stio ē. Vbi est hō. Dico qꝫ i bello multiplicia. s. ꝯ mun/dū diabolū ꝛ carnē. Quarta cū quibus socijs est hō. Rñdeo qꝫ cū septē socijs q̄ eū ꝓtinue molestāt. que sunt fames. sitī/ calor. frigus. lassitudo. infirmitas. mors Prepa aīam ꝑtra dyabolū mūdum ꝛ carnem. quoꝝ bella. i. temptacōes sūt di/uersa. Et ideo diuersimode ꝓpanda ē anima vt eis resistat. Caro enī temptat nos per luxuriam ꝛ voluptatē. Mūdꝰ per diuiciaꝝ vanitatem. Dyabolus per supbie viliratem. Si ergo caro temp/tat te istā medicinam adhibe medicinam habeas in memoria qꝫ caro q̄ te ꝓuocat ad peccatū vertet in cineres die ꝛ tempe ignoto. ꝛ anima ꝑ eiꝰ delicto penaꝫ eter/nā sustinebit Sap. ij. Extinctꝰ cinis erit corpus nr̄m. Et seqtur. Postea erit ob/liuio. ꝛ nemo habebit memoriā operum nostroꝝ. Et si iste cinis sit in memoria temptacōes impedient ne ꝓcedat ad actū Si mundus te temptat per vanitatē. adhibe istā medicinam Considera dilige/ter ipsius ingratitudinē. ꝛ nunqꝫ sibi ser/uiendi volūtatem habebis. Mā ita ingra/tus est mūdus qꝫ licet per totam vitam tuam illi fideliter seruias. nihil apportare tecum te permittit nisi peccatum. est enim de mundo sicut de perdice. Perdix habens pullos suos sciens venatorē ap

ꝓpinquare nido vt venatorez retrahat pullis venit, ꝓpe venatorē ꝛ fingit se pos/se nō volare. qđ venator credens esse ve/rū. insequitur paulatim. Illa volat ꝛ ipse post illam vadit sperans illam capere. ꝛ sic semꝫ facit donec elongatꝰ ē a pul/lis. ꝛ sic decipiꝫ venator qꝫ nec ꝑdicē nec pullos hz. Sic est de mundo. Venator q̄ nido pullorꝫ appropiqt ē bonꝰ xp̄ianꝰ q̄ victū ꝛ vestitū ꝛ alia cū labore acq̄/re nitiꝫ. Sz mūdus hoiem nō libēter sus/tinet: tali applaudet ꝛ simulat ac si seq̄ vel/let ꝛ sp cū honore manere. qđ videꝫ hō sepe ab opibus bonis recedit ꝛ mūdi va/nitatē seqtur. et tūc mūdus illū ab amo/re dei ꝛ bonis opibꝰ elōgat. Deide mors illū subtrahit a scīs ꝛ manet ille miser de/ceptus. qz non habet mūdū quē seqbaꝫ nec fructū bonorꝫ operū a quibꝰ elōgat/Ecce quō mundus suis fruitoribꝰ reddit mercedē. Et hoc est qđ dicitur. Jaco. ij. Totꝰ mūdus in maligno dispositus est. Omne quod ē i mūdo aut ē supbia vi/te. et reliq Certio si te tēptauerit dya/bolus. adhibe istā medicinā. Habeas i memoria passionē xp̄i per quā supbo ce/dit ꝛ non habet potestatē resistēdi Ihñ Apl's. Induite vos armaturā dei vt pos/sitis stare ꝛc. Cui refert Solinus de mira/bilibꝰ mūdi. Qr alexander equū quēdā habuit qui vocabaꝫ bucefalus. cuiꝰ erat ꝓsuetudo. ꝙ qñ erat armatus ꝛ patꝰ ad/bellū nullū sessorem retinebat nisi solum alexandrū. Sz si alius eum ascenderet statim ꝓiecit a se. quādo vero nō erat ar/matus famuli super eum sedere ꝓmitte/bantꝫ. Sic hō armatꝰ xp̄i passiōe. nullū recipit in corde nisi imperatorem deū oīpo/tentem. Sz si aliq̄ tēptacio dyaboli cor/suū ascēdere velit. statī ꝑtute passionis xp̄i hz ptātez detrudendi eā. Si vero ista careat armatura dei statī ꝓnꝰ erit ad/omnes tēptacōes recipiēdas. Studeam⁹ q̄ hoīs ꝑtutibꝰ armari vt q̄dē pugnemus ad gl'az dei Be mēti. i celū erectōe

Capm .xxvij

Refert plinius ꝙ aquila in altum volat ꝛ nidificat cuiꝰ pull' isidiaꝫ ꝗdā qui vocaꝫ parnas. Qui vi/dens se nō posse appropinq̄re ꝓpter altri/tudinē. trahit ad se ventū ꝛ venenum e/mittit. vt aer infectus per venenū ad pul/los deductus illos occidat Sed aq̄la isꝫ/ta ex instinctu naturali mirabilē adhibet cautelā Portat enī lapidez qui vocatur/chates ꝛ ponit in nido in illa parte que ē ꝯ veneno iste lapis ꝑtute sua venenū ex/pellit ne ad pullos accedat Et sic pulli sal/uāt ne inficiāt Mozalisatō. Carissimi

Per aquilam que est. ardui vlatus et acuti visus. hō itelligitur. cuius vita ꝛ desideriū a ter/renis debeat eleuari. vt dicere possit cum apl̄o. Phi. ij. Nostra cōuersatio i celis ē In hac altitudine conuersationis debem⁹ pullos. i. opera nostra bona ponere. tunc. serpens antiquꝰ. i. dyabolus queri illum occidere ꝑ appositionem alicuius peccati mortalis. Sed forte ꝓpter vite eminēti/am ꝓpositū suū non potest adimplere Tunc vadit dyabolus et temptat illos. vento interficere. dum laudē humanam sibi ꝓmendat que sibi sepiꝰ venit. ꝛ si ꝓp/ter appetitū talis laudis faciat bona ope/ra. morientur pulli quo ad meritū Ac/cipiamus ergo petram id est xp̄z ꝛ pona/mus inter opa nostra ꝛ ventuꝝ vane glo/rie. vt sic opa nostra dirigam⁹ ad deū. ꝛ erit nobis retributio magna. Quia sicut. vobis constare debet. tres sagittas domi/nus iaciet in hominibus valde acutas. prima vocationis. secunda disceptatio/nis. tercia diffinitionis Sagitta vocatio/nis quando dicetur. Surgite mortui ve/nite ad iudicium De ista vocatione habe/tur Job. Oēs qui in monumētis sūt au/diēt voce filij dei. Et ecia ihronimus. Siue comedam siue bibam semper videtur in auribus meis sonare. Sur/

gite mortui ⁊c. Sagitta disceptatoris qñ in iudicio dicetur peccatoribꝫ. Esurui et non dedistis mihi manducare. Sagitta diffinitois ent. qñ iudex dicet. Ite male dicti in ignē eternū.

De cautela delēdi pctā. Ca. xxxviij.

Legitur tpe Henrici imperatorꝭ secundi. qꝫ cū quedā ciuitas obsessa fuisset ab inimicis suis ante cui inimici venerāt ad ciuitatē quedā colū ba in ciuitatē descendit. circa cuꝰ collū iuente sunt lre quas referebat talis sentē ce. Generatio canina venit ⁊ erit gens cōtencōsa. ptra quos pte ⁊ per alios legez tuam defendas.

Carissimi. Mozalizatio.

Dest istā columbā q̄d intelligere possumus nisi spiritū sanctū qui in specie colūbe descendit sup cristū. qui nobis pfert lras cū nra pctā manifestat. ⁊ nūciat nob qꝫ gens cōtencōsa venit ad obsidionē. i. ad obsidendum nos scz hoies ad perdendū. Ct iō dū lucē habem⁹. spūsci legam⁹ lras idē pctā nra p pfessionē detegam⁹ vt legē dei seruare possimus ⁊ mortē euadere ne clause p mortē inueniant in pfessione. non mundare in districto iudicio. Tu g̃ dines filij signum q̄ sua sapia nouit d iudicias distribuere et auferre hz. tu potes ⁊ fortis signū pris. q̄ sua potēcia pt te robustū facere ⁊ i infirmitatē dencere. Habes tu pctā obstat signū spūsci q̄ sua demēcia vult peccata nra ad memoriā reuocare nisi añ de? hec signa ostēderet hō iudicium nō recte crederet fienduz. Sicut ipe ait Job. iij. Nisi signa ⁊ pdigia videritis nō credet.

De consiliacōe dei ⁊ homi nis. Capitulū. xxix.

Legitur in gestis romanoꝝ. qꝫ int duos fratres tanta erat discordia. qꝫ vnus frater offis terras alterius destruxit. Audiens hec Julius impator gñez pcepit p fratrē psecucōz. Ille vo impatoris offensam pcipiens venit ad fratrez suū cui tot mala intulit petens miscōiam ab eo rogans insupr eū quatenꝰ int impatorē ⁊ ipm pacē reformaret. Circumstātes aut dixerūt eū pacē nō meruisse. sed grauē pnā. Quib ille sic rñdet. Mō ē diligēdus pnceps q̄ i bello est miti. vt agn⁹ in pace seuerus vt leo. Licet g̃ nō p mereā frater me⁹ erga me. cū recōciliabo eū si potero: qz iniuria quā mihi intulit satis vindicata est in illo qui misericordiā implorat. ⁊ sic imperatorē offensuz i fratrem suū pacē reformauit.

Carissimi. Mozalizatio.

Isti duo fratres sunt filius dei ⁊ homo. int quos magna ē discordia. qñ homo pctō mortali p sentit. Et tñ tūc pseq̄t filiū dei fratrē suum qꝫ quantū in eo est vult iterū crucifigere. Unde ad Heb. Iterū crucifigentes filiū dei ⁊c. ppt q̄ ondit summ⁹ impator pz celestis. Accedam⁹ g̃ fratrē nostrū. i. xpm ⁊ petam⁹ ab eo miscōiam cū pricōe cordis. ⁊ illud p vindicta sufficēti reputabit. vt nob culpā nram remittat. ⁊ pacē int impatorē celestē in nos reformabit. Si g̃ tu times ei⁹ iusticiā fuge ad ei⁹ miaz. qz maior ē ei⁹ miscōia q̄z nra miseria. Unde ps. Misericordia ei⁹ sup oia opera eius.

De mō tēptacōis ⁊ pcia.

Legit vt dt Capm. xl. Macrobi⁹ qꝫ erat q̄daz miles q̄ habuit vxorē suā suspectā qꝫ pl⁹ aliū dilexit q̄z ipm ppter aliqua audita ⁊ visa sepius ab vxore quesiuit si vrū essz Illa simplicit negauit qꝫ nullū aliū pter ipm intantū dilexit. Miles dictis ei⁹ nō acq̄euit. quendā clericū ptū adiit ⁊ cum eo conuenit. vt de hoc vritatē ei ondaret Qui ait. Hoc nō potero tēptare nisi dominā videre ⁊ cū ea fabularer. Et ille. Rogo te cū affectu vt hodie meā cibū

probatum est pp.

gustes ⁊ ego te cum vxore mea collocabo. Clericus añ accessit ad domuz militis hora prandij venit. Juxta dominaz est collocatus. Finito prandio clericꝰ incepit cū domina de diuersis negocijs habere colloquia. Hoc facto clericꝰ manū dne accepit ⁊ pulsum suū tetigit. deinde pmonē de eo fecit cum quo erat scandalizata ⁊ vehementer suspecta. statim p gaudio pulsus incepit velocit moueri ⁊ calefieri q̄diu sermonē de eo traxit. Clericꝰ hoc pcipiens pmonez incepit de viro suo habere. ⁊ pulsus statim ab omni motu ⁊ caloze cessabat. ex hoc pcepit clericus qꝫ aliū dilexit. s. de quo erat scā dalizata plꝰ q̄z pciū virū. Et sic miles per clericū ad rei vritatē peruenit.

Carissimi. Mozalizatio.

Iles iste est xpus filius dei qui p nobis pugnauit ptra diabolū ⁊ victoziā obtinuit. Uxor ē aia sibi per baptismū diuncta. Oze. ij. Spōsabo te mihi in fide. Sed vxor ista sepissime plꝰ aliū diligit q̄z virz suū. i. deū. Et hoc satis bene potest experiri ⁊ pbari in istis diebꝫ. Si q̄s loquat sicut faciūt viri ecclesiastici. vbū dei pdicando. salutem aie pnunciando. statim a multis odiosus erit. ⁊ q̄q̄d dixerit p tedio ⁊ desolacōne habebūt. Et quare. quia pulsus cordis pponit amorē. i. delectacōz carnis ⁊ mūdi añ dei amorē ptra sacrā scripturā que dicit. Ante oīa deū diligere debes. Sz si aliqui de mūdi vanitatib incepint dicere statī iocundi ⁊ leti sunt ⁊ tps breue videtur.

De victoria xpi ⁊ caritate eius nimia. Capm. xli.

Osoras imperator Athenensium contra dorenses pugnaturꝰ gregauit exercitum. ⁊ supereuēt u belli psuluit apolinē. Cui rñsum ē qꝫ aliter non vinceret ille nisi ipē gladio inte

riret hostili. Dorenses hoc audito dixerūt ne quis lederet corpus regis Cosdre. Qđ postq̄z cosdras cognouit mutato regis habitu arma accepit ⁊ exercitū penetrauit. qđ videns vnus militū lancea euz vsq̄z ad coz penetrauit. ⁊ sic per mortē suam populū suū de manib inimicoꝝ suorum liberauit. Tandē de morte eius factus est planctus magnus ex vtraq̄z populi parte.

Carissimi. Mozalizatio.

Ic dilectus dominus nr Jhūs xpus psulto deo patre. qꝫ genus humanū nō posset redimi nisi ipse morere. Uenit igitur pugnaturus in bello isto cōtra diabolū sciens qꝫ agnosceretur mutauit habitū suū qñ naturam humanā assumpsit. j. corinth. j. Si cognouissent nunq̄z dominū glorie sue crucifixissent. Imminente vro die belli. vnus militū stans iuxta crucē cū lancea eū vsq̄z ad coz perforauit. ⁊ sic per mortez sna totū genus humanuz morti iuste adiudicatum liberauit. De cuius morte doloz est ex vtraq̄z parte. Hoc est demōes multū dolebant qꝫ p eius mortez genus humanum erat saluatuz. Ex alia parte tristes erāt apli de nece sui domini.

De defectu caritatis Cap. xlij.

Refert enī valerius qꝫ in Roma vidit in vna colūna quatuoz litteras quarū quelibet ter scribebatur. tres. P. P. P. tres. R. R. R. tres. S. S. S. tres. F. F. F. Cuius litteris dixit. Heu heu confusionē video ciuitatis istius Satrape hoc audientes dixerunt. Magister dic conceptū tuū. At ille. Talis est exposicō lraruz. Pater patrie perditur. Sapiencia secum sustollit. Ruunt regna rome. Ferro flamma fame. Quod postea sic rei pbauit euētus

Carissimi. Mozalizatio.

Spiritualiter loquēdo pater ꝑ patrie est caritas q̄ est dilectō dī t ꝓximi .ꝑ quam q̄libet homo deberet seipm regere. qz sicut satis patrē decet filiozū necessaria ꝓuidere. Hinc est q̄ vera caritas nob ꝓuidebit de diuicijs infinitis in vita eterna. Quia sine caritate impossibile ē nob vitā eternaz obtinere. Sed heu iam pater patrie ꝓdic̄.s.caritas in tra Ihr eñ alic̄s aliū diligit. Et sine dubio sapia secū sustollit . qz pauci sunt q̄ sciūt qualiter se habere debēāt erga deuz t ꝓximuz. Et si sciant pauci sunt q̄ opant ꝓpt defectum sapie. Quid g̃ seq̄t postea. Ecce ruunt regna rome. Ruunt regna ī diuersis ptib mundi. ferro flāma fame. Quia nō est caritas in terra nec sapiētia t si dicat sapia humana tñ stultitia est apud deuz. Q̄ nobiles t proceres infra pauca tpa in bello perierunt. Q̄ paupes fame interunt. Et hoc totuz. quia nō est amoz nec sapientia in terra. sz freq̄ns maledictio t homicidium.

Qz xp̄us clausit infernum sua passiōe t voluntaria morte. Caplm. xlij.

In medio rome in quodā loco aperta est semel t hyantia patuerūt foramia. Super hoc vij sunt interrogati . Responderunt. Nō claudet hec vorago . nisi alic̄s voluntarie se imergat. Sed cum hoc nemini persuadere possent. Dixit marc⁹ aurel⁹. Si per annū in roma ꝓ libitu meo me viuere sinitis, anno elapso gaudēter t volūtarie me immergā. Romani hoc audientes gauisi sunt ꝓcorditer ꝓsenser̄t. nihil sibi clauserunt . Qui rebꝰ t vroribꝰ libere vtens anno elapso cū nobili equo saltu p̄cipiti se immergit t statim terra se clausit.

Carissimi. Applicatio.

Roma mundū istū signat. In cuius medio est infern⁹ in cētro q̄ erat apertus ante xp̄i natiuitatez t infiniti homines in eo ceciderunt . Unde a dñs. s. ꝓphis ꝛcepim⁹ tñsiuꝫ q̄ nñc̄ claudere. donec ego pareret filiū qui pro genere humano cōtra diabolū pugnaret t anima eius cum diuinitate ad infernū descenderet. vñ scire debetis q̄ nūc̄ decet ro apertus erit nisi aliquis voluerit ꝓ peccatum mortale aperire.

Iberius regnauit. q̄ ante assumptū ip̄erū erat prudēs ingenio clarus eloquio. fortunatus, ibello sed post resolutus milicie artib . nulla bella gerens populū romanū grauiter afflixit filios ꝓcios plurescz patricios t cōsules interfecit tpanciā abiecit qua antea Tyberius tpatus erat nunc vro ea abiecta liber vocat. Huic quidā artifex vitrū ducule se posse fabricare obtulit. q̄d Tyberius ad parietē ꝓiciens non fractū sustulit sed curuatū t artifex malleum ꝓferens t velut cupēū vitrū fabricans mox correxit. Interrogante aut̄ Tyberio ab eo q̄no hoc posset esse. ille dixit. neminem hāc art̄ scire sup̄ terrā Quē tyber⁹ mox decollari iussit dicens . Si hec ars venerit in ꝓsuetudinē pro nihilo aurū t argētuz reputabit.

Carissimi. Mozalizatio.

Iste Tyberius signat alic̄s claustrales siue ceteros q̄ ante cz̄ ad dignitatē sunt promoti vel diuicias. satis humiles t pacētes sunt sed cū promouentur totū oppositū operantur. t ideo dicit cōiter . Honores mutant mores t Psalmista. Homo cū in honore esset ñ intellexit t̄c. Artifex qui vas obtulit. potest dici paup̄ qui diuiti munera offert. & si ei non placent ꝓficit nec vult recipere. sed magis contra eum accendit t spoliat ymmo ad mortē vsq̄ sepius punit

Qz solū boni intrabunt regnum celorum. Caplm. xlv.

Erat quidā rex nobilissimus sapiens atq̄ diues qui vroꝛē habuit p̄ dilectā q̄ debite dilcōis immemor

tres filios iuxta regē genuit q̄ sp̄ erāt regi rebelles t in nullo ei similes Deinde de regi semie q̄rtū filiū concepit t peperit ac nutriuit. Accidit aut̄ vt finito dierū suorū circulo rex morer̄et corpusq̄ suū regale in sarcophago clauder̄et post. cuius morte quatuoz supradicti ꝓ dño regni inceperūt ꝓtendere Tādez iter se ꝓcordabāt vt ad quēdā militē veterē regis mortui quondā secretariū specialē acceder̄et t in iudicio suo siplicit̄ se ponerent Et sic factū ē. Miles aut̄ cū eos pauēt audisset dixit Audite ꝓsiliū meū t eo facto bene erit. Expedit vob vt corp⁹ defūcti regi de sarcophago extrahatis t q̄libet arcū cū sagita ꝓ tū habeat t q̄cūq̄ ꝓfūdi⁹ corp⁹ ei⁹ penetrauerit. regnū ei⁹ obtinebit. placuit eis ꝓsiliū sz patrē de loco suo effodere t ad arborē ligare. ꝓm⁹ sagittā iacēs manū dextrā regi. vulnerabat Qua de re tāq̄ hæres vnic⁹ t regni dñs ꝓclamabat. Secūd⁹ vero sagittā ꝓius in os letant̄ quodāmodo sagittabat vñ sibi certi⁹ attribuebat. Terti⁹ aut̄ cor ipsius sagitta ꝓfozauit qui se pre ceteris fratribus regnū putabat sine lite certissime possessurū Quartus vero cuz accederet ad corp⁹ ingemuit t voce lamētabili dixit. Heu me pater mi q̄ sic corp⁹ tuū a filijs tuis video vulneratum. Absit a me vt ego corpus patris mei viuū aut mortuū vnq̄ ꝓcutiā. Hijs dictis regni principes simulq̄ vniuers⁹ popul⁹ eūdem iuuenem eleuantes tanq̄ vex hæred̄ t regni dñm ī patris soliū locauerūt. t alq̄ tres omni dignitate t diuitijs sūt priuati t a toto regno expulsi.

Carissimi. Moralizatio.

Iste sapiens nobil⁹ ac diues. regē regū t dñz dñanciū nō incongrue videtur designare Qui sibi creaturā gueris humani tanq̄ spōsā ꝓdilectā speciali priuilegio sociauit

Que tandē fornicata post deos alienos debite dilectionis immemor. tāq̄ adultera tres filios genuit sc̄z paganos iudeos et hereticos. quoz ꝓm⁹ manū regi vulnerauit dū doctrinā xp̄i q̄ sedet ad dexteraz patris respuit suis famulis a deo missis per vulnera varia mortē suppliciū inferendo Secūd⁹ filius putariu⁹ regē regū veracit̄ sagittauit cū dicer̄et iudei. Venite p̄cutiam⁹ eū lingua dūcz sitim suā felle potarēt pariter t aceto Tert⁹ filius ꝓfidissim⁹ corp⁹ regi sūmi nō desinit ītoxicato iaculo perforare. dū hæretici nitūtur fideles q̄b⁹ ē corp⁹ vnū t aīa vna in dño suis perverse doctrine iaculis lacerare Ihñ ꝓs. Exacuerūt linguas suas sicut serpentes. Idē parauerūt sagittas suas in pharetra Quart⁹ filius q̄ dolet nec vult sagittare. ē bon⁹ xp̄ian⁹. q̄ multū timet deū t dolet de p̄cīs alioꝝ. nec vlla ratōe vult deū offēdere ꝓ p̄cūm. t si offēdat. patus ē satisfacere tal̄ in die iudicij exaltabit̄ in regnum eternum

De septē p̄cīs mortalibꝰ Ca. xlvj

Plinius narrat q̄ ī mēse Maio exiuit q̄dā in nem⁹ in quo steterūt septē arbores plene foliis. decore aspectu t tot frōdes collegit q̄ portare nequit Venerūt tres viri potentes t eū p̄ nem⁹ duxerūt In exitu in foueā ꝓfūdā cecidit t submers⁹ ē ꝓ magnitudie pōder̄. Itē narrat phūs in libro de aialibꝰ q̄ si voluer̄ facere vt corp⁹ postq̄ nidificauerit ī arbore nūq̄ ex ouis pullos ꝓducere posset pones cineres vir int̄ arborē t corticē t q̄ diu cineres ibi fuer̄t nūq̄ pullos ꝓducet

Carissimi Mozalizatio

Istud nem⁹ ē mūd⁹ iste diuersis arboribꝰ delectabilibꝰ. i. p̄cīs mortalibꝰ plāt⁹ In isto nemore. s. mūdo sūt septē arbores q̄ signāt septē p̄cā mortalia ex q̄bꝰ

hō colligit ꝛ fācit pond⁹ q̄ portare nō po
test nec leuare. i. re pēo suo nō ꝓgere pōt
nec ad gr̄az dei puenire q̄diu in pēo per
manet ſ ecce tres viri veniūt. custodes. ſ
memoris q̄ ip̄m iuuāt ſ. mūd⁹ caro demo
nia ꝛ ista visibilia q̄ iuuāt hoīes diuersis
pctis ꝛ ducunt vsq̄ ad exitū memoris. i.
vsq̄ ad exitū a corpe ſ tunc demergit in
pfundū inferni p̄ magnitudine suor pec
catoꝝ ¶ Itē corpus est dyabol⁹ nidus
est habitatio in corde p̄ indoratione iniq̄
tatis. Per vitr̄ q̄ diuersor color est in
telligī caro huāna. p̄ cinerē vitri mortl
mēoria. qz vitr̄ ex cinere fit ꝛ i cinerē reuer
tit. Donat⁹ q̄ mortis memoria inter ar
borē ꝛ corticē. i. inter animam ꝛ corpus
Corpus est cortex quod bene regnat
aīa ꝛ sic dyabol⁹ nunq̄ plē ꝓcreabit p
uerse opationis. Qđ nobis ꝓcedat ꝛē

De tribo regibo ¶ Cap'm. xl vij.

Rex danor ad
tres reges q̄ stella duce ab o
riente ihr̄osolimam venerūt
ꝛ xp̄o nato munera obtulerūt deuocōem
habebat eosq̄ in suum hospitiū inuocabat
Profect⁹ q̄ predict⁹ rex colomaz cū ap
paratu magno vbi sacrosancta corpa eo
rū cū honore debito ꝓseruant̄ tres coro
nas aureas mirabilit̄ ac r̄galit̄ fabre fac
tas eis obtulit. insup plusq̄ lex marcar
milia cū ingēti deuotione ecclesijs ꝛ pau
peribo distribuit sue fidei exēplū ibidez fi
deli populo relinquēs. Quadraz aūt die
cū ad ꝓpria remearet ꝛ mēbra sopori de
disset ecce vidit in somnis tres reges cū
coronis. quas portauerant in capitibo p̄
ferentes cū ingenti lumīe ad se ꝓpri⁹
accedere ꝛ audiuit singulos singulariter
dicere talia. ¶ Prim⁹ ꝛ senior dixit. fra
ter mi feliciter veniſti ſ felic⁹ ad ꝓpria re
meabis. Alter dixit. Multa tribuisti. ſ
tecū plurima reportabis. Tercius dixit.
Frater mi fidez oñdisti. ſ expletis. trāſ.
annis ingr̄ in celestib⁹ nobiscū regnabis

Prim⁹ q̄ dixit offerēs ei pixidem plēo
auro. Accipe inq̄t thesauz sapie p quē ti
bi subiectū ꝓfm iuste iudicab. Qz vnor
regi iudiciū diligit. Scōs pixidē cū mirra
ei obtulit. dicēs. Accipe mirraz pnie per
q̄ etiā carnis mor⁹ illecebroꝝ effrenab
qꝛoptie regnat q̄ semp̄ bñ regit. Terc⁹
silr obtulit ei pixidē plenā thure. Dicens
ei. Accipe thus deuocōnis ꝛ deuote cle
mentie p qđ miseros ꝛeuelabis. Qz sicut
ros herbā irrigat vt crescat. sic dulcas cle
mētia regis vsq̄ ad sidera ꝓuehit ꝛ exal
tat. Cūq̄ rex de magnitudie visionis mi
rarer̄ subito vigilauit. ꝛ pr̄itres iuxta se
collocatas repperit q̄ donū dei letus acce
pit ꝛ ad ꝓpria rediēs que in somno vide
rat deuotissime adimpleuit. Expleto ter
mino supdicto. regna celestia meruit pos
sidere ¶ Carissimi Moralisacō

Ibte rex potest
dici quilibet xp̄ian⁹ bon⁹ q̄ tene
tur tres coronas afferre tribo regibus scz
patri filio ꝛ spūi sancto patri teneꝛ rede
re coronā honoris qz potens est. Mō bo
nū est fidē frangere potenti. qz pōt oppri
mere ꝛ re annihilare. Istaz coronā fidei
in baptismo fidelit̄ reddere ꝓmisisti qñ
dyabolo ꝛ pompis eius abrenunciasti.
Secundam coronam sapientie ac spei fi
lio teneris reddere. Qua sapiens est ꝛ
ꝓ nobis passus. Ido spem de eo pre ce
teris habere debem⁹. Et hoc multiplici de
causa. Primo qz tantum nos dilexit q̄
de celo descendit. Naturā nostram assūp
sit. ꝛ victoriā contra dyabolum ꝓ nobis
obtinuit. Tercio debemus offerre coro
nam amoris spūi sancto. qz ipse est amor
patris ꝛ filij. ꝛ per eum. amorem hominis
ꝛ dei poterimus obtinere. Si illa tria pu
ro corde ꝛ caritate perfecta offerimus. si
ne dubio ista que sequunt̄ a patre filio ꝛ
spiritu sancto obtinebimus. A patre the
saur virtutū. per q̄s poterimus animam
regere cum corpore contra dyabolū mū

dū ꝛ carnē ꝛ ꝓ sequēs regnuz celeste
obtinere. A folio pixidē cū mirra. p pixi
dē cor mūdū intelligas a pctis mūdatū
Per mirrā penitētiā. Quia ip̄e ꝓ⁹ vitā
penitētie in cruce oñdit ꝛ peteribo ab eo
suā grāz dat cotidie. A spū sancto thus
deuotionis hoc est suā virtutē infūdit p
quā deuoti sum⁹ ꝛ caritate pleni qz deus
caritas ē ꝛ ꝓ sequēs cōmunē offēsionē
quā p̄petrm̄ cōt deū incurrim⁹ p eū dele
re poterim⁹ ꝛ sic vitā eternaz obtinere.
Ad quā ꝛē

De iusta sequela malor ¶ a xl viij

Dionisius re
fert q̄ cū pill⁹ erl artifex fal
laridi regi tirāno crudeli: qui
argētinos depopulabat ꝛ exq̄sitl torme
tl iplicabat obtulit ſ ei⁹ crudelitati nimis
aptū quēdā eneū taurū nouit̄ ꝑse fcrm̄
ilatere latāt̄ habēs ostiū p qđ imitterēt
hoīes more puniēdi vt supposito igne cre
marent̄. Et cum ip̄i hoīes ꝓpter mortis
amaritudinē clamarent in tauro nō credē
rent̄ vox esse huāna ſ ferialis. vt sic rex mi
nime ad ꝑpassionē moueret̄. Rex opus
laudās ſ iuentorē ei⁹ exhortans ait. In
te pri⁹ exq̄pies ꝛ ꝓbabis. qđ michi cru
delius obtulisti. Nulla em̄ equior rō
est q̄s ingenis artificem arte perire sua vt di
cit ouidius ¶ Moralisatio

Arissimi iste ar
tifex est mal⁹ senescallus sub ty
rāno rege. qui argentinos. i. iustos simpli
ces spoliat ꝛ eos p tormēta multis mo
dis affligit Hō vero simplex affert mu
nera vt ꝑsecutionē euadat ſ nichil ei pro
dest taur⁹ eneus offert̄. factū est statutū
nouū. ꝛ lex p quā simplices credūt eua
dere ꝛ p eā puniunt̄ ꝛ bona amittunt. ꝛ
tales lites cremant̄ p corđis amaritudi
nē ꝛ damāt nō credit̄ esse vox huāna qz
clāmorē pauris potētes nō libēter audiūt
ſ dicūt huus aut rustic⁹ me⁹ est oia sua
sunt mea ſ sepi⁹ tales q̄ alios affligūt in
eadem vel maiori dānatione pereunt̄ ꝛ
male dies suos finiunt. vñ ps. Elidi im
piū sup exaltatū ꝛ eleuatū sic cedros li
bani. Trāsiui ꝛ ecce nō erat De
subtili dyaboli illusione ¶ Ca. xlix.

Paul⁹ longobar
dor hystoric⁹ refert q̄ conan⁹
rex vngaror obsedit in foro Julij castr
dictū fondat. Quē cū de muro cerneret
pulcherimū Rosimilla duxissa habēs q̄
tuor filios ꝛ duas filias scripsit sibi occul
te. Si me in vxorē duxeris castr ſ meū
tibi dabo Quo ꝓmittēte eā se velle du
cere castr ei dedit filijq̄ omnes fugerūt.
Conat⁹ aūt rex duxisse ꝓmissū tenes ꝛ
eaz ꝓmo die in mr̄imoniū sibi copulauit
Secūdo die. xij. vngaris tradidit eā pub
lice illudēdā. Tercio die toto corpe vsq̄
ad gulā trāsfigi fecit dicēdo. Talis vxor
q̄ ꝓ libidie sua carnis ciuitatē ꝓpriā pdi
dit. talē dz hr̄e maritū ¶ Moralisatio

Arissimi iste co
nan⁹ est dyabol⁹ qui obsedit ca
stz scz cor huānū cū vicijs ꝛ ꝓcupiscen
tijs. Rosimilla duxissa scz q̄ per dyabolū
seducta respiat vltra muros. i. appetit illi
cita sic̄ visus mulierē ad ꝓcupiscendā. ꝛ
sic de ceteris sensib⁹. Ei⁹ miser hō tm̄ de
lectatur q̄ castr. i. cor suū dat dyabolo
q̄ pcō ꝓfetit. vñ fugiūt iij. filij. i. iij. vir
tutes cardiales ab eo fugiūt. Et sic dyabo
l⁹ aīaz occupet cū duab⁹ filiab⁹. i. delecta
cōne mala ꝛ volūtate imiq̄. Postea tra
didit eā duodecī vngaris. i. oībus vicijs
illudēdā Post hec eā occidit. qñ ad infer
nū eā ducit De laude recte iudican
tium ¶ Capitulum. l.

Refert valerius
q̄ zelōgus Zsul edidit ꝓ lege. q̄

si ḋs vginē vꝺflozaret vtꝝ ꝙ oculū amit
teret. Accidit ꝙ filij ei⁹ filiā vnicā ꝯ dā
vidue vꝺflozauit. Mꝛ hec audiēs impa
tozi occurꝛēs ait. O dñe legē quā feci
stis ipleri faciatis. Ecce vnic⁹ filius vꝺ
ter vnicā filiā meā rapuit ⁊ vi oppꝛessit
Rex ꝫ audiēs cōmota sūt oia viscera ei⁹
p̄ cepit vt duo ocli filij sui eruent. Dixer
satrape dño. Tm̄ filiū vnicū habes ḋ est
hꝛes tu⁹: toti ipio esset dānū si fili⁹ tu⁹
ocl̄os amittat. At ille. Mōne vob̄ ꝓstat
ꝙ ego legez edidi obꝓbꝛiū esset michi
frāgere qō sel firmiter statuit. Sed qꝛ si
li⁹ me⁹ est p̄m⁹ ḋ ꝓtra legē fecit. p̄mus
erit etiā qui pne subiacebit. Sapientes
dixerūt. Dñe ꝓpter reū rogam⁹ vos vt
filio vꝛo parcatis. Ille vꝛo p̄ abꝫ vꝺic
tis. ait. kr̄mi exḋ ita ē audite me. ocli mei
sūt ⁊ filij mei ecōuerso. dextꝛ ocl̄s meū
eruatis ⁊ sinistꝛ ocl̄s filij mei tūc lex est
ipleta ⁊ sic factū est. Vnde oñs pꝛuēti
am regi ⁊ iusticiā laudabāt

Carissimi Moralisatio

Ste iperatoꝛ

ē dñs nr̄ ihs xp̄s ḋ istā legē
edidit. Mā si ḋs vꝺflozaret vginē. i. aiam
p̄ baptismū lotā vuob̄ oculis carere vꝺ
beret s. visionē diuinā ⁊ gl̄iaz eā amit
tet. Iste fili⁹ regis ḋ legē fregit ē hō qui
p̄ pcm̄ aiaz vꝺflozauit. Vñ necesse ē vt
penā sustineat qꝛ nr̄a mr̄ ecclia ad vēū da
mat cotidie vt hō se emēdet in ꝫ moztali
coꝛpe Ysa. Clama ne cesses. q̄si tuba ex
alta vocē tuā Impatoꝛ vnū ocl̄m ami
sit scz dñs ihs xp̄s vt tantū vnū oculum
retineret qñ vitā p̄ nobis exposuit. vꝛ̄ò
oz nos eruere oculū sinistꝝ hoc est oñes
ꝺcupiscētias. i. carnis vꝺlitias p̄ cōsequēs
vitā eternā obtinebim⁹ De iniustis

Refert eractoꝛib̄

Caplm. lj.

Joseph⁹ ꝙ Tyberi⁹ cesar requi
sit⁹ cur p̄uintiaz p̄sides diu teneret i of
fitijs. Rñdit per exēplū Vidi inḋ qñḋ
boiez infirmū vlceꝛib̄ plenū muscis gra
uatū. Cui cū per flagella muscas expelle
rē. dixit mihi. Duplicaꝛ me crucias. vnde
me ꝓsolari putas abigendo muscas saug
uine meo plenas ⁊ remittēdo vacuas ⁊
famelicas. Quis eñ dubitet aculeū mus
ce famelice duplr̄ affligere magis q̄ ple
ne. nisi ille ḋ coꝛ lapideū bz ⁊ nō carnem

Moralisatio

Arissimi sic pꝛe

sites diu in officio teneo ḋ reb⁹
post ḋ ditati subditis magis parcāt. noui
aūt rectoꝛes ⁊ vacui ꝺserta iustitia sub
ditos iniquis exactionib⁹ ⁊ vexationibus
magis ledunt De fidelitate Ca. lij

Alerius refert

ꝙ fabi⁹ redemerat captiuos ro
manoꝝ p̄missa pecunia. Quā cū Sena
tus sibi dare nollet ipe fidē vnicuiꝫ ha
bēs vēdidit ⁊ p̄missū p̄miū soluit volēs
se pori⁹ p̄rimonio p̄uare q̄ in ꝓpria fide i
opē esse. Carissimi Moralisatio

Abius iste est

dñs Ihs xp̄s. ḋ ob captios
s. totū gen⁹ huānū a dyabolo captū non
pecuniā ꝫ ꝓpriū sanguinē ꝺdit in p̄cium
volēs se pori⁹ patrimonio scz vita, ꝓpria
p̄uare q̄ gen⁹ humanū dimittere.
De bonis rectoꝛib̄ nō mutādi Ca. liij

Aleri⁹ maxim⁹

refert ꝙ cum omnes syracusani
moꝛtem dyonisij optarent regis sicilie. ḋ
dam femina senecturis vltime sola matu
tinis hoꝛis vꝺos oꝛauit vt sibi rex super
stes fieret in hac vita Cuius oꝛōnis cau
sam dyonisius admiꝛans ab ea quesiuit.
Que respondit. Cum essem puella. gra
uem tyrannum habens eo carere cupiens
peioꝛem recepi. quo itez carere cupiens
terciū peioꝛem recepi. Timens ergo ꝺ
teriozem tibi succedere. Et ido pro vita

tua omni die rogo. Dyonisi⁹ hec audi
ens ampli⁹ ei molestiā nō fecit.

Carissimi Moralisatio.

In veteri testa

mento ꝺ⁹ erat valde austerus.
Nulli parcebat. Quia oculum p̄ oculo
dentem p̄ dente ꝛc̄. Sed modo p̄ carnē
nostrā quā assumpsit factus est nobis pi
us ac ꝓpicius. Et ido ꝓtinue oꝛare ꝺbe
mus vt aliū dñm non habeam⁹ q̄ dñm
nostꝝ Ihesū xp̄m. Ad quē ꝛc̄. De
regno celesti. Capitulum. lviij

Iperatoꝛ fre

dericus scōs vnam poꝛtam mar
moꝛeā ꝓstruxit miro opꝛe super fontem a
que fluentis, ꝙpe Capuaz. qua imperatoꝛ
sculp⁹ fuit in maiestate cū duobus alijs
iudicib⁹ In semicirculo capitis ꝺxtri iu
dicis hic versus scriptus fuit. Intrent se
uri qui querunt viuere puri. In semicir
culo capitis sinistri iudicis fuit scriptus hꝫ
versus. Inuid⁹ excludi timeat vel carce
re trudi. In semicirculo capitis iperatoꝛ
istud scriptum fuit. Quaz miseros facio
quos variare scio. In semicirculo super
poꝛtaz scriptū fuit. Cesaris impio regni
custodia fio Carissimi Moralisacō

Iperatoꝛ iste

est dñs noster ihs xp̄s. Poꝛta
marmoꝛea est sancta ecclesia per quā oz
intrare regnū celeste. Et est situata super
fontem aque fluentis scz sup̄ mundum q̄
semp̄ currit vt aqua ihu xp̄i cum duob⁹
collateralib⁹. i. cum maria matre ihu ⁊ io
hāne euangelista qui designat nobis ei⁹
misꝛcōiaz ⁊ iusticiā. Tūc scrip⁹ est vers⁹
Intrent securi. i. pagani. iu dei. saraceni p̄
baptismum qui querunt viuere puri. i. ab
omni peccato purgati sic pueri inocentes
Ali⁹ ꝛsus oꝛ Inuid⁹. i. pcōr in pcō exi
stens erudi timeat ab ecclesia trūpban
te. Et sic ī carcere infernali trudi sine fine

In capite iperatoꝛis erat scriptum ꝙ mi
seri sūt qui variant a via veritat. Et ali⁹
oꝛ. Cesaris imperio. i. imperiū dñi nostri
ihu xp̄i erit nostra custodia ⁊ domus sem
piterna De reuocacōne peccatricis
aīe. in exiliū satisfactionis misse Ca. lv

Ex quidam no

bilis quendā filium formosum.
sapientissimum strennuissimū gr̄osum. ⁊
mozosū habebat. Et quatuoꝛ filias ha
buit quaꝝ noīa hec erāt Justicia. veritas
misꝛcōia. ⁊ pax. Rex iste voluit filio suo
vnico sponsam tradere. Destinauit nunc
tiū p̄ virgine que esset ꝺcora. Tandē in
uenit filiam regis ihꝛusalē pulchrā. val
de que est tradita filio suo. qui eam miro
modo dilexit. Filius iste quendā seruuz
habebat ⁊ ex magna p̄fidēcia vnū ducatū
ad custodiendū ei tradidit. Ipe vꝛo p̄
ditoꝛ seduxit sponsam dñi sui ac violauit
ac ducatum ꝺuastauit Filius cū de adul
terio vꝛoris audisset ꝓtristatus est valde
⁊ dimisit eaz ⁊ dedit ei libellū repudij ⁊
priuauit eā omni honoꝛe suo. Ipsa sic p̄
uata ad magnā egestatē peruenit int̄ñ. ꝙ
quasi ꝺsperata hinc inde ambulabat ⁊ pa
nē sui⁹ mēdicabat. Hoc audiens sponsus
eius misertus est ei. nūcium ad eaz misit
qui eā reuocaret ⁊ ei diceret. Cleni dña
ad dñm tuum secure. Noli timere. Illa
vꝛo renuit ⁊ dixit. Dic dño meo ad eū
venirē libēter. ꝫ nō possum. Si quezat do
min⁹ me⁹ q̄re recuso. Dic ei qꝛ lex est ta
lis. Si vir vꝛoꝛem habuerit. ⁊ foꝛnicata
fuerit cū altero. dabit ille ei libellū repu
dij. ⁊ inde non reuertet ad eū vltra. Ego
vꝛo iā libellum repudij recepi qꝛ foꝛnica
tionē p̄missi. ido redire nō potero ad eum
Ait nūcius. Dñs me⁹ ē vltra legē ex
quo legem ꝓstituit. ⁊ ido exḋ miseꝛ⁹ est
tui secure ad eum venire poteris. At illa
Quale signū dabit ipse michi. ꝙ secure
ad eum venire potero. Si tm̄ istud oste
deret secura essem videlicet ꝙ veniret di

lectus me⁹ ad me oſculeturq̄ me oſculo oris ſui. tūc ſū ſecura q̄ recepit me ī gr̄az ſuā. Bñs cū p nūciū hoc audiſſet ꝓſiliuz ſuq̄ b habēbat cū oīb⁹ ſatrapis curie ſue t regni. Tandem ꝓſultū eſt vt mitterz virū ſapiētē p ea vt reducerz eā. Et nō eſt inuēt⁹ vn⁹ in toto regno qui ſe de hac re intromittere vellet. Dix ei⁹ cū hoc audiſſet. ad eā nūciū feſtinauit qui diceret. Quid facā tibi. Mō ē inuēt⁹ alīq̄ q̄ te vellet ad me reducere. Illa b audiēs fleuit amare q̄ ñ ē inuēt⁹ q̄ eā reducerz. Dix ei⁹ cū audiſſet de ei⁹ lamētatōe. perrexit ad patrē ſuū t ait. Dñe mi ſi vob placz ego ibo ad ſpōſā meā t a miſeria t dolore ſuo liberabo eaz t ad palatiū veſtruz reducā. Dix pater. Vade ī fortitudie tua t reduce eā. Tūc miſit nūciū ad eā qui ei diceret. Jaz gaude q̄z ecce venio ad te t reducā te. Soror ſenior. ſ. iuſtitia cuz b audiſſet p̄ceſſit ātē regē t ait. Dñe iuſt⁹ eſt⁹ t rectū iudiciū veſtrū. Ego ſū iuſtitia filia veſtra recte iudicaſtis illā meritricē vt āpli⁹ non eſſet ſponſa fīlis mei t ei libellū repudij dediſtis. iuſtitiā q̄ tenea tis. Et ſi dē iuſtitiā op̄at⁹ fueritis. dico vob nō ero filia veſtra iuſtitia. Hijs dictis venit ſcda ſoror. ſ. veritas t ait. Pē mi veraciter illā meritricē iuditaſt⁹. q̄ cubile fīlis noſtri p adulteriū violauit. Si eā velitis reducere facīl p̄ veritatē t ſi ſic ſine dubio non ero filia veſtra veritas. Hec audiēs tercia ſoror. ſ. mia venit ad pēz t ait. Dñe ego ſū mia filia tua. Fac q̄ miaz cū peccatrice q̄ deliquit. Quia p̄ miſſo multū dolet. t ſi ei miaz nō feceris. nō ero mia filia tua. Quarta ſoror. ſ. pax cū audiſſet tātaz diſcordiaz inter ſorores. totaz terraz voluit derelinquere t fugaz petijt. Hoc facto iuſtitia t veritas exibu erūt gladiū t regi tradiderunt dicentes. Bñe ecce gladi⁹ iuſtitie ad occidendūz illaz meritricez que nos t fratrem noſtrū ꝓfundit. Miſericordia hoc audiēs gladiū a manib⁹ eaz arripuit t

ait. Satis diu regnaſtis t veſtrā v olūtatē obtinuiſtis. modo temp⁹ eſt vt exaudiar a patre meo. Ego ſū filia ſua ſicut t vos. Reſpondit iuſtitia. Verū eſt mult⁹ tpe regnauim⁹ t adhuc volum⁹ regnare. Verūptamē exq̄ inter nos eſt tanta diſcordia voceſ frat⁹ noſter qui ſagax ē in oīb⁹ t inter nos iudicz. Et ſic factū eſt. Filij⁹ vero cū veniſſet t audiſſet altri catōes int⁹ eas quo iuſtitia t veritas ex vna p̄te vindictā petierūt mia t pax ex nia. ait. Kariſſime ſorores, ꝓpter veſtram diſcordiā ſoror noſtra a parte noſtro p̄dilecta. ſ. pax totū regnū dimiſit hoc nullo mō volo pati q̄z p̄ ſpōſa mea adultera parat⁹ ſuz pati ſupplicia. Dix iuſtitia. Si b feceri⁹ tibi otra dicere ñ poſſum⁹? Dixit q̄ ad miaz. Tu laboras p̄ ſpōſa mea vt reducaſ. Si vero eā reducā t iterz fornicata fuerit intendis iterato p̄ ea intercedere. At illa. Mō niſi penituerit. Audiēs b filij⁹ pacē ſororē ſuā reduxit t fecit ſorores ad inuicē oſculari. facta p̄cor dia filij⁹ de regno deſcēdit t bellū p ſpōſa ſua dedit t eā cū ōni honore ad regnū patris ſui redduxit. Et ſic ābo, vitā in pace finiu erūt

Moralizatio Cariſſimi

Ex iſte eſt pater celeſtis. filij⁹ tā ſapiēs eſt dñs noſter ihēſus xp̄s. ſponſa tā pulchra eſt aīa ad dei ſimilitudinē creata. quatuor ſorores iuſtitia veritas mia t pax. Anima cū ſeruo dñi. i. cū dyabolo adultcrata eſt q̄n ei conſenſit t ideo eā dñs ſuꝰ dimiſit. Poſt b pius ſponſ⁹ dedit ei libellū repudij t dimiſit eā. t priuauit eā oī honore ſuo in quo erat conſtituta ſup opera manuū dñi. ſic ait pſalmiſta. Oīa ſubieciſti ſub pedib⁹ eius. Dedit etiaz educatuz id ē paradiſū illū etiā ab ea abſtulit t in miſeriam huius mundi poſuit. Vnde dixit. In ſudore vultus tui veſceris pane tuo. Vnde. ſcūs Bernardus.

conqueritur t dicit. Memento nobilitatis tue. pudeat delectōis tue. Ipſe vo dominus miſertus ſponſe ſue miſit ad eam nūcium qui reuocaret eā t diceret. Eleuare eleuare conſurge conſurge ihꝛuſalem ſolue vincula colli tui captiua filia ſyon. Illa vero renuit venire. t dixit Dñe libenter redirē ſed nō poſſum. Quare. Quia tu dixiſti per Jheremiā. Si vir habuerit vxorē t illa fornicata fuerit cū adultero. dabit vir illi libellū repudij t. non reuertetur ad eū vltra. Ergo non audeo reuerti ad te. Quid ergo faciam. Tua ſunt verba qui iuſtus es t iuſte iudicas omia. Quomodo ergo ad te redire potero. Reſpondit dominus per yſayam propheram. Munquid abdicuata eſt mat⁹ mea vt ſaluare nequeā. Abſit. Sed ſicut dixi per Ezechielem. In quacūq̄ hora pecōr ingemuerit. omniū iniquitatū ei⁹ non recordabor. Et licet fornicata ſis tamen ad me reuertere t ego recipiā te. Et dicitur in cāticis. Reuertere reuertere ſunamitis t̄c. Reuertere recōſiliando te dei. filio. reuertere recōſiliando te ſpiritui ſancto. reuertere recōſiliando te angelis. quorū ꝓcorum p̄didiſti. Illa rñdit Dō ſignum mihi dabis q̄ recipies me. Dix dominꝰ. pete tibi ſignū a deo tuo in, pfundo iferni ſiue in excelſuz ſupra. At illa dixit Mō petā ſed veniat dilect⁹ meus ad me t oſculetur me oſculo oris ſui vt ſim ſecura q̄ me in gratiā ſuā recipiat. Cui dñs. Si mulier oblita fuerit infātuli ſui ego nūq̄ tui obliuiſcar. Ego cogito cogitationes pacis t non afflictionis t ideo. cōſiliū habeo. Dominus vero habuit cōſiliū ſecretū cū tota curia celeſti. quē mitteret p̄ liberatione ſponſe ſue. Et neq̄ inter angelos neq̄ inter hoies inuenit aliquē qui velit poſſet vel q̄ dign⁹ eſſet ſpōſam ſuam redimere. Angelus dicebat. Ego libere condicionis ſum. illa ſeruilis. Quare ego deformarē cōdicionē meam

Homo dicebat. Non ſū dignus. pati p̄ ſponſa tua. q̄z homo ſū peccator. Hoc videns dñs miſit ad ſpōſā ſuā dicēs. Quid faciam. quia nō eſt qui velit aut q̄ poſſet te ſaluare. Illa hec audiens flenit q̄ neq̄ in celo neq̄ ī terra aliquis inuentus ē qui eam liberaz. Pater vero miſericordiarū t dei⁹ totius conſolationis conſolabat eaz dicens. Jheruſalem ſponſa mea. ciuitas mea noli ſic fleze quia cito veniet ſal⁹ tua. Quare merore conſumeris. Munq̄d conſiliarius nō adeſt tibi. Quia innouauit te dolor. ſaluet te t liberet te noli timere. Surrexit ergo filius ante patrē t dixit. Ecce ego parat⁹ ſum p̄ ſponſa mea pati. Ego feci ego feriā ego portabo ego ſaluabo. Cui pater. Vade ī hac fortitudie tua t libera filiā meam ſponſā tuā de carcere madian hoc ē dyaboli. Hoc audiēs iuſtitia allegauit cōrra frēz ſuū ſuperuenit veritas t tenuit cuz iuſtitia. ſed miſericordia tenuit cū frē ſuo. Et pax q̄rta ſoror fugit. q̄z nō erat pax inter deū t homiez. Juſtitia dicebat miſericordie. Regnare volo quia dicit ſalomō. Immortalē ē iuſtitia t perpetua. Vnde ius in eū nulla p̄ ſcripcio includit. Diuturnitas tēporis non attenuat b potius confirmat. Reſpondit miſericordia. Verum eſt quod immortalis es t perpetua. ſed in futuro nō mō. Ego volo pro ea intercedere. q̄z penitentiā iam agit. Et ſicut tu es filia patris mei iuſtitia ſic t ego ſū filia t mia. Et ideo ratō dictat vt me audiat ſicut tre. Videſ ergo fili⁹ ſapiens iſtā diſcordiā iter ſorores dixit iuſtitie. Paratus ſū tibi ſatisfacere vt p̄ualeat oro mīe. Dix ḡ iuſtitia. Mihi placz. ſed velle ſcire quō. Dix filius. Incarnari volo t naturā humanā aſſūere. Munq̄d b ſuffiat. Et dixit filia iuſtitia. Mō ſuffiat. Dixit fili⁹. Circūcidi volo. Famē t ſitī pati. Tēptari. Triſtari. te deū pati. Sāguineū ſudorē ſtillari. Munquid hec tibi ſufficiūt. Et reſpōdit illa q̄ nō ſufficiūt. Dixit filius iuſtitie. Vo-

lo colaphis cedi. ⁊ alapis flagellari. ☞ lo conspui. ⁊ deridi ac derelinqui. ⁊ despici. ☞ Nūquid hec tibi sufficiūt. Rñdit iu/stitia Nō sufficiūt. Crucē volo portare. ⁊ maibo ligari. ⁊ pedibo pforari. Nūqd hec tibi sufficiūt. Et illa. Nō. Acero po/tari volo. totū sanguiez exhaurri ⁊ i cru ce mori. ☞ Mortu⁹ lancea pforari latus. Deinde a mortuis resurgere. Celū ascē/dere. locū sponse mee p̄parare. Nunqnid hꝫ tibi sufficiunt. Et illa dixit. ☞ bone frat vt video ⁊ scom q audio. pl⁹ diligt spō sam tuā q̄ teipm. Jā que dixisti sufficiūt Tūc fili⁹ dixit ad miscdiaz. Si oīa ista que dixi. ⁊ que in corde meo posui fecero ⁊ spōsa mea ista p̄tēpserit. nūquid iteruz pro me interpellabis. Et illa. Nō nisi e/gerit pñiam. Qui ait. ☞ Mihi bene placet. Quotiēs homo peccauerit si pñiam post hoc egerit miscdiam sup eū habebo. His dictis fecit sorores vocari. s. iusticiā. veri tatē. miscdiam ⁊ pacē ⁊ osculate sunt ad inuicē. Tūc fili⁹ oīa pmissa adipleuit. ⁊ regna celestia ei dedit. Ihñ Bernard⁹ excitās sponsā ad psiderandū grām sibi a dño impensā dicit. Uide o sponsa in cru/ce sponsum tuū capite inclinatū ad osculū manuū extēsionē ad amplexus. lateꝛ. ap tionē ad affectū. tot⁹ corpis expositōez ad ptemptū. Hausit igit de pprio sangui/ne suo. ⁊ obtulit p̄ri suo mun⁹ p dulcissi/ma sponsa sua. Suscipiens g̃ p̄ celestis p̄datū mun⁹ de manu filij p qō saluati su m⁹ ad vitā eternā. Ad quā nos pducat

De memoria mortis. Cap̄. lvi.

Quidā princeps erat qui mul tum delectabatur venari. Ac cidit semel q cum ad venan/dum perrexisset. casu merca/tor quidā per eandē viā secutus est. Ui/densq principem formosum gratiosū ve/stimentis preciosis indutum. ait in corde suo. ☞ dñe deus. homo iste multum tib tenet. ecce q̄ formosus ⁊ strēnuus est et gratiosus. ⁊ oīs qui sunt in eius comita/tu honeste sunt induti. His cogitatis dixit vni ex familia principis. Dic mihi carissime dñs vester qualis est. Qui ait Est dñs multarū terrarū ⁊ potens val/de in auro ⁊ argento ⁊ familia. Ait mer cator. Multū tenet ipe deo. Formosus est ⁊ sapiens inter oīs quos vnq̄ vidi. Ille hoc audiēs occulte oīa verba mer catoris dño suo narrauit. Dñs ☞ circa horā vesptinā cuz domū rediret rogauit mercatorē vt secū pnoctaret. Ille cōtra hoc non audebat resistere. Cum principe ad ciuitatē perrexit. Cum ☞ castrū eius intrasset. tot diuitias tot pulchras came ras auro tepidas vidit q valde admira batur. Cum autem hora cenandi adesset. princeps mercatorē iuxta suam dominā in mensa collocari fecit. ☞ Mercator autē cum dominā vidisset tam pulchram ⁊ tā gratiosam quasi extra se raptus fuit ⁊ ait in corde suo. ☞ deus me⁹. princeps oīa que desiderat cor suū habet. vxorem pul/chram filios ac filias familiam multam nimis. Cum autem sic cogitasset. delata sunt fercula ante dominā ⁊ eum. Et ecce cibaria optima in capite vnius defuncti collocata ⁊ ante dominā posita ⁊ omnib⁹ de familia in scutellis argenteis minist⁊a/batur in aula. ☞ Mercator cum caput mor tui ante eū vidisset cōmota sunt oīa vi/scera eius ⁊ ait in corde suo. Heu mihi. timeo q̄ pdam caput meum in isto loco. Domina ☞ ingtū potuit eum confor/tauit. Cum vero nox adesset. ducitur in ca/meram honestam. vbi inuenit lectum pa/ratum. cortinis circūuolutum. ⁊ in angu/lo domus luminaria magna. Dum vero lectū intrasset famuli ostium clauserunt. ⁊ mercator solus i camera remānsit. Re/spexitq angulū vbi erat lumē ⁊ vidit duo os homes mortuos p brachia pendentes.

Hoc viso. iuasit eū tior intolerabil⁹ in/tātū q̄ quiescere non poterat. Mane ☞ surrexit ⁊ ait Heu mihi tieo hodie. iuxta il los duos pdē. Princeps ☞ cū surrexis set fecit mercatorem ad se vocari ⁊ ait Carissime. Quid tibi placet de me. At ille. Mihi oīa bene placēt. ꝫ q̄ mihi mi/nistrabat i capite defūcti vlt q̄ credi p̄t abhorrui tātum q̄ comedere nō poterā Cū ☞ i lecto posit⁹ fuissē. duos iuue/nes pendentes in angulo camere vidi Tā t⁹ tior me inuasit q̄ mirare nō poteraz Et ideo amore dei p̄mittat⁹ me transire. Ait princeps. Carissime vidisti vxorez meā nimis pulchrā ⁊ caput defūcti ante eā. ratō ē. tal. Iste em̄ cui⁹ erat caput fu it q̄dā dux nobil⁹ q̄ vxorē meā solicitauit ⁊ cū ea cōcubuit ⁊ simul ad inuicē cōmi/sceri p̄speri. Gladiū arripui ⁊ caput eius āputaui. Unde i signū vere cūdie singul' diebo illō caput āte eā ponovt ad memo riā reducat pctm̄ qd̄ cōmisit. Filius vero defūcti illos duos iuuenes cognatos i ca mera pendentes occidit. Ideo oī die cor/pora eoꝝ visito vt fiā magt feruēs sāgui nē eoꝝ vindicare. Cū aūt adulteriū vo ris recolo ⁊ mortē iuuenū ad mēoriā re duco nullū gaudiū habere potero. Uade g̃ carissime in pace ⁊ ammodo vitā hois cuiuscūq nō iudices quouscq plen⁹ tibi de veritate cōstiterit. ☞ Mercator ei vale fecit ⁊ ad mercandū perrexit

Allegoria siue ☞ Moralisatō. Carissimi.

O Princeps iste est q̄/libz homo xp̄ian⁹ bonis virtutib⁹ p virtutez baptismi ditat⁹. q̄ debet habere pulchrā familiā scz sensus quos libet sine macula pctī. q̄ debēt hoī ministrare ⁊ sepi us ad venādū pgere. i. op⁹ meritoriū ope rari. ☞ Mercator iste ē bon⁹ p̄la⁹ vel pfes sor discret⁹ q̄ tenet tali associazi. domuz cordis sui visitare et bonas virtutes ibi plātare. sicut fecit xp̄s duob⁹ peregrinis veniētib⁹ de emaus q̄ domū hospitij intra uit. Uxor tā formosa est anima ad simi litudinez dei creata. que debet in mensa iuxta platū sacre scripture collocari vt a discat ea que sūt salutis. Sz sep⁹ ista anima cū diabolo adulterat q̄n peccatū mortale cōmittit. Quid ergo est facien/duz. Extrahe gladiuz lingue ⁊ ora ad te um intime. Ihñ psal. Lingua eoꝝ gladi/us acutus. Per istū gladiuz lingue cum cordis contritione ⁊ oris confessione po teris hunc dyabolū deuincere. ⁊ hoc est caput eius amputare ⁊ āte oculos cor/dis tui semp ponere quoniaz gracia tibi dabit dominꝰ euz deuincere. penitentiaz p̄fecte agere hoc ē misericordie op⁹ exer cere. Duo iuuenes in camera pendentes quos occidit aduersari⁹ tu⁹ sunt dilectō dei ⁊ proximi qui erant extincti per pctm̄ primi parentis ⁊ ideo semp debet eos in camera cor/dis tui tenere vt deū tota mē te tota alia diligas ⁊ semp in ei⁹ timore permaneas. qnia nescimus si amore vel odio digni sumus ⁊ ad memoriaz redu cere quatuz deus pro nobis sustinuit in cruce. vt per amarissime mortis xp̄i iugē meditatōez deueniam⁹ ad regna p̄petua

De p̄fectōe vite. Ca. lvij.

Justus in ciuitate Ro/mana regna/uit. qui statuit legem q̄ dies pri mogeniti sui ab omnibus sāctificaret. ⁊ quicunq diem natiuitatis filij sui per o/pus seruile violaret morte morereturꝰ. Promulgata lege vocauit magistrum Uirgilium ⁊ ait Carissime talem legez edidi. verūtamē sepe in occulto poterūt peccata committi. ad quorum noticiaz p/uenire non potero. Rogam⁹ ergo te vt secunduz industriaz tuā aliquā artē inue nias. p quā potero expiri quales sint illi qui extra legē deliquūt. At ille. Dñe fiat voluntas tua. Statim ☞gilius arte ma/gica statuā in medio ciuitat⁊ fieri fecit. sta

tua illa oīa pcca occulta in illo die cō/
missa impatoꝛi dicere solebat. Et sic per
accusacōez statue q̄si infiniti hoīes erant
cōdēnati. Erat tūc quidā faber in ciuitate
noīe focus qui in illo die sicut in ceteris o
pꝛat? est. Cū aūt semel in stratu suo ia/
cuisset intime cogitauit quō p accusacōz
statue multi moꝛiebanť. Mane surrexit
t ad statuā pꝛexit t ait. O statua statua
p tuā accusacōem multi moꝛiunť. vouео
deo meo si me accusaueris. caput tuū frā
gā. His dictis domū pꝛexit. Hoꝛa pri/
ma iperatoꝛ sic solitus erat nūcios suos
ad statuā destinauit vt ab ea quererēt si
aliquis ꝓtra legem cōmisisset. Cum aūt
ad statuā venissent t volūtatē impato/
ris dixissent. ait statua. Carissimi. leuate
oculos vestros t videte que scripta sunt
in fronte mea. Illi vero cū oculos leuas
sent tria in fronte eius clare viderunt scz.
tempoꝛa muranť. homines deteriozāt̄ur.
qui voluerit veritatez dicere caput frac/
tū habebit. Ite dño vestro nunciate que
vidistis t legistis. Illuntį pꝛexerunt t
oīa dño suo retulerūt. Impatoꝛ cū hoc
audisset pꝛecepit militibꝫ suis vt se arma
rent t ad statuam pgerent. Et si aliqs
cōtra statuā t ꝓtra volūtatē suā aliquid
faceret eū ligatis manibꝫ t pedibꝫ ad eū
ducerent. Milites ad statuā pꝛexerunt
dicentes. Placet impatoꝛi vt ostenda/
tis illos qui ꝓtra legē pmiserunt t qua/
les erāt illi qui minas fecerunt. Ait sta/
tua. Focū fabꝛ accipite. Ille est qui sin/
gulis diebꝫ legē violat t michi minas fa
cit. Illū pꝛehendерunt t coꝛam impera
toꝛe duxerūt. Ait impatoꝛ. Carissime.
Quid est qđ audio de te. Quare legem
editā illā violas. At ille. Dñe legē ser/
uare nō possū. Quia omni die octo dena/
rios oꝛ me hr̄e t illos sine laboꝛe nō po
tero acquirere. Ait impatoꝛ. Et quare
octo denarios. Qui ait. Omū die p an/
nū duos denarios teneoꝛ dare quos mu
tuaui i iuuētute Duos accōmodo. duos
perdo. duos expēdo. Ait imperatoꝛ. De

istis manifestius debēs michi dicere. Cui
ait faber. Dñe mi aduertite me. Duos
denarios omni die teneoꝛ patri meo. qua
cum essem puer paruul?. pater meus du
os denarios sup me singulis diebꝫ expen
dit. Jā pater me? in egestate est posit?.
Et inde ratio dictat q ei subueniaꝛ in sua
pauptate. Et idō omni die duos dena/
rios ei trado. Duos alios denarios fi/
lio meo accōmodo. qui iam ad studiū per
git. vt si ꝓtingat me ad egestatem peruе/
nire. michi illos duos denarios reddat si
cut ego iam patri meo facio. Duos ali
os denarios omni die perdo sup vꝛozem
meā qꝛ est michi semp ꝓtraria. aut ꝓpte
voluꝫtatis aut calide cōplexionis. t ꝓpter
ista tria quicūd ei dedero hoc pdo. Du
os alios denarios sup meipm in cibis t
potibꝫ expēdo. Ieui? bono mō trāsire non
potero t istos denarios nō possum obti/
nere sine ꝓtinuo laboꝛe. Jam audistis ra
tionē. Detis ergo iudiciū rectū. Ait im
patoꝛ. Bene recte respondisti vade t si
deliter amodo labora. Post hꝫ cito imp/
ator dē functus est t focus faber, ꝓpter su/
am prudēciam i impatoꝛem elegitur ab
ōnibus qui imperium satis pꝛudēter rege
bat ipo moꝛtuo t inť alios impatores
ymago ei? depingitur t vltra caput suū
octo denarij. Ad oꝛatiōem Carissimi

Iste ipeꝛatoꝛ est pater celestis. qui statuit ꝓ lege q̄ q̄ die
pꝛimogenиti sui violaꝛet moꝛte moꝛeret.
Dies ista est dies dominica siue dies festi
ualis. ab ecclesia oꝛdiata. vnde in veteꝛi le
ge ac noua dicitur. Memēto vt die sab
bati sanctifices sed heu ꝓdoloꝛ plures
illis diebus peccata maiora ꝓmittunt. q̄z
ceteris diebꝫ. Tales poterūt assimilari cui
dā pisci in mari. tā diu bene est sibi qñ ē i
mari. hꝫ si cōtingat a casu q̄ saltat sup ꝛpe
pluuie t pluuia eū tangat incipit mori nec
ꝓ multos dies statuꝫ eius poterit recupe
rare q̄sq̄z fuerit de aqua maris satiatus

Eodem modo aliqui q̄diu sunt per totā
septimanam in mari huius mundi labo/
rantes tamdiu bene videtur eis. sed si cō
tingat eos diebus festiuis ad ecclesiam
pergere t aliquez dulcem sermonem vel
missam audire eis videtur q̄ sint in mag/
na angustia quousq̄z sunt in operib? mū/
danis refocillati. Virgilius certe qui
statuam fecerat. est spiritus sanctus q̄ pre/
dicatoꝛem oꝛdinauerat vt ānunciet vir
tutes t vitia. penam t gloriā. Sed heu
iā poterit dicere predicatoꝛ sicut statua
dixerat. Tempoꝛa mutantur. Hoc satis
manifeste videmus i primitiua ecclesia
in omni statu t tempoꝛe erat melioꝛ q̄z
nunc. oꝛationes t preces q̄z modo. Ter
ra, dabat fructū suum magis habunde t
omnia elementa que sua erant. sunt mu/
tata, ꝓpter pcā hominū. Hoc apparebat
in diluuio noe. Secundo homines de/
teriozāt̄ sicut clare videm?. In antiquo
enim tempoꝛe erāt homines magi deuo
ti. elemosinarij. charitatiui q̄z modo sūt.
Et quare Quia totus mund? in malig
no posit? est. Tercio qui voluerit veritа
tem dicere tē. Modo si predicatoꝛ pec
cata potentum predicet. statim minas ac
murmurationes habebit. Vñ ysaie. xxx.
Loquimini verba placentia. Et ideo a/
postolus dicit Erit enim tempus cū sa/
nam' doctrinā nisi sustinebūt, p domo is/
rahel. Focus est quilibet xp̄ianus bo
n? qui fideliter sicut miles christi laboꝛat
Unde quilibet bon? xp̄ianus tenetur sin
gulis diebꝫ patri suo celesti reddere du
os denarios scz amoꝛē t honoꝛē. Amo/
rē quia nos tantū dilexit q̄ ꝓ nostro a
moꝛe vnicū filiū suū de celis descendere
pmisit. t moꝛte turpissima condemnari.
Honoꝛē qꝛ oīa ab ipo ꝓcedūt t sine eo
nullū bonū agere poterim? Ite duos de
narios filio accōmodam?. Cuiusmodi fi
li? ē Certe ille de q̄ ysa. dꝛ. Parnull? ei
nat? est nob; tē. s. filij dei. Et quales de
narios debem? ei accōmodare. Certe du
os oīm die. s. bonā voluntatē t bonum
actuz q̄diu sumus in hoc moꝛtali coꝛpe
t qñ nos egeni sum? facti in die iudicij.
qñ nudi apparebim?. tūc ipē nobis reddz
illos denarios in vita eꝛna. sicut scꝛiptū ē
Centuplū accipietis t vitā eꝛnā possi/
debitis. Ite duos denarios pdim? super
vꝛozez. Uxoꝛ ista est caro nr̄a misera. q̄
sp̄ ꝓtrariatur spiritui. Denarij q̄s expen/
dim? sup eā sunt mala voluptas t act?
malus, que ꝓtinue opanť ex obliqua vo
luntate. Istos duos denarios pdimus,
qꝛ cuiter, ꝓpē hoc hic vel alibi puniemur.
Ite duos denarios omni die sup nosip/
sos expendim? si boni xp̄iani sumus. scz
dilectionē dei in toto coꝛde t dilectionē
ad ꝓximū sicut ap nosip̄os. Carissimi si
istos octo denarios expēdere volueritis
ad gaudiū eternū ꝓuenire possitis.

De ꝓfessione. Cap. lviij.

Ex quidaz regnauit nomine
Asmodeus qui statuit q̄ q̄/
cūq̄z malefactoꝛ captus esset
t coꝛā iudice ductus si tres
vitates possz dicē taz vꝛas q̄ q̄s null?
possz obijcere. qñ vo sine oī fallacia es/
sent q̄ntūcūq̄z essz malefactoꝛ vitā suaz
obtineret cū tota sua hereditate. Accidit
casus q̄ q̄dā miles ꝺ regē foꝛefec. fugā
petijt t i q̄dā foꝛesta statuit. In q̄ mul/
ta mala cōmisit. qꝛ oīs intrātes spolia/
uit aut occidit. Judex cū hꝫ audissz insidi/
as in circuitu foꝛeste oꝛdinaīt eū deꝓhen
dit t ligatis manibꝫ ad iudiciū duci fecit
Ait ei iudex. Carissime nosti legē. Qui
ait. Etiam dñe. Si debeo saluari oꝛ me
dē tres vitates aut moꝛtē euadere nō
possū. Ait iudex. Imple dñficiū legis aut
hodie moꝛieris. At ille. Dñe fac fieri si/
lentiū. q̄ facto ait. Dñe ecce hꝫ ꝓma veri
tas. Uobis omnibus denūcio q̄ toto tē
poꝛe vite mee extiti malus homo. Judex
hoc audiens circumstantibus ait. Est ne
verum quod ille dicit. At illi. Si non

Si nō essz malefactoz ad ista nō venissz Dit ergo iudex dic scōam veritatē. Qui ait Scōa veritas est. michi multū displicet q̄ in ista forma huc veni. Dit iudex. Certe credim⁹ tibi. Dic g̃ tertiā veritatē ⁊ teip̄m a morte saluasti. Dit ille. Hec est tercia vitas. Si semel potero euadere. ad istū locū nunq̄z volūtarie ī ista forma venirem. Dit iudex. Amen dico tibi saris p̄uenter te liberasti. vade ī pace ⁊ sic saluat⁹ ē Carissimi Mozalisacō

Imperatoz iste

est dñs noster ihs xp̄s q̄ istam legē edidit s. q̄ quicūq̄z malefactoz id ē peccatoz p̄ gr̃am dei captus fuerit coram discreto iudice ductus. i. cōfessoze. dicat tres veritates tam veras q̄ demones cōtra se nō poterūt obijcere. hereditatē regni celestis obtinebit. Prima veritas est. ego sū malus bō. i. in tali peccato ⁊ sic de singulis. Ecce confessio. Scōa veritas est. Displicet michi tē. id est multū mihi displicet q̄ tm̃ deū meū offendi. Ecce contritio. Tercia veritas est. Si possem seu euadere p̄ viā satisfactionis nunq̄z ad peccatū redire volūtarie. ⁊ sic per sequens vitā eternā obtinere

¶ De superbia nimia. ⁊ quō superbi ad humilitatem maximā sepe p̄uenūt satis notabile.

Iouinian⁹ Ca. lix.

Imperator regnauit potens valde q̄ cū semel in stratu suo iacuisset exaltatū est cor ei⁹ vltra q̄z credi pōt. Et in corde dixit. Est ne alic̄s de⁹ alius q̄z ego. His cogitatis somnus cepit. Mane vero surrexit ⁊ vocauit milites suos ⁊ ait. Carissimi. bonū est cibū sumere q̄z hodie ad venandū pergere volo. Illi vero pati erāt eius volūtatem adimplere. Cibo sumpto ad venandū p̄rexerūt. Dū vero imperator equitasset calor intollerabilis eum inuasit intm̃ q̄ videbat ei q̄ morere nisi in aqua frigida balneare posset. Respexit a longe. aquā latā vidit. Dixit militibus suis. Hic remaneatis quousq̄z fuero refrigerat⁹. Dextrariū cū calcaribꝫ p̄cussit ad aquā festināter equitabat. de equo descendit omnia vestimenta deposuit. aquā intrauit ⁊ tā diu ibi remānsit quousq̄z totaliter refrigerat⁹ esset. Cū ibidez expectasset venit quidā bō ei p̄ omnia similis ī vultu ⁊ gestu ⁊ induit vestimenta eius. dextrariū ei⁹ ascendit ⁊ ad milites equitauit. ab omnibꝫ sicut persona imperatoris est receptus. Finito ludo ad palacium cū militibꝫ p̄rexit. Post hoc cito Iouinianus de aqua exiuit. & nec vestes nec equū inuenit. Admirabat ⁊ tristatus est valde q̄z nud⁹ erat ⁊ neminē vidit. Cogitauit intra se. Quid faciā. Ego miserabiliter sū frustrat⁹. Tandez ad se reuersus dicebat. Hic p̄pe manet vn⁹ miles quem ad militiā p̄mouī. ad eum pergam. vestes ⁊ equū acquirā. Et sic ad palatium meuz ascendam ⁊ videbo quō ⁊ p̄ quē sū confus⁹. Iouinian⁹ totaliter nud⁹ ad castꝝ militis p̄rexit. Ad ianuā pulsauit. Janitoz aūt cāz pulsacōnis q̄siuit. Dit Iouinian⁹. Ianuā aperite ⁊ q̄lis ego sū videte. Ille vo ianuā apuit ⁊ cū eū vidisset obstupuit ⁊ ait. Qualis es tu. Dit ille Iouinian⁹ sū imperator. Tace ad dñm tuū ⁊ dic ei vt michi vestes accōmodat quia vestes ⁊ equū p̄didi. Qui ait. Mentirꝫ. pessime ribalde. Jā añ aduentū tuū dñs imperator Iouinian⁹ ad palatiū suū cum militibꝫ suis trāsiuit. ⁊ dñs me⁹ secū p̄rexit ⁊ redijt. ⁊ iā in mēsa sedet. Sz q̄ ī peratorē te nomiasti. dño meo nūciabo. Janitoz intrauit ⁊ domino suo verba ei⁹ retulit. Ille hoc audiens p̄cepit vt introduceretur. Miles cū eum vidisset. noticiam ei⁹ nō habebat. Sed imperator p̄optime eum cognouit. Dit ei miles. dic michi qualis es ⁊ q̄d est nomē tuum. Qui respondit. Ego sum imperator. Iouinianus ⁊ ego te ad militiam p̄mouī ⁊ nuaa poze. Dit ille. O ribalde pessime. Qts

audatia audes te imperatorem nominare. Jam cū dñs me⁹ imperator ante te ad palaciū equitauit. ⁊ ego p̄ viā ei associar⁹ erā ⁊ iā sū reuersus ⁊ q̄z teip̄m imperatorē nominasti impune nō trāsibis. Fecit eum egregie verberari ⁊ postea expelli Ille vero sic flagellat⁹ ⁊ expulsus fleuit amare ⁊ ait. O de⁹ meus. q̄d b̄ esse potest q̄ miles quē ad militiā p̄mouī noticiam mei nō hz ⁊ cū b̄ gr̃iter flagellauit. Cogitauit apud se. ppe est quidā dux cōsiliari⁹ meus. ad eū pḡā ⁊ necessitatē ei ostendā p̄ quē potero indui ⁊ ad palatium meū reuerti. Cū vero ad ianuā duc⁹ venisset. pulsauit. Janitoz audiēs pulsationē ianuā aperuit ⁊ cū hoiem nudū vidisset admirabat ⁊ aiebat. Carissiē q̄lis es tu. ⁊ q̄re sic taliter nudus venisti. Et ille Ego sū imperator a casu equū ⁊ vestimēta p̄didi. Et ideo te rogo vt negotiū meū cor̄ā dño tuo facias. Janitoz cum verba eius audisset admirabat. aulā intrauit ⁊ dño suo oia retulit. Dit dux. Introducatur. Cum introduct⁹ fuisset null⁹ noticiam ei⁹ habebat. Et dux ait ad illū. Qualis es tu. Et ille Imperator sū ego. ⁊ te ad diuitias ⁊ honores p̄mouī q̄n te ducē feci ⁊ p̄siliariū meū p̄stitui. Dit dux. Insane miser. preui pax. ante te cū dño meo imperatore versus palatiū. ⁊ reuersus sū. ⁊ q̄z talē honorē tibi appropriasti impune nō trāsibis. Fecit eū in carcerē reduci ⁊ pane ⁊ aq̄ sustentari. Deinde ex carcere extraxit ⁊ egregie verberari ⁊ a tota terra post hoc eiect⁹ fecit Ille sic eiect⁹ vltra q̄z credi potest gemit⁹ ⁊ suspiria emittebat ⁊ intr̄ se dixit. Heu michi q̄d faciā q̄z fecisti opprobriū ⁊ abiectio plebis. Melius est michi ad palaciū meū p̄gere ⁊ mei de palatio meo noticiā habebūt Saltem si nō. vxor mea noticiā meā habebit p̄ certa signa. Sol⁹ ad palatiū accessit. Ad ianuā pulsauit. Audita eius pulsacōe janitoz ianuā aperuit. quem cū vidisset dixit. Dic michi qualis es tu. Et ille. Miroz de te ꝙ nō nouisti me. q̄z per tot tempora sustinui mecū. Qui ait. mentiris tu. Cū domīo imperatore diu steti. Et ille Ego sū ille Et si dictis nō credis. rogo te dei amore vt ad imperatricē accedas ⁊ p̄ ista signa. Illa mihi vestes imperiales per te mitter. q̄z a casu oīa perdidi. Ista signa q̄ per te ei mitto. nullus nisi nos duo nouit sub celo. Dit ianitoz. Nō dubito. quin ī sanus sis. Quia iam dominus meus imperator in mensa sedet ⁊ iuxta eum imperatrix. Uerūtamen exquo dicis te imperatorem esse imperatrici intimabo. ⁊ certus sum ꝙ grauiter punieris. Janitoz ad imperatricem perrexit ⁊ omnia audita ei intimauit. Illa non modicum cōtristata ad dominum suum conuersa est ⁊ ait. O domine mi audite mirabilia signa p̄uiata ī ter nos sepius acta vnus ribaldus in porta michi per ianitorem recitat ⁊ cum hoc dicit se imperatorem ⁊ dominum meum esse. ¶ Ipse cum hoc audisset p̄cepit ianitori vt introduceretur in conspectu omnium. Qui cum taliter nudus introductus fuisset. canis quidaz qui antea multū eum dilexerat ad gutur suum saltabat vt occideret Sed per familiam impedit⁹ est sic ꝙ nullum ab eo receperit malum Item quendam falconē habebat in partica. qui cum eum vidisset ligaturam fregit ⁊ extra aulam euolauit. Dit imperator omnibus in aula sedentibus. Carissimi audite verba mea que de isto ribaldo dicam. Dic michi qualis es tu ⁊ ob quā causam venisti. At ille. O domine ista ē mirabilis questio. Imperator sum ⁊ dominus istius loci. Dit imperator oībus sedentibꝫ in mensa ⁊ circumstantibꝫ. Dicite mihi per iuramentum vestrum quod michi fecistis. quis nostrum imperator ē ⁊ dominus. Diunt illi O domine leuiter respondemus per iuramentum quod vobis fecimus. Istum ribaldum nunq̄z vidimus. Sed vos estis dominus noster Imperator. quem a iuuentute nouimus.

Et ideo rogamus vna voce vt puniatur vt omnis exemplū ab eo capiāt ⁊ de tali p̄ sumptione non attēptent. Imperator ille uersus ad imperatricē ait Dic dña mihi p̄ fidē qua teneris. nosti tu istū hoiem qui se dicat imperatorē ⁊ dñm tuū esse. At illa. O bone dñe. cur talia a me queris. nō ne plus q̄ triginta annis in societate tua steti ⁊ plem per te genui. Sz vnū est qđ miror quō iste ribald⁹ q̄uenit ad nostra secreta inter nos perpetrata. Imperator ille dixit illi qui introductus fuerat. Carissime quare ausus fuisti teipsum imperatorē nominare. Damus p̄ iudicio vt ad caudā equi hodie sis tractus. ⁊ si itez ausus sis hoc dicere te p̄ēpnabo morte turpissima. vocauit satellites suos ⁊ ait. Ite ⁊ istū ad caudam equi trahite ⁊ nolite eum occidere. Et sic factū est. Post hec vero vltra q̄ credi potest cōmota fuit ois interioza ei⁹. Et quasi ipso desperat⁹ dicebat. Pereat dies in qua natus fū. amici mei a me recesserunt. Uxor mea ⁊ filij mei nō nouerūt me. Dum hoc diuisset. cogitabat. Hic ppe manet confessor meus pgam ad ip̄m forte ipse meā noticiā habebit. qz sepius p̄fessionē meam audiuit. Perexit ad heremitā ad fenestrā cellule pulsauit. At ille Quis ibi Et ille ego sū imperator Jouinianus. fenestrā aperias vt loquar tecū. Ille vero cum vocē eius audisset fenestram aperuit cū eū vidisset cū impetu fenestrā clausit ⁊ ait discede a me maledicte tu nō es imperator ⁊ dyabolus in forma hois. Ille hoc audiens ad terrā p̄e dolore cecidit crines capitis ac barbē dilacerauit ⁊ dixit. Heu mihi quid faciā ego. His dictis recordatus fuit q̄ in stratu suo exaltatū fuit cōz eius dicens. Est ne de⁹ alter p̄eter me statim ad fenestraz heremite pulsabat ⁊ dixit amore illi⁹ qui pendit in cruce confessionē meā audite fenestra clausa. Ait ille Michi bene placet. Qui de tota vita sua cū lacrimis est confessus ⁊ precipue quō p̄tra deū se erexit dicens. Qz nō credidit aliū deū esse q̄ sei p̄m. facta p̄fessione ⁊ absolutione heremita fenestrā eius aperuit ⁊ noticiā ei⁹ habebat. ⁊ ait Bene dictus altissim⁹ iam noui te. paucas vestes hic habeo induas te ⁊ ad palacium pge. vt spero noticiā tuā habebūt Imperator iduit se ad palatiū suū p̄exit ad ianuā pulsabat. Janitor ostiū aperuit ⁊ eū satis honorifice recepit. At ille. Nun quid noticiā meā habes. Qui ait. Etiam dñe poptime. Sz admiror q̄ p̄ totū diem hic steti ⁊ vos exire nō vidi. Ille vero aulā intrauit omis eū videntes capita inclinabant Alius imperator erat cū dña Quidā miles exiēs de camera eum intime aspexit. post hec in camerā est reuers⁹ ⁊ ait. Dñe mi. est quidā in aula qui omis capita inclinat ⁊ honorem facit qui vobis in oibz assistat inter q̄s vestr̄ ē imperator nescio. Ille hoc audiens ait imperatrici. Exeas ⁊ videas si ei⁹ noticiā habeas. Illa vero foras p̄exit ⁊ cū eū vidisset ⁊ admirabat. statim camerā intrauit ⁊ ait O dñe vobis vnū denuncio q̄ q̄s vestr̄ est dñs me⁹ penit⁹ ignoro. At ille Exquo sic est foris pergā ⁊ veritatē exquiriā. Cū aīt aulā intrasset eū p manū cepit. ⁊ iuxta eū stare fecit. vocauit omis milites in aula existētes cū ip̄atrice ⁊ ait. Per iuramentum qđ mihi fecistis dicate q̄s nostr̄ est imperator Imperatrix p̄imo respondit. dñe mi michi incūbit p̄mo respondere. testis est michi de⁹ in celis. q̄s vestr̄ est dñs me⁹ penit⁹ ignoro. Et sic omis dixerunt. At ille. Carissimi audite me. Iste hō est imperator vester ⁊ dñs. Nā aliq̄ tpe p̄tra deū se erexit. p̄pter qđ peccatū deus eū flagellauit. ⁊ hoim noticia ab eo recessit quousq̄ satisfactionem deo fecerit. Ego sum angelus ei⁹ custos aie sue qui imperiū custodiui q̄diu fuit in penitentia est ꝑpleta ⁊ p̄ peccatis satisfe-

cit ammodo ei sū obediētes. ad deū vos recōmendo. Statī ab oculis eoz̄ dispauit. Imperator vero deo gr̄as reddidit. ⁊ toto tempore vite sue in bona pace vixit ⁊ spūm deo reddidit. Qđ nobis concedat ⁊c. Moralisatio Carissimi

Imperator iste

pōt dici quilibet homo totaliter mūdo datus. qui p̄ter diuitias ⁊ honores in superbiā corde erigit. Sic alter nabuchodonosor qui diuis p̄ceptis nō obediuit vocat milites. i. sensus pergit ad vendendū mundi vanitates. Interim calor intollerabilis. i. tēptatio dyabolica eū arripit q̄ quiescere nō pōt quousq̄ in aq̄s mūdanis sit totaliter refrigeratus. Ista refrigeratio est detrimētū aīe. Et sic milites. i. sensus sine custodia hoiem dimittūt quo ciensciūq̄ in aqua mūdana balneari intendit. Sed de equo p̄mo descendit sc̄z a fide errat qz i baptismo firmiter deo promisit adhere. ⁊ pompis dyaboli abrenunciare. Sz q̄ cito totaliter se in aquis mūdanis inuoluit fidē frāgit ⁊ hoc est de quo descendere Deinde deposuit vestes .i. virtutes q̄s in baptismo recepit. ⁊ sic nudus miser in mūdi vanitatibus iacet. Quid est faciendū? Certe vt alius s. p̄lat⁹ qui fidē ⁊ virtutes hz̄ custodire hoc ē vestimēta recipe. Quia p̄lato dat potestas soluēdi peccatoz̄ q̄tiens puro corde ad deū se conuertit. Jouinianus cū de aqua exiuit ⁊c. Sic miser hō cū de aq̄ mūdana p̄ dei gr̄am intēdit exire nullā virtutē inueniet. qz omis p̄ pctū p̄didit ergo habet materiā volendi. Quō debēt ergo virtutes recupari Certe ad domū multis p̄mo dz̄ p̄gere. miles iste est ratio que hz̄ reflagellare. qz ratio dictat q̄ q̄ntū cōtra deū per pectasti in corde tuo. h̄ementes. Et ideo nō poteris teip̄m dē imperatorē .i. xp̄ianū. qz opa xp̄iani p̄ peccatū p̄didisti. Nō g̃ te expellit ab omni vitio. Quid est faciendū. Pergas ad castr̄ ducis sc̄z ad p̄scientiam tuā, p̄riam que p̄tra te g̃uiter murmurat donec recōciliat⁹ deo fueris. ymo in carcerē te ponit hoc est in perplexitatē magnā quō ⁊ per quā viam do placere pores ⁊ vulnera ab eo recipe. i. cordis p̄punctionem p̄ que sanguis id est peccatum exeat Deinde ad palatium cordis tui pulsare id est intime cogitare quō ⁊ qua de causa p̄tra deum deliquisti. Janitor. i. voluntas que est libera. ostiuum cordis tui habet aperire ⁊ te ducere ad primum statum quem in baptismo accepisti Canis qui saltat vt te occidat ⁊c. est caro tua, p̄ria p̄ quam homo sepius occidetur nisi deus impediret Et falco in partica extra fenestram volat ⁊c. Id est potentia diuina nō tecum manebit q̄diu in mala vita laces nec vox. i. anima noticiā habebit tue salutis. Quid ergo est faciendum. Certe vt sis tractus ad caudam equi. Trahi per caudam equi nichil aliud est q̄ a principio vite vsq̄ ad p̄sens q̄d ⁊ quantum feceris tm̄ dolere ⁊ satisfactionem perpetrare. Deinde post q̄ ista feceris pergē ad heremitam id est discretum confessorem in foresta sancte ecclesie. Et de omnibus quibus contra deum deliquisti pure confitearis clausa fenestra id est p̄riuate ad laudem hominum sed ad tuū solamen. ⁊ statim deus ⁊ omnes angeli noticiam tuam habebunt. Deinde facta confessione. vestimentis id est bonis virtutibus poteris indui. ⁊ ad palatium cordis tui secrete accedere. ⁊ omnes sensus tui cū voce id est anima noticiam habebūt. q̄a verus imperator id est bonus cristianus factus es ⁊ per consequens vitam eternam obtinebis. Ad quā ⁊c La.lx

De auaritia ⁊ eius subtili conamine

Rex quidaz erat

qui filiam vnicam pulchram ⁊ gratiosam nōie Rosimundam habebat.

Puella ista cum ad etatem tenam peruenisset. erat tam abilis in curreudo q̄ ci/tius ad terminum peruenerat ante eā̄ ali/quis eam tangere posset. Rex per totum regnum proclamari fecerat q̄ quicumq̄ cum filia sua volebat currere t ad finem termini ante eā̄ peruenirет. ipsam in uxo/rem haberet. t totum regnum post eius decessum. Si uero aliquis hoc attempta/ret t in cursu deficeret. caput amitteret. Facta proclamatione quasi infiniti se ob/tulerunt cum ea currere. t quotquot cuz ea currebant oīs deficiebant t capita a/miserunt. Erat tūc quidam in ciuitate pauper nomine abibas. qui intra se cogi/tabat. Pauper ego sū t de vili sanguine ꝓgenitus. si p aliquā viam possem istā puellam deuincere nō solum ego ꝓmo/tus essem sed t omnes de meo sanguine Prouidebat sibi de tribo cautelis scz. de serto rosarum. qz illa puelle appetūt Se/cundo de zona serica quam puelle libēter optant. Tercio de loculo serico t infra lo/culum pila quedam erat deaurata super pilam descriptio talis. Qui mecum ludit nunq̄ de ludo satiabitur. Hec tria ip̄e in/sinu suo posuit. Ad palaciū ꝓcurrit t pul/sauit. Aperit ianitor t causaz pulsationis petebat. Qui ait Paratus sū cum puel/la currere. Illa cum hoc audisset quandā/ fenestram aperuit t cum eum vidisset in/ corde suo despexit t ait. Ecce q̄ reprob⁹ est cum quo curzere debes. Tamen non poterat contradicere. Ad curzendum se ꝓparauit. Ambo ad inuicem curzebāt Cito puella ad magnam distantiam an/te eum cucurrit. Abbibas cum hoc vidis/set sertū rosaz ante eam ꝓiecit. Illo ser/to puella inclinauit se t sertum leuauit t in capite posuit. Tantum in serto delecta/batur t expectabat q̄ abibas ante eam cu/currit. Puella cum hoc vidisset. ait i cor/de suo. Nunq̄ filia patris mei cum tali ri/baldo debet copulari. statim sertum ꝓie/iecit in q̄dam foueam ꝓfundam. t post eū cucurrit t apprehendit. Quē cum ap/prehendisset alapam dedit ei dicens. Si iste gradū miser. non decet vt filius patris tui in uxorez me ducat. statim añ eū cu/currit. Abibas cum hoc vidisset ante eaz zonā de serico ꝓiecit. Quē cum vidisset inclinauit se t eam leuauit se succinxit t tantum de ea delectabatur q̄ ibidem mo/ram traxit t iterz abibas longe ante eam cucurrit. Puella cum hoc vidisset fleuit a/more t zonam accepit t in tres partes fregit. post eum cucurrit t apprehendit. Quez cū apprehendisset manum leuauit t ei alapaz dedit dicens. O miser me in uxorem nō habebis. Statim ante eū lō/ge cucurrit. Abibas cum hoc vidisset ex/pectabat Hoc facto. loculum de serico an/te eaz ꝓiecit. viso loculo inclinauit se t loculum leuauit. aperuit. pilam deauratā intus inuenit. superscriptionē legit. Qui mecum ludit nunq̄ ludo satiabitur. Ince/pit tm̄ t tā diu ludere cum pila q̄ abibas citius ad finem peruenit t eam in uxorē tenuit. Moralisatio Carissimi.

Imperator iste est dominus noster ihesus xp̄s. filia pulchra anima ad dei similitudinem creata que velociter in bonis operib cur/rit q̄mdiu in puritate vite manet intm̄ q̄ eam peccatum mortale vincere nō potest Clamor factus est tc̄. Clamor iste nich/il est aliud q̄ q̄ homo se defendat t ꝓte/gat ꝓtra dyabolum mundū t carnē. Et si bellum contra ista tria aggreditur t vic/toriā obtinuerit tūc peccata mortalia suc/cūbunt. t hoc est capita amittere. Abibas est dyabolus qui cum viderit hominem su/perasse q̄ opa misericōie ꝓuidet sibi de tribo cautelis scz de serto. Sertum istud est su/perbia. Quia sicut sertum nō ponitur nisi super caput vt ab hominib videaf. sic su/perbo sp̄ videri vult. Et ideo dic̄ augusti/nus. Cum superbuz videris filiū diaboli esse non dubites. Cū igitur homo vtitur serto superbie. statim currit diabolus ante eum. Quid ergo est faciendū. Certe vt sertū superbie ꝓsciatur ad foueā humilita/tis. t sic dabis diabolo alapam t eū di/mittes. Post hec puella se inclinauit t zo/nam leuauit t aspexit. zona ista ē luxuria quā diabolus ꝓiicit añ homez. Cū tamē ꝓtra tales dicat Greg̃. Succingite lum/bos vestros in castitate. Si ergo succin/gis te zona luxurie statim diabolus ante te currit ō bona vita tua te impedit Quid ergo est faciendū. Certe vt zona luxurie in tres ptes frangatur. s. in oratione ieiu/niū t elemosinā. t sic p ꝓsequēs diabo/lum vinces. Post hec diabolus loculuz ante homem ꝓiicit. Scitis q̄ loculus ha/bet duas cordas ad aperiendum. Cor vo est loculus qō debet esse clausum infert⁹ quantū ad terrena. t superius quantū ad gratiā, suscipiendā. Due corde que clau/dūt sunt timor dei t pena eterna. per que duo cor hominis clauditur ne intret pec/catū Pila in loculo sepius inuenit in cor/dibo nris. s. auaricia aut cupiditas. quia si/cut pila mouetur ad oīez differentiam posicōis. sic t auarus mouet in tra mouetur in mari. non cessat pes ei⁹ currere nec cor cogitare qūo t per qnā viā bona mū/dana poterit adq̄rere. Supscp̄o est. qui mecū ludit. i. qui cū cupiditate incipit vi/tā ducere. vt vix ant nūq̄ poterit sustinē Sicut dicit Seneca. Cū oīa peccata se/nescūt sola cupiditas iuuenescit. Jō timē dū est de aliquib q̄ tm̄ cū pila ludūt cu/piditatis. q̄ diabolus ip̄os occupabit. Quia sicut dicit apl's. Radix omniū ma/lor est cupiditas. Studeam⁹ ergo vitā uram sic iu ptis opib dirigere vt vitam eternā valeam⁹ attingere

De p̄meditacōe sp̄ habēn/da Capl'm. lxi.

Claudius regnauit qui vnicaz filiā habebat gratiosam t de/coz̄ valde. q̄ cū semel in stra tu suo iacuisset intime de filia sua cogitabat qūo eam ꝓ mouere posset. Ait intra se. Si eā in uxorē diuiti stulto tradidero. filiā meā ꝓdam. si uero paupe ri sapienti p ei⁹ sapientiā ei necessaria lar/ge adq̄reret. Erat tūc in ciuitate q̄dā phs noie Socrates quē rex dilexerat. vocauit eū t ait. Carissime nūq̄d tibi placet filiā meā in uxorē accipe. Et ille. Etiā dñe p optime. Et ille. Exquo ita est dabo tibi eā t sub illa ꝓditōe q̄ si moriaf filia i tua societate vitā tuaz amittes. Eligis ergo eā accipe vl' dimittere. Et ille. Mihi de/ne placet eā accipe sub ista ꝓdicōe. Rex nuptias celebrauit cū magna solēnitate. Per quedā tpa vitā duxerūt in q̄ete et scitate pfecta. Post B' uxor socratis usz ad mortē infirmabaf. Hec audiēs socra/tes ꝓtristatus est valde. Quandā foze/stam intrauit. fleuit amare. Dū sic esset in dolore. Rex alexander in eadez foresta venabatur. Miles quidā alexandri socra/tem vidit. ad eū equitabat t ait ei Caris/sime. cui⁹ homo es. Et ille. Homo talis dñi sum ego. q̄ seru⁹ dñi mei est dñs est dñi tui. Ait miles. Nō est maior domi/no meo in toto mūdo. Sed exquo talia di/cis. ducā te ad dñm meū t audiem⁹ q̄s est dñs tuus ō q̄ tot t tāta p̄sumis. Cū aūt coz̄ rege, Alexandro duct⁹ fuisset. ait ei. Carissime q̄s est dñs, tu⁹. de q̄ ta/lia dicis q̄ seru⁹ eius est dñs me⁹. Et il/le. Dñs me⁹ est, ratio. Suus ei⁹ volūtas. Sic ē q̄ q̄ tu p voluntatē tuā regnū tu/um t non p rationē hucusq̄ gubernasti. Jdeo seruus dñi mei hoc ē voluntas est dñs tuus. Audiens hec Alexander. ait. Carissime prudenter respondisti. Ejade in pace. Ab illa die cepit rex regnū suuz ratione gubernare t non voluntate. So/crates uero solus foresta intrauit t fleuit

amare pro sua ꝓiuge. Senex quidā vēit ad eū ⁊ ait ℣ bone magister ob quā rez affligitur aīa tua. Et ille. Filiā regis sub tali ꝓdicōe vēsponsaui ꝙ quocūqz tpe ipa in societate mea moriat̄. ego vitā meam amittā ⁊ iā ad mortez infirmat̄. Et hꝫ ē causa dolozis mei. Ait senex. Fac ꝓsiliuz meū ⁊ post factū nō penitebis. Uxoz tua est de sanguine regū. Cū rex minuꝰ fuerit vxoz tua pectus ⁊ vbera liniat de sanguine patris sui. Deinde i ista fenestra tres herbas inuenias. de vna ei pocōez facies. de alijs duabꝫ vnū emplastrū ponas vbi dolorē sentit. ⁊ si istam doctrinā impleueris sanitatē pfectam inueniet. Socrates oīa implenit ⁊ vxoz ab oīi infirmitate pnaluit. Rex vo cuz audisset ꝙ socrates tam sollicite ꝓ infirmitate filie sue laborabat eū ad magnas diuitias ⁊ honorez promouit.

Mozalisatio presentis histo rie. Carissimi.

Iste rex est Ihs xps dns nr Filia tam pulcra aīa ad dei similitudinē creata. Istā puellam nō diuiti ſz pauperi socrati. i. homini dedit. ꝙ sit pauꝰ ecce Job. ix. Nudus egressus suz de vtero mris mee ibi thesaurizare debetis. ꝙ sub tali ꝓdicōne dedit dns nr ihs xps homi animā vt si in eius societate morerer̄ ꝓ peccatū mortale vitā tuā scz eternā amittes. Si ḡ aīa tua in infirmitatē per peccatū cecidit. fac sicut fecit socrates intra fortestā. i. scām ecclesiā in qua inuenies senem. i. discretum ꝓfessorē de cuius cōsilio saluari poteris. Alexander qui venatus est ē homo mundanus qui potius regulat̄ voluntate q̄z ratione. ⁊ per sacrā doctrinā emendat̄. Si per peccatū infectus es primo linias pectus tuū cum sanguine. i. recentē memoriā de xpi passiōe habeas in corde. deinde collige tres herbas. scz ꝓfessionē. ꝓtritionez. ⁊ satisfactionē. de ꝑma facias potionē. s. de peccatis semper dolere. de alijs emplastrū. i. penitenciā. ⁊ sic ꝓsequēs ad diuitias vite eterne ꝓmoueri possis. Ad quā nos ꝓducat Ihs xpus q̄ viuit ⁊ regnat cum deo patre ⁊ filio ⁊ spiritusancto ꝛc̄.

De pulcritudine fidelis anime. Capim. lxij.

Quius regnauit prudens valde. in cuiꝰ regno mulier quedā erat nomīe Florentina miro modo pulcra ⁊ gratiosa. Ita tāta pulcritudo erat in ea ꝙ tres ꝛges eā obsidebāt ⁊ a quolibet rege violata. Ꝑ hec inter reges ꝓpter nimiū amorē cōmissum est bellū. ⁊ q̄si infiniti homies ex oīi parte occubuerūt. Satrape imperij hꝫ audientes. oīes ad regē venerūt. dicentes. Dñe. illa florentina in regno tuo est tam pulcra ꝙ q̄si infiniti quotidie ꝓ ei⁹ amore occidunt̄. Et nisi citius remediū apponatur. quotq̄t sunt in regno ꝓibunt. Audiens hec rex litteras scribi fecerat annulo suo signatas ꝙ sine vlteriozi dilatione illa ad eum veniret. Preco cū litteris ad eā ꝓrexit. ⁊ añ q̄z ad eū peruenit defuncta est. Redijt preco de morte florentine regi nunciauit. Rex ꝓtristatus est valde ꝙ eā videre non poterat in sua pulcritudine. Oēs pictozes regni ad eū cōuocari fecit. Cū autē venisset. ait rex. Carissimi hec est causa quare ꝓ vobis misi. Erat quedā mulier nomine Florentina. in tanta pulchritudine. ꝙ qua si infiniti occubuerunt ꝓ eius amore. Defuncta est et eam non vidi. Ite ergo ⁊ cū omni industria vestra ymaginem eius depingite cum sua pulcritudine. per quā discernaz quō tot occubuerūt ꝓ eius amore. At illi. Domine. rem difficilem vos queritis Tanta erat in ea pulcritudo ⁊ decentia ꝙ omnes pictozes orbis ymaginē eius nō

depingerēt quātum ad omnia. Excepto vno pictore qui latet in montibꝫ. Ille solus est ⁊ nō alius qui voluntatem vestrā adimplere poterit. Hec audiēs rex ꝓ illo pictore destinauit. Qui cū ad eū venisset. ait ei. Carissime. de tua industria informati sum⁹. Vade. et ymaginē florētine ꝓ omnia depīge in sua pulcritudie et cōdignā mercedem habo tibi. At ille Rem difficilē q̄ris. Verūtamē mihi cōcede vt in cōspectu tuo omnes pulcras mulieres totiꝰ regni. saltē ꝓ vnam horā habeaz ⁊ faciaz quod tibi placebit. Rex vero fecit ōnes conuocari ⁊ in conspectu eius stare. Pictor quatuor pulcriores ex eis elegit ⁊ alias licenciauit vt ad patriam suam redirent. Pictor ille cum rubeo colore imaginem ei⁹ incepit depingere. ⁊ que illarum quatuor mulierū habebat magis faciem gratiosaz aut nasum. ⁊ sic de ceteri membris hoc i ymagine posuit. Ita ꝙ ex qualibet muliere aliquā ꝑtem accepit. Et imaginez cōpleuit. Cū vero completa fuisset ymago. venit rex vt eaz videret. Qui cum vidisz ait. O florentina si vixisses vltra omnes istum pictorem deberes diligere qui depinxit te in tanta pulcritudine. Mozalisatio Carissimi.

Iste rex est pater celestis. florētina tam pulcra est anima ad dei similitudinem creata. Tres reges diabolus mundus ⁊ caro. per istos tres reges aīa ꝓpter peccū primi parētis erat obsessa ⁊ a quolibet violata. vnde tot occubuerūt ꝓ peccatū. ꝙ oīes ante aduentū xpi ad infernū descenderunt. Hoc videntes Satrape. hꝫ est patriarche ⁊ ꝓphete de remedio damnabant dicētes. Dñe mitte nobis quē missurus es. Alij. Emitte agnū dñe dūatorem terre ꝛc̄. Deus vo misit precone. s. beatū Johannē baptistaz sicut scribit̄ Malachie primo. Ecce ego mitto angelum meum qui preparabit ꝛc̄. Sed hec procbdoloz longe ante eius aduentum mortua est anima. pictozes sunt vocati qui se excusauerunt ꝛc̄. i. in celo inter angelos. in terra inter homines. s. patriarchas ⁊ ꝓphetas non est inuentus vnus qui sciuit vel potuit ymaginē id est animā depingere quantū ad suam ꝓpriam pulcritudine. Pictor qui ꝺ mōtibus venerat est dominus noster Ihesus xpus qui descendit de celis vt istaz ymaginē reformaret Et qm̄o. Certe rubeo colore id est ꝓprio sanguine. Elegit quatuor mulieres pulchriores ꝛc̄. Ꝑ primā muliere dedit esse cum lapidibus. Ꝑ secunda vegetare cum plantis. Ꝑ tercia sentire cuz animalibus. Ꝑ quarta intelligere cuz angelis. Rex cum vidisset dicebat. O Florentina id est anima. multū deberes istum pictorez dominū nostrū ihm xpm ante oīa diligere. qui ꝓprio sanguine te depinxit in tanta pulchritudine.

De mundanoꝝ oblectacōibꝫ Capitulum. lxiij.

Uespasianus regnauit qui filiam pulcherrimaz habebat. cui nomen Aglaes. que erat nimis pulchra ⁊ oculis omnibuz gratiosa. ita ꝙ eius pulchritudo omnes alias mulieres excellebat Accidit quodq̄z vna dierū ꝙ cum filia eius ante eū staret eaz intime respexit ⁊ ait ei. Carissima. nomen tuū mutabo ꝓpter pulchritudinē corporis tui. sit nomen tuum amodo domina solacij. in signū huius. vt oīes qui aduenerint tristes. cum gaudio recedant. Rex vero iuxta palaciū quendā ortū pulcherrimū habebat. in quo sepius causa solacij ambulauit. fecit ꝓclamari per totū imperium. ꝙ si quis filiā suā in vxoreꝫ habere vellz ad palaciū suū veniret. ⁊ infra ortū

tribus aut quatuor diebꝫ spaciaret. Deinde rediret si filiã suam in vxorem habere vellet. Facta ꝓclamatiõe multi ad palaciũ suũ venerunt. ortum intrabãt ⁊ nũq̃ postea visi sunt. Et quotq̃t venerunt. nullus ex eis euasit Erat tunc quidã miles in ꝓtib longinquis .cum audisset declamore.q̃ si quis ad palaciũ veniret filiam regis in vxorem haberet. venit ad ianuã palacij ⁊ pulsauit. ianitor ostiũ aperuit ⁊ introduxit. Ad regẽ accessit ⁊ ait. Dñe mi.clamor factus est ꝓmunis. vt si quis ortuꝫ vestrum intrauerit . filiam vestram in vxorem habebit .ideo huc veni. Ait rex. Ortum intrate.⁊ si exieritis eaꝫ habebitis. Qui ait. Domine mi vnũ mihi concede. Petro instanter anteqũ ortũ intrauero. vt aliqua verba cuꝫ puella loq̃ potero. At ille. Mibi bene placet. Accessit ad puellam ⁊ ait Carissima nomen vestrũ est dominua solacij.ad hoc tibi datum est. vt oñs qui tristes ad te veniunt. eum gaudio redeant.sed ego nimis trist ⁊ desolatus ad te venio.prebe ergo mihi consiliũ ⁊ auxiliũ qño cum gaudio recedere potero. Multi ante me venerunt et ortum intrauerunt.nec vnq̃ amplius visi sunt. Si ergo mihi idem casus contingeret vt mihi dicere potero q̃ ego in coniugem te desideraui in matrimonio. At illa Tibi veritatẽ dicam. ⁊ tuam tristiciaꝫ in gaudiũ conuertaꝫ. In orto illo est quidã leo ferocissimus qui oñs iutrantes interfecit. ⁊ per eũ oñs q̃ intrauerunt racõe psone mee sunt interfecti . Arma corpus tuum totum ferro a planta pedis vsq̃ ad vrticẽ capitis ⁊ sint omnia arma tua cũ gũmi linita. Cuꝫ vero ortum intraueris leo statim in te irruet. contra euꝫ viriliter pugna . Et cũ lassus fuerit ab eo te sepabis. Ille vero per brachium vel pedeꝫ te tenebit cum dentib intautũ q̃ per arma gummata dentes eius pleni erũt q̃ te patum poterit ledere. Tu vo cũ hoc percepe

ris gladiũ euagina ⁊ caput eius amputa. Sed aliud est adhuc periculũ in orto illo Est tantũ vnus introitus.⁊ sunt diuersa diuerticula.ita q̃ qui semel intrauerit vix exitũ inuenire poterit . Et ideo ꝓtra illud periculũ dabo tibi tale remediũ. Globũ fili tibi concedo vt cũ ad ostium orti peruenieris.filum globi in porta liga . Et sic per filum in ortũ descende. Et sicut vitaꝫ tuam diligis globũ fili ne perdas. Miles vo per oñia adimpleuit sicut dixerat puella.armatus ortũ intrauit. Leo cũ eum vidisset toto conamine in eũ irruit. Miles viriliter se defendit. ⁊ cuꝫ lassus erat saltũ ab eo fecit.leo eũ per brachiũ tenuit intrã q̃ dentes eius gummi pleni erant Miles cum hoc percepisset.gladiũ extrapit ⁊ caput leonis amputauit. Ille vo in trã gaudebat .filum per quẽ descendit pdidit. Ille vero tristis ac dolens ortũ tribus circuit diebus ⁊ diligenter globum quesiuit.de nocte inuenit.cũ vo inuenisꝫ non modicũ gaudens per filum ascendit. quousq̃ ad portam peruenit filum soluit ad regem perrexit ⁊ filiam suam dominã solacij sibi vxorem obtinuit.de quo multum gandebat.

Mozalisatio

Carissimi .Iste imperator est dominus noster Ihesus xps filia tam pulchra domina solacij. est regnum eternũ. Qui vo voluerit regnũ eternum ac celeste habere .oportet vt primo ortum huius mundi intret ⁊ per aliq̃ tpaq̃diu deus voluerit ibidem expectat. ps. Constituisti terminos eius qui preteriri non poterunt. Job . Unus est introitus hominũ ⁊ iumentorum. sed in mũdo tot sunt diuerticula per que nescit homo finẽ suũ.nec vbi. nec quando.nec quomõ mori debet . Leo vo est diabolus qui circuit querens quem deuorer. Unde quasi infiniti per eum sunt occisi. Quid ergo est

faciendum. Si volumus regnuꝫ celeste obtinere.certe debemus bonis virtutib stabilit armari.ita q̃ nostra arma sint gũmata. Per gummi elemosinã intellige re debemus.quia sicut gummi duo adinuicem iungit.sic elemosina animã cũ deo. Unde,ꝓpheta dicit. Sicut aqua extinguit ignẽ.ita elemosina extinguit peccatũ De inde debes accipere globũ fili ⁊c. Globꝰ iste baptismus est. vnde in principio vite tue oportet incipere a baptismo. deinde a confirmacõe . ⁊ sic per cetera sacramẽta in mundũ istũ descendere. Sed leo.i. diabolus paratus est cõtra te pugnare. Cõtra eum viriliter pugnare debes ⁊ caput eius id ẽ potestatẽ per bona opera auferre. Sed sepe contingit q̃ postq̃ homo de diabolo triumphauerit sicut multi faciũt in quadragesima. post pascha redeunt ad peccata ⁊ sic globum fili .i. virtutes sacramenti perdunt. Fac ergo tu sicut fecit miles si per peccatum virtutes perdidisti multũ dolere debẽs. ⁊ pgas iter truꝫ dierum per contritionem confessionem ⁊ satisfactionẽ . ⁊ sic iuenire poteri ea que pdidisti. Et sic cum veneris ad portũ mortis qñ anima separatur a corpore poteri ad dominã solacij puenire.i.ad gaudium eternum. Ad quod.

De dñica incarnatiõe Ca.lxiij

Quidam rex regnauit q̃ tres virtutes habebat. Pro eo erat fortior omnibus in corpe Secũdo sapientior. Tercio pulcrior.q̃ diu sine vxore vixit. tãdẽ veneꝝt amici eiꝰ ad eũ ⁊ dixeꝝt. Dñe bonum est vxorem ducere ⁊ plem generare.quia nõ est bonũ sine vxore stare. At ille. Carissimi vobis cõstat q̃ satis dues ⁊ potens sum .ideo diuitijs non indigeo Ite ergo per regna ⁊ castra ⁊ mihi virginem speciosam ac prudentẽ querite ⁊ si ista duo in aliq̃ inueneritis licet pauperula eam in vxorem habebo . Perexeꝝt illi per regna ⁊ castra .⁊ tandem puellaꝫ nimis pulcram ac prudentem inuenerunt de sanguine regum.et eius virtutes regi denunciauerunt. Rex vero volebat eius sapientiam experiri.preconẽ vocauit ⁊ ait ei. Carissime tibi trado pannũ lineum habentẽ in longitudine ⁊ latitudine tres pollices vade ad puellaꝫ ⁊ ex pte mei eã saluta ⁊ trade ei istum pãnũ de q̃ p sapientiã suã faciat mihi sarc longã ⁊ latã camisiã,p corpe meo ⁊ si ꝰ fecerit ꝓfix mea erit. prexit nũcq̃ ad vginẽ ⁊ eã ex pte ẽgl salutauit. dixitq̃ ei. Ecce pãnꝰ line? habens trã in lõgitudie ⁊ latitudie tres pollices. si camisiã sufficientez de isto panno ꝓ corpore eiꝰ poteris opari.te in vxorẽ habebit . At illa. Qño fiet istud exq̃ nõ sunt nisi tres pollices in lõgitudine ⁊ latitudine camisiam ei facere esset impossibile. Dex tñ mihi vas ꝓcedat in q̃ operari potero ⁊ camisiã satis lõgam ei ꝓmitto. Nuncius est reuersus denũ cianq̃ regi ꝺ virginis responsione.statim rex vas debitum ⁊ preciosum ei misit. Illa vo de vaꝫ pua quãtitate in eodẽ vase operata ẽ camisiã satis sufficientez ꝓ corpe suo. Ille hoc videns statim eã in vxorẽ duxit

Mozalisatio. Carissimi.

Rex iste est deꝰ ipẽ potens ac diues.puella generosa de stirpe regũ beata vgo maria mater dei ⁊ homis.que fuit pulchra ⁊ generosa.qz gra plena. Nuncius missus gabriel archangelus .q̃ eã ex pte dei salutauit. dicensq̃ ei. Aue gratia plẽa. Pãnus missus ẽ spũssancti gra .q̃ opata ẽ in ea.qz anq̃ nata fuit scificata fuit. habẽsq̃ tres pollices.i.in ꝓcepcõe filij sui erat potẽtia pris.sapia filij. clemẽtia spiritussancti. De q̃bꝫ q̃siuit vas.i. vterũ suũ

sanctificatū in vtero mris sue. in quo fec camisiā .i.hūanitatē. que quidā hūanitas erat in ea opata. Hec videns pater celestī eā regiuā i celo cozonauit. vbi p nob interpellat snū filiū ⁊ filiū patrē. Juxta vbū bti bernar. O bō securū accessū bés.

De cura anime. Capitulū.lxv.

QVidam rex semel de vna ciuitate in aliā trā sitū fecerat. ad quandā crucez veit q erat oīm pte pscripta. Ex vna pte erat in ea scriptū O rex si p istā viā equitaueris p cozpe tuo bonū hospiciū habebis. ⁊ equo tuo male ministrabit. Ex alia parte crucis erat scriptum. Si p viā istā eqtas inueies hospiciū in quo equus tuus satis laute bībit. sed tu male ministrabet. Ex ea pte erat scriptū. Si p viā istaz ambulaueris. tu ⁊ equs tuus satis habebitis. ⁊ añ qz accedas egregie erl vberat. Ex pte qrta erat scriptū. Si p viā istaz ambulaueris. laute tibi ministrabitur. sed equū ibi dimittes. ⁊ tunc te oportet pedibus ambulare. Rex cū oīa ista plegisset admirabat intra se. cogitabat quā viā equitare vellet. Ait intra se. Primā viam volo eligere. qz bñ erit mibi. ⁊ male equo nox vna cito trāsibit. p cussit equuz cū calcaribz ad quādā viā vbi castrū inuenit. in eo erat miles q eū benigne recepit. ac laute ministrabat. sed equus parū aut nil habebat. mane vo surrexit. ad palaciū suū eqtauit. oīa gesta q viderat narrauit.

Carissimi. Mozalisatio.

IMpato iste pt vidi q libet bonus xpian q bz circa salntē aie sue eqtare. equs q euz portat est cozpus ex qtuoz elemtis pposituz. Crux q stat in medio vie c pscia tua in modū crucis extensa. Una pars vt ad bonū te p uocet. Altera vt pta maluz foztit pugnes. Vnde si ambulaueris per viam in q bñ erit tibi ⁊ male equo tuo optime fac. Carissimi. Jsta via est via pñie. hospicium scā mr ecclia in q bū erit tibi in anima Sed oz vt equs tuus. s. caro tua pñie subiaceat. Qui q p istā viā ambulauerit sapiēter facit. Alia ē via in q inueies hospiciū in quo equs tuus satis laute habebit. sed male ministrabit tibi. Via ista est via gulosi ⁊ luxuriosi q hospiciū suscipiūt in voluptate carnis. De qbz aplus ait. Quoz deus venter est. ⁊ gla in confusionez ipoz. In isto hospicio aīa erit pessime ministrata. Alia ē via vbi equus tuus lante habebit. ⁊ tu verberaberis. Via ista est cupidi ⁊ auari q laute hic vult viuere qua opa meritoria perpetrare. sz cū moz enz ab hospicio hui mūdi expellit. tūc aīa eius post mortez in purgatorio vel in inferno egregie vrberabit. Quarta ē via p quā si ambules bñ tibi erit. ⁊ equz amittes. Via ista est via boni religiosi. qui de omnibz quantū ad victū ⁊ vestitū ē pztentus equū amittit. sz oīs cōcupiscentias carnales, pter deū ac mundi vanitates. Et ideo dicit saluator. Qui pdiderit aiam suā, pter me ⁊c. Qui reliquerit pzem et matrē ⁊c. centuplū accipiet. ⁊ post hanc vitā. eternā vitā possidebit.

De constantia. Capitulū.lxvj.

QVidaz rex regnauit qui puldzā filiā habebat quā multū dilexerat. que etiā post decessum regis regnū occupauit quia vnica est relicta. Hoc audiēs q daz dux tirānus. ad eā vēit multa ei p misit si ei pscntiret. Illa vo seducta per eum est deflozata. ⁊ facta deflozatione fleuit amare. Tirannus vero eam ab hereditate sua expulit. Illa vero sic expulsa gemitus ⁊ suspiria emittebat. ⁊ in via publica singulis diebus sedebat. vt a transeuntibus elemosinā petere. Cū vna die sic flendo sedisset. quidā miles generos iuxta eam equitādo venit. videns ei pulchritudinē capt est in ocul ei. ⁊ ait Carissima. qual es. Et illa. Filia regis sum vnica. ⁊ post pzis mei decessū iure hereditario regnuz habui. per quēdā tirānū fui seducta. ⁊ ab eo deflozata. ⁊ post h̄ p uauit me hereditate mea. Ait miles. Utrū placet tibi ee sponsā meā. Que ait Etiā dñe hoc desiro ante oīa Qui ait Fidē tuā mibi trade q nullū aliū accipies pter me. ⁊ pter tirannū istū fariā bellū. terzā tuā tibi acq rā. Si vo in bello mortu fuero ⁊ hereditatem tibi acquisiero. nil aliud peto nisi q arma mea sanguinolenta tecū custodias in signum amoris. Si vo aliquis veniat vt in vxorē te ducat. camerā tuā intres in qua arma pendēt. ⁊ diligēter respicias ⁊ meoziā habeas qūo, pter tui amorem vitā meā pdidi. Ait illa. Bñe. firmit p mitto. Sed absit vt i bello vitā amittas Armauit se pter tirānū pzexit. Audiēs hoc dux toto conamie se contra eū oppo suit. adinuicē pugnabāt Miles victoziā obtinuit. caput tiranni ap putauit. tū in bello vuln mortis recepit ⁊ hereditatē pelle quesiuit. ⁊ tercia die est defunctus Puella p dies multos mortē ei plan xit arma sanguinolēta pendebat i camera sepius ⁊ sepius visitauit ea. ⁊ quotiens ea vidit amare fleuit. Multi nobiles ad eā venerūt vt eā in vxorē haberēt mlta promiserūt. sed antequ alicui respōsū darz camerā itrauit vt arma diligēter respicerz ⁊ dixit O dñe p meo amore mortu es hereditatez meā mibi restituisti. absit hoc vt alteri cōsentirez. Deinde foras exiit ⁊ dixit. votū vo voui nunq vizo copulari Illi h audientes recesserūt ⁊ sic toto tempore, vite sue remansit in castitate.

Mozalisatio. Carissimi.

REx iste. est pa

ter celestis. filia taz pulchra est anima ad dei similitudinem creata. cui regnuz para disi debatur. sed per suggestionē ducis idest diaboli illud amisit. ⁊ est deflozata quando de pomo cōmedit. Deinde sedebat in platea. hoc est in mundo Unde in sudore vultus tui ⁊c. Que a transeuntibz elemosiaz petebat. idest a quatuoz elements gratiā dei expectabat. Miles qui iuxta eā sequitabat erat filius dei qui in eo quo humanitatis mundum intrauit. ⁊ humano generi co mpatiebatur. Tu homo firmiter in baptismo promisisti. nullū virum preter eum accipere. Et ideo armauit se armis humanitatis ⁊ bellum contra diabolum pro te vedit. victoziaz obtinuit vulnus mortis pro te accepit ⁊ nostram hereditatez acquisiuit. Fac ergo tu sicut fecit puella. arma sanguinolenta in camera cordis tui habeas. i. semper memoriaz recentez de xpi passione quaz pro te sustinuit in cruce. ⁊ si venerit alique temptationes per diabolum mundum ⁊ carnez curre ad xpi passionem. recole quomodo pro tuo amore mortem sustinuit in cruce. ⁊ sic temptationes superabis ⁊ vitam eternam obtinebis.

De excusatione in extremis nō habēda.

Capitulum.lxvij

QDarimian⁹ regnauit prudēs valde. In cuius regno erant duo milites. Unus sapiēs alter stultus. qui mutuo se dilexerunt. Ait ei sapiens. Nūquid tibi placz cōuētōez mecū ponere ⁊ erit nob vtile. At ille. Mihi bene placet. Qui ait Sanguinē quilibet de brachio, dextro emittat ego tuū sanguinez bibā ⁊ tu meum ⁊ p uullus aliū dimittet nec in prospe ritate. nec in aduersitate. et quicquid vnus lucratus fuerit alter dimidie

tatem habeat Ait ille. Mihi bene placet Statim cū sanguinem traxissent ābo sā/guinē alteri⁹ biberūt. Hoc facto in vna domo semp remanserūt. Rex vo duas ciuitates fecerat. vnaz in sūmitate mon ti vt ꝙ omnes ibidez venientes copiam rlxsanri haberent. ⁊ ibidez toto tpe vite pmanerēt Ad istā ciuitatē erat via stric ta ac lapidosa. ⁊ in via tres milites cum magno exercitu māebāt Et oēs p viā il lā transeūtes oportoret vt ꝺ eos pugna rēt. aut oia cū vita sua amitterēt In ista etiaz ciuitate rex quendā seneschallū ordi nauit q̄ oēs indifferēter intrātes recipet ⁊ bz statū suū ꝓditōes laute ministraret Aliā ciuitatē fecit fieri in valle sub mon te illo ad quaz ciuitatē erat in via plana ac ad ābulādū delectabilis. Tres mili/tes i via ista iacebāt q̄ oēs trāseūtes gra tāter receperūt ac ministrabāt ꝓ eorum volūtate. In ista ciuitate quēdā seneschal lū ordinauit vt oēs ciuitatē intrātes aut approplnquātes indifferēter incarcerarz ⁊ in aduentu iudicis oēs ei ꝑsentaret Iu rex vo nulli parceret. Ait miles sapiens socio suo. Carissime pgam⁹ ꝓ mūdū sic ceteri milites vt poterim⁹ multa bona ac quitere per que honeste viuem⁹. Qui ait Mihi bñ placet. Ambo p quādā viaz perrexerūt quousq̄ ad quoddā biuū ꝓ ueuerūt Ait sapiēs Carissime sic vides hic sūt due vie Vna ad ciuitatē nobilissiaz dirigit Si ꝓ illā pgum⁹ ad ciuitatē illā ꝓ uenem⁹ in qua habebim⁹ q̄cq̄d coz nos/truz vestierat. Alia est via que ducit ad istā ciuitatez q̄ est in valle ꝓstructa ⁊ si ꝓ eā ābulem⁹ capti ezim⁹ i carcerati ac iudici pūrati. ⁊ ꝓ eam in patibulo supēsi Cōsulo ergo vt viā istā dimittam⁹ ⁊ ꝓ aliā ābulem⁹ Ait miles stulto. Karissime de istis duabꝫ ciuitatibꝫ dubiū est qđ au diui ꝫ via ad ciuitatē sup mōtē est stric ta valde ac piculosa. quia in ea iacēt tres milites cū exercitu q̄ oēs intrātes expug nāt occidūt ⁊ spoliant. Set altera via est

satis plana in qua sūt tres milites q̄ oēs intrātes benigne recipiūt ⁊ ibi oia neces/saria inueniuntur. Et hoc satis aperte vi deo. ⁊ ideo magis oculis meis credo q̄ tibi. Ait sapiens. Licet vna via ad ābu/landum sit mala. tñ alia in respectu quo ad suum terminuum est peioz. quia ducet nos ad eternuz obprobriuz. ⁊ ducti eri/mus ad patibulum. Si per viaz strictā ꝓpter pugnam ⁊ latrones times ambulā re. est tibi obprobriū imperpetuuz quia miles es tu. ⁊ militibꝫ incubuit ꝓra vos/tes pugnare. Aliud est. si mecū volueris per istaz viaz pergere. firmiter promitto ante te ad bellū pergere ⁊ quotquot sunt penetrabis si velis me iuuare. Ait ille. Amē dico tibi. per viā illā nolo pergere sed potiꝰ per istam. Ait sapiens. Ex quo fidez meā tibi dedi. ⁊ in signū fidelitatis sanguinez tuuz bibam solum non vereli quo te ambulare tecum pergam Ambo per eandem viam ambulauerunt. Mul/ta solatia secudum voluntatem eorum in uenerūt per viaz donec ad hospiciuz trīū milituz venerunt qui satis honorifice sūt recepti ac splēndide ministrati. In quali bet refectione miles stultus sapienti di xit Carissime nōne tibi ꝓdixi Ecce quot ⁊ quanta habemus solatia in ista via. de omnibꝫ hijs i alia via defecissemus Ille respondit Si finis bonus est totū bonū erit quod non spero. Cuz illis militibus per aliqua tēpora morā traxerūt Senes/callus ciuitatis audiens quod duo mili/tes ꝑ ꝓhibitionē regi, ppe ciuitatē essent. statī satellites suos ibi misit q̄ eos caperent ⁊ ad ciuitatē ducerent Senescallus vi/dens vnū stultum illum ligatis manibꝫ ⁊ pedibꝫ in quandam foueaz ꝓici iussit ⁊ aliū incarcerauit. Cū vero iudex ad ci/uitatem venisset. oēs malefactores ciui/tatis in conspectu eius sunt ꝑsentati ⁊ in ter cereros isti duo milites Ait sapiens miles coram iudice. Bñe. de loco meo ꝙquezor. qz ipie ē cā mortis mee. Lege

istius ciuitatis ꝓdixit ⁊ picula. nullo mō volebat dicti meis credere nec acq̄escē ⁊ cōsilijs meis adhērere. ꝫ mihi vīt Plus credo oculi meis q̄ dicti tuis Cū vo fide ac iuramēto adinicē ligati tā i ꝓspitate q̄ i aduersitate eram⁹ ideo q̄ ipz solū vidi pgere, ꝓt iuramētū cū eo ābulaui. ⁊ ideo causa mortl mee iste est. Da ergo rectū iudiciū Ait alter miles stult⁹ iudi/ci. Ipse causa mortl mee est Cōstat toti mūdo q ipe ē sapiēs ⁊ ego naturaliter stult⁹ Cū ꝓ sapiētiā suā nō taz leuiter debuisset ablxesisse stultitie mee. Sed q̄ sol⁹ ābulauit si ille insecut⁹ me non fuisset ego p viā per quā volebat ābulare reuer sus fuissē ⁊ secuz ābulasse, ꝓter iuramē tuz quod ꝓstiti Et ideo cū ipe sapiēs sit ego vero stultus ipe est causa mortl mee Ait iudex ābobꝫ ⁊ ꝑmo sapienti. Tu sa piens. qz tā leuiter stulticie. sue ablxesisti ⁊ secut⁹ es eū Et tu stulte quia dictis sapientl non credidisti sed, ꝓtiā stultitiā ꝓpetrasti. vos ābos i patibulo/ suspensu/ros hodie iudico. Et sic factum est

Moralisatio Carissimi.

Rex iste est do

min⁹ noster ihesus xp̄s duo mili tes aīa ⁊ corp⁹. Aīa est sapiens. corp⁹ est stult⁹ Isti dono in baptismo erāt cōfe derati ad inuicez q̄ quilibet sanguinē alte rius biberet. Sanguinem alterius bibere ē quēlibet ꝓ alio in piculo se ponere. vt si caro suas voluptates voluerit habere prius debet anima ꝓ penitētiaz eaz cōsu/mere. q̄ cuz carne in tali piculo se ponere Si vero aīa quod absit labaf. caro debet pro ea ieiunijs ⁊ vigilijs pati. Et hoc est sanguinez alterius bibere. nūq̄ aliū in ne cessitate dimittere Due vie sunt ꝓ quas veniunt. Vna est penitencia. Alia mūdi glozia Due ciuitates. vna in mōte. hec ē celū super firmamentuz. Alia in valle hec est infernus. Ad celū est via stricta si cut via penitencie. ⁊ pauci ambulant eaz In ista via sunt tres milites. s. dyabolus mūdus ⁊ caro. ꝙ quicū q̄ voluerit ad ce lum pergere debet contra istos pugnare. ⁊ p viam penitentie ambulare In ista ci nitate est qnidaz seneschallus scz deus qui oia omnibꝫ secundum merita sua affluē/ter dat. Vnde beat⁹ Gregoriꝰ. In coz hominis nō ascendit tc In via vers⁹ in/fernū sūt tres mlites scz superbia vite cō cupiscentia oculorū ⁊ cōcupiscētia carnis ꝓpter que tria peccatoz inuenit corpori suo delectabilia pro tempore. Ista vers⁹ infernū est plana ad ambulanduz Sed añq̄ hō ꝓcipiat. seneschall⁹. s. mors/emit tit explozatozes. s. infirmitates que eum capiant qnando anima interiz in inferno incarcerabit. corpus ligatur in sepultu ra ponitur. Sed in die iudicij cum domi/n⁹ apparuerit iudicare vinos ⁊ mortuos tūc anima cōtra corpus ⁊ econuerso ip/sum corpus contra animam allegabit. ⁊ iudex scz deus sententiam dabit. si in pec cato nuenti fuerim⁹ sine dubio ad infer num ibimus. A quo nos defendat qui si ne fine viuit ⁊ regnat

Be non subtrahenda veritate vsq̄ ad moz

tem Capitulum. lxviij

Ordian⁹ reg

nauit. In cuius regno erat q̄ dā miles generosus qui pulchram vxo/rē habebat. que sub viro sepius est adul terata. Accidit semel q̄ marit⁹ ad pere/grinandum perrexit. Illa vxo in continē ti vocauit amasium suum. Domina il la quandam ancillam habebat. que can/tus auiuz intellexit. Cum vxo amasius veniret. erāt tūc tēpoz tres galli in curia Media nocte cū amasi⁹ iuxta dñaz ia/cuisset ꝑm⁹ gall⁹ cātare cepit. Dña cuz hoc audisset ait ancille. Die mihi carissimā

quid dicit gall⁹ in cātu. Illa respondit. Gall⁹ dt in cātu suo. q tu facis iniuriam dño tuo Ait dña. Occidatur gall⁹ iste. Et sic factuz est Tēpore debito post hec scō⁹ gall⁹ cātauit. Ait dña ād ancille Quid dicit gall⁹ in cātu suo. Ait ād illa. Socia me⁹ mortu⁹ est p veritate. t ego patus sum mozi p ei⁹ veritate Ait dña. Occidatur gallus Et sic factum est. Post hec terci⁹ gall⁹ cātauit Dña cū audisset dixit ād ancille Quid dicit gall⁹ in cātu suo Illa respondit Audi vide race si tu vis viuere pace Ait dña Nō occidaī gall⁹ iste Mozalisatio Carissimi.

IBte imperatoz ē pater celestī. miles xp̄s. vroz ei⁹ aīa p baptismū despōsata Ille q̄ eā seducit ē diabol⁹ qui p mūdi fallatias decipit Eā quotiēs pctō cōsētim⁹ adulteram⁹ xp̄o Ancilla est tua cōscienna q̄ ꝓtra peccatū murmurat t cōtinue hoiez ad bonū stimulat Nozim⁹ gall⁹ qui cātauit certe xp̄s est qui primo ꝓtra pctm̄ arguebat ꝙ videtes iudei ipsū occiderūt Et similiter nos ip̄z occidim⁹ quātū in nob ē q̄diu in pctis delectam̄. Per scōz debem⁹ martires intelligere Sic erāt t alij multi qui viā t doctrinā ei⁹ p̄dicauerūt ideo p xp̄i noīe t veritate necati sunt Per tertiuz gallus qui dixit Audi vide cē. potest intelligi predicatoz qui debet esse solicitus veritatez pronūciādo Sz diebus istī nō audet veritatem dicere qui pacez cupit habere Studeam⁹ ergo magis deuz timere veritatez ꝓnuntiādo et sic ad xp̄m qui est veritas veniemus

De castitate Capitulū. lxxx

GAllus regnauit prudens valde qui quondā palaciū cōstruere volebat. Erat tūc in imperio quidā carpentarius subtilis valde. cuz quo imperator p cōstruendo palatio conueuit Tūc tēporis erat quidā miles in regno qui pulchraz filiā habebat Eius dēs prudentiā carpentarij in tra se cogitabat filiā meaz ei in vxorez dabo quia p sapientiā suaz t artez satis laute eā p mouebit. vocauit eū t ait ei. Carissīe pē te a me q̄d tibi placuerit t tibi dabo Si mihi possibile sit ita vt filiā meaz in vxorem accapias. At ille. Mihi bene placet Cōuenerūt in vnuz Carpentari⁹ eaz in vxorez duxit Hoc facto mater filie generū suum vocauit t ait ei. Fili mi iā filiam meaz in vxorem duxisti. Ecce istā camisiā dabo tibi. quaz t satis pulchrā ostēdit t ait Camisia ista vtutē habet q̄ nunq̄z toto tempore vite tue lotione indiget. nec frangi pōt nec cōsumi nec colore mutari. quaz diu iter te t filiaz meā sit amor fidel. Si vo quod absit aliquis ex vob matrimoniū violauerit. statiz camisia ōnes ei⁹ vtutes amittet Carpentarius hec audiēs gauis⁹ est valde. Camisiam recepit t ait. O mater q̄z p̄ciosū iocale mihi dedisti. iā null⁹ nostrū potest matrimoniū violare. quin p camisiā sciet p fectissīe Post hec infra paucos dies carpentarius ad palatiuz regis est vocatus vt nouū palatiuz ꝛstrueret. camisiā secū assūpsit. vxorez in domo dimisit cuz rege moraz traxit quousq̄z palaciuz cōpletuz fuit. Cuz in laborādo fuisset ad mirabantur multi q̄ camisia sua sēper in cādore t mundicia p̄mānsit. ait rex ad eum Magister rogo vt dicas mihi quō hoc potuerit esse q̄ cū in ꝓtinuis laboribus p maues t camisia tua sine lotione t i mūdicia in albedine maneat Ait ille Scias carissime domine q̄ q̄diu ego cuz vroze sumus fideles in amore. camisia mea nō indiget lotione sed si matrimoniū esset inter nos violatuz camisia sicut ceteri pāni lotōe indigeret Miles cū h audisset intra se cogitabat. si potero. camisiā tuaz luari fatiā Perexit ad domū carpētarij ipo ignorante vt eius vxorem ad pctm̄ solicitaret Illa vo gratanter eum recepit. De amore inordinato eam pulsauit Que ait Amor ral' locū ꝓuatū requirit veni mecum. t illū in camerā introduxit Cū aūt introduct⁹ fuisset illa exiuit. ostiuz clausit t dixit. Ibidē expectab quousq̄z tempus habuero q̄ te liberare debeo. Dña ista singul' diebus visitauit ac pane t aqua sustētauit. Ille vero p̄cepit vt eū dimitteret abire. h illa nō consentiebat Post h cito duo alij milites ad eā venerūt de curia regi. quilibet post aliū vt eā corrūperēt sed eis nihil valuit. Illa i eadē camera eos inclusit. panē t aq̄ sustētauit. Per multos dies ibi stabant De istī tribus militibus facta ē questio t cōmotio in domo regi. quo deuenerūt Postalatō ꝓximato carpentari⁹ accepta merce de domū venit. vroz ei⁹ nō modicū gaudens eum honorifice recepit t quomō se haberet diligēt inquisiuit Ille vo bene ꝓpia tradidit. Illa vero camisiā suā respexit. Videsq̄z eā sanā mūdā ait. Bndict⁹ de⁹ apparet i camisia ista q̄ inter nos ē dilectō vera Qui sic ait. Carissima cuz essē in palatō cōstruendo. venerūt tres milites vn⁹ post aliū t de camisia mea quesierūt quo mō sine lotōe manebat in ōni cādore. eis veritatē retuli. Post h quo deuenerūt penit⁹ ignoro. De eoz absētia facta ē questio magna in curia regi. Dixit illa. Dñe illi tres milites de q̄bus fit mō ad me venerūt. mlta mihi ꝓmiserūt si eis cōsentirē. sed nullo mō volebā hoc attēptare. eos in camera ꝓuata posui. t bucas q̄z pane t aqua sustētaui. Carpentari⁹ h audiēs gauis⁹ ē de fidelitate vroz. t milites a morte saluauit. t eos libere abire ꝓmisit. t ābo vsq̄z ad finē vite in vno amore ꝓmānserūt. Mozalisatō Carissimi

Per iste est pater celestis. qui palaciū habet construere. s. cor hūanū bonis vtutibus plenū. in quo palatō de⁹ delectaī per-

manere. Juxta illō Delitie mee sūt esse cū filijs hoim Miles iste qui habet pulchrā filiā ē xp̄s q̄ habz aiaz ꝓ filia. vroz ē sācta uaī eccl'ia. Carpentari⁹ ē bonus xp̄ian⁹ q̄ istā filiā in vxorē cū camisia accepit. Camisia ista ē fides nostra. qz vt ait apl's. Sine fide impossibile ē placere deo. Quādiu manet homo in hac vita in sācte tenere. tā diu fides nō violaī Quidq̄z sequit Certe vt erigas palacium. s. cor mūdū p opa mie Milites sūt Superbia vite. concupiscentia oculoz t cōcupiscēcia carnis Istos tres milites concludere debes i camera penitētie. quousq̄z merceder eternaz a rege eterno accipias. Qđ nobis prestare dc̄

De compunctione fidelis aīe Ca. lxx

QUidam rex erat qui filiā pulchraz habebat t prudentez. Quā pater viro tradere volebat. Illa vero votuz deo fecerat q̄ nūq̄z viruz acciperet quousq̄z tria ꝓpetraret. Nozimuz erat q̄ diceret vera citer quot pedes in longitudine t latitudie ac profunditate quatuoz elementoz essent Secūdo q̄ ventū ab aquilone mutaret. Tertiū q̄ ignē in gremio sine lesione iuncta carnē portaret. Rex cū hec audisset fecit ista tria p totuz regnū ꝓmulgari. t si quis sine defectu ista perpetraret filiā ei⁹ in vxorē haberet. Multi venerūt h defecerūt. Erat quidā miles in ptibus longinquis .q cū de voto puelle audiret ad palaciū regi. venit. ducensq̄z secū famulum vnū t equū furibundū. coram rege tēptauit t ait. Dñe mi rex. Filiaz tuaz peto in vxorē. quia patus sū ista tria ꝓmulgare soluere Ait rex Mihi bñ placet Miles vo famulū suū vocauit t ait ei. Interra iaces. cū vo sic iaceret. miles a capite vsq̄z ad pedes mēsurauit Hoc fctō ait regi Ecce dñe in ētuoz elemētī. vix vlī septē

pedes inuenio. Ait rex. Quid ℔ ad quatuor elementa. Et ille Dñe quilibet hō ⁊ ōne aīal ex quatnor elemētis cōponit. Et sic p famulū suū quatuor elementa mēsurauit. Ait rex Amē dico tibi Satl clare ꝓbasti Jā ad scōz ꝓcedam⁹. Muta ventū ⁊c Ille statz equū furibūduz adduci fecit. Cui potionē ad gustādū de dit. de cui⁹ potōe fact⁹ est totalit sanus. Hoc vo fctō caput eq̄ i oriēte ponebat ⁊ ait. Ecce dñe vent⁹ est mutat⁹ ab aquilone vers⁹ orientē. Ait rex. Quid hoc ad ventū. Ait ille Mone cōstat vestre prudē cie q̄ vita cuiuslibet aīalis nō est nisi vent⁹ qnē equ⁹ patiebat malū taz diu erat in aquilone. Sed iā ex vtute potōis sa n⁹ fact⁹ est. caput ei⁹ ad orientē posui vt sit paratus onus portare Ait rex. Satis clare ꝓbasti Jā ad terciū ꝓcedam⁹ At ille Dñe parat⁹ sū cozā oīb⁹ adimplere Man⁹ suas prunis ardētib⁹ repleuit ⁊ in sinu posuit. Et caro ei⁹ nequaq̄ ē lesa Ait rex. Satis bene duo alia ꝓbasti. sed dic mihi qñ o glebe non ledūt te. Ait ille Mō vtute mea ℔ vtute lapidis quē mecū cōtinue porto' Quicūq̄ illū lapidē secū in loco mūdo portauerit nūq̄ ab igne ledi poterit. Ecce lapis. ⁊ lapidē cozam oīb⁹ oñdit Ait rex. Probabilit ista tria ꝓbasti nupcias ordinauit filiā suā cū di uitijs multis ei vedit in cōiungez. ⁊ ābo in vita bona dies suos finierunt

Mozalisatio. Carissimi.

Ibte rex est do minus noster ihesus xp̄us Filia tā pulchra anima ad dei similitu dinez creata que deo in baptismo votuz fecerat q̄ nunq̄ viro coniungeretur nisi tria ꝓpetraret Primuz est q̄ mensura ret ⁊c hoc est famuluz tuuz. i. carnē tuā mensurare debes quātuz deliquit ⁊ pro ōni delicto penā agere. elementa mensu rare. s. carnem tuam domare. Secundū est mutare. ⁊c. equus furiosus est pecca tor qui in peccatis permanet vnde opor tet ei portionez dare. s. vt cōtricionez ha beat in corde. cōfessionez i ore. satisfactō nez in opere. Et hoc est ventum mutare Unde Job. Lanc̄z ventus in vita mea. Terciū est ignē sine lesione portare Ig nis luxurie. auaricie. sup̄bie. ⁊c que sepe a nimaz ⁊ corp⁹ cōsumūt. sed si desideras vt ignis iste te nō ledat oportet vt lapi dē in loculo. i. dominū nostrū ihesū christ uz in corde habeas per opera meritoria ⁊ si mū de portaueris. nunc̄z ignis alicui⁹ peccati leder te ⁊ per ꝓsequēs vitā eter naz obtinebis. De remuneratione eterne patrie

Caplm. lxx̄j.

Quidam rex erat. qui cōuiuiū magnū fecerat. vnde p totum regnū precones testiabat. vt preconiza ret cōuiuiū. videlicet vt ōnes cuiuscunc̄z cōditionis ad cōuiuium venirēt. ⁊ non tantū cōuiuiū bonū haberēt sed ⁊ diuicias infinitas obtinerēt. Cuz autez preco nes per regna ⁊ castra ābularēt p̄ceptuz regl ꝓmulgā do. erāt tūc duo homines i vna ciuitate manētes. vn⁹ fuit fortl ⁊ ro bust⁹ sed tamē cec⁹. alter claud⁹ ⁊ debi lis sed optīe viderat. Dixit cec⁹ claudo. Carissime ihesu nob duobz p totū regnū diuulgatū est q̄ rex tali tpe optimū cō uiuiuz tenebit ad qd̄ non tantuz quilibet habebit cibaria ꝓ sua volūtate sed diuicias magnas recipiet. Tu vo es claud⁹. ego vo cec⁹. ad illd̄ cōuiuiū poterim⁹ ne accedere. Ait claud⁹ Si cōsiliū meū feceris ambo ibidem veniem⁹. ⁊ diuitias ⁊ cōuiuiū sicut ceteri obtinebim⁹. Respondit cecus Omne consiliuz quod est nobis vtile sū paratus adimplere. Ait claud⁹ Tu es fortis ⁊ robustus in cor pore ego vero debilis. quia claudus. me super dorsum tuuz portabis. ego vero te in viam dirigam. quia satis clare video

⁊ sic ambo ad q̄uiuiū veniēs in mercedē sicut ceteri obtinebim⁹. Ait cecus. amen dico tibi optimū ꝓsiliū est. statim ascēde dorsum meū Et sic factū est. claudus vi am ei oñdit ⁊ ipē eū portauit. Et sic am bo ad q̄uiuiū venerūt. ⁊ diuitias inf alios receperunt.

Carissimi. Mozalisatio.

Ibte rex est do minus noster ihs xp̄s. q̄ p oī bus nobis vitā eternā ꝓpa uit. Juxta illud. Erat q̄dā homo q̄ fec̄ ce nā magnā. Ad illd̄ q̄uiuiū multi sūt vo cati. ⁊ q̄ ibidē accedit diuitias eternas pos sidebit Cecus iste ē q̄libz dives ⁊ potēs h⁹ seculi. q̄ fortis est ⁊ potēs in corpe. i. diuitijs ⁊ mūdi potētia. Sū ceci sūt q̄n tū ad vitā eternā. Ignorāt ea q̄ sunt sa lutis sicut talpa brī videt sub terra ⁊ ha bet multa diuerticula ℔ sup̄ cecus efficit nec sat seip̄m iuuare. Sic ⁊ diuites satis dare vident in tpalib⁹. ⁊ ceci sunt in spiri tualib⁹. Claudus vo est bon⁹ religiosus q̄ claudicat in vtroq̄ pede scz nihil in cō muni aut ꝓprio possidet. tamen videt tal' satis clare viā dñus conuiuiū eternū. Si q̄ vos diuites ac mūdi potētes intēdit ad illd̄ q̄uiuiū accedē ⁊ p̄mia ibidē acqpe. necesse vobis erit religiosos ac ceteros paupes sup̄ dorsa vestra portare. Sz di ligenter est aduertendū qñ diuites dñt portare pauperes. Certe elemosinas eis dando. in eoz necessitatib⁹ subueniendo hoc ē paupes portare ⁊ fidelit viris ec desiasticis decimas dare. Si sic feceritis. nos viri religiosi tenemur vob viā salu tis ostendere qñ poteritis ad vitā eternā puenire. Precones q̄ illd̄ q̄uiuiū damna bāt sunt sacre pagine doctores. s. p̄dicato res ⁊ pfessores q̄ hñt nos instruere pub lice ⁊ p̄uate qñ ad eternū conuiuiū pote rimus peruenire.

De ingratoz trucidacōe. Ca. lxxij

Egitur de quo dam rege q̄ filiū vnicū habebat Quē multū dilexit ac tenerrie nutriuit. Cū aūt puer ad etatē legitimaz puenisset. de die in diē regē impulsabat. vt regnū ei dimitteret eo q̄ impotēs essz ⁊ ipē potens. Rex vo ait. Carissime si se cur⁹ essez q̄ me benivole ⁊ cū honore tra ctares toto tpe vite tue tibi illd̄ ꝓcederez ⁊ oñez hūanitatē quaz pater tenet filio tibi p̄stare. At ille. Dñe cozā satrapis ⁊ nobilib⁹ imperij iuramētum p̄stabo q̄ nullū refectū habebit. ℔ in maiozi honoē q̄z meip̄m vos habebo. Rex vo credens dictis ei⁹ regnū ei dedit ⁊ nihil sibi p̄p̄i reti nuit. Cū vo cozonat⁹ esset ⁊ i solio posi tus vltra q̄z credi potest coz ei⁹ est eleua tū. p alios anos patrē suū in honore ha bebat. ⁊ post hoc nec aliqua bona ei dedit Ille vo cepit sapientib⁹ regni q̄rere q̄ fili us ei⁹ pactū non tenebat. Sapientes vo qui semp eū dilexerūt regē arguebant q̄ male patrē suū tractaz. Rex hoc audies furoze replet⁹ patrē suū in quodā castro recluſit. vbi nullus accessum habere pote rat ad euz. In quo loco famē ⁊ multas miserias patiebat. Accidit in eodem tpe q̄ rex i eodē castello pnoctabat. Pater vo ad eū accessit ⁊ ait O fili miserere pa tri tuo seni q̄ te genuit ⁊ oīa dedit. i hoc loco famē ⁊ sitim patioz iam sum in gra ui infirmitate positus. ⁊ haustus vini me ꝓfortaret. Ait rex. Ignozo si sunt vina i ista castro. Ait illi. Immo fili. q̄nq̄z vo lia vini sunt in castro ⁊ sine satu vzo sene scallus h⁹ castri nō audz pfozare ea ⁊ mi bi haustū dare. rogo fili des mihi de pri mo dolio. Ait rex. Nō faciā. qz mustū est nec valz ꝓ senib⁹. At ille dixit. Des mi bi ḡ de secūdo dolio. Qui ait. Hoc nō fa ciā. ℔ p corpe meo custodiā ⁊ p iuueni bus q̄ mecū sūt. At ille. Des mihi d̄ ter cio. Qui ait. Nō faciā. qz vinū fortе est. ⁊ tu es debilis ⁊ infirm⁹. possz esse causa

mortis tue. At ille. Bes michi te q̃rto tolio. Qui ait. Non faciã. qz nimis vr? ⁊ acetosum ẽ ⁊ nõ ml'tũ valet. ⁊ p̃capue p ꝓplexione tua. Ait p̃. Fili tes g̃ mihi te q̃nto tolio. At ille. Absit a me. qz feces sunt. satrape regni mihi ꝓponerẽt q̃ te occidissem si feces tibi tedissem. ꝓ hec audiẽs ab eo tristis recessit ⁊ statim occulte satrapis regni lr̃am scꝛ̃sit. qũo fili? ei? eũ tractabat. vt ꝓpt̃ veũ eũ a tali' miseria sublevarẽt. Satrape oñs ei cõparie/bãtur. Statim regẽ receperũt ⁊ patrẽ sicut ꝓus regẽ ꝓstituerũt. Filiũ sñ̃ in carcerẽ posuerũt. vbi ꝓpt̃ miseriã defunct? ẽ.

Carissimi. Moralisatio.

Rex iste est dominꝰ nr̃ ihs xp̃us. Fili? q̃libet xp̃ian? quẽ tenerrime diligit. q̃diu hõ in purita/te vite manet. Qia homi tedit q̃ hõ hz. ⁊ ipẽ facꝰ ẽ paup. sm q̃ testaf scꝛ̃ptura. Vulpes foueas hñt ⁊c. Sz q̃tidie xp̃s famẽ ⁊ sitim patit. Hoc é in suis mẽbris scz pauprib⁹ ⁊ debilib⁹. Vñ scꝛ̃ptũ ẽ. Qd vni ex minimis meis feastis. mihi feastl. Et cũ te? petit a nob⁹ haustũ vini te pri mo tolio. tolliũ illõ est puericia nr̃a quã te? a nob⁹ req̃rit vt ei seruiam? i puericia Puer vo malus rñdit. Mustũ ẽ. hoc ẽ puer sum. Nõ possũ ieiunare. orare. nec i dei seruitio vigilare. Demũ te? a nob⁹ req̃rit. vt tem? ei secũdo te tolio. rñdit malus fili?. Nõ possum dare iuuẽtutẽ meã teo seruiẽdo. qz tũc mũdus tedidet me. dicẽs. Ecce ille iuueis stult? hõ nõ vult quersari cũ hoib⁹. Et sic iuuẽtutẽ meam mecũ retinebo. comedẽdo. bibẽdo. mũdo seruiendo. Demũ te? req̃rit a nob⁹ te tercio tolio. Rñdit malus fili? Vnñ forte est. hoc est iã sũ in fortitudie mea si pñaz facerẽ. fortitudinẽ meaz dimittere. Ad bella ⁊ ad bastiludia volo accedere. ⁊ ea q̃ mõdi sũt exercẽ. ac p? fortitudiez pñaz agere. De? vidẽs qz te istl tribꝰ dicl to

lis nihil p̃t hze. q̃rit te quarto tolio hau stũ vini. Rñdit malus fili? Vnñ nimis vetus ⁊ acetosum est. hoc est dictu. iam sum senex iam non possum ieiunare vigi/lare. quia natura mea est debilis. Demũ deus querit te quito tolio vnum haustũ Respondit mal? filius. feces sunt. Hoc est dictu. heu mihi decrepitus sum defe/cit salutare meum. Dum bona potero fa cere non feci. modo sum impotẽs. ⁊ talis sepe cadit in desperationẽ. Et sic moritur homo miser. Contra tales erit querimo/nia grauis. ⁊ tunc in die iudicij deus cum tota curia celesti sententiã dabit dicens. Ite maledicti in ignẽ eternũ qõ patũ ẽ ⁊c. A quo nos liberare dignet qui ⁊c.

Auaritia multos excecat. Ca. lxxiij

Quidam rex in ciuitate romana erat q̃ sta tuit q̃ q̃libet cecus ab impa/tore oñi anno centũ solidos haberet. Ac cidit casus. q̃. xxiij. socij ad ciuitatẽ vene/rũt. ⁊ quãdã tabernã itrabãt. ꝓpt̃ potatio nẽ. Isti eñ p̃ septẽ dies stabãt bibendo ⁊ comedendo. deinde cũ volebãt cũ taber nario ꝓputare. quicq̃d i pecunia haberẽt. tabernario dederũt. At ille. Certe carissi mi. adhuc deficiũt. C. solidi. Amen dico vob⁹. nõ exibitis donec vltimũ quadran/tẽ mihi solueritis. Illi hoc audientes. ad inuicẽ dixer̃t. Quid faciem?. nõ habem? soluere. Ait vnus. Dabo vobis sanũ cõ siliũ. Per imperatorẽ lex edita est. q̃ q̃cũ/q̃ ẽ cecus. C. solidos de ei? thesauro ob/tinebit. ponam? int̃ nos sortes ⁊ sup quẽ sors cadit. ei? oculos eruamus. ⁊ tũc ille ad palaciuz poterit accedẽ. ⁊. C. solidos obtinere. ⁊ nos oñs quitare. At illi Op timũ ẽ ꝓsiliũ. Int̃ se miserũt sortẽ. ⁊ sup illũ q̃ ꝓsiliũ dederat cecidit. statim excecabãt eũ ⁊ duxer̃t eũ ad palacium. Pulsa/bãt ad ianuã. Janitor causã pulsacõis q̃ siuit. At ille. Ecce. ẽ vn? cecus q̃ bñficiũ legis petit. Ait ianitor. Senescallo hoc

dicã. Accessit ad senescallum. ⁊ ait. Stat vnus cecus ad portã qui bñficiũ legis pe tit. At ille. Vadã ad eũ ⁊ eum videbo. Cũ autẽ cecũ vidisset eũ intime respexit. Quẽ cũ ꝓsiderasset. ait ei. Carissime q̃d petis. Et ille. Centũ solidos sm legem. Qui ait. Amen dico tibi. hesterna die vi di te in taberna duos oculos satis claros habentẽ. tu male legez intelligis. Lex est edita q̃ quicũq̃ ex infirmitate vl' ex casu aliquo cecus fuerit. ꝓtra quẽ casũ nõ pote rit se defendere. talis bñficiũ legis obtine bit. Sed tu voluntarie deleuisti oculos tuos. ⁊ in taberna bibisti ⁊ ꝓsiliũ hoc tedi sti vt cecatus esses. quere g̃ alibi solaciũ qz nullũ obulũ obtinebis Ille vo hoc au dieñs cum ꝓfusiõe a palacio recessit

Moralisatio. Carissimi.

Talis est lex dei q̃ quicunq̃ ignoranter aut ex infirmitate peccauerit. aut tẽ/ptacõe diabolica. si ꝓritus ⁊ ꝓfessus fue rit. Juxta illud. In quacũq̃ hora pecca/tor⁹ ⁊c. de? sibi pctã remittet. quilibet pec catoꝛ inquantũ peccatoꝛ. est cecus Si ve ro aliq̃s ex pura malicia sine cã peccauerit ⁊ postea despacõez inciderit. vix aut nun q̃ ei remittet. Tabernari? est diabolus. qui oñs tales ad tabernã infernalẽ reci/pit qui sic tecedunt. Et iõ studeamus. ⁊c

De ꝓspectione ⁊ ꝓuidentia.

Capitulũ. lxxiij.

Erat quidam rex. qui filiũ tantũ vnicũ habe bat quẽ tenerrie dilexit. Rex iste vnũ pomũ aureũ fieri fecit in sumpti/bus magnis. Homo fabricato. rex vsq̃ ad mortẽ infirmabat. vocauit filiũ suũ ⁊ ait. Carissime. si non potero te ista infir/mitate euadere sub bñdictõe mea. p? me um decessum vade p regna ⁊ castra ⁊ po mũ aureũ qõ feci tolle tecum. ⁊ illi quez magis stultũ inueneris. pomũ istũ ex pte mea dabis. Filius vo fideliꝫ adimplere ꝓmisit dictuz pr̃is. Rex vo vertebat se ad parietẽ ⁊ emisit spũm. Fili? vo sat. ho/norifice eũ tradidit sepulture. ꝓ? sepul turã statim pomũ accepit. ⁊ p diuersa re gna ⁊ castra ambulauit. multos stultos inuenit ⁊ vidit. tamẽ nulli eoꝝ pomũ de dit. Deinde ꝓcepit ad quoddã regnuz ⁊ ad ciuitatẽ ꝓncipalẽ illi? regni accessit. p mediũ ciuitatis regẽ equitãtẽ cũ magno apparatu vidit. Condiciões illi? regni a q̃/qsdã ciuib⁹ q̃siuit. At illi dixer̃t ei. Con suetudo illi? regni est tal'. q̃ nunq̃ rex int̃ nos regnabit nisi vno anno. ⁊ finito anno oñi honore ⁊ diuitijs ꝓuer̃ ⁊ in exiliũ po ner̃. vbi mala morte morier̃. Fili? regis hec audiẽs. intra se cogitabat. Jam inue/ni quẽ diu q̃siui. Accessit ad regẽ ⁊ flex/is genibꝰ eũ salutauit. ⁊ ait. Aue rex. ꝓ? me? defunct? est. Istud pomũ aureũ in te stamẽtũ vobis legauit. Rex vo pomuz accepit ⁊ ait ei Carissime qũo potest hoc ee? Rex nũq̃ me vidit nec aliq̃d boni p̃i tuo feci. Quare g̃ tã p̃ciosuz iocale mihi dedit. At ille. Dñe mi rex. pater me? nõ plus vobis q̃ alteri pomũ legauit. Sed sub bñdictõe sua mihi p̃cepit maiori stul to dare quẽ potero inuenire. Et sine du/bio circuiui multa regna ⁊ castra. ⁊ nõ in ueni tam magnũ stultũ ⁊ infatuatum q̃ vos. Jõ ex p̃cepto p̃ris mei pomuz vob⁹ dedi. Ait rex Rogo vt mihi dicas quare me tantũ stultũ r̃putas. At ille Ecce do mine. ostendã vobis clare. Est ꝓsuetudo illi? regni p totũ annuz regnare. ⁊ in fine anni oñi honore ⁊ diuitijs ꝑuari ⁊ in exi/lium poni. vbi mala morte mori oz. amẽ dico vob⁹. ꝓcludo ex dictis meis. q̃ in to/to mõdo nõ ẽ tãtus stult? sic vos. q̃ p tã breue tp̃s regnare deberis. ⁊ p? hoc tã mi serabiliꝫ vitã finire. Rñdit rex Sine du bio oĩa vera sunt q̃ mõ mihi dixisti. ⁊ iõ dum adhuc fuero in mea potestate in p̃/senti anno bona infinita mittã añ me i exiliũ. vt dum ibi venero te bois illis vitã

q̄diu vixero. Et sic factū est. In fine anni regno est priuatus ⁊ in exiliū positus. ibi per multos annos de bonis illis vixit. ⁊ vitā suā in pace finiuit.

Moralisatio. Carissimi.

Carissimi rex iste est deus ꝙ legauit pomū aureū stultis. p pomū rotundū intelligit mūdus iste. quē de⁹ dat fatuis ꝙ magis mundū ⁊ ea q̄ in mūdo sunt appetunt q̄ deū. Rex ꝙ per vnū ānū regnauit p̄ dict̄ q̄libz homo in hoc mūdo existens. ꝙ licet centū annis viuat ē tamē q̄si vna hora respectu vite future. ⁊ tamē non desistit miser homo die ac nocte laborare. ⁊ post mortē in exiliū. i. in infernū ponet. si cū peccato mortali decedat. vbi mala infinita inueniet. Et pauci sunt qui de isto exilio cogitāt. Faciam⁹ ergo sicut fecit ille rex. dū sumus in nr̄a potestate. in hac vita añ nos mittamus opa misc̄ie. Elemosinas largas p petrare oracōnes ⁊ ieiunia facere. vt post hanc vitā paradisum poterim⁹ intrare. et sine dubio vbi inueniem⁹ opa nr̄a meritoria q̄ fecimus in hac vita. ⁊ sic regnabimus ibi cū gl̄a. Ad quā nos ꝛc̄.

De cura mundi nō sectanda. Capitulum. lxxv.

Olim erat quidam rex qui tres filias pulchras habebat. q̄s tribz dabo maritauit. Omnes illi tres duces eodē anno mortui sunt. Rex ꝭ audiēs. volebat filias suas iterato maritare. vocauit primā filiā ⁊ ait. Crastia vir tuus mortu⁹ est. dabo te alteri viro. At illa. Nullo modo hoc attemptabo. Et hec est ratio mea. Si haberem alterū virum accipere. oportet vt eum tantū diligerē sic̄ primū virū. aut plus aut min⁹ diligerē. hoc non potest stare. quia prim⁹ virginitatē habebat. ergo non tantū debeo eum diligere. Si vero plus hoc esset maius malū. Si vero minus non eēt bona dilectio inter nos quare ꝓcludo. ꝙ nullo modo volo alium virum accipere. Rex hoc audiens vocauit aliā ⁊ ait. Carissima. vir tuus defunctus est. copulabo te alteri viro. At illa. Domine nullo modo hoc attemptabo. quia si virum alū acciperem. recaperē eum aut propter diuitias. aut fortitudinē. aut pulchritudinem. Non propter diuitias. quia abū de⁹. Nō propter fortitudinē. quia amicos hēo. qui me defendēt. Nō propter pulchritudinē. quia mihi videbatur. ꝙ vir me⁹ omnī erat pulchrior in vniuerso mūdo. quare concludo. ꝙ nullo modo virum alium accipere volo. Rex hoc audiens. vocauit terciam filiam. ⁊ ait. Carissima. vir tuus mortuus est. volo te alteri viro copulari. At illa. Nullo modo hoc attemptare volo. quia si alium virū acciperez. ille me recaperet. aut propter pulchritudinē. aut diuitias. Non propter pulchritudinē. qz non sum pulchra. Ergo propter diuitias me recaperet. Et si propter diuitias. nunq̄ posset esse verus amor. quia destructis diuitijs amor transiret. Concludo ergo. ꝙ nullo modo alium virū volo accipere. Item doctores sacre scripture dicunt. ꝙ vir ⁊ mulier in matrimonio coniuncti. sunt vnū in corpore ⁊ duo in anima. ergo corpus viri mei est. corpus meum ⁊ econuerso. ⁊c̄. Ad hec. Omni die possum ad sepulchrum accedere viri mei ⁊ ibi ossa videre. ergo virū presentē habeo. ⁊ ideo aliū virū habere nolo. Rex ꝭ audiens. amplius vt virū acciperet. non instigabat.

Moralisatio. Carissimi.

Rex iste est deus

ip̄e. tres' em̄ filie' anima sunt. ip̄a in qua' relucet opario ⁊ ymago trinitatis'. Juxta illud Genes'. ij. Faciam⁹ hominē ad imaginē ⁊ similitudinē nostrā. Imago vero trinitatis p peccatū primi parēt̄s erat deturpata. ⁊ tribus viris tradita. scz diabolo. mundo ⁊ carni. Si vo mortuus est diabolus per xp̄i passionē. noli amplius talē virū accipere. sed semp sub xp̄i protectione p̄manere cupias. Si mōs mortuus est per paupertatē voluntariā. noli amplius aliū virū accipere. sed permaneas sub xp̄i protectōe. Si vero mortua ē caro per ieiuniū ⁊ carnis macerationem. noli amplius virum accipere. sed sub xp̄i ꝓtectione permaneas. Vel aliter potest reduci. Rex iste est deus. Tres filie. tria genera hominū. scz potētes ac diuites h⁹ mundi. sicut sunt reges ac mundi potētes. Sipientes huius mundi. sicut sunt iudices tempozales. ⁊ eccleſiastici viri religiosi. Perfecti xp̄iani sicut sunt qui in omnib⁹ diuinis preceptis obediūt. Isti tres erant in baptismo tribus ducibus copulati scz patri per potentiā. filio per sapientiam. spiritui sancto per clementiā. Si ergo isti mortui sunt. i. extincti ⁊ ablati a te per peccatū tuū nunq̄ alteri labozes copulari. sed cum omni diligentia fac opera misericordie. per que poteris ei reconsiliari. quia nunq̄ aliquē inuenies qui tantuz te diliget. Unde est notanduz ꝙ mulier accipit virū ꝓpter quatuor. Quia aut ꝓp̄ diuitias. aut ꝓpter pulchritudinē. aut ꝓp̄ fortitudinē. aut ꝓpter sapientiam. Si vo vis virū accipere ꝓpter diuitias. certe non inuenies ita diuitē. sicut dn̄m nostrū ihesum xp̄m. quia dn̄s celi ⁊ terre ē. ergo teneas eum ⁊ non aliū. Si vero velis virū accipere ꝓpter fortitudinē. curre ad ihesuz xp̄m. qui est fortior omni homine. fortis in celo ⁊ in terra. In inferno non est aliquis qui potest ei resistere. ergo illū in virum debes accipere ⁊ non aliuz. Si vero aliquē vis accipere ꝓpter pulchritudinē. curre ad dominū nostrū ihesum xp̄m. qui est pulchrior oīm homine. Unde ps. Speciosus forma p̄e filijs hominū. ergo illum debes habere ⁊ non alium. Si vero aliquē vis accipere propter sapientiam. curre ad dominū nostrū ihesum xp̄m quia ipē est sapientior omni homine. Et n̄ Aplus. O altitudo diuitiarū, sapientie ⁊ sciencie dei ⁊c̄. ergo illuz virum accipere debes ⁊ non aliuz.

De concordia. Capm. lxxvj.

Accidit in quadam ciuitate. ꝙ erant duo medici optimi in oīm scientia medicinali imbuti. qui oīs ad eos venientes de quacūq̄ infirmitate curabāt. ita ꝙ p̄nit⁹ populus ignorabat quis eorū esset melior. Infra tempus erat inter eos contentio quis eoz esset maior ⁊ perfectior. Ait vnus alteri. Carissime. non sit inter nos discordia nec inuidia neq̄ contētio. quis nostrū est perfectior. Sed vnū faciamus. ⁊ quicūq̄ ex nobis defecerit sit ille seruus alterius. Ait alter. dic mihi quod est illud. Et ille. Ego duos oculos tuos de capite eruam sine grauamine. ⁊ super mensam tuam ponā. Et q̄n tibi placz in capite tuo sine lesione tua reponā. Si vero mecū hoc idē per oīa fecer⁹. eqnales ambo simus ⁊ quilibet alterū nutriat sic̄ fratrē suū. Si vero aliquis defecerit. seruus alterius erit. At ille. Optima probatio per omnia mihi bene placet. Ille vero qui questionē proposuit accepit instrumēta sua ⁊ infra oculos altius cū quodā vngento nobilissimo interius ⁊ exterius liniuit. Et cū instrumento suo duos oculos socij extraxit ⁊ sup̄ mensaz posuit ⁊ abiit socio suo. Carissime. quomodo tibi videtur. Et ille. Unū scio ꝙ nihil video. quia oculis careo. ⁊ tamē nullā lesionem sentio. Sed modo vellē ꝙ oculos meos

ſicut mihi p̄miſiſti reſtitueres. Et ille. Libenter attēptabo. vngentū accepit. ⁊ oculos interi⁹ ⁊ exteri⁹ ſicut p̄us inunxit ⁊ oculos ſuos repoſuit. Et ille. Carissime. q̄d iā tibi videt. Et ille. Optime. qz i extrahendo nullā leſionē ſenſi. Tūc dixit ille. Jā reſtat vt mihi ſimili mō miniſtres Qui ait. Preſto ſum. Accepit inſtrumētra ſua ⁊ vngēta ſua ſicut ille fecerat interi⁹ ⁊ exterius liniuit. deinde oculos ei⁹ extraxit ⁊ ſup̄ menſam poſuit ⁊ ait. Carissime q̄d tibi videt. Et ille. Mihi videt q̄ oculos p̄didi. tñ nullū dolorē ſenſi. ℔ velle libentissime q̄ oculos habere. Cū vero ille paraſſet inſtrumenta ſua ⁊ oculos reſtitueret. feneſtra dom⁹ erat aperta ⁊ quidā coruus intrauit. videnſq̄ oculos in menſa. ſubito vnū oculū rapuit ⁊ volauit. Medicus hoc p̄cipiens eſt p̄triſtatus totaliter ⁊ ait intra ſe. Miſi oculos ſorio meo reſtituā. ſuus ei⁹ ero. Reſpicēs alonge videnſq̄ capā. oculū ei⁹ extraxit. ⁊ in locū oculi ablati repoſuit. hoc facto dixit ſocio ſuo. Carissime q̄d tibi videt Qui ait. Nec in extrahendo. nec in reponēdo aliquā leſionē ſenſi. ℔ vn⁹ ex oculis meis ſemp̄ ſurſuz ad arbores ſpicit. Et ille. Ex quo ita p̄fecte mediciuā meā tecū feci ſicut ⁊ tu mecū. mō ambo ſumus eq̄les nec iuſt nos fit p̄tētio. Et ſic ambo p⁹ hoc adinuicē ſine p̄tētione vixerūt.

Carissimi. Moraliſando.

Per iſtos duos medicos intelligere debem⁹ legē nouā ⁊ antiquā q̄ ābe curabāt q̄tū ad ſalutē aie. Facta ē p̄tētio. et adhuc ē int̄ xp̄ianos ⁊ iudeos q̄ lex ē melior ⁊ p̄fectior. Ad p̄bādū vitatē q̄libz oculos alteri⁹ extraxit. ℔ eſt dictu. In lege antiq̄ multa ſunt a q̄bz de⁹ extraxit ſicē decem p̄cepta in antiq̄ lege. Sicut ſaluator. ait. Non veni ſoluere legem ſed implere. vt ſi aliquis hominū intendat deuz videre. oportet q̄ talis ad nouā legem re currat ⁊ tunicā baptiſmi ſe induat. Coruus venit ⁊ rapuit vnū oculū iudeorum. vt nō poſſent veritatem videre. ⁊ in loco hui⁹ ponebat oculū capre ſcz quaſdā ceremonias q̄bz vtunt. p̄ q̄s credūt deū videre ⁊ ibūt ad tenebras exteriores. vbi erit fletus ⁊ ſtridor dentū.

Qz ad diuitias nō eſt anhelandum Capitulum. lxxvij.

Erat quidam rex q̄ duas filias hēbat. Una erat pulcherrima ⁊ oīb⁹ amoroſa. ℔ altera nigra ⁊ oīb⁹ odioſa. Rex videns filias ſuas vnā pulchrā aliā nigrā. eis noīa impoſuit. Pulchre filie impoſuit nomē. ſ. Roſimunda. Nigre filie. Gratia plena. Deinde p̄conē p̄ totū regnum miſit. p̄mulgando. q̄ oēs venirent ⁊ filias ſuas in matrimoniū daret illis. q̄ ad ℔ digni eſſent. Quicūq̄z vo pulchrā filiam in vxorē accipet. nihil cū ea niſi pulchritudinē obtineret. Sz q̄ nigrā filiā in vxorē accipet. totū regnū poſt ei⁹ diceſſū cū ea obtineret. Multi hoc audientes. ad curiaz regis venerūt. ⁊ cū duas filias viderent. oēs ad pulchrā filiā currebāt. ⁊ eam in vxorē petebant. Gratia plena nigra filia amare fleuit. Ait ⁊ ei rex. O filia. ob quā rem affligit aīa tua. Ait illa. O dñe. nullus ē q̄ me viſitet nec mecū loquat. oēs ad ſororē meā currūt. ⁊ oēs me deſpiciunt. Ait p̄. O filia ignoras. q̄ oīa mea tua ſunt. ⁊ q̄ te deſponſauerit. regnū meū obtinebit. Illa ſic cōfortata a fletu ceſſabat. Pro hoc volt q̄dā rex ad curiā regis. ⁊ cū vidiſſet pulchritudinē Roſimūde. eā in vxorē petijt tantū cū ſua pulchritudine. Rex p̄ puellā ei p̄ceſſit. ⁊ cū magno gaudio eā deſponſauit. Erabat altera filia p̄ multos annos añq̄ eet deſpōſata Tādē q̄dā dux nobil. ℔ paup̄ intra ſe cogitabat. Licet puella turpis fuerit tñ quicūq̄ eā habuerit. regnū cuz ea retinebit. Perrexit ad regē. ⁊ eā in vxorem petijt.

Rex vo gauiſus eſt eā deſponſauit cum magno gaudio. ⁊ poſt mortem regis totū regnum cum ea obtinebat

Carissimi Moraliſatō

Per iſte eſt dominꝰ noſter ihesꝰ xp̄s. Filia roſimūda tā pulcra ē mūdo iſte. pauci iuenīt q̄ mūdū nō ſup̄ oīa appetūt tandem nichil cū ea obtinebūt niſi ſnā pulchritudinez ℔ eſt vanitatē ⁊ diuitias ⁊ ſic pulchritudo p̄ infirmitatē famē ⁊ ſenectutē anichilat. ita diuitie hui⁹ mūdi trāſeūt p̄ mortē ⁊ ſepe ante. Et ideo fatui ſūt qui mūdū deſponſant. Altera filia. ſ. grā plena q̄ eſt turpis tōnibz odioſa certe ē pauptas quā miro mō de⁹ dilexit. ⁊ idō vocat grā plena. qz p̄ eā deuenit ad diuitias. Verūtū pauci ſunt qui eā deſponſare volūt imo eſt ōnibz odioſa. tñ qui eā dei⁹ poſauerit vitam eternam habebit

De p̄ſtātia amoris mutui Ca. lxxviij

Per quidam pulchrā filiā habebat q̄ erat duci nobiliſſimo deſpōſata cū quo pulchrā plem habebat ⁊ maxima inter eos erat dilectō. Dux vo mortē de cui⁹ morte fact⁹ ē planct⁹ magn⁹ in ciuitate. Domina vo ſatis honorifice eū ſepulture tradidit Poſt mortē amici ei⁹ venerunt vt ſecūdo viro nuberet allegantes ſibi eā integrā ac pulchritudinē ſuā. Dña vero reſpondit Virū alterū habere nolo quia vir me⁹ qui mortu⁹ eſt erat tābon⁹ dulc ac diues p̄ oīa. qui me vlr̄ modū dilexit Et p̄p̄ mmā dilectionez inter nos ei⁹ mores tātū. me affligit. q̄ vt credo viuē nō potero. Si vero talē virū ponam⁹ q̄ inuenire ꝓſſibile eēt eū ante me mori ⁊ tūc eſſet mihi grauis afflictio iā habeo q̄ nunq̄ aliuz virū capere volo. Si maluz virū acciperem. eſſet mihi graue poſt bonum habere peſſimū. Carissimi Per iſte eſt deus. filia tā pulchra aīa ad dei ſimilitudinem creata. que erat nobiliſſimo viro. ſ. dño nrō ihesu xp̄o per virtutem baptiſmi deſpōſata. qui ſūma dilectōne nos dilexit. qz in cruce p̄ nob⁹ mortu⁹ ē. ergo virū aliū p̄ illo nō accipias ℔ eſt aliū nūq̄ tātū diligas ⁊ ſic cum eo in eternū regnabis

Quod quis neſcit. p̄ſumere non audebit Capitulum. lxxix.

Erat quidam rex qui miro mō paruos canes oculos dilexerat die ac nocte bñ latrātes intrā tuz q̄ in gremio ſuo eos quieſcere p̄miſit ⁊ ibidez pauit. Illi vero ſic p̄ſueti erāt gremio ei⁹ dormire ⁊ cōmedere q̄ vix alibi eſſe volebant ⁊ quandoq̄z circa collum regis pedes ponebant Et ſic rex ſolaciuz magnū ⁊ ludū cū eis habebat. Erat tūc quidaz aſinus qui cū ōnia iſta vidiſſet in corde ſuo cogitabat. Si ego cātare ⁊ ante regez ſaltare ⁊ circa collū dñi mei pedes ponerem. rex mihi daret ōnia fercula ad cōmedendū ⁊ gremiū ſuuz ad quieſcendū His cogitatis extra ſtabulū ſaltauit aulā intrauit ⁊ corā rege cātare cepit. deinde hinc inde ſaltauit ⁊ poſt hoc ad regem cucurrit ⁊ pedes circa collum eius poſuit. Serui hoc videntes credebāt aſinū i furia cōuerſū acceperūt euz ⁊ egregie verberauerūt. ⁊ ſic ad ſtabulum redixerūt Carissimi. Expoſito

Per iſte eſt dominꝰ noſter ihesꝰ xp̄s. Canes bene latrantes ſūt p̄dicatores qui verbū diuinū bene p̄nunciāt. Unde digni ſūt in gremio celeſti quieſcere. Aſinus p̄t dici. quip̄ ſumit officiuz p̄dicatoris aſſumere verbū dei p̄nuntiare tamē literaturā nec grāz ad hoc habet. ⁊ idō timēdum eſt ne talis ſit verberatus. ℔ ē a domino et populo repulſus.

De vsutia dyaboli. & quō iudicia dei sunt occulta. Ca. lxxx.

QRat quidam heremita q̄ cū in spelūca quā dā iacebat & diebꝫ & nocti⁹ deuote deo seruiebat. Juxta cellam suaꝫ erat quidam pastor ouiuꝫ qui pascebat oues. Accidit vno die q̄ pastor erat sōno oppress⁹. Ipso dormiēte quidā latro venit & oēs oues secuꝫ abstulit Superueniēs dñs oia pastore querit vbi erant oues. Ille vero incepit iurare q̄ oues p̄ didit. sed quō perit⁹ ignorabat. Dñs ꝫ audiens furore replet⁹ ipꝫ occidit Heremita ꝫ videns ait in corde suo Qde⁹ ecce homo iste culpā innocēti dedit & ipꝫ occidit Ex quo ergo p̄mittit talia fieri p̄ter ꝫ ad mundū vadaꝫ & sicut ceteri vitā ducaꝫ. His cogitatis ille heremitarū dimisit & ad mundū perrexit. sed de⁹ ipꝫ p̄ dere nolebat. angelum in forma hois ad eum misit vt se ei sociaret. Quem cum angelus in via euntem inuenisset. ait ei Karissime quo vadis. At ille Ad istaꝫ ciuitateꝫ ante me. Angel⁹ dixit ei. Ego in via ero comes tu⁹. quia angel⁹ dei sumꝫ & ad te veni vt sim⁹ socij in hac via Ambo ābulabāt ver⁹ ciuitatē. Cū aūt intrassent hospitū a quodā milite p̄ter dei amorē petebāt. Miles vero satis gratāt eos recepit & honorifice ac splendide cuꝫ bona deuotione in omnib⁹ ministrauit Miles iste tantuꝫ vnicum filium habēbat in cunabulis iacentem. quem multū dilexerat. cena facta camera est aperta et lecti satis honorifice ornati p̄ ägelo⁹ heremita Media vero nocte surrexit angelus & puerū in cunabulis strangulauit. ꝫ videns heremita intra se cogitauit Nū quid iste erat angelus dei bonus miles omnia necessaria p̄ter dei amorē ei dedit & non habuit nisi vnicum filium innocentem. & iste eum occidit. Sed tamen non audebat ei q̄dq̄ dicere. Mane ambo surrexerunt & ad ciuitatez aliaꝫ perrexerunt in qua in domo vni⁹ ciuis satis honorifice erāt recepti & splendide ministrati Ciuis iste quendaꝫ aureuꝫ ciphuꝫ quez miro modo dilexit habuit in quo vltra modū gloziabat. Media nocte surrexit angel⁹ & furat⁹ est ei ciphū illū Heremita videns intra se cogitabat. Iste mal⁹ angel⁹ est vt credo. Iste ciuis nobis optime fecit & iste ē furatus ciphū suuꝫ. tñ nihil ei loquebat qz timuit eū Mane vero surrexerunt & p̄ viā ābulabāt donec ad quādā aquā p̄uenerūt vltra quā erat pons. pontez ascenderūt & quidā paup ei obuiabat. Ait angel⁹ Carissime mōstra nob viā ver⁹ talē ciuitatē Ipaup vertit se & cū digito viā ver⁹ ciuitatez ostēdit Cū vero vertisset se angel⁹ subito p̄ scapulas eū accepit & vltra pōtez p̄cipit & submers⁹ est paup. Qd cū heremita videt ait i corde suo. iā scio q̄ iste diabol⁹ est & nō angel⁹ dei bon⁹. Quid male fecit paup iste & tamē eū occidit. Ab illo tpe cogitabat ab eo recedere Clerūtū timēs nihil loquebat ei Cū vero circa horā vesprinā ad ciuitatē peruenissēt ad domū cuiusdā diuitis accesserūt & hospitiū p̄ dei amore petebant Ille vero sūpliciter eis negauit Ait angelus dei Amore dei saltē tectū dom⁹ nobis p̄cedatis ne lupi aut male bestie ꝫ nos deuorent Ille ait. Ecce dom⁹ vbi porci mei iacent si placꝫ vob cū eis iacere potestl sinaūt recedatl qz aliū locū vob nō dabo. Ait angelus si aliud nō p̄t fieri cū porcl vis iacebim⁹ Et sic factū est. Mane vero surrexerūt. Angelus hospitem vocauit & ait. Carissie do tibi ciphū istū. & dedit ei ciphū q̄z furat⁹ fuerat ab illo ciue Heremita ꝫ videns ait in tra se. Jam sū expert⁹ q̄ iste ē dyabol⁹. Bon⁹ hō erat qui cum omni deuotione nos recepit & furatus est ei ciphuꝫ & dedit isti pessimo qui negauit nobis hospiciū. Ait angelo. Volo vobiscum ampli⁹ expectare. ad deuꝫ vos recōmēdo. Angel⁹ dixit ei. Audito me & tunc recedito.

Expositio Carissime

QVando eras in heremitario dñs ouiū pastore inuste occidit scias q̄ pastor ille p̄ tūc mortez nō meruit sed alias peccauit quare mori nō deberet. tūc tēporis inuen⁹ est sine pcō. de⁹ ergo p̄misit eū occidi vt penā post mortez euaderet p̄pter peccatū qđ alias cōmisit. p quo nūq̄ penitē tiā faceret. Latro vo qui euasit cū omnib⁹ penā eternā suistnebit & dñs ouiū q̄ pastorē occidit vitā suā emēdabit p̄ largas elemosinas & opa mie. qz ignorāter fecit. Demū filium illius militis de nocte strāgulaui qui nob bonū hospitiū dedit. Scias q̄ añq̄ puer ille nat⁹ erat miles oprim⁹ elemosinari⁹ erat & multa opera mie fecit. Sed postq̄ nat⁹ ē puer. fact⁹ ē parcus cupid⁹ & oia collegit vt puerum diuitē faciat sic q̄ erat causa p̄ditōis e⁹ & ideo puez occidi. Et iaz sicut p̄ius miles fact⁹ est bonus xp̄ianus. Deinde ciphū illi⁹ ciuis q̄ nos cuz deuotōe recepit furatus fui Scias tu q̄ añq̄ ciph⁹ ille erat fabricatus nō erat sobrioz eo in tota terra Sz tātū de ciphō gaudebat post fabricatōez q̄ ōni die tātuꝫ de eo bibebat q̄ bis aut ꝫ fuit oī die iebriat⁹. & ido ciphūa bstuli & fact⁹ ē sobri⁹ sic p̄⁹ Dein de pauperē in aquā p̄iecit Scias q̄ paup iste bon⁹ xp̄ian⁹ fuit. ꝫ si ad dimidiū miliare ambulasset aliuꝫ in peccato mortali occidisset. sed iam est saluatus & regnat ī celesti gloria. Deinde ciphuꝫ illius ciuis dedit illi qui nob hospitiū negauit. Scias q̄ nihil ī terra fit sine causa. Jpe nob cōcessit domū pozcozuꝫ & ideo ciphuꝫ ei dedi & post hāc vitam regēbit in infernoi Pone ergo ā modo custodiā ozi tuo vt deo non detrabas. Ipse em̄ omnia nouit Heremita hoc audiēs cecidit ad pedes angeli & veniā petijt & ad heremitariū perrexit. & factus est bonus xp̄ian⁹

De mirabili diuina dispensatione & ortu cuiusdā gregorij pape. Ca. lxxxj.

QVarcus regnauit p̄udēs valde & rātū vni cū filiuz & filiā habebat quos multū dilexit. Cū vo ad senectutē peruenisset infirmitas grauis eū apprehendit. Qui cū vidisset q̄ viuere nō posset. fecit vocari oēs satrapas imperij & ait Carissimi scire debetis q̄ hodie spiritū deo debeo reddere. nō habeo magi⁹ periculum in aia mea. q̄z de filia mea q̄ eam matrimonio nō tradidi. Et ideo tu fili q̄ es hores meus tibi p̄cipio sub mea benedictione vt eā maritari facias iuxta honorifice sicut decz & medio tempore sicut teipsū omni die in honore eā habeas. His dictis vertit se ad parietē & spiritū emisit. De cui⁹ vero morte planct⁹ magn⁹ fact⁹ est in ciuitate satis honorifice eū sepulture tē tradiderūt. Post ꝫ vo filiꝰ satis p̄udenter incepit regere sororē suā in oni honore habere. et miro modo dilexit in tantū q̄ omni die licet nobiles secū essent in mēsa. in vna cathedra ex opposito e⁹ sedebat & adinuicem comedebant. & in eadez camera in lectis separatis iacebant Accidit vna nocte q̄ temptatio grauis cuz accepit q̄ ei videbatur spiritum emittere ni si cum sorore sua libidinem suam posset implere. de lecto surrexit & ad sororez suam perrexit. quam dormientem inuenit & extrauit eā Illa sic excitata ait O domine ad quid venisti ista hora. Qui respondit Nisi tecum dormiam amitto vitam meam Que ait. Absit a me tale peccatuz p̄petrare. ad memoriā reducito. quomō pater nr̄ te oneraut sub sua benedictōe ante mortem suā q̄ me honorez in omni honore. Si tale peccatū perpetrares offensionē dei nō evaderes nec hominū

cõfusionez. At ille. Quocũcq; fiat. vo luntatẽ meã adiplebo. dz miuitq; cũ ea Hoc facto ad ꝓpriũ stratũ redijt. Quel la vero amare fleuit. consolari nolebat. Imperatoz vo quantũ potuit solaciũ ei pbebat t miro mõ magl eã dilexit. Q? b vo circa dimidiũ annũ illa in cathedra sedebat in mensa. frater ei? eã intime aspexit. Et ait Carissiã quid tibi est. Jã facies tua ẽ mutata in colore t oculi tui in nigredinẽ mutanf. At illa. Mirũ nõ est qz sũ ipregnata t p ꝓsequẽs cõfusa. Jlle b audiẽs vlr q; credi pt cõtristat? est fleuit q; amare t ait. Pereat dies in qua nat? sũ qd faciã ego perit? ignoro. Que ait. Bne fac cõsiliũ meũ t post factũ nõ penitebis. Nos nõ sum? ꝑmi qui grauit deum offenderũt. Hic, ppe est vn? miles senex cõsiliarius patris nostri. de cui? cõsilio pater noster semp est opatus. Volocer ille t sub sigillo cõfessionis omnia ei dicem?. ille vo vtile cõsiliũ dabit nob q; satisfaciem? deo t obprobriũ mundanũ euadẽ poterim? Ait rex. Mihi bñ placz b studeam? ꝑmo deo recõsiliari. confessi sũt ãbo corde puro cũ cõtritione magna Facta cõfessione miserũt p milite t totũ ꝓuatĩ cũ fletu retulerũt. Et ille Bne exquo estis deo recõsiliati audite cõsiliuz meũ vt cõfusionẽ mũdanaz euadere possitis. Propatis vestris ac patris vestri terzã sctãz debetl visitare t tali die oẽs satrapas regni vestri in ꝑsentia vestra cõuocare. Deinde h verba p ordiez dicere Carissimi terzã sctãz visitare volo nullũ hꝛedez ꝑter sororẽ vnaz habeo. sicut satis cui in absentia mea sic corpori meo debetl obedire t post b mihi corã omnib dicere. t tibi carissime dico sub pena vite tue vt sororl mee custodiã habeas. Ego vo manucapio tã ꝓuate t secure custodire eã q; uull? tempe part?. nec ante nec post de casu vestro sciet nisi tãtũ vxor mea que debet ei mistrare cũ maiby ꝓprijs

Ait rex Bonuz est cõsiliuz. õnia adimplebo que mihi dicitis. Statiz fecit oẽs satrapas cõuocari t õnia a principio vsq; ad finẽ sicut supius est scriptũ p cõsiliuz militl adimpleuit. Cũ õnia verba consummasset vale oibz fecit. ad terzã sctãz perzexit. Miles vero dñaz sororẽ regis ad castrũ suũ duxit. Cũ autẽ vxor militis b vidisset dño suo occurrit t ait. Dñe mi reuerende. qualis est dña ista. Qui respondit. Dña nostra sororz regis est. Jura mihi pdeuz õnipotentẽ sub pena vite tue vt quicquid tibi dixero omnino habeb bis in secreto. Et illa Dñe ꝑsto sũ. Cuz autez iurasset. ait miles. Domina uostra per dominũ nostrũ regẽ est impzegnata quare tibi ꝑcipio vt nulla creatura ministret ei excepta tua ꝑsona Jta vt ꝓnapiũ medium t finis õnia sint secreta. At illa Domine omnia ista fideliter adiplebo Domina ad cameram pduatã est introducta t saris splendide ei ministrabatur Cũ tempus pẽdi esset filiũ formosũ peperit Miles cuz b audisset ait domine O domina carissima bonum est ac vtile sacerdotez vocari vt puerum baptiset. Que ait. Deo meo voueo q; illemet q; est inter sororem t fratrem genitus per me baptismuz non habebit. Ait miles Scitis graue peccatum est inter vos et dominum meum commissum. nolite, pter hoc animam puer occidere. Ait domina. Votum voui quod firmiter tenebo sed tibi precipio q; mihi doliũ vacuũ apportes. Qui ait. Preesto sum. dolium secum ad cameram portari fecit Jlle vero decenter puerum in cunabulo reclinauit et in pariis tabell' hec que sequũtur scripsit. Carissimi scire debetis q; puer iste non est baptisatus quia inter fratem et sororez est genitus. ideo propter dei amorẽ baptiset t sub capite ei? põd? tres sauri inuenietis cũ quo ipz nutriri faciatl. adpedes argẽti põd? cũ q; studiũ exerceat

Cũ oia ista erãt scripta tabellas in cunabulo sub latere pueri ponebat. auruz sub capite. argentũ ad pedes deinde cũ pannis sericis ac de auratis cunabulũ coopertuit. Hoc facto militi ꝑcepit vt cunabulũ infra dolium poneret t in mari proiceret Miles vo oia adimpleuit. Cũ doliũ in mari proiectũ fuisset. miles tã diu iuxta mare stetit q; diu dolium natare videret. Hoc facto ad dominã redijt. sed cũ iuxta castrũ suũ venisset. nuncius regl de terza sãcta ei obuiabat t ait ei. Carissime vñ venis Qui ait De terza sãcta venio Ait ille. Quales rumores habetis. Et ille Dñs me? rex mortu? est t corp? suũ ad vnũ de castrl sius ductũ ẽ. Miles b audiẽs fleuit amare. Vxor ei? superueniẽs cũ de morte imperatorl audisset vltra q; credi potest dolebat Miles surzexit t ait vxori sue. Molite flere ne dña nostra p dpiat. Nihil ei dicem? quousq; a puerperio resurgat. Miles em post dos ꝓmões ad dñaz intrauit. Vxor ei? sequebat eũ Cũ dña eos respexisset t eos desolatos perpendit. Ait. Carissimi, ppt quã causã estl tristes. At illi. Dña nõ sum? tristes sed pot? gaudentes. qz liberata estl a grui piculo in quo fuistl. Ait illa. Jta non ẽ indicate mihi nolite aliq̃d celare a me sine bonũ siue malũ. Ait miles. Quidã nña? de terza sãcta venit de dño nostro rege fratre vestro qui narrat rumores. q; ait vocet nũc? Qui cũ venisset ait ei domina. Quomodo est de dño meo. Qui respondit. Dñs vester mortu? est t eius corp? de terra sancta translatũ est ad castruz suum vt cum patre vestro sepeliret Dña cuz hoc audisset ad terram cecidit. Miles videns dolorez dñe in terrã iacuit. Vxor militis cũ eis ac nunc? Oẽs isti per magnuz spaciuz iacebant t in eis pre magno dolore nõ est vox neq; seus?. Dña vero post magnuz spatiuz surzexit crines capitis traxit. faciẽ vsq; ad sãguis effusionẽ dilacerauit. t alta voce clamauit Heu mihi pereat dies in qua cõcepta eraz. Nox illa non numerer in qua sũ nata. Quantas habeo iniquitates t dẽ Jn me sũt ꝓpleta Perijt spes mea. fortitudo mea. frater meus vuic? dimidiuz anime mee quid faciã ego de cetero peni? ignoro. Surzexit miles t ait. O dña carissima audite me. Si, pter dolorem teipsaz necaueris totuz regnum peribit. Tu sola es derelicta de iure hereditario regnũ tibi debet Si ergo te ipsã occideris regnũ ac prediuz ad extraneos cõuolabit. Surgam? t ad locuz vbi corpus iacet accedam? t honorifice eum sepelie m?. Deinde studeam? qñ ꝓperiũ regere debem? Illa vo ex hbis militis cõfortata surzexit. t cum honesta comitiua ad castrũ fratrl sui accessit. Cũ aũt intrasset corp? regis sup feretrũ inuenit. sup corp? cecidit. Aplãta pedis vsq; ad verticẽ osculatus est eũ. Milites videntes nimiuz dolorẽ ipsa. de funere dominã retraxerunt. t in cameraz introduxerũt t corp? satis honorifice sepulture tradiderũt Post hoc quidaz dux burgundie solennes nuncios ad eã misit vt ei in vxorem consentiret. Illa vero statim respondit Quãdiu vixero virum nõ habebo. Mũ cij hoc audientes volũtatem eius domino nunciabant. Dux hoc audiens indignat? est contra eã et ait. Si eã habuissẽ rex illius regni fuissem. sed exquo me vilipendebat. de regno suo paruz gaudebit Exercitũ collegit regnũ intrauit comburebat t occidit t infinita mala perpetrabat t victoziam in omni bello obtinuit. Dña ad quandã ciuitatem bene muratã fugã petijt Jn qua erat castrũ fortissimũ t in ea p multos annos ꝓmãsit. Jam ad pueruz ꝓiectuz in mari recedamus. Boluz cuz puero p multa regna trãsijt quousq; iuxta cenobiũ monachorũ peruenit t b feria sexta. Eodẽ die abbas illi? monasterij ad lit? maris perexit t pisca-

toribꝫ ait. Carissimi estote pati ad piscā
dū Illi vo retbia sua pabāt Dū. vo sic
ppararent. voliū cū fluctibꝫ maris ad ter
rā puenit. Ait abbas seruis suis. Ecce
voliū apiatl. t videatl. qd ibi taceat. Illi
vo voliū aperuerūt. t ecce puer paru⁹ p
cios⁹ pānis inuolut⁹ abbatez respexit t ri
sit Abbas vo totaliter de visu ptristatus
ait O de⁹ me⁹ qd est b qp inuenim⁹ pue
rū i cunabulo. Ipoprijs maibꝫ eū leua
uit tabellas sub latere ei⁹ inuenit qs ma
ter ibidez posuit t legit qp puer ille inter
frēz t sorozē eēt genit⁹ nec baptisatus
sed ppter dei amorē petiē vt sacramētuz
baptismi ei dare. Deinde cū auro qd ad
caput ei⁹ inueniret. t ad pedes argentū.
p qō studiū exerceret Abbas cū b legis
b t cunabulū pciosū pānis ornatū vidis
set. Intellexit qp puer de nobili sanguine
essz. stati eū baptisari fecit t ei ppzium
nomē ipposuit. s. Gregori⁹. t pueruz ad
nutriēdū vni piscatori tradidit Banscꝫ
ei pond⁹ qō inuenit. Puer vo crescebat
t ab oibꝫ est dilect⁹ quousqꝫ septē ānos
in etate cōpleuissz Abbas statiz ad stu
diū eū ordinauit. In quo miro mō pfe
cit ita qp oēs monachū dilexerūt Puer
vo infra pauca tēpora oēs in scientia trāſ
cendit. Accidit quodā die vt cū filio⁹ pis
catoris cū pila quadā luderet t dictum
piscatorē pēz suū esse credidit. a casu fili
uz piscatorl cū pila lesit. Ille sic pcuss⁹ a
mare fleuit domū perrexit. matri cōques
t⁹ ē t dicens. Gregorius frater me⁹ me
pcussit Mater hec audiens foras exiuit
t dure arguebat eū dicēs. O Gregori
qua audacia filiū meū pcussisti. cū tū q⁹
sis t vnde ignoram⁹ At ille. O mater
dulcissima nōne filio⁹ tu⁹ sum ego. quare
talia mihi īproperas. Que ait. Filio⁹ me⁹
us nō es t vnde sis ignoro. Sed tamen
vnū scio qp in quodā die i volio inuent⁹
fuisti Abbas te mihi ad nutriendū dedit
Ille cū hoc audisset fleuit amare. Ad ab
batē perrexit t ait O dñe mi. diu vobis
cū steti. credebaz me filiū piscatoris suis
se cū tamē nō sū. Et ideo parētes meos
ignoro. Si placet me ad militā pmoue
atl. qz b amplio⁹ nō manebo. Ait abbas.
O fili noli talia cogitare. Omnes mona
chi in domo existentes miro modo te di
ligūt. intantū. qp post decessuz meū in ab
batez te pmouebūt. At ille. Dñe sine
dubio ñ expectabo donec ad parētes me
os peruenero. Abbas hec audiens ad the
sauruz accessit t tabellas qs in cunabulo
suo inuenit ei ostendit dicens. Nunc fili
lege interi⁹ t qualis es clare inuenies.
Cū vero legisset qp inter fratrez t soro
rem esset genitus. ad terzam cecidit. t ait
Heu mihi qualis parentes habeo. Ad
terzā sanctā pergaz t p peccatis parētū
meoz pugnabo t ibi vitaz meā finiam.
Peto ergo dñe instāter vt me ad mili
ciaz pmoueatis. Quod et abbas fecit.
Cū aūt licētiā de recessu recepit fact⁹ ē
planct⁹ magnus in cenobio. doloz in po
pulo. t in circuitu lamentatio Ad mare
se trāstulit t cōuenit cuz nautis vt euz
ad terzā sācta ducerent. Cuz vo naui
gassent vent⁹ erat oppositus t subito duc
ti sunt ad candā ciuitatez in qua erat ma
ter eius in castro. Qualis quoqꝫ ciuitas
erat aut quod regnuz naute penit⁹ igno
rabant. Cum autē ciuitatē miles intras
set. q dā ciuis ei occurrebat t ait ei Dñe
quo tenditis Et ille Hospiciū quero.
Ciuis vero ad domū suā eū cū tota fa
milia sua duxit t splendide eis ministra
uit Cum vo in mensa sederēt. dominus
Gregorius hospiti dixit. Domine. qnal
est ciuitas ista. t quis dñs istius terre
At ille. Carissime. Unuz virū valentē
imperatorez habuim⁹ qui mortu⁹ est in
terra sancta. qui nullū hꝛedez preter su
am sorozē post se dereliquit. Quidam
dux eā in vxorez petijt. q nullo modo co
pulari intēdit. Ille ex hoc indignatus to
tū regnū istud excepta ciuitate ista manu
forti acquisiuit Ait miles. Mū qnid facere

tum cordis mei potero secure propalare.
At ille. Dñe etl cū oi securitate. qui ait.
Miles sum p gaudiū si placet die crastī
na ad palaciū pgas. t cū seneschallo mo
nē de me facias. qp si salariuz mihi dederit
p iusticia dñe isto anno pugnabo Ait ci
uis. Non dubito dñe qn de aduentu tuo
gaudebit toto corde. Die crastina ad pa
laciū pgā t finē b⁹ rei facā. Mane sur
rexit ad seneschallū pgexit. t de aduētu ei⁹
intimauit. Ille nō modicū gaudēs p do
mino Gregorio nunciū destinauit. Cuz
eū vidisset. dñe est pñtat⁹ t multū com
mendatus. Quē cū vidisset intime respe
xit eū. b qp erat filio⁹ eius penit⁹ ignorabat
ipa eū submersū a multis annis credidit.
Seneschallus in pñtia dñe eū pduxit vt p
integrū annū ei ministraret. Die crastina
ad bellū se parauit. adest dux in campo cuz
exercitu magno. Dñs Gregori⁹ bellū ag
gredit. oīs penetranit q̄ usqꝫ ad ducē p
uenit quē in eodē loco occidit t caput ei⁹
amputauit t victoriaz obtinuit. Miles
p⁹ b de die in die. p fiebat. fama ei⁹ vndi
qꝫ circubat. sic qp anq ann⁹ fuisset ple
tus totū regnū a manibꝫ inimicoz adqui
siuit. Deinde ad seneschallū redit t ait. Ca
rissime vob pstat in q̄ statu vos inueni t
ad quē statū duxi. Rogo ergo trade mi
hi salariū. qz itendo pgere ad alio⁹ regnū
Ait seneschallus. Dñe pl⁹ merusti qꝫ ex
quētione tenemur tibi Jō ad dominā no
strā pgā. vt de statu ac mercede finē faci
am. Cū aūt ad dñaz venisset ait. O dña
carissima dicā vob aliq̄ verba p ficua. Ex
defectu capitis oīa mala sustinuim⁹. ideo
bonū est vir accipe. p quez poterim⁹ de
cetero securi esse. Regnū vīm in diuitijs
abūdat. Et io virū ppē diuitias accipe in
psulo. Unde ignoro vbi meli⁹ ad honore
vīm t cōmodū tori⁹ populi potentl vi
rū accipe qꝫ dñm Gregoriū. Illa vo so
lebat semp rūdere. voueo vo qp nūqꝫ co
pulabor viro. Sed ad vbū seneschalli di
em deliberacois pstituit ad respondendū.

Adest vo dies cūctis audientibꝫ do mi
na dixit. Exquo dñs gregori⁹ valide nos
t regnū nr̄m de maibꝫ inimicoz liberauit
eū in virū accapiā. Hec audientes gauisi
sunt valde. Die nuptiaz pstituit. Am
bo cū magno iubilo t psensu tori⁹ impe
rij in matrimonio sunt ꝓiūcti. filio⁹ cū mre
ppria. Sz ḡles essent vterqꝫ ignorabat.
Facta ē int̄ eos dilectio magna. Accidit
quadā die qp dñs Gregori⁹ ad venandū
perrexit Ait quedā ancilla dñe. O dña ca
rissima nūqd dñm nostrū regē in aliquo
offendisti. Que ait. In nullo. Credo qp
iu mōdo nō inueniūtur duo adinuicē liga
ti in matrimonio qui tm̄ se diligūt mutuo
sic dñs t ego. Sz dic mihi carissima. q̄
re ptulisti talia vba. At illa. O mi die
qñ ponit̄ mensa dūs nr̄ rex illā cameraz
priuatā intrat letus. b cū exierit lamētatio
nes t flet⁹ emittit. Deinde facie lauat. b
quare hoc fit penit⁹ ignoro. Dña cū b au
disset camerā illā solā intrauit. O sozami
ne in sozamē intime respexit donec ad illō
sozamē vēit in q̄ tabelle erāt. ḡs singulis
diebꝫ solebat legē. quo int̄ fratrē t soro
rē genit⁹ essz t tūc amare fleuit. Ille enī
erāt tabelle q̄ in cunabl'o suo erāt inuēte
Dña vo cū tabellas inuenissz. statim no
ticiā illarū hēbat. Apuit scripturaz legit
de manu, ppria. intra se cogitabat. Nunqꝫ
hō iste ad tabellas vēissz. nisi filio⁹ me⁹ eēt
incepit alta voce clamare t dicere. Heu
mihi qp sum nata ac in mōdo edita. vtinaz
in die ꝓceptōis mee extincta fuissz mr̄ mea
Cū essz in aula clamoz. Audientes mili
tes dñe. ad dñaz cucurrerūt cū ceteris. t il
lā iacentē in trā inuenerūt t p longū tps
circa eā steterūt anq̄ vba ab ea hꝛe potu
erūt. Deide os apuit t ait. Si dilexit vi
tā meā. stati dñm meuz q̄rite. Milites
b audiētes stati eḡs ascēderūt t ad impa
torē ecta tabāt t dixerūt ei Dñe regina i pe
riculo mortis iacet. Ille b audiēs lusū di
misit t ad castrū pgexit. Cameram in q̄ do
mina iacuit intrauit. Dña cū illū vidisset

ait. O domine oēs exeāt preter vos vt nullꝰ audiat que vobis dixero Cum autē ōnes cēnt expulsi ait domia. O carissime de q̄ pgenie es tu dicito mihi. Qui ait Ista ē mirabilis questio. scias sine dubio q̄ de lōginq̄ tra sū ego. Et illa. Deo voueo. q̄ nisi dixeris mihi vitatē me citomoriētem videbis. Qui ait Et ego dico tibi q̄ paup erā nihil habēs preter arma mea cuz q̄bus vos t totū regnū a seruitute liberau. Ait illa. Dic mihi mō de q̄ terza es oziuudꝰ t q̄ erant pazentes tui. et nisi mihi vritatē dixeris nūq̄z abū gustabo. Et ille. Vobis de vritate fatear Quidā abbas ab ifātia me nutriuit t mihi sepius dixit q̄ in q̄dam dolio me inuenit ifra cunabulū t ab illo tpe vsq̄z in p̄sēs me nutriuit q̄usq̄z ad ptes istas veni Dña cū hec audissz tabellas ei ostēdit t ait. nūquid istas tabellas nosti. Ille cū tabellas vidisset ad terzā cecidit Illa vero ait O fili dulcissime tu es filius meus vnicus. tu es maritus meꝰ t domin⁹ meus tu es filiꝰ fratris mei t meus. O fili dulcissime i dolio cū istis tabellis posui te postq̄z peperi te. Heu mihi. quare de vulua eduxisti me dñe deꝰ meꝰ q̄a tot mala sunt p me ppetrata. Fratē meū ꝓpium pgnoui t te ex me genui. vtinā consūpta essem ne oculus me videret t fuissez q̄si non essem de vtero translatus ad tumulū Ad muz caput pcussit t ait. O dñe deꝰ meꝰ ecce filius meꝰ maritus meꝰ t filius fratris mei Ait dñs Gregoriꝰ. Credebā me euasisse periculū t iam i retrx diaboli cecidi. dimitte me dña vt plangam miseriā meā. Ille mihi de. ecce mater mea. amica mea. vxor mea Ecce sic diabolꝰ cōclusit me Mater cū in filio tm̄ dolorez vidisset ait O fili dulcissime p peccatis nostris pegrinaboz toto tēpe vite mee. Tu vo regnū gubernabis. Qui ait. Nō fiet ita. in regno mater expectabis. ego vero pegrinaboz vt hec ō peccata nostra sint dimissa. De nocte surzexit lanceā sua[m] fregit. vestimētis se induit pegrini matri valefecit. t nudis pedib⁹ ambulauit q̄usq̄z extra regnū pueīt Deīde ad quādā ciuitatē i nocte obscuritate vēit. ad domū vni⁹ piscatoris .a q̄ hospitiū ꝓ dei amore petiuit. Piscatoz eū diligēter respexit. et cū mēbroz decētia t cozpis dispositiōez vidisset. ait ei. Carissime. vtꝰ pegrinꝰ ñ es q̄ bñ apparet i tuo cozpe Ait ille Licz verus pegrinꝰ ñ fuero hospitiū tm̄ dī amore nocte ista pcto. Vxor piscatoris cū eū vidisz pietate mota p̄ces fūdebat ꝓ eo vt introduceret. Cū āt introductꝰ fuisz retro ostiū grabatuz pari iussit. piscatoz pisces cū aqua ei dedit t panē. Et int̄ cēa ei dixit. Tu pegrine si scīratē cupis inuenire loca solitaria vbēres accedē. Ait ille Dñe libēt q̄ atrēptarē q̄ solū talē locū ignoro. Qui ait. Die crastia mecū pgas t ad locū solitariū te ducā. Et ille. Deꝰ sit tibi merces. Mane vo piscatoz pegrinū exortauit. itm̄ ei festinabat ꝓ tabellas suas q̄s retro ostiū posuit dimisit Piscatoz cū pegrino mare intrauit p. xvj. miliaria i mari nauigabāt. donec ad quāda rupem puenit. hūs circa ptes eiꝰ cōpertꝰ q̄ sine clave nō poterāt aperiri. Sz postq̄z ꝓpe tes se rassz claues in mari ꝓiecit. Deī de domū redijt. Peregrinꝰ iste p. xvij. annos in penitentia remānsit. Accidit ꝓ papa mortuꝰ. Ipo mortuo vēit vox desup de celo di. Querite hoiez dei t illū in vicariū meuz constituatis noie Gregoriū. Electores hoc audientes gauisi sunt valde. Nūcios per diuersas ptes mundi miserūt. vt euz quererent. Tādē in domo piscatoris hospitari sunt. Cū vo in cena fuissent. piscatozi dixerūt. O carissime. multi vexati sumus p regna t castra. querēdo vnū sanctum virum nomine Gregoriū .quem in summum pontificem constituere debemus et non inuenimus. Ille vero cum de peregrino fuisset recordatus. ait ei. Jam sunt xvij. anni q̄ vnus peregrinus nomine Gregorius in domo ista est hospitatus.

quem ad quandā rupem in mari duxi. t ibidem dimisi. Sed scio q̄ a multo tempore mortuꝰ est. Accidit ꝓ eadē die pisces accepit. t dū vnā piscem extraxisset claues quas. xvij. annis in mare ꝓiecit. in tra piscē inuenit. Stratim alta voce clamauit. O carissimi videte claues quas i mari ꝓieci. vt spero de labore vro non eritis frustrati. Hijs hec audiētes t videtes gauisi sunt valde Mane vo surrexerunt piscatozē rogabāt vt eos ad rupem duceret. Qd̄ t factū est. Cū āt ibidē venissent t eū vidissent dixerūt. O Gregori hō dei ad nos pge ex pte dei oīpotētis ad nos ascende. Quia dei volūtas ē. vt eiꝰ vicariꝰ in tris ꝓstitutꝰ sis. At ille. Qd̄ deo placet eiꝰ volūtas fiat. Illū extra rupem duxerūt. Ānq̄z ciuitatē intrauit omnes campane ciuitatis per se pulsabāt. Cives q̄ audientes dixerūt. Bñ dictꝰ altissimꝰ. iā venit qui xp̄i vicariꝰ erit O ñs ei obuiā ꝓcesserūt. t cū magno honore eū receperūt. t xp̄i vicariū ꝓstituerūt. Hūs Gregoriꝰ in vicariatu ꝓstitutꝰ. in oīb⁹ se laudabiliē hēbat. Fama eiꝰ p orbē volabat t q̄ tā scūs xp̄i vicariꝰ cōstitutꝰ erat Multi ex oīb⁹ ptib⁹ mūdi veniebant. vt eiꝰ cōsiliū t auxiliū haberēt. Audiēs vo mr̄ eiꝰ q̄ tā scūs bō xp̄i vicarius factꝰ eēt intra se cogitabat. vbi iā melꝰ potero accedere. q̄z ad istū scm̄ virū t vitā meā ei intimare. Verūtamē q̄ esset filiꝰ eius et maritꝰ penitus ignorabat. Ad romā perrexit t xp̄i vicario ē ꝓfessa. añ ꝓfessionez neuter aliū ꝓgnouit. Sed papa cū ꝓfessionē matris audisset noticiā eiꝰ p oīa habebat t ait. O mr̄ dulcissimā vxor t amica. diabolus credebat nos ducere ad infera. t nos euasimꝰ dei gra. Illa hec audiens ad pedes eiꝰ cecidit. t p̄ gaudio amare fleuit. Papa vo de tra eā leuauit. t in eiꝰ noie monasterū ꝓstituit. in quo eā abbatissaz fecit. t infra pauca tempa ambo animas deo reddiderunt.

Carissimi. Moralisatio.

Ite imperatoz est dñs nr̄ ihesus xp̄s. q̄ sororez suā. s. aiaz fratri. i. homi q̄ oīs xp̄i fideles sum⁹ eiꝰ frēs. t aia est sozoz t dei filia. q̄ inquantū aia homi ꝓiungit. caro dr̄, ꝓprie eiꝰ sozoz. In ꝓncipio caro habet aiam in oīi honore dū ꝓtra eā nihil qd̄ displiceat deo agit. tenet eā ex p̄cepto diuino nobili viro maritari. s. deo p̄ opera misc̄die. Isti duo cozp⁹ t aia mutuo se diligūt in tm̄ q̄ in vna camera iacēt. hoc ē i vno cozde. in vna mēte q̄diu dei p̄cepta perpetrāt. t in vna scutella comedūt. hoc est in vna volūtate se disponūt. qñ baptismuz recepēt t pompis diaboli renūciabant. Sed hxu t ꝓdoloz hō sepe ex instigatiōe diaboli sozorē violat. hoc ē aiam cuz vicijs t cōcupiscētijs cozrūpit. ita q̄ im. pregnat t parit filiū. Iste filiū istū intelligere debem⁹ totū gen⁹ humanū qd̄ a primo patēte ꝓcedebat. Adam ei erat filiꝰ dei p̄mogenitꝰ cui debebat regnū istiꝰ mūdi. iuxta illd̄ ps. Oia subiecisti sub pedibus eius tc̄. Sed iste in mandatis habuit filiā dei sororē ei⁹. s. aiam in oīi honore. Ille vo p diabolū decepit⁹ corrupit eā qñ de pomo comedit. Hijs filiꝰ scz totū gen⁹ humanū ab eo ꝓcessit t in dolio ex sensu militi. scz spiritussancti missus id est in miseriā maris h⁹ mūdi. scz ꝓiectꝰ vbi natabat p multa tpa. Primꝰ pater mortuꝰ erat t ad infernū descēdit. derelicta ē aia nuda. Et iō duxit. s. diabolus eū inuasit.. q̄usq̄z filiꝰ dei vēit. s. de⁹ t hō. t liberauit nō solū matrē. q̄ t totū regnū. id est gen⁹ hūanū p̄ suā passionē. qz ꝑ ducē id est diabolū pugnauit t victoriā obtinuit. t frā amissaz. s. padisū a nob⁹ recuperauit. Hic nr̄ez suā. i. sanctaz eccl̄iam desponsauit. p̄ quā tabelle erāt scripte. id est decē p̄cepta q̄ moyses a deo recepit. Illa singulis diebꝰ debem⁹ videre. t in cordibꝰ nr̄is repmere. t sacrā scripturaz respicere legere t intelligē vbi inuenie-

mus. qñ̃o iste sc̃us Job terre loq̃bat dicẽs. Pater meus es et sozor mea vermibus. Si istud intime cogitare volum⁹ materiã flendi habem⁹. Sed querendũ nobis ẽ Quis traxit nos de dolio Certe abbas id est deus ipse per filiũ suũ vnigenitũ quotidie nos trahit per suã gratiaz de miseria peccati. ⁊ dat nos ad nutriẽdum piscatori. Piscator iste potest dici quilibet p̃elatus qui habz peccatorũ ĩ bonis operib⁹ nutrire ⁊ eũ ad christi militiã p̃mouet. tunc poterit ĩter monachos salicz sctõs viros conuersari ⁊ sc̃us eẽ. Juxta Psal. Cũ sctõ sc̃us eris ⁊c̃. Deinde p nauẽ ecclie sez p̃m ei⁹ p̃cepta trãsire ⁊ viriliꝑ pugnare ꝯ diaboluz. ⁊ p ꝓseqũs ad magnas diuitias pueire. Diuitie iste sũt vtutes p q̃s aia ditaꝛ q̃ recipiꝑ in domo ciuis. s. plati. et plat⁹ eũ ducit ad senescallum id est ꝓfessorẽ p quẽ dirigiꝑ ad viaz salutis. Et ãre. Quia pugnat p dña id est aia. Sz sepe ꝓingit q̃ hõ recidiuat pgit ad vanãdũ sez mõi vanitatẽ. Dña sez aia volet q̃ de tabellis scriptis. i. de trãsgressionib⁹ p̃petratis recordaꝛ. Et iõ milites. i. õs sẽl⁹ tenẽꝛ hoiez a ludo mõi reuocare. ymmo de⁹ ip̃m vocat dicẽs. Reuertere reuertẽ ⁊c̃. Sz q̃ hõ videt aiaz p petm̃ p̃stratã. dz se ad trã p̃sicere. hoc est ad omez humilitatẽ separe. Estimẽta id est vicia deponẽ ⁊ lanceã male vite p ꝓfessionẽ frangere. Et sic peregrinãdo in bonis vtutib⁹ pergẽ donec ad domuz piscatoris sez p̃lati pueniat. de cui⁹ cõsilio ad rupem p̃me includi debes q̃lsez nũciꝫ. i. viri ecclesiastici cũ p̃mia fuerit ꝓsummata ducẽt ad romanã ciuitatẽ Ciuitas ista ẽ sc̃a mr̃ ecclia. in qua debem⁹ p̃manere. hoc est ei⁹ p̃cepta adimplere. ⁊ campane pulsabunt. sez opa miscdie p p̃miaz recupata. de te laudabile testimoniũ phibent ⁊ ciues gaudebũt. i. angeli dei de peccatore sic sc̃ptũ ẽ Luc. xv. Gaudiũ ẽ angelis dei sup vno pctõre p̃nam agente. Et tũc etiã poteri dominã. i. aiaz ad monasterium regni celestis p̃ducere Ad q̃ nos perducat ihc̃us ⁊c̃

De iudicio adulterantium
Capitulum. lxxxij

QUidam erat qui castrum pulcherrimũ habebat. sup quo due cyconie nidificabant Sub castro erat fons darus in quo cyconie solebant se balneare. Accidit q̃ femella pullos ꝓduxit. masculus vo p terrã volabat. vt pullis abũ colligeret. Illo abeunte femella est adultera-ta. sed añq̃ masculus veniret ad fontem descenderat. vt se lauaret. ne masculus fetorẽ adulterij sentiret. Miles cũ sepius hoc vidisset. admirabaꝛ. fontez clausit ne cyconia se lauaret vel balnearet. Illa vo cũ fontẽ clausum vidisset. ⁊ nõ poterat se lauare p⁹ adulteriũ cõmissum ad nidum est reuersa. Masculus veniẽs ⁊ sentiẽs adulterij fetorẽ. inde volauit ⁊ infra viem naturalẽ multitudinẽ cyconiaꝝ secuz duxit ⁊ in p̃tia militis eã occiderunt.

Mozalisatio. Carissimi.

Iste due cyconie sunt xp̃s ⁊ aia aia est xp̃i sponsa. ⁊ quotiẽscũq̃z fuerit p petm̃ adulterata. ad fõtem ꝓfessionis recurrat vt poterit mũdari. ne xp̃s ei⁹ sponsus fetorẽ adulterij sentiret. Miles q̃ fontẽ clausit est diabolus qui cor hois obturat. q̃ semp nitiꝑ hominẽ impedire. ne currat ad fontẽ ꝓfessiõis. ⁊ ne hõ ꝓficaꝛ. Ejñ si xp̃s in die iudicij te inuenit nõ lotũ. i. non ꝓfessum. sine dubio ꝓtra te veniet cũ multitudine angelorum eternaliter te occidentiñ.

De timorosa custodia anime
Capitulũ. lxxxij.

GRayanus regnauit q̃ miro modo oztos dilexit Unde semel cũ quẽdã oztũ ꝓstruxisz ⁊ arbores vniuersi generis in eo plantasset. custodẽ

sup oztũ ꝓstituit. vt fideliter custodiret Erat añt quidã aper strennuus qui oztũ intrauit. arbores ꝓfodit ⁊ euertit. Hoc p cipiens custos noie Jonathas auriculaz ei⁹ sinistrã abscidit. Aper vo amissa aure clamauit ⁊ exiuit. Altera vo die aper intrauit ⁊ infinita mala ꝑpetrauit in ozto Hoc videꝫ ionathas. aurẽ ei⁹ dexterã abscidit. Et cũ clamoze valido aper exiuit. hoc nõ obstãte tercia vice intrauit. Qõ videns ionathas caudã eius abscidit. Et sic turpiꝑ cũ clamoze aper exiuit. Adhuc quarta vice intrauit. ⁊ multa mala perpetrauit. Jonathas illũ cũ lancea ꝓfozauit ⁊ mozt⁹ est ⁊ coquinario tradit⁹. vt p mensa regis p̃pareꝫ. Rex vo de quolibet aĩali coz plus dilexit quã aliq̃d aliud. Locus vo cũ aprũ p̃epasset ⁊ coz pingue vidisset comedit. Sz cuz regi fuisset de apro a huitozib⁹ ministratũ coz quesiuit. Seruitores vo ad coquinariũ redierunt. ⁊ coz apri apperebãt. At ille. dicite domino meo q̃ aper nullũ coz hẽbat Et si nõ credat. p varias rões obligo me ostẽdere. Serui hoc audiẽtes oĩa vba regi renũciabãt. Ait rex. Quid ẽ h̃ q̃ audio. Non est aĩal sine coꝛde Sz exquo offert se ad ꝓbandũ eũ audiem⁹ Coquinari⁹ erat vocat⁹ ad regẽ. vt ꝓbaret q̃ aper coz non hẽret. Qui ait. Dñe mi audite me. Dis cogitacõ a coꝛde ꝓcedit. Bñ seq̃ꝛ si nulla ẽ cogitacõ nec coz vllũ. Aper iste p̃cio intrauit oztũ ⁊ multa mala cõmisit. Ego vo hoc videꝫ. aurẽ ei⁹ sinistrã abscidi Si coz habuisz õ aure abscisa cogitasz. Sz hoc nõ fecit. qz iterato intrauit ergo coz ñ habebat. Jtẽ si coz habuisset q̃ aurẽ dexterã abscidi hoc cogitasset. Sz nõ cogitauit de aure dextra amissa. Quia p⁹ hoc intrauit ⁊ caudã amisit. ergo si aliquã ptẽ coꝛdis habuisset de auribꝫ ⁊ cauda cogitasset. h̃ hoc nõ fecit qz p⁹ oĩa ista intrauit Jõ eũ occidi. Et p istas tres rões ostendo q̃ coz nõ hẽbat. Rex vo cũ hoc audisset. rões h⁹ approbauit. Et sic coq̃narius euasit. Mozalizatio. Carissimi

Ste rex est domin⁹ noster ihesus xp̃s. Qui miro mõ oztos ⁊ vineas diligit. i. statꝰ hominũ. Sicut sunt viri ecclesiastici. religiosi ⁊ boni xp̃iani in quoꝝ coꝛdib⁹ dñs nr̃ plãtat quotidie diuersa genera arboꝝ. i. virtutũ. Sicut sunt decẽ p̃cepta. septẽ opa miscoie. q̃ tuoz vtutes cardinales. ⁊ tres theologicas. Custos est p̃latus q̃ hz ista custodire. Aper est homo diues ac potẽs hui⁹ seculi q̃ potius sensui. p̃cio credit q̃ alteri. Iste destruit statũ suũ quẽ accepit ĩ baptismo. Et mala infinita cõmittit q̃n petm̃ mortale ꝑpetrat. qz violat vtutes quas in baptismo recepit Hoc videꝫ deus per ionathan. i. p mortẽ a nob⁹ aufert aurẽ sinistrã. i. ꝓsãguineũ tuũ inficit. vt p h̃ vitã tuã malã coꝛrigas. Sed miser homo ad tp̃s volet ⁊ cito ad vomitũ reuertitur ⁊ dei p̃cepta iterato violat. Hoc videns de⁹ aufert ab homie aurẽ dexterã. i. filium vel filiã vt sic te coꝛrigas. Sed miser hõ p breue tp̃s mortẽ eoꝛũ volz ⁊ redit ad mala opa. ⁊ tũc aufert ab eo caudã. i. vꝛoꝛẽ vt sic flagellatus coꝛrigaꝫ. nec p talia emendaꝫ. tũc de⁹ eũ interficit ⁊ coqninario. i. diabolo tradit in die iudicij. Mõ est iñ hoie res quã de⁹ magis diligit q̃ coꝛ. id est aĩam. Tũc diabol⁹ allegabit q̃ ani mã deo obedientẽ nõ hz Et dicet ad cristũ. Iste mihi obediens fuit. ⁊ tibi inobediens fuit. Si habuisset aĩam rectã. nun q̃ p̃ceptũ tuũ violasset. Et sic de⁹ ꝓuabiꝫ aĩa qõ est volendum.

De bñficijs dei semper memorandis. Capl̃m. lxxxiij.

Ompeyus regnauit in cui⁹ regno erat quedam domina nimis pulchra ⁊ oĩb⁹ amorosa. Justa eã quidã miles habitabat satis gratios⁹ ⁊ nobilis. q̃ istã dñaz sepi⁹ visitauit ⁊ a dña multũ erat dilect⁹. Miles iste cũ semel dñaz salutasset. videꝫ falconẽ sup

manū eius quē miro modo pupiuit. ait. O bona si q̄cq̄d pro te feci. aut si me diligis da mihi falconē. dña ait. Tibi cōcedo. Sed vnū ē q̄ nō tantū illuz diligas. vt a societate mea te sepes. miles ait. Absit hoc a me. vt p̄ aliquā rem me separem a te. Nunc amplius teneor te diligere q̄z ante, Dña falconē ei dedit. Ille vero ei valefecerat̄ z tantū iu falcone delectabat̄. q̄ dominā non visitabat z paruz de ea cogitabat. ꝫ singulis diebz cū falcone ludebat. Dña sepi⁹ nūcios ad eū misit z nō venit. Tandē domina ei scripsit. vt sine dilacōe vlteriozi ad eā cū falcone veniret qđ z fecit. Qui cū venisſz. ait ei dña. O stēde mihi falconē. quē cū apprehendisset cozā eo caput a cozpe extraxit. Miles nō modicū dolens. ait. O domina quid fecisti. Que ait. Non doleas sed potius gaude z letare. Quia falco erat causa quare me nō visitasti sicut ante feci sti. ideo falconem occidi. vt ad me tedeas frequēter sicut solebas. Miles vero videns q̄ ex pia causa domina hoc fecerat. ei placuit. z eam sicut prius visitauit

Mozalizatio. Carissimi.

Existe ē p̄z celestis. Dña tam pulchra natura hūana veritati ihū xp̄o p̄iūcta. Miles q̄libz xp̄ianus q̄ dñm veū suū añ oīa tenet̄ diligere z eum sept⁹ p opa miscōie visitare. Falco sunt bona tpalia. q̄ de⁹ dat boī vt euz pbent. ꝫ cū miser hō diues fact⁹ fuerit. similis fact⁹ est iumētis. qz nō recozdat̄ de dei bīficijs. nec eū visitat sic̄ solebat. Deus hoc videns aufert ab boīe bona tpalia sanitatē z p̄speritatē. vt p̄iozē amozez hēat. nō q̄ de⁹ odit illū quē sic castigat. ꝫ quia eum diligit. Juxta illud. Flagellat deus homini quē diligit

Oz oratio nra melodia est cozā deo.

Capitulū. lxxv

Iberius regnauit q̄ miro modo melodiā dilexit audire. Cū semel accidit q̄ ad vnā dū p̄exit. quandā melodiā cytharе a p̄te extra audiuit. z in tanta dulcedine delectabat̄ q̄ q̄si extra se raptus est. Equū quē tebat ꝓsus locū melodie. ibidē equitauit Cū aut̄ ad locū venisset quandā aquaz latā a longe p̄spexit. z iuxta aquā quidam pauꝑ sedebat q̄ citharā in manu tenebat De ista citharа p̄cessit tanta melodia. q̄ imperator cū gaudio⁹ est refocillat⁹. Ait ei rex. Carissime. dic mihi quo citharа tua ita dulcit̄ sonat. At ille. Dñe p. xxx. annos z vltra iuxta istā aquā mansi Dedit mihi de⁹ grām talem in citharа q̄ q̄cūq̄ cozdas eius tango exit tanta melodia q̄ pisces istius aque ad manū meā veniunt. p q̄s meip̄m z vxozē sustēto cū familia. Sz heu z prochdoloz. Jā infra paucos dies ex alia p̄te aq̄ venit q̄dā sibilatoz q̄ in tāta dulcedine sibilat q̄ pisces me dimittūt z ad eū eunt. Jō dñe qz potēs es tis z rex toti⁹ imperij ꝓtra sibilatozē p̄te atis mihi vīm auxiliū. Ait rex. Carissime. in nullo potero te iuuare nisi in vno. z ꝫ tibi sufficiat. Jn loculo meo bamū aureū habeo. illū tibi dabo. z in sūmitate virge ligari facias. vnde cozdas cytharе tā gas. ad cui⁹ tactū pisces ꝑmouebūt̄. z statim p bamū eos ad t̄rā trahe. z sic sibilatoz de loco recedet cū ꝓfusione. pauꝑ vo oīa adimpleuit. z pisces añq̄ ad sibilatorē p̄terāt accedē. p bamū ad se eos traxit. Sibilatoz h̄, videns cū ꝓfusiōe recessit

Mozalisatio. Carissimi.

Iste impator ē dñs nr̄ ihs xp̄c. q̄ miro mō melodiā. s. scām oratiōnē audit z diligit. q̄ venat̄ p sua certa aialia. s. aias q̄s diabolus conabat̄ auferre. Aqua ista in q̄ sunt pisces ē mūdus iste q̄ ē plen⁹ p̄tōribz. Quanꝑ iuxta aquā ē p̄dicatoz q̄ bēbat citharaz. i. sacrā scp̄turā cuz q̄ dz pisces. i. p̄tōres ad t̄rā siccā scz ad regnū celeste p̄ducere psalmista. In tympano z choro z cetera Sed heu prochdoloz diebz istis quādo p̄dicatoz incipit citharā sacre scripture rāgere z p̄dicare. adest statī sibilatoz cū sua melodia. scz diabol⁹ qui sibilat tam dulcit̄ dū p̄dicatoz p̄dicat q̄ hoies p̄dicationē nō libēter audiūt. Cū notādum q̄ diabol⁹ habet diuersas sibilatōes Primo facit aliquos dormire vt verbuz dei nō audiāt. Secūdo quos ad dormiendū allicere nō p̄t. facit eos garzulare Tercio q̄s nō p̄t facere garzulare facit eos locū dimittere vel nihil sape q̄ p̄dicatoz p̄dicat Cū necesse est p̄dicatozi hamum diuine grē peré p quā poterit p̄tōres ad te uz ducere Et vt ita sp̄ sit. i. p̄ncipio ꝑmonis p grā diuina rogat̄. Oz p̄tōribz grāz diuinā exposcentibz dñs misericoz diter cōdescendat. .Ca. lxxvj.

Erat quidam

impator qui statuit p lege q̄ si mulier sub viro suo esset adulterata p̄petuo carceri esset mācipāda Accidit q̄dā miles mulierē nobilē vel pōsauit quā multū dilexit Ille vo ad p̄ regzinā dū in p̄tibz lōgiq̄s p̄exit. Uxor vo p⁹ ei⁹ recessū adulterata ē z de adulterio cōcepit. Cū vo p̄tra eaz legittime erat p̄batū ex p̄cepto impatoris carceri est adiudicata. q̄ in carcere filiū pulcherrimū peperit puer vo creuit z ab oīb⁹ est dilect⁹ qui eū viderūt. Mater vo geit⁹ z suspiria p̄tinuo emisit nec ꝓsolari potterat Accidit vna die cū puer matrē flētez vidisset. dixit ei. Ob quaz cāz carissima mater sic affligit̄ aia tua. Ait mater O fili dulcissime multū habeo flere vltra capita nostra est accessꝰ hoīm z sol lucet in claritate sua. nos vo h̄ sum⁹ in tenebris z nullū lucē habem⁹. Ait fili⁹. O mat̄ dulcissima illā lucē quā dicis sup capita nostra nūq̄ vidi qz in isto carcere natus fui dūmodo copiā cibi z potus habuero mihi hic placet semp p̄manere dū vixero. Dñ aūt sic loquerēt̄ admiuicē Jmpator cū militibz ad ostium carceris stabat Ait vn⁹ miles regi Dñe nō auditis istā lamentationē in cacere inf matrē z filiā At ille. Etiā optime audio. z eis cōpatioz Milites dixerūt. Domie rogamus vt fiat eis gratia z mia Quibz dixit rex. Ad p̄ces vestras cōcedo ābosq̄ de carcere eduxerūt z ab ōni pena liberauerūt

Carissimi. Mozalizatio.

Ste impera

toz est p̄ater celestis qui istā legez dedit. q̄ si mulier. i. aia sub viro. i. xp̄o fuerit p peccatū mortale adulterata p̄petuo carceri infernali adiudicabit̄ si sic decedat Dña vo ista in carcē fleuit amare. Et q̄re Certe qz violauit aiaz suā. regnū eternū p̄didit. scāz eccāz deprauauit z virtutibz quas in baptismo recepit p peccatū spoliauit. Puer qui dixit Dñ ubū habuero mihi placet hic p̄manere sunt mūdi potētes z diuites qui dicūt Si deus daret eis mundū. z p vo luntate carnis delitais. lumen celi nunq̄ desiderarent De talibz valde dolendū ē Miles qui steterit iuxta ostiuz potest dici bonus p̄lat⁹ qui habet p peccatoribz intime deū rogare. vt det eis gratiā a carcere peccati refugere q̄ poterūt ad eternam vitam intrare. quā nob⁹ dē.

Quod xp̄s se p nobis morti exposuit.

Capitulu. .lxxvij.

Vidam impe

ratoz qui in quodā bello mortali expositus fuit. mortē q̄ vix potuit euadere. Quod p̄cipiens miles quidam strenuus interposuit se inter imperatorem z hostes eius. ita q̄ imperator euasit sine lesione Miles aūt p eo diuersa vulnera recepit curatus est cū magna difficultate Tamē cicatrices in eo semp p̄manserūt z ab ōnib⁹ est p̄mēdatus q̄ tā egregie p dño suo pugnasſ. Accidit post q̄ ille miles debilis hereditatē suā iuste amittere

Accessit ad pfatū impatorē. rogauit vt eū iuuaret ⁊ sētenciā p eo daret At ille Karissime nō possū tibi ad pñs attēdē. ꝟ dabo tibi iudicē q̄ cāz tuā examiabit ⁊ qō iustū fuerit faciet. At ille. O dñe cur talia dicl. Stati cozā oīb⁹ oīa vesti mēta sua dilacerauit ⁊ vsqz ad nudā carnē cicatrices vulnerū ei oñt dicēs Ecce q̄d sustinui p te. ⁊ tu nō vis p me vindicare nec me iuuare. Est ne inq̄t iustū post q̄z tātū p te sustinui vt alius q̄z tuipe sit i cā mea iudex ⁊ aduocat⁹ p me Impator ꝟ audiens ait. O karissime vxr dicl qñ i periculo mortl fuit tu ⁊ nō ali⁹ me saluasti. Statiz p tribunali sedebat rex et iudiciū p eo tedit.

Mozalizatio. Carissimi. Christ⁹ in bello mortali inf te ⁊ diabolū seipz interposuit. ⁊ suscepit p te vulnera mortalia nō solū vulnera: ꝟ morte turpissīa mortu⁹ ē. Est g̃ ne iustū q̄ ali⁹ q̄z tu penā vl pñaz sustines p amore suo. Certe nō Si duo frēs sit hereditatī quā hereditatē aliquo casu amiserant si alter eoz p hereditate recupanda pugnauerit. laborauit q̄z ali⁹ nihil. ꝟ sine ōni labore eā habere vellet esset ꝟ iustū. Certe nō. Sic est de nob⁹ ⁊ de xp̄o Nos amisim⁹ hereditatez regni celestl p pctm̄. xp̄s vero p suā morte acquisiuit. Ideo iustū ē vt null⁹ alius p te faciat qō poteris mereri q̄z tuipe si desideras vitam eternā obtinere. Quaz nobis concedat. qui sine fine ⁊c.

De cautela dyaboli qui multos ad interitu⁹ subducit. Ca.lxxxviij

QUE quodā pncipe narrat⁹ qui cū oīb⁹ viris suis ñ poterat hostes suos deuicere fecit hāc cautelā simulauit fugā ⁊ castra sua cū victualib⁹ ⁊ hostib⁹ deliq̄t In q̄b⁹ castrl dolia mlta plena vino ifecto dimisit p semē cuiusdā herbe. ita q̄ hō bibēs de vino illo statī obdormiret Sciuit etl hostes famelicos ⁊ gulosos qui sup vinuz cū gaudio

ani p̄t varias infirmitates ⁊ languores aīe curare. Sicut scriptū est Q̄ia possibilia sūt credēti Itē si habueris fidez sicut granū sinapis. ⁊c Itez impossibile ē sine fide placē deo De libertate arbitrij .xc.

Ex aliquando

Erat in quodā regno q̄ frat⁹ senioz hereditatē diuideret et iunioz eligeret. Cui⁹ rō est. q̄z maiozis discretōis est diuidere q̄z eligere. Senioz āt discretōz esse debet. Alia lex fuit q̄ liceret filiū ex ācilla hereditatē accipere sic ⁊ filij liberi. Cōtigit duos fratres vnum de ācilla ⁊ vnū de libera hereditatez diuidere Frat⁹ senioz diuisit sic. Ex vna parte torā hereditatē posuit ⁊ ex alia partē matrē fris sui posuit Frat⁹ eius cogitabat. mīez meā ātē oīa debeo diligere. ⁊ p̄ sequens elegit matrē ⁊ hereditatē dimisit. sperās de curialitate fratris sui aliquid obtinere sed nihil ab eo obtinebat. Adijt iudicem fratrē suū accusauit q̄ euz ab hereditate sua exclusit Rūt frat⁹ su⁹ ⁊ dixit q̄ eū ñ decepit Quia ille q̄ eligit nō q̄ diuidit cer/

Mozalizatō Carissimi. tus est

Deus pater du

os filios habuit. vnū de ancilla aliū de libera De libera habuit xp̄z q̄ ē de eadē essencia de q̄ p̄. ⁊ coetern⁹ sibi de ācilla dixez q̄z q̄ ad cozp⁹ ē de terra ⁊ iste ē minoz. qz ex tpe p ductū. Christ⁹ fili⁹ senioz hereditatē diuisit. Q̄uo certe matrē. i. terrā ⁊ terrena posuit ex vna parte. ⁊ ex alia posuit celuz ⁊ celestia Electōez tū dixit q̄ si matrē .i. terrena eligeret. hereditate celesti careret Sed reuera peccās mortalit hereditate celesti spreta. matrē eligit nec xp̄m poterit accusare. qm̄ nō q̄ diuidit ꝟ q̄ elegit circūscribit Patet g̃ q̄ qui terrenas voluptates p̄ponit. ⁊ i pctō mortali exist tēs vitā eternā nō p̄t de grā nec de iure sibi vendicare seu presumere hereditate sed forte ex quadaz pietate. Consulo g̃

vt nō eligam⁹ mrez. i. mūdū istū qz tot⁹ mūd⁹ i maligno posit⁹ est. Studeam⁹ g̃ eligere hereditatē celestez.

De accidia ⁊ pigricia Ca.xcj.

QUIm⁹ regnauit qui tres filios legit habuisse. quos multū dilexit Hūc per se cogitauit dispone de reg suo Vocauit tres filios suos ⁊ ait. q̄s vestrū est pigrior ille regnū post meū decessū habebit Tūc ait p̄m⁹ fili⁹ pat⁹. Mihi g̃ debetur regnū vestrū qz adeo piger sū q̄ ad ignē sedēs p̄⁹ cura p̄mitto cōburi q̄z ide me retralxrez Scōs filius ait. Pat⁹ mihi debē regnū vestrū. qz si circa collū meū funez haberē mox suspendi deberē ⁊ gladiuz in manu mea tenerē p̄pter magnā pigriciā meā ad scindendū funē manū meaz nō extenderē Terci⁹ filius dixit patri Ego regnare debeo qz in pigricijs ceteros p̄cedo. dū superi⁹ i lecto iaceo ⁊ gutte aque sup̄ vtrūq̄z oculū cadūt. p̄opt magnā pigriciā caput meū mouē nescio ad dextrā l sinistrā nec volo. Rex cū hoc audisset ei regnū legauit. reputās eū pi/

Carissimi Expositio. griorē

Ste rex est diabol⁹ qui ē rex ⁊ pat⁹ sup̄ oēs filios sup̄bie. sicut Job dt. Per p̄mū filiū bene designat illi q̄ sūt in societate puersa. s. in adulterio ⁊ fornicatōe. p quā ad malū intendūt. tū magis eligūt in igne pcti cremari l aduri q̄z a tali prauo p̄posito separi Scōs filius signat illū q̄ liceat pcōr suoz funibus vinctū se circūplexū ⁊ ligatū q̄ diu mox suspendend⁹ est ad inferni patibulum. tū ad ea scindendū man⁹ non extēdit vi gladio lingue sue p verba p̄fessionis Tertius filius designat illū qui doctrinā audit de paradisi gaudio ⁊ inferni supplicio ⁊ tū p̄ nimia pigricia ducēs statū suū prauum. s. pctōr nō deserit. ad dextrā p̄mior amore ⁊ desiderio p̄uertēdo nec ad sinistram vt pctm̄ dimittat saltem metu ⁊ terroze infernaliū tormētoruz Christus elegit mori p̄pter vitā nostrā. Ca.xcij.

Legitur de quo

dam rege qui habuit vxorē noīe corneliā. Accidit quadaz vice ꝙ in castro regis sub quodā muro inuenti fuerūt duo serpentes. vn⁹ masculus. altera femella. Qō audiens rex interzogauit a suis magistris ⁊ doctoribꝫ quid ꝫ signi ficaret Et dixerūt illos serpentes ibidez latere in signuz mortis viri vel mlieris. Et dixerūt si occideret masculꝰ vir mo rēr Et si occideret ꝫpēs femella vxor mo reretur Quo audito rex dixit. Occidite masculū serpentez ⁊ femella viuat. qz li bentꝰ vellet mortē suā ꝯ mortē vxoris sue. ⁊ assignās causā dixit. Si vxor mea viuit. possz multos filios ꝓducere q̄ pōt in regno meo succedere. qz si ipa moreretur regnū hereditarie nō haberet.

Expositio Carissimi. Iste rex est dñs noster ihs xps q̄ nos regit sicut rex. Cuius vxor est hūana natura. s. i vtero ꝟgis copulata. sed in hoc mūdo hui⁹ sponsi duo serpentes fuerunt inuenti. s. legis antique. Serpens masculꝰ erat benignitas diuine misericordie. Hec vxor humana natura viuere ꝙ graciaz nō potuisset Sed sponsus. s. xps elegit sibi mortez in cruce vt humana natura viueret Eciam potest hūc sensum applicari de carne ⁊ spiritu. ita oportet ꝙ caro tanꝯ masculus infructuosus per spirituz occidatur

De hereditate ⁊ gaudio fidelis anime

Capitulum. xciij

Vidā potens

dñs duos filios suos misit ad studiū vt studerent ac ꝓficerent. ⁊ ex ꝟ prebendam obtinerent Transacto modico tpe misit eis pater lras. vt ad ꝓpria remearēt Frēs hijs auditis ad patriam ꝓperauerunt. Vnus fratrum valde letꝰ est de reuersione. ⁊ cū rediit cū leticia receptus est ⁊ in hereditatem constitutus est. Alter vero frater de reuersione turbatus est valde Qui dū rediit mater eꝰ occurrēs osculata est eū ⁊ osculando os eiꝰ dentibꝰ suis abstulit Sozor sequens matrē volēs osculare eū abstulit ei nasū Frater sequēs abstulit ei oculos. Pater aduenies rapuit eū ꝙ capillos ⁊ pellem abstraxit. Carissimi. Applicatio Iste diues est de⁹ qui duos filios misit ad studiū. s. cozpꝰ ⁊ aiaz vt studerent in scolis huius mūdi ⁊ in bonis opibꝰ ꝓficerent. ⁊ sic eternā vitā. s. hereditarie possiderēt. littere sūt mozs hec littera mittit dū homo morit. aīa gaudēs ad eū redit. que letāter recipit ⁊ in hereditatē cōstituit Frater alter qui inuitꝰ redit est cozpus. qui de reuersione turbat nec mirum quia miserrime collocat Sozor ⁊ fratres bufones sūt ⁊ serpentes q̄ nasuz ⁊ oculos corrodūt. Pater est putredo terre. que capillos ⁊ cutē ⁊ carnē cōsumit. de istl parentibꝰ dicit Job. vij Putredini dixi. tē.

Qō aīa pulchra ꝑ peccī lepzā infecta pristinā pulchritudinez habere nō poterat nisi ꝑ altos gemitus ⁊ ꝓfūda suspi

Ca. xciij. ria

Rat quidaz rex volens peregre ꝓficisci in longiquis ptibꝰ. ⁊ habēs vnicā filiā formosaz sole splendidiorez nesciens cui fideli mente cōmitteret eā in custodia Tamē cōmisit vni militi suo secretario quez tenerrime dilexit. precipiens ei vt custodiret eam ne aggressū haberet ad fontez vnū in ulla terra vel regione ꝓsilientez Si biberet de ea efficeret lepzosa. talis nature fuerat tamē amenissime suauitatis. Et ergo miles eam taz formosā redderet in ꝛgressu sue pigrinacionis sicuti iā dictā acceptauerat ꝓpendit ꝓdictus miles si ista nō faceret tucto tū seruitiuz suuz ꝓderet. aususq̄ nō eēt suuz dominū expectare Custodia preelabita ꝙ aliqō tp⁹. tādē dicta filia veniens ad fontē occulte bibensq̄ de illo effecta est lepzosa. percipiens hoc miles ꝓlore repletus fugiens cū eadez de regione ad

rectū inueniēsq̄ ibidē vnū reclusoriū pulsās manibꝰ int⁹ hxremitā quēdā inueniens narrans sibi omnia facta ꝓnarrata Dāsq̄ hxremitā dicto militi sanū cōsiliū dicēs Vade ad montē quē mōstrauero tibi. inuenies lapidē cū virga quadā. cuz dicta ꝟga ꝑcuties lapidē acriter donec habeas de eo humiditatē ⁊ liquozē. cū illo limi eā ⁊ punge. ⁊ fiet sana. ⁊ pristinā pulchritudinez accipiet. Faciensq̄ ꝑdict⁹ miles sicut sibi dixerat hxremita. filia regis pristinā sanitatez ⁊ pulchritudinez recepit

Expositio Carissimi

Ex iste est do

min⁹ noster ihesꝰ xp̄us qui pegre ꝓfect⁹ ē reddere volēs pat̄ suo illō qō de purissīa ꝟgine matre sua maria accepit scz vrā hūanitatē qua in die iudicij reuersur⁹ est. ꝓ filiaz vnicā aīa nostra. q̄ tedes darioz sole erit añ q̄ veniat ad eternā vitā sigt̄. Per militē q̄libz pctōr ꝓ oīa dilectamēta hui⁹ mūdi discurrēs. q̄ sūt sibi dulcia. Filia effecta ē lepsa. i. pec catis plena. ꝙ egressionē regionis quilibet pctōr rel⁹ quēs secularia ⁊ trāsitoria ꝙ reclusoriuz eccaz ꝙ hxremitā sacdotē iuniēs ac narrās sca confessionē faciēs. dās ꝓsiliū pnaz iiijgēs. ꝙ mōtē corp⁹ ꝓpri. ꝙ lapidē cor lapideū. ꝙ ꝟgaz pnazmagnā scz castigatōez ꝓprij corpis. orōes. ecclesias ieiunia faciēs. ꝙ hūiditatē ⁊ liq̄rē lacrimas oculoꝝ ac cordis ꝓritōes. sic in die iudicij fiet tua vnica filia syon. i. aīa tua salua formosa ac grōsa suo creatori

Qz xp̄s restituit nob hereditatē superne patrie Capitulū xcv.

Legit in gestis romanoꝝ. ꝙ erat quidā tirānus Maxēcius noīe Qui ciues romanos hereditate voluit ꝑuare. Incūbēte igit̄ seuicia tirāni fugerūt exterminati ad cōstātinū regē in brāniā Deniq̄ cū milti ꝓfluerēt cōtraueruīt eū aduers⁹ tirānū dicēres. O cōstātine rex restitue nos in regnū nr̄z. Ex hijs verb cōmot⁹ ē cōstātin⁹ armauit se. ascēdit equū ⁊ tirānū ꝓstrauit. Et sic romanis hereditatē restituit. Moza. Carissi.

Iste tirān⁹ ē dyabol⁹ q̄ generi hūano fuit crudelis tātū ꝙ gen⁹ hūanū celesti hereditate ꝓuauit Quod videns gen⁹ hūanum ad regē cōstātinū. s. ad deū fugit. petēs auxilium ab eo Vñ ps. Apprehende arma ⁊ scutū ⁊ exurge in adiutoriū mihi. quia tu es q̄ restitues hereditatē meā mihi. His verbis cōmot⁹ est de⁹ rex ⁊ armauit se cū se hūane nature copulauit ⁊ equū suū ascendit dū inscruce suspendi voluit. ⁊ sic tirānum ꝓstrauit ⁊ nobis hereditatē restituit. Qz vita ꝑsens ē vita remissionis ⁊

Capitulum. xcvj gratie

Ex alexander posuit candelā ardentē in aula sua ⁊ misit ꝑcones ꝙ totū regnū suū q̄ damauerūt ⁊ dixerūt Si aliquis forefecerat ꝓtra regez ꝙ audacter veniret ꝯdiu cādela arderet rex forefactū dimitteret Et si ds forefactū haberet ⁊ nō veniret candela extincta morte mala periret. Istud audientib⁹ popul⁹ in regno multi venerūt ad regem ⁊ misericordiā petierūt Rex benigne recepit eos Et milti fuerūt q̄ noluerūt venire ⁊ neglexerūt Sed q̄ candela fuit extincta rex eos fecit ꝙ violentiā afferri ⁊ mala morte occidi.

Moralizatio Carissimi.

Er regem alex

andrū possum⁹ intelligere xp̄z q̄ est rex regū ⁊ domin⁹ dominātiū Posuit candelā ardentē. i. ꝑsentē vitā que transit tanꝯ candela ardens ꝑcones missi sūt id est predicatorez qui quotidie damāt Si aliqs forefecerit ꝓtra regē. i. contra christum ꝙ audacter veniat. ꝯdiu candela ardet idest ꝓcēs vita durat qz christ⁹ ē nimis misericors Unde dauid Nūa ei⁹ sup oīa opa e⁹ sic pz in latrone

Modo aliqui audiunt ⁊ veniunt ad

regez ⁊ miaz petūt. vt sunt illi qui pctā sua dimittūt. mandata dei tenēt. ⁊ viuūt sicut boni xp̄iani. Illos benigne recipit Et p illos qui voluerūt venire. possim⁹ itelligere malos xp̄ianos. s. raptores vsurarios ⁊ ceteros peccatores. Quado cādela est extincta. i. post istā vitā xp̄s faciet eos venire corā se in die iudicij ⁊ mala morte occidi. i. eternā mortē pati. qñ dicet eis. Ite maledicti ⁊c.

De morte. Ca. xcvij.

Legit in cronicis q̄ anno xxij. ab vrbe romana condita popul⁹ roman⁹ colūnā marmoreā i foro romano statuerūt ⁊ ibi ymaginē Julij cesari fecerunt ⁊ sup caput ei⁹ nomē Julij scripserūt qz in honore ipi⁹ factū fuit. Sz iste iuli⁹ cesar ista signa in' morte xl añ q̄ moreret accepit. Octesimo eñ die añ mortē suā cecidit fulmē ante ymaginē in foro ⁊ in noie subscripto litterā p̄imā abrasit. Morte vo p̄cedēte diē mortl sue fenestre thalami ei⁹ cū tāto strepitu ⁊ impetu sūt apte vt domū ruiturā estimaret. Eodem vo die mortl sue cum ad capitoliū iret date sūt ei littere iudices mortis sue imminentl quas si statiz legisset mortem euasisset.

Moralizatio Carissimi.

Sic est de nob ⁊ de deo vt mortē eternā euadem⁹ tria signa nobis facit de⁹. Primū est dilectō littere capitalis de noie p istā literā que in principio nois ponit intelligitur abūdātia diuitiaz. hec eñ est que facit hoiez habere nomē i terra. Nemo eñ in istis diebz noiat in terra nisi habuerit diuicias. Hoc patet. Nā si querat quis sit melioz ville vel ciuitatl. statiz p̄ponit qui plures diuitias bz q̄uis sit pessim⁹ Ecce qñ o diuitie dāt hoi nomē qz si diues nō esset nō esset noiat⁹ Et qz aliqñ diuicie sūt occasio mortl eterne. ideo de⁹ dat p̄mū signū q̄ talē vult saluare. ⁊ aufert p̄imā literā nois sui. s. diuicias ab eo ⁊ facit eū paupere Et sic per diuitias ab eo recesserat p pauptatē ad eū redeat Scōz signū qō Juli⁹ cesar accepit ē q̄ iuxta camerā suā fuit magn⁹ strepitus Hec camera ē corp⁹ hūanū. qz cū hō videt se esse pulchz̄ ⁊ fortē. statiz cadit in pctm̄. p qō mors eterna sibi p̄parat. Et ideo volēs eū de⁹ a morte eterna reuocare facit scōz signū scz magnū strepituz circa corp⁹ suū mittēdo. s. talē ⁊ tātā infirmitatē ⁊ debilitatē q̄ ad mortē cedit rueret cadere vt sic q̄ p pulchritudiez ⁊ fortitudiez a deo recesserāt p infirmitatē ⁊ debilitatem reuocent ⁊ peniteant. ps. Multiplicate sūt infirmitates eoz. Exēplū de beato paulo dicēte Libent gloriabor i infirmitatibz meis. Terciū signū qō Juli⁹ cesar accepit fuit q̄ littere iudices mortl imminētl sibi tradite fuerāt. quas si elegisset mortē eua fisset Hoc signū facit de⁹ nob pcōribz ⁊ q̄ tūc dz tradē trās indices mortl nostre. dū sua grā cōsciētias nostras illustrat vt legere possim⁹ peccata nostra q̄bz mortē eternā meruimus Et ideo dū lucē ⁊ grāz sācti spūs habem⁹ litteras istas legam⁹. i. pctā nostra referam⁹ bono corde ⁊ postea sacerdoti oze vt sic legendo mortē eternā euadere valeam⁹. ne littere clause. i. p̄scientie nre nō mūdate post mortē nostrā aperiātur ⁊ manifestentur tori mundo

Quid de⁹ in hac vita placari potest.

Capitulum. xcviij.

Narratur quod

Antiquit⁹ mos erat romanoz. q̄ qñ castrū vel aliquā ciuitatē obsidebāt vnā cādelā in certa mēsura accēdebāt. ⁊ q̄diu candela ardebat parati erāt oēs ad pacē recipere quātumcumq̄ malefactor esset Sed post q̄ consūmata fuerat oēs iusticie seueritatē exercebāt in hostes suos. nec tñ alicui licet videt oīa bona sua mīam facere voluerunt.

Applicatio

Carissimi sic bz de⁹ erga pec catores Mā corda nr̄a ciuitates aie sunt obsessa cū victijs ⁊ concupiscentijs p diabolum mūdū ⁊ carnē. de⁹ ex sua mia statuit hominib⁹ tpūs in q̄ si velit poterit inuenire cādelā accēsā. i. q̄diu vita ē in corpe q̄n cū q̄bz pcōr mias desideraret. pacē ⁊ concordiā dei recipet. Tota vita nrā ē p̄situta ⁊ p̄missa vt p̄niam faciam⁹ ⁊ viua m⁹ Un saluator dicit Molo mortē peccatoris ⁊c. Et iō q̄diu aīa ē in corpe peta m⁹ veniā. ⁊ miam obtinebim⁹ Joānis xvj. Petite ⁊ accipietis Sz certe cū vita nrā fuerit termiata p mortē. tūc nō erit tpūs mias petere ⁊ licet petierim⁹ nō dabit nob Ergo faciam⁹ p̄niam q̄diu adhuc sum⁹ in hac vita

De virili pugna cristi ⁊ ei⁹ victoria.

Capitulum. xcix.

Cesar regnauit in cui⁹ regno erat q̄dā miles generosus ac fortis q̄ sel p q̄ndā foresta eq̄tabat bufonē cū serpēte vidit pugnare Sz bufo p̄ualuit ⁊ serpētē devicit Videns miles serpētē iunit q̄ bufonē grauit vulnerauit. euasit ⁊ fugā accepit tñ p bufonem vulnerat⁹ grauit erat miles Hoc videns miles de eq̄ descēdit ⁊ venenū bufonis in vulnere ei⁹ remāsit Miles domū prexit ⁊ lōgo tpe in infirmitate vulnerl remānsit Testamētū suū scribidit ⁊ ad mortē se pauit Cui de⁹ sel iuxta ignē iacuisset q̄si de vita sua desper⁹ serpēs quē a morte saluauit intrauit Serui videtes p̄ntē dixerūt Dñe q̄dā serpēs intrauit Miles cū illū respexit agnouit eū q̄ serpens ille erat p cui⁹ defectiōe vulnera ⁊ oīa mala susceperat Miles ait Molite eū impedire Credo q̄ nullus malū mihi faciet Serpēs de⁹ corā oīb⁹ ad eū accessit ⁊ venenū vulnerl cū lingua suxit q̄usq̄ os plenum habuisset Strati extra domū cucurrit ⁊ venenū extra se p̄iecit Redijt ⁊ ad vuln⁹ iterato accessit bis ter q̄usq̄ totū venenū hausit. Facto miles p̄ntī lac ad bibēdū dedit Cui de⁹ sic bibisset bufo a q̄ miles vuln⁹ recepit intrauit ⁊ p̄tra p̄ntē pugnare incepit acsi esset i vindictā q̄ p̄s militē sanauit. Miles cū hec vidisset ait seruis suis. Carissimi sine dubio iste ē bufo. quē vulnerā p defectione isti⁹ serpētis a q̄ oia mala recepi Si p̄ntē deuicat me iuadat ⁊ iō si vitā meā diligit illū incōtinēti occidat. Serui b audietes cū gladiis ⁊ fustib⁹ illū occiderūt Serpēs vo q̄ applaudēdo ⁊ regratiādo bincinde circa pedes dñi se quertit ⁊ foras exiuit Miles vo p̄fectā sanitatē recupauit.

Carissimi

Moralizatio

Imperator iste ē p̄r celestis. Miles ē dñs nr̄ ihs xp̄s Bufo diabol⁹ Serpēs hō. Et hoc p̄pter dno serpēs p̄t dia hō. Propio p̄pter pctī venenū ⁊ p̄r antidotū ac imaginem xp̄i quā portat Hō ei p diabolū bz pugnare. Qz de⁹. nō ē alius q̄ pugnet p nob nisi tu de⁹ nr̄ Qui vo totū gen⁹ hūanū p̄pter pctm̄ p̄mi parentl erat suppeditatū. xp̄s p nob pugnit ⁊ diabolū superauit. Et ipe q̄uis vulnerat⁹ ē ñ tñ i vno loco b i mittl vñ infirmat. Licz ñ i se tñ i suis membris. Et iō si hō gr⁹ fuerit dz venenū ab eo extrahere. i. infirmitatē ⁊ indigētiā a suis expellere p opa mie Sic scriptū ē Mar. iij. qd̄ vni ex minimis meis fecistis mihi fecistis Si vo bufo redeat vt tibi noceat virilit p eū pugnare debes ⁊ fui dei. s. bone virtutes q̄s i bapt̄mo recepisti te iuuabūt Et sic diabolū superabis ⁊ vitam etnā habebis. Ad quā ⁊c

Quia xp̄s pctōrē nō strati p iusticiā punitat. sz misericordit eū penitētē expectat

Capitulum .C.

Diocletian⁹ regnauit q̄ statuit p lege q̄ si mlier aliq̄ sub viro suo essz adultrata occidi deberet Accidit casus q̄ q̄dā miles q̄ndaz puellā in vxorē duxit rex ea vnū filiū genuit Creuit puer ⁊ ab oīb ē dilect⁹. Qp⁹ hec p̄r ei⁹ ad q̄ddā bellū p̄exit ⁊ virilit pugnit In q̄ bello brachiū dextz amisit. Interi eo abeūte vxor ei⁹ est adultrata Redit maritus adulteratā inuenit. Cū p̄m le-

gē maritus eā occidere deberet. vocauit filiū suū et ait. Carissime mē tua adulteriū p̄misit· Ego scōm legē p̄ me morī debeo. & brachiū amisi iō nō potero eū occidere ℣ Preapio ergo tibi vt eū occidas Ait filius. lex p̄cepit parētes honorare Si ergo debeā p̄ria mātem occidere & legē ppetrarē et mātis maledictionē incurrerē. Nolo tibi in hoc obedire. Et sic mulier per suum p̄oprium filium euasit mortē.

Moralizatio.

Carissimi iste imperator ē deꝰ pātes ē dñs nr ihs xp̄s. vxor aīa. deꝰ pāter p̄cepit si aīa sub xp̄o adulterata fuerit occidi deberet eternaliter. s. i penis p̄manere. et q̄tiens aīa mortaliter peccat totiens adulteratur. Deꝰ filiꝰ cōtra diabolū ad bellū p̄rexit. In q̄ bello brachiū dextrū deposuit. s. oēm austeritatē quod aī incarnationē eiꝰ habuit. iō mā suetus fūs est q̄si agnus, et non vult nos occidere. Sed deꝰ pāter p̄cepit vt occidamur Rndit filius Carnē hūanā de mātre mea sumpsi. et iō hoiem occidere nō potero. et sic peccatores p̄ contritionē et cōfessionē euadere p̄t et ad vitā eternā puenire Ad quā ꝛc̄.

Q Mūdus in maligno posit⁹ ē et vndiq; angustie. Capitulū L. i.

Narratur de quodā hoie nomine Ganter⁹ q̄ locū gaudēdi sine fine optabat Quadaꝫ die mane surrexit et solus ad viā ambulabat q̄sq; ad quoddā regnū puenit i q̄ rex illiꝰ regni defunctꝰ nup erat Satrapę regni videtes eū strēnuū illū i regē elegerūt Ille vero sic electus valde ē gaudens Cuꝫ aūt nox adesset serui eū in camerā introduxerūt i q̄ leonē fortissimū ad caput lī vidit ad pedes draconē ad latꝰ extruꝫ lī vsū ex alio latere ℔pētes et bufones Ait ganterꝰ Quid ē hoc. Nunquid mor i isto lecto iacere cū istis bestijs Aūt imo dñe. nā reges aī te in isto lō iacuerūt et p istas bestias sunt deuorati. Ait rex Mihi oia bñ placēt. sed tm̄ istū lm̄ cū bestijs abhorreo q̄ rex vr eē nolo et ab eis recessit Et ad aliud regnū puenit vbi similiter i regē est electus Cum nox adesset camerā intrauit. et lectum pulcherrimū nouaculis acutis plenuꝫ vidit Ait gāterꝰ Nōne mor me i isto lō iacere Serui dixerūt Etiā dñe. nā reges aī h iacuerūt et i isto lō mortui sunt Ac ille oīa bona sūt excepto isto lecto et iō rex vr eē nolo Mane surrexit et viā triū dierū solus p̄rexit In via quēdā senē sr̄ fontē inuenit sedentē habētē i manu sua baculū et ait Gāterus carissime vñ vis. At ille De p̄tibus remoti Quo p̄gis. At ille Tria q̄ro et inuenire nō potero Que sunt illa tria Gāterus rndit. Primū ē abundātia sn̄ defectu Secūdū ē gaudiū sine tristicia Tertiū est lumē sine lux sn̄ tenebris Ait senex Baculū istū accipe et per viā istam p̄ge montē altū videbis aī te Ad pedē monti stat vna scala hn̄ sq; sex gradus Scalā ascēde Cū vero ad sextū gradū puenerī i sūmitate mōtis palatiū pulcherrimū videbis In iauua tres ianitores tibi respondebit Osten de ei⁹ baculum istū et dicas. Qui ē dñs istius baculi tibi p̄cepit vt me ītrare p̄mittas Cū vero itroitū hūeris ibidē tria q̄ueris inuenies Ille vero oīa adiplet q̄ueris inuenies Ille vero oīa adiplenit sicut ei senex dixerat Cum vero ianitores baculū vidisset. ei introitū dedit vbi illa tria et multa plura iuenit et ibidē toto tp̄e vite sue p̄mānsit. Carissimi.

Iste gāterus Moralizatio. p̄t via q̄libet bonus xp̄ianus q̄ mūdū simpliciter debet sperne re. et ista tria q̄rere. s. abūdantiā sn̄ defectū gaudiū sn̄ tristicia. et lumē sn̄ tenebris. Ista non poterūt haberi nisi i vita eterna et hoc cū magno labore. O bō fac tu sicut fecit gāterus ℣ Perge viā triuꝫ dierum. i. p̄ orationē ieiunium et eleōsinā Si cōtīgat ad quoddā regnū puenire. i. mūdana aliq; et caues. i. mundane vanitates te i rgē eligūt. i. cor tuū i supbiā ducūt Respice ad lm̄. Lēs iste ē vita hūana i q̄ p breue tēpꝰ iacebis. sz respice ad leonē. i. diabolū sp̄ cōtra te patuꝫ. et draconē. i. mortē q̄ te i oī loco expectat. et vxuꝫ. i. p̄priā cōscientiā q̄ te cōdēnabit. et vermes id ē p̄cā tua q̄ te accusabūt Si ista intīe cogitaueris cito de regno huius mundi te expedire poteris Deinde ad aliud regnum perrexit ꝛc̄ Sic homo si diabolum

in vna p̄te superauerit. hoiez ad alid regnū sc̄z peccati ducit. sc̄z ad regnū carnis i quo regnāt delicie carnes et voluptates. si eis cōsētires fūs eris fili⁹ p̄ditōis Attende q̄ ad lectū Lect⁹ iste ē infern⁹ in q̄ dines ille iacz plen⁹ nouaculis sc̄z p̄cīs grauissimis. Si istū lectū intīe recogites. delicias carnis oīno respues Si vis ergo ista tria inuenire que senem cū baculo sc̄z dominū nr̄m ihesū xp̄m q̄ tibi cōcedat baculū sācte crucis. Baculꝰ iste est pēitētia q̄ debz ad viā salutis dirigere Ps psalmista Virga tua et baculꝰ tu⁹ ꝛc̄. & post h opz te ascēdē scalā sancte vite i q̄ sūt gd⁹ septez sc̄z septē opa misericordie per q̄ pōt ad eternā vitā puenirī. Sz opoꝛet tres ictus facē. s. cōtricionē cōfessionē et satisfactōez habē Cū iaitor. i. boitas diuitate i regnū eternū p̄ducet. Ibi abundātia sine defectu gaudiū sine tristicia lumen sine tenebris inuenies. Ad quod lu. ꝛc̄.

De transgressionibus animę et vnīne ribus eius. Ca. L. ij.

Ixꝰ regnit i cui⁹ imperio erat q̄dā miles gerosꝰ valde deuotꝰ. qui vxorē pulcrā habebat & sub viro suo adulterata ē nec de adulterio desistē volebat. Miles vero cū h vidisset et tristat⁹ est valde i aīo suo cogitabat terrā sctāz visitare et ait vxori sue. Karissima ad terrā sctāz p̄gā vos discretōi vre cōmitto. Cū autez vltra mare p̄rexit dña quēdā clericū peritū i nigromācia dilexit et cū eo dormiuit Accidit semel q̄ cū ad inuicē i stratu iacuissz dixit dña Si vnā rē mihi p̄stares me i vxorē ducere posses. Et ille Quid ē h q̄ tibi placz q̄ potero tibi mīstrare. Que ait. marit⁹ meus ad terrā sctāz p̄rexit nō me mīt⁹ diligit si eā p aliquā artez occidē posses oīa q̄ habeo obtinēs Ait clericus Tibi cōcedo ita tn̄ q̄ me in maritū accipies. Que ait. Hoc firmit̄ p̄mitto. Clericꝰ vo quandā imaginē noīe imitis faceat et i pariete ā te oculos suos fixit Interī miles cū p platea ambulat. rome trāsieret. mgr q̄dā p̄ceptor⁹ ei obuiabat et intīe respexit et ait ei. Carissime. secretum habeo tibi dicē. At ille Mgr q̄ vobl placz dicte Qui aīt ℣ Do die tu es fili⁹ mortis nisi auxiliū habuerī a me. vxor tua ē mātrix et de morte tua dixit. Miles audiēs q̄ vxꝛ. dixisset de vxore sua. ei adhesit credidit atz dixit O bone mgr vitā meā salua et marcedez cōdignā tibi reddā. Qui ait Libenter te saluabo si feceris que tibi dixero Ait miles ℣ Presto sū. Mgr balneū fieri fecit et militez extimitis exui et balneū itrare mādauit Deinde speculū politū i manū suā tradidit et ait Ip̄e speculū respice diligenter et mirabilia videb. Ille cum speculū respexisset et mgr iuxta eū i libro legisset ait ei Dic mihi q̄d vides Ait miles Quendā clericū cū i domo mea video. q̄ vnā imaginez de cerajad silitudiez meā i pariete fixit Ait mgr Quid mō vides At ille Jā arcū accipit et sagittā acutā i eo poit imaginez i cipit sagittare. Ait mgr Sic vitā tuā diligis. cū sagittā ad imaginez volare videris totū corp⁹ tuū i balneo volue i aq̄ donec tibi dixero. Miles cū hoc audisset et vidisset sagittā moueri corp⁹ suū sub aq̄ voluit tota lit̄ Hoc fcō ait mgr Caput tuū eleua et i speculo respice. Quid iā i speculo vides At ille. Imagiez nō p̄cussā & a latē sagitte abijt. Et de h clericꝰ mīt̄ū dolet Ait mgr Jā i speculo q̄d facit respice Et ille Jā magis ppe pgit ad imagiez et sagittā in arcū ad percutiendū ponit vt imaginē p̄cutiat Qui ait Sicut p̄rius fecisti et mō facias si vitā tuā diligis. Miles vero cū p speculū vidisset: q̄ clericꝰ arcū tenderet totū corpus suū voluit in aqua. Hoc facto ait magister Respice. q̄d mō est Quod cū fecisset dixit Miro mō dolet clericus. q̄ imaginē non p̄cussit et vxori mee dicat Si tercia vice imaginē nō p̄cutiā. p̄dā vitā meam p̄ope imaginem. mō pgit p̄rius ita q̄ mihi videtur q̄ nō poterit decipi qui imaginem p̄curiat Ait magister Sicut vitā tuam diligis ita curā habeas. vt cū arcū videris trahi totū corp⁹ tuū sub aqua inuoluas donec tibi dixero Miles sp̄ i speculo

respiciebat. et cū clericū arcū extēdere ad
paciendū vidisset corp⁹ suū i aq̄ immol
uit donec mg̃r ei dixit. Surge velociter
et i specꝫo respice Qō cū vidisꝫ miles ri
debat Ait mg̃r. Carissime dic mihi q̄re
rides At ille. Clare in speculo video q̄
clericus imaginē nō pcussit ⁊ sagitta ē re
uersa ⁊ eū iter pulmonē ⁊ stomachū p
cussit ⁊ mortu⁹ ē Uxor mea sb̄ lēo meo
foueā fecit ⁊ eū ibi sepeliuit. Ait mg̃r.
Surge velociter ⁊ vestimēta indue. ⁊ ora
tū pro me Ille vero ei de vita sua gra
tias reddidit Factaq̄ pegrinatiōe ad suā
terrā miles prexit Cū vero domū venis
set vxor ei⁹ obuiā ei exīt. ⁊ cū gaudio eū
recepit miles vo⁹ p plures dies dissimla
bat Tādē pro pentibus vxoris misit ⁊
eis ait. carissimi Hec ē cā q̄re misi p vo
bis Hec ē filia vīa vxor mea q̄ adulte
rū sub me cōmisit ⁊ quod pei⁹ ē. i mortē
meā machiata ē Illa vero cū iuramēto
negauit. Miles loq̄ icepit ⁊ totū pces
sū clerici recitauit Quod si nō credit⁹ ve
nite ⁊ videte locū vbi cleric⁹ sepult⁹ est
Eos ad camerā suā duxit. et corpus de
nūi sub lecto ei⁹ inuenerūt Judex ē vo
cat⁹ et sniaꝫ dedit vt ipa igni cōburerē
Et sic fcm̄ ē et puluis illi⁹ corpis p⁹ per
aerē dispergī Deiū miles sibi virgines
pulchrā in vxorē accepit ⁊ ex ea prolē ge
nuit. ⁊ i pace vitā finiuit ¶ Moraliza.

Imperator iste ē dñs nr̄ ihs Mi
les vero hō. vxor caro q̄ toties
adulterat q̄ties pcm̄ mortale
mittit Hō hoc pcipiēs dz ad terrā scā
.i. ad regnū celeste p opa meritoria adi
re In via occurrat ei mg̃r. i. discret⁹ con
fessor. q̄ peccatores hz informare Cleri
cus est diabol⁹ q̄ hoies tenet p carnales
voluptates i ptā te sua. erigit imagies. i.
aiam p hūanā supbiā ⁊ vanitates Acci
pit arcū cū sagitta. Arcus est mūd⁹ iste
cui⁹ cornua sūt supbia vite ⁊ cōcupiscen
tia oc̄oꝝ Arcū istū tenet auar⁹ hō Sa
gitta acuta ē supbia p quā multi occidū
tur sicut patꝫ de luciferꝫ primo pcntre
Adā Lucifer dicebat Ascēdā sup astra
celi ⁊ similis ero altissimo Et ecōuerso sa
gitta redit Adā cōcupiuit quod nō de
buit ⁊ nō occidēt. Imago aie bñ potest
esse de cera. qz sic cera perit. i. fluit a facie
ignis. sic pcunt pcōres a facie dei Quid
ergo sit faciendū ne diabol⁹ nos sagittꝫ
et occidat. Certe balneū intrem⁹ Istud
balneū est cōfessio in q̄ ⁊ p quā lauari de
bem⁹ ab oī sorde peccati. b oꝫ speculuꝫ
politū tenē. i. sacrā scripturā i manu tua
.i. debes libent sermōes audire ⁊ verba
edificatoria i q̄bus poteris picula p̄cauē
et sagittas diaboli expellē Sꝫ dic mihi
quō Ecce viā Cū arcus diabolic⁹ cōtra
aiam tuā p aliquā temptatiōez tetendit
inuolue torū corp⁹ tuū. i. q̄cq̄d feasti cō
gitādo. delectādo. consentiendo i balneo
cōfessiōis ⁊ pcm̄ euanescet Cū vero mū
dat⁹ fuerit ⁊ diabolus occis⁹. i. vincit⁹ in
duete vestimēt tuis. i. bonis virtutib⁹ q̄s
i baptismo recepisti ⁊ pge ad domū con
scie tue ⁊ extrabe corp⁹ defuncti. i. pcā.
q̄bus caro tua a via veritatis deuiabat Et
tūc carnes igne pne cōbure ⁊ ossa. i. pcā
inueterata annihilent Et sic p ventum .i.
cordis amaritudines expellāt ⁊ poteris
virgines ducere. i. carnes a vicijs purga
tā p ignes dine miet gre. ⁊ plem .i. bo
nas virtutes p cōseqns generare p quā
poteris ad eternū brauiū puenire. Quod
nobis cōcedat ⁊c

¶ De oīb⁹ rebus cū cōsensu ⁊ prouidē
tia sp agendi. ¶ Cap'm C.iij.

Omitianus regnauit prudens
valde ⁊ p oīa iust⁹. Qm̄ nulli p
cebat qui p viā iustice trāsiret
Accidit semel dū i mensa sederet vīt q̄
dā mercator ⁊ ad ianuā pulsauit Janitor
vero portā aperuit ⁊ q̄d ei placeret q̄siuit.
At ille Mercator suꝫ aliq̄ habeo ad vi
dendū vtilia p psona imperatoris Janitor
bē audiens euꝫ introduxit Ille vero im
peratorez satis humilit salutauit. Ait ei
imperator. Carissime q̄le mercatorium
ad vendendum bēs Et ille Dñe tres sa
pientias Qui ait. Et quomō mihi dabt
quālibet sapiaꝫ Et ille pro mille florenis

Ait rex Et si sapie tue mihi nō prosunt.
pecuniā meā perdo Ait mercator Dñe
si sapientie mee in vobis locuꝫ non obti
nēt. pecuniā reddā Ait imperator Optīe
dict Dic mō mihi sapias q̄s mihi vendē
t̄ Et ille. Dñe. pria sapia ē ista Quic
q̄d agas prudēter agas ⁊ respice finem.
Secunda ē ista. Munq̄ viā publicā di
mittas ꝓpter semitā. Tercia sapia est ista
Munq̄ hospitiuꝫ ad manēduꝫ de nocte
in domo alicuius accipias vbi dñs dom⁹
est senex ⁊ vxor iuuēcula Hec tria custo
dias ⁊ bene tibi erit Rex dedit ei pro q̄li
bet sapia mille florenos ⁊ primā sapiam
scꝫ Quicq̄d agas prudēter agas ⁊ respi
ce finē. fecit scribi in aula. i camera ⁊ i oī
bus locis in q̄bus ambulare solebat ⁊ in
mappis i q̄bus comedebat Post hec ci
to qz tā iustus erat multi de imperio cō
tra eū cōspirabāt vt euꝫ occiderēt. ⁊ qz
per viā potētie hoc adimplere non pote
rāt, cū barbitōsore eius loquebātur vt
cū barbā eius raderet. guttur eius scin
ret ⁊ mercedē hēret. Barbitonsor vero
accepta ab eis pecunia fideliter adimple
re ꝓmisit Cū vero imperator radi deberꝫ
barbetōsor barbā lauit Et dū icepit ra
dere respexit inferius vidit manutergiū
circa collū eius in qua erat scriptū Quic
quid agas prudēter agas sꝫ respice finē.
Cū barbitonsor scriptā legisset. intra se
cogitabat Hodie sum cōductus vt istum
hoiez occidā si hoc fecero. finis me⁹ erit
pessimus qz morte turpissima ero cōdē
natus. qz quicquid agas bonū est respicē
finem vt dicit ista scriptura Stati man⁹
eius icepērūt tremere ita q̄ nouacula de
manibus eius cecidit Hoc percipiēs rex
ait Dic mihi q̄d tibi ē Et ille Dñe mi
serere mei. Hodie suꝫ cōduct⁹ vt ꝓpter p
cū te occiderē A casu sicut deus voluit
scripturā mūtergij legi. s. Quicq̄d agas
prudēter agas sed respice finē Stati cōsi
derauit q̄ finis me⁹ eēt mors turpissima
iō man⁹ mee tremebāt Imperator ē b au
disset intra se cogitabat Prima sapia vi
tā meā saluauit bōa boza p cū pro ea de
di Et ait barbitōsori Ammō sis fidelis
tibi remitto Satrape imperij b videtes
q̄ nō poterāt per illā viā occidere intra
se tractabant quō eū occiderēt. adinuicē
dixerūt Tali die recedet versus illā ciui
tatē sim⁹ illa die i semita absconditi per
quā trāsitū faciet ⁊ eū occidamus At illi
Bonū ē cōsiliū Rex eodē tpe versus ci
uitatē p̄parabat se. Et cū eq̄tasset vsq̄
ad semitā illā Dixerūt ei sui milites Do
mie bonū est per istā semitā trāsire q̄ p
latā, viā qz propinqus ē Rex intra se co
gitabat. secūda sapia erat q̄ nūq̄ viā pu
blicā, ꝓpter seitā dimittere sapiam meaꝫ
tenebo. dixitq̄ militibus suis Nolo viā
publicā dimittere Eos ergo q̄ vultꝫ per
semitā pergere ite ⁊ oīa in aduētu meo p̄
parate Illi vero per semitā perrexerūt ⁊
inimici regis cū eēnt in semitā credebant
q̄ rex inter eos eēt oēs surrexerūt. ⁊ q̄t
quot venerūt occiderūt Rex cū hoc au
disset ait intra se Jam secūda sapia mea
vitā meā saluauit Illi de imperio vidē
tes q̄ per illā astutiā eū occidere non po
terāt intra se cōspirabāt quō eū necarent
dixerūtq̄ intra se Tali die manebit i do
mo illius i qua oēs nobiles hospitantur
qz aliud non ē pro eo hospitiū Conueia
mus precio cū hospite ⁊ cū vxore ⁊ cuꝫ
imperator in stratu suo iacuerit illū occida
mus At illi Bonū est cōsiliū Cuꝫ vero
rex ad illā ciuitatē venerat i eadē domo
hospitatus erat Fecit ad se vocari hospi
tē domus cuꝫ eum vidisset appuit senex
valde Ait imperator Munq̄d vxorē bēs
Et ille Etiā dñe. Qui ait. Q̄nde mihi
eā Quā cum rex vidisset appuit iuuēcu
la bñ sq̄ xvij. annos i etate Ait rex ca
merario suo Perge cito. ⁊ lcm̄ meuꝫ ali
bi prepabo qz hic non manebo. At ille
Etiā dñe. sed tā para sunt oīa. iō nō est
bonuꝫ alibi iacere. eo q̄ i tota citate non
est ꝓ nobis hospitiū vtili⁹ Et ille Ego
dico tibi q̄ alibi iacere volo Stati came
rari⁹ eū amouebat Et rex occulte ad aliū
locū accessit et militib⁹ suis dixit Eos q̄
vultꝫ b manē potestisꝫ mane ad me acce

datl. Cuz oēs wzmirēt senex cū vxore surrexit qz precio cōducti erāt vt regem wzmentē occiderēt zoēs milites occide rūt Māe vxo surrexit rex t milites su/ os occisos iueit Ait i corde suo. Si b iacuissē. etiaz necar? fuissez. tā t̄cia sapia mea vitā meā saluauit Senez cū vxore et tota familia i patrlo suspēdi fec t̄ q̄diu vixit istas tres sapias secū retinuit t vitā

Impator iste bonā finiuit p̄ vici q̄libet bon? xp̄ian?. q̄ bz imp̄iū corpis sui t aīe sue suam aīam regē Jaitoz i porta est volūtas li bera Nullū est pt̄m nisi sit volūtarium Mercatoz q̄ venit ad portā est dñs ibs Juxta illud apocalip̄. Ego sto ad hostiu z t pulso si q̄s aperuerit mihi ītrabo ad eū t cenabo cū eo Ejñ coridie vendit ti/ bi p aia tua tres sapias Flozeni sē virtu tes aie Prima sapia. s. q̄cq̄d agas t̄c. Hoc est q̄ cq̄d fac. p̄mo t p̄cipaliē bz esse, ppt deū t i oi actu siue tpali siue spi/ rituali. finē respicias Juxta illud, puerbio rū Meōzare nouissima tua t ie kn̄ū nō peccab Scōa sapia. nolite viā publicaz dimittē, ppt semitā Ejia publica ē via te cē p̄ceptoz̄ quē debes sp tenē vsq̄ ad moztē t nūq̄ p semitā male vite ābula re sicut bēstia faciūt Tercia sapia ē nūq̄ hospitiū ad manendū te nocte i domo alicui? accipias t̄c. Senex iste ē mund? q̄ bz iuuenculā vxoz̄. i. vanitatez te die i die oriē imūda t noua vanitas. Ejñ si i mūdo hospitat? fuer. sñ dubio timēdū ē tibi te morte. qz nēo p̄t veo t mūdo p uire. fatrape q̄ cōtra regē cōspirauerant. dēones sē qui sp nitūtur hoiem spūaliē occidere. Et si ñ poterūt p se loquāt cū barbitōsoze. i. carne q̄ sd modū barbitō soz radit oēs pilos Caro p volūtatem suā radit virtutes q̄s i baptismo hō rece pit Sed si hō ad finē suū respiceret. s. ad moztē. q̄ morte dēmus mozi vel vbi vel qñ recederet a nobis ois mal? act? Stu deam? ergo istas tres virtutes tenē t vt poterimus ad eternū bzauiū puenire

De bñficioz̄ memoria. Ca. Liii.

Quidā miles erat q̄ sup oīa vxa ri dilexit. Accidit vno dieū q ad venādū prexit Occurrit leo claudicās t pdē militi oñdit Miles ve ro te eq̄ descēdit t spinā acutā de ei? pe te extraxit t vngentū vulneri apposuit t sanatus ē leo Post b vero rex illi? grni i eodē nēoze a casu venabat t illū leonē accepit t multl ānis secū nutriuit Miles ille cōtra regē fozefecit t ad eā dē fozestā fugā petijt vbi oēs trāseūtes spoliauit t occidit Rex vero illū captiuauit t cōtra eū sniam tedit. vt leon daretur ad deuo raudū t q̄ nihil aliud ad comedendū ei daretur ad b vt ille bozribil leo militem deuozaret Miles vero cū in foueam eēt, prectus multū timuit expectāsq̄ lo rā q̄n deuozaretur. Leo vero eū intie re/ spexit t cū noticiā eius hēret. applausum ei fecit. t septē dieby sine cibo remansit. Rex vero cū hoc audisset admirabatur. fecit militē de fouea extrahi. t ait ei Dic mihi carissime quō potuit hoc eē q̄ leo tibi nō nocuit Qui ait. Dñe duz sup fo restā equitaui leo iste claudicās mihi oc curzebat Ego vero spinā de pede ei? ex traxi t vulnus sanaui Et iō vt credo mi hi pepcit Ait rex. Ex q̄ leo non nocuit ti bi. ego tibi pcā amnō studeas vitā tuaz corrigere Ille vero gr̄as regi reddidit et post b i ordiē emēdatus t obijt in pace

Quidā q̄ venat? est est hō mūda nus q̄q̄tidie studet quō bōa mū dana poterit acq̄rere Leo claudi cās ē totū gen? hūanū q̄d p pt̄m p̄mi pnt̄l claudicabat. aīaq̄ spia. i. pt̄m origi nale p baptismū erat extractū t cum vn guēto bona virtutū saluatū ?p? b mi les cōtra deuz surgit q̄tiēs moztaliē pec cat t virtutib spoliat q̄s i baptismo rece pit. sz leo. s. gen? huānū capit q̄tiēs dīnis p̄ceptl obligat t i foueā pnie p̄cipit Si vero miles .i. peccatoz i eadē fouea p̄ cipit malū corpis ei eueire p̄t t etiā bonū qz salutē aie p̄t pmereri Quā nob t̄c.

De vicissitudie cuiuslibet boni t p̄ser tim recte iudicātiuz. Ca. p̄lm. L. v

Teodosi? reguit prudēs valde q̄ lumē oculoz aiserat q̄ quādā legez tedit q̄ q̄dā cāpana i pa/ lacio eēt poita. Et q̄ cūq̄ causaz aliquaz tractaē haberet. cordā cāpāe p̄tijs mai bus pulsarz Ad cui? pulsatōnz iudex ad b cōstitut? ascendēt et vnicuiq̄ iusticiam facēt. Erat aūt q̄dā serpēs q̄ sb corda cā pāe nidū fecerat. Et ifra tēp? brene pul los pduxit t cū pullis ā bulaē poterāt p/ rexit q̄dā die ad spaciādū cum pullis ex tra ciuitatē. Cū vo serpēs absēs eēt. bu/ fo nidū ei? itrauit t occupauit Serpens cū pullis rediēs t bufonē nidū occupātē vidēs. cōtra eū pugnauit. b bufonē deui/ cē nō potēat. t sic bufo niduz occupauit. Serpēs cū b vidisz caudā suā circa coz dā cāpane inuoluit t fortiē traxit t pulsa uit. acti dicēt Descēde iudex t fac mihi iu sticiā qz iniuste bufo nidū meuz occupat Judex cū cāpna audisz descēdit neinez vidēs. iterato ascēdit Hoc vidēs serpēs iterū pulsauit. Judex b audiēs descēdit t cū hpētē cordā trahētē vidisz t bufoēz locū ei? occupātē ascēdit t totū regi de nūciauit. Ait rex. Descēde t nō tm̄ bu fonē expelle sz illū occide. vt hpēs locū suū occupet. qđ t fcm̄ ē p oīa. Post hec vo vna diez cū rex i stratu suo ia cuisset hpēs camerā ītrauit. portā sq̄ in ore suo lapidē p̄ciosū. Hec cū vidisset serui. regi dixer̄t de itroitu hpētis. Ac ille Moli eū ipedire. Credo q̄ nll̄m malum mihi fiet Serpēs sup lcm̄ ei? ascēdit t vsus fa/ ciē ei? prexit. Cū vero ad oc'los ei? vis set lapidē sup os cadē p̄misit t stati ca/ meram exiuit. Cū vero lapl duos oc'los eius tetigisset. rex clarum visum recepit Mō modicū gaudēs hpētē rediri fecit sz nō ē iuēt?. lapidē secū custodiut t vitā i pace finiuit. Carissimi. Moza.

Rex iste pōt dici q̄libz hō mūda n? q̄ tenet regē seip̄m t tm̄ cec? est q̄tum ad spūalia. sed videns clare q̄tū ad tpālia Cāpana suspensa est ligua p̄dicatoz q̄ certl tēporibz bz pulsa re. Corda cāpane ē sac scriptura p quā p

dicatoz bz descēdē t vtutes atq̄ vicia i/ timare q̄mō pcōzes p vtutes poterūt ce lum ascēdere et p pcā infernū introire. Serpēs q̄ fecit nidū sub corda cāpane. ē discret? pfessoz q̄ bz se ponere sub sacra scriptura. t i nido. i. i corde pcōr̄l pullos .i. bonas vtutes pdncere. Si vero aliq̄s sens? p pt̄m fit iuiciat? bz cordā sac scrip ture pulsare tūc iudex. i. rō bz descendere t oīa p vrā pfessiōez excutere t corrigē Sz sepe pigit q̄ plati t pfessozes sunt repidi t negligētes t pgūt extra ad mūdana. Et sic subditi manēt in pic'o. Oz bufo. i. dyabol? locū occupat. Quid q̄ est faciēdum Certe vt pfessoz redeat ad pcōzez ducēdo secū pullos. i. bonas vtutes. Serpēs vero bz duo Prio poz/ rat venenū. sic sacerdos dat venenū pñie t antidotū absolutōis salutl aīe. t bz cō tra dyabolum pugre i forma do pcōzez q̄mō dyabolo est resistēdū. t sic eum de corde pcōr̄l expelles. Deiñ hpēs lapidē portauit. sic discret? pfessoz p sacrā scrip turā bz pcōri lapidē. i. rp̄z dare. de cui? vtute visuz spūalē p̄t fape t p pleq̄s vitā ekn̄ā obtinē Ql est vigilādū cōt fraudes dyaboli ne nos decipiat. C. cri

Tres erant tres socij qui pegnari pgebāt. Accidit q̄ abbatia p̄t vi/ nū panez iueire ñ poterāt t erāt famelici valdē. dixer̄t inuicem. si iste pais i tres di uidat ptes que ps nō sufficeret ex nobis ad saturādz. habeam? sanū pcaliū quō de bea? de isto pāe disponē. Ait vn?. Hic i via dormie?. q̄libz sōniū habeat t ille q̄ mai? mirabile vidit ille totū bēat panē. Rñdert alij duo. Bonū ē pcaliū t icepe/ r̄t dormiē Ille q̄ pcaliū dēorat surrexit t ip̄is dormiētib panē totaliē cōedit. nec p nicā micā socijs suis dimisit. hoc fcō soci/ os suos exatauit dicēs. Surgite velociē Et q̄libet sōnium suū dicat. Ait p? Ca russ i mirabile sōniū vidi. s. vnā scalā aure ā d celo descēdētē p quā āgli ascēderēt t descēderēt t aiaz meā vsq̄ ad celū de coz pe meo extraxerunt. quādo ibi erā p̄ez t filiū t spūsanctū vidi. t tm̄ gaudiū cir

cā aīaz meā erat qđ ocul⁹ nō vidit nec auris audiuit qđ ibidē ꝓcepi. Et istud ē somniū meuz. Aut secūd⁹. Et ego vidi q̄ dēmões cū īstrumētis ferreis ac ignitis aīaz meā ď corpe meo traxerūt et ibidem me male tractauerunt et dixerūt. Quādiu de⁹ regnat i celo ꝑmanebis in isto loco Ait tercius. Audite sōniū meū Mihi videbatur q̄ q̄dā āgel⁹ ad me venit et ait Rm̄ie vis videre vbi sūt socii tui. Rñdi. Etiam dñe. Inde nos bēm⁹ vnū panē diuidē timeo q̄ cū pane recesserit. At ille. Mō est ita. Ꝑ pais iuxta nos ē sequere me. duxit me ad portā celi. caput meū tm̄ ꝑm ꝑceptuz suū ifra portaz posui et vidi te et videbar mihi q̄ ad celuz rapt⁹ fuisti et sederes in throno aureo et mlta ciboria ac vina optima añ te. Dixitq̄ āgel⁹ mihi. Ecce soci⁹ tu⁹ habūdat i oi gaudio et abarijs ibi dē i eternū ꝑmanebit. qz q̄ sel regnū celeste itrauerit exire ñ poterit Jā mecū veni et oñdā vbi ali⁹ soci⁹ tu⁹ ē. Cū vo secut⁹ illū fuissem duxit me ad portas iferni et ibi vidi te sic dixisti i penis ḡuissimis et cū tibi q̄tidie mīstrabar pais et vinuz in magna copia. tūc a te q̄siui o carissime socie mihi displicz q̄ i isto penis iaces. tu vo rñdisti mihi q̄ q̄diu de⁹ regnat in celo ꝑmanebo. qz ꝑ merui. Surge ergo cito et totū panē comede. qz āmodo nec me nec sociū nr̄m videb. Ego vo cū vidi surrexi et sicut dixisti panē comedi.

Per istos tres socios tria genera hoiz itelligē debē⁹. Per primū saracenos et indeos. Per secūduz diuites ac potentes hui⁹ mōdi. Per tercū viros pfectos sic sūt religiosi ac ceteri hoies deū timētes. Per panē totū diū regnū celeste itelligē dem⁹. Panis iste. s. regnū celeste diuidar inter tria genera hoim ꝑm merita sua. alicq̄ mai⁹. aliqui min⁹. Primi. s. saraceni ac iudei dormiunt i pcis suis et credūt se celuz bre sibi Saraceni ꝑ ꝓmissionē machometi cuius legē tenēt. q̄ eis ꝓmisit i celo regre. Judei eē credūt ꝑ legē moysaycā illō obtinere. Ista credulitas ē q̄si sōn⁹ Scōus soc⁹ q̄ sōniauit se eē i iferno. sūt isti diuites ac

hui⁹ mōdi potētes q̄ sine aliq̄ dubitatōne ꝑ pdicatores ac confessores sciūt q̄ si i pcc̄at sine ꝑnitōe decedūt q̄ ad infernū descēdāt et ibi eternalit puniār. Et ꝙ ñ obstāte pcā sup pcā accumulāt. Et iō de diuitib⁹ scribit. Ubi sūt potētes mōdi h⁹ q̄ cū canib⁹ et auib⁹ ludebāt Mortui sūt et ad infernū descenderūt. Tercius soc⁹ scz xp̄ianus q̄ nō i pcīs nec in mala fide mortuit. ꝙ bonis opib⁹ vigilat ꝑ zelium angeli. i. spūssancti dona vitā suā sic dirigere vt panē scz regnū celeste habeat.

De memoria mortis et nō delectādo in tpalib⁹ Ca. cvij.

Erat q̄dā imago i ciuitate romana q̄ rectis pedib⁹ stabat. habebatq̄ manū dextrā extensā et sup medium digitū erat sup̄scriptio. Percute ꝙ. Imago ista a longo tpe sic stabat eo q̄ null⁹ sciebat q̄d ꝙ sīficaret. Percute ꝙ. Multi āmirati sunt et sepius ad imaginē venēr titulū respiciēdo et sic recesserūt qz sup̄scriptōnē penit⁹ ignorabāt Erat q̄dā cleric⁹ subtilis. q̄ cū ď imagie audisset mltū sollicit⁹ erat eā videre. dū āt eā vidisset et sup̄scriptōez legisset. Percute ꝙ. videsq̄ solē sup imaginem. ꝑ solis vmbrā digituz discernebat ꝑ quē dicebat. Percute ꝙ. Statī ligonē accepit et vix ꝑ distātiā trium pceduz fodiebat et q̄sdam ḡd⁹ descēdentes inueniebat. Cleric⁹ nō modice gaudēs sup ḡduz descēdit q̄sq̄ sub terra nobile palaciuz inuenit aulā intuit. videsq̄ regē et reginā et mltos nobiles i mēsa sedētes respexit et circūq̄q̄ totā aulā plenā hoib⁹ et oēs erāt vestib⁹ p̄ciosis induti null⁹ ex oīb⁹ vnicū vbuz ei loq̄bar. Respexitq̄ ad vnū āgulū et vidit lapidē politū q̄ vocar carbūculus. a q̄ tota dom⁹ lumē recepit. Et ex opposito carbūculi i āgulo hoiem stātē bñtēq̄ in manu sua arcū patū cū sagitta ad pcutiē dū. et i frōte ei⁹ erat scriptū. Ego sum q̄ sū. null⁹ arcū meū vitare ꝑt. et ꝑ papue carbūculus ille q̄ relucet tā splēdide. Clericus cū ꝙ vidisset āmirabar. cameram intrauit et mlieres pulchritudinas i purpura et pello opantes inuenit et nullū vbuz ei dixerūt

Deinde stabulum eq̄z intrauit et optimos eq̄s et asinos et sic de ceteris inuenit. eos tetigit. et ad tactuz sui lapides apparuerūt Hoc facto oīa habitacla palacij visitauit et q̄q̄d cor ei⁹ desiderat ꝙ inuenit. Deinde sic ꝑ pus aulā itrauit et de recessu cogitabat ac i corde suo dicebat Mirabilia vidi hodie et q̄q̄d cor desiderat ꝙ poterat inuenire. Dex tm̄ nullus dictis meis credet de istl q̄ vidi. Et iō bonū ē i signū veritatis aliq̄d mecuz portare. ad mēsā supiorē respexit ciphos aureos ac cultellos optimos vidit ad mēsā accessit vnuz ciphū cuz cultello de mēsa leuauit vt secum portaret. Cū vo i sinu suo collocasset. imago q̄ in angulo cū arcu et sagitta stabat ad carbūculū sagittā direxit et illū ꝑcussit et i multas ptes diuisit. Incōtineti tota aula facta ē sic nox tenebrosa. Cleric⁹ videns totalit ē contristat⁹ viā exeūdi ꝓpter nimiam obscuritatē inuenire nō poterat Et sic ibi eodem palacio misera morte mortuus est.

Quisquis ista imago q̄ dic̄ ꝑcute hic ē diabol⁹ q̄ circuit q̄rēs quē devoret q̄ hz manū extēsā. i. potestatē sup pctōres recipiēdos. q̄ dicit ꝑcute ꝙ. i. hoi auaro dic̄ ꝑcute ꝙ i terra mūdana appetēdo. cor tuū i terrenis ponēdo. Cleric⁹ q̄ venerat p⁹ q̄z alq̄ recesserūt ē hō cupid⁹ siue auar⁹. qz sic bon⁹ cleric⁹ die ac nocte studet vt sciaz sibīpi ꝑimat et alios doceat nec latiari poterit q̄n sp noua inuenit. Eodē mō hō cupid⁹ die ac nocte studet i terra et mari quō poterit bōa mūdana acq̄rere nec oculi ei⁹ satiant. Et iō ꝓ tales dic̄ Seneca Cū oīa pctā senescunt sola cupiditas iuuenescit. Illi q̄ venēr ad imaginē sūt boni xp̄iani et ꝑcipue religiosi. q̄ mōm respiciunt q̄tuz ad victū et vestitū et sic recedūt nec sup̄scriptōez diaboli curāt tales pericula euadēt. Cleric⁹ vo ꝑ vmbrā digiti i terra ꝑcussit. sic auar⁹ ꝑ vmbrā. s. mōi vanitatez q̄ ē q̄si vmbra trāsiens. accipit ligonē. i. cor⁹ cōdensuz et assensuz ac itellectuz ꝑ q̄ diuitias mōi incipit fodere Cū vo ḡd⁹ inuenit descēdit. Primus ḡd⁹ est

supbia. Secōus ꝓcupia oculoz. Tercius cōcupiscētia carnis. Per istos ḡd⁹ et alios diuersos. cupid⁹ descēdit et pulchrū palaciū vt ei videt plenuz hoīb⁹ ac vanitatib⁹ inuenit. s. mōm istū in q̄ et i q̄bus miser hō miro mō delectar. imago q̄ cū arcu stabat ē mors q̄ sp ē ꝓata quēlibz nr̄m percutere sic dicit scriptura Ego sū. s. mors qz mlto tpe i mōdo isto introducta sū per ꝓphām ꝑmi parētis. Et null⁹ poterit q̄tū cūq̄z diues generos⁹ aut fortis arcū meū euadere. Carbunculus ē vita hois q̄diu vita i eo manet dat ei lumē carbūculus id ē vitā ꝑt bre. ꝙ tñ anar⁹ meli⁹ credit ac spat viuere. Et bona mūdana q̄ intelligunt ꝑ ciphū et cultellum i sinu suo. s. i arca sua credit includere. veniet mors et percutiet cuz sagitta. i. cuz ḡui infirmitate vitā suā et stati fit obscuritas intrā q̄ oñes sensus lumē suū ac vtutē amittūt et iacet cor⁹ ibi mortuū et miserabilit. qz infra triduū incipit fetere. tunc diabol⁹ aīaz rapit. amici et ꝓsāguinei bona sua q̄ cuz maledictōe dei acq̄siuit. obtinebit cadauera terra ac vermes cor⁹ occupabūt. Et sic nihil pctōri relinq̄t nisi pena eterna Studeamus tē

De ꝓmissiōe et fideli ꝓstātia Ca. cviij.

Erat q̄dā imꝑator. in cui⁹ imperio erāt duo latrones adinuicez ꝓfederati iuramīto vt null⁹ aliuz dimitteret i ncēitate ꝙ q̄libz ꝑ altero vitā poneret. mlta mala adinuicē ꝑpetrauerunt. s. furtuz et homicidiuz Accidit sel q̄ vn⁹ sine alq̄ oculeo abīte cuz furto captus erat et i carcerē i ꝓdib⁹ posit⁹ Qđ audiēs soc⁹ ei⁹ alt latro ad eum venit et dixit Rm̄ie socie dic mihi i fide i q̄ ligati sum⁹ qđ fiet tibi At ille Et mihi videtur mori debeo qz ꝑphēs⁹ suz cuz furto si velles tm̄ facere istō qđ tibi dixero sp essez tibi obligat⁹ Uxorē et puulos ac familiam habeo de eis nihil ordinaui nec ď bonis meis si i loco meo posses expectaē in carcē ꝑ me ꝙ poter a iudice iq̄rere donec ad domū vadā et ď vxore et ď faīalia et ď bois meis ordiauero et tpe debito reuer-

tar⁊ liberabo te. At ille. Istud sat⁹ fide li⁹ adimplebo. Perrexit ad iudicē ⁊ ait Dñe mi amic⁹ me⁹ capt⁹ ē i carcere posi t⁹ mortē vt credo euadere ñ pr. Si pla cet tñ vnā petitōez a vob pero vt eñ li cētiet⁹ q̄ ad domū ꝓpriā accedere possit. vt añ mortē suā de vxore⁊ familia pote rit disponere. Ego vo vt ō eo sis secur⁹ loco suo i carcere remanebo donec vene rit Ait iudex. Tali die iudiciū de eo ac ō aliis fiet Si vero eodem die non vene rit q̄d ad ꝺ rñdeb. At ille Dñe oēz se curitatē q̄ tibi placz adiplebo q̄ si ñ ve nerit ꝓ ei⁹ amore mortē sustinebo Ait iudex. Petitōez tuā exaudiā ita tñ q̄ te in viculis habeā q̄uscz ipe redierit Et il le Dñ placz mihi Tūc iudex posuit ipm i carcerē⁊ aliū libere misit abire. Ille ve ro domū recessit de vxore ꝓle⁊ familia ordiauit⁊ tādiu morā fecit. s. ad tercium diē iudicij i q̄ oēs malefactores corā iu dice sūt pñtati int⁹ alios ille q̄ ꝓmpte se carceri obtulit. ꝓ amico suo est pñtat⁹. Ait ei iudex Ubi ē amic⁹ tu⁹ q̄ hodie de beret redire⁊ te liberare ac saluare. At il le. Dñe spero q̄ ñ deficiet Judex vo diu expectabat si veniret⁊ nōdū veit. statim dedit ꝓ sniam vt ad patibulū ducerē⁹. Et sic factū ē. Cū vo ad patibulū venisset. Ait ei iudex. Carissime. iputes tibi⁊ nō mihi q̄ nūc morieris dixisti q̄ amic⁹ tu⁹ veniret⁊ te liberaret. Ait ille, Dñe ex q̄ mori debeo ista⁹ peto vt āte mortē mea pulsare potero Ait iudex Cui⁹ mōi pul satio erit illa. Qui ait Añ mortē meaz tribo viabo clamare Et ille Mihi placz Ille icepit alta voce clamare ꝓmo secū do. tercio. respexit circūq̄z⁊ hoiez agili cursu veniētē vidit a longe⁊ ait iudici Mortē meā differas ecce hoiez venien tē video. forte iste ē soc⁹ me⁹ q̄ me ho die liberabit. Judex vo cū ipm veniētez audisset⁹ expectauit. Et ecce soc⁹ ei⁹ veit et ait O dñe ego sū ille q̄ ō. bonis meis vxore⁊ amic. meis dispositi⁊ amic⁹ me⁹ interi i piculo mort⁹ ꝓ me steteri Illū libe re ꝓmittas abire qz par⁹ sū ꝓ pctis meis mortē sustinē Judex respexit eū⁊ ait O carissime dic mihi cām. qre adeunice⁹ es⁹ ita fideles. Et ille. Dñe a puericia q̄libz alia fidē dedit vt i oibo fideles essem⁹ Et h̄ ē cā qre ipe i loco meo se posuit q̄uscz de domo mea ordinasse. Judex ait Ex q̄ ita ē tibi mortē remitto⁊ sit⁹ mihi fide les. de cetero mecū manebit⁹⁊ de p̄beda les. Ait ille. Dñe vob nccia ꝓuidebo ꝓ oia. At illi Dñe oēz fidelitatez ām⁹ ꝓmittim⁹ vob Ju dex igit⁹ eos recepit ad gratz⁊ oēs iudicē laudabāt. q̄ fecit eis talē misericordiam

Existe ip̄atoz ē pr celestl. duo latrones aīa⁊ corp⁹. q̄ fā sunt ꝓ pctm̄ socij. s. i bapmo adiunctē vniti ita q̄ q̄libz alteri fidē dedit aliū in nccitate ñ deficē qñ dixer⁹. abrenūtō dia bolo⁊ pompis ei⁹. ⁊ p⁹ h̄ fā sūt socij in oīb⁹ opib⁹. h̄ vn⁹ sine alio ē capt⁹⁊ ad uinculat⁹ qñ hō mortalit⁹ peccat aīa sub iugo diaboli manet. Alt⁹ loq⁹. s. corpus hiade i delicijs suis vacat. Sz bon⁹ xpian⁹ deo dilctis cū intelligit q̄ aīa i pctis ta cet⁊ p ꝓnis i carcē diaboli hz se offerre loco ei⁹ h̄ ē i loco pnie ꝓmanē q̄uscz aīa ad vxorē. i. ꝓsciaz ꝓgat⁊ cū ea disponit de ple⁊ familia. i. de diuinis p̄ceptis⁊ pec cat⁹ q̄t⁊ q̄ntū ꝑ diuina p̄cepta deliq̄t.⁊ q̄diu in pctis ꝓmāsit⁊ ꝓ q̄libz pctō dz satisfacē deo Sz dic mihi quō. Certe p oronē. ieiuniū elimā. Interi corp⁹ dz da mare triā vicz. Pria vox ē amara ꝓtinō Scda integra cōfessio. Tercia plena satis factō. Strati ad istos clamores aīa q̄ iaz domū ꝓscie disposuit ad te viet i forma debita⁊ ābo. s. corp⁹ taīa regnabūt i et na tabernacula. Ad q̄ nos ducat dñs no ster ihesus christus ⁊c

Quos ditat diabolus ꝓ auaricā i fi ne decipit ad gehennam Ca. cx.

Uidā faber diues iuxta mare in q̄dā ciuitate manēs valde aua r⁹⁊ mal⁹ erat multā pecuniā col legit⁊ vnū trūcū ipleuit⁊ ipm iuxta ig nez posuit i ꝓspectu oīm vt null⁹ de eo su spitōez haberet q̄ pecunias ꝓtineret. Ac cidit sel cū oēs sono essent oppressi mare

domū itrauit int⁹ q̄ trūc⁹ cū pecunia na tabat⁊ q̄ñ mare recessit trūcū secū abstu lit.⁊ sic trūc⁹ natabat ꝓ mare multa milia ria q̄uscz puenerat ad vnā ciuitatē i q̄ er at q̄dā hō q̄ cōe hospitiū habebat. Hō il le māe surrexit videns trūcū natare ad ter rā duxit credēs nihil aliō esse q̄z q̄dā li gnū ab aliq̄ ꝓiectū vl⁹ derelictū. Ille hō erat valde liberal⁹⁊ larg⁹ erga pauperes et peregrinos. Accidit vna die q̄ pere grini i ei⁹ domo hospitati sūt⁊ erat tp⁹ frigidissimū hospes cū securi lignū scidit et p⁹ tres vl⁹ ātruoz ict⁹ sonitū audiunt. Deinde scidēs⁊ pecuniā inueniēs gauis⁹ est⁊ sub custodia posuit si aliqs veniret cui⁹ essz reddē vellet. Faber vo de ciuita te i ciuitatez iuit q̄rēdo pecunias suas ve nit ad ciuitatez⁊ ad domū hospitis q̄ trū cū inuenit. Cū mētione de trūco ꝓdito fa ceret. audiēs hospes intellexit q̄ pecunia ei⁹ fuit. cogitauit intra se. Jā ꝓbabo. si volū tas dei fuerit vt pecuniā ei reddā. Fecit fi eri hospes tres pastillos de pāe. Primū ipleuit terra Scōz ossibo mortuoz Ter ciū cū pecunia quā inuenit i trūco Hoc fa cto dixit fabro. volum⁹ ꝓmedē tres bo nos pastillos de optimis carnibo q̄s ha beo. quecūq̄z elegerī sufficiētē hēbis. Fa ber vo vnū p⁹ aliū leuauit. pastillū ple nū terra magis ponderātez inuenit⁊ illū elegit. Et ait hospiti. Si pl⁹ indiguero il lū secū dū eligo. ponēs manū sup pastil lū plenū de ossibo mortuoz. terciū pastil lū tibi habeas. Hospes h̄ videns. i corde suo dicebat. Jā clare video q̄ voluntas dei ñ ē q̄ ille miser pecuniā suā hēat. sta ti pauperes ac debiles cecos⁊ claudos⁊ i pñtia fabri pastillum aperuit⁊ ait. Ecce miser pecuniā tuā quā manibo tuis tradi di. tu port⁹ pastillos de terra⁊ de ossibo mortuoz elegisti. Et bñ. qz deo ñ placu it vt pecuniā illā rehaberes. Hospes sta ti corā oculis suis totā pecuniā illā inter pauperes diuisit. Et sic faber cum ꝓfusiōe magna recessit Moralizatio Carissi.

Aber iste ꝑt dici q̄libet hō mun dan⁹. q̄ potius nitit⁹ mūdo fui re q̄z creatori nr̄o. Set truncuz istū vn diq̄z clausū coz cuiuscūq̄z auari intelligit q̄d sp ē clausuz q̄ ad celestia. pecunia in clusa sunt q̄dam opa meritoria q̄ aliq̄n miser hō cōmittit. ex timore dei cōpulsus Mare⁹ q̄d fluit⁊ refluit ē mūdus iste q̄ rapit de corde auari quicq̄d boni cōmise rat. nō tm̄ virtutes q̄s i baptismo recepit sed bonas cogitatōes cordis Matb. v. Ubi ē thesaurus tu⁹ ibi ē⁊ cor tuū Ho spes q̄ truncū inuenit est bonus plat⁹ vl⁹ ꝓfessor discret⁹ q̄ tenet⁹ circa pcrōes di ligentiā br̄e⁊ eoz corda⁊ facta scrutari⁊ inuestigare quō poterūt ad vitā rectiru dinis duci. Ubi hō tenet⁹ seq̄ viā ꝑ quā poterit salutē inuenire. s. ad ꝓfessionē cur rere⁊ i domo ecclesie hospitari⁊ dei p̄ce ptis obedire. Tūc ꝓfessor dz ipi tres pa stillos oñdere vt vnū eligat ō istis ꝑ quē famē pcti extinguē possit. Prim⁹ eni pa stillus erat plen⁹ terra.⁊ designat mun dū. quē si mūdan⁹ hō elegerit i vita ista nihil aliud inueniret nisi terrā purā. i. se pulchrū vix septē pedes ꝓtinēs. Qz oē qđ ē in mūdo aut ē supbia vite aut cōcu piscentia oculoz aut ꝓcupiscētia carnis. imo totus mūd⁹ ē in maligno posit⁹ Er go de illis q̄ mūdana eligūt. Memento ergo hō. qz cinis es⁊ i cinerē reuerteris Sc̄dus pastill⁹ erat plen⁹ ossibo mortu oz̄. ⁊ signat carnē. i. carnales homies vt sūt ocioli gulosi luxurioli. Qui cū oī stu dio itēdūt carni placere. Cōtra tales di cit ap̄lus. Si ꝓm carnē vixeritis. morieminī Tūc inuenier⁹ opa vra ōsi ossa arida q̄ ni hil aliō valēt nisi vt cōburāt. Ue q̄ illis q̄ illū pastillū. s. carnales delicias eligunt Tert⁹ pastill⁹ erat plen⁹ argēto⁊ auro puro⁊ ille designat celū empireū i q̄ est thesaur⁹ infinit⁹. Pauci sūt respectiue q̄ manū ad illū pastillū ponāt. Unde Mat. vij. Lata ē via q̄ du. ad iferos. stricta q̄ du. ad ce. iō pauci p eā ābulāt. Quid ē q̄ fa cīēdū Certe vocādi sūt pauperes⁊ debiles id ē iusti atz sci q̄ i vita ista p tribulatōes⁹ miras ꝓpt⁹ deū trāsierūt⁊ miras miserias sustinuerūt. Talibo dicit⁹ illō Mat. xxv. Uenite benedicti pa. mei p. reg. qō vo

bis pa. est. Ad quod nos ꝓducat ꝛc̃

De mirabili errantiũ reuocatione ꝛ afflictoꝝ pia cõsolatione ¶ Ca. cx.

TRaianus imꝑator regnauit in cui⁹ ꝑterio erat q̃dã mlesnoie placid⁹. q̃ erat mgr militie ex ꝓte ꝑatoris. Iste erat i opib⁹ mie valde assidu⁹ ꝫ tñ ydolorũ cultui vẽdit⁹. Habebat ãt vxorẽ ei⁹ dem rit⁹ ꝛ mie exñtẽ. duosq̃ filios ex ea ꝓcreauit q̃s iuxta suã nobilitatẽ magnifice educauit. Et qz mie opib⁹ sedule insistebat ad viã virtutis meruit illustrari. Quadã eni die cũ venatione insisteret gregez ceruoꝝ repperit inꝛ q̃s vnũ ceteris spetiosiorẽ ꝛ maiorẽ ꝑspexit. q̃ ab alioꝝ societate discedẽs i siluã vastiorẽ ꝑsilijt. vñ cũ alijs militibus circa ceteros ceruos occupari eẽnt Placid⁹ illũ toto nisu ifeq̃batur. Quẽ cũ tot⁹ vinb⁹ insequerẽ. ceru⁹ rãdẽ sup q̃ndã rupẽ altitudinẽ cõscẽdit ꝛ placid⁹ appians q̃liꝛ eũ capere posset i aio sedule cogitauit. Qui cũ ceruũ diligẽter inspiceret ꝛ vidit inꝛ cornua ei⁹ formã sacre cruc. supꝫ solis claritatẽ fulgẽtẽ. ymaginẽ ihu xpi q̃ ꝑ os cerui sic olim ꝑ asinaz balaã sic ei locut⁹ ẽ dicẽs. O placide q̃d me inseqũris. Ego tui gr̃a i ꝫ aiali apparui tibi. Ego sũ xp̃s quẽ tu ignorãs colis. Elemosine tue corã me ascẽderũt. Et ob hoc veni vt ꝑ hũc ceruũ quẽ venabaris ego q̃z venarer teipm. ¶ Aliq̃ tñ dicũt q̃ ipa imago q̃ inꝛ cornua cerui apparuit hec verba ꝓtulit. Hoc audiẽs placid⁹ nimio terrore corrept⁹ ẽ. De equo in terrã cecidit. ꝛ p⁹ vnã horã ad se rediens de terra surrexit ꝛ ait. Reuela mihi q̃d loq̃ris. sic credã i te. Et ait xp̃s Ego sũ xp̃s placide. q̃ celũ ꝛ terrã creaui. qui lucẽ oriri feci ꝛ a tenebris diuisi. q̃ dies ꝛ ãnos ꝓstitui. q̃ hoiem de limo terre formaui. q̃. ꝓter salutẽ hũani generis in terris i carne apparui. Qui crucifix⁹ ꝛ sepult⁹ tercia die resurrexi. Audiẽs hec placidus irex i terrã cecidit ꝛ ait. Credo dñe q̃ tu es q̃ oĩa fecisti. ꝛq̃ errãtes cõuertis. Et dixit ad eũ dñs. Si credis vade ad eꝑm ciuitatẽ ꝛ facias te baptizari. Cui placid⁹. Quis dñe vt hec eadez vxori mee nunciẽ ꝛ filijs. vt ꝛ ipi pariter in te credãt. Cui dñs. Mũcia illis vt et ipi pariter tecũ mũdẽt. Tu q̃z die crastina hinc venias vt tibi rursũ appareã ꝛ q̃ futura sũt plenius pandaz. Cũ g̃ placid⁹ domũ venisset ꝛ hec vxori i lecto renũciasset. exclamauit vxor ei⁹ dicẽs. Dñe mi et ego alia nocte trãsacta vidi dicentem mihi. Cras tu ꝛ vir tu⁹ ꝛ filij tui ad me venietis. Et nũc cognoui q̃ ipe ẽ xp̃s. Mane reuertentes g̃ media nocte ad eꝑm ciuitatis rome q̃ eos cuz magno gaudio baptisauit ꝛ placidũ vocauit eustachiũ. vxorez theosbitã. Et filios ei⁹ theosbitũ ꝛ agapitũ ¶ Mane facto Eustachius sic cõsueuerat ad venatiõez ꝓcessit ꝛ ꝑe locũ veniẽs milites suos q̃si sub obtẽtu inuestigãde venatiõis dispsit. statiq̃ in loco formã prie visionis aspexit. cadẽsq̃ i terrã i facie suã dixit. Supplico dñe vt manifestes q̃ ꝓmiseras seruo tuo Cui dñs Btũs es eustachi qui acceptisti lauacrũ gr̃e mee. q̃ mõ diabolũ supasti. Et mõ eũ q̃ te decepat ꝓculcasti. mõ apparebit fides tua. Diabol⁹ enim eo q̃ ipm vereliq̃sti. ꝫ te seuiet ꝛ varijs modis armatur. Oportz ei te multa sustinere vt accipias coronã victorie ¶ Oportz te multa pati vt de altra seculi vanitate hũilieris ꝛ rursus spũali⁹ diuitijs exalteris. Tu g̃ ne timeas nec ad gliaz ꝓstinã respicias q̃a ꝑ tẽptatiões oꝝ te altrez Job temonstrari. ꝫ cũ hũiliat⁹ fueris venĩã ad te ꝛ in gliaz pristinã te restituã. Dic g̃ mihi si tẽptatiões mõ vis sustinere aut in fine vite tue. Dicit ei eustachius. Dñe si oꝝ ita fieri mõ iubẽ tẽptatiõez accedere ꝫ virtutẽ patie tribue. Cui dñs Fortes esto te qz gr̃a mea custodiet aias vias. Sicq̃ dñs i celũ ascẽdit ꝛ eustachius domũ redies. hec vxori sue nũciauit ¶ Post paucos igit̃ dies mors pestifera cunctos suos ꝛ ãcillas ei⁹ iuasit ꝛ vnũ sos occidit. De iñ ꝑ alios dies oẽs eq̃ ꝛ oĩa ei⁹ pecora subito iterierũt. q̃dã ãt celestes ei⁹ virtutes

dationẽ videtes ꝑ noctẽ i domũ ei⁹ irruentes cũcta q̃ reperũt asportauerũt ꝛ totã domũ auro ꝛ argẽto ꝛ rebꝰ alijs spoliauerũt. Et ipe cũ vxore sua ꝛ filijs grãsseo agẽs nocte nud⁹ aufugit. Qui rubore verẽtes egiptũ ꝑgebãt. totaq̃ ei⁹ possessio ꝑ rapinã maloꝝ ad nihilũ ẽ redacta. Rex ãt totusq̃ senat⁹ ꝑ magnũ militũ tãstrẽuo militũ colebãt eo q̃ nullũ indiciũ de eo reperire poterãt. Cũ ãt iter agerẽt apꝛopinq̃uerũt mari ꝛ inuenientes nauim. i ea nauigare ceperũt. Videns ãt dñs nauis vxorez eustachij q̃ pulcra eẽt nimis. ipam habere desiderauit. Cuz vo trãsfretassent naulũ ab eis exigebat. nõ hñtib⁹ illi vñ solueret. iussit ꝑ naulo retinere vxorẽ volẽsq̃ eaz secũ habere. Qd vt eustachi⁹ audiuit nullaten⁹ cõsẽtire voluit. Eo ꝓdicẽte inuit dñs nauti. suis vt eũ i mari ꝓcipitarẽt. vt sic vxorẽ suã habere posset. Qd vt eustachi⁹ cõperisset vxorẽ eis tristi reliq̃t. ꝛ duos ifantes accipiẽs ingemiscẽs ibat dicens. Ve mihi ꝛ vobis qz mat̃ vẽa alienigene matito tradita ẽ. ꝓueniẽsq̃ ad quẽdã fluuium ꝓpe aq̃z abũ dãtiã ñ ẽ ausus cũ duob⁹ filijs ꝑtrãsire ꝫ vno arca ripã flumis relicto alterz trãsportabat. Qui cũ fluuium trãsfretasset illũ ifantẽ quẽ baiulauerat supra trã posuit. ꝛ ad accipiẽdũ alium festinauit. Cũ ãt circa mediũ flumis pueniss. ecce lup⁹ cõcit⁹ venit ꝛ ifãtẽ quẽ deposuerat rapiẽs in siluã fugit. Qui re eo despat⁹ ad aliũ festinauit. Sz cuz abiret. leo aduenit ꝛ alterz ifãtẽ rapuit ꝛ abscessit. vñ eũ seq̃ nõ valẽs cũ eẽt i medio fluminis cepit plãgẽ ꝛ capillos suos euellere. volẽs se i aquã ꝓicere nisi eũ diuina ꝓuidẽtia ꝓhibuisset. Pastores ãt videntes leonẽ puerz vnũ portãtẽ. eũ cuz caibo ꝑsecuti sũt. Per diuinã ãt dispensationẽ leo puerz illesuz abijciens recessit. Quidã insup aratores p⁹ lupũ clamãtes de ei⁹ fraudib⁹ puerz aliũ ꝛ columẽ liberarũt. Utriq̃ vo pastores ꝛ aratores d⁹ vno vico fuerũt ꝛ penes se pueros nutrierũt. Hoc ãt eustachi⁹ nesciebat. ꝫ merẽs ac plorãs ibat dicẽs. Heu mihi q̃a añ vt arbor pollebaz. ꝫ mõ pẽit⁹ nudat⁹ sũ. Heu mihi qz multitudie militũ circũdari solebã. ꝫ mõ sol⁹ remanẽs. nec filios ꝓcessus sũ habere. Demi dñe te mihi dixisse. Quia oꝝ me tẽptari sic Job. Ecce plusq̃ iob aliq̃d in me fieri vides. Ille ei etsi oib⁹ nudat⁹ fuerit. tñ stercus habuit sup q̃ sedere potuit. Mihi ãt nihil horꝝ remãsit. Ille aues sibi cõpatientes hũit. Ego feras habui inimicos q̃ filios meos rapuerũt. Illi vxor ẽ relicta a me vo ablata. Da requiẽ dñe ꝫbulationib⁹ meis ꝛ pone custodiã ozi meo. ne te clinet coz meũ in vba malitie ꝛ ejiciat a facie tua. His dictis cũ lacrimis ad quẽdaz virũ abijt. ꝛ data sibi mercede agnos illoꝝ boim ꝑ ãnos. xv. custodiuit. Filij ãt ei⁹ i altero vico sũt educati. nec se frẽs esse sciebãt. Dñs ãt nauis vxorẽ eustachij cõsuauit. nec eã ille alienigena cognouit. Sz post⁹ eã tractã dimittes vitã finiuit ¶ Imꝑator ãt ꝛ ꝓlis roman⁹ ꝓsimũ ab hostib⁹ molestabat̃. ꝛ recordat⁹ placidi q̃ strẽnue ꝓ eos dimicasset de ei⁹ subita mutatiõe pluries tristabat̃. direxitq̃ multos milites ꝑ diuersas mũdi ptes. ꝓmittẽs oĩb⁹ q̃ eũ inuenirẽt multas diuitias ꝛ honores. Quidã ãt ex militib⁹ q̃ aliquã do placido mĩstrauerãt ad ipm vicũ i q̃ degebat venerũt. quos placid⁹ d agro venit ꝓsideras eos ex iocessu ꝓtin⁹ recognouit ꝛ ingemiscẽdo ꝓturbari cepit cogitãs dignitatẽ quã olim hũit ꝛ i corde suo dixit. Dñe sic istos q̃ aliqñ mecũ fuerũt ꝑt̃ spem nũc vidi da vt ꝓlugez meã videre possim. nã de filijs scio q̃ a feris comesti sunt. Ecce ei ad eũ vox dicẽs. Confide eustachi qz cito honorẽ tuuz recuꝑab⁹ ꝛ filios ꝛ vxorẽ recipies. Cũ igit̃ militib⁹ obuiassz ipi eũ mime cognouerũt. Cum q̃ eũ salutassent q̃sierũt si aliquẽ ꝑegrinũ noie placidũ cũ vxore ꝛ cũ duobus filijs cognosceret. Ille ãt se nescire ꝓfessus ẽ. ad p̃ces tñ ei⁹ i hospiciũ diuertẽt

ꝙ placid⁹ eis ꝟuiebat. ꝙ recolẽs ꝑstinuꝫ statꝰ suꝰ lacrias ꝓtinere ñ poꝑat. Egressus aũt foras faciẽ suã lauit. ꝙ iterꝫ rediẽs eis ꝟuiebat. Illi vo ꝓsiderãtes admiracẽ dixerũt. q̃ꝫ sillis ẽ ꝟ hõ illi quẽ q̃rim⁹ Et rñdẽs alt⁹ dixit. Ego ẽ sillis ẽ. Cõsidere m⁹ igiꝭ si ꝟꝫ signũ cicatric̃ i capite. qõ si bi i bello accidit ipe vo ẽ. Et respiciẽtes ꝙ signũ videtes ipm eẽ quẽ q̃rebãt ꝓtinus cognouerũt. ꝙ insiliẽtes ꝙ osculãtes eũ ꝰ vxore sua ꝙ filijs saꝓatati sũt. Qui dixit eis q filij mortui eẽnt ꝙ vxor vetẽta. Elicini aũt oñs ad spectaculũ cõcurrebãt. Dñ milites ꝟtutẽ ꝙ ꝑmã gl̃az narrabãt tũc ꝑceptũ ipatoris milites ei exposuerũt ꝙ optis vestimẽtꝫ ipm induerũt ꝟ⁹ iter. xv. diex ad ipatorem vnerũt. Qui e⁹ aduẽtũ audiẽs eidẽ ꝓtin⁹ occurrit ꝙ i osculapacifica ei⁹ ruit. Narrauitq̃ oĩb⁹ ꝑ ordiez cũcta q̃ sibi acciderãt. statim ad magisterũ militie trabiꝭ ꝙ idẽ officiũ qꝰ habuerat ꝑus exercere cõpelliꝭ q̃ nũeratꝰ militib⁹. ꝙ paucos ꝫ hostes esse cognoscẽs. iussit tyrones colligere per oẽs ciates ꝙ vicos. Contigit aũt ꝙ illã frã describi i q̃ filij sui educati fuerant vt darẽt duos tirones. Vniuersi aũt ei⁹ loci incole illos duos iuuenes tã q̃ ꝑ ceteris aptiores magistro militũ cõsignauerũt. Videẽs g̃ illos duos iuuenes elegãtes ꝙ mox honestate compositos. cũ sibi plurimũ placuissent inꝭ ꝓmos i acie ordinauit. ꝙ sic ꝓfect⁹ ad bellũ subiectũ hostib⁹ exercitũ suũ trib⁹ dieb⁹ i q̃dã loco vbi vxor sua hospita manebat requiescere feꝯ. vbi hospitati sũt filij. igr̃ates tñ oĩno q maꝯ sua essꝫ. ꝙ sedẽtes circa meridiem ꝙ mutuo cõfabulãtes. exponebãt sibi iuicẽ de ifãtia sua. Maꝯ vo illox duox iuuenũ ecõtra sedẽs q̃ ipi referebãt attẽtius audiebat Dixit maior minori. Ego duꝫ infãs essꝫ. nihil oĩo recolo nisi q vilectissim⁹ pater me⁹ magister militũ erat et maꝯ mea valde specioſa. Duosq̃ filios habuit scꝫ me ꝙ aliũ minorez me. Qui etiã ipe ali⁹ fraꝯ me⁹ valde speciosus erat Accipiẽtesq̃ nos scꝫ me ꝙ fratrẽ meuꝫ

ꝯentes nr̃i egressi sũt de domo paꝯna nocte. ingressiq̃ sũt ãbo sil nauẽ me ꝙ fratrẽ meũ secũ recipiẽtes. nescio tñ q̃ euntes Cũq̃ aũt de naui egrederemur maꝯ nostra qñ̃o nescio i mari relicta ẽ. Pater vo nr̃ portãs nos duos. ꝑgebat flẽs. ꝑuenies̃q ad quẽdã fluuiũ trãsiuit cũ frẽ meo minore ꝙ me sup ripã flumis relict Cũ ãt reuerteret⁹ vt me accipet lup⁹ ꝛe nit ꝙ illũ ifãtẽ rapuit ꝙ añq̃ ad me appropinq̃ret leo de silua exiens me rapuit ꝙ i siluã duxit. Pastores vo me de ore leonis eripuerũt ꝙ nutrit⁹ sũ i illa possessiõe i q̃ ꝙ ipe scis ꝙ nõ potui sare q̃d factũ sit de pẽ meo neq̃ de frẽ. Audiens hec minor fraꝯ cepit flere ꝙ dicere. Per deũ vt audio fraꝯ tu⁹ ego sũ. Quoniã q̃ me educauerũt mihi dixerũt qñ̃o me eruerũt de fauab⁹ lupi Et i ãplexib⁹ ruẽtes osculabãꝯ semuicẽ ꝙ fleuerũt Audiẽs ꝟ mr̃ eox ꝙ ꝓsiderãs q euẽtũ ita seriatim dixiss̃et diu apud se tractauit si filij sui essẽt. Alia ãt die mgr̃m militũ adiit ꝙ intꝛpellauit dicẽs. Dep̃cor te dñe vt me ad patriã tuã ꝓduci iubeas. Ego sum de romanox ꝙ ꝟ pegrina sũ. Hec dicẽs vidit i eo sig̃ marini sui Et eũ cog̃scẽs cũ iã se ꝓtinẽ ñ possꝫ ꝓcidit ad pedes ei⁹ ꝙ ait. Precor te dñe vt mihi exponas ꝑstinã vitã tuã. puto ei q tu sis placid⁹ mg̃r mi litũ q̃ alio noie eustachi⁹ noiaꝯ quẽ saluatox ꝓuertit q̃ talẽ ꝙ talẽ tẽptatõꝫ sustinuit. cui vxor q̃ ego sũ i mari ablata fui que tñ ab oi corruptõe ꝟuata sum Que duos filios agapitũ ꝙ thxosbitũ habuit. Audiẽs ꝟ eustachi⁹ ꝙ ipam diligẽꝯ cõsiderãs vxorẽ suã eẽ recoguit ꝙ lacrias ꝑ gaudio fudit. Ampaꝫ osculat⁹ ẽ glificãs deuꝫ q̃ solaꝯ afflictos. Tunc dixit ei vxor sua. Dñe vbi sũt filij nr̃i. Qui rñdit. Aferis capti sũt Et exposuit ei qñ̃o eos ꝓdidit Et illa Grãs agam⁹ dño. puto ei vt quẽadmodũ de⁹ donauit nob vt iuenire m⁹ nos iuicẽ. Dabit etiã recognoscẽ nob filios nostros. At ille. Dixi tibi q a feris deuorati sunt. Cui illa. Hesterna die se dens i horto audiui duos iuuenes sic ꝙ sic

suã ifãtiã exponẽtes credo q sint filij nr̃i interroga eos ꝙ dicẽt tibi Cognoscãs ãt eu stachi⁹ eos ꝙ audiẽs ab eis ifãtiã suã recognouit q filij sui erãt. Et ãplectentes eos ipe ꝙ maꝯ sup eox colla plimũ fleuerũt ꝙ crebri⁹ eos osculabãꝯ Quis aũt exercit⁹ plimũ gaudebat de iuẽtõe eox ꝙ de victoria barbarox. Cũ igiꝭ rediret cõtigit iã traianũ obijsse. ꝙ successisse ei pe iorẽ i scelerib⁹ noie adrianũ. Qui ꝑ victoria obtẽta ꝙ iuẽtõe vxoris ꝙ filiozũ magnifice eos suscepit ꝙ magnũ cõuiuiũ ꝑparauit Alia ãt die ad tẽplũ ydolox ꝓcessit vt ibi sacrificaret ꝑ victoria barbarox. Videẽs ãt ipator q eustachi⁹ nec ꝑ victoria nec ꝑ iuẽtõe snox sacrificare vellet. hortabaꝯ vt sacrificiũ imolaret. Cui eustachi⁹. Ego xp̃m deuꝫ colo ꝙ illi soli ꝟuio ꝙ sacrifico. Tũc ipator ira replet⁹ ipm cũ vxore ꝙ filijs i harena statuit et leonẽ ferocẽ ad eos dimitti feꝯ. Accurrẽs vo leo ꝙ dimisso capite q̃ eos adorãs ab eis hũiliꝭ recessit. Tũc impator bouez ereũ icẽdi feꝯ. ꝙ eos ibidẽ viuos imitti mãdauit Qrãtes igiꝭ sci ꝙ se dño cõmẽdãtes. bouẽ itrãtes ibidẽ dño spiritũ reddiderũt. Tercia ãt die sũt de boue corã ipatore extracti ita veri⁹ itacti inuẽti sũt q nec capillos nec q̃cq̃ eox vapores icẽdij aliq̃ten⁹ cõtigerũt. Christiani vo eox corpa tulerũt ꝙ i loco celeberrio recondẽtes ibidẽ oratoriũ ꝑstruxerũt. Passi sũt ãt sub Adriano q regre cepit circa ãnos dñi. xx. lxaꝯ. Mouẽb. xl ꝟm q̃sdã. xij. lxaꝯ. Octobris.

Iste ipator cibꝰ xp̃c. Placidus ꝑt dici q̃libꝫ hõ mũdan⁹ i vaitatib⁹ secli occupat⁹ q ꝓgit ad vnãdũ ea q̃ sũt mũdana cũ militib⁹ suis. i. q̃nq̃ sensib⁹. Tãdẽ vẽit ad gregẽ ceruox i q̃b⁹ mltuꝫ delectaꝯ. Cerui isti q̃ sũt iuẽti. sũt visus. audit⁹ ꝛc. ꝟba detractoria ꝙ vana ꝙ sic de alijs sẽsib⁹ exterioribꝰ. Sꝫ attẽdatis q ceru⁹ pulcrior cucurrit ꝙ recessit a societate alioxq̃ toto conamine iseq̃baꝯ placid⁹ Ceru⁹ ille ẽ hõ q̃ est optia poña aie quã hõ teneꝯ toto conamine i oĩb⁹ operib⁹

seq̃ si desiderat hꝛe vitã beatã. Ceru⁹ ille ascẽdit ripã. Ripa ẽ iustitia siue rectitudo quã hõ sp̃ diligit ꝙ itra cornua rationis vidit imagiez crucifixi. Cornua sũt lex antiq̃ ꝙ noua In lege antiq̃ bñficiatorũ erat a mlti ꝰ aduẽtu xp̃i ꝙ de eius morte. In lege noua clara videẽ possũ⁹ q̃ ꝙ q̃ morte ꝑ nr̃a salute mortu⁹ ẽ. Hõ ceru⁹ ille bñ dt vt mũduꝫ respiciã⁹ ꝙ ea q̃ i mõdo sũt vt seq̃mur vestigia xp̃i sic̃ fecit placid⁹ Sꝫ posses dicẽ. Libent essem instruct⁹ qñ̃o vestigia ihu xp̃i seq̃ debeam Ecce exẽplũ i isto btõ eustachio. Prio renũcia vxori ꝙ filijs Vxor illa q̃ ẽ speciosa valde. ẽ aia tua ad dei similitudiez creata. q̃ sp̃ ẽ para xp̃o obedire si caro ei cõsentiat Duo filij puuli sũt volũtas ꝙ op⁹ q̃ sũt puuli q̃diu hõ manet do ꝛi⁹ Cũ ꝑmo oꝫ ꝑ pniaꝫ i frã cadẽ. Deiñ oñia tpalia a te repellẽ. si ñ ope tñ volũtate Hoc ẽ sic intelligẽdũ q sp̃ deũ oĩb⁹ ꝑponas. Pb⁹ placid⁹ surrexit ꝙ cũ vxore ꝙ filijs nocte nauẽ itrauit Sic tu carissime surge ꝑ cõtritõꝫ cũ bona volũtate ꝙ bonis operib⁹ ꝙ itra nauẽ scẽ ecclie ꝙ de⁹ in oĩb⁹ erit tibi ꝓpia⁹ Magr̃ nauis ẽ plat⁹ q̃ libẽꝯ nos retinẽt. sꝫ vxorẽ nr̃aꝫ. i. aiaꝫ hꝫ tenẽ i diuis ꝑceptis. Et si cõtingat hominẽ vagari extra nauẽ ecclie amittẽ ꝑ duos filios scꝫ volũtatẽ bonã ꝙ bonuꝫ op⁹ q̃ ꝑus hũit erga deũ Sic placid⁹ feꝯ Placid⁹ intꝛuit fluuiũ ꝙ ifãtes portauit ꝙ lup⁹ vnũ cepit ꝙ leo aliũ. Per fluuiũ mõm itelligẽ debẽ⁹. ꝑ leone diabolũ ꝑ lupũ ꝓpriã carnẽ. Dyabol⁹ rapit a corde hois bonã volũtatẽ. Caro bonũ op⁹ Rõ dt. bonũ ẽ ieiunare ꝙ in hois opib⁹ vigilare. Caro dr. Meli⁹ ẽ bñ cõedẽ ꝙ suauiꝭ dormire. Quid g̃ ẽ faciẽdũ Si illa duo ablata fuerit ab hoie. s. bona volũtas ꝙ op⁹ meritoriũ ẽte pastores ꝙ aratores bñt cũ caib⁹ virilr seq̃. Pastores isti sũt ꝓfessores discreti. q̃ bñt nos dirigẽ ꝙ a via ꝓditõis deducẽ Aratores sũt ꝓdicatores q̃ bñt frã corde nr̃i ꝑ sacraꝫ scripturã arare. spinas petõꝝ euellẽ ꝙ virtutes iserẽ vicia exurpare ꝙ ꝑ ꝓis hoiez

in seruitio dei nutrire. Ita q̄ sint duo in vna carne scz in vna dilectiõe ⁊ pcordia ⁊ caro spiritui nõ ꝺdicat. Tunc rex misit ad q̄rẽdũ placidũ Sic ꝺ̃s misit p̃mo pr̃iarchas ad hebr̃eos. secũdo ꝓphetas Dz hõ nolebat fateri eos coḡicẽ donec venit filiꝰ dei ⁊ nos suo p̃cioso sãguie redemit Jõ iustũ ẽ vt hospitiũ dom̃ nr̃e sit mõz p opa meritoria in q̄ nõ sit pctũ. Et sic apparebit vxor mũda ⁊ speciosa scz aia cũ duob̃ filiis. i. cũ volũtate ꝓpa deo sp huiẽdo p opa mie. Et videas q̄ signum hẽas p qđ pot̃is cogn̄sci sic placad̃ hũit. Signũ illũ dz eẽ dilectio ꝺi ⁊ ꝓximi vt deũ sup oĩa diligas ⁊ ꝓximũ tuũ sic teip sũ. Et sic pot̃is fieri mgr̃. s. oĩm sẽsuũ eoꝝ recte dirigẽdo. Et sic p martiriũ macerationis ad vitã et̃nã puenire. Qđ nob ꝛc.

De custodia ⁊ circũspectiõe bñda ad gregẽ cõmissum. Caplm. cxi.

Quidã nobil' quãdã vaccã cãdidã hũit quã mitũ dilexit ꝓpt̃ duo. Pr̃ia q̄ cãdida erat Secũdo q̄ i dã do lac abũdauit. Nobil' ille p nimio amore ordiauit q̄ vacca duo cornua aurea haberet ⁊ int̃ se cogitauit cui possz vaccam ad custodiẽdũ dimittẽ. Erat tẽ tpis qđã hõ nõie arg⁹. q̄ vrax valde erat ⁊ cẽ tũ oculos hẽbat. Nobil' iste nũcũ ad argũ misit vt sine dilatõe vltriori ad eũ vẽret Qui cũ vẽisz ait ei. Vaccã meã cũ cornib⁹ aureis tue custodie cõmitto. ⁊ si bñ custodieris te ad magna dignitas promouebo Si vo cornua fuerint ablata morte morieris. Arg⁹ vo vaccã cũ cornib⁹ recepit ⁊ secũ duxit singul' diebꝰ cũ ea ad pascua prexit ⁊ eã diligẽt̃ custodiuit. ⁊ de nocte eã domũ reduxit. Erat q̄ꝺã hõ cupid⁹ noie mercuri⁹ subtil' valde i arte musicali. q̄ intro mõ vaccã hẽre cupiebat sepe ad argũ vẽit vt p̃ce l'pcio cornua abeo obtineret. Arg⁹ tenẽs in manꝺ bacl'm pastorale q̄ se i trã fixit ⁊ ait bacꝺo i psona dñi sui. Tu es dñs me⁹ nocte ista ad castrũ tuũ venia. tu vide mihi. vbi ẽ vacca cũ cornib⁹. ego tñ deo. Ecce vacca sñ cornib⁹. me ei dormiẽte latro q̄ꝺã corpnua abstulit. Tu vide O miser nõne centũ ocl'os habes quo erat q̄ oẽs dormirẽt ⁊ latro cornua abstulit. Hoc ẽ mẽdacũ Et sic ero filiꝰ mortl'. Si dicã vendidi. filiꝰ mortl' ero dño meo. Deiñ ait mercurio. pge viã tuã q̄ nihil obtinebꝭ. Ꝺ̃ mercuri⁹ recessit ⁊ alka die cũ arte musicali ⁊ suo instrõ vẽit. Qui cũ vidisz icepit cũ argo more histrionico fabl'as dicẽ ⁊ plerũq̄ cãtare q̄ndq̄ duos ocl'i argi incepẽrt dormire. Deiñ ad cãtũ illi⁹ duo alij ocl'i dormitauerũt ⁊ sic dicẽs donec vnus somnũ capent. Qđ cernẽs mercuri⁹ caput argi ãputauit ⁊ vaccã cũ cornib⁹ aureis rapuit. Moralizatõ Carissimi.

Ille nobil' ẽ dñs noster ihs xp̃us. Vacca cãdida aia ad dei similitudinẽ creata q̄ duz manet in puritate vite. dat lac innocatõis ⁊ orationis propt̃ q̄ duo multũ a deo diligit Et iõ dicit ei cornua aurea. Quia per vtrũq̄ saluati sunt plures hoies post mortẽ xpi. Vacca illa cũ cornibus traditur argo. i. plato Ille argus cũ centũ oculis claris virũ ꝓ nidũ ⁊ discretũ ac vndiq̄ circũspectũ significat q̄ semp hz vigilare iuxta gregez sibi cõmissum. Ille Ezechi. iij. dicit plato. Si nõ annũciaueris ei neq̄ locut⁹ fueris vt auertat̃ a via sua impia vt viuat ⁊ ipe impius in iniq̄tate sua moreretur. sanguinẽ eius de manu tua requiraz. Si ãt annũciaueris impio ⁊ ille nõ fuerit cõuersus ab impietate sua ⁊ a via sua pessima. ipe q̄ꝺẽ in iniq̄tate sua morieꝰ. Tu aũt aiaz tuã liberasti. Dz heu multi baculũ pastoralẽ. i. potestatẽ suã añ ocl'os hoim ostendũt vt videãtur ⁊ vt ab hominibus honorent. Sed sepe ꝓtingit cũ venerit aliq̄ tẽptatio dyabolica .s. audiendo cantus musicales id est mulierum. Que cũ sepe ab hominib⁹ libenter audiũtur ⁊ in illis delectantur intñ q̄ a sue circũspectõis vigilantia cadunt. ⁊ dormiente ipsorum prudentia spiritualiter pereant. ⁊ vaccam id est animã quã diligenter seruare debẽt per peccatũ amittũt. vñ caput a talib⁹ amputat̃. id est beata vita

quã deo ꝓmiserũt p opa meritoria sua re. Mercuri⁹. i. diabol⁹ aufert ab eis vitã et̃nã ducẽdo vaccã. i. aiaz ad infernũ Ꝺ̃ q̄ nos custodiat dñs nr̃i ihs xp̃c q̄ cũ pr̃e ⁊ spũsctõ sine fine viuit ⁊ regn̄t ꝛc.

De curatõe aie p medicinã sup celestl medici q̄ q̄ꝺã curãt̃ ⁊ q̄ꝺã n̄. Ca. cxij

Orgoni⁹ regnauit q̄ vxorẽ pulcrã accepit. q̄ pcepit ⁊ pepit filiuz. puer creuit ⁊ ab oĩbꝰ ẽ dilect⁹. Cũ ãt decẽ ãnos in erate hũit mortua ẽ mr̃ ei⁹ ⁊ tradita honorifice sepulture ꝓ⁹ B ex psilio mltoz rex aliã vxorẽ duxit. q̄ filiũ ꝓme vxoris n̄ dilexit ꝟ obprobria mlta sibi intulit. Rex ãt ꝟ p apies volẽs placẽ vxori filiũ suũ ext̃ iperiũ ordiauit. Filiꝰ sic expulsus artẽ medicine studuit ⁊ intñ pfecẽ q̄ fact⁹ ẽ magn⁹ medic⁹. Audiens rex q̄ filiꝰ su⁹ i studio pfecit gauisꝰ ẽ valde. Accidit ifra tps breue q̄ rex i gue infirmitatẽ cecidit. Ifras p filio destinauit vt ad eũ sine vltriori dilatõe vẽret ⁊ euz ab infirmitate liberaret Filiꝰ vo vt volũtatẽ pris intellexit. ad pr̃z vẽit ⁊ eũ pfecte curauit. Intñ fama eiꝰ p totũ regnum volauit. Pp⁹ꝟ regia nouerca eiꝰ vsq̄ ad mortẽ infirmabat̃. ⁊ medici ex oĩ pte sũt aducti. q̄ oĩs eã ad mortẽ iudicabãt Hoc ꝓcipies rex ꝓstat⁹ ẽ valde rogauit filiũ vt eã curaret. At filiꝰ ait. Peticõz vãz iplẽ nolo. Cui pr̃. Ext̃ regnũ meũ te expellã. Cui filiꝰ Si sic agit̃ iuste me cũ facit̃. Pr̃ ac benignissiẽ geitoz. bñ cõstat vob̃ q̄ me filiũ vr̃m ext̃ regnũ expulistl ꝓpt̃ eiꝰ suggestiõz Intñ mea absẽtia dilcissime pr̃ fuit cã vr̃i dolorl ac infirmitatl. ⁊ mea pñtia ẽ cã dolorl ⁊ infirmitatis regie videlicz nouerce mee. ⁊ iõ nolo eã curare ꝟ potiꝰ volo ab ea recedẽ. Ait pat̃ filio suo. Eũdẽ morbũ hz regia nouerca tua quã ego habui. me patrẽ tuuz pfecte curasti. sic etl ⁊ nouercã tuaz cura Rñdit filiꝰ pr̃. Pr̃ mi dilecte lz sit eadẽ infirmitas ſi tñ eadẽ cõplexio ẽ tibi ⁊ sibi. Quicq̄d ego tibi feci. gtũ ⁊ ratũ habuisti q̄n palaciũ intrui ⁊ me vidisti curat⁹ fuisti Nouerca mea q̄n me videt gua

tur. Si loq̄z intẽdit̃ doloz. si tãgã eã extra seipam rapit̃. Et iõ nihil magl expedit egris curãdis nisi dare eis qđ desiderãt. Et sic p tles allegatões filiꝰ euasit ⁊ nouerca dẽnicta ẽ. Moralizatio.

Iste rex ꝓt dicꝭ ꝓmꝰ parẽs Ꝺ̃ã. q̄ locũ ⁊ ipiũ hẽbat. s. padisũ quez deꝰ dñs noster mꝰdi ꝓstituit ꝑs. Dia subiecisti sub pẽ. Qui despõsauit pulcrã vxorẽ. i. aiaz ad ꝺi similitudiẽ creatã ex q̄ genuit filiũ. i. xp̃m sua ꝓgenie ꝓducũ quãtũ ad hũanitatẽ Vxor. i. aia mortt̃ spũaliter p pctũ qđ cõmisit. stari duxit aliã vxorẽ scz iniq̄tatẽ ⁊ miseriã i quã cecidit p quã padiso ꝓuabat̃ ⁊ in isto mꝰdo ponebat̃ vbi in sudore ⁊ labore vixit. Filiꝰ ꝺi q̄ erat de sua ꝓgenie ꝑm carnẽ de ipio celesti ꝓpt̃ nrãz infirmitatẽ ⁊ iniq̄tatẽ desc̃ndit q̄ fact⁹ ẽ nr̃ medic⁹. oĩs infirmitates curat intñ q̄ fama eiꝰ in celo ⁊ in tra ⁊ i iferno volauit. ꝟ adã pr̃ nr̃ guit infirmabat̃ p pctũ cõmissuz tã i corpe q̄m in aia In corpe pdidit glaz ⁊ honorẽ qñ ꝺ padiso ẽ expulsus. In aia q̄ a deo sepat⁹ ẽ in infernũ collocat⁹ Deꝰ vo optime ⁊ pfecte illũ sua bñdicta passiõe curauit. ꝟ nouercã. s. diabolũ cui p pctũ ꝓpriat⁹ eat nũ q̄m volebat curare Dic mihi q̄re cum habuerũt eã dẽ infirmitatẽ. q̄ ãbo p idẽ pctũ ceciderũt Ad ꝟ dico. licz ãbo peccauerũt, tñ alio ⁊ alio mꝰ. Diabolus sine suggestione ⁊ ex ꝓpa malicia. Hõ vo p diabolũ tẽptat⁹ ⁊ ex fragili mat̃a plasmat⁹ in pctũ cecidit ⁊ oleũ misericordie petijt Jõ medic⁹ dñs noster ihs xp̃c dolez curauit ꝟ nõ nouercã scz diabolũ. Nouerca illa ẽ cã gre filiꝰ dei a milꝭ hoibꝰ in aliam regionẽ mittit̃ ⁊ ab eis expellit̃. Dz econuerso pñtia diuina est cã mortis dyaboli. q̄ ambo se nõ cõpatiũtur.

De spirituali pugna ⁊ remuneratiõe p victoria. Caplm. cxij.

Adonias regnauit dues valde. q̄ rozneamẽta ⁊ hastiludia multũ dilexerat. Intñ qꝺã rozneamẽtũ fec̃ ꝓclamari. vt q̄cũq̄z se introz neamẽto melꝭ haberet. mercedẽ cõdignã

a rege obtineret. Hoc audientes nobles ⁊ optimates ad torneamētū venerunt. Rex ordinauit vt milites diuiderentur. ita ꝙ ex vna parte ordinauit in certo numero. ⁊ tot ex alia pte. Illi vo q primo ordinati fuerūt oia scuta sua ⁊ arma i loco ad hoc tepntato p ordinē posuerūt Rex p̄cepit vt q cūq; ex alia pte scutum alterius cū hasta tāgeret. stati ille cuius scutū tactū esset ad torneamētū secū descenderet ⁊ vna puella ad hoc electa illū armaret ⁊ sic ꝫ aliū luderet. ⁊ si aliū in ludo superaret. illo die corona regis coronatus eēt ⁊ in regali mēsa collocaretur. Multes q̄dā hoc ꝓpiens diligēter oia scuta respexerat. ⁊ vnū scutū vidit i quo erāt tria poma aurea que miro mō habere desiderabat. scutū illud tetigit. Alius āt cui? eāt scutū statim a puella se armari fecit ⁊ descēdit ⁊ cōtra eū lusit in q̄ ludo caput eius qui scutū suū tetigit amputauit ⁊ mercedē cōdignā accepit.

Iste impator est Moralizatio. dñs nr ihs xp̄c q̄ ꝫ diabolū pugnauit. p̄mo in celo cōmissum ē torneamētū. i. bellū int̄ deū ⁊ diabolū q̄n michael ⁊ angeli ei? p̄liabant̄ cū draconе. ⁊ postea in ēra in die parasceues. Sz redeā? ad ꝓpositū. De? hz tria scuta seu sig̃ scz potentiā q̄ est scutū p̄is. sapiaz q̄ ē scutū filij. bonitatē q̄ ē scutuz spūssci. Illa tria scuta de? posuit in vno loco determināto scz in natura hūana q̄n creauit hoiem ad imagiez et sīlitudiez suā. p̄m? hō dominabat̄ oib? bestijs ecce poñaz q̄ ē scutū patris. ꝫ p̄im? plenā hūit sciaz de oīb? reb? ecce sapiaz q̄ ē scutū filij ꝫ p̄im? hō creat? ē in gr̄a ⁊ dilectōe dei ⁊ p̄imi ecce bonitatē q̄ ē scutū spūssancti. Malign? vo spūs i malo obstiat? volēs pugnare p̄ deū accessit ad hoiez in q̄ tria scuta trium ꝑsonaꝝ erāt appensa. ⁊ vnū tetigit nō scutū p̄is dicēs. Si cōederit eritis potētes sic dij. Nō scutuz spūssancti dicēs. Eritis boni veri amātes. Sz tetigit scutū filij i q̄ repta sunt poma aurea scz opatio trinitatis dicens. Si comedē

ritis ex isto fructu. eritis sic dij sciētes bonū ⁊ malū. Tactū g̃ est scutū filij dei. q̄re decidit vt de? p̄z mitteret filiū q̄ malignū spiritū ꝓ nob̄ expugnaret. Illū dei filiū armauit vna virgo electa. s. dīa virgo Maria de qua humanā naturā assūpsit cū qua nos ad vitā eternā perduxit.

De liberatione humani generis a fouea infernali.

Capitulū. cxiij.

Erat quidā rex in cuius imperio quidā pauper habitabat qui singulis diebus ad quandā siluam p̄exit vt ligna colligeret ad vēdendū per que posset victum ⁊ vestitum adquirere. Accidit quadam die ꝙ ad siluā cū asino suo p̄exit A casu infra dēsita tē nemoris cecidit ⁊ subito in quandam foneā receptus ō qua nullo modo poterat exire . In qua fouea erat draco horribilis qui totā foueā interius cū sua cauda cōcūuoluit. In eadē fouea erāt serpentes multi in superiori pte fouee. in ꝓfundo vel in medio erat quidā lapis rotūdus ad quē oēs serpentes singulis diebus semel in die descendebant ⁊ illū lābebāt. Deinde draco sīli modo lābebat lapidē. Paup cum hoc vidisset intra se cogitabat. Multis diebus in ista fouea sine alimēto steti. nisi cibum habuero fame peribo. ꝙ ad lapidē ⁊ lābere volo sic serpentes ⁊ draco fecerūt. Perrexit itaq; ad lapidē. incepit lābere. ⁊ inuenit in lapide oēs sapozē quē coz ei? desiderabat. ⁊ sic ē refocillat?. ac si oīa cibaria mūdi cōedisset siue bibisset. Infra pauc̄os dies factū ē tonitruū magnū ⁊ horribile. ita ꝙ oēs ꝑtes vn? p? aliū exiuit. Cū vo null? ꝑtes remaneret in puteo. draco incepit ext̄ foueā volare. pauper vo hoc videns caudā draconis tenuit. Draco eā de fouea leuauit ⁊ ad magnā distātiā extra foueā ꝓiecit. Ille vo ꝙ aliquos dies ibidē steterit penitus ignorans viam extra nemus. Accidit enim ꝙ quidam mercatores venerunt. ⁊ eum extra nemus ad viam rectam duxerunt.

Ille vero gauisus ē valde. Ad ciuitatez rediit ⁊ oib? denūciauit quō ei acciderat Et statim post ꝫ vitam finiuit.

Moralisatio.

Iste rex est pater celestis. Paup ille ꝓt dici q̄libet hō q̄ nud? ē egress? de vtero mr̄is sue q̄ intrat nem?. s. mūdū istū. vñ sepe cadit i foneā ꝓfundā. qñ cadit i peccatū mortale. vbi iacet i magno piculo. Quia sub ptāte draconis. i. diaboli Serpentes q̄ sunt cū eo in fouea sūt alia peccata venialia ꝙ q̄ homo intoxicat̄ velut p serpentē. lapis rotund? in medio est xp̄s Ihū p̄s. Lapidē quē reprobauerūt edificātes tē. In eo iuenit̄ dis sapor ⁊ dulcedo. Ad illū debem? tpe tribulacōis recurrere ⁊ cū deuota orōe lambere. Tonitruū magnū est ꝓfessio pura facta cū contricōe cordā sacerdote. De q̄ tonitruo scz ꝓfessiōe oēs serpētes. i. pcā ⁊ demones q̄s ad nos p pcā vocam?. terrent̄ ⁊ depellunt̄. Et draco. i. dyabol? expellitur. Mercatores. i. p̄dicatores ⁊ ꝓfessores qui q̄tidie lucrant̄ aīas q̄s dyabolus conat̄ auferre. Iste tūc reducit̄ in viā rēq; ciuitat̄ scē ihrusalē. Ad quā nos perducat dñs noster ihs christus Amē

De morte xp̄i pro nostra redēptione. Ca. cxv.

Olidā imperator erat q̄ quādaz foresta habebat in q̄ fuerat quidā elephas. cui penitus nullus appropinq̄re audebat. Audiēs vo ꝫ rex a phis suis ⁊ sapiētibz naturā elephātis q̄siuit. Illi vero rñderūt ⁊ dixerūt ꝙ elephas mūdas virgines multū diligeret. Rex ꝫ audiēs stati fecit inq̄ri duas puellas honestas ⁊ pulchras. ac dulcit̄ cātantes. q̄s in regno suo hēbat. Inuente sūt igit̄ due vgines satis pulchre ⁊ honeste q̄s rex fecit denudari ⁊ foresta sic nude intrare. Una earū pelui accepit. Altera gladiū ⁊ intrāt. In itroitu ceperūt dulciter cātare. Hoc audiēs elephas venit ad eas. cepit mamillas earū lābere. vgines p̄tinue cātabāt q̄usq; elephas in gremio vni? requieuit. Alia virgo videns elephā

tem i gremio alteri? vginis dormire cū gladio eū occidit. ⁊ virgo i cui? gremio dormiuit pelui de sanguīe elephantis repleuit. ⁊ sic ad regē p̄exerūt. Rex vero gauisus ē val de. stati fecit fieri purpurā et multa alia de eodē sanguine.

Moralisatio

Iste impator est pater celestis Elephas dñs noster ihs? xp̄s qui ante incarnacōem erat satis austerus. Due virgines fuerūt maria ⁊ eua q̄ ambe erant nude ab omni peccato. Maria sanctificata in vtero. eua collocata i paradiso. Eua gladiū portauit id est peccatū q̄d cōmisit p̄tra dei p̄cepta. p̄ quod christus verus elephas mortuus est. Maria pelum id est vterū virgineū in quo cōceptus erat christus ⁊ eius humanitas formata. Elephas vbera lābebat. i. legem antiquā ⁊ nouā q̄ sunt duo vbera ꝙ que lac salutis sugere poterim? Christus vtraq; lābebat. id est vtrāq; legez ipleuit cū sanguinē suū effudit. de cui? sanguine aīe nre facte sūt purpurate omni honore ⁊ gaudio plene. vt sic si volumus vitam eternā possideam?

De dilectōe dei qūo oēs nos eq̄liter diligit vsq; dū ipm ꝙ pcā nrā despiam?.

Capitulū. cxvi.

Ipinus regnauit q̄ quādā pulchrā puellā desponsauit. q̄ ꝑcepit ⁊ pepit elegantē filiū sed in ptu mortua est. Duxit aliā ⁊ ex illa etiā filiū genuit. Ut trūq; filium ad nutriēdū in longinq̄s ptes misit. Isti duo ꝙ oīa sibiinuicem erāt similes. Cū vero p̄ longa tpa morā traxerēt. mater secūdi filij sui filiū videre cupiebat. p̄ces regi fundebat vt filiū suū videre posset. Rex ei ꝑcessit nūciū p̄o duobz filijs destinauit. Cū āt filij venissent ita ꝙ oīa similes erāt. scz tū secūd? eēt minoris quāritat̄ ⁊ erat̄. qz forte vnius ānni. nihilomin? tamē tātus erat secūdus. quātus p̄mus. sicut mltociens contigit. ⁊ forte vterq; p̄izabat in facie ⁊ i vnanitate mētis ⁊ corpis ita ꝙ regina quis eius filius eēt ignorabat

A rege diligẽter petiuit q̃s eor̃essz filꝰ eiꝰ. Sz rex ei ĩdicare noluit. Jp̃a hoc audiẽs fleuit amare. Rex cũ hoc audissz et vidissz ait ei. Noli flere. ille ẽ filꝰ tuꝰ. ⁊ remõstrauit sibi filiũ quẽ de p̃ma vxore genuerat. Regia ꝑ audiẽs gauisa ẽ valde. Statim totã curaz dedit filio isti ad nutrẽdũ. ⁊ de alio nihil curabat qui erat eius ꝓpr̃i filꝰ. Rex cũ ꝑ audissz. dixit ei Quid facturis decepi vos. Ille nõ est filius vr̃ sed vnꝰ istor̃ est. At illa Quare ita mecũ agis. Indica mihi rogo te. Et ille. nolo. Et hoc cã est. Si veritatem tibi dixissẽ vnũ. s. filiũ tuũ diligeres ⁊ alter̃ odio habr̃ẽs. Jdo volo q̃ ãbos eq̃liꝫ diligas. ⁊ cũ ad etatẽ legittimã venũt veritatẽ tibi pandã de q̃ gaudebit cor tuũ. ꝑ audiẽs regia ãbos poptie nutruit. donec ad eratẽ legitimã puenerũt. Cũ aũt q̃s esset filiꝰ eius p regẽ fuerat expta vltra modũ fuit gauisa. Et sic in pace vitã finierũt

Moralizatio

Rex iste est dñs noster ihs xp̃s. Duo filij sunt electi ⁊ reprobi. Mater ẽ scã eccia q̃ est mat̃ vltimi filij. Mater p̃mi filij mortua est. s. lex annũ p xp̃i ĩcarnacõez. Deꝰ nõ vult q̃ mater eccia sciat q̃s sit electꝰ vl reprobꝰ Sz vt ãbos i caritate pfcã nutriat. Qz si sciret vnũ diligeret ⁊ alterũ odirz. Et sic nõ eẽt pax ⁊ pcordia. Sz i die iudicij cũ ad legitimã eratẽ puenerit. tũc apparebit veritas q̃ sint electi vl reprobi. Tũc electi dicẽt illi Mat. xxv. Venite bñdicti p̃tis ⁊c. Reprobis aũt. Jte maledicti in ignem ⁊c.

De obstinati ac puerti nõ volẽtibꝫ ⁊ eorũ plaga p diffinitiuã sniaz Ca. cxvij

Fridericus regnauit q̃ statuit p lege q̃ q̃cũq; aliquẽ ꝛgiem vi raperet. si alicꝫ eã de manu raptor̃ liberaret eã in vxorẽ ducerz si ꝛgini placeret. Accidit casus q̃ q̃dam tyrãnꝰ malꝰ quãdã ꝛgiez rapuit ⁊ ad quãdam forestã eã duxit ⁊ deflorauit. Illa alte clamauit. Miles q̃dã nobilis genere et ope a casu p eãdẽ forestã eq̃tauit. ⁊ vo cẽ puelle audiuit p cussit equũ ⁊ ad eã p uenit. Et cãm clamor̃ ab ea q̃siuit. Cui illa. O dñe mi. Propter deũ succurrite mihi. ille tyrãnꝰ me vi rapuit ⁊ deflorauit. ⁊ post hoc me occidere ꝓposuit. Ait raptor. Dñe vxor mea est. ⁊ eã in adulterio inueni. iõ eã occidere ꝓposui. At illa Dñe nõ est ita. nunq̃z vxor alicuꝰ eram nec vnq̃z polluta nisi hodie p ipm deflorata sum. Jdo mihi succurrite adhuc signa virginitat̃ i me manẽt. Ait miles tyrãno Signa manifeste virginitat̃ i ea video. q vi eã rapuisti ac deflorasti. iõ eã de manꝰ tuis liberabo. Rñdit tyrãnꝰ. Si voluer̃ eaz liberare. p ea pugnabo ꝓtra te. Stati adiuicẽ pugnabãt. ⁊ duros ictus dederũt. ⁊ miles victoriã obtinuit. tñ q̃ uit vulneratꝰ erat. Obtẽta victoria ait miles puelle. Numquid tibi placet vt te i vxorẽ accipiã. Que ait. Hoc sũme ⁊ toto corde desidero. ⁊ sup̃ ꝑ fidẽ meaz tibi do. Fiet data ait miles puelle Jn castro meo p aliq̃s dies manebis. interi pgam ad parẽtes meos. ⁊ nccia p nupcijs pui debo. ⁊ tũc ad te redibo. ⁊ cũ magna solemnitate te desponsabo. Que ait. Dñe pũsto sũ volũtati vre p oia obedire. Miles ei valedixit. ⁊ illa ad castrum prexit. Dũ aũt miles extra suã pr̃iam esset vt nccia p nuptijs ordinaret. tyrãnꝰ ad castrũ militi accessit. in q̃ erat puella ⁊ pulsabat. Illa vo introitũ ei negauit. Tyrãnus icepit multa ꝓmittere. ⁊ eã in vxorẽ honorifice ducere. Illa vo dicit eius credẽs. eũ ĩtromisit. Et ambo sil illa nocte dormierũt. Miles aũt post mensem redijt. ⁊ ad portã castri pulsauit Puella ei nõ respondit. Ille hoc audiens ⁊ pcipiẽs cũ amaritudine cordis dixit. O bona puella ad memoriã reduc qũo te saluaui a morte ⁊ sup̃ hoc mihi fidem tuã dedisti. loquere bona puella ⁊ ostẽde mihi faciem tuã. Illa hoc audiens quãdaz fenestrã aperuit ⁊ ait. Ecce assuz. Quid placet ꝓpone. Qui ayt. Miror de te q ignoras quid ⁊ quãta feci pro te. Vulnera diuersa recepi pro amore tuo. Et si

mihi nõ credis. corpus meũ tibi ostendã Hijs dictis vestimẽta sua deposuit ⁊ ait. Ecce carissima vulnera diuersa q̃ recepi p vita tua. Jdcirco noli mihi esse ingrata. Aperi q̃ mihi portã. vt te in spõsã dilectã accipiã. Illa vo facẽ suaz auertebat ab eo ⁊ portã noluit aperire. Miles iudicẽ est q̃stus. ⁊ p se legẽ allegauit adijciens. qũo eã liberasset. ⁊ q̃nta vulnera p ei⁹ amore sustinuisset. ⁊ q̃ eã in vxorem peteret Judex ꝑ audiẽs ꝓ raptore misit Qui cũ venissent ait iudex raptori. Nũquid illã mulierẽ rapuisti. Et ille miles p fortitudinẽ de manꝰ tuis liberauit. At ille. Et dñe. Cui iudex. Ergo fm legẽ p sua volũtate vxor ei⁹ est. q̃ eã de tua ptãte liberauit. Quaẽ p⁹ ꝑ de vxore alteri⁹ te ĩtromisisti. Propio q̃n castz ei⁹ ĩtrasti ipo ignorãte. Scõo lectũ ei⁹ violasti Tercio p tñ spaciũ vxorẽ ei⁹ occupasti Quid ad ꝑ rñdes. Ille obmutuit. Conuers⁹ iudex ad mulierẽ dixit. O puella. iure duplici vxor illi⁹ militi es. Primo qz te de manu raptoz liberauit. Secũdo qz sibi fidẽ dedisti. Quare p⁹ ꝑ portã sui castri alteri q̃z viro tuo, ꝓpio aperuisti ⁊ illũ ĩtromisisti. Illa ad ꝑ nõ poterat rñdere. Judex stati iudiciũ dedit vt ãbo in patibulo suspenderẽt. Qdr̃ facto ẽ Omnes q̃ iudicẽ laudabãt q̃ talẽ sententiaz dedit

Moralisatio

Ste ipatoz ẽ de⁹ q̃ istã legẽ dedit. mulier rapta ẽ aia capta. raptoz ẽ diabolus q̃ nõ tñ p petiũ ipam deflorat. ꝑ etiã eternaliter vult occidere. Sz ipa clamauit. qũ petiuit oleũ mie dicẽs illi Luc. xv. Miserere mei fili dauid. qz filia. i. pscientia mea male a demonio vexat̃. Et⁹ clamorẽ miles quidã audiuit. s. filiꝰ dei eq̃tãs super equũ hũanitat̃. Filiꝰ dei descẽdit in forestã istã mũdi. ⁊ bellũ ꝓtra diabolũ p genere hũano ꝓmisit Jn q̃ bello vulnera diuersa recepit, De q̃bꝫ vulneribꝫ vterq̃ erat vulnerat⁹. s. xp̃s i carne. dyabol⁹ in ptãte. Vnde ysa. dr̃. Fortis ipellit fortẽ. ⁊ ãbo piter corruerũt. Xp̃s spõsalia pfitetur p baptismũ in q̃ aia dat fidẽ qũ dya bolo renũciat ⁊ oĩbꝫ põpis eiꝰ. ⁊ deo adherere ꝓmittit p alias virtutes q̃s recepit facit castrũ ꝓtra diabolũ mũdũ ⁊ carnẽ. Interi de⁹ celos ascẽdit ad prepandum nuptias p nob̃ vt i eẽna gl̃a cũ ipo ꝗ̃ geremur fm illd̃ Jo. Vado parare vobis locũ. Sz aia q̃ est in castro corpis tũc raptoz. i. diabol⁹ puellã. i. aiaz aggredit q̃ eã p mũdi vanitatẽ seducit. ⁊ ad eaz igredit. q̃ in pctm̃ ceciderit ⁊ i eo ꝓmanet. Et sic xp̃s expellit. Sz xp̃s fuerteꝰ q̃tidie ad ostiũ cordis tui pulsat ⁊ dicit illud Can̄. Ego sto ad ostiũ ⁊ pulso ⁊c. Sz aia i pcis obstinata eũ nõ ꝓgnoscat Jõ xp̃s oñdit sibi vulnera q̃ p nobis suscepit vt ad eũ ĩclines cor tuũ. ⁊ fenestrã cordis tui saltez aprias. Sz miser hõ q̃n dñm nõ timet vt ei⁹ cor aperiat ꝑ talẽ iudex celestis i die iudicij dabit sniaz vt ãbo suspẽdant̃ in patibulo infernali.

De fallacia ⁊ dolo Ca. cxvij.

Olidã miles inuit egiptũ cogitãs ibi pecuniã suã relinq̃re interrogauit si aliq̃s fidelis ibi maneret cui pecuniã suã ad custodiendũ cõmitteret. et audiuit q̃ erat q̃dã senex. ad eũ accessit vt mille talẽta ei cõderet. Deinde ad pegrinãdũ prexit. pacto itinẽ ad eũ redijt cui talẽta ꝓmiserat. ⁊ ꝓmissa ab eo q̃siuit At ille plen⁹ nec dia nunq̃z se eũ vidisse asseruit. Miles vo sic decept⁹ ꝓtristat⁹ est valde. singlis diebꝫ ab eo pecijt ⁊ eũ blãdis sermõibꝫ deprecãs vt sibi redderet. Deceptor ĩcepabat eũ ne talia de eo ãpli⁹ diceret vl̃ ad eũ rediz. Ille tristis ab eo recessit. hñs obuiã quãdã vetulã pãnis hẽremitalibꝫ idutã habẽsq̃ i manu baculũ. ⁊ p viã leuauit lapides ne trãseũtes pedes lederẽt. Que videns eũ flentẽ ⁊ ꝓgnoscens q̃ exr̃neus eẽt ꝓmota pietate eũ vocauit. ⁊ q̃d̃ ei accidissz ĩterrogauit. At ille oꝛdiate narrauit qũo p illũ senẽ eẽt deceptus. At illa. Amice si vẽa sũt q̃ mihi dicis dabo tibi sanũ ꝓsiliũ Et ille. testis mihi d⁹ deus vtiq̃z sũt. q̃ ait Adduc mihi hoiez de terra tua cũ dictis et fcis fictis adhibere posset. Ille vo ad

duxit fidelē hoiem. Cui adducto p̄cepit
vetula .x. cophinos emē exteri⁹ p̄aob⁹ re
pleti colozibꝫ. ferrozꝫ ligatos cū seratu
ris. et reargēt atī lapidibꝫ ipleri iussit .miles
vo fecit sic mulier iussit. Mulier videns
oia parata ait Nūc recē hoies p̄qre q̄ me
cū. et cū socio tuo ad domū receptozī tui
vadāt. et cophinos referāt. Un⁹ p⁹ aliū
venientes ozdie lōgo. et ēgato p̄m⁹ intra
uit. et nobiscū q̄sat veni audacter. et pete
pecuniā. ego vo i reo confido q̄ pecūia tibi
reddet. Que vetula cū socio recepto ad
domū receptozī vēit. et ait. Dñe iste ext̄
ne⁹ hō hospitat⁹ ē mecū. et vult adire pa
triā suā. et q̄rit plus pecuniaꝫ suā. q̄ est in
recē cophinis alicui hoi ꝓbo. et fideli cō
mēdare donec reuertat̄ Pzecoz ḡ te vt
amoze dei. et mei i domo tua custodias. et
q̄ audiui. et scio te ꝓbū. et fidelē nolo p
aliquē nisi p te solū pecūiā custodiri. Cū
sic loq̄ret̄. Ecce intrauit p̄m⁹ hu⁹ referēs
cophinū vnū. Qđ vides receptoz credi
dit vez. eē qđ vetula dixit Un⁹? hō intrauit
miles vt vetula p̄cepit. Quē videns re
ceptoz timēs si pecuniā peteret. et alī⁹ si
bi nō crederet ad custodiendū suas pecu
nias ꝓtra eū vēit adulādo dicēs Amice
vbi fuisti. veni et accipe pecuniā tuā fidei
mee iā diu ꝓmēdatā. Miles vo let⁹ pe
cuniā recepit grās agēs reo et vetule Se
tula vo h̄ videns surrexit et ait. Dñe ego
et hō iste ibim⁹ circa ceteros cophinos et
reuerti festīabim⁹. Tu vo expecta donec
redea⁹. et bñ ꝓserua qđ iā adduxim⁹ Et
sic miles p vetulā pecūiaꝫ suā recupauit

Mozalizatio.

Iles iste ē xp̄ian⁹ q̄ in isto mun
do q̄diu viuit pegrinat̄. Qz fa
cit oī die dietā ad mozte. Qui
recē talēta. i. recē p̄cepta dñi inozdiate
t̄ dicit cuidā seni. senex iste ē mūd⁹ plen⁹
receptiōibꝫ. Un⁹ si i rebꝫ mūdanis delec
tat̄ et mūdo ꝓfidim⁹ p̄cepta diuia amitti
m⁹ et vix cū difficultate acq̄rere celū po
terim⁹. donec p veā ꝓtricōez ꝓfessiōez
et satisfactōem acq̄ram⁹ Uetula ista ha
bitu pegrini iduta ē ꝓscientia sana que pri
mue amouz lapides. i. opacões malas de
via cozdis tui ne pedes bonaꝝ cogitacō
nū offendant̄ Dic mihi qđo debes recup
are qđ p pdīm pdidisti. Certe opz te ad
ducere de p̄ria tua. i. de cozde tuo decem
hoies. i. decē opa pnie. Jta q̄ p q̄libz p̄
cepto qđ p pdīm violasti vnū actū mileri
cozdie seu penitēcie opz te adiplē. qz dm
drm Aug⁹. Nullū bonū iremūeratū et
nullū malū ipunitū. Jtē opz q̄ beat co
phinū bñ ligatū. s. ꝑtitū coz et virtutib
bñ insignitū. quis lapillus plenum. Lapi
des isti i cozde ē meditatio. s. vulnez xp̄i
et meōria passiōis eius q̄ ꝓtinue oz hē
ꝓtra diabolū mūdū et carnē. in q⁹ figura
dz. i. Regl. q⁹ dauid cū baculo pastozali
et cū fūda et q̄nq̄ lapidibꝫ golīā occidit.
Dauid iterp̄tat̄ manu fozte et sigt xp̄m.
Fūda signat amoze trahente eū de celo
imunū a mūdo i crucē. Quinq̄ lapides
sunt q̄nq̄ vulnera. Golias est dyabol⁹
Et sic p q̄nq̄ lapides. i. vulnera tandez
occidit. Si ḡ istos lapides ꝓtinuo in co
phino cozdis tui habuerī. virtutes p pec
catū pditas rehabere poterī. et sic pgere
cū gaudio ad p̄riam tuā. i. vitā eternam

Qz oim viuētiū in mūdo de bñficijs ac
cepris ē ingratissim⁹ hō. Ca. cxx.

Quidā rex senescallū habuit sup
ipiū suū c⁹ coz ita eleuatū et ex
altratū est q⁹ oēs oppzimebat. qz
ad nutū ei⁹ oia fiebāt. Juxta palaciū im
patoris erat q̄dā fozesta aialibꝫ siluestri
b⁹ plena q̄ ozdinauit q⁹ fierēt diuerse fo
uee q̄s foliis cooperiebat vt bestie subito
i eas caderēt. et sic capent̄. Accidit q⁹ se
nescall⁹ trāsiraz pfozestā et eleuatū ē coz
eius intantū q⁹ opinabatur q⁹ nullus ma
ioz eo esset in imperio. Qui vlterius eq̄
tās cecidit in vnā foueam quā exire nō
poterat. Eadē die i eādē foueā leo ceā
dit postea symea. et tercio serpēs. Bene
scall⁹ se videns circūuolutū ist̄ bestijs ti
muit et clamauit. C⁹ clamozē audiēs q̄
dā paup noie Guido. q̄ cū azino duce
bat ligna de fozesta. de q̄bꝫ patruz q̄siuit

ad foueā. cui ꝓmisit multas diuicias vt
eū ext̄ heret. Guido ait. Carissime nihil ha
beo vñ viuē possim ñ colligo. ligē si labozē
ist⁹? dixi dimittere dānū incurrere. q̄ ei ꝓ
mittēs bona fide q⁹ ei de diuicijs. pui deꝫ
si eū extraheret. Guido ꝟ audiēs ad cui
tatē iuit et lōgā cozdā secū portauit. quā
i foueā misit vt senescall⁹ se succingeret. et
sic eū surſū traheret. Qua dimissa salta
uit leo ātē sup cozdā et extract⁹ ē. Quo
fcō applausū ei fecit et ad siluam cucurit.
Dei de itez cozdā misit i foueā. et ecce sy
mea sup eā saltauit quā guido surſū tra
xit. et ad siluā cucurrit. postea itez cozdā
descēdere ꝓmisit. et ꝟpes sup eaꝫ saltauit
quē etiā extraxit applausū ei fecit et ad sil
uā cucurrit Dei de miles clamauit O ca
rissime. bñdicūs altissim⁹ iā de bestijs sū
liberat⁹. cozdā ꝓmitte descēdere qđ et fa
ctū est. Miles se succixit. et guido eū ex
traxit. dei de equū extraxer̄t. statī senescal
l⁹ equū ascēdit. et ad palaciū regl venit.
Guido vero domum venit vxoz videns
eum vacuum contristata est valde. Il
le vo ꝓcessū ei narrauit et q⁹ mercedē cō
dignā acciperet. de q̄ vxoz gauisa ē Ma
ne vo guido ibat ad castrū. mittēs iani
tozē ad senescallū q⁹ ipe ibi esset. q̄ ꝓma
et secūda vice negauit q⁹ eū vnq̄z viderit
ymo nisi recederꝫ ipm crudeliť ꝟberaret
qđ et fecit. qui dū tercia vice reuers⁹ eēt
ita crudeliť portari⁹ eū ꝟberauit q⁹ ipm
semiuiuū reliq̄t. Qđ audiēs vxoz guido
nis venit et ipm cū azino ad domū duxit
et diu ifirmat⁹ ē. et oia bona sua in ifir
mitate ꝓsūpsit q̄ habuit. Dū aūt san⁹ fcūs
eēt et vna diez ligna colligerꝫ. vidit a lō
ge. x. azinos oneratos cū fardell̄ et leonē
a pte posteriozi seq̄nte rcō tramite ꝟsus
guidonē eos duxit Guido itime respexit
leonē et statī mēoriā habuit q⁹ ille leo eēt
quē de fouea extraxit Leo cū ad⁹eū vēissꝫ
cū pede signū ei fecit. vt cū azis oneratis
domū acc̄derꝫ qđ et fecit Guido azios
secū domi duxit. et leo seq̄bat̄ q̄sq̄ gui
do domū pueit. Cū aūt asini domū itr̄
rēt leo cū cauda applausū fecit guidonī et
ad siluā cucurit. guido p diuersas eccias
pclamare fec̄ si aliq⁹ asinos amisissꝫ. Et
nō est iuēt⁹? vn⁹ q̄ ꝓsiteret̄ se aliquē pdi
disse. ipe apies fardellas diuicias mul
tas iuenit. de q̄bꝫ nō modicū gaudēs di
ues effcūs ē. Cū scda die guido ad foze
stā vēit et istrumētū ferreū vt ligna sci
ret nō habēt. respexit supi⁹ et vidit symeā
quā de fouea extraxit. q̄ cū dētibꝫ et vng
uibꝫ tm̄ frāgebat q⁹ guido sine labozē asi
nū suū onerauit. et domuz ē reuers⁹ Ter
cia vo die guido ad fozestā reuertit̄ et cū
sederet ad p̄parādū istrumētū vidit hpē
tē que de fouea extraxit portātē lapidē
i ozeꝫ suo colozatū triplici colozeEx vna
pte erat albꝫ. ex alia niger. ex tercia rubi
cūd⁹. Os suū aperuit et i gremio ei⁹ ꝓmi
sit cadere. et abcessit. Guido cū lapide ad
vnū ꝓtū accessit. q̄ cū vidissꝫ et vtutem
ipi⁹ ꝓgnouissꝫ libent̄ cētū flozē. ꝓ lapide
dedisset. Guido vo vtute lapidis multa
bona adq̄siuit. et i militiā ē ꝓmot⁹. qđ in
telligēs ipator eū ad se venire p̄cepit et
lapidē bē voluit ꝑ pecunijs aut eū ext̄
regnū mitterꝫ. Ait guido. dñe lapidem
vendā. ꝟ vnū dico. Si ñ valorē mihi de
beritis ad me redibit. Qui dedit sibi. ccc.
flozē. et tñ guido i archa sua iueit q̄z ipa
tozi reddidit. Qui admirās dixit. dic mi
hi vñ lapidē hūsti. Ille vero a ꝓncipio
vsq̄ ad finē narrauit qđo senescall⁹ i fo
uea cecidit cū leone symea et serpēte et q⁹
ꝑ mercede vulnerat⁹ fuit a senescallo et
q̄d a leone symea et serpēte recepit. ꝟ au
diēs ipator ꝓmota sūt oia viscera ei⁹ ꝑ
senescallū et ait ei. Quid ē qđ audio de te
Ille negare nō poterat. Cui ipator. O
pessime. magnā ingratitudinē fecisti guido
ni ex q̄ de piculo mozt̄ te liberauit et hic
eū semiuiuū reliq̄sti. O miser ecce bestie
irrōales sic̄ leo symea et ꝟpes mercedē ei
redidert ꝑ bono. Tu vo hodie ꝑ bonuz
malū reddidisti et iō oia q̄ habes et dignta
tē tuā guidoni dab̄. et te hodie i patibulo
suspendū iudico. qđ audiētes satrape i
pterij eis placuit iudiciū. et guido ipiū re
gebat. et vitā i pace finiuit. Mozalisatō

Bte imperator est

te⁹ q̄ oīa viret. paup ist̄e ē hō q̄ nihil ex se hz Job. i. ca. Nud⁹ egressus sū ex vtero mr̄is mee. nud⁹ reuertar illuc. Deus paupez istū ꝓmouit qñ eū dñm paradisi ꝓstituit p̄s. Qia subiecisti sub pedibꝰ ei⁹ Fouea ī quā cecidit mūd⁹ est/q̄ ē plen⁹ foueis. s. piculis qz tot⁹ mūd⁹ ī maligno posit⁹ ē. Jn isto mūdo cecidit miser hō ī multas foueas Gen. iij. Jn sudore vultꝰ tui tē. leo ī eandē foueā cecidit. s. filius dei qñ naturā hūanā assūpsit. ⁊ ī miseria magna. xxxiij. ānis vixit p̄s. Cū ipo sum ī tribulacōe tē. Iste ē leo de q̄ dr Apo. v. Eliat leo de tribu iuda tē. Deide sy/mea. i. tua ꝓsciētia cecidit. q̄ ad modū sy/mee lacerat ea q̄ ei displicent. qz sp̄ ꝓtra patrē murmurat. Jtē serpēs cecidit in foueā. s. plat⁹ vl̄ ꝓfessor q̄ cū pacōze dz de scēdere. i. ꝑdolere de ei⁹ pcīs. ij. ad dor. p. Quis infirmat⁹ ⁊ ego nō infirmor. Jtez sicut guido cū corda extraxit seneschallus. sic fili⁹ dei cū corda passionis sue extraxit nos de fouea miserie ⁊ de ptāte dyaboli Dz miser hō ꝺ nō obstāte ingt⁹ efficīt deo. q̄tiēs ꝓtra legē dei peccat. Guido ꝺberat⁹ erat. Sic hō qñ mortaliť peccat. quātū in eo ē deū iterato crucifigit. Sed deo deus dedit xp̄o inq̄ntū hoī. x. azinos oneratos. i. oīa p̄cepta sub ei⁹ ptāte āti qua ⁊ noua dispēsando cū hoīe. Et si illa p̄cepta fecerim⁹. ad eťnas diuicias p̄ueniem⁹. Guido ligna scī debat. i. ꝓsciētia tua stimulat ꝓpetrare p q̄ corp⁹ ⁊ aiam in die iudicij opiri poterit, ꝓpter q̄ regem eťnā obtinebꝭ. qz si ꝓtra ꝓsciētiā agas ad gehennā ignis deducet. Serpēs dedit ei lapidē triplici colore coloratū. Sic p̄latus ⁊ ꝓfessor p̄ infōmacōes sacre scripture poterat lapidē. i. xp̄z obtinere. Jlle lapis erat pulcer ⁊ albꝰ. Sic xp̄s spēos⁹ forma p̄ filijs hoīm. Jtē niger erat p xp̄i passionē. Rubicūd⁹ p sāguis effusiōes Qui ergo istū lapidē portat ille hz abūdantiā sine defectu. nec illū lapidē debes dēdere a seipo. nisi det tm̄ p cui q̄ntū xp̄s exigit. s. p ꝓcōes ꝓfessiōes ⁊ satisfactōes Sz ingrati ī patibulo infernali erūt suspēsi. Electi vero vitaz eternā obtinebunt. Qđ nobis ꝓcedat q̄ sine fine viuit tē.

De subtili mulier⁹ deceptōe ⁊ decepto/rum excecatione. ¶ Ca. cxx.

Darius regnauit p̄udēs valde. q̄ tres filios habuit quos mīt̄ dilexit. Cū vero mori deberꝭ. totā hereditatē p̄mo genito legauit. Scdo filio dedit oīa q̄ in tpe suo acquisiuit. Tercio filio. s. iuniori tria iocalia p̄ciosa dedit. s. anulū aureum monile ⁊ pannū p̄ciosū. Anul⁹ illā vir tutē habuit q̄ q̄ ip̄m ī digito gestabat q̄ cā oīm habuit. intm̄ q̄ quicq̄d ab eis peteret obtineret. Monile illā ꝺtutē habuit. q̄ qui eū ī pectore portabat q̄cquid cor suū desiderabat qđ possibile eēt obtineret. Pann⁹ illā ꝺtutē hūit. q̄ quicūꝭ sup̄ eū sederꝭ ⁊ intra se cogitaret vbicūq̄ ee vellet subito ibi eēt. Jsta tria iocalia dedit filio suo iuniori vt ad studiū p̄gerꝭ et mater ea custodirꝭ ⁊ tpe oportuno ei daret. Stat̄q̄ rex spm̄ emisit. q̄ honorifice ē sepult⁹. Duo p̄mi filij ei⁹ legata occupabāt. Tert⁹ filius anulū a mr̄e recepit vt ad studiū p̄geret. Cui mater dixit Fili scientiā acquire. ⁊ caueas a muliere ne forte anulū p̄das. Jonathas anulꝰ accepit. ad studiū accessit ⁊ ī sciētia ꝓfecit. Pl⁹ ꝺ cito q̄dā die in platea ei q̄dam puella occurrebat satis formosa. captus ei⁹ amore eā secū duxit. ⁊ ꝓtinuo anulo vtebaťr. grām oīm hūit. ⁊ q̄cquid voluit ab eis hīe obtinuit. Puella ei⁹ ꝓcubina mirabaťr q̄ tā laute viueret. cū tñ pecuniā nō habet. Rōem q̄dā vice cū let⁹ eēt q̄siuit dicēs q̄ creatura sb̄ celo nō eēt quā magis diligerꝭ. Jlle de malicia nō p̄medi tat⁹ sibi dixit ꝺtutē anuli eē talē tē. At illa. cū singl̄is diebꝰ cū hoībꝰ ꝺuersare soles p̄tere posses. Jdo custodiā tibi eū si deliret q̄ tradidit ei anulum. quē cum re/habere non posset fleuit amare. quia vn de viueret non habuit. Qui statim ad

reginā matrē suā ē reuersus venū cias ei anulū p̄ditū At illa Fili mi tibi p̄dixi vt a mlīere te caueas Ecce tibi iā trado monile qđ diligēti⁹ custodias si p̄dideris honore ⁊ cōmodo ꝓpetuo careb Jonathas monile recepit ⁊ ad idē studiū ē reuers⁹ ⁊ ecce cōcubina ei⁹ in porta citatis occurrit ⁊ cū gaudio eū recepit. Jlle vt ꝓpus eā secū hūit Monili ī pectore vtebaťr ⁊ q̄cq̄d cogitabat hēbat Et sic ꝓpus ꝓuisia mīta habuit ⁊ laute vixit Cōcubina mirabaťr qz nec aur⁹ nec argētū videbat Cogitabat q̄ aliđ iocale apportatuz essz qđ sagaciť ab eo indagauit. Qui ei monile ondit ⁊ ꝺtutē ei⁹ dixit Que ait sp̄ moni le tecū portas vna hora tm̄ cogitare posses q̄ p anuū sufficeret tibi iō trade/mihi ad custodiēdū At ille. Timeo q̄ sic anulū p̄didisti sic p̄des monile. Et sic damnū maximū incurrerē. Que ait. O dñe iā p anulū custodiēdi sciaz acq̄siui vade tibi fideliť ꝓmitto q̄ sic custodiā monile q̄ nullus posset auferre a me. Jlle credens dcīs ei⁹ monile ei t̄didit. post̄q̄ oīa ꝓsūpta fuisset Monile petijt illa sic ꝓpus iurauit q̄ fuerue ablatū eēt. Qđ audiēs ionathas fleuit amare ⁊ ait. Nōne sensi p̄didi q̄ p⁹ anulū p̄ditū monile tibi t̄didi. ꝓrexit ad matrē ⁊ totū ꝓcessū ei nūciauit Jlla ñ modicū dolēs dixit O fili carissime q̄re spem posuisti ī mlīere. iā alia vice decept⁹ es p eā Et ab oīb⁹ vt stult⁹ reputaris animō sapiaz addiscas qz nihil habeo tibi nisi pannū p̄ciosuz quē p̄/tu⁹ tibi dedit ⁊ si illū p̄dideris ad me amplius redire ñ valeas Jlle pānuz recepit ad studiū ꝓrexit ⁊ cōcubīa ei⁹ vt ꝓpus eū gaudēť recepit Qui expādēs pānū dixit. Carissimā istū pānū dedit mihi p̄ me⁹ ⁊ ābo posuerūt se sup̄ pānuz ionothas inť se cogitabat. vrinā essem⁹ in tantā distātiā vbi null⁹ hoīm venit. ⁊ sic factū est. fuerť ei ī fine mōdi ī vna foresta q̄ mīruz distabat ab hoīb⁹ Jlla t̄stat. ⁊ ionathas votū vouit do celi q̄ dimittet eā destrus ad dnoz̄ādū donec redderet anulū ⁊ monile. q̄ ꝓmisit facē si possz. Et ad petitōz cōcubine ionathas ꝺtutez pāni dixit sez q̄ cū q̄z sup̄ eo q̄escet ⁊ cogitaret vbi esse vellz. ibi statim essz. Deinde ipa se sup̄ pānū posuit ⁊ caput ei⁹ in gremio suo collocauit ⁊ dū dormire cepissz ipa p̄tē pānī sup̄ quā sedebat ad se traxit. At illa cogitabat Etiamsi ceī in loco vbi mane fui. qđ factū ē. ⁊ ionathas dormiēs ī foresta māsit. Cū aūt de somno surrexissz ⁊ pannū ablatū cū ꝓcubia vidissz fleuit amarissime. nec sciuit ad quē locuz pgē deberet Surrexit ⁊ signo crucis se munīes p quā dā viā ābulauit. p quā ad aquā, pfūdā veīt p quā trāsire oportebat. q̄ tā amara ⁊ feruida fuit q̄ carnes pedū vsq̄ ad nuda ossa sepauit. Jlle ꝺo de hoc ꝓstatus vas de illa aq̄ ipleuit ⁊ secuz portauit ⁊ vlteri⁹ venies cepit esurire. videns quandā arborē de fructu ei⁹ cōedit ⁊ statiz factus est ē lepr̄osus De fructu illo etiā collegit ⁊ sic portauit. Tūc veniēs ad aliā aquā p quā trāsiuit q̄ aq̄ carnes pedū restaurabat. vas de ea ipleuit ⁊ secuz portauit ⁊ vlteri⁹ ꝓcedēs cepit esurire. videns quādā arborē. de cui⁹ fructu cepit ⁊ cōedit. Et sic p p̄mū fructū infect⁹ erat sic p secundū fructū a lepra ē mūdat⁹. De illo fructu etiā attulit ⁊ secū portauit. dū ꝺo vlteri⁹ ābulaꝛz. vidit q̄dā castr̄ ⁊ duo hoies ei obuiabāt q̄rentes q̄s essz At ille Medic⁹ pit⁹ sū. Qui dixerūt. Rex isti⁹ regui manet in isto castro ⁊ ē hō lepr̄osus. si eū a lepra curare posses mītas divitias tibi daret. at ille. Etiā. Qui adducētes ip̄m ad regē dedit ei de secūda aq̄ ad bibendū q̄ carnes ei⁹ restaurabat. Rex g̃ mīta donaria ei ꝓtulit Jonathas igiť postea inuenit nauē de citate sua ⁊ illuc trāsfretauit. Rumor p totaz citatē exiuit q̄ magn⁹ medic⁹ aduenissz ⁊ ꝓcubina sua q̄ abstulerat ei iocalia ad mortē infirmata ē mittēs ꝓ medico isto. ionathas ignotus ē ab oīb⁹. Sz ipe eam cogīscēs dixit ei. q̄ medicīa sua nō valēt ei nisi prius ꝓfiterer oīa pcā sua ⁊ si aliquez defraudasset q̄ redderet. Jlla ꝺo alta voce ꝓfite

bat qũo ionathan recepisset de anulo monili t pãno t qũo eũ in loco retro relinquisset ad reuocãdũ Ille ho audiens ait Dic mihi dña vbi sũt ista tria iocalia At illa. In archa mea. t dedit ei claues archę t inuenit ea Jonathas ei de fructu illi⁹ arboris a q̃ lepzã recepit ad comedẽ dũ dedit t de aq̃ ꝑma q̃ carnẽ de ossibus sepauit ad bibendũ ei tribuit t cũ gustasset t bibisset. statim ẽ arefacta t dolozes interiozes sentiẽs lacrimabiliter clamauit Jonathas cũ iocalib⁹ ad matrẽ suã pzexit. de cui⁹ aduẽtu tot⁹ ppls gaudebat. Ille vo matri a ꝓncipio vsq; ad finẽ narrauit qũo de⁹ eũ a miſi mal⁹ piculis liberauit t p aliq̃s ãnos vixit t vitã suã i pace finiuit. ¶ Carissimi Mozalizatio. Iste rex ẽ ihs xp̃c. Regina int̃ ecclesia. tres filij hoies in mõdo viuẽtes. Per ꝑmũ intelligo diuites t mõi potẽtes quib⁹ de⁹ dat mõi volũtatẽ. p secundũ mõi sapiẽtes q̃ p sapiaz mũdanã q̃d q̃d hñt acq̃rũt. p tercũ filiũ bonũ xp̃ianũ ab eccłia electũ cui dedit de⁹ tria iocalia. s. anulũ fidei. monile sue gr̃e siue spei t pãnũ caritatis. ¶ Int̃ q̃libz anuluz fidei pozrauerit gr̃az dei t homis amozẽ hẽ poterit int̃ũ q̃ q̃d desiderat obtinebit sic̃ scribit ap̃ls. Si habuerit fidẽ vt gr̃ãm synapis poterit dicẽ huic monti trãsi. t trãsiet. Si vo in pectoze h̃ ẽ in cozd̃ monile spei habuerit cogita qd̃ voluerit t qd̃ iustũ ẽ obtinebis. ¶ Int̃ euãgelista dr. Pe rite t accipietis q̃rite t inuenietis. Et ad chozint. Spe salui facti sum⁹ Si vo pãnũ caritatis habuerit vbicũq; esse voluerit. obtinebit. Ap̃ls ad coz. i. Caritas nõ q̃ sua sũt q̃rit h̃ que ihu xp̃i. Et ꝑme Job. i. De⁹ caritas ẽ. Sz ista tria iocalia sepi⁹ pdit hõ i studio ist⁹ mũdi p cõcubinã suã id ẽ carnẽ scz p carnalẽ cõcupiscẽtiã. Quia caro spiritui aduersatur. Cõcubia traxit pãuũ a ionatha ipo dozmiẽte. Sic caro sepi⁹ caritatẽ ab hoie trahit p ꝑmũ mortale t eũ i pctis dormiẽtẽ dimittit hoiem ab oi gr̃a t adiutozio dei q̃diu in pcõ iacet Jonathas excitatus a somno fleuit amarissime. Sic tu post q̃z exciter⁹ fueris a somno pcti t remotaueris sine gr̃a t vtilib⁹ merito flere poteris. Quid g̃ ẽ faciẽdũ. Surge velociter p opa mie t sig̃ te sig̃culo scẽ crucis in pectoze t inuenies viã salutis. pge q̃ usq; veneris ad aquã p quã caro separat ab ossib⁹. Aqua illa ẽ ꝓtrito q̃ tã amara dz eẽ. p dz separe carnẽ. i. carnales delectatões ab ossib⁹ id est pctis in q̃b⁹ deus offendisti t vas cozdis tui de hac aqua debes iplẽ q̃diu in h̃ mortali cozpe fueris. ꝓtritoz in cozde habeas Deũ vltra eius debes ꝓcedẽ t fructũ arboris cõedẽ. Ille fruct⁹ ẽ pñia p quã aia sustẽtaret. t cozp⁹ denigrat sepi⁹ ad modũ lepzosi. Illũ fructũ debes colligẽ t sp tecũ portare. Cũ vltra ꝓcessisset veit ad secundã aquã p quã caro eat restaurata. Aq̃ ista ẽ ꝓfessio q̃ restaurat virtutes pditas. Cũ vo vltra⁹ pgeret de fructu secũde arboris cõedit t curat⁹ ẽ. fruct⁹ ille ẽ fructus pñie scz ozõnis ieiunij t elemosine. De istl fluuijs t fructib⁹ debes sp portare tecũ. vt si a casu aliquẽ regẽ lepzosũ inueneris. ip̃m cures Rex iste dz hõ per pcm̃ infect⁹ q̃ p fructũ ꝓfessiõis t aquã ꝓtritõis curari potest. Duo q̃ sibi i viã occurrerũt t ad curãdũ te ducũt. sũt timoz dei t gehenne ꝑ q̃ hõ declinat a malo t facit bonũ. Maues q̃ ionatham duxerũt ad patriã sũt diuina ꝓcepta q̃ nos ducũt ad gaudia eterna. Sz oz nos ꝑ⁹ videre ꝓcubinã scz carnẽ spiritui ꝓtinãtem t eã in lecto carnal' ꝓcupiscẽtie inuenies. Da ei ꝺ fructu pñie cũ aq̃ ꝓtritõis p q̃ duo intromesc at hoc est eleuet per bonã deuotõz ad recipiẽdũ iugũ ihu xp̃i. t sic tu potis spiritũ deo reddẽ cuz iocalib⁹. i. bonis virtutib⁹ ad patriã regni celestis puenire. Ad quã nos ꝓducat ꝑ t filius t ispũssc. ꝛc ¶ De gla mundi t luxuria. q̃ multos decepit t ad infitũ deduxit.

Capl'm. Cxxi.

Olim erat quidã rex q̃ hñt duo milites in vna ciuitate vn⁹ erat senex alter iuuenis. Senex erat diues t pulcra

puella. p⁹ ei⁹ pulcritudiez in vxorẽ duxit. Juuenis miles erat pauper t quãdam vxtulã locupletã. ꝓpter diuitias accepit quã miles nõ multũ dilexit. Accidit sel' q̃ miles iuuenis p castruz senis militis ambularet t vxor senis militis in q̃daz fenestra in solario sedebat t dulciter cãtabat. Juuenis cũ eã vidisset capt⁹ est in amoze ei⁹. t in animo cogitabat. ¶ Deliberauit cõbinatio int̃ me t illã iuuẽculã q̃z int̃ ipsaz t virũ suũ q̃ ẽ hõ senex t impotẽs Et q̃ vxor mea esset vxor ei⁹ Et ab illo die icepit eaz diligere t dilectio dare. Domina eciaz miro mõ eũ dilexit t q̃n potuit ad eũ accessit t i oibus viribus nitebat si possibile eẽt i virũ accipere p⁹ morte viri sui Erat autẽ ante fenestraz castri senis militis arbor fici i q̃ oi nocte philomena resi debat q̃ dulciter cantabat ꝑ cui⁹ cãtũ domina singulis noctib⁹ surrexit t ad fenestrã ꝓrexit t p magnũ spaciũ ibidẽ exspectabat vt cãticũ philomene audiret. Cũ h̃ ꝓcepisset vire i⁹ q̃ singulis noctib⁹ surgeret ait ei. Dña q̃ de cã de lecto singulis noctibus surgis Que respondit q̃ sup arborẽ fici oñi nocte resident philomena q̃ tã dulciter cãtat q̃ oportet me surgere t eã audire Miles h̃ audiẽs de mane surrexit t cũ arcu t sagitta ad arborẽ fici ꝓrexit philomenã occidit t cor extrait t vxori pñtauit. dña videns cor philomene fleuit amare dicẽs O bona philomena fecisti qd̃ debuisti ego sum cã mortis tue. stati nũciũ ad iuuenẽ miliciã mẽ misit nũciãdo ei crudelitatẽ mariti eo q̃ philomenã int̃fecisset. ¶ Miles h̃ audiens cõmota sũt oia viscera eius t ait in corde suo O si ꝑstaret isti crudeli quãt⁹ ẽ amoz int̃ me t suã vxorẽ pei⁹ me tractaret. Armauit se duplici armatura t castrũ intrauit t senẽ militẽ occidit. ¶ P⁹h̃ cito mozit vxor sua t p⁹h̃ cũ magno gaudio vxorẽ senis militis accedit t in matrimoniũ duxit t ãbo lõgo tpe vixerunt t in pace vitã finierũt. ¶ Mozalisatio Per istos duos milites intelligẽ de⁹ mos yse ꝓphẽtã t dñm nr̃m ihm xp̃m. Christ⁹ erat senex q̃ ab eterno iuuẽculã despõsauit scz legẽ nouã. Moyses erat iuuenis qz in tpe fact⁹ q̃ legẽ antiquã despõsauit. Arbor i q̃ philomena cãtauit ẽ crux in q̃ xp̃c pependit. philomena ẽ ei⁹ hũanitas. q̃ dulciter cantabat q̃ patrẽ celestẽ p genere hũano rogauit. h̃ iudei nõ poterãt pati q̃ dña surgeret de lecto. i. q̃ tot surgerẽt de lecto pcti t cristũ insequẽbãt. iõ ei⁹ hũanitatẽ occiderũt t cor ei⁹ extraxit. i. amozẽ quẽ nob⁹ oñdit id est cuiuslibet xp̃iano oñdit vt a pctõ q̃ escat t deo fideliter huiat. Moyses vo armauit se duplici armatura. et senẽ occidit. i. armauit se cerimoniis t circũcisiõe t nõ tñ pctã ei⁹ h̃ oim fideliũ a ꝑmo patrẽte vsq; ad aduẽtũ xp̃i ip̃m occiderunt. Sicẽ scriptũ. Jp̃e pctã nr̃a i cozpe suo tulit. Quid sequit postea. Certe moyses id est q̃libet fidelis hõ q̃ desideret iannã regni celestis intrare oz vt legẽ despõset. Juxta illõ matb. Qui crediderit t baptizat⁹ fuerit saluus erit ꝛc̃.

¶ De adulteris mulieribus. Et excecatione quozũdã platonis. Capl'z. cxxij

Quidam q̃dã ꝓrexit vt vineã suã vindemiaret. vxor ãt ei⁹ putãs ip̃m diuti⁹ moraturũ amasiũ hũit ꝑ q̃ misit vt cito veniret. Qui venit cameram intrauit t cũ ãbo in stratu essent veit miles scz marit⁹ ramo vinee in oculo percussus ostiũ pcutit. t illa tremebũda aperuit ꝑ⁹ tũ amasiũ abscõdit. ¶ Miles q̃ intrãs oculum voluit t lectũ vt q̃sceret pare iussit Cũ vxor timẽs ne amasiũ in camera latitãtẽ videt possz. marito ait Quid festinas ad lectũ. dic mihi q̃d accidit. Illo vo referẽte. ipa trãdit. Dimitte me inq̃t dñe vt sanũ oculũ arte medicinali cõfirmẽ ne illo forsitã morbo alterũ similit amittas. Qõ ille sustinẽs os suũ illa q̃si ꝑ medicina sup̃ maritꝰ oculũ sanũ apposuit t manu amasio innuẽs ille recessit. Quo facto. dixit vxor marito. Modo secura suz q̃ nullũ malũ oculo sano eueniet. Jam lectũ ascẽde t quiesce.

¶ Mozalizatio.

Qles iste ē plat⁹ ecclie q̄ hz sanctā ecclaz custodire ⁊ oues sibi cōmissas regē. Uxor adulterata ē aīa q̄ sepi⁹ p̄ peccatuz dyabolo adheret. miles p̄cutit oculo q̄ries plat⁹ mūerib⁹ excecat. Qz scriptū ē eccl'.ix. munera excecant oculos iudicū. sic ꝙ necesse habeat cameram bone vite intrare ⁊ oīez auaricā ⁊ cupiditatē a se excutē p̄ pniaz tē audacē dz ostiū cordis sui p̄curē. tūc uxor id ē aīa apiet vt glām dei recipiet Sz hxu sepe p̄ carnales affectōes ⁊ mōi blādicias oculū sanū sz cordis cū q̄ deberem⁹ deū p̄templari offuscāt p mōi vanitates ⁊ carnis voluptates intūm ꝙ piculū sup̄pi⁹ ⁊ subdito⁹ nō poterit aduertē ⁊ p̄ pniaz emēdaē Studeat g̃ vnusquisq̄ sic oculos mētis ad deū dirigere. vt poterit oīe velamen peccati expellere.

Qui iuēcule p̄ gentes sunt a luxuriosis cohercende ⁊ voluntati p̄prie non relinquēde Capm. Lxxiij.

Qles erat q̄ peregre pficiscens cōmisit uxorē soōui suo suā dā. i. matri uxoris sue. Uxor āt p⁹ decessum mariti quēdā iuuenē amauit ꝙ mīi iudicauit. Illa vo stati sibi fauēs iuuenē accersiuit. q̄bo epulātibo miles aduenies ostiū pulsauit. Strati uxor surgēs amasiū in lecto abscōdit ⁊ p⁹ ostiū marito aperuit Qui cū intuit p̄cepit vt lect⁹ pararetur Lassus nāq̄ q̄escē voluit. Uxor vo turbata q̄d facēt cogitauit. Qd̄ vidēs mar̄ ait. Me festines filia lectum pare donec mōstrem⁹ marito tuo lintheū qō fecim⁹ Qd̄ erigēs lintheū quātū potuit p vnū cornu altaz filie ad subleuādū dedit. Et tādiu lintheū extēderūt donec amasius ē egressus ⁊ sic marit⁹ delusus ē p extēsionē lintheī. Quo facto ait mī filie sue. Mē extende lintheum sup lectū mariti tui qō manib⁹ tuis ⁊ meis cōtextum est.

Carissimi. Mozalisatio.

Qles iste ē q̄libet homo q̄ p⁹ baptismū pgit tāq̄ pegrin⁹ in mundo isto. Qua q̄diu b̄ sum⁹ pegrini sumus. Psal. Ego pegrin⁹ sum ⁊ fili⁹ matris mee. Sed in illa pegriuatōe uxor sz caro sepi⁹ adulterat cū vicijs ⁊ p̄cupiscentijs. Miles ad ostiū pulsat quotiens recordat q̄d ⁊ quātū p̄tra deuz deliquit ⁊ iō tenet pulsare. i. orare ieiunare elemosinā dare ⁊ alia bona opa facē ⁊ sic potest cameraz bone vite intrare ⁊ in p̄dictis diuitijs quiescē Sz uxor id est caro sepe hoc p̄cipiens q̄ homo p̄niam proponit facere turbatur. quia non sustinet libēt ad agendū p̄niaz. statim mater. i. mūd⁹ b̄ papiēs erigit lintheamē. i. mūdi vanitarē in q̄b⁹tm̄ bō delectat̄ q̄ piculū p̄niaz nō aduertit. qđ est dolendū.

Qt mulierib⁹ nō est credendū nec archana cōmittendū. qm̄ tpe ira cuncta die nō celat. Cap̄. Lxxiij.

Quidā miles generosus quēdā regē q̄ fraudat⁹ erat gunt offēdēcat misit ad eū milites vt p eo intercederēt Ux eī ei⁹ amicitiā sub b̄ pacto obtinuerūt. s. q̄ ad curiā ei⁹ p̄destet ⁊ eq̄ster p̄t̄ veniret. i. semiedētans ⁊ semiambulās. Et q̄ duceret secū amicū fidelissimuz ⁊ ioculatorē optimū ⁊ inimicū p̄fidissimū. Miles multū ptristat⁹ cogitare cepit qō b̄ implere posset Quadā vo nocte cū peregrinū quēdaz hospicio recepisset clam dixit uxori sue. Scio ꝙ pegrini promptaz pecuniā secū portāt. Colo g̃ si tu suaseris eū interficere ⁊ pecuniā ei⁹ obtinebimus. At illa. Bonū est p̄silium. Cūctis ergo dormientib⁹ circa diluculum surgit miles. excitās peregrinū ⁊ abire iubet et vnū d̄ suis vitulis in frustra scidit ponēs eū in sacco Deinde uxorē suā excitat dans sibi saccū vt in āgulo dom⁹ absconderent dicēs. Tantuz caput ⁊ crura cū brachijs in hoc sacco posui. corpus autez in nr̄o stabulo sepeliui. His dictis aliquātulaz pecuniā sibi ostendebat. ac si illā peregrino mortuo abstulisset. Cum autē dies adesset vt dño suo se p̄sentaret. accipiens a dextris canē ⁊ puū filiū suū in gremio ⁊ uxorem a sinistris ad castrum perrexit. Cum castro domini sui appropinquaret dextriū crus sup̄ dorsum canis sui

velut equitās posuit p alterū gdiendo. sicq̄ p̄cesser ⁊ eq̄ster castrū dñi sui intrauit. Quo viso rex cū astātib⁹ mirabat Ait ei iudex Ubi ē amic⁹ tu⁹ fidelissim⁹ Qui stati ensiginās gladiū suū canē gutter vulnerauit q̄ cū clamore ⁊ dolore fugit. Deinde miles eū reuocat ⁊ canis ad eū venit. Ecce fidelissimū amicū meū. Cui rex. Dex dicis. Ubi est ioculator tuus. Cui miles. Ecce puul⁹ fili⁹ me⁹ cū aute me ludit magnū solacium mihi facit. Ait rex. Ubi ē maxim⁹ inimic⁹ tu⁹ Qui stati vedit alapā uxori sue dicēs Quare tu tā impudice respicias dūm meū regez. Illa stati rndit. O maledicte homicida q̄re me p̄cuti. Nōne i domo tua p̄pria tam̄ tabile homicidiū p̄petrasti ⁊ pro modica pecunia peregrinū occidisti. Itex miles vedit ei alapā dicēs. O maledicta cur filiū tuū vepingē nō formidas. Que stati ira cōcida tota facta ē. ⁊ dixit Ecce oīdā vobis saccū in quo occisi peregrini caput ⁊ brachia posui ⁊ stabulū in q̄ ei⁹ corpus sepeliui. Cū vissent vt experirēt ⁊ loc cū ei⁹ uxor oīderet. cito effodientes visis carnib⁹ vitulinis obstupuerūt. Astutiā mlieris ognoscētes dignis laudibus eū extulerūt Qui postea dño suo regi specialis dilectōis vinculo est annexus.

Qles iste q̄ regis gratiā p̄didit. est pctōr q̄ ad obtinēdā grāz dñi sui. p̄mittit intercessores deo. s. dilectos hoies q̄si sanguineos ⁊ amicos Ut aūt dño suo satisfaciat. p̄cester pedester. i. terrena ⁊ tpalia q̄ despectabilia pculcādo Equester vo toto cordis desiderio celestia p̄templādo. Sed canē q̄z a dextris p amico fidelissimo secū ducat. i. angelū suū bonū vl' p̄sbiterū q̄ aīaz suā bz custodire q̄ licz sepi⁹ gladio suoz criminū vulnēt ⁊ offendat. recurrit tñ fidelit̄ vt amic⁹ q̄ sua secreta corā familia' principis ⁊ amici tenebit Joculatorē. i. puerū puū in gremio ē pscia q̄ si bñ regulat̄ multū delectat. Uxorē vo a sinistris p inimico p̄fidissimo ducat. i. carnis mollitiē l' demonū q̄ sua secreta corā familia p̄nci pis ⁊ amici tenebit. i. corā cūctis āgel' atz scis iminēte mortis hora i p̄ditōez sui dereget ⁊ duelat. tūc merito laudabit miles sapiēs et discret⁹ p̄dcās fallacias sic fefellit occulte vitulū mactādo ⁊ i secreto dom⁹ iu āgulo subterrādo. nec occulte uxoricidiū p petrādo. i. corp⁹ p̄priū i cubiculo flagellādo aut secreta petōris pscia lacrimis i tēsa imitādo nec tri uxoricidium p̄petrādo modū debitū nō excedēdo sed ieunijs ⁊ orōibo ⁊ alijs bonis opib⁹ sapient in oib⁹ isistēdo p q̄ tandē dñi sui grām quaz p̄diderat rebabebit.

Mulieres nō solū pādūt secreta ꝫ ad ꝫ mētiunt plura Ca. qxv.

Grāt duo frēs q̄z vn⁹ laic⁹ alter cleric⁹. Laic⁹ sepe audierat a frē suo ꝙ mulieres secretū alic⁹ nō potuerūt occultare. Cogitabat expiri b̄ cū uxore sibi dilcā cui dixit vna nocte. Carissima secretū hēo tibi pādere si cert⁹ eēm ꝙ nulli dicēs. qz si ꝗiū facēs cōfusio i tollerabil' mihi esset. At illa. Dñe noli timere vnū corp⁹ sum⁹ bonū tuum ē meū ⁊ ecouerso ⁊ etiā malū silīt. Qui ait. Cū ad p̄uata accessisse vt op⁹ naturē facerē corū nigerrim⁹ a pte posteriori euolabat. de q̄ suz ptristat⁹. q̄ ait. Let⁹ eē dēs qa tāta passiōe es liberat⁹ Mane mulier surrexit ad domū p̄rimi sui iuit. ⁊ dñe dom⁹ dixit. O dña carissima potero tibi pādē aliq̄ secreta. q̄ ait Ita secure siē aīe tue. Que dixit. Mirabil' cas⁹ accidit marito meo nocte ista accessit ad p̄uata vt op⁹ nature facēt ⁊ ecce duo cornua nigerrimi pte posteriori euolabāt de q̄ mlt̄ tū doleo. Et illa ad aliā vicinā narrauit de trib⁹. ⁊ tertia de q̄ttuor Et sic vlt̄ q̄ ille diffamat⁹ ē q̄. lx. cornua d eo euolasse Ille turbat⁹ de rumore cōuocauit ppīm cui narrauit rē gestā qō mulierē voluit expiri si sciret secreta teneri P⁹ b̄ mortuā uxor eius ⁊ ille cenobiū intrauit litteras didicit tres. Quarū p̄ima est nigra secunas rubea. tercia candida.

Carissimi. Mozalizatio lz. iij.

Male q̄ malicias mulier ꝓbauit ꝑ dicī bō mūdan⁹ q̄ conamine toto laborat vt bona mundana acq̄rat vt cuz sepe credit sine offensione euadē cadit in mille vt q̄ cadit in supbiā cadit in milt⁹ alios defect⁹ cōtra salutez aie sue Et ꝑ ē cozuū nigrū a pte posteriozi exire. i. pcrīm in effectu ⁊ sic bō diffamat ⁊ nō tm̄ ꝑ vrozē ꝓpriā scz carnē. ꝑ ꝓ vicinas alias scz per q̄nq; sensus Fac g̃ tu sic ⁊ ille. collige ꝑm. i. oīa ꝑterita ⁊ pñtia facta tua ⁊ purga te ꝑ viam ꝓfessiōis ⁊ tūc ꝓtis cenobiū bone vite inf̄re ⁊ in tribꝰ lr̄is studē ꝑ qō studiū ac q̄ris brauiū eternū. Nigra lr̄a ē nigra ⁊ est recordatio pcōz̄ q̄ tanq; uigra ⁊ g̃uis sarcina torquēt ⁊ cruci aut cottidie pect⁹ tuū cū recordatōe pene infernal. Secunda lr̄a ē rubea ⁊ ē recordatio rosei sāguinis tui creatoris quē in cruce ꝑ te misero peccatore de q̄nq; riuulis suis fusum misericordit abūdāt ꝓfuit. Tercia lr̄a ē cāvida ⁊ ē desideriū celestiū gandioz ⁊ eoꝝ q̄ sequūt agnū dei i alb̄ q̄nq; ierit. si ista tria i cozd̄ firmit̄ nobiscū habuerim⁹ sine dubio regnū eternū obtinebi⁹ Ad qd

Qui mlieribꝰ i nullo ē credēdū ⁊ ꝑtim de secret. Exēplū iocale. Ca. cxxvi.

Macrobi⁹ refert q̄ q̄dā pner romā⁹ noie papirus sel cū pre senatū sapientū intrauit vbi q̄dā secretū ꝓsiliū ꝑceptū erat sub pena capitl custodiri. Cū puer essz reuersus ad domū. mat ei⁹ interrogauit puez q̄d ꝓsules occultari sub pena capitl statuissent. Ait puer: Nō lz re scire q̄m ꝑcipit occultari. Audiēs ꝓ mater pl⁹ incepit ꝑabꝰ. ꝓmissis. minis ⁊ vberibꝰ puez ad reuelādū secretū inclinare. Tādē puer vt satisfacēt matri ⁊ secretū tenēt dixit Hoc ē ꝓsiliū vtrū sit melꝰ q̄ vn⁹ vir plures mulieres ducat vel vna mulier ducat plēs viros in matrimoniū q̄ dicto. mr̄ alijs femis romanis secretū ꝓ ꝓposuit. Que alia die cū turma magꝰ deliberate venerūt ad senatozes petentes ꝑti⁹ vnaz duobꝰ q̄ duas feminas vni viro nubē Senatozes vo paulētes vrecūdi sex⁹ tā impudicā insaniā mirabāt q̄dnā sibi vellz tāta femiaz intē peries vt pue rei ꝓdigiū ⁊ tā inuerecūda postulatio q̄d sonaret. Puer papirus ꝑ videns dixit senatoziꝫ⁹ rē gestā Qui pne rū cōmēdātes statuerūt q̄ ꝑ puer sp̄ se natui inf̄ess̄z in ꝓsilio

Mozalizatō

Iste puer ē q̄libz bō purus puritate vite. q̄ cū pze. i. ꝓlato intrat ꝓsiliuz sapiētū. i. religiosoz i q̄ tractat sal⁹ ⁊ sapiēria aie q̄ ñ oīb⁹ exponēda ē ꝑ sic decet vnūquēq; ꝓm statū suū ⁊ pñiaz quaz a ꝓpo sacerdote recepit non dz alijs reuelare ⁊ mlta alia sunt q̄ nō debēt reuelari. Mat vo ē mūd⁹ isteq; suader boi religionē dimittē secreta pādē ꝑ ē in cozde nō retinē ꝑ poti⁹ vanitatibꝰ se subijcē. ⁊ si ū pōt boiez sic reducē. rē ꝓ minas. i. ꝑ tribulatōes ⁊ pauperates ipm iuuēdit seducere. Fac g̃ tu sic puer papir⁹. mōm deas ꝓ volūtariā pauptatez ⁊ oīdas ei q̄ due femie. i. diuersa vicia carnal delectatōis poti⁹ dñt ꝛdi sub custodia rōis q̄ ꝓ rō subpediteꝫ sub volūtate ⁊ delectōe mometanea. Dz sine dubio quātuz ē i cozpe poti⁹ vult eligē q̄ rō suppedite tur ꝑ nullo mō assētire des ꝑ econuersō poti⁹ Et sic ꝓ pñs puer papir⁹. i. hō pur⁹ pōt ꝓmanē inf̄ sapiētes. ⁊ vtutes bonas hz̄e. i. inf̄ viros scōs ꝓtinue pōt vba salutl audire ⁊ vitā eternā obtinē. quā dē

De iusticia ⁊ eq̄tate disertissimi iudicis xp̄i ꝓ occulta iudicia Ca. cxxvij

Olidā miles tyrān⁹ erat q̄ ꝑ mlta tpa quēdā famulum fidelē tenuit ac i oīb⁹ ꝓuidu. Quadā vo die cuz ad nundinas cuz eode suo ꝑ nem⁹ trāsiret. accidit vt miles. xxx. marcas argēti i medio nemoris ꝓdēt famulo ignozāte Cū pecuniā ñ inueiret famulum interrogauit si pecuniā inuenisz q̄ stati negauit ⁊ iurare cepit q̄ nihil sciret ⁊ vez dixit Qua ñ inuēta stati pdē famli ā putauit ⁊ eo relicto domi ꝓrexit Erat ꝓpe viā quedā hr̄emita q̄ cuz fletuz ⁊ clamoꝛē famli audiret velocit ei occurrit Audiuitq; cōfessiōz ipi⁹ ⁊ dñ cognouit eū inocētē ad vo

spiciū suū ipm i suis bñer⁹ portā do misericordit ꝓcurauit. deū oratoziū iuuit ⁊ dño i. ꝓpauit q̄ ñ eet iust⁹ iudex. eo q̄ illū innocentē boiem pdē suū ꝓdere pmisisset. Cūq; diutius oraret ⁊ fleuisset ⁊ dño q̄si ꝑ falso iuditio q̄dāmō. ipropasset venit ad eū angel⁹ dicēs Munq̄d legisti i ꝑs. De⁹ iudex inst⁹ fortis ⁊ patiēs At ille Multocies legi illō ⁊ credidi ex toto corde ꝑ hodie errau. aut ille miser q̄ pdē suū pdidit sō velamīe ꝓfessiois decepit me. Rñdit ag̃el⁹. Moli loq̄ aduersus dñm iniq̄tatē. qz oēs vie ei⁹ veritas et iudicia ei⁹ eq̄tas. Cōmēda memorie q̄ sepi⁹ legisti. Judicia dei abissus multa. Scias itaq; illū boiez pdē suū ꝑ culpa veteri ꝓdidisse. Mā añ multa tpa cū eode pdē mrēmsuā ꝓcurauit maluole de q̄dā biga. Dzo q̄ scō postea nunq; cō dignā pniaz egit. Miles ille dñs suus volebat dextrariū emere ad ꝓgregādum maiozes diuicias i detrimētuz aie sue. et idō iusto iudicio dei ꝓdidit pecuniā. Qui dā paup fidel⁹ cū vxore ⁊ puulis suis q̄ tidie dño supplicabat vt dignaret⁹ necessis sibi ꝓuidere q̄ pecuniā inuenit ⁊ ꝓfessozi suo obtulit dispēsandā. Qui circūq; naq; scissitādo veracit illū inuenire ñ potuit c⁹ erat. Ergo eidē paupi ꝑē eiusde pecūie tribuit ꝓpter deū. residuā alijs pauꝑibus erogauit. Pone g̃ custodiam ozi tno. ne dño aliq̄ten⁹ ipropes vt fecisti. cū ipse sit iudex verus fortis ⁊ patiēs.

Miles iste pōt dici q̄libet bonus ꝓlat⁹ q̄ dz idui armatura dei vt possit stare firmiter ꝓtra insidias diaboli. Famul⁹ fidelis ē subdit⁹ i oīmbus ꝓlato suo obediēs. Zelat⁹ ille hz thesauz. s. aias ad custodiēdū. q̄s sepe ex negligētia sua ꝓdidit. Quid g̃ ē faciēdū Certe dz diligenter q̄diu ē in vita inquirere salutē aie. Et si inuenire nō poterit. āputet pdē dextz subditi. Hoc est talem rebellē castigare ⁊ eū ab eccia āputare. do nec ꝓgnoscat se deliquisse. Sed dic mihi quo. Ecce famul⁹ postq̄ amisit pdē incepit clamare. Sic pcōr ꝑ confessiōem damat vt dicit ꝓpha. Clama ne cesses q̄si tuba exalta voce tua rē. Ad c⁹ clamorē heremita. i. discret⁹ confessoz hz eū pcurare i hūeris suis ꝑ est eū informādo ꝓdicādo pniam dādo ⁊ i domū eccie introducēdo ꝑ opa misericordie ⁊ hz ꝓ eo intercedere ad dñm nō eā ꝓpā do. ꝑ deū intime depcādo. vt talē querulū seruet et custodiat. Qui aliq̄n cū pede. i. affectione puersa mrēm suaz. i. eccīam ꝓpiciuit q̄ntū in eo fuit. q̄ diuina ꝓcepta nō custodiuit. Angel⁹ q̄ heremitā informauit est ꝓsona pura nō ficta cuiuslibet ꝓlati et cōfessoz. q̄ eos ligat ⁊ ducit vt ad clamorē pcōris cito ei occurrāt ⁊ in domū dei cito introducāt. Paup q̄ pecuniā inuenit est xp̄s q̄ aiaz sepe custodiuit ne labatur in infernū donec pcōr ꝑ pniam resurgat ⁊ sic aiam mūdā xp̄o reuiuiscat qz sine eo nullū bonū op⁹ possum⁹ facere Do ne g̃ tu pcōr custodiaz ozi tuo ne aliq̄d ꝓtra deū dicere ꝑsumas. De⁹ em̄ est iustus iudex ⁊ fortis ⁊ patiēs. idō nō dicas q̄re fecit me ⁊ post ꝑ dimisit me cadere. Vel alio mō pōt reduci. Iste vo miles pōt dici ꝑm⁹ parēs Adam. cui de⁹ dedit infinita bona. qz eū ꝓstituit dñm omniuz creaturaz. ps. Omnia subiecisti sub pedibꝰ eius rē. Famul⁹ fidelis est rō que i eo dñatur q̄diu in puritate vite remanserit. thesaurū paradisi quē deus ei dimisit ꝓ se et heredibꝰ habet. Sed Adam volens plura acq̄rere quādo appetebat vt alter deus non eet. statim thesauz paradisi ꝑdidit ⁊ tunc pedem dextez famuli amputauit. quia seductus ꝑ euam sciliꝫ cet per sensualitatē nō ꝑ rationem preceptum diuinum vilipendit. sed oleum misericoz die clamando petit in valle bꝰmū di q̄n in sudoze suo panē acq̄siuit. Cui⁹ miseriā videns dei filiꝰ de celo descendit et eū per ꝓpriū sanguinē redemit ⁊ i domū dei duxit q̄n infernū spoliauit Ipe peccata nr̄a i cozpe suo portauit. q̄n ꝑ nob⁹ miserl mozt⁹ ē Paup q̄ inuenit thesauz ē xp̄s q̄ paradisū obtinuit nō ꝑ se ꝑ oībꝰ q̄ eū diligūt. hr̄emita deū depcatus est.

sic xps i passiõe p carnẽ icepit timere qñ dixit si possibile ẽ trãseat a me calix iste ⁊ rogauit ꝑ genere hũano. Stulta? igit. De iniuste aliena bona occupatõibꝫ. ḡuis erit i extremis disceptatõ ca. cxxviij

Aximian? regnauit. in cui? ipio erãt duo mlites q̃z vnus erat iust? ⁊ timẽs deũ. alter vo cupidus ⁊ diues. q̃ magl studuit mũdo placere ḡ deo. Miles iust? quandã terraz ãexaz terre cupidi habebat. quã cupid? toro conamie desiderabat hze. Sepi? ad militẽ iustum ꝓrexit ⁊ auz ⁊ argentũ obtulit quãtũ volebat. si terrã illã vẽderz Ille vo semp renuit sic p̃ tristi recessit. ꝟ cogitabat qñ eũ decipet. Accidit p̃ iustus mozere. qđ audiẽs cupid? cartam noie defuncti scribi fecerat qñ defunct? i vita sua p quãdã summã pecnie ei terrã quã desiderabat vẽdidit. Quo facto tres hoies ꝑcio ꝺduxit vt ei phiberent testimoniũ. Cũ quib? ad defunctũ accessit et sigilluz ei? inuenit in camera vbi defunct? iacuit. oẽs expulit exceptis suis testib? Deide cozã testib sigillum in manu defuncti posuit ⁊ pollicẽ sup sigillũ ita p̃ cũ pollice mortui cartã suã signauit dicens. Ecce est. testes h? rei. Qui dixer. Sumus. Et sic ille miles terrã illã vt suam occupauit. Cui filius defũcti dixit. Quare terrã meã occupas. Qui rñdit. Pat tu? mihi eã vendidit. Cui ille. Pluries ad pzem meũ venisti ⁊ pecuniã obtulisti ꝑ terra. ꝟ pat meus nunq̃ voluit eã vẽdere. Genuit parit? adhuc. Miles cupidus de empcõe cartã sigillatã sigillo defuncti oñdit ⁊ testes adduxit q̃ huic testimoniũ phibuerũt. Cui filius defũcti dixit Scio p̃ ꝟ est sigillũ pzis mei ꝟ suo p̃ nũq̃ tibi vẽdidit. qñ sigillũ habuisti ignoro q̃re ibi testimoniũ de ꝟ phibeas. Judex vo istos tres abiuhc separi fecit ⁊ militẽ siliter. ⁊ seniorẽ fecit adduci q̃rens ab eo si ozõem dñicã sciret ⁊ fecit eũ coram eo a pncipio vsq̃ ad finẽ dicere. Qui eã bñ sciut. Et illũ fecit poni i locũ seorsuz Deide iussit secũdũ adduci ⁊ ait ei. La

rissime añ te socius tuus erat hic. q̃ mihi dixit ita ver̃ sicut pat noster. Jõo nisi tu dicas mihi veritatẽ quã a te q̃siero i patibulo te suspendi faciã. Ille cogitauit. socius meus totũ narrauit qñ miles pollicẽ defuncti accepit ⁊ ei? sigillũ ⁊ cartam suã sigillauit. nisi veritatẽ dixero ero fili? mort. Qui oĩa ꝑ ordinẽ narrauit. Cuz ꝟ audiss iudex. fecit eũ seorsũ poni ⁊ terciũ adduci. cui ait. Carissiẽ soci? vr̃ pm? dixit mihi ita ver̃ sicut pat nr̃. ⁊ scõs est. iõ nisi tu mihi veritatẽ dixeris. morte turpissima morieris. Ille cogitauit. Socij mei oĩa secreta milit. narrauer. iõ bonũ est vt veritatẽ dicã. Qui de vbo ad verbũ iudici narrauit. qñ ꝟ fcm fuit. Quez iudex seorsuz poni fecit. Et vocauit militem quẽ tozuo vultu respexit dicẽs. O maledicẽ cupiditas tua excecauit te. Dic mihi qñ miles defunct? terrã quã ocupas tibi vẽdidit. Ille vo ignorãs de cõfessiõe testiũ allegauit. q̃ iuste occuparet Cui rex. maledicte testes phibẽt testimoniũ ꝓtra te qñ p? mortẽ ei? pollicẽ accepisti ⁊ sigillũ ei? ⁊ cartam tuã sigilasti. Qđ audiẽs miles ad terrã cecidit ⁊ misericordiã petiuit Alit ei rex. Miam quã meruisti obtineb. ⁊ fecit testes ẽbi p̃ caudã eq̃z vsq̃ ad patibulũ ⁊ ibi supẽdi filit ⁊ militẽ. Satrape regni iudiciũ ⁊ sapiẽtiã regi laudabãt. q̃ tã sapient veritatẽ inuestigasset ⁊ oĩa q̃ miles bẽbat dedit filio defũcti militi. Qui grãs regi egit ⁊ hereditatem sibi restituit

Mozalisatio

Er istos duos milites intelligitur diabol? ⁊ ꝑm? ꝑgens. filius ei? erat totũ gen? hũanũ ab eo ꝓpagatũ. hereditas ẽ ꝑadisus quẽ de? sibi dedit. Hoc videns miles cupid?. s. diabol? accessit ad eũ suggerẽdo ⁊ tẽptãdo vt ꝑadisuz p̃ pcm̃ amitteret. Ille vo q̃ diu remãsit i vita. s. i puritate vite hereditatẽ. s. ꝑadisũ occupauit. Sz eo mortuo p̃ pcm̃ qđ ꝓmisit ꝺ diuinuz p̃ceptũ. pdidit ⁊ totũ gen? hũanũ p? eũ. Sz ꝑmo est q̃rẽdum qñ pdidit. Dico carta erat scripta. qñ Eua ꝓsensũ ꝑbuit ut de ligno

vite ꝺ diuinũ p̃ceptũ comedẽt. Erat ei sigillata. qñ Adam q̃ erat caput rõnis ⁊ cui ꝺbat spẽalit p̃ceptũ. ꝓmedit ⁊ vxori magl adhesit ḡ deo. Sigillũ vt saris i ꝑmit suã impssionẽ in cera. Sic deus imꝑsit suã imaginẽ in Adã ⁊ eũ mũdi dominũ ꝺstituit. vñ ps. Oia subiecisti sub pedib ei? oues ⁊ boues ⁊c. Illã impssionẽ. i. imaginẽ dedit diabolo. qñ ei obediuit ⁊ ꝟ cũ pollice post ḡ defunct? erat. Pollex em̃ claudit totã manum. pollice amisso. man? vires amittit Per pollicẽ vo debem? intelligere ratiõem quã deus hoi dedit vt bonũ eligat ⁊ malũ respuat. Qñ q̃diu hõ rõe regit ⁊ rõ i eo dñat. tã diu poterit bñ seipm ⁊ alios regẽ. Sz q̃ caret rõe. caret virtute ⁊ fortitudie spũali Adã vo ꝑm? parẽs hẽbat sciam a deo infusã vltra oẽs creaturas. ita q̃ oẽs creature añ pcm̃ ei obediebãt. Hoc nõ obstãte suẽt cũ pollice rõis adhesit diabolo cũ diabol? ei dixerat. Mõ moriemi. ꝟ si cõederit. erit. sic diꝫ sciẽtes bonũ ⁊ malũ. Dyabol? cũ vidisset eũ sic seductũ ⁊ hereditare celesti ꝑuatũ volebat filiũ scz totũ gen? hũanũ excludẽ. Sz hõ si caut? fuerit ꝺz ad regẽ celestẽ accedẽ vt patriarche ⁊ ꝓphete fecerũt. q̃ clamauerunt ad deũ ꝑ remedio. O dñe de? emanuel rex ⁊ legifer nr̃. expectatio gẽtiũ ⁊ saluator eaz veni ad saluãdũ nos dñe de? nr̃ Sz dyabol? ꝓduxit secũ tres testes scz superbiã vite. ꝛcupiscẽtiã carnis. ⁊ ꝛcupiscẽtiã oculoz. Cõtra q̃s oz ꝑcedẽ prudẽter.

Primũ testẽ debem? examinare si sciat pr nr̃ cẽ. siue ozõez dñicã. ꝟ ẽ. si aliq̃d feceat proꝓ qđ pcm̃ superbie ꝛ eũ testimoniũ ꝑhibeat hmiliet se in oĩb? vbo ⁊ ope ita vere sic ẽ ozo dñica ⁊ regẽ celestẽ placabit exẽplo xpi. q̃ erat pũ obediẽs vsq̃ ad mortẽ Si vo hõ timeat secũdũ testẽ. s. ꝛcupiscẽtiaz oculoz. scz mõm i q̃ tm̃ delectat pure ꝓsiteat. vt fec secũd? ⁊ piculũ poterit euadẽ Si vo hõ timeat tciũ testẽ. s. ꝛcupiscẽtiã carnis vo satisfaciat p̃ carnis maceratõz. i. p̃ veraz satisfactõz. vt fecit tcius testis q̃ oĩa recog

uit. vñ ipe cuz duob? socijs suis patibulo suspendit. De q̃ loq̃tur aplus. Suspendiũ eligit aĩa mea. i. suspendiũ penitẽcie. Et si sic fecerim? vitã etnã obtinebim?

De amicicie vere ꝓbacõe Ca. cxxix

Ex quidã habuit tm̃ vnicũ filiũ quẽ multum dilexit. Qui filius licentiã a patre accepit vt mundum visitaret ⁊ amicos sibi acq̃reret. qui per septem annos vagabat in mundo. ⁊ post hec ad patrẽ redit. Pater gaudens eum recepit. ⁊ ab eo q̃siuit. quot amicos acq̃siuisset. Ait fili? Tres. Primũ amicum plusq̃ meipm diligo. Secundũ tantum sicut meipm. Et tercium paruz aut nihil. Cui pater. Bonũ est eos probare ⁊ temptare anteq̃ indigeas de eis. Porcũ occide ⁊ in sacco pone ⁊ in domũ amici quẽ plus diligis q̃ te perge de nocte ⁊ ei dic q̃ a casu hoiem occidisti ⁊ si inuentuz fuerit corpus. ego morte turpissima ero ꝺmnatus. Rogo mõ te sicut te sẽ per plusq̃ meipm dilexi succurre mihi in hac maxima necessitate. Quod factuz ẽ At ille respondit. Sicut eũ occidisti necesse est vt penitẽtie subiaceas. si corpus esset inuentũ forte in patibulo eris suspẽsus. Verũtamen q̃ amicus meus fuisti ideo ꝓgam tecum ad patibulũ. ⁊ post q̃ mortu? fuer. tres vl q̃ttuor vlnas pãni tibi dabo ad corpus tuũ inuoluendũ. Ille hoc audiens ad secundũ amicum accessit. ⁊ illum vt primũ ꝓbauit. Ille sicut ꝑmus rennuit dicẽs. Credis me fatuuz q̃ in tali periculo me ponere vellem. Verũtamen quia amicus meus fuisti. Jõo ad patibulum tecũ pergam ⁊ in via te cõsolaboz quãtum potero. Ille ad terciũm amicum accessit ⁊ ꝓbauit eum dicens. Verecũdoz tibi loqui. q̃ nunq̃ ꝑ te aliq̃d feci ⁊ a casu hoiem inf feci ⁊c. At ille. Libenf ꝟ faciã ⁊ mihi culpã imponã. patibulũ si ncẽ fuerit ꝑ te ascẽdã. Hũc exptum est meliorẽ amicũ suũ fuisse.

Mozalisatio.

Existe est deus oipotẽs fili? vt o ẽ qlibet bon? xpian?. q̃ p. xti.

ānos.i. toto tpe vite sue habēt in mūdo
uersari ⁊ tres amicos q̄rere. ꝓm? ē
mūdus quē plus diligit q̄ seipm. ꝓbat
hoc. ꝙ mūdū hō se ponit i periculo mor
tis mō i mari mō in terra vitā sepe amit
tendo vt tpalia bona possit habere ergo
pl? diligit mūdū q̄ seipsū Et si eū tem
pore necessitatis ꝓbaueris sine dubio ti
bi ꝛdiget ymo ꝛ oībus bonis tuis si tibi
dederit duas vlnas vel tres ꝛ pāno ad
inoluendū corpus tuū multū est. Scōs
amic? quē tm̄ diligis sicut teipm ē vxor
tua ⁊ filij tui ⁊ filie. vñ ad sepulchr̄ tecū
in morte plorādo pgunt Et cū vxor ad
domū redierit ifra paucos dies doloꝛ re
cedit ⁊ aliū incipit amare. Tera? amic?
ꝓ q̄ pax̄ fecisti est q̄ pauca bona ꝓ eius
amore sum? opati ymo multa mala qui
tpe mortl amic? ē si ꝓtriti ⁊ cōfessi fueri
m? ymo ꝓ nob mortē in cruce sustinuit

Q vir sapiens plus valet viro forti.

Ca.cxx.

QRat q̄dā rex q̄ paupem quēdā
ad magnas diuicias ꝓmouit ei⁹
q̄ vnū castr̄ ad custodiēduz cō
misit. Ille sic sublimat? supbo factus est
valde. Cū inimicis regl pciliū habuit et
eor̄ ꝓditor fact?. castr̄ ipis aptuit. Rex
vero ꝛ ß multū ꝓtristat? q̄liū habuit q̄
mō castr̄ rehaberet. Dictū ē ei ꝙ nō pos
set castr̄ rehabere nisi tria hāet. scz fortı⁄
tudinē sapientiā ⁊ dilectōem vna cū di⁄
uicijs. Cū in regno suo fuerūt tres mili⁄
tes. q̄r̄ vn? ceteris fortior. scōs sapien⁄
tior. tera? regez multū dilexit. Isti tres
milites sūt missi cū exercitib vt castruz
inuaderēt. ꝓm? miles fortis cū ecer⁄
citu grādi ꝓcessit ꝓ quandā foreſtā in q̄
erāt inimici regis ⁊ icepit viriliť ꝓtra eos
pugnare. Scz subito quedaz sagitta exijt
ꝛ balista ⁊ eū in iguine ꝓcussit ⁊ mortu?
est. Miles sapiēs post eū foreſtā inťuit
Et icepit allegare iura. sic volēs eos alli
cere ad restitutionē castri iterum venit sa⁄
gitta q̄ ꝓcussit eū inť pulmonē ⁊ stoma
chū ⁊ mortu? est. Hec tertius miles vi
dens foreſtā inťuit. ⁊ icepit dulcia ꝙba
ꝓferre ⁊ ornate loq̄. intm̄ q illū libenter
audiebāt ⁊ trāsire ꝓmittebāt. Et rūtm̄
tm̄ cū illis fecit. q itroitū habuit i castr̄.
Et sic iter eos ꝓuersabať q oēs exīs in
castro sunt cū eo ꝓfedarati. Et sic castr̄
ꝓ lege acq̄siuit. ⁊ suū vexillū in sūmitate
ordinauit. Cū rex ß audisset q trā prudē
ter castr̄ acq̄siuisset illum ad magnas di
uicias ꝓmouit. Mozalisatio.

Rex iste est dn̄s noster ihs xp̄s.
q̄ illū paupem. ſ. Adā ꝓmū pa
rentē ad magnas diuicias ꝓmo
uit. qn̄ eū senescallū paradisi ꝓstituit. sed
ille ꝓ peccatuz ꝓdidit. Cū in toto regno
mūdi pauci erāt inuēti q̄ castr̄ ꝓdictum
id ē padisū poterāt obtinere. Vocati sūt
tres milites ꝓ q̄s itelligo tria genera ho⁄
minū. Per ꝓmū mūdū potētes. qui cre
dūt ꝓ potentiā ⁊ fortitudinē mūdanaz
padisū acq̄rere. Et lez sunt ad ß apti ve
nit tm̄ subito sagitta supbie ⁊ ipos spūa⁄
liť interfiat. Per scōm militē mundi sa⁄
pientes intelligere debem? q̄ incipiūt iura
allegare vt sūt iudices eccl̄astica aduoca
ti. ⁊ iudices tpales q̄ credūt ꝓ sapientiam
suā padisū acq̄rere. Et dū incipiūt bene
viuere venit sagitta auaricie. i. bursa ple
na pecunie ⁊ sic ꝓcutit eos ⁊ spūaliť inť⁄
ficiunť. Per terciū militez q̄ vulnať sine
tumultu loq̄bať. xp̄ianū simpliciť totaliť
in deo cor habentē poterim? itelligere. q̄
nō ꝓfidit i pompa būana. nec i ei? sapien
tia. Sz solūmō i deo. iuxta illō ps. Bea
tus hō qui spat i dn̄o. Certe talis castr̄
padisi poterit acq̄rere. Qđ nobis ꝓstare
dignetur q̄ sine fine viuit ⁊ regnat

De diuitib q̄bz dať. ⁊ paupib q̄bz iꝺ
qđ hñt abstrahiť quo ꝛ eos etnaliť re
mūerat ꝓ celestē p̄iam ¶ Ca.cxxi.

Ex quidā fecit clamari q oēs i⁄
dr̄ēter ad eū venirēt. ⁊ quicq̄d
ab eo peterēt obtinerēt. Nobi⁄
les ⁊ diuites aliqui ducatū. aliq̄ comita
tū. aliq̄ milicā. aliq̄ aur̄ ⁊ argentū petie
rūt ⁊ obtinuerūt. Dei ꝛ pauper ⁊ simpli
ces venerūt ad regē etl̄ petētes. q̄bz rex ait
Tarde veniť. an̄ vos nobiles ⁊ ꝓcipes

venerūt ⁊ oīa q̄ habui eis dedi. Qui tri⁄
stes de respōsiōe fuerūt. Rex vo pieta⁄
te motus ait. Rm̄ tm̄ eis tpalia dedi sz
dominiū retinui qz ß null? petiuit ego vo
vobis hoc vt sitis dm̄ eor̄ ⁊ iudices. Bi
uites ß audiētes ꝓtristari sūt ⁊ venerūt
ad regē dicētes. Dñe ꝓfusi sum? qz pau
peres ⁊ seruos nr̄os cōstituisti iudices et
dn̄os nr̄os. melj? est nos mori q̄ sic ser
uituti subjacamur. Ait rex. Carissimi nō
facio vobis iniuriā quicq̄d a me petiuistť
vobis dedi intm̄ ꝙ nihil mihi retinui nisi
dominiū. qđ dedi eis. Sz vo vobis cōci
liū q̄libet vīm satis habet ad viuenduz.
vel g̃ q̄libet vīm ptē ꝛ diuitijs pauplb⁄
ꝙ quā poterunt honeste viuē ⁊ ego domi
nū ab eis recipiā ⁊ apud me manebit ⁊
sic eritl liberati a seruitute magna. Qđ ⁊
factū est Mozalisatio.

Rex iste est deus diues sup oīa
p̄co preclamās est p̄dicator qui
dicit petite ⁊ accipietis q̄rite ⁊
inuenietis. Diuites ⁊ mūdi potētes cū il
lū clamorē audierunt. statim cū omni la
bore castra ciuitates aur̄ ⁊ argentū pe⁄
cierūt ⁊ obtinuerūt. Sz xp̄s tm̄ de mun
danis dedit eis ꝙ nihil retinuit ysaie. liiij
Vulpes foueas habēt ⁊ volucres celi ni
dos. filius aūt hoīs nō habet vbi reclinet
caput suū. Dei ꝛ pauper venerūt ⁊ ni⁄
hil habuit eis dare nisi dominiū. ⁊ sic eos
ꝓstituit dn̄os ⁊ iudices diuitū. Juxta il
lud Math. Cum q̄ reliq̄sti oīa ⁊ se. uti
estl me sedebitl sup sedes duodecim iudi
cātes duodecī tribꝰ israhel. Et illud ma⁄
thei. v. Beati pauperes spū qm̄ ipsor̄ est
regnū celor̄. Diuites ß videtes debent
multū dolere ꝙ pauperes q̄ serui eor̄ fue
rūt in ß mūdo debēt eē iudices ⁊ dn̄i eo
rū in celo. Si g̃ desideratis cū eis regna
re faciatl sicut fecerunt illi. q̄libet det ele
mosinā quātū pōt pauplb⁄ vt poterunt
vivere ⁊ sine dubio cum eis poteritis in
etnuz regnare ¶ De iudis q̄ bonos
ꝙ malā vitā inficiunt Ca.cxxij.

Juitas q̄dā erat in qua q̄tuor
phisici fuerunt in medicina piti.
Junior alios tres in scia excellebat intm̄
q oēs infirmos ad eum venientes salua⁄
uit. Qđ alij inuidētes mori sunt ꝓra eū
et inter se dixerunt. Quo poterim? istuz
extiguere. Ecce tot? mund? ad eum cur
rit ⁊ nihil poterim? ꝓpter eū lucrari. Exit
vnus de tribꝰ. Ad tres leucas oīū ebdo⁄
mada visitat ducē ⁊ die crastina ad eum
acceder. ego stabo extra ciuitatē ad vnā
leucā tu vo ad secundā ⁊ alij ad terciā.
Cum vo in fine ꝓme leuce venerit ei ob
uiabo ⁊ signo crucis me siguabo ⁊ q̄libet
vīm sic simliť faciet. Ille vo causaz cru
cis queret dicem? Lepr̄osus factus es ⁊
ex timoē lepr̄ā incurret. qz dicat ypocras.
Homo timens lepr̄am ex timore eam i
currit. Et cum lepr̄osus fuerit nullus ad
eum accedet. Quod ⁊ sactum est

Ex istos tres medicos q̄ quar⁄
tū inficiebāt. intelligere debem?
tria vitia que in isto mundo reg
nāt. scz superbia vite. cōcupiscētia carnis
et cōcupiscentia oculorum. Vel signant
dyabolum mundū ⁊ carnē. Isti sunt me
dici reprobor̄um qui faciunt corpus i de
licijs viuere. animam in inferno regnare
Medicus subtilis est quilibet bon? chri
stianus sicut sunt prelati ⁊ cōfessores q̄
habent nos spūaliter curare. virtutes in
serere ⁊ vitia extirpare. Sz heu proch⁄
dolor̄ sepe ꝓ illa tria vicia medic? spūa⁄
lis est infectus intantum. ꝙ nō est dign?
gradum i ecclesia tenere sed extra vt sūt
symoniaci ⁊ alij qui sūt diversis diuicijs
irretiti. Carissimi si voluerimus ab istis
vicijs cauere. extra viam ambulemus ꝓ
opa misericordie. Et sic poterim? ad re
gnum puenire. Quod nobis ꝛc̄.

De spūali amicicia. Ca.cxxiij.

QRat quidā rex qui duos lepr̄a⁄
rios habuit. q̄ quasi ꝓtinue adin
uicē erāt ligati. ⁊ q̄diu invicez
ligabanť mutuo se dilexerūt. sed ipis so⁄
lutl q̄libz alijs voluit deservare. Rex vo
ß videns multū dolebat qz q̄s ludē cū eis
volebat ⁊ venari ipis solutl pugnabāt ⁊
ludo nō ire debāt. rex q̄rebat q̄liū sup ß

Cui dictū est ꝙ lupꝰ fortis ⁊ crudel' ad
duci deberet ⁊ vnꝰ de canibꝫ ꝓtra eū pug
nare ꝓmitterꝫ. qñ hic canis fere fuerit de
victꝰ aliū canē ꝓtra eū admitteret. cū ꝑ
mus canis videret se auxiliatū semp post
ꝫ adiuicē mutuo se diligerēt. qđ ⁊ factū
est. ⁊ lupo q̄si devincēte canē primū ⁊ p
mo cane deficiēte ali⁹ eū defendit ⁊ lupū
occidit. Ab illo tpe tam ligati q̄ soluti.
canes mutuo se dilexerūt

Mozalisatio

Existe ē dñs noster ihs xp̄us.
Duo canes adinuicē ligati sunt
corp⁹ ⁊ aīa in bap̄mo ligata. q̄
diu ꝺo sic stant ligati mutuo se diligunt
Sꝫ si soluant⁹ ꝑ pcm̄ mortale stati vn⁹
ꝓtra alīū est. vt dicit Ap̄o. Caro cupi
scit aduersus spm̄ ⁊ ecouerso. Quid g̃ est
faciendū. certe vt caro subiciat⁹ pñie ⁊ cō
tra lupū. i. diabolū se opponet ⁊ tūc aīa
ꝓfortabit⁹. ⁊ cū carne pugnabit viriliꝫ ⁊
post ꝫ erit amor i omni ꝓsperitate. ⁊ ad
uersitate ⁊ piter ābo diligent⁹ a dño ꝓp
ter q̄ dilectōem vitā eternā obtinebūt.

De inocenti morte xp̄i Ca. cxxiiij.

Narrat seneca ꝙ lex aliq̄ erat ꝙ
q̄libet miles i armis suis sepeliri
deberet. Et q̄ sup ꝫ defunctū ar
mis spoliaret morte morerē. Accidit ca
sus ꝙ quedā ciuitas obsessa erat a q̄daꝫ
rege tyrāno. q̄ in circuitu ciuitat⁹ insidias
ponebat ⁊ pl̄m quasi sine nūero occidit.
intantū ꝙ erat in piculo ciues p̄endi. ⁊
multū timebāt. qz resistere nō poterant.
Dū aūt sic in piculo starēt. quidā miles
fortis nobilis ⁊ strēnuus int̄uit ciuita
tē ⁊ ciuibꝫ multū ꝓpatiebat⁹. Ciues vero
accesserūt ad eum dicētes. Dñe adiuua
nos. At ille. Carissimi. isto piculo libera
ri nō poterit⁹ nisi ꝑ manū validam. Ego
ꝺo vt videt⁹ i armis nō sum iō nō possū
pugnare. Illꝰ de ciuibꝫ dixit. Dñe infra
paucos dies in ꝫ sepulchro quidā miles
sepult⁹ est i optimis armis. arma ei⁹ ac
ape ⁊ ciuitatē nrāꝫ de inimic. libera. Mi
les armis a mortuo recept⁹ inimicis cer
tamē dedit ⁊ victoriā obtinuit ⁊ sic ciui
tatem liberauit ⁊ arma recepta reposuit.
Emuli iudicia moti ꝙ tā glorioſuꝫ bellū
fecit eū apud iudicē accusauerūt ꝙ cōtra
legē egisset eo ꝙ defunctū armis spolia
uit. Qui rñdit. Dñe de duobꝫ malis ma
ius malū est vitādū. Et qz ciuitatē tue
ri nō potuissem ab inimic. nisi habuissemꝫ
arma. iō ea accepi ⁊ reposui. Itē fur ul' ꝑ
do spoliat ea intēcione vt nō restituat. sed
ꝓpter bonuꝫ cōe arma accepi ⁊ restitui.
Jꝺo poti⁹ debeō p̄miari q̄ accusari Jtē
in ciuitate aliq̄ si dom⁹ accendit⁹. nōne me
lius est vt dom⁹ illa sine dilatōe totalit⁹
destruat⁹ anteq̄ cetere dom⁹ incendantur
et ciuitas tota destruatur. Sic in ꝓpo
sito. Monne melius est ꝙ omnes cōser
uari accipiēdo arma q̄ꝫ nō accipiēdo nō
defendissemꝫ. Si em̄ ea nō accepissemꝫ. oēs
essent⁹ iterēpti. Emuli ꝺo dixerūt. Re⁹
est mort⁹. Judex ꝺo ad pticionē eoruꝫ
ꝓtra eū sententiā dedit vt occideret⁹. Et
sic factū est. De cui⁹ morte fact⁹ est plā
ctus magn⁹ in ciuitate

Mozalisatio.

Juitas ista obsessa erat mund⁹
iste a diabolo magno tempore.
Et quotq̄t tūc in mundo erant
fuerūt in piculo p̄endi. Quia omnes in
infernū descenderūt. Mūd⁹ iste erat ci
cūuallatus vicijs ⁊ ꝓcupiscēcijs. Miles
fort⁹ qui arma nō habuit est dñs noster
ihesus xp̄s. Et de ꝑs. Domin⁹ fortis ⁊
potens dē. Qui videns mundū in pericu
lo tot⁹ gen⁹ hūanuꝫ in ꝓditione. prexit
ad sepulchrū. id est vterū beate virginis.
Et ibi inuenit arma p̄mi parent⁹. id est hu
manitatē assumpsit ⁊ ꝓtra dyabolū pug
nauit victoriā obtinuit ⁊ nos a morte li
berauit Emuli sunt iudei ꝫ videntes. illū
apō pilatū accusabāt dicētes. Me forte
ꝛniāt romani ⁊ tollant nostrū locum ⁊
gentē dē. Miles dicebat. Meli⁹ ē vt
vna dom⁹ destruat⁹ q̄ꝫ tota ciuitas. Ecō
tra cayphas dicebat. Expedit vt vnus
moriat⁹ ⁊ nō tota gēs. Jō pilat⁹ eū mor
ti tradidit. De cui⁹ morte petre saisse sūt
et tenebre facte sunt sup̄ vniuersā terrā.

Sed fcā victoria iterato i sepulchro ꝫ
arma reposuit. i. corp⁹ suū glorioſū i fra
q̄uit Studeamus ergo eius morte plā
gere i mēte. i corde retinere ⁊ ad m̄oriā
reducē. qz viriliter ꝑ nobis pugnauit ⁊
nos a fauab⁹ diaboli liberauit Cui ꝓpter
hoc tenemur eū sr̄ oia diligere. ⁊ ꝑ eius
amore pr̄eꝫ ⁊ mr̄eꝫ dimittē Quis vnq̄ꝫ
audinit ꝙ hō hīs vnicū filiū ⁊ hēredē q̄
eū mori ꝓmittē vellet. sicut pr̄ celestl fe
cerat de vnico filio suo ⁊ tñ mortuꝰ est.
Sic ⁊ nos dēmus voluntarie carnis de
lectatiōes ⁊ oē q̄d deo displicet ꝑ pniam
mortificare Et sic vitā eternā poterim⁹
obtinē De cōscia nr̄a dū angustiat⁹
ad deū ꝑ cōfessiōem ⁊ opa meritoria re
curramus Cap. Cxxv.

Efert augustin⁹ i de ciuitate dei
ꝙ lucrecia erat mulier romana
nobilissima. q̄ erat vxor calatini
Cū ille calatinus sextuꝫ noīe filiuꝫ ipa
torīs tarq̄nij ad castruꝫ suū iuuassetꝫ sext⁹
ē stati capt⁹ i amore pulcerrime lucre
cie Tēpus aptū q̄ ipator ⁊ calatin⁹ de
roma simul recederēt obꝑuās. ad predi
ctuꝫ castruꝫ reuersus ibi p̄nocauit ⁊ no
cte illa nō vt hospes. sed vt hostl cubicu
lū lucrecie dā ingressus manu sinistra op
primēs pectus eius. dextra vero gladiuꝫ
tenēs se ꝑdūt dicēs Sextus sū mihi cō
sentias vel morier⁹ Jlla nullo mō cōsen
tire volebat Dixitq̄ꝫ sextus Nisi mihi cō
sentias ꝺuū iugulatū nuduꝫ corpi tuo nu
do etiā te iugulato tibi sociabo Et ꝑ oz
bē fama currat lucrecia cū suo i cubicl'o
iugulata Jlla vero timens de tali infamia
coacta cōsensit Sextus vero cōpleta libi
dine recessit Jpa vero mitū dolēs p̄em
et maritū frēs ⁊ impatoreꝫ. nepotes et
pcōsules vocauit ꝑ lr̄as. q̄s oēs p̃ntes
sic alloq̄tur dicēs Sextus domū meā i
trauit hostl pro hospite Scias tu o cala
tie vestimēta viri alieni i lecto tuo fuisse
verūtn̄ licet corpus sit violatū animus tn̄
ē innocēs. iā a culpa me absolue. a pena
tn̄ nō liberaboꝫ Stari cū gladio occulta
to sub clamide, ꝓpria manu se trāsfixit. q̄
fco amici ei⁹ gladio illo accepto iurabāt
ꝑ sanguinē lucrecie oēm ꝑgenē tarq̄nij
de roma ejcere ⁊ extirpare. q̄d ⁊ fecerūt
Sextū vero acroē crimis i terfecerunt
miserabiliter. Carissimi.

Lucrecia nobil' dña ē aīa a deo
ꝑ baptismū lota ⁊ deo cōiuncta
Sextus est diabol⁹. q̄ nitit⁹ mu
nis ⁊ munerib⁹ aīam violare. domū ei⁹
intrauit qn̄ pctō cōsensit. s. corp⁹ suū q̄d est
dom⁹ aīe. pectus ei⁹ oppr̄imit qn̄ bō to
taliter cōsensit Et eā violat qn̄ manū ꝑ
cōsensum actū cōplet Post hec lucrecia
sc̄z aīa dolēs vocat pr̄eꝫ ⁊ maritū. Sic
et tu carissime dēs vocare pr̄em. i. con
fessorē. maritū. i. cristū ꝑ opa mie. ⁊ san
ctos cū bona deuotiōe ⁊ oñdere vitā tu
am ꝑ vrā cōtritionē ⁊ cōfessionē q̄d et
quātū cōtra deū deliq̄sti. Et tūc gladio
pnie te ipsū occidē. i. vicia ⁊ pctā extirpa
et sic corpus deferat⁹ romā. i. i scāz eccle
siā ad oñdēdū i q̄ forma publice vel oc
culte deū offendisti Tūc diabolus toēs
sui seq̄ces erūt expulsi ⁊ recedēt cōfuse. ⁊
tu remā ebis saluus i bona vita. Quod
nob̄ p̄estare dē. Ql vigilare oꝫ pa
storꝫ aiarꝫ Caplm. Cxxvi.

Ter q̄dā ad domuꝫ cuiusdā di
uitis noctu veit. q̄ ascendēs tectū
dom⁹ ꝑ foramē ꝓspicere cepit
si adhuc aliq̄s de familia diuitis vigilaret
Quod hospes cōsideras p̄uate prozi
sue dixit Interroga me alta voce q̄liter
hec bōa quesiui que hēmus. nec desistas
donec finaliter tibi dicā. Tūc ait mulier
O bōe dñe cū nūq̄ꝫ fuisti mercator. dic
mihi qualiter tātā pecuniā quā possides
nunc congregasti Cui ille. Moli stultra a
me hoc querere Jlla aūt magis ac magis
q̄rere nō cessabat. tūc vir quasi coact⁹ su
is p̄ecib⁹ ait Moli hec p̄odere q̄ tibi di
cor veritatē pandā At illa Absit hoc a
me At ille Fur erā ⁊ nocturnus furtiua
q̄ nūc hēo ꝓgregaui Cui mulier ait Mi
ror ergo q̄ nunq̄ꝫ fuisti deꝑhensus. Cui
ille Qui mgr̄ meus erat quoddā verbū
me docuit quod septies dicebā qñ tecta

hoīm ascendebaz Ait mulier .Rogo te dic mihi illud verbū cuius virtute sine pi culo furtū cōmisisti Ait ille Tibi dicā sz alteri nullo mō dicas.ne forte possīt bo na nr̄a asportare At illa Nllo mō artēp tabo Qui ait Hec sī̄ verba .fallax.fallax His dictis mulier obdormiuit Vir aūt finxit se dormire.strenuabat .Fur etenī cū audisset gaudsus est .sūpto lune radio et septies dicto carmine laxatī manibz et pedibz p fenestrā i domū cecidit z ma gnū sonitū fecit fracto cure z brachio ia cuit miserabiliter semiuiuus i terra Hos pes quoq audito sono quesiuit q̄si nesci rer qualiter cecidit At ille Verba falla cia me deceperūt Hospes q̄dē eū rece pit.z sūmo mane i patibulo suspēdi fecit

Vir iste ē diabol⁹ qui p malas cogitatiōes tectū cordis tui ascē dit z fozamē facit p malū p̄sensū Vir cū vxore ē bonus prelatus ecīe de sponsatus Cui diabolus toto conamine nitit̄ p pctm̄ bona sua furari. ſ. virtutes q̄s i sacro baptismo recepit auferre Sz bonus prelatus scē ecīe desponsat⁹ dz cōtinue vigilare vt nō sinat furē aīe do mū p̄fozare Juxta illud verbū saluatoz Vigilate qz nescitis qua hoza fur ē ven tur⁹ Et cōtra eius malicias z nequicias intra se z vxorē.ſ.eccīam p̄uideat quō diabolo sit resistēdū vt cadat a corde ei⁹ et nullo mō ei noceat. Vel etiam alio mō p̄t reduci Fur iste erat lucifer pulcher qui toto conamīe ascēdere volebat vt al ter deus eēt z auferre ab eo eius dignita tē Et dicebat illud ysaie. Ascēdā in ce lū z similis ero altissimo Et etiā i Bene si .Ponā sedem meā in aq̄lonē z similis ero altissimo.q̄ postea ascēdit p radium hoc ē p suā pulchritudinē cecidit in ifer no Et fregit cura sua.i.amisit sic sūū de corez quez de⁹ sibi cōtulit. et suspens⁹ ē in patibulo infernali A q̄ nos z̄c.

De natnali benignitate x̄pi z mia q̄ bz naturaliter pctōribz cōuertentibz mise retur Et q̄ x̄ps recipit q̄s mūdus eīcit.

Capitulum cxxxvij.

Narrat eusebius i cronicis de q̄dā impatore.q̄ populū romanū in marcia equitare gubernabat nulli pcens.sed p eq̄li culpa equalez penā tri buit tā diuitibz q̄ pauperibz. Senatores romani eū,pter hoc impio priuauerūt et tanq̄ pauperem fugere cōpulserūt Ille statim accessit ad cōstantinū z cū eo pa ctū fecit z tā strenue z tā prudenter se būit sic q̄ post eū i impatorem est electus Qui cōgregato exercitu romam obsedit et cuz romani euadere nō possent q̄n ab eo capentur.miserūt primo ad eū seniores secūdo iuuenes.tercio mulieres que nu dis pedibz ante eū se prostrauerūt postu lantes venīā quā obtinere non poterant Ultio miserūt sibi parentes suos simpli ces q̄s būit in citate .mater eius pectus et vbera ei ondit que suxerat. Quod cū vidisset impator.amore naturali cōpa tiens totā offensam dimisit. citatez intra uit. z honorifice susceptus est. Caris. Ste impator est x̄ps qui p pctm̄ de cita te sua.i. de corde hois expellit̄.ac de mū do isto q̄n iudei eū morti tradiderunt Il le vero sic expulsus ad p̄rem prexit . Et electus impetuū impatoreū z iudicez nr̄m i die iudicij.qz de iudicio vedit p̄ fi lio Job. vij. Ergo nobis valde timēdū est quō i die iudicij debeam⁹ ei occurrere q̄n veniet cū magno exercitu angelorum Quid ergo faciem⁹ Certe premittam⁹ primo seniores.i.alte clamem⁹ ad p̄riar chas z ,pphetas vt pro nobis implorent nudis pedibz.i.cuz affectōe Jtez secun do iuuenes.i.apl̄os martires z confessores noui testamenti p opa mie iplorem⁹. Jtez mulieres .i.scās virgines z viduas et p̄cipaliter rogemus m̄rem dei virgi nem gloriosā z ipsa nobis obtinebit vitā eternā Quā z̄c. De illis q̄s au steritate vicere non possumus.benignita te sustineamus. Caplm C.xxxvij.

Narrat quidā rex noie medro qui vnicū filiuz habebat heredē. fi lius dimisit p̄rem ,pter hoc p̄ euz fugauit spoliando ip̄m ab hereditate

sua Facto hoc filius fugit ad regē p̄saruz inimicuz z emulū p̄ris sui z narrauit ei q̄ cuz eo se tenerez vsq̄ ad mortem oī tpe patus si necesse eēt cōtra p̄rem suū ,pri um bellare Tādez oztuz est belluz iter victos reges.qui sil pugnauerunt Acci dit q̄ medro rex Guiter vulneraret vsq̄ ad sanguis effusiōem.q̄d filius eius cōsi de rās stati cucurrit ad p̄rem . et pugnauit p eo ptra dn̄z suum.ſ.regem p̄saz z vi cit eum Quo fcō dn̄s su⁹ euz dimisit eo q̄ nō tenuit pactuz z ipe redijt ad p̄rem et venīā humilit̄ petiit z obtinuit. z sic pax reformata z ei hēditas est restituta.

Isti duo reges sī̄ de⁹ Carissimi et diabolus De primo biere .Do minus ip̄e est de⁹ viuens z rex sem piternus De scdo Job xlv. Jp̄e est rex sup z̄. Sed prim⁹ rex.ſ. de⁹ bz filiuz.ſ. aīam humanā q̄ tociens recedit a deo z obligat se diabolo q̄tiens cōmittit pctm̄ mortale Sed certe si filius ille voluerit recordari illius belli q̄d x̄ps fecit,p eo cō tra diabolū vsq̄ ad sāguis effusionem vt euz a ptāte diaboli eripet z sic cogitās voluerit se deo būiliare z ,p pctis veniaz petere poterit secure ad deum accedere z hēditarē vite eterne adquirē. p̄s Tu es q̄ restitues hēditatez mihi z̄c.

De vulneribz aīe Caplm. C xxxix

Agn⁹ alexāder fgnaut q̄ vīīti rom⁹ mūdi obtinuit Accidit sel̄ q̄ grā dē exercitū collegit z quā dā citate arcūdedit q̄ in eodē loco plu res milites z alios sine oī vulnere amisit Cū vero de hoc multū miraret̄ philoso phos vocauit z ait eis Q mgr̄i quō po terat ß eē q̄ subito sīn vulnē milites mei moriunt̄ At illi dixerūt Mirū non est. Est em̄ q̄dā basiliscus sup murū citatis cuius aspectu milites inficiunt̄ z moriūt̄ Ait alexāder .Quale remediū est cōtra basiliscū Cui dixerūt .Ponat̄ speculum eleuatū inter exercitū z murū vbi est ba siliscus.z cū in speculū respexerit.reflex⁹ ei⁹ z intuitus ad seip̄m redit z sic morier̄ et sic factū ē Carissim.

Mhūc modū summū remediū elationis ē cōsideratio,p̄prie fragilitatis z infirmi tatis.qz si queritur quare hō superbit Cer te qz p̄dē virtutē caret Cōsiderare ergo oz,p̄priā vanitatē tanq̄ in speculo z re curzere ad propriā fragilitatē defectuz suū ,pspiciens elationē repellēdo.

De iusticia z equitate i vita p̄senti z futu ro sp inuenendis. Capitulum .Cxl.

Rarius regnauit q̄ int̄ oēs vir tutes q̄s būit iust⁹ fuit.nec p̄ci bus nec muneribz flecti poterat quin iusticiā p̄ro loco z tpe exerceret Ac cidit semel q̄ alicui apud eū accusabāt quē dā militē de morte alterius militis i ista forma Ambo ad q̄dā bellū p̄rexerunt et nullū bellū erat cōmissum Jste miles redijt sīn altero .z iō dicim⁹ q̄ iste i via aliū occidit Rex cū hoc audisset sniaz de dit vt miles ad supplicū duceret . cum aūt ductus fuisset viderūt aliū militē ve nientē,p quo ille iudicatus fuit ad mortē in nullo lesum ambos ad iudicē reduxer̄t Iratus iudex dixit p̄imo militi iubeo te interfici.qz dānatus es .z secundo dixit te silr.qz cā mortis illius es .z tercio di xit.etiā te qz missus fuisti militē occidere et non fecisti Carissimi Ste rex ē deus qui i oībz opibus suis ē iust⁹.duo milites sūt corpus z aīa. Aīa p carnē seducta morit̄ q̄n pctm̄ mortale cōmittitur Jō iusto dei iudicio corp⁹ ad supplicia p̄nie ducatur Sed cū subijcitur p̄nie aīa viua inuenitur.p̄mo p x̄pi passio nē.secūdo p p̄niam.sz ambo i morte tē pali mori debēt Tercius miles qui euz nō occidit.ē negligens p̄latus qui ex di uīo p̄cepto bz peccatorē corripere vicia ex tirpare. virtutes inserere Et si illa nō fa cit mortē eternā non euadit . Ezech. iij. Si nō annūciaueris ei neq̄ locut⁹ fueris vt auertatur a via sua ipia et viuat z ipe impius morere tur in iniq̄tate sua sanguinē de manu tua requirā .Rogemus. z̄c.

De sano cōsilio sp audiēdo z contra rio abijciendo.

Capitulum C xli.

Vlgenti? regnauit in cui? impe
rio erat q̃dã miles noĩe zede/
chias q̃ vxorẽ pulchrã accepit
sed nõ prudẽtẽ Jn cui? domo quidã ser
pẽs in quadã camera habitabat Miles
vero tozneamẽta & bastiludia frequẽta
bat. intm̃ q̃ puenit ad magnã egestatez
fleuit amare & ḡsi desperat? bincãde am/
bulabat ignozãs q̃d agere deberet Ser
pens videns eius dolorẽ. data ẽ ei vox a
deo. sicut quõdã asine balaã et ait. Cur
fles Fac ꝑm cõsilium meũ & post fam̃ nõ
penitebis Singulis diebꝫ lac dulce mi/
hi mistra. & te ditabo Miles hoc audiẽs
gauisus ẽ valde. & hoc fideliter adimple
re ꝓmisit Stati ifra breue tẽpus ditat?
est valde. plem pulchrã & magnas diui
tias hẽbat Accidit vna dierũ q̃ vxor di
ceret marito Dñe credo q̃ ille ꝟpẽs mꝛ
ta bõa possidet ĩ camera in qua iacet cõ
sulo vt occidat. bona eius obtinebimus
Jlle vero ad istructionẽ mulieꝛ malleũ
portauit vt ꝟpentẽ occideret cũ vase la
ctis Cũ vero ꝟpẽs vas lactis videbat.
caput extra foramen camere extendit vt
lac more cõsueto lãberet Miles vero ꝟ
videns malleũ extẽdit & ꝟpentẽ putere
volebat Serpẽs ꝟ subito videbat & ca/
put retraxit & ictum mallei vas suscepit.
Statiq̃ prolẽ post hoc & oĩa q̃ habuit
miles amisit Ait ei vxor Heu malũ cõ/
silium dedi tibi. sz̃ pge ad foramẽ ꝟpen/
tis & te in oĩbꝫ hũlia si forte gr̃am p eũ
obtineas Perrexit miles ad camerã ser
pẽtis & fleuit amare. petens gr̃am vt p
eũ sicut prius ditari possz̃ Ait ꝟpẽs Mõ
video q̃ stult? es et tu ĩ stulticia pmane
bis Quis nõ pt eẽ q̃n ille ictus magn?
mallei ad mẽoriã sepius mihi veniat et
occurrit tibi quõ plẽ tuã occidi & oẽs di
uitias abstuli Et sic nulla vera pax inter
uos stare pt Miles cõtristat? est valde
et ait Tibi fideliter promitto ammõ cõtra
te nil velle ꝓpetrare si gr̃am tuã habere
possum mõ Cui ꝟpens Carissime natu/
ra ꝟpẽt. est astutia & veneno plena. suffi
ciãt tibi verba mea. qz iã mihi occurrit
ad mẽoriã ictus mallei cũ tua nequicia.
recede ne tibi maius malũ cõtingat Mi
les vero cũ magno dolore recessit ab eo
Et ait vxori sue Je mihi q̃ tuũ consiliũ
opatus sũ Et sic sp̃ post hoc i egestate
vixerũt. Carissimi.

Existe est pr̃ celestis Miles zede
chias pauꝑ hõ nnd? de vtero ma
tris egressus q̃ oẽs diuitias padisi
p pctm̃ ꝑmi ꝓtris pdidit cuz pulchram
vxorẽ eũ q̃ accepit. de cuius consilio gau
diũ padisi pdidit. Serpẽs nutritus i ca
mera ẽ xp̃s ĩ corde tuo p virtutem bap/
tismi cõtentus a q̃ hõ oĩa bona recepit.
primo filiũ. i. aĩam pulchrã ad dei sili/
tudinẽ creatã. Secũdo hoiem constituit
dñm mũdi. ps. Constituisti eũ sup oĩa
opa manuũ tuarũ Tercio paradisũ Sz
cũ pr̃ noster adã fuit deceptus consilio
Eue p suggestionez diaboli. oĩa pdidit
Et sic quilibet hõ si sequitur cõsiliũ vxo/
ris. i. carnis. amittet oĩa Apls. Si fui
caruẽ vixeritis moziemi. Jn baptismo
ꝓmisisti xp̃o mistrare lac. i. ozõnis inocẽ
tie & deuotiõis Sed graviter xp̃m pcu/
tis q̃n pctm̃ mortale cõmittis Hec videꝫ
aufert a te filios & filias & diuitias vt te
emendes sicut scriptũ est Quem diligo
arguo & castigo Ergo de virga disciplie
pl? debem? gaudere q̃ dolere

De diaboli laq̃is q̃bꝫ nos circũueire
satagit Capitulum Exlij.

Erat q̃dã rex potens valde qui
quãdã fozestã cõstruxit & eam
muro circũuallauit Jn qua di/
uersa genera aialiũ posuit ĩ q̃bꝫ multum
delectabat Erat eodẽ tpe q̃dã q̃ pditoꝛ
inuent? est & sic ꝑ suã scelera oĩbꝫ suis
ꝓuat? ẽ Jlle vero de fra sua expulsus ẽ
et ꝓuidit sibi de q̃tuoꝛ generibꝫ canũ et
mist reribꝫ vt bestias regi i fozesta capet
et destrueret Moĩa canũ hec erãt richer.
emuleym. bãegif. bãdyn. cusinel. egofyn
beam & renelyu ꝑ istos canes & retia
destruxit ꝟ oĩa aialia regi Audiens ꝟ rex
ꝓtristat? est valde. Vocauit filiũ suũ et
ait Fili carissime arma te & descẽde cum

exercitu vt illũ pditoꝛem occidas vel de
regno expellas At ille ꝓ psto sũ Sz
vt audiui a plurib rã porẽs ẽ ille q̃ me
optebit latẽ ad aliq̃d rps cũ vna puella
cui? sapia oẽs alios excellit cũ q̃ colloq̃
um bẽbo & sic ad pugnã vadã Ait pat.
Vade ad castrũ vanoch & iuenes ĩ eo
puellã q̃ ꝑm audita ẽ valde prudẽs Et
si p eã nr̃m aduersariuz poteri debellare
eã multi bonoꝛib ꝓmouebo Fili? hoc
audiẽs armauit se & castrũ puelle ĩtrauit
nllo sciẽte. q̃ eũ cũ gaudio recepit & apõ
eã p aliq̃d rps mãsit. Deiñ extra castrũ
fcessit & stati die octauo aduersariũ pr̃is
aggrediebat potẽtia Jn fine eũ diminu
it & caput ei? ãputauit ꝓ? ꝟ cũ victoria
ad prem rediens. pr̃ eũ i regẽ cõstituit.
Ste pr̃ ẽ dñs de?. foresta Carissimi
mũdus siue eccia Mũd? erat circũual/
lat? diuis ꝓcepti ꝑm legẽ moysi Eccia
circũuallata ẽ passiõe xp̃i & mia doctoꝛi
bus ꝓdicatoꝛib & cõfessoꝛib Miles p
ditoꝛ q̃ erat expulsus. ẽ diabol? de regno
electus q̃ eccĩam & alios xp̃ianos machi
nat oĩ hora destruẽ Jñ ꝓuidet sibi de ca
nib? et retib?. qz sicut venatoꝛib simpli
ci vita insidiant bestijs vt q̃n exeũt de ca
uernis ĩ q̃bꝫ latebãt hũt retia cũ q̃bꝫ ca/
piũt eas Cũ eñ hoies exeunt de cauer/
nis bone vite tũc hũt retia. i. carnis & mũ
di delectatiões & illas ponũt añ eos & ca
piũt illos. ps Cadẽt i retiacl'o eius pctõ
res Jñ aduertite q̃ venatoꝛ ille diabo
lus hz q̃tuoꝛ genera canũ currẽtiũ Aliq̃
eoꝛũ sr̃ ꝑ bestijs spũalibꝫ Et aliꝫ pro
aljs Duo primi canes. s. richer & emule
ym currũt ad ceruos & vrsos. i. diuitias
et voluptates p q̃s plres tracti sr̃ ad ma
lefaciendũ Quia diuitie sepe ponũt ho
minẽ extra viã rõnis & ꝑ magnas diui
tias volũt hre potẽtias & voluntatẽ ꝑ
priã Jõ sapiẽt vtantur nza potẽcia loco
iustitie Sit fortitudo nr̃a lex iustitie. hoc
est dictũ Totũ sit ius q̃d nos volumus
et possum? facẽ. Jñ isti duo canes. sz̃
diuitie et voluptates vel potentie curr̃t
simul & multos p? se retrabũt & ad pctm̃
alliciunt Jõ scriptura dicit Jenatoꝛ mꝛ
tũ gaudet q̃n vidit cerui viã capre ver/
sus rethe Sic diabolus q̃n vidit hoiem
viã capre versus pctm̃ mortale & p cõse/
quẽs in infernũ Deinde venatoꝛ. i. diabo
lus permittit aliũ canẽ curre. s. hanegiff
id ẽ accipite & donate Jste curzit ad ab
bates ꝓpositos & pastoꝛes. q̃ hñt eccias cõ
ferre Jsti dãt vt acapiãt Quia qõ pro
bis hoibꝫ & bonis clericis dare dẽrẽt. ꝟ
dãt fatuis & discolis ꝓpter fauoꝛem & lau/
dẽ. q̃d ẽ ꝓtra scripturã vbi dr̃ Da bonis
et ne recipis peccatoꝛẽ Jlli hanegiff. i.
accipite & date ducit multos ad rethe. i.
in infernum Jlli alter canis bandin ducit
placitoꝛes & aduocatos ad rethe. qz per
cautelas eoꝛũ faciũt ꝓtra iusticiã Jlli di
cit Job Audacter deũ prouocãt. Quia
si ps vera eis nihil vult dare. accipiũt te
ꝑte falsa bursã plenam ita q̃ illa trahat
ad se decreta & decretalia & facit discoꝛdi
am cõtra veritatẽ Jlli dicit Abacuc La
cerata est lex ꝓpterea egreditur iudiciũ p/
uersũ. Jlli cõtra tales ait ps. Laboꝛ la/
biozũ operiet eos. i. ĩ profũdũ inferni de
primet eos. ĩ miseriis nõ subsistẽt Deiñ
crisimel alter canis mittit circa lepoꝛes. q̃
tã veloces sr̃ q̃ mõtes trãseũt. i. ordina.
tos in eccia sic sr̃ ꝑsbiteri. rectoꝛes. capel/
lani mõachi. & fres mẽdicãtes q̃ deberẽt
p rõnẽ trãsire ad montes alte vite. s. de
frenis exonerari & mũdũ respicẽ Sz plu
res sr̃ tm̃ tẽptati p carnẽ istũ q̃ ducit eos
ꝑ voluptate sua ad rethe diaboli. aut eo q̃
cõfidũt in reb in q̃bꝫ decipiũtur. cũ rẽoꝛ
eccie vel pleban? de ducẽt vel trecẽt
marc collegit duos discos de r̃siduo mẽ
se sue q̃s pauperib deberẽt dare. sed vide
tur eis q̃ multa fecerũt ꝑ dei amoꝛe Er
go pessime exponũt illã totã pecuniam.
qz ꝑ mũdi vanitatib et põpa seculi. & q̃d
peius ẽ i luxuria & gulositate. Jlli cõtra
tales scriptũ ẽ Duces ceci excolentes sili
cez Alicj sacerdotes & clerici tm̃ cõfidũt
i ꝓpulegijs eoꝝ ac i corõa sua & reuerẽtia
quã ꝑplis ei facit. q̃ si vnã missã de die cã
tãt. totũ residuũ diei q̃ eis i vanitatibꝫ li/

cite cōcedat estimāt Cōtra tles dicit salomō Sī impij q̄ ita securi sī q̄si iustoz̄ fcā habeāt. Et tles cadēt i pfusionē extremā nisi peituerit Deū alī canis est solut⁹ q̄ vocat belyn q̄ vrsat i vsura. i. ad mercatoz̄es ꝓpt ea ples cadūt i rethe diaboli Qui vēdūt t emūt vt tercia pte lucrent vel pl⁹ dt. ps. Mō defecat de plateis eoz̄ vsura t vol⁹. Ergo veniat moz̄s sī illos t descēdāt i ifernū viuētes Deū alī cais q̄ vocat beamis. i. luxuria p quā ml̄ti cīci t laici diuites t pauperes pui t magni. iuuenes t senes i rethe diaboli sī Videſ ergo de⁹ totū gen⁹ hūanū p rethia diaboli destrui t captū teneri. misit filiū suū i castrum puelle duplicat matura armatū. s. diuinitate t hūanitate. Et post q̄ uat⁹ est die octaua diabolum aggredit. s. qñ erat circūclusus t postea dixit bellū. s. i pasceue t obtinuit victoriā vt sic nos a victis et retib⁹ diaboli liberaret t ad vitā eternā pducēt

De tioze extremi iudicij cū expositiōe Ca. cxliij.

QRat quidā rex q̄ statuit p lege q̄ q̄cūq̄ subito mozi dēz mādaſ oztū sol' aſ domū ei⁹ tubas caneret t stati tal' vestib⁹ nigr. se idueret et sic ad iudiciū vīret Ille rex magnū cōuiuiū fecit t oēs satrapas regni vocari fecit. q̄ oēs venerūt In q̄ cōuiuio erāt periti de oī genere musicali q̄ magnū solatiū cōuiuis fecerūt ex suaui melodia Rex vero nllū solatiū nec signū leticie oīdit sz vultū tristē būit t suspiria t geit⁹ emittebat Hoc vidētes cōuiue mirati sī t ñ fuerūt ausi petē ab eo cāz ſticie. sz dixerūt fri regi. vt cām tāte ſticie idagaret. q̄ et fecit. dicēs sibi q̄ oēs i cōuiuio mirarent de tāta tristica t cām libēt scīret Ait frī Clade ad domū tuā die crastia rnīsū audies Qđ t fcm ē Rex p̄cepit bucinatoribus vt sequēti māe veirēt aſ domū frīs sui t tub̄ canerēt t ip̄m ad eū ducerent ſm legē Qđ t fecerūt. Audiēs frī regi de māe tubas aſ domū suā ꝓmota sī oīa viscera ei⁹ t surrexit vestib⁹ nigr. se idut venīēs ad regē Qui fecit fieri foueā ꝓfūdā t vltra foueā cathedrā fragilē. que

ꝝtuoz̄ pedes fragiles hūit t fecit frem suum exui vestib⁹ t sī cathedrā poī Cū āt i cathedra eēt collocat⁹ ozdīauit vt gladius acut⁹ vltra caput suū p filū sericū pēderz Deū ozdīauit ꝝtuoz̄ hoīes cū qnatuoz̄ gladīs acutissimī vnū a pte añtioz̄i aliū a pte posteriozi. tercū a pte dexta et q̄rtū a pte sinistra Cū āt sic starēt ait rex illis ꝝtuoz̄. cū dixero. sīb pena mozt̄ gladiū i eū infigite. t tubas oīacq̄ genēa musicalia fecat adduci cozā frī t mēsā paratā t diuersa fercula apponi t ait. O frī mi carissime q̄re tm̄ doles t tātā tristicā in cozde hēs Ecce optia fercula. ecce melodia suauissima q̄re nō gaudes t letar̄. At ille Quō potero gaudē cū insignum mozt̄ hodie māe sonitū tube añ domū meā audiui t mō icozruptibili t fragili cathedra sū collocat⁹ Si idiscrete me moueā ipa frāgit t i puteū cado de q̄ resurgē ñ potero Si caput meū erigo gladi⁹ vltra caput meū vsq̄ ad cēbrū me ifīci et ꝝtuoz̄ tozozes i arcuitu meo stāt pati cū gladīs ad vnicū verbū vīm me occidere Ist̄ cōsideraī si dñs tot⁹ mundi eēz gaudē ñ possē Cui rex ait Jā ad q̄stiōez hesternā q̄re ñ gauderem rndeo. Ego sū sic tu mō collocat⁹ i cathedra corrnptibili t fragili. q̄z i cozpe fragili cu q̄tuoz̄ pedib⁹ cozruptibilib⁹. s. d ꝝtuoz̄ elemēt. t sub me ē pute⁹ ifernal. vltra caput meuz gladi⁹ acut⁹. s. diuinū indiciuz patū aīaz meā a cozpe sepaē. añ me gladi⁹ acut⁹. s. moz̄s q̄ nullī pcz t añq̄ spē raſ vīet. quō vbi. qñ penit⁹ ignozo. A pte posteriozi ali⁹ gladi⁹ pat⁹ me ad p cutiēdū. s. pcā mea q̄ i b sclo ꝓmisi pata sī añ tribunal me accusare Gladi⁹ a pte dexta ē diabol⁹ q̄ circuit q̄rēs quē devoret. q̄ sp patus ē aīam meā reape t ad infernū reducē Gladi⁹ a pte sinistra sunt vermes q̄ carnē meā p⁹ mozt̄ cozrodēt Cū ei carissime frī oīa ista cōsidero nūq̄ gaudē potero Si ergo tu tm̄ hodie me timuisti q̄ sū hō mortal'. multo igitur plus creatozē meū t redēptozē meū xp̄m debeo timē Clade ergo carissime frī t noli amplius tales q̄stiōes q̄rere a me. Ille vero surrexit t gratias de vita sua regi fratri suo reddidit. promittens firmiter ammodo vitam suam cozrigere. Hoc audientes omnes qui aderant laudabāt responsum regis

De statu mundi actuali. Capi. cxliij.

Erī de quodā rege cui⁹ regnū in tā subitā deuenit mutatōnem q̄ bonū i malū. vez i flm. forte in debile. iustū i iniustū ē mutatū. Quā mutationē rex admirans a ꝝtuoz̄ phis sapientissimis cām hui⁹ q̄siuit. q̄ nīq̄ phi post sanā deliberatōem adꝝtuoz̄ portas civitatis pgētes q̄libet eoz̄ tres cās ibi scripsit. Prim⁹ scripsit. Potētia ē iusticia iō terra sine lege. Dies ē nox. iō terra sine via. Fuga ē i pugna iō regnū sine hoze. Secūd⁹ scripsit. Un⁹ ē duo. iō regnū sine veritate. Amic⁹ ē inimic⁹. iō regnū sine fidelitate. Maluz ē bonū. ideo terra sine pietate. Terc⁹ scripsit Rō bz licētiā. iō regnū sine noie. Fur ē ꝓpositus iō regnū sine pecunia. Cozabola vult eē aqla. iō nulla discretio i patria. Quart⁹ scripsit. Uolūtas ē ꝓsiliar⁹. iō terra male disponit. Denarius dat sniam. iō ſra male regit. De⁹ ē mortu⁹ iō totū regnū peccatoribus est repletum.

Quandoq̄ terra solebat regi per iusticiā ſm leges diuinas t iperiales. Mūcāt regit p potētiam Nota moralit t vez ē. q̄z olī iusticia dictauit q̄ de⁹ eēt diligend⁹ sup oīa t̄c. Sz potētia in regno aīe viat intrā q̄ bō ex certa malicia ꝝ inclinatōem ꝓprie voluntat. q̄ naturalit magt inclinat ad bonū quā ad malū b facit. Scōm etiā vez est q̄z olī clerici laici p bonū exēplū ad eternā patriā viā ꝓbuert b mutar⁹ est coloz optim⁹. q̄z oēs declinauert. sil' iutiles fīūt ñ ē q̄ faciat bonū. Pīz d papa q̄ olī bñficia dedit clerici dignis ꝓt dū sperne do munera sic petr⁹ rndit symoni mago. Pecunia sit tecū i pditōem. Hocidem pīz i religiosis q̄ olī p bonā vitā viā ad eternā patriā p pauptatē oīdebāt. q̄z attendebāt ad illd. q̄ monach⁹ bñs obulū ñ vz obulu. Hocidē pīz i clerici. q̄a vt dic Jero. Quicq̄d pt simplex vestimentuz t victuz d altari retines tu sacerdos. tuū ñ ē b pauperz. rapina ē t sacrilegiuz est. Isti eni oēs tā monachi q̄ canonici. tā moniales q̄ clerici noctē vrterūt i diem. Et iō arta est via q̄ ducit ad patriam et pauci q̄z carēt lumie incedunt p eam. Tercū ꝓmi. Fuga eni est i pugna ꝓbat̄ kalik. Mā olī dñi si vn⁹ habuit aliq̄d adversus aliū solebāt pugnare t̄c. b modo honoz recessit. q̄z nolunt pugnare. b quotidie p rapinā p furtū t talia vn⁹ intrat terrā alteri⁹ t nolūt pugnare. q̄z emunt equos velocissimos ad fugiēduz. Spūaliter vez ē q̄z olī hoīes temptatōes vincebāt t aduersarios. s. carnē munduz et diabolu supabāt. Et sic apud deū fuerunt magni meriti t honoze ex b reputabant b hodie q̄n debērēt pugnare cōsentiendo fugiūt. Scōs dixit. vn⁹ ē duo t̄c. que ē rō. q̄z veritas ñ ē i mōdo nisi q̄ coz et lingua q̄ deberēt eē vnū ia sūt diuersa q̄z q̄q̄d hō ia p os affirmat coz negat. Mota ex isto q̄ hodie kr sigillate nō valent. Juramēta pstita ñ tenent t̄c. qđ nō fuit olī. q̄z si vn⁹ dixiſſz alteri simplici verbo faciā tibi b. credidiſſz. Spūaliter vez est q̄z aīa q̄ deberet esse i caritate vna cuz deo p pcām ē diuisa. Scōm. amic⁹ ē inimic⁹ t̄c. q̄ est rō nisi q̄ ñ est fides in mūdo. Certe q̄ deberet esse amic⁹ ia est inimicus. Jā verificatū est vbū xp̄i. Surget filiꝰ ꝑ pr̄em. Credo q̄ nō sit mō ita bon⁹ amic⁹ q̄ p pecunia ñ fieret inimic⁹ Spūaliter etiā vez ē. q̄z xp̄i amici i euāgelio sum⁹ dicti. q̄z teste xp̄o. Jā nō dicā vos fuos b amicos. b hodie facti sumus inimici. q̄z castrū dñi. s. coz nr̄m tradim⁹ diabolo. Tercū malū ē bonuz t̄c Que est rō q̄ hodie tā magna crudelitas regt in mōdo t auaricia. Certe nulla alia q̄ illud qđ ē malū factuz ē bonuz. s. pecunia Qui āt pecunia fit mala, pbat̄ p pbm qui dicit q̄ aurum siue argentum non est nisi fex terre. Postq̄ iste feces facte sūt ita care. pietas oīno recessit Sed tamen te

ste sapiente. Nihil iniquius q̄z amare pecuniā. Spūaliť qđ̄ pr̄iū est mai⁹ malū qđ̄ inuenirī p̄t. Hodie factū ē bonū. quia pauci sunt q̄ nō peccent. Cōtra q̄s, ppheta. Ve vobis q̄ dicitis malū bonū. & bonū malū. Teraus dixit. Nō hz licētiam Que ē rō q̄ hodie xp̄iani carēt noīe. certe nulla alia nisi q̄ rō i hoīb⁹ est licentiata. Nō vocat⁹ est xp̄ian⁹ p̄ rōnē a xpō si hoīes nō vtunť rōne. qz ho cū in honore essz nō intellexit &c. Mā pozcas assimilať p̄ luxuriā. Leoni p̄ superbiā. Cani per inuidiā. Vulpi p̄ dolositatē. Et ideo nō mereť dici hō nec xp̄ian⁹ qz vitā xp̄i totaliť deseruit. Spūaliť vez ē. Qz si hō haberet rōnē deū sup oīa diligeret. Pro bo qz rō dictat q̄ bonū ē diligēdū. & magis bonū magis diligendū. & maxie bonū maxie diligēduz. Sz ꝓstat q̄ de⁹ est maxie bon⁹ & bonū quo magis bonū cogitari ñ p̄t. Ideo si hō rōz haberet ipm p̄ oīb⁹ diligēt. Secūduz. fur ē p̄posit⁹ &c. Que est rō q̄ pecunia dñať. nulla alia nisi q̄ officiales sūt fures. nō dico fures. ꝟ vnū p̄ experiētiā video q̄ dñi tales sūt paupes & p̄positi abūdāt. Ideo etiam q̄ isti villani rusticī & alij paupes modicum hñt. Et isti diuites abundāt. Que est rō. nisi q̄ fures existūt. Kñi si vn⁹ alteri. v. marcas vel tot florenos accipe nō ne fur iudicareť. Sz isti q̄tuz recipiunt de capitali sūma notū ē confessoribus. Et ideo vēri fures nō suspēdunť. teste pbo. qui vidit q̄ iudex duxit furē ad patibulū pbo ridente. & iudice q̄rente q̄re rideret rñdit. q̄ magn⁹ fur duxit paruū furem. Spūaliť vez ē de illis q̄ p̄ modica delectatione deo aīas q̄s suo sanguine acq̄siuit furātur & dyabolo subijcūt. Terciū corabola vulgariter. Der veuel vylt vlyegen also hoge als der arnt. aquila. Ideo nō ē discretio. Mā q̄ deberēt agrū colere hodie volūt dñari. Mā postq̄ habent vnū par ocrearū & calcariū & equū ipsi eq̄tare volūt & vocari domicelle Johānes vel xp̄iane. & sic de alijs vez ē de istis cūtatensibus q̄z pentes fuerūt pelliſ ces & sutores &c. Jp̄i āt se hñt vt milites. Modica differēcia ē hodie in mūdo siť applica sicut sas & vis de mulieribus Spūaliť vez ē de istis monialibus monachis & clericis. Nota quō hodie vadūt &c Quart⁹ phs dixit. voluntas ē rō. iō regnū male regiť. Que est rō q̄ terra male regiť. Certe nulla alia nisi q̄ dñoz cōsiliū est malū. nā olim cōsiliarij solebant dare ꝓsilia iuxta eq̄tatē. Nunc āt ea dāt scōm voluntatē. applica sicut vis & scis. q̄ re hoc faciūt. Spūaliť etiam vez ē q̄d̄ rō dictat p̄ eterna salute. voluntas vult oppositū. Secūdū. Benarius dat sentētiam &c. Que est rō q̄ sic vendiť iustitia. Quia mō nulla alia iustitia ē q̄z denari⁹ qz si venerit denarius ad iudicū & si habueris dare pecuniā & cām min⁹ iustam habueris. iudex p̄ te sententiabit nō tevidet si re⁹ fueris qz munera iudicū oculos excecāt. Spūaliť etiā vez est in iudicio cōfessionis. qz si volueris de magnis peccatis impetrare veniā faciliť & iudicē cōfessorē placare pecuniā ostendas. & licet nō habuerit auctoritatē. te absoluet. penitētiā iponit. Nota etiā hīaliť de istis ofidalibus & curia romana q̄ nō potuit ouē sine lana. Terciū. Deꝰ ē mortu⁹ &c. Certe si de⁹ adhuc viuet sicut āte incarnatio nē q̄n, ꝓpter p̄cm̄ luxurie totū mundum submersit octo aīabus exceptis. Nota quō hoīes tūc se solebāt retrahere a peccatis saltē timore si nō amore. eo q̄ sciebant deū oīa vindicare. Sz nunc quasi mortuus a nobis reputať nec de futuro iudicio vel inferno. vel eterna pena vel eterno regno cogitam⁹ &c. Ecce audistis duodecim rōnes q̄re totus mund⁹ ē in maligno positus. Quiescite g̃ carissimi agere puerse. discite bñ facere Jsa. Auscultate vt cognoscatis veritatem & veritas vos liberabit. quā ois terra approbat. celū etiā ipam benedicit & oīa opa tremēt eā. q̄m nō ē cū ea q̄d iniquū. ideo permanebit in eternum

De via salutis quam dominus deus per filium suū aperuit Capi. cxlv.

Albertus narrat q̄ tempore philippi erat quedam via que ducit inť duos montes armenie que diu non erat frequentata. Postea autem accidit nullum posse transire viaz, ꝓpter aeris infectionē nisi expiaret. Cū rex a sapientibus causam tanti mali q̄rebat & null⁹ ex eis veritatē dicere poterat. Tandē vocatus socrates dixit regi q̄ edificū edificaret eq̄lis altitudinis cū montibus. Quo facto fecit socrates fieri speculū de calibe. plāe superficiei politū & mūdū. vt ab oi loco montiū foret aspect⁹ & reflectio ad speculū. Quo facto intrauit Socrates edificium. & vidit duos draconesvnū ex pte montis. aliū vo ex pte vallis. Qui p̄ se oza mutuo aperiebāt. & aerem hauserunt. Et sic respiceret q̄dā inuenis in equo q̄ piculū ignorabat volēs transire p̄ viā illā subito de equo cecidit et incontinenti mortuus est Socrates vo statim ad regē cucurrit. & oīa visa eidem narrauit. Postea vo p̄ artē subtilē capti sūt draconesq̄ postea interfecti. & sic via salutis oīb⁹ eā trāseuntibus & ambulantibus facta est Mozalizatio

Ex illos montes q̄ eleuabātur sup oēm supficiē terre nobiles ac mōdi potētes intelligo. q̄ vltra cōitatē pli eleuanť vel ptē laycalē siue clericalē. Cū pōs. Ascenderūt mōtes &c Inter istos montes ē cōis trāsitus ppli qz tot⁹ p̄ eos regiť. In istī mōtib⁹ solēt latere duo draconesi. duo vitia. s. superbie & luxurie. q̄z veneno tot⁹ mūd⁹ inficiť. Juxta illud. j. Joh. iij. Omne qđ̄ i mūdo ē aut ē supbia vite aut luxu. &c Isto rū draconū vis ē nobis ignota. & iō q̄a per viā illā cōem i q̄ dracones latēt trāseūt subito illoz veneno p̄uenti moriūť Sz ante q̄z periculū sentiam⁹. debemus oculos nr̄os ad speculū mūdū & polituz id ē ad salnatorē dirigere. de q̄ Sap. vij Candor lucis eterne & speculū sine macula. Itē debem⁹ altū edificū edificare. Hoc edificiū ē vita mūda p̄ pniam & bonis virtutib⁹ ornata q̄ debem⁹ nra pericula p̄uidere. Et quō iuuenis. i. hō vanitati dedit⁹ cadit de equo virtutis & moritur spūaliť. Hoc vidēs socrates. s. bon⁹ p̄latus dz currere ad regē glie. & eū de nocte pro subdito orare. vt possit viā periculosam p̄cauere. & viā salutis eterne glie eligere. Et sic vitā possidē eternā Qđ̄ nob &c De p̄incipib⁹ & magnatib⁹ ꝓfuturer arguendis pro eorū forefactis. Ca. cxlvi.

Refert augustin⁹ de ciuitate dei q̄ diomedes pyrata galea vno longo tpe i mari hoīes spoliauit & cepit. Qui cū multis nauib⁹ iussu alexādri fuisset q̄situs & tandē capt⁹. Et alexandro p̄sentat⁹ eum interrogauit dicens. Quare mare hz te infestū. Ille statim rñdit. Quare te orbis terraꝝ. Sz quia ego hoc ago vna galea latro vocor. Tu vero mōm opp̄imes nauiū multitudine magna diceris ipator Sz si circa me fortuna mā sueuisset. fierē melior. ecōuerso tu quāto infortunatior & terior Alexander rñdit. Fortunā tibi mutabo ne malicia tua fortune ꝟ meritū assribať. Sicq̄z ditatus ē p̄ eū. & de latrone factus ē p̄ceps & zelator iusticie Mozalizatio.

Latro in mari cū vna galea ē peccator in mūdo cū sola vita. & trī nō resistit occidere virtutes & spoliare p̄ pcm̄ quas recepit in baptismo. Sed alexander id est p̄inceps vel p̄elatus habēt talem ad viam rectitudinis ducere per naues id est per monita sancte ecclesie. Sed caueat p̄elatus vl' p̄ceps. vt seipsum p̄ius iudicet vt non inuentus fuerit peior illo quē arguere voluerit. quia si sic grauius puniretur. De mū latro ille factus est zelator iusticie & per bonum decorem peccator ad optimū finē peruenit. Et tunc est maius gaudium super vno peccatore penitentiam agente q̄z super nonagintanouem iustis qui non indigent penitentia

De peccati veneno quod animam intoxicat Capitulum Cxlvij.

Equoda⁹ rege narrať. quē inimici eius occidere cogitabant.

et qz potēs erat vneno eū pdere voluerunt. Venerūt aliq̄ eoz simplici vste ī vuti ad ciuitatez vbi manebat ⁊ ibi erat fons aque de q̄ rex multotiens bibebat. hunc fontem vneno vndiq3 intoxicauerūt Rex aūt ignorabat ⁊ bibit sicut solitus erat ⁊ mortuꝰ est Moralizatio

Riste ē pmꝰ hō cui subiecte erant oīes creature corpales ps. Oia subiecisti sub pedibꝰ eiꝰ etc. Illū regem q̄rebāt demones interficere vneno qđ fuderūt in fontem ī quo deo placuit. Fons ille est cor hūanū. qz sicut riuuli respectu fontis exeūt. ita cor hoīs influit vtutez ⁊ regimen oīb membris ad illū fontez infusū fuit venenū qū pmꝰ parens p suggestionez cōcepit contra dei pceptū facere ⁊ ei assensuz pbuit et tūc de isto fōte mortez bibit. Et post eū q̄si infiniti hoīes mortui sūt. donec xps veniret ⁊ nos liberaret de isto fonte. ex ꝗ descendūt riuuli ī nobis. qz rōne illiꝰ pcī semp habem⁹ ꝓmptitudinez ad peccandū. Juxta illud. sensus et cogitatōnes hoīs ꝓna sunt ad peccādū ab adolescentia sua.

Q pctm̄ hic l'alibi punieꝝ C. qui vitj Efert aulus gallius de amore q̄ cū ditissimꝰ esset ⁊ trāsire vellet de vno regno ī alind cōduxit nauē. ꝗ naute ꝓpter pecuniā eiz occidere volebāt. Sz ipe ab eis ipetrauit vt ꝑus cantare posset ad honorem delphinis q̄ in cantu hoīs delectaf. Cū vo in mare piectꝰ esset delphin eū suscepit ⁊ in terraz deportauit. ⁊ dū naute eū mortuū crederēt ipe ī terra apud regē eos accusauit. q̄ corā regi positi. victi sūt ⁊ damnati.

Sic modo ē si ē aliquis diues diuitijs vtutū q̄ p hui⁹ seculi mare patiēter ꝓponit ad deū trāsire veniēt filij diaboli. ⁊ ab eo famā ⁊ bona tpalia tollūt ⁊ altijs molestijs vexāt. sed certe ipe inter hec canere dz deuotis orōnibꝰ a deo auxiliū petēdo. sic portaf ī terrā. Be q̄ ps. Portio mea dñe sit in terra viuētiū. ⁊ inimici tradēf penis eternis

De vana gloria quam multa mala sequuntur Capitulum Lxix.

Valerius narrat q̄ quidā nobilis ꝓsiliū sapientis quesiuit quō posset nomē suū ꝑpetuare. Respondit q̄ si virū illustrem occideret nomē suū ꝑpetuatū esset. Quo audito ꝓbi lippū patrem alexandri magni interfecit vt nomen sibi acquireret. Sed ille cito post miserabili morte extinctus est

Aliqui nobiles ac mundi potentes p mala opa sua acquirūt nomē mūdanū. sed sine dubio ꝑ illud nomē q̄tū in eis est dñm deū occidunt. Ideo tales mala morte morientur cum in inferno sepeliuntur.

De roze celestis gratie La. Cl.

Linius narrat q̄ sit q̄dā terra. in qua nec ros nec pluuia descēdit. Cū maxima ē ibi siccitas ⁊ defect⁹ aque qz trāsiē ibi vnus fons q̄ aquā ī pfundū habet. Cū vero hoīes aquā volunt hre accedūt ad fontē cum oi genere musicoꝝ. qđ hūt ⁊ circūeūt fontē dulcez faciētes melodiam. post melodiaz aqua ascendit ad os fontis ⁊ fluit in abundantia. ⁊ sic hoīes aquā capiunt ⁊ recedunt.

Terra illa que sicca est mundus iste est qui hoiem siccū reddit ab oratione ⁊ deuotione ⁊ subtrahit rozē celestis gratie. Fons iste ē deꝰ Unde Eccl. Fons sapientie in excelsis dei. Eamus ergo ad fontē illū cū instrumentis musicis id est deuotis orationibꝰ vt nostra vox sit dulcis in aure dilecti ⁊ accedat ad nos aqua gratie sue. Quā nobis concedat ꝛc.

De anima peccatrice per peccati lepram infecta quomodo curatur. Capi. Cli.

Quidā rex nobilis ī regno suo habuit duos milites. Unꝰ erat auarus et alter inuidus. Auarus pulchram vxorem habuit oculis omniū gratiosam. Inuidus vero vxorem valde turpem et omnibus odiosam ⁊ quandā terram annexaz militi auaro habuit. quā miles cupidus per oia habere desidera

bat sepiꝰ ad eū accessit. ⁊ mīa ei obtulit si terrā suā ei vendere vellet. Miles vo invidus rīdit se nē velle vendere hereditatē suā nec ꝓ auro vl' argento. Attamē ex invidia cepit cogitare quō pulchritudinē vxoris auaro militi posset denigrare et dixit militi auaro Si videres terrā meam bñe nil pro ꝑuo desidero. nisi q̄ vxor tua mecū sit vna nocte. Qui ei annuit ⁊ vxori dixit. Que repulsam tedit ꝓmo. ꝗ tandē p virū inducta ꝓsensit. At ille miles invidus antez ei cōdormiret cū lep̄a se cōmiscuit. Hoc facto ad dñam accessit ⁊ eā cognouit q̄tiens voluit. Quo facto eidē intimauit q̄ lepzā incurreret. dicēs quō invidiā de ꝗ habuisset q̄ vxor sua tā turpis esset. ⁊ ipa tā pulchra iō eā sic deturpauit. Qđ audiēs tristis facta ē et flens amare marito suo intimauit. qui valde tristis factꝰ dixit vxori sue. Do ri bi ꝓsiliū. Adhuc nullū signū lepze in te apparet. hic ꝑpe extra regnū ē magna ciuitas ī q̄ ē vniuersitas ad illā pgas. ⁊ oīb venientib⁹ sis cōis ⁊ q̄ ꝑus ad te accesserit infirmitatē recipiet ⁊ ab oī lepza curaberis. Qđ factū ē. Venit filius imperatoris ad amādo eā. fecit eā venire ad se. ⁊ eam rogauit vt ei ꝓsentiret. q̄ negauit dicens Absit a me vt ego pauꝑcula sim cōcubina filia īperatoris. At ille magis ac magis eā ꝓpulsauit vt ei ꝓsentiret Illa cogitauit Hic filiꝰ īperatoris si lepzā incurreret magnū dānū essz. Ei ꝓposuit quō inderet lepzā si eā cognosceret. At ille nolēs desistere eā cognouit ⁊ lepzā incurrit. Altera die sentiēs se liberatā ad patriā perrexit dicēs ei. Si vos cōtingat lepzā incurrere ad me declinate. et ego vobis inq̄tū possum de necēs ꝓuidebo. Post ꝗ non diu filiꝰ īperatoris lepzosus factꝰ ē. ⁊ tm̄ vrēcā debaf. q̄ nocte nullo sciēte ad dominā iuit vbi manebat. Hoc dña ꝓcipiens marito suo intimauit. dicēs. Ille est q̄ p me īfectꝰ ē. ⁊ ego a lepza liberata sū q̄ vidēs eiz turpit infectū fleuit amare. camerā sibi ordinaui ī q̄ solitarius manebat. ⁊ dña ei ꝓsonaliꝫ ministrabat. ⁊ ī eo dem loco septē annis manebat. Accidit eni q̄ ī septio anno erat calor intolerabilis. ⁊ lepzosus vas magnū cū vino ꝓ re focillatione habebat. quidā serpens ī ozto exīs vas intrauit ⁊ se balneauit. ⁊ in ꝓfundū pꝰ lotionē iacuit. Lepzosus cito a somno expgefactꝰ multū sitiebat. vas cū vino accipiēs ipo ignorāte serpētem inbibit. Post ꝗ serpens oīa interiora eiꝰ cepit rodere. tā ḡuiter q̄ lepzosus gemitus ⁊ suspiria dabat. Dña ei maxie cōpatiebaf. Passio illa durabat p tres dies cōtinue. q̄rto die vomitū fecit. ⁊ cū vomitu ⁊ veneno interiozi serpentē ꝓiecit stati dolor cessabat. ꝺ die ī diē paulatim spēs lepze ab eo recesserūt. ⁊ pꝰ septem dies caro eiꝰ ab oī lepza ē curata sic caro pueri. De q̄ dña multū ē gauisa. ⁊ vestimentis p̄ciosis ipm̄ induebat. extrarium optimū ei dedit. ⁊ ad ipatorē ꝓrexit vbi cū honore ē receptꝰ ⁊ pꝰ mortē ꝑis regnauit. ⁊ vitā in pace finiuit.

Ex istos duos milites cupidū ⁊ inuidū diabolū ⁊ ꝓmū hoiez. s.

Adā debem⁹ intelligē. Diabolꝰ erat inuidꝰ ⁊ habuit turpē vxorē. s. effigiē p superbiā deturpatā. Quia splēdida fuit creata. ⁊ p pctm̄ fcā est turpis Miles auarꝰ. s. adā vxorē pulchrā habuit. s. aiaz ad similitudinez dei creatā Gen. j. Eli vensq̄ diabolꝰ q̄ hō erat sic formatꝰ vt locū eiꝰ in celo occuparet. multū ei invidebat. ⁊ studuit quō eiꝰ vxorem scz aiaz deturpare posset Adam vero cupidus. qui non tantum erat contentus de dei beneficio quod sibi dedit. scilicet de paradiso. sed quasi alter deus esse volebat. Et ideo expulsus est extra terram paradisi. quam iniuste petijt. Videnscz diabolus ad Euam accessit dicens. Si comederitis de ligno vite eritis sicut dij scientes bonum ⁊ malum Genesis. iij. capitulo. Diabolus prius se miscuit cum lepza. s. iniquitate. et sic ad innocentem accessit ⁊ mortaliter peccauit quādo diuinum preceptum violauit. et sic homo factus ē lepzosus spiritualiter loquendo. ꝓpter qđ

extra regnum paradisi erat expulsus in vniuersitatem huius mōdi. Filius iperatoris scz filius dei videōs voiez quē formauerat in miseria. cū natura eius se miscuit. qñ de celis descēdit i vterū matris sue bñdicte. et carnē nr̄am assumpsit. intantū q nos miseros ab oi lepza pcti p passionē suaz liberauit. et ipe pcta nr̄a tulit i corpe suo fact⁹ ē turpis i passiōe. Unde Ysa. lvi. ca. Videm⁹ eū ñ bñtē speciē neqz decorem. Et sequit. Reputauim⁹ eum qsi leprosū percussuz a deo et bñiliatū. Nos vero sic liberati p mortē xpi poterim⁹ ad patriā celestē secure si volumus puenire. ꝟ xp̄us nos ḡtidie tēptat et pulsat ad ianuā cordis nr̄i. Sicut ipe testat Cāticoz. Ego sto ad ostiū et pulso. si qs aperuerit mihi cenabo cū eo. Sz diligent ē aduertēdū q ostiū cordis nr̄i debem⁹ ei aprire p septē opa mie. et eū cū oi gaudio recipere et i speciali camera extra voies eū ponere vt ipe nobiscū sp maneat. Et sic iste leprosus sitiuit i cruce cū dixit. Sitiebat. Dico nō vinū ꝟ salutē aiaz nr̄az. Judei ꝟ audiētes acetū cū felle mixtū ei dederūt. Ecce serpentē venenosuz p nr̄a salute bibit. et totū venenū pcti primi parentis purgauit. et sic cū contrario diuinitatis cū bñ anitate i die ascēsionis cū multitudine celos ascēdit i iubilo et glia sempiterna. Ad quā nos perducat dē

Q xp̄s ab eternis periculis et demonuz obsidionibus nos liberauit Ca. dij.

Quidā vo princeps noie cleonit⁹ cui⁹ plus i qdā ciuitate claudebat obsessus q volens plo suo caute psulere qd sibi vtilius expediret precepit vt vn⁹ de militibus suis obsidionem accederet. q obsidētibus insultū ꝑberet ordinauit qi telis suis latenter et artificialiter scriberet. Confortami i dño et estote fideles i obsidione i psona deoniti venio et obsidionē ammouebo.

Mozalisatio

Iste princeps ē xp̄s. plus obsessus i ciuitate pcōres i mōdo q a demonibus obsidēt qi si ñ diuini⁹ admouemur aias nr̄as occidēt. Mi-

les missus ē p̄dicator aplus ad Thi. Laboza sicut bon⁹ miles. Ille miles i exteriozi apparentia qsi aduersariuz pcōribus ostendit. qz lanceam sagittā et insult⁹ p bet. dū acuta verba nunc cōtra gulosos. nunc ꝓtra luxuriosos. et sic de ceteris proponit. Sz p certo amic⁹ nr̄ ē. qz pl⁹ valent vbera diligentis qꝫ oscula blādientis

De tribulatione temporali que i gaudiū sempiternū postremo cōmutabitur.

Capitulum. Lvij.

Antiochus i ciuitate antiochia regnauit. a quo ipa ciuitas antiochia nomē accepit. Ex cōiuge sua filiā speciosissimā genuit. Que cuz p uenisset ad etatez legitimā et species puelaritudinis accresceret. multi eā i matrimoniū petebāt cū magne et inestimabilis dotis quātitate. Sz cū pater deliberaret cui potissime filiā suā daret in matrimoniū hoc nesciens qz iniqua cōcupiscentia crudelitatisqꝫ flāma i amorē filie sue exarsit. cepitqꝫ eā amplius diligere qꝫ patrē oportet Qui cū luctaret cum furore. pugnat cū pudore. vincit amore. Quadā die accessit ad cubiculū filie sue et oēs alonge sedere iussit qsi cū filia sua colloquiū secretū habitur⁹. Stimulāte furore libidinis diu repugnāte filia nodū virginitatis erupuit et pudorē violauit. Cuqz puella quid faceret cogitaret. nutrix subito ad eā intrauit. Quam vt vidit flebili vultu ait Ob quaz rem affligitur anima tua. Puella ait. O carissima. modo in cubiculo isto duo nobilia nomina perierūt Ait nutrix. Domina quare hoc dicis. At illa. Quia ante matrimoniū meum pessimo scelere sum violata. Nutrix cū hec audisset et vidisset amens qsi facta dixit. Et quis diabolus tanta audacia thorum regine ausus est violare. Puella ait. Impietas hoc fecit. Nutrix ait. Cur nō indicas patri. Puella ait. Ubi ē pater. Si intelligas perdibit nomē patris in me. mortis mihi remedium placet. Nutrix audiuit eam mortis remedium querens. blādo eam sermonis eloquio reuocauit vt a

posito suo recederēt. Intr̄ h̄ ipi⁹ pr̄ cū simulata mente oīdēt cuncto pīū pr̄em īter dom⁹ pietes maritū se eē filie letar̄ et vt sp ipius filie thoris frueret ad expellēdos patres q eā i coniugē petebāt nouū gen⁹ nequicie cogitauit Questiōz vo p̄cebat dicēs. Si qs qstiōis mee solutōz iuenerit filiā meā i vxorē hēbit et si defecerit decollabit Plurimi vndiqꝫ reges ppter īcredibilē et inauditā puelle speciē venerūt si qs forte prudētia lr̄az qstiōis solutōz inuenisset qui nihil dixisset decollabat et caput eius sup portā suspēdebat vt aduenientes imagiez mortis viderēt et r̄barēt ne ad talē p̄ditōz accederēt. Hoc totū fecerat vt ipemet cū filia sua pecc̄at i adulterio pmanēt. Cū vo tles crudelitates exercēret antiochus. īt̄ positio breui tpe adolescēs q̄dam tyr⁹ patrie sue princeps locuples venit. Apolloni⁹ noie bn̄ lr̄at⁹ nauigās antiochiā īt̄uit. Ingressusqꝫ ad regē ait. Aue rex. Et ille Salui sitis nupturi venisti ait iuueis. Vero filiā tuā i vxorē Rex vt audiuit qd audire nolebat respiciēs iuenē et ait Nosti nuptiaz ordinōz Ait iuuenis. Noui et ad portā vidi. Indignatus rex ait. Audi ḡ qstiōz. Scelē velox. materna carne vescor. qro fratrē meū. mris mee vir̄ nec iueio Puer accepta qstiōe paululū recessit a rege et cū sciaz qreret deo fauēte solutōz qstiōis inuenit et reuersus ad regē ait. Bōe rex ppositi qstiōz audi ḡ solutōz Mā qd̄ dixisti scelē velox nō es mētit⁹. te ei ipm̄ ituē. materna carne vescor. filiā tuā respice. Rex cū audiuit solutōz qstiōis iuuenē soluisse. timēs ne pctm̄ suū patefieret irato vultu eū respicies dixit Loge es iuueis a qstiōe nihil vez dixisti decollari q̄dē pmeruerisꝫ ecce hēb̄ diez. xxx. spacū recogita tecū Reuertē ad trā tuā et si solutōz qstiōis inuenēis filiā meā i matrimoniū accipies, sinaute decollaberi Juuenis r̄bat⁹ accepto comitatu nauē ascēdēs tēdit i patriā sed p⁹ recessū adolescēti vocauit rex dispēsatorē suū Taliarchū noie cui ait. Taliarche. secretoz meoz mister fidelissime scias

q tyr⁹ apolloni⁹ inuect̄ qstiōis mee solutōm ascēde ḡ cōfestim nauē ad pfectū dū eū et cū puenerit Tyrū qre eū et cum ferro et veneno īterfice eū. Reuertsus dū fueris p̄mū magnū accipies. Taliarch⁹ securū accipies pecuniaqꝫ pgēs ad patriā iuueis veit Apolloni⁹ vo p⁹ veit et ad domū suā introiuit. aptoqꝫ scrinio oēs libros respexit et nihil aliud inuenit nisi q regi dixerat et dixit intr̄ se. nisi falsor antioch⁹ rex ipio amore diligit filiā suā et recogitās secū dixit. Quid agā. apolloui pclusionē ei⁹ soluisti et tu filiā ñ accepisti. Jō delat⁹ es a deo vt ñ morier̄. Cōtinuoqꝫ iussit sibi naues pparare et eas cētū mulibus modioz frumēti onerari et multo pōdere auri et argenti et veste copiosa et cuz paucis secū fidelissimis hora noctis īcia nauim ascēdit r̄diditqꝫ se alto pelago Alia vo die qrit̄ a ciuibus suis et ñ inuenit meroz ingenus nasciꝫ q amātissim⁹ princeps patrie nusqꝫ cōpuit Planct⁹ magn⁹ erat i ciuitate tāt⁹ vo amor ciuū erga eū erat vt multo tpe cōsoles cessarēt publica spectacla tollerētur. balnea clauderēt. nō tēpla nec tabernas qsquis ingredit. Et cū tlia agerētur supuenit taliarch⁹ q a rege antiocho ad necā dū missus erat et videns oīa clausa. dixit cuidā puero. Indica mihi si viuere vel ex q cā citas ista i luctu morat. ait puer. O carissime nesci tu illō Quid irrogas Ciuitas h̄ i luctu morat qz apollonius princeps patrie h⁹ ab antiocho rege regressus nusqꝫ cōpuit Taliarch⁹ cū h audisset gaudio plen⁹ ad nauē redijt et antiochiā intrauit. Ingressusqꝫ ad regē ait. Dñe mi rex letare qz apollon⁹ vos timēs nusqꝫ copuit. Rex ait. Fugē q̄dē pt h effugē ñ pt. Statī hmōi edictū posuit. q cuiqꝫ apolloniū tirū ptēptorem regni mei mihi exhibuerit accipiet q̄ qgita talēta auri. q vo caput ei⁹ ā putauerit. cētū talēta accipiet. h facto ñ tm̄ inimica h amici cupidita re seducti ad psequēdū apolloniū ppērabāt. Querebat vo apollon⁹ p maē p tras p siluas p vniuersas indagines et ñ inueiebat Tc rex iussit sibi classes nauiū

ꝓpazi ad pſeq̃ndũ iuuenẽ ꝫ & moz̃ fa/
ctũ ſ̃q̃ claſſes ſibi nauiũ ꝓpabant. ap/
polloni⁹ thariũ ꝛeuerſ & ꝛebulãs iuxta
lit⁹ viſus ẽ a q̃dã ſuo Elinato noie
q̃ ſupueneãt i ipa hora & accedẽs ad eũ
dixit. Aue rex apolloni. Ille ſaluratus
fecẽ vt potẽtes facẽ ꝓſiueuerãt. ſpeuit ho
minẽ. tẽ ſenex idigr⁹ẽ valde & rex. ſalu/
tauit eũ & ait. Aue rex apolloni reſaluta
& noli deſpicẽ pauꝑtatẽ hoeſtã moꝛibꝫ ꝺ
coꝛatã Si ei ſcas q̃ ſcio cauẽdũ ẽ tibi Et
ille Si placz vob̃ dicto mihi. Qui ait.
Proſcript⁹ es Ait ille. Et q̃s patꝛie ſue
ꝓſcripſit ꝓnapẽ Elinat⁹ ait. Rex antio/
ch⁹ Antioch⁹. q̃ ex cã Elinat⁹ ait. qz qꝺ
pz̃ ẽ tu eſſe voluiſti. Apollo. ait. Et pro
q̃nto me ꝓſcripſit. Et ille. Quicũq; te il
li viuũ exhibuerit q̃nq̃gita talẽta auri. q̃
vo capur tuũ ꝓtulerit cẽtũ talẽta ille ha
bebit ꝓ mercede & iõ moneo te fuge i p/
ſidiũ. Sz cũ hec dixiſſz. Elinat⁹ receſſit
Tẽ apolloni⁹ eũ rogauit vt ad ſe veiret.
& cẽtũ talẽta auri daret ei & ait. Accipe
tm̃ de pauꝑtate mea qz meruiſti & ãpu/
ta caput meũ & regi pſẽtes & tũc magnũ
gaudiũ bebit. Ecce bẽs cẽtũ talẽta auri
& tu es inocẽs qz ego re ex mea voluꝛta/
te ꝓ illo ꝺuxi vt tã magnũ gaudiũ offe
ras regi. Cui senex tm̃dit. Dñe abſit hec a
me vt hmõi rei cã vnq̃ de vita mea p̃mi
um accipiã. apõ bonos hoies annucia p̃
mio ñ ẽ cõpanda. Et regi apollonio ma
gnã laudẽ adijciẽs receſſit. Pos hec apol/
lon⁹ cũ ſpaciaꝛ i eodẽ loco ſup̃ lit⁹ vidit
quẽdã hoiez ꝺ ſe exmiẽtẽ dolẽtẽ & meſto
vultu. Stãguilionẽ noie. accessit ad eũ
ꝓm⁹ & ait apollon⁹. Aue Stãguilio
Et ipe ait. Aue dñe mi rex apollonii & ꝛurſuz ait Dic mihi q̃re i his locis ſ̃bata
mẽte ꝛſaꝛl. Ait apollon⁹ Qz filiã regi.
vt dex vixerã ꝓiugẽ & i mrimoniũ petꝛ/
ui. Petiuꝛaq; ſi fieri ꝓt i patria nr̃a no
lo latẽ Stãguilio ait. Dñe apollonii ci
uitas nr̃a pauꝑima ẽ & ñ ꝓt tuã nobili
tatẽ ſuſtinẽ ꝓterea durã famẽ & ſterilita
tẽ patimur ãnone nec eꝛ iam aubꝺ vlla
ſpes ẽ ſalutl. ꝫ crudeliſſima moꝛs ẽ ante
oculos nr̃os. Apolloni⁹ ait. Agite grãs
deo q̃ me ꝓfugẽ vr̃is finibꝫ applicuit. da
bo cuiꝛari vze. c. milia modioꝝ frumenti
ſi fugã meã tm̃ celaueriꝛl. Stãguilio vt
hec audiuit ꝓſtrauit ſe añ pedes ei⁹ & ait.
Dñe apol. ſi eſurienti cibari ſubueneris.
ñ ſolũ fugã tuaz celabim⁹ ꝫ ſi neceſſitas
fuerit ꝓ ſalute tua dimicabim⁹ Aſcẽdẽſ
q̃z apol. ſ̃bunal i foꝛo pñtib⁹ cũctꝛ. cuiꝰ
de eui⁹ cãtate dixit. Ciues tharſenſes q̃s
ãnone penuria turbat & oppꝛimit. g̃ tyrus
apollon⁹ releuo. credo vos hui⁹ bñficij
memoꝛes fugã celaturos. Sacrote non
me malicia Antiochi eſſe fugarũ ꝫ ꝓ viã
feliciſ hec ſum ꝛelat⁹ ꝺabo itaq; vob̃. c. mi
lia modioꝝ frumẽti eo ꝓcio q̃ hic in patria
mercat⁹ octo ereis ſinglos modios. Ci/
ues hec audientes q̃ ſinglos modios octo
ereis mercarenꝛ hilares effecti ſũt ac g̃/
tias agẽtes ſtati fruñra ꝓbãt Tẽ apol.
ne deꝓſita regia dignitate mercatoꝛis ma
giſq; donatoꝝ nom̃ videꝛ aſſumẽ pa/
umq; aſſumens eiuſdez ciuitatꝛ vtilitatibꝫ
ꝛedonauit Ciues ãt vt rãta viderent e⁹
bñficia bigã i foꝛo ſtatuerũt i q̃ ſtãs dex
tra manu fruges & ſiniſtro pede calcaret
& i baſe ſcripſerũt Ciuitati Tharſie tyꝛ⁹
apol. donũ dedit qꝺ ciuitatez a ſeua moꝛ
te liberauit. Pos hec aliq̃t dies hoꝛtante ſtã
guilione & dionſiade ei⁹ cõiuge ad pen/
thapolym tyrenoꝝ nauigare ꝓpoſuit vt
illic latẽt eo q̃ bñficia cũ opulenta & tã
q̃llitate agerenꝛ. Jõ cũ magn̄ honoꝛe du
ciꝛ ad mare & valedicens oibꝫ diſcẽdit ra
tim ꝫ ſ̃b⁹ diebꝫ & noctibꝫ totidez vẽꝛl. ꝓ
ſpis nauigãs ſubito pelag⁹ muratũ ẽ p⁹
q̃z liꝛ⁹ tharſie reliq̃t Mã paucl hoꝛis ven
t⁹ cõcutiꝛ⁹ aq̃lõe vẽto auroq; iſtãte claſ/
ſe celũ nimia ſe pluuia erupit ꝓ⁹ tyri ꝓ
cella coꝛripiꝛ ratl piꝛ diſſoluitur zephiri
fretũ pꝛbãt grãdo ac nubes renebꝛoſa in
cũbebat flãt venti foꝛtiꝛ itm̃ q̃ moꝛs cã
ctos occupet. tũc vnuſquiſq; rapuit ſibi
tabl'as tm̃ illa caligie tempeſtatl oẽs pꝛ
tierũt. Apol. vni⁹ tabl'e bñficio i pẽtha
politanoꝝ liꝛoꝛe ẽ pulſus Stãs i liꝛoꝛe
intuens mare tranq̃llũ. ſic ait. O pelagi

fides. facili⁹ indidã i man⁹ crudeliſſimi re
gis q̃ pgã q̃z patriã petã q̃s not⁹ buicig
noto auxiliũ dabit Hec dũ loq̃ret. aſpex
it iuuenẽ vnietẽ ſ̃ ſe q̃dã robuſt⁹ piſca/
toꝛ ſozdido ſago caoptũ cogẽte neceſſi/
tate pꝛoſtrauit ſe ad pedes eius ꝓfuſiſq;
lacꝛis ait Miſerẽ q̃cũq; es nudo naufra
go ñ bñtilib⁹ pentib⁹ & notabil⁹ genito
& vt ſcias cui miſereꝛl. ego ſũ tyꝛ⁹ apollo
ni⁹ patrie mec ꝓnceps dẽ coꝛ te auxiliũ
vite mee. Piſcatoꝛ vt vidit ſpez iuueis
mia mot⁹ illũ erigit & duxit ifra tecta do
m⁹ poſuit epulas q̃s bze potuit & vt ple
ni⁹ ſue pieꝛati ſatisfacẽt exuẽs ſe tribuna
tũ i duas ptes diuidẽs vnã dedit iuue/
ni di. Colle qꝺ bẽo & vade i cãtatẽ ibi in
uenies foꝛſitan q̃ tui miſereat ſi ñ iuene
ris huc ad me reuertẽ panꝑtas q̃cũq;
ſufficiat. Piſcatoꝛ ait. Tm̃ admoneo
te vt ſi q̃n dignitati tue reddit⁹ fueꝛl ne
deſpicias ſ̃bunarij pauꝑtatẽ. Apolloni.
Si ñ mẽoꝛ fuero itex naufragiũ patiar
nec tui ſilez iuuenã. & hec dicẽs. demõſtra/
ta ſibi via. carpẽs poꝛtas cãtatl ingredit.
Dũq; cogitaret vñ peꝛẽt auxiliũ vite vi
dit ꝓ platea puex nudũ curꝛẽtẽ oleo ca
pur vnctũ hñtẽ. ſabano p̃cinctũ voce ma
gna clamãtẽ & dicẽtẽ. Audite oẽs audi
te pegrini & fni. q̃ ablui vult ꝓgat ginna
ſiũ. q̃ audito apol. exuẽs ſe ſ̃bunariũ. igre
diꝛ lauacꝛũ vtiꝛ liq̃e & dũ ſingulos in/
tueꝛ q̃rit ſibi patrẽ nec iueꝛit & ſubito alti
ſtrates rex toti⁹ regiõis igreſſus ẽ cũ tur
ba famulox. Cũ rex ludũ ſpere cũ ſuis
ſuis exercẽt admiſit ſe apol. regi & decur/
rẽtẽ ſuſtulit ſperã & ſubtili velocitate per
cuſſã ludẽti regi remiſit. Tũc rex ſuis fa
mulis. d. Recedite. iſte iuuenis vt ſuſpi
coꝛ mihi cõpand⁹ẽ apolloni⁹. Apol. vt
audiuit ſe laudari ꝓſtãꝛ accessit ad regez
& accepto cytamoto docta manu circula
uit eũ cũ ſubtilitate Deiñ in loco g̃uiſſi/
mo fouit eũ & exeũte eo ab officiõ diſceſ
ſit. Dixitq; rex ad aicos ſuos p⁹ diſceſſũ
adoleſcẽtis. Juro vob̃ i vitate meli⁹ me
nũq; ablueriſſe q̃z hodie bñficõ adoleſẽtis
neſcio q⁹ & reſpiciẽs vnum de famlis ait.

Juueis ille q̃ mihi officiũ feꝛ vide q̃s ſit
& ille ſecut⁹ iuuenẽ vidit eũ ſozdido ꝛbu
uario indutũ. Reuerſuſq; ad regẽ dixit.
Juueis ille naufrag⁹ ẽ Rex ait. Cñ ſcis
Et ille tacẽte illo bit⁹ indicat cãm. Ait
rex. Clade celeꝛ⁹ & dic ei. rogat te rex vt
vcias ad cenã. Apol. vt audiuit. ac q̃ euit
& cũ famlo vẽit ad regẽ Famlus p⁹ igreſ
ſus ait ad regẽ. Naufrag⁹ adeſt hec ꝓpt ſoz
didũ bitũ introire decuit daſ Stariq; rex
iuſſit eũ veſtib⁹ idui dignis & ad ceuã in
gredi. Ingreſſus apol. tricliniũ regis ꝺ re
gẽ aſſignato loco diſcubuit. iferꝛ pꝛãdiũ
deiñ cena regal'. Apol. cũctl epulãtib⁹ ñ
epulabaꝛ. hec auꝛ & argẽtũ i miſteriũ re/
gis diu flẽs ituebaꝛ Tẽ vn⁹ de diſcũben
tib⁹ ad regẽ ait. Miſi falloꝛ iuuenis iſte
foꝛtune rgl iuidet rex ait. Male ſuſpica
tl foꝛtune mee ñ iuidet hec pl'a ſe ꝓdidiſſe
ſtaꝛ. Et reſpiciens apol. hilari vultu ait
rex Juueis epulare & de deo melioza ſpe
ra & dñi hoꝛtareꝛ iuuenẽ ſubito introuit
filia regl. ꝛgo iã adulta. dediq; oſculum
pzi ſuo deiñ cũctl diſcũbẽtib⁹ ait. Que
dñi oſculareꝛ ſinglos reuerſa ẽ ad patrez
& ait. Bone pz̃ q̃s ẽ iſte iuueis q̃ ꝺ te lo
cũ honozatũ tenet. q̃ mlt'ũ dolet. Ait rex
O dulcl filia iuueis iſte naufrag⁹ ẽ & gr̃i
naſia mihi g̃riſſie feꝛ. ꝓpt qꝺ ad cenã vo
caui illũ. q̃s ſit neſcio hec ſi vis ſcire intro/
ga eũ te decet oĩa noſſe. & foꝛſitan dñi co
gnoueꝛl miſereꝛetur ei. Hec audiẽs puel/
la ad iuuenẽ acceſſit & ait. Cariſſie geue
roſitas nobilitatẽ oñdit ſi tibi moleſtum
meſt idica mihi nomẽ tuũ & caſus tuos.
Et ille. Si nomẽ q̃ris i mare pdidi ſi no
bilitatẽ tyro reliq̃. Ait puella. Aptius
dic vt itelligã. tẽ apol. noñ & oẽs caſus
expoſuit. Finitl hmoib⁹ fundẽ lacrias ce/
pit quẽ vt vidit rex fluẽtẽ ait filie'. Mata
dulcl peccaſti dũ nom̃ & caſus adoleſcen
tia peꝛiuiſti. vr̃es ei⁹ dolozes renouaſti.
dulcl g̃ filia. ex q̃ ia ſcis vitatẽ iuſtũ ẽ vt
lib⁹tatẽ tuã q̃ regia ei oñdaſ Puella vt
audiuit volũtatẽ ꝓis reſpiciẽs iuuenez
ait Noſter es apolloni repone merozẽ &
a pr̃e meo locupleteꝛl. Apol. eũ gemitu

ꝛ vꝛecũdia grã s egit. Tunc rex ait filie
sue. Defer lirã vt cũ cãtu exhilares ꝯui
uiũ. puella iussit sibi afferri liraʒ. ꝛ cepit
omĩ dulcedĩe lirã ꝑcutē oēs eã ceperũt
laudare ꝛ dicē. Nõ pt meli⁹ aut dulci⁹
audiri inť q̃s sol⁹ apol. tacuit. Ait ei rex.
Apolloni fedã rē facꝪ. oēs filiã meã ĩ ar
te musica laudãt q̃re tu sol⁹ vituꝑas At
ille. Bone rex si ꝑmittas dico ꝙ sentio
filia tua ĩ artē musicã icessit ꝛ nõdũ didi
cit. Igiť iubeas mihi tdi lirã ꝛ stati scias
qđ nesciuisti Rex ait. apolloni. video te
eruditũ ĩ oĩbꝫ. iussit sibi tdi lirã ꝛ egres-
so foras corona capitꝪ eũ decorauit capi
ens lirã intuit tridinũ pulsabat añ regē
tãta dulcedie vt oēs ñ apollouiũ ꝭ apol
linem crederēt. Discũbētes cũ rege dix
erũt ꝙ nũq̃ꝫ meli⁹ audissent. Filia regis
respiciēs iuuenē capta ē ĩ amorē e⁹ ꝛ ait
ad p̄rēʒ suũ. O p̄r ꝑmittas me dare iu-
ueni qđ mihi placʒ. Ait rex. Permitto.
Illa respiciēs apolloniũ ait. Mgř apol
loni. accipe ex ĩdulgētia p̄ris mei auri. cc.
talēta argēti libras. cccc. vestēq̃ꝫ copio-
sã. ꝑuos. xx. ancillas decē q̃bꝫ ait. Affer-
te qđ ꝓmisi ꝛ p̄ñtibꝫ aicꝪ exposito Tri-
clinio iussu regie allata sũt oĩa. Quo fa-
cto leuauerť se oēs ꝛ licēciati discesserť.
Apolloni⁹ ait Bõe rex miseroꝝ miseri-
cors ꝛ tu regia amatrix studioꝝ ꝛ dilec
trix philosophie valete ꝛ respiciēs famu
los q̃s sibi regina donauerat. ait. Attol-
lite famuli ꝭ q̃ mihi data sũt ꝛ eam⁹ et
hospiciũ q̃rã⁹ Puella timēs ne amato-
rē ꝑdēt tristꝪ ē facta. respiciēs ad patrē
ait. Bõe rex ꝛ p̄r optime placeat tibi vt
apolloni⁹ hodie ditat⁹ abscedat ꝛ qđ illi
donauim⁹ a malꝭ ne rapiať. tc̄ rex festin⁹
iussit sibi assiğri aulã vbi honeste q̇sc̄ēt
Puella vo amoē accēsa inq̇etã hũit no
ctē. Mãe cubiculũ p̄ris adijt. Quã vt
vidit p̄r dixit. Quid ē ꝭ ꝙ pť ꝯsuetudi-
nē ita mane euigilasti. Puella ait. req̇eʒ
hřē ñ poťo ꝛ iõ care p̄r peto vt me tdas
iuueni ad doctrinãdã ꝙ poťo artē musi-
cã ꝛ alia addiscē Rex ꝭ audiēs. gauisus
est. iussit ad se iuuenē vocari ait. Apol-
loni. filia mea multũ cupit artē tuã disce
re. rogo te vt ei oñdas oĩa q̃ nosti. ꝛ ego
mercedē ꝯdignã retribuã. Et ille. Pa-
ratus sum volũtati vestre satisfacē. Do
cuit puellã sic̄ ipē didicit. post hec puella
p̄re nimio amore iuuenis infirmať. rex vt
vidit filiã suã. incurrisse egritudinē subi-
to medicos vocauit. Illi venas ꝛ singu
las ꝑtes corꝑis tãgebant ꝛ nullã egri-
tudineʒ inuenerũt. post paucos dies tres
iuuenes nobilissimi q̃ diu filiã in matri-
moniũ petierant regeʒ vna voce saluta
uerunt. q̃s intuēs rex ait. qua decausa ve
nistis. At illi. q̄ sepius nobis ꝓmisistis
vni ex nobis dare filiã vestrã ꝓpť qđ ho
die simul venim⁹. Ciues tui sumus diui
tes ꝛ ex nobilibꝫ geniti. ꝛ iõ de tribꝫ tibi
elige generũ. Rex ait. Nõ apto tp̄e me
inťpellastis. filia mea studijs vacat ꝛ ob
amorē studioꝝ imbecillꝭ iacet. Sʒ ne vi
deat vobis nimis differre scribite ĩ codi
cillꝭ vestris noĩa vestra ꝛ doris quãtitatē
q̃ trãsmittã filie vt ipa eligat quē volue
rit. Illi hoc fecerũt. Rex accepit scriptu
rã ꝛ legit signauitq̃ꝫ dedit Apollonio d.
Tolle magister has scripturas ꝛ tđ de dis
cipule tue. Apolloni⁹ recepit scripturas
ꝛ puelle portauit. Puella vt vidit quē
diligebat ait. magř. Quid est ꝙ solus in
troisti iu cubiclm. qui ait. Sume codicil
los q̃s tibi misit p̄r tu⁹ ꝛ lege. puella co
dices apuit ꝛ legit tria noĩa petitoꝝ ꝑ-
iectisq̃ꝫ codicillꝭ respiciēs apol. dixit. Ma
gister vtrũ nõ doles ꝙ alteri debeo in ma
trimoniũ tradi. Et ille. Nõ q̄ oñe qđ ē
tibi honor erit ꝛ cõmodũ meũ. Ait puel
la. Mgř si me amares dolores rescp̄sit
ꝛ siğuit codicillos tdiditq̃ꝫ apollonio vt
eos regi deferret ꝛ scripsit ꝭ Rex ꝛ pať
optie q̄ clementia ꝑmisit mihi vt rescri
bã. rescribo. Illũ naufragũ volo in ma
ritũ hře. Rex cũ legissʒ volũtatē puelle
ignorãs quē naufragũ dicēt respiciēs ad
iuuenes ait. Quis vřm naufragiũ pass⁹
ē. Vn⁹ ex illꝭ noĩe Ardonius dixit. Ego
passus sum naufragiũ. Ali⁹ ait. Morbꝫ
te cõsumat nec salu⁹ nec sanus sis cũ ego

sciã te coetaneũ meũ. portã ciuitatis n ũn-
existi vbi naufragiũ fecisti. Rex cũ ñ inq̃ꝫ
uenissʒ q̃s eoꝝ naufragiũ fecissʒ respexit
apollo. di. Tolle codicillos ꝛ lege pt ei
fieri ꝙ ego nõ noueri tu ĩtelligꝭ q̃ p̄ns fu
isti. Apol. acceptꝪ codicillꝭ. velocit ꝑcur-
rit ꝛ vt sensit se amari. erubuit. Cui rex
ait. Apolloni. inuenisti naufragiũ. At il
le p̄ rubore pauca dixit. Nã ĩ ꝭ pť nota
ri sapiã ipi⁹ apollonij. q̄ ĩ multiloquio de
est sapia. Vñ. ĩ. pe. ij. Christ⁹ vob relĩq̇t
exēplũ vt seq̃mĩ vestigia ei⁹ q̇ nũq̃ꝫ pec-
cauit nec ĩ ore ei⁹ inuēt⁹ ē dol⁹. Ipe dix
it ꝛ facta sũt q̃re ver⁹ israhelita ē appel-
lãd⁹ ĩ q̃ ñ ē dol⁹. vt dř Job. i. Iõ imite
mur ipm ñ maledicēdo nec reddēdo ma
ledictũ ꝓ maledicto. ꝭ cohibeam⁹ linguã
nrãʒ vt sp̄ bñdicat ꝛ sic erit istřm scribe
velociť scribētꝪ. i. spũsci dona sua repen
te ĩfũdētꝪ iuxta illđ fact⁹ ē repēte de celo
son⁹ ꝛc̄. Vñ q̇ vult videre dies bonos
coerceat linguã suã a malo ꝛ labia e⁹ ne
loquãť dolũ. ꝭ ē. ñ dʒ ĩ seipo murmura
re nec exteri⁹ malũ ꝓferre ꝛ sic potit req̇
em possidere ꝭ ꝛ ĩ futuo. Naʒ p̄ma pax
cõiť ꝑuať ꝑ ꝭ ꝙ hõ ñ ꝓrũpat linguã suã
ĩ ꝟba ꝯtumeliosa ꝓxioꝝ suoꝝ offensiua
ꝛ ē p̄ncipiũ pacꝪ eťne. ps. In pace in id-
ipm dormiã ꝛ re. Nã sic̄ hoĩs boĩ ꝛ pa-
cifice loq̃ntꝪ ligua dirigiť ꝑ ꝟtutē dei sic
lingua maledicētꝪ ꝑ spũs malignos tali
famulãtes. Iuxta illđ In orto nřo sedʒ
alba spina sup̄ quã q̇sciũt aues. ꝑ ortuʒ
istũ debem⁹ ĩtelligē os nřm duplici sepe
circũceptũ scʒ dētib⁹ ꝛ labijs nõ propť
aliđ nisi vt ponē⁹ ori custodiã ne nihil ni
si qđ in laudē dei vadat loq̃ť. Spina ãt
in orto ꝯtēta ē ipa lingua sic dicta siłitu-
dinarie q̄m sic̄ spina mařialis pũgit. Sic
etiã ipa spina q̃ dř ligua ꝯpungit hoĩem
nũc auferendo bonã famã nc̄ de ipo mē
tiendo nũc malũ manifestãdo de q̃ cauē
dũ est. Aues sup̄ ipaʒ spinã q̇scentes
sunt diaboli q̇ nos ad tale viciũ inclinãt
vt eoꝝ efficiať minister. iõ de tłi dicēt ĩ ex
tremo iudicio. dimitte nob hũc hoĩeʒ iu-
ste iudex q̇ tu⁹ esse noluit ꝑ ꝟtuteʒ. nř ef
fect⁹ est ꝑ maliciã. Cohibeat ğ vnusquis
q̃ꝫ linguã suã qđ catho appellat p̄mã ꝟ-
tuteʒ ꝭ ad historiã redeũdo rex cũ intel-
lexit ꝙ filia euʒ voluit. alijs ait. Dũ tp̄s
fuerit veniã ad vos. Illi valedicētes re
cesserũt Sol⁹ introiuit ad filiã suã ꝛ ait
Quē tibi eligisti ꝯiugē Illa ꝓstrauit se
cũ lacris ꝛ ait. P̄r carissiē naufragũ a-
polloniũ peto. Rex cũ lacrias filie sue vi
disset leuaiť eã a tra ꝛ sic alloq̃ť. Noli
de aliq̃ re cogitare q̄ talē ꝯcupisti quē ꝛ
ego. vt eũ vidi q̄ ꝛ amãdo fcũs sũ p̄ř. di
em tibi nuptiaꝝ sine mora ꝯstituã. Po-
stera die vocãť amici vicinaꝝ vrbiũ ad
regē. q̃bꝫ ait Carissimi filia mea vult nu
bere apollonio mgřo suo. peto vt vob oĩ
bꝫ sit leticia. q̄ filia mea prudēti viro so
ciať. Cõstituit diē nuptiaꝝ q̃ cito ꝯcepit
ꝛ dũ pueꝝ ĩ vtero haberet. accidit ꝙ cũ
ãbularet cũ rege apollonio viro suo iuxta
lit⁹ marꝪ vidit nauē speciosã. coğuit eam
Apolloui⁹ ꝙ eēt de patria sua ꝯuers⁹ ad
naucleꝝ ait. Vñ venis. At ille. A tyro.
Apolloni⁹ ait. patriã meã noiasti. Alť
rñdit. Ergo tyrus es tu. Et ille. Vt di-
cis. Naucerus ait Nosti aliqueʒ patrie
illi⁹ p̄ncipem noĩe apolloni⁹. Nauclerus
dixit. Peto vbicũq̃ꝫ illũ viderꝪ dicas ei
vt gaudeat ꝛ exultet quia rex Antioch⁹
fulmie ꝑcussus est cũ filia sua. Opes ãt
regni antiochie reseruãť apollonio Hoc
audiens plen⁹ gaudio ad ꝯiugeʒ suã ait.
peto itaq̃ꝫ vt me abire ꝑmittas ad ꝑcipi
endũ regnũ Illa vt audiuit ꝓfusis lacri
mis ait O dñe si ĩ longinq̃ itinē esses cõ
stitut⁹ ad partũ meũ festinare debueras
ꝛ mõ recedē velꝭ cũ iuxta me sis. ꝭ si ꝭ ve
lis pıť nauigem⁹. Et veniens ad patreʒ
ait. O p̄r letare ꝛ gaude q̄ seuissim⁹ rex
Antiochus cũ filia sua dei iudicõ in ful-
mine ꝑcussus est opes auteʒ ꝛ dyadema
ta nobis sunt reseruata. permitte me na-
uigare cũ viro meo. Rex exhilarat⁹ na-
ues iubet ꝓduci in litus ꝛ omĩbꝫ bonis
impleri propterea nutricem eius nomie
ligoridem ꝛ obstetricem propter partũ
eius simul nauigare precepit. ꝛ data ꝑ-

ficiscendi copia ꝺ̃duxit ad litus oſculatur q̄ filiam ⁊ generũ nauigan ꝺ̃o. Sed cuz ꝑ aliq̄t dies in mari fuiſſent ſurrexit tẽ/peſtas magna puella intrantũ infirmatur ꝓcreans filiã q̄ facta eſt quaſi moꝛtua. Quod cum videret familia exclamabat voce magna ⁊ vlulatu. Hec audiens apol lonius cucurꝛit ⁊ vidit cõiugem ſuaz q̄ſi moꝛtuã iacentẽ vt ei videbaꝫ ſcidit a pec toꝛe ſuo veſtes ꝓfuſis fletib⁹ iactauit ſe ſup coꝛpus eius. ⁊ ait. Cara cõiunx altri/ſtratis filia quid reſpondebo patri tuo ꝓ te. Et cum hoc dixiſſet dixit ei guberna/toꝛ. coꝛpus moꝛtuuz nauis ſufferre non valet. iube ergo coꝛpus in pelaguz mitti vt poſſimus euadere. Apolloni⁹ ait ad eũ. Quid dicis peſſime placet tibi vt ꝟ coꝛpus in pelagus mittã q̄ꝺ me naufra/gum ⁊ egenuz ſuſcepit. Vocauit ſeruos ſuos ⁊ ait. Faciatis loculũ ⁊ foꝛamia cũ bitumine linite ⁊ ſit carta plũbea int⁹ po/ſita ⁊ obturetur. perfecto loculo regalib⁹ oꝛnamentis exoꝛnant puellam in loc'o ponũt ⁊ copiam auri ad caput eius ⁊ de dit oſculũ funeri fundens ſuper eã lacri/mas. tunc iuſſit infantẽ tolli ⁊ diligenter nutriri vt ꝓo filia neptẽ regi oñderet ⁊ iuſſit loculũ mitti in mare cũ maximo fle tu. Tercia die vnda maris eiecit loculũ ad litus epheſoꝝ alonge a domo cuiuſdã medici cerimonis noie qui cũ diſcipulis ſuis eadẽ die in litoꝛe ambulauit. Tunc vidit loculũ effuſũ fluctibus iacentẽ ait ſeruis ſuis. Tollite hunc loculũ cũ omni diligentia ⁊ ad villã perferte. Quod cũ feciſſent. medicus aꝑuit. vidit puellã re galib⁹ oꝛnamentis decoꝛatã ⁊ ſpecioſaz valde Cui⁹ pulcheꝛitudinẽ oẽs videtes de ea multũ ammirabantur. q̄z ver⁹ erat pulcheꝛitudis radius in qua natura nihil vicioſum conſtituit niſi q̄ eã immoꝛtalẽ nõ foꝛmouerat. Crines erant miuei can doꝛis ſub quib⁹ reſidebat. frontis lactee planicies cui⁹ nulla erat deteſtabilis ru/goſitas oculi enĩ eius erant quaſi duoꝝ ſi derũ deſcribentes oꝛbes volubilitate non ꝑdĩ aſpectib⁹ erant modeſtis frenati ſta bilem animi ꝓſtantiã ꝓmittentes palbe/braꝝ etiã pili nõ inhoneſte natura in ea collocauerat. Naſus ei⁹ rectitudinis ſue lineã plenitudinis etꝫ deꝺoꝛe poſſidebat in geminas diuidens maxillas ꝓtes Nec ꝺgebat in ſup̃mũ nimia lõgitudine nec nimia breuitate coꝛrepta ſ deꝺenti houe/ſtatis quãtitate iuꝺicabat. Cui⁹ collũ ra dijs ſolaribus candidius ſpecioſis oꝛna/tũ clinodijs hominũ aſpectib⁹ mirabilez intulerat animi iocunditatẽ. Coꝛpus nõ diminutũ nec excedens nequaq̄ ꝺs i ea cenſere ꝓpoſuit. ex cuius pectoꝛe brachia pulcheꝛitudinis tanq̄ ex arboꝛis tꝛũco ra mi ꝓcedebant q̄z digiti quãtitatis ꝺbi tam ſibi aſſumpſerant menſurã vnguĩ fulgoꝛe non ꝑtermiſſo. Cui⁹ ſummarie ſpecioſitas nihil deformitatis ſibi admiſ/ceri cõpatiebaꝫ. in quo poteſt notari etiã ſingularis aĩe ſue perfectio ꝑ potentiam diuinã creando ſibi infuſe cũ actus ⁊ po/tentia ꝺbẽt admiꝺcẽ ꝓoꝛtiouari. ⁊ act⁹ actiuoꝝ non ſunt niſi in patiente ꝑdiſpo/ſito q̄re ois pulcritudo coꝛpis ab iterio ri aĩe pulcritudine ꝓcedit q̄re ꝺ̃ q̄ varia ꝺtus foꝛme molẽ ſibi adaptat materie. Optia uãq̄ aptatio ẽ mẽ coꝛp⁹ ⁊ aĩam ipi⁹ puelle quã vt vidit q̄ſi moꝛtuã iacẽ tẽ obſtupuit ⁊ ait . O bona puella q̄re eſtis ſic derelicta. vidit ſubtus caput eius pecuniã poſitã ⁊ ſub pecunia cartaz ſcrip tam ⁊ ait. Peꝛegramus quid continetur in cartã. Quã cuz aperuiſſet inuenit titu lum ſcriptũ . quicũq̄ hunc loculũ inueĩt peto vt ꝺcẽ aureos habeat ⁊ ꝺcẽ funẽi impendat hoc enĩ coꝛpus multas lacrias reliquit parẽtib⁹ ⁊ doloꝛes amaros q̄ ſi aliud fecerit q̄ꝺ q̄ doloꝛ expoſcit . vltimũ diẽ incidat nec ſit q̄ ei⁹ coꝛpus ſepulture cõmendat. Peꝛelectis aũt cartulis ad ſer uos ſuos ait. Peꝛeſtemus coꝛpori qꝺ do loꝛ exposcit . Juro vobis per ſpem vite mee in hoc funere ampli⁹ me erogaturuz q̄ꝺ doloꝛ imperat . Continuo iuber parari rogũ ſ cũ edificaꝫ atq̄ ꝺponiꝫ. ſupueĩt diſcipul⁹ medici adoleſcẽs ⁊ quãtũ ad in genũ ꝓtiet ſenex eãt. ſ cũ coꝛp⁹ ſpecoſũ ſup rogũ poſitũ viꝺeꝛz ituẽs eũ mgr̃ ait Bñ veiſti ſ emĩ hoꝛa exſpectauit te tolle ampullã vnguẽti. ⁊ qꝺ ſup̃mũ eſt ꝺ fu/nere ſupfunde ſepulture. veĩt iuuenis ad coꝛp⁹. exp̃ſit ꝺ pectoꝛe veſtes fudit vng uẽtũ tractũ manu. totũ coꝛpus ad ꝑfec/tia viuere ſenſit. obſtupuit iuuenis pal/pat venas ⁊ iudicia rimaturnariuz labia labijs ꝓbat. ſenſit vitã cũ moꝛte luctãtẽ et ait ad ſeruos. Supponite faculas ꝑ q̄ tuoꝝ ãgulos lẽte ⁊ tꝛpate. q̄ fcõ. ſãguis il le q̄ coagulat⁹ erat ẽ liq̄fcũs. Qꝺ vt vi dit iuuenis ait mgr̃o Puella quã tu moꝛ tuã ꝺcẽ. viuit. ⁊ vt facili⁹ mihi poſſis cre ꝺcere exp̃mẽto ſatisfacã. Hoc ꝺcẽs tulit puellã ⁊ i cubiculũ ſuũ poſuit ſup pec⁹ ei⁹ calefaciẽs oleũ. madefecit lanã ⁊ po ſuit ſup coꝛp⁹ ſuũ ſic q̄ ſãguis ei⁹ q̄ int⁹ erat coagulat⁹ eẽt. tepoꝛe liq̄fcũs ẽ cepit q̄ ſpũs ꝑ medullas ꝺſcẽdẽ. Clemis ita q̄ patefactis apiẽs oculos ⁊ reſpiciens ſpũ ait. Qualꝫ ẽ tu es. nõ tangas alit̃ q̄ꝺ oꝛ tãgẽ. q̄z filia regi ſũ ⁊ regi vꝺoꝛ. Ju/uenis ſ audiẽs. gaudio plen⁹ introiuit ad mgr̃m in cubiculũ. ſuuz ⁊ ait. Ecce mgr puella viuit. Qui ait Peꝛobo pitiã artẽ laudo. pꝛudẽtiã miꝺoꝛ. Diligentiã audi diſcipline. Noli artꝫ tue eẽ imgt⁹. accipe mercedẽ. Hec ei puella multã pecũiam ſecũ attulit ⁊ iuſſit eã ſalubꝛi veſte cibis et etꝫ fomẽtꝫ optimis recreari. Peꝛ⁹ pau/cos ꝺo dies vt ꝓgnouit eã ex regio gene re oꝛtã eẽ. adhibitꝫ amicꝫ. filiã ſibi adop tauit ⁊ rogabat ab ea cũ lacrijs ne ab aliq̄ tãgereꝫ. int̃ ſacꝺores ꝺyane tẽplo eã cũ feis miſit vt inuiolabilit̃ ꝺuareꝫ. Int̃ hec ꝺñi Apolloni⁹ nauigat cũ ingẽti luctu gu bernãte deo applicuit tharſo ⁊ deſcendẽs arati pecijt domũ. Strãguliõis ⁊ dioni ſiadis. q̄s cũ apol. ſalutaſſet oẽs caſus ſu os expoſuit ꝺi. Cũ doloꝛe magno moꝛ/tua ẽ pijx mea tñ filia mea ẽ ꝺuata. de q̄ gaudeo. ꝺ̃ ſicut i vobis ꝓfido amiſſũ reg nũ qꝺ mihi ꝺuaꝫ accipe volo. Neq̄ ad ſocex reuertar ꝺ in mari ꝑdidi filiã. ſed agã poti⁹ lopa mercatoꝛ. vob̃ ꝓmẽdo fi liã meã vt cũ filia vꝛa philomacia noie nutriaꝫ. Et vt filia mea vocet Tharſia. Peꝛererea vꝛoꝛ mee nutricẽ Ligoziꝺẽ noie curã tue puelle cuſtodire volo. hec ꝺicẽs tradidit Strãgulioni infantẽ ꝺe/ditq̄ auꝝ ⁊ argentũ ⁊ veſtes copioſas et iurauit. neq̄ barbaz neq̄ capillos nec vngulas tõſuꝝ. niſi filiã ſuã ꝓpꝰ ꝺdiſſz in matrimoniũ. At illi ſtupentes q̄ ram guiter iurauerat cũ magna diligẽtia edu caturos ſe puellã repꝛomittũt. Apollo. aũt nauim aſcendit. ⁊ ad longinq̄s regio/nes ipe nauigabat. Interea veꝛo puella Tharſia explero q̄nquẽnio ſtudijs libe/ralib⁹ tradit̃ vna cũ philomacia filia eo/rũ coetanea ſua. Cũq̄ ad. xiiij. ãnos ve/niſſet reuerſa ꝺ adiuꝛorio iuenit nutricẽ ſuã Ligoziꝺem ſubitaneã inualitudinez icurriſſe ⁊ ſedẽs iuxta eã cãs ifirmitatis explorat. Cui nutrix. Audi bona filia ꝟ ba mea ⁊ i coꝛde tuo reſerua. Quẽ pu/tas tuũ pꝛem aut matrẽ vl pꝛiam. Pu/ella ait. Pꝛiam tharſiũ. pꝛem ſtrãgulio nẽ. matrẽ ꝺyoniſiadem. Nutrix igemuit et ait. Audi filia oꝛiginẽ nataliũ tuoꝝm vt ſcias q̃o poſt moꝛtẽ meã agere ꝺbe as Eſt tibi paꝫ noie Apolloni⁹ ⁊ mater Lucina altriſtratis regis filia. Que cũ te pareret. ſtatim ꝑdulſa ſpũ moꝛtua ẽ quã paꝫ tuus apolloni⁹ effecto loculo cũ oꝛ naméntl regalib⁹ i mare miſit. Et. xx. ciſter cias auri poſuit ſuc caput. ⁊ ꝺbicũq̄ eẽt ꝺuoluta. ille i auxiliũ ei⁹ fuiſſent. Nauis q̄z luctãtib⁹ ventl cũ pꝛe tuo lugẽte ⁊ i cunalib⁹ poſita ꝓuenit ad hãc ciuitatem. Dis q̄ hoſpitib⁹ ſtrãgulioni ⁊ ꝺyoniſia ꝺ vna mecũ te ꝓmẽdaut. Tyr⁹ apollo. votũq̄ fecit nec barbã nec capillos nec vngues tonſurus. niſi ꝓpꝰ te nuptui tra/ꝺeret. Nunc moneo ſi poſt moꝛtẽ meam hoſpites q̄s parẽtes appellas iniuriã ali/quã tibi foꝛte fecerit. aſcende i foꝝ ⁊ tibi iuenies ſtatuã patris tui ſtantẽ appꝛehẽ/ꝺe illã ⁊ clama filia eius ſũ cui⁹ ſ eſt ſta/tua. Ciues ꝺo memoꝛes bñficioꝝ pꝛis tui iniuriã tuã vꝺicabũt Cui tharſia Ca ra nutrix veñ teſtoꝛ ſi iſta mihi ñ ꝺixiſſes vñ eẽm penit⁹ neſcirẽ. ⁊ cũ adiuicem lo

q̄rent nutrix emisit spm̄. Tharsia vo cor
p̄ nutrid sue sepeliuit. t p totū ānū mor
tē ei⁹ lugebat. ⁊ p̄ ea iduit pozē dignita
tē petijt scholas ad studia liberalia t dū
de scolis reuerteret nō pus cibū sūpsisset
ānq̄ nutrid monumētū itroisset feres
ā pulla vini igrediebat t ibi manēs. pa
rētes suos vocabat. Et dū b̄ agerent q̄
dā die vyonisiades cū filia sua philoma
cia trāsibat p fozū. Videntes oēs aues
spēm tharsie t oznamentū dixer̄t. Felix
p̄ c⁹ filia ē tharsia. Illa vo q̄ adhuc ei
turpis est t dedec⁹. Dyonisiades vt au
diuit tharsiā laudari t filiā suā vitupari
uersa in īsaniā furozē sola sedēs cogita
uit. ⁊ p̄ ex q̄ hic p̄fect⁹ est. hz ānos. xiij
nō vult ad recipiendū filiā suā nec trās p
ea misit. puto q ē mortu⁹. Nutrix eius
mortua ē neminē bēo emulū. ocadā eā
et oznamētis ei⁹ filiā meā ornabo Et cū
b̄ cogitasset vēit q̄dā de villa tzophil⁹
noīe q̄z vocās ait. Si cupis p̄m ū acci
pere tharsiā inf̄ice. Ait villic⁹ Quid pec
cauit īnocēs ꝙgo. Et illa pessiā est t idō
mihi negare nō debes fac qđ iubeo. t si ñ
feceris male tibi eueniet. Et ille. Dic mi
bi dña. q̄liē b̄ p̄t fieri. q̄ ait. Cōsuetudo
ei⁹ est mox vt venerit de scolis nō p̄⁹ su
mere abū q̄z nutrid sue itroierit monumē
tū vbi te cū pugiōe paratū iueiat appre
hēdere cines ei⁹ a vtice t eā inf̄icere t cor
pus ei⁹ murte ī mare t libratē tuā a me
cū magno p̄mio accipies. Illicus rulit
pugiōez gemēs t flens ibat ad monumē
tū t dixit. Heu nō merui lib̄tatē nisi per
sāguis effusiōem inocēti ꝙginis. ⁊ puel
la rediens de scolis monumētū cū āpulla
vim inf̄uit sic solebat facē. Illic⁹ ipetū
fec t appḥēdes cines puelle iactauit eā
in terrā. dū aūt volebat eā pcutē. ait ad
eū tharsia. O tzophile qđ peccauī t̄e
vl̄ ꝓtra aliq̄z vt moziar. Ait villic⁹. Tu
nihil peccasti b̄ p̄z tuus q̄ te cū magna pe
cūia t oznamētī reliq̄t. Cui puella ⁊ pe
to dñe vt si nulla spes mihi est p̄mittas
me tecū testari. Cui villic⁹. Testare. Et
de⁹ ipe scit q̄ coact⁹ te inf̄icio. Illa aūz
cēt ī ozōe posita. venerūt pirate videntes
puellā sub iugo mozti stare t hoiem ar
matū volētē pcutē eā clamauer̄t. ⁊ par
ce crudelissimē barbare illa ē nr̄a p̄da non
tua victozia. At ille vt talia audiuit fu
giēs p⁹ monumētū latuit ī litoze ⁊ pirate
rapuer̄t ꝙginē mare petūt Illic⁹ redijt
ad dñam t ait. Qđ iussisti fc̄m eō. tu vo
vt ꝑsulo iduas te lugibilē vestē t ego te
cū t effūda⁹ lacrias falsas ī ꝑspcū ciuū
et dicem⁹ eā ex gui īfirmitate defūctam.
Strangulio vt audiuit tremoz t stupoe
eā inuasit t dixit. Da ḡ t mihi vestē lu
gibilē vt lugeā qz tali scelere sū inuolut⁹
ixu q̄d facā. ⁊ p̄z puelle ciuitatē istā a p
iculo mozti liberauit, pt̄ istā ciuitatē nau
fragiū ptulit. bona pdidit. t pnuriā per
essus. t restitutū est ei malū ꝙ bono Fi
liā suā quā misit nutriendā crudel leena
deuozauit. ixu cecat⁹ sū lugeā inocētem
Vict⁹ sū ad pessimū venenosūq̄z serpen
tē eleuās oculos ad celū ait. De⁹ tu sc̄i
qz mūd⁹ sū a sanguīe tharsie t redras a
vyonisiada. ⁊ Respexit vxozē suā t ait. q̄
mō suffocasti filiā regi ūnica dei hoiūq̄z
obpzobriū. Illa iduit se t filiā suā lugu
bzes vestes falsasq̄z lacrias fuderūt eo
rā ciuib⁹ di. Ciues carissimi ideo ad vos
clama⁹ qz spes oculoz utroz tharsia quā
vidistī subito dolore defūcta ē nob cruci
at⁹ t amaros flet⁹ reliq̄t quā digne se
pelire fecim⁹. Tūc pgūt ciues vbi figu
ratū erat ex pmerit pzis fabzicatum ex
ere corp⁹ vbi ciues tharsie ꝙgini ꝙ bñfi
cijs pzis ei⁹ sepulchz ex ere colatū fece
rūt. q̄ puellā rapuerāt venūt ad ciuitatē
Madilētā Deponit illa inf̄ cetera mā
cipia venalis. Audiēs eā leno ifaustissi
m⁹ ac ipur⁹ ꝓtendē cepit vt eā emerz. ⁊
Atanagoza p̄nceps emsdē citatī videns
eā nobilez t pulcrā sapiētez obtulit de
cē sistercias auri. Leno ait. ego, dabo. xx.
Atbanagoza ait. Ego dabo. xxx. Leno.
Ego. xl. Atbanagoza. ego. l. Leno. lxx.
Atbanagoza. xc. Leno centū sistercias i
p̄nti dabo t ait. Si q̄s āpli⁹ decē sister
cias auri dabit sup̄. Atbanagoza ait. ego
si cū leno ne ꝓtendē voluero vt vnā cmā
plures venditur⁹ sū p̄mittā eū emere t
cū ꝑstituerit eā lupanar inf̄bo p⁹ ad illā
et eripiā nodū ꝙgitati ei⁹ t erit mihi sic
emeti eā. Quid plura ⁊ p̄errexit cū leno
ne ī saluatoziuz vbi būit papuz aureū t
gēmis adornatū t ait ⁊ puella adoza istū
Ait illa. Munq̄z tale adozē. Et ait dñe
nunq̄d lapsaten⁹ es tu. Leno ait. Quaē
Et illa qz lapsatem colūt papū. leno ait
Mesci tu misera qz ī domū lenonis aua
ri īcurristi. ⁊ puella ꝑsternēs se ad pedes
ait. O dñe miserere ꝙginitati mee ne ꝑ
stituas b̄ corpus ꝑ tali turpi titulo. Cui
leno. Mesci qz apō lenonē t tozmentē nec
p̄ces nec lacrie valēt. Tū vocauit villi
cū puellaz t ait. Hec puella ozneī ve
stibꝫ puellaribꝫ p̄ciosis t scribaī ei titul⁹
Quicūq̄z tharsiā violauerit mediā libzā
dabit p⁹ ea ad singulos solidos parebit
ppl'o. Villic⁹ fecerat qđ iussū fuerat Cū
lenone añcedēte turba tercia die cū sym
phonia ducit ad lupanar. b̄ aranagoza p̄n
ceps p̄mus īgredit velato capite tharsia
videns añ eū ꝓcidit se ad pedes. t ait. mi
serere mei dñe, ꝓpter teū t ꝑ teū te adiu
ro ne me violes resiste libidini tue t au
di casus infelicitati mee t oziginē vñ sim
diligent ꝓsidera. cui cū vniuersos cas⁹ ex
posuisset p̄nceps ꝓfusus t pietate plen⁹
ait ei. Deo t ego filiā tibi sil'em de q̄ cas⁹
sil'es metuo. b̄ dicēs dedit ei. xx. aureos d
Ecce habes āpli⁹ ꝙ ꝙgitate tua q̄z ipsi
tū est. dic aduenientibꝫ sic mihi dixisti t li
berabit. ⁊ puella ꝑfusis lacrīs ait. pietati
tue gr̄as ago t ne alicui narres q̄ a me au
disti Atana. ait. ñ narrauero filie mee cū
ad talē etatē puenerit sil'em casū ne pa
ciat. t cū lacris discessit. Cui exeūti ob
uiauit alius t ait. qđo tibi ꝓuenit puella
Ait p̄nceps. Mō pōt meli⁹. Erat ei tri
stis Intrauit iuueis. puella more solito
ostiū claudit. Cui iuueis. Quātū dedit
tibi p̄nceps Ait puella. xl. aureos. Et il
le. Accipe integrā libzā auri. p̄nceps au
diēs ait. Quāto pl⁹ dab tāto plus plo
rabit. ⁊ puella nūmos accepit, ꝑcutiēs se
ad pedes t cas⁹ idicauit. Apoziat⁹ iuue
nis ait. surge dña mea soles sum⁹ casibꝫ oēs
subiace⁹. bis decīs exijt. vidit itaq̄z atha
nagozā tridentē. air illi. Magn⁹ bō es ñ
habes cui lacrias, ꝓpines tuli mihi. Et iu
rabāt ne h̄ba cuiq̄z ꝓderet t ceper̄t ad
uētū alioz expectare. Veneī multi dan
tes pecūiam b̄ flētes exībāt. postea obtu
lit lenoni pecūiaz d. Ecce p̄cū ꝙgitatis
Ait leno. vide q̄tidie vt tātas pecunias
mihi offeras. Altera die adhuc eā ꝙgi
nē audiēs irat⁹ vocās villicū puellarū
dixit. Duc eā ad te t frāge nodū ꝙgitati
ei⁹. Cui villic⁹ ait. dic mihi si ꝙgo es Ait
illa. quādiu vult de⁹ ꝙgo sū. At ille. vñ
tantā tuliste pecūiaz. ⁊ puella lacrimis p
fusis exponēs cas⁹ meos rogauī hoies vt
miam ꝙgitati mee hzēnt. Et ꝓsternēs
se ad pedes ei⁹ ait. Miserē mihi dñe sū
ueni captiue regi filie ne violes me. Ait
ille Leno ē auarus nescio si possis ꝙgo p
manē. At illa. Studijs liberalibꝫ sū eru
dita t ī genere musicali possū modulari.
duc me ī foz vbi poteri facū dtā meā au
dire, ꝓpone q̄stōes pl'o t, ꝓpositas soluā
In hac arte applicabo pecūias q̄tidie Ait
ille. mihi bñ placz. Qis ppls cucurrit ad
ꝙginē videndam. Illa aggredit facū dtā
studioz. q̄stiōes sibi p̄poni iussit. oēs cla
re soluit. t sic ꝑ talē modū multā pecūiā
a pl'o r̄cepit. Athana. illā iteq̄ ꝙgitate
custodiuit vt vnicā filiā t eā donis mlt̄i
villico ꝓmēdatz Cū b̄ agere ī veit apol
lon⁹. xiij. āno iā trāsacto. ad strāgulio
nis domū t dionisiadis ad ciuitatē thar
sim. Quē cū vidisset strāgulio prexit ra
bido cursu. dixit q̄z vxozi sue vyonisiades
Dixisti apollo. naufragū eē mortuuz. ec
ce' veit ad repetēdā filiā. Ecce qđ dictu
ri sum⁹ ꝑ filia. Et illa Miser vir t ego
piū accipia⁹ vestes lugubzes, pfūda⁹
lacrias t credet nob q̄ filia ei⁹ naturali
morte defūcta ē. Cū b̄ ita agerent apol.
inf̄uit. Et vo vidit eos veste lugubzi in
dutos ait. q̄re ī aduētu meo fūditis lacri
mas. Credo ei q̄ iste lacrie nō sūt vre b̄
sūt mee. Ait mulier. Nequaq̄z Utinaz
ad aures tuas alius t non ego aut con
iunx meus diceret. quod iam dicaz. thar
sia filia tua subito defuncta est. Apollo.
b̄ audiēs totū corp⁹ ei⁹ ꝓtremuit Diuq̄z
defix⁹ stetit tādē resūpto spū intuēs mli
erē ait. O mlier si filia mea defūcta ē nū
qđ pecūia t vestes pierūt Rñdit. ita quedā
t quedā ñ. Et dixer̄t Crede nob. quia

credim⁹ q̄ filiā vrientē inuenim⁹ ⁊ vt
saas nos nō eē mēritos hēm⁹ testioiuz
Ques nr̄i meōres bn̄ficioz tuoz i ꝓxi
mo litoze ex ere collato filie tue monum̄
tū fecerūt qđ potes vidē. Apol. credēs
eā vēfūctā eē ad famulos ait. Tollite ꝫ
et ferte ad nauē. vadā ad filie mee monu
mētū. Legit titulū sicut supi⁹ est scriptū
sterit q̄si ex̄ se maledicēs ꝓprios oculos
et ait. O crudeles oculi filie mee cernue.
nō potuistī lacrias fūdē. Dis dcis ad na
uē prexit ⁊ ait famul' suis. Proiicite me
q̄so i ꝓfūditatē marī cupio i vndis exala
re spm̄. ⁊ dū ꝓspis nauigat tyz reuerī⁹
subito mutatū est pelag⁹ ⁊ p diuersa ma
ris discrimia iactrabāt. Oibz deū rogāti
bus ad machilenā ciuitatē in q̄ erat filia
sua venerūt. Gubnatoz cū oibz magnū
plausū redit. Ait apol. Quis son⁹ hila
ritat laures meas ꝓcussit. Ait gubnatoz
Gaude dñe qz hodie natalicia celebrāt
Apol. igemuit ⁊ ait. Et oēs diē festum
celebrēt ꝑter me. Sufficiat famul' meis
pena mea ac doloz. dono eis. x. aureos et
emāt q̄ voluerūt ⁊ diē festū celebrent.
Et q̄cūq̄ vocauerit me vel gaudiū mi
hi fecerit cura illoz frāgi iubeo. Bispē
satoz nccia tulit ⁊ redit ad nauē. Cū igi
tur oibz nauibz nauis apollo. honoratioz
eēt cū magno ꝓuuio ceterī meli⁹ celebr̄
uit naute apollonij. Athanagoza q̄ thar
sia diligebat iuxta nauē i litoze ābulabat
Vidit nauē apollonij ⁊ ayt. Ecce amici
nauis ꝫ mihi placet. qz video vcent eē
paratā Naute vt audiēt suā nauē lauda
ri dixerūt ei. O dñe roga⁹ i nauē nr̄am
ascēdat. Et ille. Mihi placz. Ascendit
et libēti aio diſcubuit. Posuitq̄ x. aure
os i mēsa. v. Ecce nō frustra me iuitaue
rit. Et dixerūt. Dñe regiam⁹ vob. Cū
aūt ꝓnceps vidisset oēs discūbentes ait
Quis ē dñs nauis. ait gubnatoz Dñs
nauis i luctu moraf. iacet iferi⁹ ⁊ oz mo
ri i mari. ꝓuigē pdidit ⁊ filiā i terra alie
na. athanagoza ait vni suo ardalio noīe.
vabo tibi duos aureos tm̄ descēde ⁊ dic
ei. Rogat te ꝓnceps ciuitatī hui⁹ pcede
re tenebr̄ ad lucem. Ait iuuenis. Non
possū aureis tuis cura repare. q̄re aliuz
qz iussit q̄cūq̄ eū appellauerit cura ei⁹
frāganf. Athanagoza ait. Hāc legē vo
bis ꝓstituit nō mihi. Ego aūt descēdam
ad eum dicito mihi qđo vocaf. At illi.
Apolloni⁹. audito ꝫ noīe mf se. ⁊ thar
sia appēlauit ꝓrem suū apolloniū descen
dit ad eū. Quē vt vidit barba ꝓlixa ca
put squalidū submissa voce dixit. Aue
apolloni. Apol. vt audiuit putasse ab a
liq̄ seruoz appellari turbulēto vultu res
picies vidit ignotū hoiem honestū ⁊ de
coz siluit. Ait ei ꝓnceps sāo te mirari q̄
ego ignot⁹ te appellaui. disce qz ꝓnceps
sū h⁹ auitatī athanagoza noīe descendi
ad lit⁹ naues ꝓuēdas. inf cetera vidi na
uē tuā decent ornatā ⁊ amaui aspectum
tuū. iuuat⁹ erā a nautī tuis. iō descēdi et
libēti aio discubui inq̄siui dñm nauis q̄z
dixerūt i luctu grādi eē ꝓpf qđ ad te de
scēdi vt te de tenebr̄ ꝓducere ad lucem
spo qz dabit tibi de⁹ post luctū gaudiū.
Apol. leuauit caput suum ⁊ dixit. Quis
es dñe vade i pace. Ego āt nō sū dign⁹
epulari. ⁊ rōo ā pli⁹ viuere nolo. Atha
nagoza ꝓfusus ascēdit i supioz nauis ⁊
dixit nō valeo psuadē dño vro vt ad lu
cē exeat quid faciaz vt reuocez a ꝓposito
morī. Vocauit vnū de puerī suis ⁊ ait.
Vade ad lenonē ⁊ roga eū; vt mittat ad
me tharsiā. hz ei sapiētiā ⁊ sermonē sua
uē. poterit eū forsitan exhortari ne talis
talif moriaf. veit igif puella ad nauī. ad
quā ait athanagoza. Veni ad me tharsia
vbi nūc ē ars studioz tuoz vt ꝓsoleris
dñz nauis i tenebr̄ sedētēt vt ꝓuoces
eū exire ad lucē qz nimis volet p ꝓiuge
et filia sua. Accede ad eū vt ad lucē veī
at. qz forte de⁹ p te luctū suū in gaudiū
puertet. Si ꝫ poterī facē dabo. xxx. sister
cias auri ⁊ tor argēti ⁊ p. xxx. dies redi
mā te a lenone. Puella ꝫ audiēs ꝓstāt
ad eū descēdit ⁊ hūili voce salutauit eū
dicēs. Salue q̄cūq̄ es ⁊ letare ſcias qz
inocēs rogo q̄ rogitatē, suā iuf naufragia
sua ⁊ castitatē inuiolatam obseruauit te
salutat. tunc in carminibus cepit modu
lata voce cantare ⁊ in tanta dulcedine
q̄ admirabaf apol. ⁊ dixit cantādo ea q̄
b sequūf. Per scoztes g̃dioz ꝫ scoztum
ꝓcaa nō sum. Sic spinis rosa nescit viola
ri ⁊ vllis. Corruit ⁊ raptoz gladiū ferie

tis ab ictu. Tradita lenoni nō sū violata
pudoze. Vulnera cessasset ai lacrieq̄z de
erūt. Nulla g̃ melioz si noscā certa parē
tes. Unica regal' generī sū stirpe creata.
Ipa iubēte deo letari credo aliq̄n. Fuge
mō lacrias curā dissolue modestā. Red
de polo facē mentēq̄ ad sereā tolle. Jā
deus est hoim plasmatoz rcōr ⁊ auctoz.
Mō sinet has lacrias casso finire laboze.
Ad ꝫ apol. leuauit oculos ⁊ vt puellaz
vidit ꝯgemuit ⁊ ait. Heu mihi misero q̄ꝫ
diu luctaboz. gr̄ias ago prudentie tue ⁊
noblitati. Hāc vicem repēdo vt memoz
tui sim. q̄n letari lcz regni mei viribz leua
boz. Forsitā vt vid regio genere ozta es
natalibz pentū tuoz repsentabeī. nunc
accipe cētū aureos ⁊ recede noli me ap
pelare. Recēti eī luctu renouara calāita
te tabesco. Puella acceptī aureis abire ce
pit. ⁊ ait ad eā Athanagoza. Quo⁹ va
dis tharsia. Sine frcū labozasti. nō potu
isti facere miam ac subueire hoi inficiēti
se. Tharsia. Quia q̄cūq̄ potui feci ⁊ dās
mihi. c. aureos abire rogauit. Athanago
ra ait Dabo tibi. cc. descēde ⁊ redde ei q̄s
dedit ⁊ dic saluté tuā q̄ro ⁊ nō pecūiam
Descendēs tharsia ait ⁊ sedit iuxta eum
Si i isto squaloze estimasti manē ꝓmit
te me tecū sermocionari. si pabolaz mea
rū soluerī q̄stiōez. vadā. finaīr refū dā ti
bi pecuniā ⁊ recedā. Tūc apol. ne recipe
ret pecuniā. ꝫ erī puelle prudētī ne nega
ret sermōes ait. Lcz i mal' meis nulla cu
ra mihi supetat nisi flēdi ⁊ lugēdi tñ ne
ornamēto prudētie tue careā dic q̄ mihi
inf rogatura es ⁊ abscede. Peto vt fleti
b⁹ meis spacū tribuas. Ait tharsia Au
dito me. Est dom⁹ i terris q̄ nob clausa
resultat. Jpa dom⁹ resonat tacit⁹ ꝫ non
sonat hospes. ābo cū currūt hospes simul
et domus vna. Et ait Si rex es vt dicis
puenit te eē mihi prudētōrē solue q̄stio
nē. ait Apol. Nec scias me eē mētitū do
m⁹ q̄ in terra resonat vnda est. hospes ra
cit⁹ pisd est q̄ cū domoꝫ sua currit. Alt illa
Loga feroz vloz formose filia silue. In
nūera piter comitū stipāte caterua. Cur
ro vias mltas. vestigia nulla relīq̄ Apol

loni⁹ ayt. Si licitū est oīdā tibi minima
q̄ nesci. cū trī debo q̄stiōibz tuis. Miroz
te tā tenera etate mirifica prudēna eē im
butā. Mā q̄z arboz stipata careruis vias
multas currēs ⁊ vestigia nulla reliquēs
nauis ē. Et addidit puella. Per rotas ⁊
edes inoꝛ⁹ ille retrāsit. ē caloz in medio
magn⁹ quē nemo remouit. Mō est nuda
dom⁹. nudus ꝫ queīt hospes. Si luctum
poneres inocēs inīres i ignes. Apollo.
ait. Intrarē balneū vbi biande flāme p
tabulas surgūt. Nuda domus in qua ni
hil est nud⁹ hospes queīt ⁊ nud⁹ sudabit
Cūq̄z ꝫ ⁊ filia dicerēr puella misit se sup
apol. ⁊ distractī maib⁹ eū āplexabaf di
cēs ei. Exaudi vocē dēpcātī respice ꝯgi
nē qz viz tall prudētie mozi nefariū ē. Si
ꝓiugē quā desideras deus ex sua grā tibi
restituat. si filiā, saluā quā defūctā dicis
iueīre poterī. p gaudio oz te viuē Apol.
cū ꝫ vba audisset i iracūdiaz vsus ē. sur
rexit ⁊ puellā cū pede pcussit. Impulsa
vo cecidit virgo ⁊ genis ei⁹ ruptis cepit
sanguis effluere. ꝓturbata vgo cepit fle
re ⁊ dixit. O de⁹ ꝓditoz celoz vide affli
cōem meā nata sū inf fluctus ⁊ ꝓcellas
marī maf mea doloz⁹ cōstricta defūcta
est ⁊ sepultura ē ei negata i terrī ornata
a pre meo ⁊ i loculo posita cū. xx. sistercijs
auri mari tradita ē. Ego vo infelix stulti
lioni ⁊ dyonisiade ipiissimis hoibus a
pre meo sū dēdita cū ornamētī ⁊ regalib⁹
vestib⁹ ⁊ iussa sū a seruis eoz occidi. tan
dē petiui vt dū inuocarē añq̄z me occide
ret. mihi ꝓcessit. Piratī supuenientib⁹ rap
ta sū ⁊ q̄ me occidē volebat fugā petijt ⁊
i hūc locū deducta ⁊ de⁹ q̄n ei placz me
reddat pri meo apol. Apoll. audiēs oīa
ꝫ signa certissimā exclamauit voce magna
et ait. O dñe misericoz⁹ q̄ ꝓspicī celū et
oīa secreta patefacī bñ dign sit nomē tuū
Cū ꝫ dixisset cecidit sup āplexus tharsie
filie⁹sue ⁊ osculat⁹ est eā cū letitia ⁊ gau
dio ⁊ fleuit amare ⁊ ait. O dulcissimā na
ta mea ⁊ vnica dimidiū aie mee nō mozi
ar ꝓpf te. iuem ꝓpf quā volui mori. Al
ta voce clamauit dicens. Currite familī
currite amici omnes ⁊ miserie mee finez

ponite iueni quā pdiderā. ſ. vinicā filiaz meā. Audiro clamoze faūli currerūt. currit inꝫ illos athanagoza ꝓnceps ⁊ vſcēdit illī ī nauī inuerūt illū flētē p gaudio filie ſue ⁊ dicentē. Ecce filia mea quā lugeo dimidiū aīe mee iā volo viuē. oēs p gaudio cum eo flebāt. Tūc erigens ſe apol. precit vſtibꝫ lugubribꝫ idut ⁊ vſtib⁹ mūdiſſimis ⁊ oēs dixerūt. O dñe q̄ſ ſilis ē filia tua vob. ſi nō eēt aliꝫ expimētū ſufficerz ei⁹ ſilitudo ad pbādā eā eē filiā tuā Tū filia bis ter q̄rer oſculat⁹ eſt pzem ⁊ ait. O pat bñdict⁹ ve⁹ q̄ mi bi grām vedit q te vidē potero tecū viuere tecū mozi ⁊ narrauit ei qūo a lenōe ꝑpata ⁊ ī lupanari ē poſita ⁊ qūo ve⁹ virgitatē ſuā cuſtodiuit. Audiēs ꝫ athanagoza timēs. ſ. ne filiā alteri ī vxorē darz miſit ſe ad pzes apol. v. Adiuro te p vēm viuū. q̄ te pzez filie ſtituit ne alteri des filiā in ꝓiugē niſi mihi. ſū ei ꝓnceps b⁹ ci uitatī meo auxilio ꝯgo pmāſit. ⁊ me du ce te pzem a gūit. Cui apol. ait Mō poſſū tibi eē ōri⁹ qz multa ꝓ filia mea feciſti ⁊ ō opto vt ipa ſit vxoz tua. Et tūc reſtat vt vindicē me a lenōe. Athanagoza ciuitatē inꝫuit. ꝙocatiſq; ciuib⁹ dixit Me pereat ciuitas ꝓꝑ vnū ipiū. Sciatī apol. regē pzem tharſie huc veniſſe. ecce claſſes nauiū ꝓperāt cū grādi exēcitu ad veſtrnē dā citatē ꝓꝑ lenonē q̄ filiā ſuā tharſiā ī lupanari ꝓſtituit. His dctis ꝓcurſus factus ē ⁊ tanta ꝑmotio ꝑſi vt nec viri nec fe e manerēt q̄n currerēt oēs ad apol. regē vtendo eū ⁊ mīam ab eo petēdo. ait athanagoza. Cōſulo ad ꝫ vt nō veſtruaꝫ ciuitas veducaꝫ ad eū leno. capi⁹ ē ſtati et ligatī manib⁹ leno a tergo veducꝫ ad regē. Apol. regia veſte idut⁹ tōſo capite dyadema īpoſuit capiti ſuo tribunal aſcēdit cū filia. ⁊ ciuib⁹ dixit. videtī tharſiaz ꝯginē a pze ſuo hodie cognitā cui⁹ turpiſſim⁹ leno quātū erat ī eo corruptōez cōfuſionēq; ꝓpetuā ꝓcurabat. nec amicicia ſua nec p̄ce nec p̄cio veſiſtē volebat facite g̃ filie mee vidictam. Oēs vna voce dixerūt. Dñe leno viu⁹ ꝙburaꝫ ⁊ diuitie ei⁹ puelle venꝺ. ꝓtin⁹ adducaꝫ leno ⁊ cō

rā oīb⁹ ī igne poīt ⁊ totalit ꝙburīt. tharſia ait villico. dono tibi libertatez qz bñfitio tuo ⁊ ciuiū ꝯgo ꝓmanſit ⁊ donauit ei ducētos aureos. ⁊ libertatē Libertatē cū ctī puellis cozā ſe pītatī ꝓdonauit ⁊ dixit. Quid de cozpe vīo acten⁹ ſeruiſtī ex b libere eſtote. Appollonius ad pl'm loquēs gtias vob de bñficijs vīs reddo. mihi ⁊ filie mee fcīs. Nūc g̃ tribuo vob auri pōdera q̄nq̄gita. Illi ei capita indinabāt gtias ferētes. Cues oēs ſtatuā Apolonij ī medio ciuitatī ſtatuerūt ⁊ in baſi ſcripſerūt. Tyro apollonio reſtauratozi vomuū nrāz ⁊ tharſie ſciſſīē filie e⁹ ꝯgini. P⁹ paucos dies apollon⁹ t̄ didit filiā ſuā in ꝓiugē athanagozē cū ingēti letīcia tot⁹ ciuitatī ⁊ cū genere ⁊ filia nauigās cū oīb⁹ ſuis. volēs p tharſū ꝓficiscēdo ad pziaz ſuā ire. ī ſomnis monit⁹ p āgelū vt epheſū iret. ⁊ intret ī tēplum epheſioz cū filia ⁊ genere ſuo ibiq; oēs caſus ſuos alta voce exponerz. q̄s paſſ⁹ eēt a iuuēture ſua poſtea veiret tharſim et vīdicaret filiā ſuā. Apollon⁹ expgefcīs oīa īdicauit generi ⁊ filie ſue Illi āt dixerūt. Fac dñe qđ tibi bonū videt. tūc iuſſit gubnatozi nauigare epheſum. q̄ cū deſcendiſſz rati cū ſuis ī tēplū petīt vbi ꝓiuꝫ ſua intꝫ ſacerdotes ſcē vixit. rogauit vt tēplū aperet. Qđ factū ē. Hec audiēs vxoz ei⁹ ꝙ q̄dā rex venerat cū filia ⁊ genere. gēmis regalib⁹ oznauit caput ſuū. et īduit ſe veſte purpura ⁊ cū honeſto comitatu tēplū intꝫuit Erat nimis pulchza et ob nimiū caſtitatī amozē aſſēbāt oēs nullā tā gtā eē ꝯginē Quā videns apol. ī nīlo noticiā ei⁹ bēbat. miſit ſe ad pzes ei⁹ cū filia ſua ⁊ genere. tāt⁹ ei ſplēdoz ei⁹ pulchtudis īminebat vt ipa dyadema eē vidētib⁹ putaret. ſtatuit in tēplo ꝑciosa mūnera ⁊ p⁹ b cepit Apol. dicē ſē angel⁹ ei dixerat. Ego ab adoleſcētulo rex nat⁹ tyr⁹ apollonius noīat⁹ cum ad oēm ſciam puenīſſem regl inīq; antiochi q̄ſtiōem exolui vt ei⁹ filiā acciperē. Ille vo eā veflozauit ac in ipietate ſua continue tenuit ⁊ me occidē conabaꝫ. fugā pe cij ⁊ ī maē oīa ꝓdidit p⁹ a rege altiſtre

gratiſſime ſuſceptus intīm⁹ ei⁹ beniuolētiā ſū exptus vt mihi filiā ſuā ī vxoz darz Deīn moztuo antiocho ad regnū ꝓpipiendū vxorē meā mecū duxi Hāc filiā pepit vxor mea ī mari de cui⁹ ꝓtu veſtīcta eſt quā ego cū .xx. ſiſtercijs aureis in loculo clauſā ī mare miſi vt inuenta dignē ſepelirer Et hāc filiā meā nequiſſimis lꝺibꝫ ad nutriendū ꝓmendauit ſuꝓiozes ꝓtes egipti petꝫ Quarto aūt te cio āno aduenies vt filiā meā peterem dixerūt mihi eā eſſe defunctā ⁊ dū credi di ī luctu vixi ⁊ ī lugubribꝫ veſtibꝫ ⁊ mori cupiēs mihi filia mea reddita ē Cum hec⁊ bis ſimilia narraret altiſtratī regis filia vxor eius leuauit ſe ⁊ rapuit eū ī amplex⁹. volenſq; eū oſculari. Appolon⁹ aūt repulit eā a ſe cū indignatiōe ignorans ꝙ vxor ſua eēt At illa O dñe mi. dixit cū lacrimis. dimidiū aīe mee cur ſic agis Ego ſū cōiunx tua altiſtratī regī filia. ⁊ tu es tir⁹ appollonius maritus ⁊ dnūs meus. tu es mgr me⁹ q̄ me vocuiſti tu es naufragus meus quē amaui. nō cā libidis ſed ſapie. Appolonius ꝫ audiēs noticiā eius ſtatī hīs ceudit ſup collum ei⁹ et pze gaudio lacrias emiſit dicēs Benedcūs aſtriſſim⁹ qui mihi filiā cū vxore reddidit At illa Ubi ē filia mea Et ipe oūdens tharſiā dixit Hec ē filia tua tharſia Illa vero oſculata ē eā. ⁊ ſic cū letīcia magna ī tota citate illa ⁊ ī circuitu ꝙ rex apollonius vxorē ſuā in tēplo inuenit famatū ē Appollonius aſcēdit nauē cuz vxore ⁊ filia ⁊ genē reuertēs ad patriaz ſuā Veniēs igit appollonius anthiochiā regnū ſibi reſeruatū recepit. ⁊ pgēs tyrū cōſtituit ī locū ſuū athanagozā generuz ſuū Deīn cū ipo genē vxore ⁊ filia ⁊ cū exercitu regio veniēs tharſū. iuſſit appze bēdere dyoniſiadē et ſtrāguliōnē ⁊ duci añ ſe. ⁊ cozā oīb⁹ ait Cues tharſēſes nūq̄d vīm alicui exiti ingrat⁹ Qđ dixerūt Nō dñe. parati ſumus ꝓ vob⁹ mori. hec ſtatua ē facta qz nos a morte ſ ua ſtis Appollonius ait Cōmendaui filiaz meā ſtrāgulioni ⁊ dionſiadi vxori ſue. et eā mihi reddē voluerūt Infelix mulier ait Bone dñe. nūq̄d tu ipe titulū mo numēti eius legiſti Appollonius iuſſit filiā ſuā vxore ī pīria oīm. ⁊ tharſia maledixit mulieri ⁊ dixit. Aue. ſalutat te tharſia ab iferis revocata Infelix mulier videſeā toto cozde cōtremuit. ciues mirabāt⁊ gaudebāt Et iuſſit tharſia venire villicū cui ait Theophile tu agnoſti clara voce tūde q̄s ad interficiēdū me te obligauit Villicus ait Dyoniſiades dña mea Tūc ciues rapuerūt ſtrāgulionē ⁊ dyoniſiadē ⁊ extra citatē trabētes lapidauerūt Volētes ⁊ theophilū occidere ſed tharſia eū a morte liberauit eū vicēs niſi mihi ſpaciū ad ozādū vediſſet mō eū non defenderē Appollon⁹ dedit mūera citati ad reſtaurandū citatē ⁊ mozat⁹ eſt ibi trib⁹ mēſib⁹ Nauigās inde pēthalī citatez curiā īgredit ad altiſtratū rgez gaudens Rex ſenex fcūs eſt. vidit filiaz et nepti cū marito ſuo rege p iregruz anū letāt ī ſil' vna pmāſerūt. p⁹ hec mozitur pfecta etate. manib⁹ eoz dimittens dimidietatez regni ſui apollonio. ⁊ medietatez filie ſue Oīb⁹ his peractī duz ā bularz apollonius iuxta mare vidit piſcatozē. q̄ eū p⁹ naufragiuz accepit. iuſſit hunc apꝓhendē ⁊ ad palacuz duci. videns piſcator a militib⁹ ſe apꝓhendi putauit occidi Ingreſſ⁹ apollon⁹ iuſſit eū adduci ad ſe dicens. ſ ꝓ nymph⁹ meus q̄ mihi p⁹ naufragiū opē dedit ad citatē vīre oūdit ⁊ dixit ei Sum apollonius tyrus ⁊ iuſſit ſibi dari. cc. ſiſtercias ſuos ⁊ ā allas ⁊ fecit eū comitē ſuū q̄diu vixit Elamit⁹ q̄ ei de antiocho nunciauit ꝓcidis ad pedes apollonij tait Mēoz eſto dñe elamiti ſui tui Apollon⁹ apꝓhēſa māu ei⁹ erexit eū. fecitq; eū diuitē ⁊ ozdiauit ī comitē His expleti genuit apollon⁹ filiū de cōiuge ſua quem ī locū aui ſui altiſtratī cōſtituit regē. Uixit apollon⁹ cuz cōiuge ſua. lxxxiij. annos ⁊ tenuit regnū āntiochie ⁊ tyri ⁊ tyrenēſiū q̄ete ac feliciē caſus ſuos deſcripſit ipe duo volumia pfecit vnū ī tēplo epheſioz. alterū

ī sua biblioteca collocauit defunct? est ⁊ pr̄exit ad vitā eternā Ad. ⁊c̄.

De celesti patria Cap'lm C lūq.

Narrat gerualius q ī edissa cita te ob p̄nām sc̄e imaginis x̄pi nul lus bēticus viuere p̄t. null? pa ganus .nullus idolorū cultor. null? iude us Sed nec locū illū barbari p̄nt inuadē Si qñ exercitus obuenit hostilis stās s̄r portā citatis innocēs puerulus epistolā legit ⁊ sic eadē die qua legitur epla .aut placātur barbari.aut fugiūt effemiati

Sta citas ē citas illa de q̄ ī apoc. dicit Vidi citatē sc̄am hierusalē de scēdentē de celo nouā sicut sp̄osaz ornatā viro suo Citas illa cōstruit ex vi us lapidib. i. sc̄is martiribo ⁊ alijs x̄po deuotis ⁊ placētib. in q̄ propter p̄nām fācte imagines x̄pi null? ydolorum cultor. aut heretic? neq barbarus audet accedē nec locū illū inuadere Vel citas ista p̄t dici corpus nr̄m Jn q̄ propter p̄nām sc̄e ima gis x̄pi. i. aīe infuse ⁊ p baptismū a pctō originali lote. nullus hereticus. i. nulla dia boli versutia aut pōpa viuere p̄t. qm̄ in baptismo deo firmiter adherere ,p̄misi mus. ⁊ diaboli pōpis abrenūciauimus. Qm̄ bō ad imaginē trinitatis sc̄e fact? et creatus ē Vt dicit Geneſ. i. Faciamus hoiem ad imaginē ⁊ similitudinē nostrā iō diabolus ī eo post baptismū viuē nō p̄t nisi bō voluerit Hostis em̄ nr̄ ita de bilis ē q̄ neminez supare poterit nisi bō voluerit. Sed nec locū illū barbari p̄nt inuadere Barbari sūt pctā mortalia que per p̄nām diuine gr̄e aīam nostrā inuade re non p̄nt. Et si ex fragilitate cōditiōis nr̄e ⁊ carnis suggestione aīa p pctm̄ ali q̄d mortale aut saltē enorme inuaditur. puerulus innocēs. i. conscia remordens. exercitū hostilē obuenientē p epl'am cō fessionis oz repellere. ⁊ post cōfessionez p pcris satisfacere Et sic eadē die q̄ pue rulus stās ī porta. i. in ichoatiōe bone vi te epl'am emēdatiōis ⁊ cōfessiōis legit. to tiens q̄tiens barbari conscīam inuadētes et bonū opus nr̄m retardātes aut placā

tur aut effemiati fugiūt Sed nunq̄ pla cantur qz dñi bona opa nr̄a cōspiciūt. pl? in tēptatiōis furiā vertuntur et insaniūt. Si aūt ex lapsu carnis nos in p̄nti laq̄z inciderim?. nullā tñ ex hoc placationem dyaboli vt a tēptatiōe vlla desistet hāe poterim? Ergo effemiati ⁊ deuicti a no bis fugiūt Stultū em̄ est fuire diabolo qui nullo placatur obsequio Sed adherē dñi est deo q̄ sibi fuientibo vitā ⁊ merce dā eternā retribuit ⁊c̄. De mō pugne ī passione x̄pi cōtra diabolū Ca. cl v

M anglia vt narrat gerualius ad fines ep̄atus elienſis. est castrū cathubziche noie. ītra cui? limites evicio loc? est quē wādleburiā dicunt. eo q̄ illic wādali p tes bzitanie seua x̄pianorū p̄emptiōe va stantes castrametati sūt Ubi vero ad mō ticuli apicē fixere tētoria planices ī rotū dñi vallatis circūcluditur vnico adinstar portalis aditu patēs ad ingressū Jn hāc cāpi planiē vt ab antiq̄ssimis rēpib. co litur fama q̄ vulgo testatur post noctē cō tinuū lucēte luna. si q̄s miles exclamat. miles cōtraueiat. stati ex aduerso miles occurrit. q̄ ad cōgrediendū paratus. con curretib. eq̄s. aut resistētē deiçat aut deiçitur Et inter adit? illi? septa solus mi les ingreditur. ⁊ ab exteriori aspectu ali cui? foris nō arretur Ad h? rei fidē rez gestā ⁊ multi vulgo cognitam subiūgo. quā ab incolis ⁊ īdigenis auditui meo sū ieci Erat in britānia maiori paucis exa ctis diebo miles Albert? ī armis stren nuissim? oīb virtutib. decorus Hic ali quo die castrū mēoratū hospes ingredi tur Et cū in hiemis intēperie post cenā noctu familia diuitis ad focū vt potētibus mos est. recedēdis antiq̄s gesti opam da ret. tādē occurrit ab indigeis p̄raxatū mi rabile recēsitū Elit ergo strēnuus vt q̄d auribo hauserat rei ipsius experientia ,pba ret. vnū de nobilib. armigeris elegit. q̄ coīte locū adijt Ad oīm locū lozicatus miles approp̄inquās ascēdit. dimissoq̄ suo nobili solus cāpū ingreditur Excla mat miles vt alterū iuenat ⁊ vocē ex oī

posito miles adinstar militis celer occurrit pedib. vt videbatur armatus. Quid pla extēsis clipeis. directis hastis. eq̄ cōcurrūt. eq̄tes ipulsib. mutuis cōcutiunt telisa tā alterius lācea. ictuq̄ euanescēte p libzi cuz Albūtus aduersarū suū potēt̄ appellit ad casum. Cadēs ⁊ sūi moza resurgēs. al bert? p luta respiat equuz ex cā lucritiua abducē. lācea subducit ⁊ duz cā mō ia cli missilis emittit. femur albūto ictu atro cissimo transfodit Ex aduerso miles nr̄ aut p̄ gaudio victozie ictuz vulnusq̄ nō sentiēs. aut dissimulās dispente aduer sario cāpū victor egredit. equū lucratuz armigero tradidit. statura grādē lenitate agilē ⁊ ī apparētia pulcherzimū Regre diēti viro nobili turba familiari occurrit. euētū miratur casū detecti militis gratuz bñs. ⁊ strēnuitatē tā illustris barōis cō mēdās Et cū caligas ferreas discalcia ret. vnā sāguis coagulo vidit cōpleram Stupet familia de vulnere. sed idignat̄ tiere Cōcurrit excitatus pl's ⁊ q̄s anī sō nus p̄esserat. excrescēs admiratio ducit ad vigilādū Testis nūpbi equ? frēo ñ dimisso tenet ad publicū cōspectū expo situs. oculis toruis. ceruice erecta. pilo ni gro. sella militari Jā gallicātus aduene rat. equ? saltib. estuās. naribo ebuliens. pedibo terrā pulsans. lozis q̄bo tenebat diruptis. ī naturalem se recipit libertatē fuga facta insecut? disparuit. ⁊ nobilis miles nr̄ id iniusti vulneris p̄petuū habet mōmētū. q̄d singulis annis illo eodem noctis renouāte mōmēto. vulnus ī sup ficie cutis sup ductū recrudescebat. Jn fām est vt p? annos paucos miles illu strī trāsfretauit. ⁊ sub multiplicata cōtra paganos pugnādi strēnuitate. vitā dño reddēs cōmēdauit Carissimi

Ste miles strēnuissim? est dñs ihs q̄ est miles ⁊ rex regū ⁊ dñs dñantiū q̄ cū mi lite ī. diabolo pugnatur? de castro sup norū cinitū mundū istū ingreditur Hūa nū genus redimi nō potuisset nisi dei fili us mūdū cōtra diabolū pugnatur? itraf set Mā añ x̄pi naritatē nullus scōr. q̄q̄ iustus fuerit regnū celorū intrare potuit p̄terea dei fili? ex cōsultu dei p̄ris ab in digenis suis ꝑ mirabile ītelligēs q̄ añ mīl ta annorū milia libū inferni iutroierāt. Unū de nobilib. armigeris elegit. qno comite mūdū istū intrauit. cui equū ante tēpus pugne cōmēdauit. qz dñs x̄ps de maria virgine nasci voluit. ab eius puriſſi mo sanguie spūscō coopante carne sūpſit quā p armigero depurauit. sed cū miles iste cāpū intrasset ⁊ aduersarū suū dia bolū cōsideraſſet exclamauit miles vt al terū iueniat ⁊ecce ex opposito alter miles sc̄z diabolus adinstar militis p superbiā ar matus occurrit. sz dñs nr̄ oēs q̄s secum būit dimisit solus cāpū intrauit p̄r equū id būanitatē Qui dñs tps passiōis eius approp̄inquaret ⁊ iudei eū capere ⁊ cruci figere nullū secū habuit. qz discipuli vt euāgeliste testantur relicto eo fugerūt. Jn orto solis ī captura solis. in cruce so lus. in oīb passiōib. suis ⁊ angustijs coz pis solus ita vt impleret illud ysaie Torcular calcaui solus. de gentib. nō est vir mecū Quid plura Extēsis clipeis. dire ctis hastis eq̄ ⁊c̄. Quia dñs x̄ps būanaz naturā ad quā redimēdā venerat a lapsu p̄mor. p̄cntū erigēt hūilitatis sue clipeū extēdit. hastam superbie neq̄ssimi dyaboli fregit ⁊ aduersarū suū potenter impulit ad casū ⁊ ad īferni p̄fundissima dimersit Sz miles nr̄ ihs ī hac pugna. i. passiōe sua p iude traditionē ⁊ mīpharisaz viri sionē ac postremū p mortē ⁊ crucis̄ie p lationē cadēs ⁊ cito resurgēs. qz die ter cia. sicut ipe testat̄ de se. p̄cedā vos ī ga lilea. resurrexit Tūc aduersarius x̄pi lā ceā ī die pasceues subduxit. ⁊ femur nobilissi mi regis nr̄i ictu atro cissimo transfodit. Qm̄ x̄ps aut p̄ gaudio victorie ictū vul nusq̄ ñ sētiēs. aut dissimulās dispente aduersario. qz dñs x̄ps mozeret̄ ī cruce. diabol? si q̄d ī eo p̄tatis hr̄e potuisz ad eū venit qz purū hoiez eū credidit. miles dispēte aduersario ⁊ debellato. mūdi cā pū victor egredit. equū lucratū. i. corp? et aīam ī die ascēsiōis sue deo p̄ri tradi

n q̄

dit Sz dñs nobilis iste de mũdo i mõte oliueti ad pẽm ꝓgredi. turba familiaꝝ occurrit Qñ olim pẽciarchaꝝ ꝫ ꝓphetaꝝ numerus aliozũqꝫ scozũ exercitus letissimi ex victoria fcẽ ꝫ i libo ifernozũ adhuc reclusi singulaꝝ vicebãt Aduenisti vesidera. ꝛc. Euẽtũ miraꝝ. casũ deiecti militiis aduersaꝝ sui gratissimũ bñtes. et strẽnuitatẽ tã illustꝛ baroĩs ꝓmẽdãtes. Sed ꝫ miles vulnera de triũpho i signũ victozie retiuit. que i extrẽo iudicio iustꝛ ad pmiũ et paozibꝫ ad suppliciũ ostẽdz Stupet failia de vulnẽ. i. oẽs electi mirantꝛ de tã acerba morte ꝫ xpi passiõe ei regratiãtes. sz dñs dediguaꝫ timẽ qz viriliter cõtra mũdũ carnẽ ꝫ demonẽ pugnauit ac potẽter supauit Deuotꝰ concurrit exaratꝰ populus q̃ pzius cũ xpo ꝑ passionẽ non bũit. sed visis vulneribꝫ ꝫ mẽte ꝓtractꝰ amaris passionibꝫ. q̃s pzi sonus obliuionis ꝫ ignozãtie pesserat. excrescẽs admiratio ducit ad vigilandũz Huius triũphi testꝛ est equꝰ. i. xpi cruentatũ cozpꝰ i q̃ vt ysa. dicit A plãta pedꝛ vsqꝫ ad vertice capitꝛ nõ ẽ sanitas. ad publicũ cõspectui olim fideliũ in mẽoziã est expositũ Jã gallicãtus aduenerat et equꝰ saltibꝫ estuãs. naribꝫ ebulieus ꝫ pedibꝫ terrã pulsãs ꝛc. Per gallicãtũ. botã mozꝛ xpi videlicz nonã q̃ tũc erat ꝑm gẽtiles hora vere meridiei itelligimꝰ. at tñ olim nobis erat nox cum ꝓpheta dicat Vanũ ẽ vobis añ lucẽ surgere. qz q̃tq̃ añ xpm nascebanꝫ ad ifernũ descẽdebãt Propteꝛea xps estuãs est saltibꝫ resurgẽdit ad celos ascendẽdi Ebuliẽs naribꝫ in terzozẽ olim vãnatozũ i die iudicij extremi Et pedibꝫ terrã pulsãs. i. bies de terza resurgẽ faciẽs cũ vox tube nouissie sonuerit Surgite mozꝛui ꝫ veite ad iudiciũ Tũc dicturus ẽ iustꝛ Veite possideatis patrũ vob regnũ ab initio seculi. sz repzobi expectabũt illã sniaz tremendã q̃ eis dicet Ite male. ꝛc. Aq̃ ꝛc

De cã subuersiõis troie Ca. clvi.

Efert ouidꝰ de bello troiãno ꝙ belẽa fuit capta a pide. ꝫ ꝙꝓlixtatũ fuit ꝙ cĩtas troiana nõ eẽt subiecta. q̃sq̃ achilles mozꝛtuꝰ eẽt Qñ ꝫ audiens eũ i quadã camera iter domicellas cuiusdã regꝛ in habitu muliebri occultabat Qñ itelligẽs vlixes nauẽ cũ mercimõnijs ꝓpauit. ponẽs etiã oznamẽta mnlieba ꝫ arma splẽdẽtia ꝫ sic ad castrũ deuẽit vbi achilles cũ domicell'idusus manebat Qui statiz cũ nanẽ cũ oznamẽtꝛ ꝫ armis vidisset cũ domicell'cã emẽdi mercimonia itrauit Sz cũ vlixes curiose armatra ctasset ꝫ illũ appẽdere solliciasset. achilles hastaz arripuit ꝫ vibrauit ꝫ sic paruit res Quẽ vlixes appẽdẽs ꝫ ad troiã deducẽs ꝑualuẽrt greci Jꝑo xro mortuo. capta e troia. ꝫ obsides ꝓt adLuerse sꝛ liberati Carissimi Antꝛ diabolus significat. helena vero aiam siue totũ genꝰ hũanũ a diabolo captuz. troya iferuuz Vlixes xpm. achilles spmscm Nauis mercimonijs onusta ẽ btã virgo maria virtutibꝫ adozata Arma achillis sꝛ Crux. claues. lancea cozona ꝛc. Añ xpi mortẽ troya. sz infernus ꝑualuit ꝫ antiqs pzes i obsidione tenuit. sz xpo mozꝛtuo i die pasceues infernꝰ capitꝛ ꝫ obsides q̃s tenuit rẽdidit

De pẽa pcozũ non satisfacientiuz in pñti pzo delictis Capitulum dvij

Olidã impatoz erat q̃ ianitozẽ pzudentẽ bẽbat. q̃ a dño suo instanter petijt vt cũ ianitozẽ citatis ꝑ vnuz mẽsẽ esse cõcedẽt ita ꝙ oĩ gibboso. monocl'o. scabioso. ipengioso ac berinoso denariũ bzet. Impatoz ei cõcessit et sigillo robozauit Qui mĩsterio susceptro stetit i pozta citatis vt intrãtes ꝫ exeũtes notaret ꝫ videt si aliq̃d lucrũ ex officio posset obtinẽ Quadã vero die gibbosus cappaꝰ illã poztã intrauit Jaitoz ei obuiã vẽit ꝫ denariũ ab eo petijt ꝑm statuta ꝫ ipatozis pcepta Gibbosꝰ renuit ꝫ nihil dare voluit Tunc iaitoz manꝰ i eũ iniecit eiusqꝫ capucñ accipe voluit Duz ãt capuciũ collẽt leuẽdo ineit eũ monoculũ. stati duos dẽarios ab eo petijt Alter dare noluit sz fugẽ ꝓposuit. sz iaitoz ꝑ capuciũ eũ traxit. ꝫ ecce nudato capite tã scabiosꝰ appuit. stati tres denarios pro

stulauit Gibbosus hec videẽs icepit ei resistere nudatisqꝫ brachijs. appuit ipetiginosus Janitoz vro q̃rtũ denariũ postulauit Cui defẽdẽti capã abstulit. Et cadente illa herinosus appuit. q̃ntũ q̃re denariũ ab eo petijt Et sic cõtingit ꝙ q̃ vnũ de iure dare noluit inuitꝰ q̃nqz dedit.

Ste impatoz ẽ dñs ihs Janitoz ẽ plat ant discretꝰ ꝓfessoz qui hz stare. i. verba dei ꝫ eiꝰ ꝓcepta ꝓmulgare i pozta citatis' Ciuitas ista ẽ mũd q̃ tñ vnã poztã intrãdi hz. s. ventrẽ qz vnus introit ho minũ ꝫ iumẽtozũ Sed sꝛ mlte pozte ad exeundũ. s. Aliq̃ mozijũtur gladio. aliqui igne. aliq̃ subito. aliq̃ a bestijs ꝑm diuersitatẽ ꝫ mozꝛis multiplicia genera Sed añqꝫ ꝑ pozta mozꝛis mundũ istũ exeat oz de necessitate ꝙ soluat iaitozi denariũ si aliquã maculã habeat Per istũ gibbosũ scabiosũ ipetiginosũ ꝛc. pcõzẽ intelligere cõgruit plenũ vicijs ꝫ cõcupiscẽtijs et ꝓcipue qui i septẽ pctis mozꝛalibꝫ est inuolutꝰ. q̃ pzo q̃libet vicio vnũ denariũ soluat. s. auarꝰ largitatẽ. gulosꝰ sobzietatẽ. luxuriosus castitatẽ. superbꝰ bũilitatez iracũdus mãsuetudinẽ. et sic de ceteꝛis pzeccatis ad cõtraria pzocede Quia de necessitate ẽ vt soluat hic vel alibi. Et q̃d ꝓt hic vna die solui. vix alibi ꝓbãũ potẽit Red de ergo q̃ debes ꝫ secure poteris trãsire ꝑ pozta clarissimã ad vitã eternã. Ad quã ꝛc

De ꝓpetuitate aie. Ca. clvij

Ome inuẽtum ẽ cozpus icozruptũ altius muro citatis. cum isti versibꝫ Filius euãdri pallas quẽ lãcea curui Militis occidit i morte sua iacuit hic Lucerna ardẽs erat ad caput ei quꝰ nec liqre nec flatu extingui poterat. ẽ pena ifernalis Jn q̃ diuina visiõe carebat ꝑ quatuoz milia annozũ que nec liqre. i. ozõe alicuius scĩ nec flatu. i. ieiunio poterat eũ ab ista pẽa liberare nec extinguere donec flãma. i. diuina mia cum acerbissime passiõis ex eiꝰ virtute aĩa cũ dignitate descẽdit ad inferos ꝫ eũ secuz ad padisi gaudia ꝓduxit Ubi eternaliter clara visione dei ꝓfrui poterit nisi peccatis se volũtarie subijciens subiacẽ penis vlt De inuẽtiõe vineaꝝ. Capi. clx.

Osephus i libzo de causis rerũ naturaliũ dicit ꝙ noe iuenit vitẽ silueſtrẽ. i. labruscã a labzis rere ꝫ viarũ dictã que cũ eẽt amara. tulit sanguinẽ q̃ruoz aialiũ. s. leonis agni pozciꝫ simee. quo terre mixto fecit fimũ quẽ ad radices labzuscarũ posuit Sic ergo vinũ eozũ sãguine est vulcozatũ Quo facto noe postea de vino iebziatur ꝫ nudatus iacẽs. a filio iuniozi versus Qui oĩbꝫ filijs eius cõgregatis dixit se sanguinẽ dicozũ animaliũ posuisse hoibꝫ ꝓ doctrina. Carissimi

Et vinũ multi facti sunt leones ꝓter irã. nec illo tpe bñt discretionẽ Aliq̃ eñ sꝛ agni ꝑ verecũdiã Aliq̃ sꝛ simee ꝑ curiositatẽ assũptaz ieptãqꝫ leticiã Mã simea oĩa cozã se fcã etiã facere ꝓponit sed destruit. Quã si cape voluerꝰ plũbeos calceos habeas et dũ te illos exuentẽ induentẽqꝫ ꝑspexerit

et fortiter ligantē similiter facit. q̄ cū cur
rē tēptat torquēt grauedie ⁊ capit Qđ
de multt hoibꝫ ē simile. q̄ dū singula tēp
tant ī ebrietatibꝫ vir aliq̄ pficiūt sꝫ sicut
symea destruīt ⁊ confundīt De retra
ctiōe diaboli ne bonū opemur ca. clx.

REquēs est vt angeli sathane ī
angelos lucis se transformēt ⁊ ī
humanis mentibꝫ aliq̄d diaboli
ce immissiōis nutriant Ad istorū cogni
tionē quoddā notamie dignissimū subdi
tur exēplū Erat ī regni arelatensꝭ finib
episcopatu valētino castrū quoddā cui
dña in assiduā duxit consuetudinē infra
missarū solēnia pꝰ euāgeliū eccīam egre
di Non eñ poterat cōsecrationem dñica
corpis sustinere Cū p multos ānos ad
cōpertū vir eiꝰ dñs castri istius noticiaꝫ
habuisset. nec tāte pūptiōis cām sedulꝰ
inuestigator iuenisset. semel quodaꝫ die
solēni finito euāgelio egrediēs dña p vi
rū ⁊ mīstros eiꝰ iuita ⁊ retinēs detinet.
Stat̄q̄ sacerdote verba cōsecratoria p
ferēte. dña spū diabolico leuata sursum
auolat. partēq̄ capelle secū ī precipitiuꝫ
ducēs. amplius in finibus illis non ē vi
sa Sed ⁊ ps turris cui capella inmitebat
adhuc supmanēs. rerū fert restionium.

CAstrū istud de q̄ dꝫ mūdus iste
intelligitur Hui castri dñs est
spūaliter bō mūdanꝰ totaliter
mūdo dedit. intantū. q̄ cū p diuinā in
spirationē aliqñ opꝰ aliq̄d bonū incepit
ꝓpter mūdi vanitatē cui dedit ē pficere
non pōt. ita q̄ ꝓprer mūdana sepe virā su
am amittit Diabolꝰ eñ qz būano gene
ri sp inimicꝰ est plꝰ de pficiēdo aliq̄d bo
nū nos subtrahit. q̄ ad initiā dū ꝫ addu
cit Considerat nāq̄ q̄ ī fine victorie p
virili pugna dat palma glorie. sed dñs
hui castri ē discretꝰ cōfessor. q̄ cū vide
rit dñ am suā. i. ouē sibi ī eccīa cōmissā er
rare ⁊ p̄cepta eccīe non velle obedire. sꝫ
post euāgeliū. i. ad mōnitionē finā exire
eccīam ꝫ ē qñ sacerdos ⁊ cōfessor tuꝰ ti
bi viam salutis pādit ⁊ istruit ⁊ tu errās
attēdē spernis. certe p mīstros. i. eccle
siasticas cēsuras ⁊ excōmunicationē pu
blicā te iuito ad obediētiā introducet Sꝫ
si tūc verba cōsecratiōis. i. aie tue salutez
sustinē nō poteris. spū diabolico leuabe
ris ⁊ ad iferni nouissima cōuolab vbi erit
fletus ⁊ stridor dētiū. Verba salutis nre
sc verba p̄dicatiōis ⁊ bone exhortatiōis
que quotidie et presertim in diebꝫ festis
ꝓferunt Sed sc aliqui ita spū diabolico
inflati. q̄ cū ad sermonē pulsū audiūt ia
primo se ad requiē in lecto ponūt ⁊ tunc
prius dormire incipiunt cū tota noctem
in vanitatibꝫ ⁊ lasciuijs alijsq̄ cōmessa
tionibꝫ deduxerint. ita vt de illis merito
Job dicat Nocte verterūt in die Et sūt
aliqui qui dū mane surgūt ad eccīam nō
pro audienda missa aut sermone p̄dica
tionis intelligēdo properāt. sed eorum
mercātijs aut certe fabul' intēdēdis pl9
festinant Et sūt aliqui qui dū corpe pñ
tialiter in eccīa consistunt cordis tñ solli
citudie ad exteriora vagātes. ad deū pla
candū non dirigūt Alij sūt qui dū eccle
siā intrātes missā audire incipiūt. sꝫ euā
gelio lecto more isti dñe eccīam exeūt
et in cimiterij confinibus ⁊ muris se po
nunt vt sermone finito ad cāpane sonitū
ne predicationē audiant ad eccīam recur
rant ⁊ cito recedāt Hos discretꝰ cōfes
sor admonitione prebabita inuite renitē
tes. ab eccie gremio vt predictū est de
bet ā putare. i. dyabolo dū non penitue
rint cōmendare Me ipe criminibꝫ eorū
quasi consentiendo reꝰ a dño iudicet qñ
dicetur ipsis Ite maledicti in ignē eternū

De deo pro suis beneficijs semper
regratiando.

Capitulum. clxi.

IN regno anglie mōticulus qui
dam est ī nemoroso saltu ad sta
turam hoīs in apicem surgens.
In quem multes alijq̄ venatores ascen
dere consueuerunt. cum estu ⁊ siti fatiga
ti aliquod instantie sue querebant reme
dium. Verum ex loci et rei conditione
relictis a longe socijs. solus quisq̄ ascen
dit. Cunq̄ solus quasi ad alterum

loq̄ns diceret sitio. stati ex ipromisso e la
tere ꝓpinatoꝝ astabat. celebri cultu. vul
tu hylari. manu exposita. cornu grāde ge
stās auro gēmisq̄ ornatū sicut quorūdā
vsq̄ hodie moris ē vice calicis nectaris
ignoti ꝫ suauissimi saporis offerebat. q̄
hausto totꝰ calescētis corporis estus ⁊ las
situdo fugiebat. ita vt nō laborasse ꝫ la
borē arripe velle q̄s crederet. Sed ⁊ sū
pro nectare minister lintheolū mūdissi
mū ad ora siccanda porrigebat Et exple
to suo ministerio disparuit. nec mercedē
p obsequo nec p inquisitione colloquiū
expectabat. Hoc multis annosiratis an
tique curriculis apud verustissimos cele
berrimū ac quotidianū agebat. Venia
venatoꝝ q̄dā miles venādi cā locū dictū
accessit. ⁊ postulato potu ac sumpto cor
nu nō illud vt cōsuetudinis ⁊ verbanitat
erat pincerne restituit. sed ad ꝓpriū vsuꝫ
retinuit. Vexꝰ dñs cōperta rei veritate
p̄donez damnauit. ⁊ cornu anglorū regi
henrico verustiori donauit ne tanti crimi
nis fautor fuisse censeretur.

EMorosus saltus regnū celorū
est. ⁊ monticulū hunc mundum
esse intelligim? qñ in mōdo teste
psalmista reptilia sunt quoꝝ nō ē nume
rus. Venator ē hō q̄ quotidie ī hoc mū
do venat. et singulis diebꝫ cursibꝫ vnā di
etā ad mortē venādā montē istū ascēdit
Sꝫ cū ī ista venatōne nil nisi reptilia tri
bulatōnis ⁊ aialia diabolice receptōnis
inuenerit. estu diuini ardoris ⁊ siti remu
neratōis ad cornu olei misericordiaꝫ ac
cedat. qđ de fonte sue benignitat oībus
effluēt tribuit ⁊ ñ impropat. cornu filii
dei ē q̄ nectar illud salutare suauissimi
saporis ī ara crucis ex suis sācissimis vul
neribꝫ. celebri cultu vultu hylari manibꝫ
latissime expansis. p redemptōne totius
hūani generis largiter ꝓpinauit. Cornu
istud p̄ciosū auro ē ornatū qñ corpꝰ illū
glorioſū saluatoris nri diuersis tormen
torꝫ supplicijs. ac flagellationū vulneribꝫ
roseo sanguīe a plāta pedis vsq̄ ad verti
cē capitis Ysaie teste ē transfusuꝫ. Cor
nu ē gēmis decoratū. qñ caput illud glo
riosum spinarū densitate figuris atrocissi
mis ē pforatū. Iste pincerna dat nobis
manutergiū confessiōis ⁊ idulgentie q̄ cri
mina nra abstergam? q̄re sibi vas mōn
id ē cor cōtritū ⁊ būiliatū ac a pctis pur
gatū reddere debem?. ⁊ p potu suauissi
mo' gras sempiternas agē. qđ si nō fece
rim? iudex viuoꝝ ⁊ mortuoꝝ cornu a
nobis exiget ī die extreme vltionis. ⁊ in
cōfusionē nr̄am cunctis videntibꝫ oñdet.
et ī patibulo infernali ꝑpetuo crucīādos
suspendet De cauendis impre
cationibus cum expositione. Capi. clxij.

REm nouaꝫ atq̄ insolitaꝫ ꝫ salu
bri consilio plenā ⁊ cautelā in cau
tis facilē p̄stārē narrat gervasi?
tillēbergen. ad ottonē romanoꝝ ī patorē
q̄ ī cathilonia ē patu gerūdē. quidā mōs
excels? valdē bui? ābit? arduꝰ ē ⁊ p̄ pte ī
accessibil' ad ascensū. i. cui? sūmitate locus
est ad quā ptinēs subnigrā ⁊ ī pfūdo ī
pscrutibilē. Illic māsio ferē dēmonū
ad modū palacij dilatata ⁊ tanua clau
sa facies tñ ipi? māsionis sic ipoꝝ dēmo
nū vulgare ē incognita ac inuisibil'. In la
cū si q̄s aliquā lapidē aut aliā solidā ꝓ
iecerit materiā. stati tanq̄ offensis de
monibꝫ tēpestas erūpit. Et ī qđā mōti
ptinla ē nix ꝑpetua. glacies ꝓtinua. illic
cristalli copia. ⁊ nulla vnq̄ solis pñtia.
Ad buī montis radicē fluuius est. au
reas hīs arenas vnde ex eꝰ arenis auꝝ
qđ vulgꝰ palliū notat elicit. Inhꝰ mōti
pśistētia ⁊ circuitu argētū fodit ⁊ multi
plex fertilitas erūpit. Erat ī cōiūcta mō
tis villa vir q̄dā agricola. Hic q̄daꝫ die
cū domi rebꝫ domestic itēdēt. ⁊ eiulatu
filie puule ꝓtinuo ⁊ iplacabili turbaret.
tādē vt offēsis mos ē filiā suā demōibꝫ
cōmēdauit. Cōmēdatōi stati īcaute pa
rat? receptatoꝝ occurrit. ⁊ in nisibili rap
tu demonū turba puellā abduxit Cōple
to iā ab his septēnio dū ad radicē mōti ī
digena q̄dā iter arripet. vidit hoīez cele
ri cursu trāseūtē. q̄ flebili voce plāgebat
heu me īqt miseꝝ q̄d agā q̄ tāto pōdē p
moꝝ Req̄sit? ab alio viatore q̄ sit tāti do
loꝝ cā. rndit se ī mōte iā septēniū tran

sisse sub commendatione demonum. qui ipo quotidie p vehiculo utebant. Et vt auditoz rei tā incredibili fidē adhiberet. augmentū certissimū iunxit esse ī sili commēdatōe quādā filiā vicini sui quā nouerat. De puelle hui⁹ educatione tediū facientes demones. ipam libenter cōmendatozi suo restituissent si mō pr̄ eā ī monte recipet. Stupet auditoz incert⁹ an silerat incredibilia an loq̄tur eligit vt patri statū filie denūciat ad pr̄em trāsiēs eū reperit de diutina filie amissione q̄rulātē. Inquirit cām plāgēdi. ⁊ audita rei fide adiecit q̄ primi sim⁹ ab illo q̄ vice vehiculi demones utebant audisse. Cōsultius dicēs esse vt ad loca dēsignata dirigens sub diuini nois attestatōne ad restitutōnem cōmisse filie demones adiuraret. Audito nuncij hōis pr̄ obstupuit. et dū intra se cogitat q̄d deliberatius agat eligit cōsilio nūcij se supponere. Mōrem ascendit per loca lac⁹ discurrit demones vt cōmēdatā filiā reddāt adiurat. ⁊tādē q̄si repētino flatu filia ꝓdit in mediū ꝓcera statura oculis vagis. ossibꝫ ⁊ neruis pēlle vix hērentibꝫ horrēda aspectu. ideomate nullo vir aliq̄d hūanū sapiēs ⁊ intelligens Receptā plem pr̄ admirās. ⁊ dubius an alendā retineat eā dem gerundenēsem adiit. euētū tristē pandit q̄d agēdū ei sit sollicitus exq̄rit. Epūs vt vir religios⁹ et exēplo bono cōmissuz sibi gregē informans. puellā ī oīm aspectu exponit. reiq̄ serie pandens p̄dicādo docuit subditis. ne tē cetero sua demonibꝫ cōmendent eo q̄ aduersarius nr̄ diabol⁹ tāq̄ leo rugiens circuit q̄rēs quē deuoret. ⁊ q̄sdā vt datos macret. ⁊ sine spe reddendi incarceratos sibi retineat q̄sdā vt cōmēdatōes ad tp̄s maceret ⁊ affligat. Nec diu post ille q̄ demones p vehiculo utebant. cōsimili pr̄is imp̄catōne ī mediū exiit. ⁊q̄a cū rapt⁹ erat maioris p̄fectioris q̄ discretionis extiterat. fidelius ac intelligibilius q̄ apud demones gerebāt exposuit Asserebat iuxta p̄dictū locū ī subterranea specu palatiū ee latū. ī cui⁹ aditu ianua ē ibi dem q̄dā obscuritas. ad quā cuz mutuo applausu post q̄ demōes orbis ptes percurrerit q̄uenūt. ⁊ q̄d egerint maioribꝫ suis nūciāt. Ex hāc palacij p̄sistētiam null⁹ pr̄ ipos ⁊ eos q̄ ppetuo dānationis iugo ī demonū trāsierūt, pzietatem. Ex p̄dict⁹ carissimi informari possumus vt cū aliqbꝫ ī factī nīis ptrarietatibꝫ aduenientibꝫ ipedimur. ñ stati diabolus aut q̄libꝫ auxiliū inuocē⁹ neq̄ familiā nr̄az q̄uis ī aliq̄ delinq̄ntē diabolo cōmendem⁹. q̄ q̄ sibi cōmēdat ī corpe magi studet atz ptrariat ō opibꝫ hois. q̄ hō possz tūc opari ī mēte. sperās aliq̄d pzietatī in mēte possidē. q̄ cautius insidiat vt rapiat paupez aiaz p pcm̄ infectā. vt at̄hat eā ī penā ⁊ dānatōez ppetuā ī lacū miserie ⁊ luti fecis. Quā ibi ē nix ppetua. glacies ptinua. Attestāte btō Job q̄ ait Ibi trāsit ab aq̄s niuiū ad calorē nimiū et ez. Illic cristalli copia. nūq̄z solis p̄sētia. Cristall⁹ speculū ⁊ facie darissimā sancte trinitatī p̄t. Speculū inq̄z sine macula ī q̄ scrōz āgelorz exercit⁹ videē ꝓgaudet. ī infernis nullo tpe p mīaz illucebit. Sz illic ē cristalli p̄tia. i. ignis intolerabil⁹ ppetua copia. in q̄ hois filia. i. pcōris dānata ania. ñ solū septēnis ꝟ sempiternis supplicijs traditur cruciāda.

De tioze inordinato. Capitulū. clxiij

Lexā der reguit q̄ vnicū filiū nomie celestinū dilexit. ī anio suo cogitauit. Bonū ē filiū meū ad doctrinādū dare Vocauit q̄ndā p̄bm ⁊ ait. Mgr accipe filiū ad doctrinādum ⁊ dabo tibi mercedē. At ille Dñe p̄sto sū volūtati vestre per oia satisfacere. Puerum secum accepit ⁊ circa eum diligens erat. Accidit vno die q̄ ad quoddā pzatum cum discipulo suo celestino pterrexit ambo in pzato vnū equū scabiosum viderūt iacentē. iuxta equū erāt due oues adiuicē ligate q̄ herbas comedebāt. Accidit q̄ iste due oues iuxta equū pascebāt vna ex pte dextra eq̄. ⁊ alia ex pte sinistra. sic q̄ equū appinq̄bāt. et corda cū qua erant ligate continue supza dorsum

lata ē q̄usq̄z sup scabiē ī medio dorsi pervenit Equ⁹ cū corda ī vulnere dorsi sentiebat surrexit ⁊ magl ac magl gnabatur et p magno dolore cū ipetu incepit currere ⁊ duas oues portabat. ⁊ q̄to plus oues ponderabāt tāto magl corda vuln⁹ penetrauit ac dolorē augmentauit. Erat tūc ppe pzatū dom⁹ molēdinarij. Equ⁹ vro ex magno dolore furiosus domū illam cū ouibꝫ intrauit ī q̄ nemo erat nisi ignis. Equ⁹ vo hinande ignē dispersit. intrā q̄ tota dom⁹ icepit cōburi. ⁊ seip̄m cū ouibꝫ totaliē cōbussit. Tunc ait magister discipulo suo celestino. Carissime. Jā vidistis pnapiū ⁊ mediū. ⁊ tot⁹ rei geste finē integraliē cōpletū Fac mihi de ista materia vsus sine falsitate. ⁊ q̄s oz p cōbustione dom⁹ soluē. Qō nisi feceris. Amē dico tibi penā magnā sustinebis Celestin⁹ discipul⁹ absente mgro suo p se prerit ⁊ multū studebat. ꝟ vsus cōponere minime sciebat. Ex hmodi tristitia erat celestin⁹. Statim diabol⁹ in specie hois ei obuiabat ⁊ ait. O fili cur tantū tristaris. Qui ait Nō expedit tibi dicere. Et ille. Dicas mihi secure. ⁊ tuū negociū expediā. Ait celestin⁹. Deberem vers⁹ cōponē sub pena q̄ de eq̄ scabioso et duabꝫ ouibꝫ ⁊ penit⁹ ignoro. At ille Ego sum diabolus ī specie hois ⁊ optim⁹ verificator magistrū noli timē. ꝟ mihi ꝓmitte q̄ me⁹ seru⁹ fidelis eris vers⁹ tibi cōponā meli⁹ q̄z mgr tu⁹ Celestin⁹ vo ꝓsentit fide data q̄ fideliter ministraret si ꝓmissuz cōpleret. At ille sibi hos versus dixit. Nexus ouē binā p spinā traxit equinā. Zesus surgit equ⁹ pendet vterq̄ pec⁹. Ad molēdinū pond⁹ portabat eq̄nū. Dispgendo focū se cremat atq̄z locū Custodes aberāt singula damna ferant Puer vo cū istos vs⁹ habuisz. gaudius est valde. domū prexit. Ait mgr. Fili nū q̄d vs⁹ legisti siue fecisti. Et ille. Etiam mgr. Versus recitauit sic supius ē scriptū. Magister cū hec audisz admirabat. et ait. Dic mihi fili. q̄s tibi fabricauit Et ille Memo. Qui ait. Misi mihi vitatē di

peris. vsq̄z ad sanguis effusionē flagellatus eris. Puer vo timēs a pnapio vsq̄z ad finē oia ei retulit quō diabolo eēt obligat⁹. Mgr vo ptristat⁹ ē valde. fecit puerū reuocari ⁊ cōtritōe magna cōfiteri ac diabolo abrenūciare. ⁊ post ꝟ fcūs ē bō scūs. ⁊ iō aiaz p⁹ vitā bonā reddidit

Iste rex ē dñs nr̄ ihs xp̄s ī custodia. s. pplete ⁊ plati traditus ad doctrinādū ī hois opibus. q̄ sepius arca pzatū. i. mōm ābulat. videt equū scabiosū iacētē. hoc ē pcōrē in pec cat̄ suis inolutū. ⁊ duas oues ligatas. i. platū eccie ⁊ p̄dicatorē q̄ dñt adinuicez ligari cū corda carnat̄ Zelat⁹ eccie tenet scōm iura p̄dicatorez admittē. sicut sūt frēs miozes ⁊ p̄dicatorez. isti duo p pter nimiā caritatē p quā sūt ligati sepe tāgūt locū dolozis ī pcōre. hoc ē plat⁹ per cēsurā ecciasticā aliqs excōicat p̄dicatoz p mocinādo pcā eoz tāgit. Cū videm⁹ q̄ aliq̄ q̄ sūt tacti p platū aut p̄dicatorē n̄ corrigant̄ stati ad modū eq̄ impiunt recalcitrare murmurare q̄ ambos secū portat eos vbiq̄z detrahendo oblata aut decimas sufferēdo elemosinas facē ꝟ tūc q̄d seq̄t. Equ⁹ ābas oues ad molendinū dē id ē pcōr sepe ad vtriq̄z hoc incōuenies ducit. q̄tiēs eos vbo aut opere ledit. ⁊ igne detractōnis cōburit. quotiens famā eoz denigrat. Vel aliē p̄re duci. equ⁹ iste scabiosus erat totū genꝰ hūanū p pcm̄ p̄mi parētis infectū. due oues ligate. duo testamēta. qz ī vtraq̄z lege. x. p̄cepta sūt posita. Ecce ligāt magna adinuicē p istas duas leges equ⁹ scz pcōr tāgit q̄m̄ pr̄ pcm̄ pena ꝟm vtrāq̄z legē apponit. Sz sepius pcōr recalcitrat sic datan ⁊ abyron p deū murmurabāt. et ideo perierūt. Et iō totū genꝰ hūanū si p pniaz cōdignā tactū fuerit. p christi passionē oz q̄ recurrat ad molēdinū cū duabꝫ ouibꝫ. i. cū duobꝫ testamēt. ad ecclesiā s. recurret. ⁊ ibi seip̄m cōburet gra diuini amoris qz lex antiqua dicit illō qō dicebāt ī figura. In noua habet ⁊c. qz lex antiq̄ nō ē totaliter destructa sed spiri

tussancti gra ꝓbusta.qz in antiqua lege ꝫ qđ dicebaꝫ in figura i noua habeꝫ expositum. Lex noua etiã spũssancti gra ẽ combusta.sic testaꝫ Salomon. Mittã vob̃ spũsanctũ ⁊c .scz ignẽ amoris Et alr ꝑt reduci Equus scabiosus i prata patr̃ est i mđo.due oues ligate corp̃ ⁊ ania per baptismum adinuicẽ ligati. vt sint re vna volũtate caro spiritui nõ cõtradicat sed miser hõ sepe seipm cũ corpe ⁊ ania trahit ad molendinũ.i.ad infernum vbi oẽs singula damna ferãt.i.oẽs sensus p pctm̃ absentes erãt inter vtutes ꝯs i baptismo receperẽt.iõ qlibz pniam suã portabit. vt si visus vidit illicita.audit? audiuit retractoria.et sic qlibz i suo genere acriter puniaꝫ.nũc vebes versus cõponere hoc nil aliud ẽ ꝙ aiam ⁊ corp̃ ad rectitudinẽ p opa mie ligare.et ꝫ ñ vebes ad suggestionẽ diaboli facere ꝫ ad informationẽ bom̃ plati ⁊ p ꝑis vitã eternã obtinere. Ad quam.

De p̃uersitaue mundi. Capi.dxiiij.

Ill̃ libro quodã habeꝫ de colloquio Petri ad ihm̃ Eldi aliqñ quinq viros ꝯs qđẽ freneticos arbitrabar. Eldi vnũ comedentẽ arenã maris ita aut ide.q p vtrãq ptẽ oris exiret. Aliũ vidi stantẽ sup foueã sulphureã ⁊ pice plenã. de q̃ feror intolerabilis exibat.q toto nisu nitebaꝫ fetorẽ illuz in os suũ haurire. Terciũ vidi i ardenti fornace iacẽtẽ.cui tantus calor sufficere nõ valebat. vñ nitebaꝫ capẽ sanctillas õ fornace volantes ad vsuzãdũ. Quartum vidi q sup̃ pinaculũ tẽpli sedebat vt vẽ tũ caper.⁊ sp os aptuz habebãt. vt ventus p eũ trãsiret. Quitũ vidi p oia ⁊ singula mẽbra sua qcqđ potuit i os suũ capere vsuzabat.⁊ alios cõtinue videbat. Ist os qnq̃ hoies multi viderunt ⁊ multũ admirabãt quõ talia facẽ potuerẽt.

Er primũ hoimez qui arenam maris comedebat possum? intelligẽ virũ auarũ Eccl.uij. Un? est ⁊ secunduz nõ hz nõ filiũ nõ fratrem et tamen a laboze non cessat.nec saciãtur oculi ei? viuitis.nec cogitat dicẽs. Labozo.cui.nescio.⁊ fraudo aiam meã bonis. Exemplũ de illo viuite q̃ dixit. Destruã horrea mea. De scõo q̃ stetit supra foueã sulphureaz.talis cõpaꝫ gulosis ⁊ luxuriosis. Phi.iij. Nũc aũt dico flens inimicos crucis xpi.quoz finis interitus quoz deꝰ venter ẽ.et glia eoz i cõfusionẽ ipsoz. Tales eni intñ vati ⁊ intenti sunt ebrietatibz et gulositatibz suis.ꝙ si deꝰ eos in tali statu viuẽ ⁊ ꝓmittere vellet.nunq̃ celos intrare peterẽt. Qui teste Boetio i ũrto libro de cõsolatõe phi losophie.summã felicitatẽ in voluptatibus esse cõstituũt. Di cũ calice merozis et azena magne tribulatõis apud iferos potabunt. Quia ipossibile ẽ. vt hic vntrẽ ⁊ illic mentẽ repleãt.⁊ de velitijs ad velitias transeãt. De tercio qđ vidit in ardenti fornace iacentem.cui talis feruor sufficere nõ potuit.ꝫ ad ꝫ ignẽ deglutiuit Talis cõparaꝫ illis q̃ diuitijs ⁊ honorizbus ceteris se ꝓponũt.ꝫ ⁊ ꝫ nec eis sufficit.ꝫ toto conamie laborãt ad ꝫ vt pauꝑes spoliãt.⁊ p vsuras suas aut alio q̃ cunq extorq̃ndi genera illicita q̃ habent ab eis habere poterũt. De qbz Job.xx. Ablstulisti pignus fratrũ tuoz sine causa.⁊ nudos spoliasti vestibz Prouerbio. xviij. Qui coaceruas diuitias ⁊c. De q̃rto q̃ stetit sup̃ pinaculũ tẽpli significaꝫ illi qui oia opa sua bona faciũt vt videãtur ab hoibz.sicut ypocrite q̃ sub specie boni oñe malũ qđ possunt faciũt. Amẽ dico vob.receperẽt mercedẽ suã. Un̄ Job xxi. Tenẽt tympanũ ⁊ citharã ⁊c Quia cũ pharisei ⁊ simulati aliqđ op? bonũ.s. elemosinã aut hmõi facere voluerũt posuerunt se ad terminũ ⁊ angulũ alicuius publici trãsitus hoim̃ vt viderenꝫ. ⁊ cuz hoc tubis ⁊ citharis canebãt. De quito qui mẽbra sua vsuzabat.signat eos qui oia bona opa viroz ecclesiasticoz ⁊ vtroz sacroz q̃ zelatores sũt sacre vocatrine vetrabunt.⁊ incẽtruz in ipis ẽ querise vsuzãtes intelligunt nec a vetractionibz cessare volunt.

Item de mundi p̃uersitate. Ca.clxv.

Legiꝫ in vitaspatrũ.q̃ angelus oñdit cuidã sãcto tres hoies triplici fatuitate laborantes. Primus hõ fasciculũ de lignis faciebat ⁊ cũ nõ possz portare p̃ nimia grauidie adhuc plura ligna adiũgebat .Scõus aquã de puteo ꝓfundo cuz mlto labore hauriebat cuz vase cribzato ⁊ forami?bz pleno et tñ ñ cessabat ipl̃ere. Terci? trabem in curru gerebat. volensq̃ domũ intrare ianua tã arta ⁊ parua erat.q̃ intrare ñ potuit.⁊ tñ non cessabat equũ verberare ⁊ pungere quisq̃ i foueã ꝓfundã sil̃ cecidere rũt. Tunc ait angel?. Quid tibi videtur de istis tribz hom̃bz. At ille. Tres stulti sunt. Cui angel?. Primũ qđ vidisti p illũ intelligas hoies q̃ pctã ꝓperrãt ⁊ de die i diẽ credũt secuz portare vsq̃ ad finẽ.⁊ cotidie adhuc plura intñ q̃ portare oio nõ pñt.q̃lisq̃ moz subito veniat ⁊ aiam ad penã afferat ⁊ i ꝓfunduz lacuz infernalem demergat . Per secũduz qđ vidisti aquã de puteo ꝓfundo intelligitur illos q̃ opa meritoria perpetrãt ⁊ tñ locuz meritoriuz i eis nõ occupãt.qz pleni sunt foraminibz id ẽ pctis.⁊ q̃cqđ boni opant̃ p pctm̃ totum destruiũt. Per tercũ q̃ trabem portauit dsignaꝫ mõi potentes q̃ credunt p ostium regni celoz itrare cum superbia vite ⁊ mũdi pompa.tñ ipediunt̃ intrñ qđ ad infernum cadunt. A quo nos ⁊c

De ludo schacorũ Capi.clxvi.

Schacariũ habet lxiiij.puncta p octo diuisa.s. virũ ⁊ mulierem. sponsos ⁊ spõsas.clericos ⁊ laycos. diuites ⁊ pauꝑes. Istum luduz sex hoies ludunt. Primꝰ ẽ rochus.⁊ est in duplici genere.s.albꝰ ⁊ niger. dexter ẽ albus.⁊ sinister ẽ niger. Hui? virt? est q̃ cũ oẽs schaci fuerint i loc̃ suis situati.tã nobiles q̃ populares hñt virtualiꝫ certos termios ad ꝙs possunt ꝓgredi soli autez rochi cũ sint inclusi nullã hñt ꝓgrediẽdi virtutẽ nisi eis p nobiles aut populares via fuerit expedita. Et vadit sp retro tramite.⁊ nunq̃ ad angulũ.siue antecedet siue reuertaꝫ. Et qñ vadit lateraliꝫ ex altera pte capit alium ⁊ fit fur

Hic paup̃ verus nihil hz nisi vnũ transitũ pauptaꝫ sue p quã recto tramite icedit ad oim̃ pauꝑtũ dñm ihm̃ xpm.et fit regina iuxta regem regũ. Sz si murmerãs de statu suo lateraliꝫ retrocedat.fit fur et rapit q̃cqđ ꝑt.nec de regine solio curat. Scõus ẽ alphinus q̃ p tria puncta currit. Mã i sede ꝓpria ille q̃ ẽ niger ad dexterã regis collocaꝫ ⁊ albꝰ ad sinistrã. Dicunt̃ aũt albi et nigri non ex coloze.ꝫ ex loci situatione. Dexter eni q̃ niger ẽ ꝓgens ꝓprius dextrã se in spacio nigro ⁊ vacuo añ agricolã locat. Sed si sinister de ꝓpria virtute habet duos ꝓgressus. vnũ ꝓprius dextrã ad spaciũ album . Aliũ versus sinistrã ad spaciũ ⁊ album. Et sic de tercio ad terciũ q̃dozum vadunt huãdo ꝓpriũ situ i forma. vt si ẽ niger sp in nigro ⁊ ecõtra.⁊ hoc p cedendo sp in angulo. Carissimi Alphini isti surszuz ⁊ deorsuz ambulãtes signãt mũdi sapiẽtes q̃ hñt tria.s. Intellectum rõnẽ ⁊ fortitudinẽ. Ista deberẽt dirigẽ sursum ad deũ p opera misericordie.sed tendũt deorsum p eloquentiã ⁊ humanã fraudulentiã.⁊ currũt lateraliꝫ ad angulũ p tria puncta q̃ significãt gulosos i crapulis quotidie currentes .raptores aliena bona sine cõsensu dñ̃ dantes ⁊ auferentes.ac superbos in ꝑsapia.pulchritudine ⁊ diuitiaz affluẽtia gloriãtes Hi oñes lateraliꝫ ⁊ a recta via currũt.⁊ tandem p regẽ.i.dyabolũ rapiunt̃ ⁊ in infernũ iusto dei iudicio detrudunt̃. Terciuz est gen? militũ q̃z dexter est albꝰ ⁊ sinister niger. Albus habet tres progressus in loco proprio situatus. vnũ versus dextram in loco nigro ante agricolam. Secundum in spacio nigro ⁊ vacuo ante laboricem. Tercium versus sinistram in loco mercatoris. Cum vero ad regem constituiũt̃.sex quadra ambulare potest. Cuz vero ad mediũ octo Idem est de sinistro Cũ eni niger aduersus regem ⁊ albꝰ ad

nersus eundē ꝓambulāt vn⁹ añ reginā vt siniſter.ali⁹ ad regē vt dexter ſe locat Cariſſimi ſic milites deſcēdētes ⁊ campum req̄rentes ſtrennui ⁊ fortes bellare dñt ⁊ regē ad modū cozone cingere ac defēdere. Dēs enī nos milites ſum⁹ et pugnare ꝑ diabolū in campo hui⁹ mūdi nos oz.⁊ regē nr̄m.i.aīam defendere q⁹ aduersarius nr̄ fortis eſt temptando aliaq; mala ⁊ illicita ſuggerendo.ꝺ debilis ē ſi volum⁹ ſuꝑare. Cui vt paulus ait. fortes ī fide reſiſtere debem⁹ nec time re. Cōſueuerūt nāq; fortes milites ⁊ experti ī ꝓncipio cū arma ſuſcipiunt tremē coloze palleſcē. ſanguinē de naribꝫ emittere. Cui⁹ ſignū ꝓbitati potius atteſtaf̄ q̄ vitio. Credibile nāq; ē eū q̄ ī ꝓncipio belli rīoze cōcutif̄ cū ad bellū redierit conſtantius agere nec terga vertere cū ad ꝺ puenerit. vbi timoz mozti añ ꝓuiſ⁹ preſentialiť videť īminere. Timoz enī nob oībꝫ īminet de morte futura vtinā tpali ſaltē. ī ſtrennue ⁊ ſine oī rīoze armis fidei ſuſceptī. ⁊ dīpeis boni opis ꝓtelatis pugre oz. vt ſcdaz mozte.i.eternā fortiter deuincam⁹. De qua Boeti⁹ ait. Jacetis ꝓſus ignozabiles iā vos ſcda moꝛs manet. Milites iſti cū p⁹ pugnaz ad fines exiliū tāq; cozdati ⁊ vtute aſſūpta ad viū. q̄dra ꝓſiliūt. et inuētos hoſtes ꝓſternūt. Sic ē ꝺ oī hoīe q̄ de ſe būilia ſenſit et ī nullo ſuꝑbit. poſtea ſaltabit ad octo q̄dra octo beatitudinū. Qz oīs q̄ ſe bumiliat exaltabiť. Quartū gen⁹ ē popularū q̄z oīm ē vn⁹ arcq; idē ꝓgreſſ⁹. Mā de vno q̄dro ī q̄ ſituati ſūt poſſūt ꝓgredi ad terā q̄drū. eo q⁹ q̄ſi ſecuri ī fra regis pfinia ꝓſiſtāt. Cū vo extra regl termios ꝓſiliūt. vno q̄dro cōtenti ſp ī directū aſcēdūt. nūq; tñ reuertūť ī rectū vt euntes curēt ꝑ vtutē acq̄rere. qꝺ nobiles ſituati retinēt ī dignitate. Cū ſi ſic ꝑ milites ac alios nobiles adiuti fuerīt q⁹ ad lineā aduersarioz nobiliū q̄dratū puenīāt per vtutē acq̄rūt qꝺ regine ꝑ gr̄az ē ꝓceſſum. Eſt āt ſciēduz q⁹ populares aſcendentes ī rectū. ſi quē nobilē aut ꝓlarez inuenerīt aduerſariū. ⁊ ꝺ ī angulis. iſpm a dextris ⁊ a ſiniſtris cape ⁊ occidē poſſunt. Mūq; āt extra lineā rectā ad dextrā vl̄ ſiniſtrā ꝓgredi popularī. niſi cuz regine obtinet dignitatē. Cariſſime. populares iſti vtriuſq; cōditōnis ⁊ ſex⁹ hoies ſignificāt. inf̄ q̄s reges potētes nobiles. et alij illuſtres ad regenduz ⁊ ꝓſidēduz poſiti ſūt. Qui cuz eoz officia ꝑm leges et rōnes ñ dirigūt. nobilitaī ſue vtutem amittūt ⁊ actū ꝓditionēq; popularū incurrūt. Dēs enī ab vno pre genti ⁊ proꝛeati ſum⁹ adā. inf̄ q̄s vtutibꝫ ꝓclari regis ⁊ nobiliū noīa merito ſortiūť. Sed dū ꝓlares. i. plebei hoiēſ ſimplices iuxta diſcretoz ꝓfeſſoz ſuoz ꝓſilia viuētes et mādatī eccie obedientes lineā recte vite aſcēdunt merito regū ⁊ nobiliū ſcrōz nomina ex officio ꝓfectōis vite ī celeſtibus ſortiunť. Memo g̃ tales populares deſpiciat. q⁹ tā ad ipōrū q̄ ad ſummuz pōtificatuz vtutibꝫ plenos ⁊ gratijs eos legim⁹ puenisſe. Cū gigas q̄dā noīe arius diuitijs eēt ī opulētiſſimo īdie regno inflat⁹. ⁊ oīo rex impius. Hic cū venisſz ad hoſpicīū apollinis ſciſcaturus an aliq̄s moꝛtaliuz eſſz eo felicioꝛ Ex abdito ſaxoz ſpecu voꝛ inſonuit q̄ ei ꝓtulit q̄n dā ꝓlarē Agalaum noīe. Hic erat pauꝑrim⁹ reb. aīo vo diues. ⁊ etate ſenioꝛ. q̄ termīos agri ſui nunq; exceſſerat. Sic g̃ appollo magis approbat cuz ſecuritate tranquilla agalai rude tugurīū. q̄ triſtē ⁊ ſollicitudinibꝫ aulā plenā gigantis ditiſſimi Magl ei approbauit paucaſ glebas pauoꝛis īexptes. q̄ ozā lidie pinguiſſimā metu plenā Hic paup agalaus vtuoſiſſim⁹ fuerat. Quāto enī hō ē natione inferioꝛ. vtute vo ⁊ ptāte ſuperioꝛ tāto etiā glozioſioꝛ reddiť ⁊ famoſioꝛ. Virgilius longobardus ozigie. natione Mantuan⁹. pſapia būili ozt⁹. ſapia tñ maxim⁹ ⁊ eximi⁹ poetaꝝ claruit. Cū q̄dā ſibi diceret q⁹ nō ſ⁹ Omeri operi ſuo ī inſereret. reſpondit Magnarum eſſe virium clauam excutere de manu Herculis. Quintus qui in iſto ſcacario

ludit ⁊ noīatur eſt regina. Cui⁹ ꝓgreſſus ē de albo in nigrū. ⁊ ponit̄ iuxta regē ⁊ q̄ recedit a rege capiť. Que cū mora fuerit de ꝓxīo quadro nigro vbi ꝓmo fuit locata nō ꝑt. ꝓcedē niſi a q̄dro in q̄drū vnū ⁊ ꝺ angulariť. ſiue ꝓcedat ſiue retrocedat. ſiue capiat ſiue capiať. Sz ſi q̄raf̄ cur regina bell̄ exponaf̄. cū cōditio mulieꝛ debīl̄ ſit ⁊ fragil̄. Dicēdū ē ſi ſcīre velim⁹ q⁹ mozē illaꝝ mulieruz ſeq̄f̄. vbi viri ad bella ꝓcedētes. mlieres ⁊ vxōes cū tota familia ad caſtra deducūť Thartari ei ꝺ facūt. Et licz nō vtāf̄ arcu. magis poſſunt tñ hoies impedire q̄z ꝓſternē. Jn ſolacū tñ regl factū ē. ⁊ ad amoꝛis oſtēſionē. putſum. vt ad bella regē regina ſequaf̄. Cariſſimi. ꝑ reginā aīaz nr̄az intelligem⁹ q̄ regia ī cel̄ ꝑ tramitē bonoꝝ opm ꝓſtituet̄. ꝺ regia alba ē ⁊ nigra. Alba ꝑ ꝓfeſſionē ⁊ abſolutōz q̄n ſuus ei⁹ ſcz coꝛp⁹ pure cōfiteť ⁊ abſoluiť ſatisfaciēs ꝓ delicīl in tārā aldinē reddiť ⁊ decies clarioꝛ ſole apparebit. Sz nigra efficāť ꝑ peccati fuliginē ⁊ deturpatōz Hec iuxta regē ſtare debet q⁹ ſi ñ fecerit capiť ⁊ violaf̄. Alia ei nr̄a ad ꝺ coꝛpꝰ inſula ē vt ei⁹ recuperatoe ⁊ ſaluatōe angeloꝝ exercit⁹ q̄ ruinā magnaz cū lucifero fecerat ad integrū reſtaureť. ⁊ vt ad regē glie vt regia colloceť Que cū a rege cuius cura regitur ⁊ guberna ī diſceſſerit. capiť. ⁊ ꝑ moꝛtalia facta ad īferos mactaf̄. ⁊ ibi irrecuperabiłt ꝺmergiť. Et quāuis regina iſta .i. aīa ab extra bellare neſciat. coꝛp⁹ tñ vt meritoꝛia opere abiut⁹ inſtiget Quia coꝛp⁹ nr̄m ſic in ſeſſoꝛ equū. aīa. i. rō nr̄a dirigē dz ad vtutes ⁊ inſoꝛmare ne vlť limites māda toꝝ eccīe ꝓſiliat. ꝺ recto tramite de quadro vn⁹ vtutī ī q̄drū alteri⁹ greſſum faciat ꝓpťea regia ī ſchacario greſſuz lētū ⁊ ñ ſaltū dz hīe ⁊ infra ꝓpos limites ꝓmanē. Mā dyana iacob filia ꝟginitatē ꝓuauit dū ī domo fratrū ſuoꝝ deuit ꝺ ſtati cū ad videdū alias regiōes curioſe exiuit. a filio ſichen coꝛrupta fuit. Seneca dt. q⁹ mlieres q̄ malā faciez habent leues ⁊ impudice ſunt. Nō enīz ill̄ deeſt animū ꝺ coꝛruptoꝛ. Solin⁹ dt q⁹ ꝑt mulieres pauca aīalia coitū mouent ſuida. Nigrā faciē ad oīm viroꝝ aſpectū dñt hīe. ne ab alijs ſollicitate. deincōtinētia diffameť. Quid⁹ Que dāt q̄ negāt gaudent tñ eſſe rogate. Ludunt ſozmoſe. Caſta ē quā nemo rogauit. Dexti q̄ būc ludū exercēt. reges ſūt ⁊ nūcupātur Rex ei ſup oēs alios ē qꝺ motōis ⁊ ꝓgreſſiōis nature maiſeſtat. Cū ei reſideat in q̄rto q̄dro albo cū ipe ſit niger hz a dextris ī albo militē alphilē rochū ꝟvo ⁊ in nigro. Jn ſiniſtra vo tenz loca oppoſita. Quia vo rex vt dictū ē ſup oēs obtinet dignitatē ⁊ dñiū rōe dignitatī ñ decuit eū multo ſpacio a regni ſui ſolio abſentari. ⁊ rōne q̄ moueri incipit de ſuo q̄dro albo. naturā ſeq̄f̄ rochoꝝ a dextrī. ⁊ a ſiniſtrī. Jta tñ q⁹ a ſiniſtrī ñ ꝑt ponē ī loco nigro iuxta Rochum ſituatum in albo. ſed poteſt ſe ponere in albo loco iuxta dictum rochū ad angulare q̄drū vbi ſituati ſūt quitatī cuſtodes ⁊ ibi naturam hz militī in tali ꝓgreſſu. Jſtos āt duos ꝓgreſſus ſortiť vice regine Cariſſime Ste rex ē dñs nr̄ ihs xp̃c q̄ ē rex regū ſr̄ oīm in celo ⁊ ī tra. qꝺ ꝓgreſſiōis ⁊ motionis ſue natura maiſeſtat. Dū ei ꝓgredit̄. oēs ſcoꝝ angeloꝝ choꝛi ipm tanq; dñm venerātes comitāf̄ q̄ ⁊ ſecū hz rochū. ⁊ aphilem aliaq; ſchachalia ⁊ locū vniuerſoꝝ recto tramite occupat circumquaq;. teſte pſalmiſta. Qui ait. Si aſcēdero in celū tu illic es. ſi deſcendero ad inferū ades. Deniq; reginā ſecū duat. i. mīaz piā matrē ⁊ dñaz nr̄az Mariam Cui⁹ vice vnū ꝓgreſſum miſeratōis ad popularē q̄drū. i. hoīm in modo viuentiuz facit. Cū merito nomē illō gloſum per ꝓphām ſortit⁹ ē vbi eū patrē mīaꝝ ⁊ deum tot⁹ cōſolatōis eē ꝓteſtaf̄. Dū enī meroꝛis ⁊ ꝓditōis nr̄e ꝑ pcm̄ ꝓpoſti nullus ſanctoꝝ aut electoꝝ recupationē facē poſſet. ipe miſericoꝛs rex ad popularē ſuoꝝ reſtaurandū gregē ⁊ numerū de celeſtibꝫ ſedibus ad huius mundi

miserabilis quadrū ingredi dignat? est. ⁊ a futute dyabolica nos liberanit. Cuius sibi gratiā p infinita secula reddam?

De audiēdo bono cōsilio. Ca. clxvij

Agitan? quazdā auiculā nomie philomenā capiens qñ volebat eā occidere. vox data est philomene ⁊ ait. Quid tibi ꝓderit o bō si me occideris. Nec ventrē tuū te me implere valeb. sed si dimittē me velles. tria mādata tibi darē. q̄ si diligēt? fuaēs. magnā vtilitatē inde ꝓsequi posses. Ille ad ei? loq̄lā stupefact? ꝓmisit vt eā dimittē vellet si hec tria mandata ⁊ vtilia ꝓferret. Que ait. Audite. ꝓmū ē. Nunq̄ rem q̄ appetendi nō ꝑt appetendere studeas. Audi secūdū De re ꝓdita ⁊ irrecuperabili nūq̄ doleas. Audi tertiū. Verbo incredibili nūq̄ credas. Hec tria bñ custodi ⁊ bñ tibi erit. Ille vt ꝓmisit eam volare dimisit. Philomena ei p aerē volitans. dulcē cantauit. finito cantu dixit ei. Ve tibi hō q̄ malū ꝓsiliū habuisti ⁊ q̄ magnū thesaurū hodie ꝓdidisti. Est in visceribo meis margarita q̄ strutiois ouū vincit magnitudine. Ille hec audiēs. pstrisat? ē valde q̄ eā dimisit rethe suū expādit ⁊ conabat eā appetendere dicēs ei Veni domū meā ⁊ omez hūanitatē exhibebo tibi et ꝓpozijs manibo te pascā. ⁊ ad tuā voluntatē te volare ꝓmittā Cui philomena. Nūc ꝓ certo te fatuū esse cognosco. nam ex illis q̄ tibi dix nullū ꝓfectū habuisti. qz te re ꝓdita ⁊ irrecuperabili doles ⁊ me nequeas capere ⁊ tñ p retia tua tēptasti. Et insup margaritā i meis visceribo eē credidisti. cū ego tota ad magnitudinē strutiois ouī nō valeā ptingē. stultus es ⁊ i stultitia tua sp ꝑmanebis. Hiis dictis auolauit. Homo tristis ad domū redijt ⁊ philomenā nō vidit.

Auissimi. iste. sagit. ꝑt dicā q̄libet bonus xp̄ian? q̄ in baptismo a peccato originali ē lot? in q̄ baptismo sagittas acutas recepit. s. virtutes ꝛ dyabolū mundū ⁊ carnē. Accepit philomenā. s. xp̄m qñ renūciauit dyabolo ⁊ pompis eius

Qui miro mō vulcā cātauit qñ ozōem ꝓ celesti ꝓ genere hūano infudit ⁊ miser petroz istā philomenā. s. xp̄z cogitauit occidē. q̄tēs cogitauit pcrūm mozrale perpetrare. Sic ꝺt apls. Ire quātū est in eis cruafigūt filiū dei. Qz diligēter attēdas q̄ te? tedit tibi tria mādata q̄ si diligēter custodieris ad magnū ꝓfectū ꝓuenire posses. Rex iste ē trinitas in q̄ sunt tres ꝑsone ⁊ vn? de? quā rem nūq̄ ꝓpterim? applxndē q̄diu sum? in ⁊ mozrali coze ꝑ hm q̄ ꝺt apls. Jā videm? in enigmate. postea videbim? sicuti ē. Nec fidelis hz meritū vbi hūana rō ꝓbet experimētū Jtē saluator in euāgelio rādit mlieri parenti dic vt sedeāt hij duo filij mei ꝛc. Rādit saluator. Nescis q̄d petaris. Jtē dicebat petro querēti de ꝓsummatōe sculi ꝛc. Mō ē vīm nosse tpa l' momēta ꝛc. Ecce isti stupebāt rē applxndē quā nō potuerūt attingē

Alia reductio

Hliter istō exēplū ꝑt reduci ad illos q̄ appetūt honozes ⁊ diuitias. Exemplū de luafero q̄ rem apperijt. qz impossibile ei applxndē erat. qñ dicebat. Ascendā vsq̄ ad tertiū celū. Quid sequitur post. In infernū cecidit. Jtē de ꝓmo parēte q̄ ꝑ esuz pomi de? esse voluisset, ꝓpter qđ a paradiso ē expulsus ⁊ mortez sibi ⁊ nob oīb̄ pauit. Cōsulo ḡ vt vos diuites ac mūdi potētes nolite rem applxndere q̄ applxndi nō ꝑt. Sic sunt bona tpalia ad seculi honozes q̄ nunq̄ veraciter poterūt sine dāno aie applxudi. sic ꝺt apls. Qui voluerit dites fieri incidit in laq̄os dyaboli. Et licet bona obtinueris qñ melius speras de eisdē gaudere. defraudaueris. Exemplū de illo diuite q̄ dicebat. Destruā horrea mea. ⁊ ea dē nocte defunct? est. Secundū manda tū ē. de re ꝓdita ⁊ irrecuperabili nō dolēs Carissimi. sciatl q̄ ꝑ rē ꝓditā debem? intelligere corpis saltatē. aut diuitias ꝙs de? aufert ab eo quē diligit. Juxta illud flagellat de? filiū suū quē diligit. Qz cū aliq̄ facti sunt ceci claudi aut mēbro aliq̄ ꝓuati vel diuitijs spoliati ⁊ vlt̄ q̄z credi

pōt dolēt. ⁊ grās de nō offerūt sic esau multū dolebat q̄ bñdictōz pris amisit ⁊ tñ obtinē nō potuit. Tercū mādatū est dbo incredibili nō credas Jn isto verbo carissimi multi sunt decepti ꝑ dyabolū ⁊ carnez. Dyabolus suggerit mira ⁊ falsa promittit q̄ sūt incredibilia sic de ꝓmo parēte q̄ credidit dyabolo qñ dixit Si cōedetis de ligno eritis sic dij. Credidit ⁊ erat deceptus ⁊ iō a paradiso est expulsus. Promissio dyaboli erat incredibil' propter duo. ꝓmo qz mēdax. secūdo qz de? ei ꝓdixit. Jn quacūq̄ hora cōederitis de ligno illo. morieni. Sic mō aliq̄ tñ credūt dyabolo mūdo ⁊ carni q̄ statim eis adhrēt ⁊ i pcis ꝓsentūt ⁊ dicūt. Quā ē tā pciosum ꝛc. Per ouū nos intelligit q̄ ē rotūdus. Mūdus ꝺt homi. Bonū ē vti mūdo in iuuētute qz licet hec fecerim? ⁊ peccatū icciderim?. tē maior ē strutiōne. i. maior ē diuia mia q̄z nra miseria. Cōtra tales ꝺt ps Mō miseraris oīb? q̄ operant ur iniq̄tatē. Stud eamus ḡ.

De ethna dānatione. Ca. Lxviij

Barlaam narrat q̄ pcoz silis est homi q̄ cū tiet vnicornē recedit i baratrū. Dū ät cadet maibo arbusculā quādā applxndit q̄ de ꝓfundo ascendebat. ⁊ aspicies inferi?. vidit ad pedez arboris puteū teterrimū ⁊ draconē horribilē arborē cingentē ⁊ ei? casū ore apto exspectantē. Duobo ät muribo q̄rū vn? erat alb? ali? niger arborē incessanter corodentibo i radice fecit eū vacillare. Quatuoz q̄z vipze albe a basi q̄ pedē fixerat ꝓcedētes totā foueā flatu suo mortifero intoxicabāt. Eleuās oculos vidit extum mellis de ramis arboris stillātē. oblitus q̄ piculi. i q̄ vndiq̄ posit? erat. illi dulcedini se totū dedit Quodā ät aico ei? porrigēte sibi scalā vt egrederet. melle delectat? distulit ⁊ cadēte arboē ceadit i os draconis. Qui descēdes in puteū ibi eū deuozauit ⁊ sic misera morte hxu mortuus est.

Carissimi. Mozalizatō

Homo iste est pcōz. vnicornis est mozs q̄ hoiez sp sequē Baratrū est mūd? iste. arboz ē vita q̄ p horaz diei et noctē q̄ ꝓ murē albū ⁊ nigrū icessanter cōsumit. Basis ex q̄ ꝓcedūt vipze. ē corpus hūanū hīs q̄tuoz q̄litates hūozū q̄b? inozdiate cōpositē. cozporis cōpago dissoluit. Draco ē dyabol?. pute? iferni? dulcedo ramusculi. delectatio pcti. ꝑ quā hō seducē vt piculū nō intueat. Amic? ē xp̄c aut ꝓdicatoz. scala ē pñia cui cū hō differt acqescē. subito vita tedidēte i os diaboli cadit q̄ eū i iferni duozat ⁊ rapit.

De duodeci legib? ⁊ mō viuēdi. pit

Arrat trog? pompei? Ca. dxix. de ligurio nobili milite. q̄ ciuitatez quādā cū pl'o iurare indixerat ad suum dū leges q̄sdā iustas ⁊ vtiles licz ꝓncipio gues. donec ipe ab Apolline verifico quē ipe finxit ee autorē dictaz legū responsū reportaret. Quo facto i dzetam iuit ⁊ ibi ꝑpetuū exiliū egit. Moriturus ät ossa sua ad citarē reduret ⁊ oēs a iustra mēto se liberos esse credētes legū obseruātiā violarēt. Hanc ät legū. duodecim numero erāt. Prima lege populū in obsequiū ꝓncipū. ⁊ ꝓnceps i custodiā subdit oz ⁊ ad cohercōz ipioz reformauit Secūda lege. ꝓmoniā ⁊ frugalitatē oīb? ꝓsuasit. credēs militiā laudabili? fiēi mollicia q̄z crapula. Tercia lege iussit sigla ñ pecūia. si meritoz cōpensiōe oportuna. Quarta lege instituit aurū ⁊ argētū velut oīm materiaz vilioze. Quinta. administrationē rei publice. ꝑ ordinē diuisit dās regib ꝓtez bellozq̄ magistrat? b? iudicia. ⁊ omēs offensiōes senatui. cui stodiā legū pl'o creādi vel eligēdi magistratus potestatē. Sexta. Fundū oībus eqlit diuisit ⁊ oīb? patrimonijs eqlibus ita q̄ alt' alt'o nullus potētioz reddētur. Septia iussit oēs cōuiuari publice ne alter alteri fozet cā luxurie. Octaua Juuenib? toto āno vna sola voluit vti veste. Nona Pueros paupes i agrū ñ in foz

publicā reduci iussit vt ꝑmos ānos ducere in ope nō leuitate. Decia lege statuit ꝑgines sine vote nubere. Undecima voluit vrores eligi nō pecunia. Duodecima. maximū honorē nō diuitū. ß ꝑ gradu erat statuit fore. Oīe ät qō quacūq; lege statuit ipe ꝑ exēplo alios ꝑmus fuauit.

Moralizatio.

Iste nobilis ē dñs nr ibs xp̄c. q̄ intrauit quādā ciuitatē. i. mūdm istum. t fec̄ ꝓlīm iurare. i. in baptismo firmit̄ promittē fuare leges suas. i. vec̄ ꝑcepta donec veniret ad iudicā. Cum ät mortuꝰ erat nō tm̄ ossa. ß totū corpꝰ in mari. i. in tra posuit. Decima lex est. In obsequiū ꝓnapū ꝛc̄. ß ē q̄ xp̄iani sp̄ sint pari per oia ꝓlatis t eccliaꝝ rectoribꝰ sine excusatōe aut aliq̄ ꝺictōe simpliciter obedire. Et q̄ ꝓncipes p̄ q̄s ꝓlatos intelligim⁹ q̄ curā aiaꝝ custodiendaꝝ suscepерunt. subditos suos in viā salutis dirigāt t per bona exēpla i vita sua eos añcedāt. quia turpe ē doctori cū culpa redarguit ipm. Secūda lex fragilitatē oīb⁹ psuasit. t symoniā aut cetera ꝓria inf̄dixit. ꝓmoniā suadēs. Ac gulā carnisq; crapulā q̄bus multe hodiernis tpib⁹ intēdētes t vedi ri vitā breuiāt exercē. ꝓhibuit. ß frugalitatē bonoꝝ opm t largitatē elemosinarū oīb⁹ nob ꝑ legez q̄ octo opa misc̄die instituit. fuādñ esse voluit atq; psuasit. Quia q̄q̄d vlt̄ necessitatē vite prelati aut alq̄ viri eccliastici diuites hīt. in elemosinā pauperꝝ distribuē tenēt̄. Aliter teste beato Ihronimo rapina est ⁊ sacrilegiū coꝝā deo. Terra lex iussit singla ñ pecunia. ß meritoꝝ cōpensione oportuna ꝓpari. h̄ ē quātū hēs tm̄ vales. Deꝰ nō tm̄ dona respiat. ß cor t itētionē donātis t iō ꝓm cordis tui merita. deꝰ retributōꝛ tuā magnā l̄ quā facet. Nihil ei absc̄ditū ē oculis eiꝰ qō ñ sciat̄ t nihil optū qō sibi ñ reuelat̄ qm̄ oīa intuet̄. Quarta lex instituit materiā auri ⁊c̄. i. diuitias hꝰ mōi vilꝰ apō deū reputari q̄ aliq̄d alteri materie totiꝰ mōi. ß acceptat ꝓces et miserias pauꝝm sic̄ legit̄ de diuite epulone q̄ miseriā pauꝛis lazari t vlcerati ñ respicēs. neq; cōpatiēs postq̄ in inferno iacuit sepultꝰ t pauꝛillus aq̄ a digito stillātis petijt nō obtinuit. ß flāmis t cruciatibꝰ ꝑpetuis expositꝰ sꝑ vsit. t lazarꝰ ē ab angel̄ ꝓt̄ suā patiētiā in sinu abrahe collocatꝰ. Quita lex dedit regibꝰ prātez ⁊c̄. ß ē intelligēdū q̄ ꝓncipes t ꝓlati iā hīt̄ subditos iudicare. ß cauēdū ē ne sint muneribꝰ corrupti vt nō recte iudicent. qz si sic. eadē mēsura q̄ mēsi fuerint sez iustitiā vl̄ iniuriā. remecie eis ꝑ iudicē vivoꝝ t mortuoꝝ i extremo iudicō. Quia moderni tpis iudices mūera pauꝛm vel diuitū q̄nq̄ recipiētes a iustitia ita exec̄at̄. q̄ viā eqtatis t sentētie recte vix videt̄ pnt. ß q̄ mō plꝰ dedit fortiozē cāz fauorabiliozēq; sentētiā. licz ꝛ iustitiam obtinebit. Sexta lex fundos omnibus equaliter diuisit Hoc est deus ab eterno instituit oīb⁹ equaliter gratiā suā ꝓm q̄ viderit hominē ꝓficere. Unde in euāgelio dicit. Petite t accipiet⁹. Itē alibi dicit. Quodcūq; petieritis patrē in noie meo credite. Quia accipietis t fiet vobis. Quia christus in diuitijs est abundantissimus. Postq̄ digne a nobis rogatus fuerit. in muneribus expendendis est largissimus Plus enī potest dare q̄ mens nostra scit rogare. Septima lex ne diuitie causa sine luxurie ꝓpterea publica conuiuia celebrari instituit quia ꝓpter diuitias multi perierunt t sunt multis causa quare in luxuriam aut alia pcā mortalia sepius cadunt ꝓpterea salomon dñm rogauit dicens. Diuitias t paupertates ne dederis mihi. Octaua iuuenibus toto anno vna sola voluit vti veste. Quid per banc vestem. uisi solā caritatē intelligimus que operit multitudinem peccatoꝝ. Per banc enī vestez possumus placere deo. qui super omnia caritatem fraternam in nobis diligit. Cha-

ritas teste ap̄lo nō agit perperā. non q̄rit q̄ sua sūt. nō emulat̄ ⁊c̄. Sic nos in caritate radicati. nō debem⁹ solā nr̄az salutē t saluatōz q̄rere. ß t fratris nr̄i debem⁹ saluti ꝓuidere ꝑ vitā exemplarē aut bonā ammonitōz i viā rectaz dirigē ne sic ouis errās a pastore pereat. ß pascua vite celestis ꝑ vestē caritat̄ inuenīat. Mona pueros atq; pauꝛes ⁊c̄. idē est vt introducāt̄ in agꝝ ecclie ꝓm merita sua ad ꝓmouēdū sic̄ ceteꝛi. qz deꝰ eligit pauꝛes in ß mōdo ipos hēdes regni sui faceus. vbi ōt. Bti pauꝛes. Glosa. Nō oēs sꝛ spiritu Sūm ipoꝝ ē regnū celoꝝ Itē ꝑs. Iste pauꝛ clamauit t dñs exaudiuit eū Et q̄s ē pauꝛ ille. Glo. Spū. Pauper ē qui laborat i agro. i. i ß mōdo. Cūm agri cultura dei sum⁹. t ad laborē a tuitione uasamur sicut auis ad volandum. Job v. t i vinea dñi. i. eccliа laborē ꝓnie suscepim⁹ t pꝰ cōductōz cōuētione facta. laboris nr̄i ꝓm merita vl̄ demerita. gl'az vl̄ penā i eternitate a dispēsatore t ꝓde familias ibu xp̄o recipiem⁹ Decia statuit virgines sine vote nubere. i. bonos xp̄ianos sine vore. i. amore mūdano nubere cristo Sunt multi q̄ spōtanea volūtate castitatē vouēt t frena dēspiciūt. vt celestia premia postmodū recipiēt. Undecia. Ut orores eligi. i. alias dēs placētes ad ei⁹ fruitia coaptem⁹. Nihil deo tm̄ placz sic̄ aīa mūda q̄ totalit̄ deo ē data. Duodecima q̄ q̄libz ꝓm meritū honores t diuitias obtinebit. Sꝛ videāt ꝓncipes t prelati alijq; rectores. q̄ in seipis pus opa meritoria exerceāt añq; alios informēt Sicut de xp̄o dr i euāgelio. Cepit ibs facē t docere.

De reuocatōne pcōrum ad viā pñie. Cap̄lm. Clxx.

Olidā luscor occurrit brō Bernar. eqtāti dicēs ei. Pr̄ volo tecū luctare t aiaz meā volo ponē ꝓ equū tuū. ß audiēs scūs Bernard⁹ stanm de equo descēdēs dixit. Si pla pūcta q̄s ego ꝓieceris. me⁹ equ⁹ tu⁹ erit. si ego plura ꝓ-

iecero. anima tua mea erit. Luscor ꝓcessit. Statim taxillos tres arripiēs octo puncta ꝓiecit. Quo facto. frenū equi tāq̄ suum tenuit. Ait scūs Bernard⁹. Fili adhuc restat i tribꝰ taxill' pl⁹ q̄ istō. t accipiēs ꝓiecit dec̄ t octo pūcta dec̄ puncta pl⁹ q̄ luscor. Quo viso. luscor sub obe dientia ꝓris sui bernardi se dedit. t pꝰ vitā sanctā. fine felici ad dñm migrauit.

Luscor iste ē hō mūdan⁹ vanitatibꝰ dedit⁹ t subiect⁹. Sāct⁹ bernard⁹ est discret⁹ ꝓlat⁹ siue ꝓfessor. q̄ hz cū tali tota prudētia ludē oñendo ei vitā q̄ ē lud⁹ t gaudiū aīe. Equū suū dz ponē id est cor suū t aīam laboribꝰ exponē vt educat errātē ad viā veritat̄ sic̄ ait ap̄ls Sic̄ xp̄c aiaz suā ꝓ nob ꝓsuit. sic t nos debem⁹ aīas nr̄as ꝓ fratribꝰ nr̄is ponere Oēs enī frēs sum⁹ ab vno ꝑe Adam q̄re merito nos diligē debem⁹. Tres taxilli sūt pater fili⁹ t spūs scūs. q̄ hīt multa pūcta. i. infinita gaudia. q̄ dñt ostendi t peccatoꝛi recitari. Oīs in euāgelio In domo patris mei mansiones mlte sunt. Immo. tot sunt ibi gaudia q̄ oculus nō vidit nec auris audiuit nec hoīs cogitatō exꝑmere ꝑt q̄ ꝑ quit deꝰ diligētibus se. Ibi reges sine labore. vita sine morte. gaudia sine luctu. t vt breuit̄ ꝓcludam. omnis gaudij plenitudo ⁊c̄.

De dilectione t fidelitate nimia t q̄ veritas a morte liberat. Ca. Clxxi.

Petrus alphōsus refert q̄ erāt duo milites q̄z vn⁹ manēs i egipto. alter in baldach. Inf̄ istos duos. nūcij sepi⁹ ꝓtexerūt. vñ q̄q̄d erat in tra egipti. miles de egipto p nūcios ad militem de baldach misit t ecōuerso. sic q̄ amor fidelis inf̄ eos fact⁹ ē vt nullus adhuc alium vidit. Miles vo de baldach cuz sel' in stratu iacuisset intra se cogitat. Soa⁹ me⁹ de egipto mihi magnā amicitiā ostēdit t nūq̄ oculi carnalibꝰ eū vidi vadaz ad eū t vicebo. Cōduxit nauē t vēit in egiptū. audiensq; amicus eius. obuiā ei

pzexit ⁊ cū gaudio ad domū suā duxit. Miles ille quandā puellam uirgis pul crā in domo suo habebat. Quantū uidit set miles de baldach. captꝰ est in oculꝭ eiꝰ ⁊ p̄ nimio amore infirmat̄. Miles do de egipto cū ꝑ p̄cepisset. ait ei. Carissime dic mihi q̄d tibi est. At ille. Est puella in domo tua quā desiderat cor meū tota mēte intantū q̄ nisi eaz habuero. filius mortis suz ego. Miles cū ꝑ audisset omnes mlieres domꝰ sue ei oñdit excepta illa puella. Ille cū oēs vidisset. ait. De oībus istis parū aut nihil curo. ꝑ ē vna alia quā nō video quaz diligit aīa mea. In fine illā puellā ei oñdit. Illa puella ait Carissime. in ista sola stat mors ⁊ vita mea. Ait miles. Et ego dico tibi istaz a inuētute sua i domo mea nutriui ad hoc vt uxor mea esset ⁊ cū ea infinitas diuitias obtinerē. Veruntā tm̄ te diligo vt afligaz moriaris ipam tibi i uxorē cōcedo cū oīb⁹ diuitijs ēs ego recipere deberem. Miles ꝑ audiēs gauisus ē valde. eā in uxorē accepit cū q̄ diuitias multas obtinuit ⁊ sic ⁊ patriā suā baldach cū cōiuge sua pzexit. Post ꝑ dio miles de egipto ad egestatē magnā pueit itm̄. q̄ nec domō nec aliquā rē habebat. intꝰ se cogitabat ad quā melioꝰ potero accedē ꝗ ad socuz meū baldach quē ego ad diuitias ꝓmoui ⁊ ipe me i egestate mea respiciat. Ma ue ascēdit ⁊ uīt baldach ad quādā ciuitatē pꝰ solū occasū i q̄ habebat duces socius eiꝰ. Intꝰ se cogitabat. nox est si mō ad domū socij mei pgā noticē mei n̄ habebit. qz male sū uestitꝰ ⁊ nullū mecū habeo vbi sole magnā familiā ducē ⁊ oiq⁹ abūdare. ait intꝰ se. Nocte ista de esca ⁊ die crastina ad eū pgā respexit ꝯsus cimiteriū vidit ostia ecclie apta intuit vt rota nocte descēdet. Cū ait ibi fuisset ⁊ dormire volebat. i platea q̄dā aduiuicē pugnāt ⁊ vnꝰ aliū occidit Intꝰfector ad cimiteriū fugit ⁊ ex alia pte exiuit ꝯ. Pꝰ ꝑ ꝯo clamor facꝫ ē i ciuitate. Vbi est intꝰfector. vbi ē ꝓdi tor q̄ hoiez intꝰfecit. At ille. Ego sum intꝰfector q̄ illū hoiez intꝰfeci. accipite me ⁊ in pabulū me suspendite. Illi manꝰ in eū iniecerūt ⁊ p̄ totā noctē i carcē inclusert Mane ꝯo cāpana ciuitatis erat pulsata. Judex ꝯ cū sētiā dedit ⁊ illū ad suspendendū duxerūt Intꝰ alios q̄ secuti fuit eū erat miles socꝰ ei⁹ ad quē venerat. Cuz ꝯo eū duo ad patibulū respexisset. ait intra se. Ille ē socꝰ me⁹ de egipto q̄ mihi uxorē meā cū diuitijs multis dedit ⁊ iā vadit ad suspendū ⁊ ego viuā Clamauit alta voce ⁊ dixit. O carissimi. nolite hominocētē interficē ille ē innocēs quē vos ad mortē ibi ducitꝭ. Ego ꝯo sū ꝓditor qui hoiez intꝰfecit ⁊ nō ipe. Illi ꝑ audientes manꝰ in eū iniecerūt ⁊ ambos ad patibulū duxerūt. Cū ꝯo ābo ꝑpe patibulū essent. rens cogitabat. Ex quo reus huius factꝰ sum ego istos innocētes ꝓmittā morti. nō poterit esse q̄n de⁹ aliquādo vindicaz de me sumat. melioꝰ est mihi hic patibule suppliciū q̄ eternā penā sustinere in infernū. Clamabat voce magā. O carissimi. nolite ꝓpt̄ deū innocētes occidere nullꝰ ex eis signo. ꝯbo vl̄ facto ꝓsiliū dederat vt ille occideret̄ q̄ occisus ē. Ego q̄ ꝓpꝛijs manibꝫ eū occidi. iō me interficite ⁊ innocētes ꝓmittat̄ libere abire. Illi ꝑ audiētes manꝰ in eū inierūt ⁊ admirabātur ⁊ illos tres corā iudice duxerūt. Judex cū eos vidisset admirabat̄ ⁊ ait. Qua re reuersi estis. Illi ꝯo totuz ꝓcessum a ꝑncipio vsq ad finē retulerūt. Ait iudex ꝓmo militi. Carissime. q̄ de causa dixisti q̄ tu illū hoiem occidisti. At ille. Sine fallacia vobis dicā. Jn ꝛra mea in egipto locuples fui ⁊ in ommbus abundans Deide ad magnā egestatē pueni intm̄. q̄ nec domū nec locū nec aliquā rem habui verecundia ductus terrā istam intraui. vt si aliquod remediū obtineret ⁊ iō dixi q̄ hominē interfecissem qz libentius mori vellez q̄ viuere. ⁊ adhuc ꝓpt̄ deū peto vt me occidat. ait iudex scdo militi dō

baldach. Et tu carissime ꝯre dixisti q̄ hominem occidisti Qui rñdit. Dñe miles iste mihi uxorē cū infinitis diuicijs dedit. quā ꝓ seipo nutriuit ꝑ quē factꝰ sum diues in oībus. Cū ꝯo socū meū tam carꝫ q̄ me ad tot ⁊ tāta ꝓmouit vidi ad patibulū duci alta voce clamaui. Ego sum reus mortis ei⁹ ⁊ nō ipe. qz libenter ꝓ amore illius velle mori. Ait iudex intꝰfectori Ob quā cām. dixisti te hoiem intꝰfecisse. Qui ait. Dñe vez dixi ꝯue fuisset patrī si innocētes mori ꝓmisisset ⁊ ego viuerem et ideo pot⁹ elegi veritatē dicere ⁊ penā hic sustinere ꝙ innocētes sine culpa damnari ⁊ ego in iferno vel alibi puniri debere. Ait iudex. Quia veritatē dixisti ⁊ innocētes saluasti. ā modo studeas vitam tuā emēdare mortē tibi remitto vade i pace. O ēs audientes iudiciū. iudicē laudabāt q̄ tam pie dedit iudiciū. eo q̄ veritatem dicebat reus.

¶ Moralisatio.

Iste imperator est pater celestis duo milites dñs nr̄ ihs xp̄us ⁊ Adam. ꝓmus pater ihs xp̄s in egipto manēs iuxta illud. Ex egipto vocaui filiū meuz. Adam ꝓmus pater in aḡ damasceno plasmatꝰ est. Intꝰ istos erat magna amicicia ⁊ nūcios intꝰ eos miserūt qñ pater ad filiū ⁊ spūm̄scm̄ loq̄batꝭ dicēs Faciam⁹ hoiem ad ymaginē ⁊ similitudinē nr̄am ¶ Postea miles de baldach. s. Adā in paradisū trāslatus in domo dñi nr̄i ihu xp̄i. In domo illa vidit puellā pulchrā scz aiam quā appetijt quā deꝰ ei dedit cū infinitis diuitijs ⁊ dñm mūdi eū ꝓstituit Juxta illō. Omia subiecisti sub pedibꝫ eiꝰ In mūdū istū cū uxore prexit. Post ꝑ miles. s. dñs noster ihs xp̄us fcūs ē egenꝰ ⁊ paup ꝑm illō. Vulpes foueas hñt et volucres celi nidos. filiꝰ aūt hois non habet vbi caput suū reclinet. venit in mūdū istū in q̄ pugnabāt. s. caro ⁊ spiritus Xp̄s templū intrauit. s. vterū beate vgi nis ꝑm illō. Templum dei sanctū est qđ estis vos. Unus aliū occidit scz caro spiritū. Clamor factus est in celo ⁊ in terra de interfectōne spūs. quādo adam peccauit. Multi seqbantur ꝑ est iudei cū fustibus ⁊ latenis ⁊ gladijs eum q̄rebant. Ille vero sicut miles respōdit pro peccato alterius. Dimittite illos ego sū. sinite illos abire. statim ille se obtulit morti ꝓ genere hūano in cruce. ¶ Per secundū militem q̄ pro socio se obtulit morti debem⁹ intelligere apostolos qui pro xp̄i noīe ac veritate mortui sunt. ¶ Per teraū q̄ dicebat. Ego sum reus tē. peccatorē debeꝰ intelligere q̄ nudam veritatē in ꝓfessione debet dicere. Ego sum q̄ peccaui qui male egi ego iniq̄tatem feci. ⁊ si sic fecerit. sine dubio iudex in die iudicij sententiā. cōtra vos mutabit ita q̄ vitam eternam obtinebitis. Ad quam nos ꝓducat tē.

De cōstantia fidelis aīe. Ca. clxxij

Elidam rex in anglia erat i cuiꝰ regno duo milites erāt vnꝰ qui do vocabat. alter tyrius Guido plurima bella ꝓmisit ⁊ i oī bello victoriā obtinuit. quandā puellam pulchrā generosam. nimis dilexit tm̄ eam in uxorē nō poterat obtinere quousq̄ arduā bella cēptasset ꝑ eius amore. deide in q̄dam bello spāli eam obtinuit ⁊ cū magno honore illaz desponsauit. Tercia nocte post galli cātum de lecto surrexit. intime firmamentū vidit. in q̄ clare dñm nostꝝ ihm xp̄m inter stellas respexit ei dicentez. Guido guido sicut sepius bella ꝓmisisti pro amore vnius puelle. tempus est vt pro meo amore tu ammodo studeas viriliter contra inimicos meos pugnare. His dictis euanuit xp̄us. Ille vo intellexit q̄ voluntas dei eēt vt ad terrā scām̄ pgerz ⁊ ihm xp̄m de infidelibꝫ vindicaret. Ait uxori sue. Credo q̄ iam a me cōcepisti infantē nutrias quousq̄ venero. qua ad terram sanctā pgere volo. Illa ꝑ audiēs quasi furibūda de lecto surrexit pugionē ad caput lecti accepit ⁊ dixit. O dñe mi. semper te dilexi. ⁊ tm̄ ꝓ tuo amore exspectani q̄ usq̄ fuero tibi i matrimonio copulata vt committeres multa bella vt per totum mundum fama tua esset manifestata.

Jā ꝓcepi ⁊ mō velis a me separari ꝑi⁹ meip̄am cū pugiōe volo occidere. Jlle surrexit ⁊ pugionē ex manib⁹ ei⁹ accepit et ait. Carissima paueo ẏba. votu3 meo feci terrā sc̄am visitare. Jā est tps plus acceptabile votū meū ip̄lere quā in sene cante fustineas. qz deo volente cito redi/bo. Jlla de ẏbis ei⁹ ꝓfortata anulū ei ꝛ̄ dixit ⁊ ait. Accipe istū anulū ⁊ q̄ties il lū respexeris i pegrinacōe tua meoziam mei hēbis ⁊ ego vsq; ad redituz tuū pa cienꝛ̄ sustineā. Miles g̃ valefecit ei mili tē Tyrīi cū eo accepit. Jlla multū dieb⁹ plāxit nec poterat ꝓsolari. Cū tps adue nit filiū pulcbrimū ꝑpit ⁊ eū tenerrie nu triuit. Guido ⁊ Tyrius multa regna trā sierūt tandē regnū vacie p ifideles erat destructū. Ait Guido soco suo. Carissi me ad illud regnū pgere debes ⁊ rege3 p̄ infideles totū viribus iuuare qz xp̄ian⁹ est. ego terrā sc̄am intrabo ⁊ ꝓtra xp̄i inimi/cos pugnabo ⁊ p te redibo ⁊ sic angliaz intrabim⁹ cū gaudio. Ait Tyrius. Quid tibi placet ⁊ mihi. Regnū illō intrabo ⁊ si vnus fueris p me redeas vt ad p̄iam nr̄am intre poterim⁹? At ille. Fideliꝛ̄ tibi ꝓmitto. osculati sūt iuicē ⁊ in sepatione amare flebāt. Guido terrā sc̄am intrauit. et tyri⁹ vacuā. Guido pluriua bella ꝓtra saracenos ⁊ paganos ꝓmisit ⁊ i oīm bel/lo victoriā obtinuit. Cui⁹ fama p totum mundū volabat Tyri⁹ siliter oēs infide les de regno vacie expulit. multa bella cō misit ⁊ victoriaz obtinuit. Rex eū super oēs dilexit ⁊ honorauit ⁊ ab oīm pl'o est intantū dilect⁹ q̄ rex eum vitauit. Erat tūc in regno q̄dā tyrān⁹ strēnuus valde noīe Plebe⁹. q̄ tyrio inuidebat q̄ tā subi to ad diuitias ⁊ honores ꝓmot⁹ erat. eū de ꝓdicōe apud regē accusauit. q̄ regē de regno ꝓuare intēdebat. Rex dns ei⁹ cre dēs qz potēs ac strēnuus erat. Tyrīi oī honore ⁊ diuitijs ꝓuauit. ita q̄ tyri⁹ ad magnaz egestatē deuenit itantū q̄ vix su stētatōez hēbat. Tyrius multū dolebat qm̄ solus ē derelictus ⁊ in pauptate posi t⁹ fleuit amare ⁊ ait. Deu mihi q̄d facā

Dum semel tristis ꝓrexit solus spaciā do Guido in forma pegrini ei obuiabat q̄z cū Tyrius vidisset. noticā ei⁹ nō hēbat sz guido eū statim agnouit. ꝟ ei q̄lis erat reuelare nolebat ⁊ dixit. Carissime vn de es. Qui ait. de ꝓbis lōginqs sū ego. sed mozā p plures āos in isto regno traxi. quēdā sociū hēbam q̄ terrā sc̄am inꝛ̄uit. sed si viu⁹ vl' mortu⁹ aut aliꝛ̄ quoq; mō secū fuerit oīno nō est i mea notica Ait guido. Ob amorē socij tui ꝓmittas me in gremio tuo q̄escere vt pax dormiā qz ex itinere lassus sū. Jlle ei ānuit Cum g̃ Guido i gremio suo dormiret. Tir⁹ vi/dit os eius aptū ⁊ vnā mustelā candidā exire ⁊ ad quēdaz montē iuxta eū intre. Cū g̃ ibdē p aliq̄t spacū mozā trassz rediꝛ̄ ⁊ i os ei⁹ reitrauit Hoc fcō. Qui do est expgefc̄us a somno ⁊ ait ei. Cari/ssime vidi somniū mirabile. Mihi vide/bar q̄ vna mustela cādida de me exiꝛ̄ et in illū montē inꝛ̄uit. ⁊ iterato i os meuz itrauit. Ait Tyri⁹. Carissime siqz in vi sione vidisti ita oculis meis respexi. ꝟ quid mustela i isto mōte fecerat ꝑnit⁹? ignozo Qui ait. Montē ambo itrabim⁹. qz for te aliq̄d vtile iueniem⁹. Montē inꝛ̄ bāt et ecce draconē mortuū inuenerūt vētrē eius auro plenū cū gladio polito sup gla diū erat supscriptio talis. Per gladium istū miles Guido vincet Tyriū aduersa riū. Guido cū istū draconē inueissz val de est gauisus ⁊ ait Tyrio. Carissime to tū thesaurū tibi do. sz gladiū iuxta me ba/bere volo. Ait Tyrius. O dñe apud te nō merui vt mihi tale donū dares. Et il/le. Eleua oculos tuos. ⁊ vide. Ego sum Guido soci⁹ tuus. Jlle ꝟ audiēs. ītime eū respexit. statim noticiam ei⁹ hēbat. ad terram p̄ gaudio cecidit ⁊ amare fleuit ⁊ dixit. Sufficit mihi de cetero viuere ex q̄ semel vidi te. Et ille. Surge velociꝛ̄ po ti⁹ de aduētu meo debes gaudere q̄ flere Pro te pugnabo p̄ tuū aduersariū. ⁊ ā/bo in āgliā cū honore pgem⁹. sz videas añ oīa vt nemini q̄lis ego sū dicas. Sur rexit Tyri⁹ sup collū ei⁹ cecidit ⁊ oscula

tus est eū Tyri⁹ ad domū suā cū auro p rexit Guido ad palaciū regis ad ianuā pul sauit. Janitor cām pulsacōis q̄siuit. At ille. Ego sū pegrin⁹ q̄ nouiꝛ̄ a terra sc̄ā veni. Statī introitū ei dedit ⁊ regi est p sentar⁹ iuxta latus regis tyrān⁹ ille sede/bat q̄ tyriū diuitijs ac honore ꝓuauit. ait Rex. Qualis pax est i terra sc̄ā. Et ille. Dñe mō est pax bona. multi ad xp̄ianita tē uersi sūt. Qui ait. Elidisti illū militē de āglia Guidonē noīe. q̄ tot bella ibidē fecerat. Qui ait. Dñe sepi⁹ eū vidi ⁊ cū eo comedi. Et ille. Munq̄d est tibi men/tio de regib⁹ xp̄ianor⁹. Ait pegrin⁹ Etiā dñe de psona tua. Quo sarraceni ac cete ri ifideles regnū tuū per multa tpa occu pauerūt ⁊ p quēdā militē noīe plebeum Tyriū oīm honore ⁊ diuitijs illū nobilē militē ꝓuasti ⁊ ꝟ iniuste de vobis ista di cunꝛ̄. Plebe⁹ cū ꝟ audisset. Ait. Tu fal se pegrine q̄ ista mēdacia narras. nūc di gn⁹ ees eū defendere. qz si sic cū te pugna tē. qz tyri⁹ ille ꝓuare dñm nr̄m regē vo lebat a regno. Ait Guido regi. Dñe mi ex q̄ ille dicit me famulū pegrinū esse ⁊ tyriū militē, pdit orē de vo benepla cito ꝓtra eū pugnabo. ⁊ eū famulus sup cor pus meū, pbabo. Ait rex. Mihi bñ pla cet ymo te rogo vt a, ꝓposito tuo nō desi/stas. Qui ait. Dñe arma mihi cōcedas. Ait rex. Quicq̄d indiges illō paratū in/uenies. Rex diem belli inꝛ̄ eos ꝓstituit. Rex timēs ne pegrin⁹ Guido p insidi/as interi occideret vocauit filiā suā virgi/nē ⁊ ait ei. O filia sicut vitā tuā diligis pegrinū istuz diligenꝛ̄ custodias ⁊ oīa necia inuenies. Jlla pegrinū in cameram suā introduxit balneari fecit ⁊ eū ad libi/tuz suū hēbat. Adest dies belli. Mane plebeus armat⁹ i porta steriꝛ̄ ⁊ clamabat Ubi ē falsus ille pegrin⁹. qre tm̄ tardat. Jlle ꝟ audiēs armauit se. ābo ad campū prexerūt duos ict⁹ adiuicē fecerēt intā/rum duros. q̄ plebe⁹ fere spm̄ emisit nisi ip̄e poculū gustasset ⁊ ait. O bone pegri ne me ꝓmittas semel aquā haurire. At ille. Si mihi fideliꝛ̄ ꝓmittas hāc curiali

tatē mecū agere si necessitas requirit tibi ꝓce/do. Qui ait. Et tibi fideliꝛ̄ ꝓmitto. Jlle ad aquā accessit bibit q̄lisq; saturat⁹ eet. statim cū toto conamīe in Guidonē ir/ruit adiuicē ambo viriliꝛ̄ pugnabāt intā tū q̄ Guido mō sitiebat ⁊ ait. Carissime eandē curialitatē quā tibi ostendi iā mi hi ꝓcedite. qz vltra q̄ credi pōt sitio. At ille. Deo voueo q̄ non gustabis nisi ma nu fozti. Guido ꝟ audiēs se defēdebat i q̄ntū potuit ad aquā appropinq̄uit. ⁊ cū ppe aquā fuisset in aquā saltauit ⁊ bau/sit quātū volebat. Deide aquā exiꝛ̄ ⁊ si cut leo rugiēs in eū irruit aliisq; fugam petiꝛ̄. Rex videns fecit eos abiuicē sepa/ri ⁊ illa nocte q̄escere vt die crastina am bo ad bellū parati eēnt. Peregrinus ca merā filie regis intrauit. Jlla oīe solacium ei ꝓbuit. vulnera ei⁹ ligauit. Cena facta i lecto ligneo firmissimo eū req̄escere fe cit. Jlle ex bello fatigat⁹ icepit dormire. Plebe⁹ septē strēnuos filios hēbat. vo cauit eos ⁊ ait illis. Carissimi vos estis filij mei vobis renūcio nisi ille pegrin⁹ extinct⁹ ista nocte fuerit. die crastina inꝛ̄ mortuos ꝓputabor fortiorē eo nūq̄ vi di. At illi. Pater nocte ista erit expedit⁹ Circa mediā noctē oibus dormientib⁹ ca merā, puelle intrabāt q̄ erat iuxta mare cō structa. ita q̄ aqua marī sub camera flue/bat. Inter se dixerūt. Si eū in lecto occi derim⁹ filij mortui sum⁹. Oēs eū cum le cto, toto in mare, pijciem⁹. ⁊ tūc, penitus a pl'o dicet q̄ fugā recepit. Et pegrinū dormientē in mare, piecerūt Peregrinus dormiebat ⁊ nihil ꝓcepit Nocte illa erat q̄dā piscator sup̄ mare cū sonitū audisszlecti per lumē lune lectū respexit admira bat. altra voce clamabat. Dic mihi, ppter deū q̄lis es. vt potero te iuuare añ quam submersus fuerī. Guido audiens clamo rē a somno est expgefc̄us stellasq; in firmamēto vidēs admirabat vbi eēt. ⁊ cū se in aq̄ ꝓcepisset ad piscatorē clamabat. O carissime adiuua me ⁊ dabo tibi mer cedē. qz sū pegrin⁹ ille q̄ heri i cāpo pug nabat. ꝟ qñ ego huc veni penit⁹ ignozo

Piscator B audiēs eū in naviculā suā recepit ⁊ ad domū suam duxit ⁊ ip̄m i lcō q̄escere fecit. Eneruntq; filij plebei ad prēm suuz. nūciabantq; ei q̄ submersus fuisset vñ amplius timē nō dz. Plebeus ñ modicū gaudēs māe surrexit armauit se. ad ianuaz palacij accessit ⁊ damabat Illum peregrinū deducfozas vt potero me ⁊ eo vidicare. Rex cū audisset p̄cepit filie vt eū exciraret ⁊ ad bellū se pparet. Illa ad lcm ei⁹ accessit ⁊ nō inuenit. Puella amare fleuit et ait. Heu mihi thesaur⁹ me⁹ mihi ē ablatus venū cansq; p̄i q̄ eū nō inuēit Rex contristat⁹ ē valde. Dz cuz lcm ñ iuenerūt. admirati sūt. Aliq eū fugā accepisse dixerūt. Aliq q̄ iugulat⁹ fuisset. Plebe⁹ in porta ꝓtinue clamabat. Educ fozas peregrinū tuū q2 caput suum hodie regi p̄ntabo. Dū in palatio ⁊ pegrino facta est q̄stio vñ venerit. vēit piscator ad regem ⁊ ait. Dñe nolite ꝓtristari nocte .ista i mari piscādo erā ⁊ pegrinū in mari ,piectū inueni quē accepi ⁊ i domū meā introduxi et eū vozmentē dimisi. Rex cū B audisz gauisus ē valde misit eū vt ad bellū se p̄paret. Plebe⁹ cū audisset q̄ mozuus nō eēt timuit valde inducas belli a rege petijt. Rex iducas vni⁹ hoze ei p̄cedere nolebat. Ambo cāpū intrabāt duos ict⁹ vederūt. B i tercio ictu Guido brachium ei⁹ āputauit. Deide caput ⁊ regi p̄ntauit. Rex gauisus ē valde q̄ pegrin⁹ taz glorioſe triūphauit. ⁊ cū audisset q̄ filij plebei eū in mari ,piecerūt. eos i patibulo suspēdi fecit. Peregrin⁹ licētiā a rege accepit. Ille donaria multa ei obtulit vt seū maneret. sed ille nolebat ei p̄sentire aur⁹ ⁊ argentū in magna quātitate vedit quia omnia tyrio suo vedit et eum cum rege in pristino gradu ⁊ in diuicijs multis instituit ⁊ valde regi fecit. Rex ei ait Carissime vnū a te pero antequaz recedas dicto mihi qō est nomē tuū. At ille Dñe Guido vocoz. ve q̄ sepius audiuisti. Rex B audiēs cecidit sup collū ei⁹ magnā p. ē. ꝓmisit regni sui. si mozā cuz eo traheret. Ille nullo mō volebat ei cōsentire. sed osculat⁹ est regem ⁊ ab eo recessit. Guido angliā intuit. ⁊ ad, p̄ncipē castz p̄exit. añ pozta paupes sedentes in magna multitudie iuenit ⁊ ip̄e eos i forma pegrina comitissa vroz ei⁹ sedit p̄sonal⁹ singul⁹ diebz mistrabat ⁊ cuilibet paupi denariū vedit dicēs. Orate p dño meo Guidone vt añq; moziar ve eo gaudiuz habeā. ⁊ vt feliciter ad me reuertat. qm̄ ad terrā scām diu p̄exit. Accidit eodē die q̄ filij ei⁹ q̄ septē fuit ānozum splēdide erat indut⁹ ⁊ intrēm int paupes sequebat. Filij cum audisset cuilibet pauperi dñm Guidonē notare ait. O mat est ne ille pat meus quē paupibz istū sic recōmēdas. At illa. Etiā fili mi. Tercia noctē postq; te p̄cepi. a me recessit ⁊ āplius eū nō uidi. Cū dña int paupes p ozdinē ambularet. vēit ad viz suū Guidonē et elēosinā ei vedit. B q̄lis eēt penitus ignozabat. Ille caput suū idinabat ne agnosceret. Dña cū ad alios paupes ābulasset. filij⁹ seq̄bat. Guidoq; oculos suos eleuās videsq; filiū suū quē añ nō viderat se ñ poterat ꝓtinere. filiū int brachia accepit osculat⁹ ē ⁊ ait. O fili dulcissimē dñs deus tribuat tibi grām ve placere. Domicelle videtes pegrinū ei osculum dere. vocat⁹ est vt āplius ibidē nō staret. Guido ad vrozē accessit ⁊ locū in foresta p̄cepit vt ibi poterit semp permanere Illa videns eū pegrinuz .p dei amoze ⁊ viri sui locū ei ꝓstruxit. ibidem per multa tempa pmansit. Cum aut ad moztem appzopinq̄ret. famulum suū aduocari fecit ait. Fro carissime festinant ad comitissimā ⁊ istum anulum ei trade ⁊ dicto si me videre vesiderat statim ad me veniat sine vlteriozi dilatiōe. Mucus ad dñaz perrexit. ⁊ ei anulum ostendit. Illo anulo. alta voce clamabat. Iste est anuln⁹ dñi mei. Agili cursu ad fozestam p̄rexit et antequ venit Guido est defunctus. Illa vero sup cadauer cecidit alta voce damabat. Heu mihi. spes mea p̄rijt. ⁊ lazmentationes ⁊ suspiria emisit dicens.

Ubi iā sunt elēosine mee q̄ ,p dño meo fecerā oñi die. Vidi dñm meū elēosinā ve manibz meis accipe ⁊ eū nō cognosce bā. Vidisti ei filiū tuum añ oculos tuos palpasti osculat⁹ fuisti nec mihi nec sibi idicasti. q̄d feasti. O guido guido āplius te nō videbo. Cū maxio honoze corpus sepulture didit. ⁊ mozte ei⁹ p multos dies planxit.

Moralisatio

Er istū milirē deū itelligere vebem⁹ q̄ multa bella fecerat p̄mo in celo q̄n demões expulsit sicut scriptū est. Factū est p̄liū magnū i celo vende i terra sep̄i⁹ q̄n pharaonē ⁊ exercitū eius ,piecit i mare. Et in pasceue et B totū, ppter amozez puelle. i. aīe. vende tyriū secū duxit. i. hoiem assūpsit. vt insi veles. i. vicia ve regno corpis expelleret. et vntes plātaret tyriū. i. moysem ꝓstituit vt p̄lm suū ad vitā rectitudis ducere t. Deide guido ve terra scā venit q̄n filij⁹ dei ve celo vescēdit ⁊ tyriū vagātem scz totū gen⁹ hūanū i via pdicōis inuenit q2 quotq; añ eū venert ad iferna vescendert moziunt i gremio nr̄o q̄n nrāz humanitatē assūpsit ve vginis vtero. Mustela exijt ⁊ montē intuit tē. i. Johes ⁊ alij ,ppe ve ei⁹ aduētu ,plxabāt in mōtē. i. in mūduz intuert dūi dei p̄dicā do sicut testat ve Johāne. Ecce mitto āgelū meū tē. post B redijt ad xp̄m cū dixit Ecce agn⁹ dei. Xp̄s iuenit diaconē moztuū. s. legē antiquā culcatā p ceremonias. ⁊ cū in ea thesauz iuenit. s. vecē p̄cepta q̄ hoi vedit cū gladio ptātis die latuit quā sibi retinuit sicut scriptū est Judicū meū alteri nō dabo p istū gladiū plebeū tyrannū interfecit q̄ tyriū. i. hoiem ab hoze ⁊ diuicijs p̄uauit. q̄n p mū p̄dz trāsgredi fecit. pugnauit foztit in cāpo istius mūdi ⁊ p vnā virginē. s. beatā vginē maiā armis hūanitatis erat armatus. Sed septez filij. i. septē pcā moztalia ve celo vescēdit ⁊ cū eo sp fluit ⁊ in mare istius mūdi ,piect⁹. vbi piscatoz. s. spūsscūs sup eum vescēdit ⁊ semp cū eo fluit. ⁊ i fine vyabolū vicit ⁊ victoziā regi. i. patri celesti p̄ntauit. ⁊ sic ad terrā suaz. i. celū se trāstulit ⁊ nobis anuluz fidei fuere lict. p quā poterim⁹ ad eternā patriā p uenire. Guido cū ad p̄iam suā venerat icognit⁹ erat. sic filius dei in celū intrauit parētes sui. s. angeli aliq̄ ālis eēt penitus ignozabāt. Ihn dicebant. Quis ē iste q̄ veit ve edom tinctis vestibz ve bosra. vñ vebem⁹ p̄em nr̄m osculari. s. p ozōem ⁊ opa mie ei infūdere q2 ipe pat noster ē Ihn i deus. Anteq; ees ipe ē p̄ tu⁹ tē.

De sarcinis ⁊ grauinibus mundi et gaudijs celi. La. cxxiij.

Accidit semel q̄ rex quida ad nūdinas p̄exit ⁊ secū quēdā magistrū cū discipulo suo duxit. q̄ statēs in foro octo saracinas viderunt vē ditōi exp̄sitas. De q̄rū p̄ma discipulus ingrm inrogauit q̄le p̄cuz pauptas scz et tribulacōes ,ppter deū regreret. q̄ ayt. Regnū celoz. D Grā de p̄cū ē. Amoueat secūdā ⁊ videam⁹ q̄d intus habeat Ad. Māsuetudinez. Beati inq̄t mites Dis. Preclara res ⁊ deo digna mansuetudo. cui⁹ p̄cij est. Ad. Mō dabit aurum obzisuz ,p ea. nec appēdet argentū ,p cōmutacōe eius. sed terrā regno nō nisi terrā vesidero ,p ea. D. Ab india vsq; britaniā terra spaciosa est ⁊ cultoziby indiget accipe quantū placet. Ad. Mequaq; hec terra est moztentiuz q̄ deuozat habitatores suos. moziūt in ea hoies. ego q̄ro terrā viuētiuz. B. Quid ꝓpendo q̄ mozi⁹unt ⁊ tu iuit⁹ moziet. viuere vis in eternuz. Ecce beati mites qm̄ ipi terrā possi debunt. Tercia q̄d ꝓtinet. Ad. Esuriem et sitim. D. Quo p̄nt hec ꝓpari Ad. Justicia illi nomē est. Bti q̄ esurūt ⁊ sicut iusticiā qm̄ ipi saturabunt. Discipu. Saturaberis g̃ ⁊ ,pueniet tibi iusticia si nō interfuerit negligēria. Quarta quid ꝓtinet Ad. Lacrimas fletus ⁊ plozat⁹. irriguū supius. ⁊ irriguū inferi⁹. D. Luct⁹ ⁊ flet⁹ nō solent emi. redimi tñ. q2 hoc p̄cuz residerāt sancti. Beati q̄ lugēt qm̄ ipi cō solabunt. Quit⁹ ille saccul⁹ q̄d hz. Ad. rem p̄cosā miam. quā tibi placē ꝓpēdo

misericordiā. quā tibi placere perpendo. Nec te ꝓtrahā. ꝑ mia volo misericor diā ꝑ tpali ecna. Discipul. Nō es bon? rex arbiter ꝓ tpalib nunc accipies eterna. nisi ꝑ te ageret mia. Ipsa tñ fiet ꝑm fidē tuaz. Et beati misericordes. qm ipi miam ꝓsequnt. Sz iam pauptatib t miserijs t tribulacōib abūdamus. Re uolue sertū si forte quid melius ꝓsit Mgr. Plen? plane. ꝙ nō amat publi cū vt purpur. Sz i secreto cubiculo vide bit. ibiq; ꝛpmia ei? taxabit. Discipul? examinati sumus. Quid nā est mō. mgr Mūdicia ē cordis ꝑciosa. ibi t vasa au rea t argētea ꝓtinent. s. pietas. bonitas. misericordia. charitas. t gaudiū in spū scō. Hic ꝑciosa illa pallia explicabūt. vt sūt lectiones. meditacones. orones. ꝓtepla cones. Judicia dñi vera iustificata i semet ipa. desiderabilia sup aurū t lapidē ꝑcio sū multū. Discipul. Ju custodiēdis ill retributio mlta. Pete igit q̄d vis. Ma gister. Visionē dei. Discipul? Bti mun do corde qm ipi deū videbunt. Euolue septimā Mgr. Pace ꝓtinet. D. Pacē tuā mihi vēditur? es. M. Non mee ex pedit tue pauptati nec tue iustitie ꝓpetit nec decet diuitias tuas vt gratis a me ali quid accipias. ꝙ iā te in oībus largiente abūdo. Eñ quid supest. Nō sum rusti cus t ignobil t de luto fāis. de limo ter re ꝓpact? tedet me ign obilitatis mee. no lo mihi vltra ipropari. terra es t i ter rā ibis. sed potri? volo mihi viu. celū es. et i celū ib. sozte filioz dei desidero. fili? dei ee ꝓcipisco. Bisci. dixi fateor nec dif fiteor beati pacifici. qm filij dei vocabunt Si igit filioz seruas charitatē paternā bēbis hereditarē. Jā vltia restat sarcina explica eā. Magister Nō bz nisi tribula tiones t psecutiones ꝑ iustitia. D. Et q̄d ꝑ bis exigis. M. Regnū celoz. D. Jā ꝑ ꝓmio vel ꝑcio pauptatis. i. ꝓcessi. M. Utiq; sed mēsis ex mense. sabbatum ex sabbato. erras. desidero pfiti ebdomate. vel mēse. qō residuū est expecto. D. Mi roz in negociādo prudentiā tuā. t nunc audi Serue bone t fidelis. qz sup pauca fuisti fidelis sup multa te ꝓstituā. Intra in gaudiū dñi tui Labores manum. tē.

Qō natura docet nemo tollere pt t de talione ingratitudinis La. clxxiij.

Quidā imperator post meridiē ad venādū exibat. Accidit q̄ trā siret ꝑ quādā siluā t iuenit quē dā serpentē a pastoribz captū t ad arbo rē fortē alligatū. Serpens vo horribili ter clamabat. Imperator pietate motus soluit eū t i sinu posuit vt eū calefaceret Cū aūt esset calefact? incepit eū morde re t venenū suū in eū effundere. Ait im perator. Quid fac. Cur malū ꝓ bono reddis. Data est vox serpēti vt quodaz asine balaā t ait. Qō natura docz nemo tollere pōt. Tu fecisti quod i te fuit. ego vo ꝑm naturā meā feci Tu oñdisti mihi oēm hūanitatē quā potuisti ego vo red didi tibi omne qō in me est. Venenū ob tuli. qz nihil aliudq; venenū habui t spero inimic? hoi qz ꝓpter hoiem sum puni tus t maledict?. Illis sic ꝓtendentib vo cat? est q̄dam pbs vt int eos iudex esset et iudicaz rectū discerneret. Ait pbūs h solū ꝑ relatū t dictū vrm audio. sz si viderē ipaz rem de q̄ dicat indicarē. Clo lo vt serpes ligef ad arborē pariformit sicut ꝓpus ligat? fuit t dñs imperator sit li ber tū iudicabo ꝑ vtraq; ꝑte. Qō t sic factū est. Tūc ait pbs serpenti. Jam es ligatus. soluas reipm si potes t recedas Ait serpens. Non possum qz tā fortiter ligatus sum vt vix me mouere valeo ait pbūs. Mozere q̄ iusto iudicio. qz semp et vsq; mō ingrat? fuisti hoi t semp eris. Post quertit se ad imperatorē t ait. dñe iam liberes venenuz de sinu tuo excutias et ꝑge viā tuā. Amodo de tali fatuitate te nō itromittas. qz serpens nihil aliō ꝓt facere nisi qō natura ei dedit. Imperat hoc audiens dedit grās pbo. qui tam re ctum indicium dedit t abcessit.

Mozalisatio.

Ste imperator pōt dici quilibet bon? xpian? t vir ecclastic? sic ē bonus ꝓ latus qui habet continue venari circa salutē aiaz. Eñ oportet q̄ transeat per siluā Ista silua mūd? dz. in q̄ inuenit serpentē ligatū. Serpes ē dyabol? q̄ ꝑ christi passionē intrm ē ligat? q̄ nihil po tuit nisi ꝑmissiue h est inquantū homo q̄ ē libere volūtatl eū trāptare ꝑmittit t ei cōsentit. Miser vo hō nō ꝑmeditās de futurl. soluit dyabolū. t i sinū suū ponit. quotiēs in ꝓcō mortali iacet t i eo de lectat Quid g̃ facit dyabol? Certe ꝑq̄ dit venenū i corde illius hois Venenū dy aboli ē peccatū ꝓcō addere. t malū ma lo cumulare Isto veneno plures hodier nis tēporib ifician? Quidā cū sūt i ꝓcō luxurie nō solū apd se icōtinētes sūt. h t alios malo exēplo ad simile peccatū idu cūt Alij venenū illd pessimū a faucib di aboli diffusū detractōis. s. ita abūdāt re cipiūt q̄ cū seipos itoxicatos cōcipiūt. ñ ad clamorē alicui? adiurozij ꝑ confessionē vocaferāt h vt alij ad vomendū h haurīēdū ac alijs ministrādū vltro? accedāt. De istl detractoribz ps. ait. Venenū aspidū sb labijs eoz. Jtē alibi. Lingua eoz gla di? acut? Isto venenū ē ita detestabile q̄ vix aliq̄d malū veneno detractōis cō pari ꝓt Unde Ambro. ait. Deteriores em sūt q̄ bonā famā alijs surripiūt q̄z q̄ bona eoz violēt rapiūt. bona aūt possūt eis restituere famā aūt nūq̄. Deli? em ē nomē bonū q̄z vngēta ꝑciosa. Inimic? ergo noster dyabol? ꝓcī venenū sp i no bis fūdere studet. qz natura sua mala ē t ergo bonū facere nō ꝓt. t inimicicie sūt i ter dyabolū t hoiez ab initio Sed ꝓcōz diabolū ligatū soluit q̄n peccatū imissuz ꝑ tēptatōez. opere pfiat. Solutōe facta inimicū suū i gremio fouet q̄n ꝓcm ꝓti nuat t ꝓcōz ꝑ cōsuetudinē i eo remanet qō graue ē t ad vltimū i desperatōis ba ratrū immergit t subdicit. Pastozes q̄ istuz ꝛpentē. i. dyabolū ligabāt. sūt ꝓpte patriarchi. apostoli. t alij moderni ec clesie doctozes t ꝑdicatozes. q̄ eū vincu lo lingue eoz ita ligant. q̄ ptātē nullam exercere ꝓt. t ꝑ vitā sāctā t opa miseri cordie t cū dñica oratione potestatez ei oēs subtrahunt Sed miser homo q̄ non timet deuz contra dyabolū nō pugnat. nec eū ligat. sed vt potius soluat peccata mortalia cōmittēdo t in gremiū euz reci piēs fouet Et tunc est plen? veneno pec cati in corpore t aia Si desideras liberari voca ad te philosophū. i. discretū ꝓfesso rē q̄ habet iudicare inter te t dyabolū. q̄ sat discernere inter lepzam t nō leprā in ter ꝓcā t ꝓcōz ꝛgenera cui ꝛpandas coz tuū Sed null? poterit iudicare. nisi ꝓp dybol? sit ligatus. Et qūo debet ligari. Certe triplici cathena. s. cōtritionis Oz teste ps. Coz cōtritu t humiliatū deus nō despicies. qz nō vult mortez peccato ris sed vtmagis cōuertatur t viuat ꝓpte rea peccatoz hanc triplicez cathenā quo tiēscūq; sibi aliq̄d peccatū obijcit ad col luz dyaboli debet extendere. t euz sic ad desistenduz cōplere Aduersari? iste ē q̄ tanq̄ leo rugiēs circuit nos querēs quē deuozet. ideo humano generi aduersatur quia locū vnde ipe cū socijs ꝑ peccatuz cecidit vt peccatis renouari. homo simili eundez amitteret t gratiā celestiuz non obtineret. quare omnia peccata quācūq; minima t ꝑ confessionez non deleta. ad faciez nobis ostendet in extremis. ꝓp terea huius cathene capiamus partem se cūdaz t ad colluz ei? ligemus vt sic vic truz ducere poterimus per confessionem. qui in nr̄am perpetuam labozat confusi onem. Tunc dabit nobis remedium salu bre de tercia parte istius cathene salicz pe nitentie ac satisfactionis t dicet. Jaz libe rat? es a dyabolo vade in pace. hoc ē Mo li amplius vnq̄ peccare. Rogem? ergo dominum nostrum Jhesum christuz. tē

De diuersitate t mirabilibus mundi cum expositione inclusa

Capitulum .clxxv.

Arzat Plinius q̄ aliqui homi nes sūt canina capita habentes qui cum latratu loquuntur. t ve stiuntur pellibus animalium. Tales em significant predicatozes. qui quidem om nes animalium pellibus debent vestiri id

est aspera penitētia ꝓpter bonū exemplū
alijs vandū indui vebent. Itez In india
sūt quedā hoies qui tātū vnū oculū sup
nasuu habent in fronte. ⁊ carnes aialiū
comedunt Isti eīm vesignāt hoies qui tā
tuz vnum oculū rationis habēt scilicet q̄
in frōte vtūr ⁊ nō volūtate. ¶ Itez In
libia sūt alique femine sine capite. os ⁊
oculos habētes in pectore. Tales eīm fe
mine vesignāt hoies q̄ volunt humiliter
obedire ex corde nō habētes pectoza leuia
Et q̄cq̄d extrinsecus faciendū ē in opere
ꝓmus bñ ⁊ ꝓuidēt ve liberant in corde
In oriēte eīm contra paradisuz terrestre
sunt hoies nihil omnino comedentes. qz
os tā modicū habent. vt calamo potum
sumant. De odore eni pomoꝝ ⁊ floꝝ vi
uunt ex odore etiā malo subito moziunt
Isti q̄dez hoies vesignāt claustrales. q̄
precipue cōtra abū ⁊ potū vebent sobzij
esse. ⁊ hoc ē modicū os habere Et cū ca
lamo id ē cū discretōne sumere abū ⁊ po
tuz. Tales eīm vebent ex odore pomoꝝ ⁊
floꝝ id est p̄ceptoꝝ ⁊ bonaꝝ virtutum
spiritualiter viuere. ⁊ sic alijs hominibus
moduz viuendi in castitate ⁊ ꝑmonia
et ceteris virtutibꝫ ꝓbere. Sed ve odore
malo id est peccato cito moziunt. Quia
q̄cūq̄ peccatū perpetrat homo christo sal
uatozi nostro mozit. Itez Ibidez etiaz
sūt homines sine naso facie plena. ⁊ quic
quid videt hoc totuz bonuz putāt. Ta
les eīm homines vesignāt stultos sine na
so discretionis. ita q̄ totuz eis bonū esse
videt quod vident ⁊ ipsi faciunt. Sunt
etiaz ⁊ ibidez hoies habentes nasuz ⁊ la
bzū infernus tā longuz. q̄ totam faciē co
operiunt dormientes. Tales quidē homi
nes vesignāt iustos. qui habēt infer⁹ sci
licet ad mundū magnuz labiuz cōsidera
tionis attendētes mundi vanitatē detra
ctionis ⁊ mendacij. tamē per labiuz custo
die protegūt totam faciē id est totā vi
tam per iugē meditationē ne in peccatis
dormiāt ¶ In sichia sunt hoies habētes
tam magnas aures vt tegāt p̄ illas totū
corp⁹. Hq̄ vesignāt illos qui libēter audi
unt verbū dei. per qō possunt aiam ⁊ cor
pus a peccatis custodire. Itē aliqui sunt
qui vt pecora ambulant Et signāt illos
qui nec deum nec sanctos eius honorant.
ℌ vt pecora ⁊ iumenta irrationalia de pec
caro in peccarum ambulant Cōtra quos
dicit p̄s Nolite fieri sicut equus ⁊ mul⁹
in quibus nō est intellectus. Item aliqui homines sunt
cornuti. naso breui pedibus capzinis Ta
les sunt superbi qui in omni loco cornua
superbie ondūt. ⁊ habent paruum nasum
discretionis ad salutē. ꝓpriā sed habēt pe
des capzinos currēdo ad luxuriā Capze
a eīm velocissimi cursus ē. ⁊ ad ascensū p
na. Applica ad supbos In etiopia sūt ho
mines trīn vnū pedē habentes. tāte trī ve
locitatis sūt vt bestias currēdo insequāt
Hij sūt illi q̄ trīn būt vnū pedē pfectiōis
erga deū ⁊ ꝓximū. s. pedē charitatis Ta
les sūt veloces ad vsus regnū celeste. In in
dia sūt pigmei duoꝝ cubitoꝝ i lōgitudi
ne equitātes sup hircos ⁊ cū gruibꝫ pli
antes Hij vesignāt illos q̄ pui sūt i logi
tudine bone vite inchoantes ℌ nō pseue
rātes. ⁊ nō viriliter ꝓtra grues. i. viaoꝝ
sordes pugnāt. In india etiā sūt alij ho
mines sex man⁹ habētes. nudi ⁊ pilosi in
flumine morātes. Hoies cū sex manib⁹
vesignāt studiosos. q̄ laborant vt vitam
eternā obtineāt. p̄s. Vita mea in manib⁹
meis sp⁻ Per hoies nudos intelligūt pec
catores ꝛtuntꝫ spoliati. q̄ morāt i flumi
ne isti⁹ mūdi. Ibidē sūt hoies i manib⁹
et pedibꝫ sex digitos habētes p̄ septima
nam ab omni pollutione peccati se custo
diunt ⁊ diem septimū omnino celebrāt
et totaliter sanctificant. Et mulieres cuz
barbis vsq̄ ad pectus. sed capite earum
plano Iste vesignāt homines iustos pla
nam vitā mandatoꝝ eccie obseruantes
qui amore vel odio non flectuntur In e
thiopia sunt hoies quattuor oculos ha
bētes Et vesignāt illos q̄ timēt deū ⁊ sp
nūt mūdū dyabolū ⁊ carnem. Hnū ocu
lum dirigunt ad deum recte viuendo. et
quomodo debeant sibi placere. Secūdū
ad mundū quo debeant eum fugere Ter
cium ad dyabolum quo debeant contra
eū stare Quartū ad carnem quo debe

ant eā castigare. In europa sūt hoies fo
mosi. ℌ capite ⁊ collo gruis cuz rostris
Isti vesignāt iudices q̄ debent habere ad
modū gruis collū lōgū. vt pr⁹ prudent
cogitēt in corde q̄ p̄ sententiā ꝓferēda sūt
in ore. Si sic esset omnes iudices. nō tā
et tot male essent sententie.

De medicina spūali. ¶ Ca. clxxvj

Elidā puer erat nat⁹ ab vmbili
co ⁊ sursuz diuisus ita q̄ haberet
duo capita ⁊ duo pectora. ⁊ qō
libz ꝓpos sēs⁹. ita q̄ vno dormiēte l'edē
te alter nō dormiebat Postq̄ per duos
annos vixissent mortu⁹ est alter. altero
in terciuz diē supuiuente. Itē sicut dicit
Plini⁹. Erat quedā arbor i india cui⁹
flores dulcē habēt odorē ⁊ fruct⁹ sapzē
Juxta cuus situ manebat quidā serpēs
q̄ iacozi⁹ vocabat q̄ odorē arboris mul
tuz odit. Et iō vt flores ⁊ fruct⁹ destrue
ret. ad radicē arboris veniēs illā intoxica
uit Qō vidēs ozulanus illi⁹ patrie tyri
acā accepit ⁊ in quadā virge summitate
ad ramos arboris illi⁹ supmos infūdit q̄
cito venenū expulit a radice ifcā ⁊ arbo
rē. sterilē fructificare fecē.

Mazaliztio ¶ Carissimi

Er istuz pueruz intelligi p̄t q̄li
bet hō qui cōstituit ex duobꝫ. s.
corpe ⁊ aīa ⁊ q̄libet ꝑs sua, ꝓpria
bz opa. Gala. v. Opera carnis sūt imū
dicia fornicatio luxuria. ydolox seruitus
Opera aīe gaudiū ⁊ pax in spū sancto pa
tientia longanimitas ⁊ bñoi Ista opa
sibiūicē aduersant. vna dormiēte vel co
medēte. altera cōtrariū sp facit. qz cazo
cōcupiscit aduersus spūm. Qñ em aīa q̄
escit ab opibꝫ q̄ sua sunt. tūc caro nō qui
escit imo solicita ē circa opa sua mala et
puersa ⁊ sic vna ꝑs ē mortua altera vi
ua. qz cazo facit opa mortis. aīa cōcupis
cit opa vite Per istā arborē intelligi p̄t
homo fruct⁹ bui⁹ arboris sunt bona opa
Jux ma. v. A fructibꝫ eoꝝ cognoscetis
eos Fruct⁹ dulces ptulit hec arbor āte
peccatū sic dicit sapiēs. Flores mei fruc
t⁹ honoris ⁊ honestatis. Hos fruct⁹ sex
pēns antiqu⁹ sustinere nō potuit. sed ve
nenū imposuit i radice dū peccatū posuit
ip̄mo parēte. tūc sic infecta fuit arbor ista
q̄ fructū dulcē ferre nō potuit. qz p̄ opa
quantūcūq̄ meritoria. homo celū ingze
di nō potuit. ℌ ad multa annoꝝ milia tā
dē exul ab hereditate vera ꝓfugus ⁊ ꝓpul
sus exulauit donec sapiens ozulanus. i.
pater celestis tyriacā infudit i vna virg
gul⁹ arboris Hec virga ē beata virgo
maria. de q̄ dicit in Jsa. Egrediet virga
de radice iesse. Itez virgilius in secundo
bucolicoꝝ. Jā redit ⁊ virgo redūt ⁊ satur
nia regna. Jā nova ꝓgenies celo demit
tit alto Jn mō nascendi puero. q̄ ferrea
ꝓmū Desinet. ⁊ toto. surget gens aurea
mūdo Jn hac virga posita erat tyriaca qñ
fili⁹ dei a patre missus est in vtez virginis
cooperante spūsancto. ⁊ qñ de virgine na
tus ē xp̄s. arboz infecta. p̄ medicinaz bu
ius salutifere tiriace. dulcedinē suā pristi
nā recupauit. De qua omnibꝫ penitenti
bꝫ affluenter dat ⁊ nō improperat vt in
Jsaya dz. Omnes sitientes venite. tē.

De psecutōne. ¶ Ca. clxxvij

Ex assuerus grande omnipotēs cūc
tis ꝓuincijs ⁊ populis regni sui
fecit vt dicit Hester ꝓmo. Ad
epulas reginā vasti introduci iusserat vt
populus eius pulchritudinē videret quā
intrare renitentez rex regno ꝓuauit. He
ster p̄ ea in ceptro sublimauit Post hec
rex quendam aman sup regnū exaltauit.
cunctos p̄cipes ei subiugauit. Cuz aūt
cepissent omnes genu curuare soli⁹ mar
dochi⁹ patrin⁹ regine noluit eū adorare
Unde indignat⁹ disposuit eum cū omni
ꝓgenie sua neci tradere. cum regis sigillo
decreuit omnes iudeos in regno assueri
exterminare altūq̄ erexit eculeuz in quo
voluit suspendere mardochеuz. Interea
duo volebant regez occidere. qs mardo
chеus accusauit ⁊ ꝓditos iussit rex pdere
Mardochеum purpura induit ⁊ coronaz
imponi. regio eq̄ p̄ civitatē duci. Amā
cū militibꝫ p̄ire laudes ei cōcinere. Hoc
facto mardochi⁹ regine dixit q̄ aman eā

p .ij.

cū omni populo. s. parētela sua morti ad
dixit. que omni pplo ieiuniū indixit se cuz
eis ieiunijs ⁊ orationib⁹ affligit. Quo p
acto cōuiuiū instituit regē inuitās. Amā
q̄q adesse iussit inē epulas. regez ꝓ sui
populiq̄ vita rogauit se ⁊ oēs suos ab a
man damnatos narrauit. Quē rex furo
re replet⁹ iussit suspendi in eodem eculeo
quē ipe prepauerat mardochxo ⁊ Poro
ipsuz mardochxuz principem cōstituit. q̄
omnē cognationē aman perdidit. sed eo
disponente popul⁹ innocens est liberat⁹
et semen neq̄ funditus ex terminatum

Mozalizatio. Carissimi.

Iste rex est dominus noster ihe
sus xp̄s. qui de radice yesse surre
xit. Hic pricipib⁹ ⁊ populis reg
ni cōuiuiū fecit quia pluribus ⁊ mḡnis or
bis principibus et fidelibus regni corpus
suum ⁊ sacram scripturam in epulas de
dit; Reginā vasti coronatā ad cōuiuium
vocauit qz synagogā legē ⁊ philosophis
redimitam ad celestes epulas inuitauit
Que rēnuens regno priuat. Hester cap
tiua in solio eius locat. qz iudea incredu
la de regno xp̄i eijciet ⁊ etiā de gentib⁹ a
dyabolo captiua in thalamū regis cōcors
celestis regni ducit. Aman qui a rege ex
altat est iudaic⁹ popul⁹ qui a deo i regno
et sacerdocio ac diuino cultu sublimat. q̄
q̄rit rgine ꝓgeniez extirpare qz iudaicus
pplus ecclē spm̄ exterminare. Aman q̄q
eculeuz mardochxo erexit in eundē ecule
um ipse suspendit qz dyabol⁹ in crucē pa
tibulo complxendit. Duo q̄ ptra regē cō
iurauerūt sunt duo infideles populi. s. iu
day⁹ ⁊ gentilis qui xp̄m occidi ꝓsilium
tenerūt. quos mardochx⁹ accusat. qz xp̄i
anus popul⁹ opa eoz improbat. Illiz re
ge necā ⁊ isti a xp̄o damnant. Mardo
chxus purpura ⁊ corona vestit. Equo re
gio p ciuitatez ducit. qz xp̄ianus popul⁹
a doctoribus per mundū totū colit. Ordo
nāq̄ equus xp̄i regis dicit in quo ipse p
orbem vehit. Aman cū militib⁹ laudes
ei ꝓsonant qz iudaic⁹ populus cum genti
bus velit nolit xp̄iani preconia, ꝓpria cele
brat. Regina regez ad conuiuiū vocat.
qz eccia xp̄m ad solēnia sui corporis inui
tat. Aman etiā adesse iubet qz fideli popu
lo suas epl̄as predicādo ꝓbet. Aman q̄
q̄ mardochxo eculeū erigit. ē antichxri
tus qui populo p fidē minat mortis sup
plicium qui eodez eculeo suspendit ⁊ ipse
mortis supplicio interimit. Mardochx⁹
princeps a rege p̄fic qz fidel⁹ popul⁹ p
acto iudicio super omnia bona domini sui
cōstituit. Semē neq̄ exterminat. qz tūc
generatio malor⁹ vānat. popul⁹ autē re
gine liberat ⁊ tristicia ei⁹ in gaudiū ꝓmu
tatur quia generatio rector⁹ benedicetur
letitia ⁊ exultatione perfruetur.

De omniū diuitiaz matre ꝓuidētia

Capitulum. clxxviij.

Quidam rex desiderabat scire q̄
modo ipz ⁊ imperiuz deberet re
gere vocauit ad se vnū qui alios
i sapiētia excellebat ⁊ ait ei. carissime tra
de mihi formā meip̄m ⁊ imperium regē
di. At ille Dñe libenter. Statim fecit in
pariete regē depingi coronā habentē in
capite sub ista forma. Erat in solio posit⁹
quidā rex purpura indutus. in manu le
ua pilaz. in dextra portat ceptr⁹. ⁊ vltra
caput lucernā lucentē. A parte sinistra re
gina quedā formosa erat coronata ⁊ vel
te deaurata varietate amicta. Ex alia p
te erant accessores in cathedra sedentes
cū libro apto. Ante se sub rege miles q̄
daz. q̄ in equo sedebat a armis decoratus
habēs galeā in capite. hastā in dextra. cli
peo ꝓtect⁹ in leua ensem in dextra lorica
in corpore fibulas in pectore. ocreas fer
reas in tibia. calcaria in pedib⁹. ferreas cy
rothecas in manib⁹ equū ducnz ad p̄liū
cuz phaleratib⁹. Sub rege erant depicti
vicarij vnus sicut miles positus in equo
cū clamide ⁊ capucio pelles varie virgā
extensam gerens in dextra manu. Itez po
pulares sub uicarijs quor⁹ erat forma tal'
Homo in humana specie factus habens
in manu dextra ligonē quo terra foditur
in sinistra virgaz qua grex armentor⁹ di
rigitur. In cingulo falcem cum quo sege

tes metunt̄ ⁊ vineaz ⁊ arbor⁹ superflua p
scindūt. In dextro latere regis fabet āte
militē depict⁹? Hui⁹ fabri forma fuit. q
in forma hois malleū gessit i dext̄. in leua
habuit volabrū. In cingulo gessit trullā
cementareā. Itē añ populares homo qui
in dextra forpicez habuit. in leua gladiuz
magnū in altū. in cingulo pugillare. i. vas
scriptor⁹ cū in castro sup aurē dextrā por
tās pennā ad scribēdū. Itē añ populares
erat quidā homo depict⁹? habēs in dextra
librā cuz pondere. In leua gessit vlnaz.
In cingulo gessit bursam cum varia mo
neta. Item ante reginam erant medici ⁊
pigmentarij sub hac forma sic depicti
Homo erat posit⁹ in cathedra magistrali
posito libro in manu dextra. Et ceo ⁊ pi
xidi⁹ i sinistra. In cingulo habēs ferramē
ta vlcer⁹ ⁊ vulner⁹. Itez iuxta eū homo
sic formar⁹? Homo tenēs manū dextram
erectā ad imitādū transeūtes p hospicū.
Leuā tenēs plenā pane pulcro ⁊ desup
vas cū vino. i cingulo tenēs claues. Itē
in sinistra parte ante militē hō erat bur⁹
forme. scz. in manu dextra habēs claues
magnas. in leua habēs vlnā. In cingulo
habēs bursā cū denarijs. Itē ante regez
erat homo habēs capillos yspidos ⁊ dis
torsos. in dextra manu modicā pecuniaz
in leua habēs tres taxillos. in cingulo ha
bens pixidē litteris plenā. Rex cū istam
picturā vidisset. tm̄ in ea studuit q̄ sapien
tiaz magnā inuenit.

Expositio. Carissimi.

Iste rex debet esse quilibet bon⁹
xp̄ianus ⁊ precipue prices vel
p̄lat⁹. q̄ vterq̄ eor⁹ debet esse in
solio posit⁹ purpura indut⁹. q̄ figurat vir
tutē q̄ez mor⁹ pulchritudinē q̄b⁹ mens
et aia xp̄iana ornari debet ⁊ p̄cipue p̄nci
pis siue prelati q̄si habitib⁹ virtutū p̄ sub
ditis omnib⁹ vt corp⁹ eius reluceat au
reis vestib⁹. Coronā habens in capite q̄
ostendit in rege regiā dignitatē q̄ est glo
ria populi qua subditor⁹ oīm oculi in eum
dirigūt ⁊ sibi obediūt. In manu leua de
fert pilā que oīdit regē esse administra
torē ⁊ puisorē oīm subditor⁹. In dextra
manu habēs sceptr⁹ oñdēs eius iusticiaz
⁊ rigorē q̄bus malos coherceat q̄s amor
virtutis a malo nō refrenat. ⁊ vltra caput
regis lucerna lucēs que signat regi miaz
Itē regiā a parte sinistra designat charita
tē que ē formosa in aia. vñ mulier sub re
ge ihesu xp̄o debet esse decorā ⁊ pudica
Secūdo debet esse casta ⁊ honesta. Ter
cio debet esse sapiēs ⁊ discreta ⁊ verbis ⁊
moribus modesta. Item assessores. s. iudi
ces in cathedra isti sūt prelati ⁊ predica
tores qui vñt mandata dñi custodire. li
bros. i. sacrā scripturā aperire populo. Mi
les ē bon⁹ xp̄ianus q̄ debet armari bonis
virtutib⁹. Miles accīgend⁹ balneatur vt
nouā vitā ducat. Itē in oratione pernoctat
petens sibi diuinit⁹ p gratiā implere q̄d
nō p̄t p naturā. sic ⁊ bon⁹ xp̄ianus. Mi
les vero debet balneari aqua confessionis ⁊
sepius effundere p gratia. Multa q̄dez
necessaria sūt militi. Primo requirit vt
miles sit sapiēs. Sic xp̄ianus vt addiscat
sapientiā contra diabolū. Secundo incum
bit militi vt sit fidelis dño suo. sic xp̄ian⁹
domino suo ihesu xp̄o. Tercio miles de
bet esse liberalis sic xp̄ianus debiu⁹? Quar
to miles debet esse fortis. sic christianus
contra vitia. Quinto miles debet esse miseri
cors. sic xp̄ian⁹. Sexto miles debet popu
lare vigilāter custodire. sic xp̄ianus debet
verbo exēplo opere alios inquātuz p̄t a
peccatis custodire ⁊ precipue p̄lati. Itez
uicarij ⁊ vn⁹ miles posit⁹ in equo. Mi
les iste est iudex q̄ debet poni in eq̄ iusticie ⁊
clamide mie. ⁊ caputio cū pellibus variis
Per capucium fidē cū multis auctoritati
b⁹ sanctor⁹ ⁊ exēplis patr⁹ in iudicijs dā
dis virgā extensā. scz. taz pauperi q̄ diui
ti. Itē populares añ iudicē ⁊ hō in spē
humana fact⁹. ⁊c Ad que tria reducitur
oīs agricultura. Legit̄ q̄ primus agricola
fuit cayn primogenit⁹ ade. Necesse aūt fu
it hoiez terrā colere vt ipa q̄ ē mat̄ nr̄a
et corporal' forme ꝓmune inicium. ⁊ q̄ no
bis i fine vite ꝓmune p̄beret; domicilium. in
medio vite nostre de nostro labore nob

ꝓbeat nutrimẽtū Agricola multa bona debet i se tenere. ⁊ Prio debet deū cognoscere ei debitā dare q̄ oia sibi dedit. Secūdo dz legalitatē tenere ⁊ psonaz dñi sui gerat. ⁊ res ei⁹ pl⁹ q̄z ꝓprias custodiat. Tercio debēt agricole mortē nō timē ⁊ vitā diligere. Quarto debent laborare ocia dimittere Tria sūt opa agricole ꝓ ꝓpria ⁊ Primū ē agros colere deo i manu dext̄ defert ligonē ꝓ terra fodiēda. Secūdus est armēta nutrire ideo tenet vgā ad aīalia dirigēda qz dz esse pastor non tm̄ arte ⁊ vtute. sic abel p̄m⁹ pastor offerens deo p̄micias de optimo qđ habuit i grege. Tercio ptinet ad eū virgulta mūdare. arbores iserere vineas plātare. sic bon⁹ ꝓian⁹ debet ee virtuosus opa meritoria deo offerre. virgulta cozdiuz pectatoz ꝓ bonā doctrinā mūdare. arbores .i. bonas vtutes inserere. ⁊ vineas p̄dicationis diuine plantare. In cingulo falcē .i. sētenciam in cozde rectā. scientiā atq̄z p̄udētiā q̄bz debet mūdare vica. Et faber ante milite cū malleo i dextra. ꝓ quē notāf oēs q̄ fabzicant malleo ferrū argētū ⁊ es In leua dolabruz q̄ notanf oēs artifices in lignis operantes vt nauium rectozes ⁊ carpentarij. In cingulo gessit trullā ꝓ quā oēs lapicide notāf In oibz istis debēt esse tria. Primū ē fidelitas et legalitas Secūdo debet eē i eis sapiētia et veritas ne vnus alteri inuideat vel contra eū suspitionē habeat Tercio debet in eis eē ⁊ maxie i naucleri fortitudo icōmsa. Itē bō in dext̄ tenēs fozpicez. in leua gladiū In cingulo pugillarē ꝓ quā notanf oēs notarij i pāno ⁊ lano, ⁊ lino operantes. vt sūt textozes pānoz. scissozes dealatozes ⁊ pēnā ⁊ pugillarē. ꝓ quas oēs notarij notanf quoz officiū ē iudici assistere. i strumenta scribere ⁊ multa legere Ad hos oēs triplex ꝓritas vite p̄tinet scz ꝓtra oē peccatū. Prio cōt affatū locutionis. ne sint mendaces verbo vel ope Secūdo vt habeāt ⁊ seruāt iusticiaz ad quēcūq̄z Tercio vt habeāt moruz honestatē cōt discozdiā. fidelitatē ꝓtra fraudulētiā. amiciciā ꝓtra inuidiā. Itē bō in dextrā libzā cū pōdere ꝓ quā signāf cāpsozes pecuniaz cōmutatozes In leua gessit vlnā cū q̄ notanf pānoz relaz vel aliarū rez mēsuratozes In cingulo quoq̄z gessit bursā cū varia moneta. ꝓ quā designāf diuersi monetarij. oēs isti debēt primo auariciā fugere que ē ydoloz seruus? Secundo etiam sumopere caueant graua debita contrahere Tertio quidem debent repositū sibi ꝓmissū cū repetit sine oī moza reddere. Item sub regina ponitur homo in cathedra magistrali cū libzo in dextra In isto quidē libzo notātur media ⁊ etia phisici ⁊ oīm artiū liberaliū doctozes. oēs isti debēt habere p̄dio diuersas curas, ꝓpter diuersas egretudies ⁊ auctoritates priculares p̄do eis sicut Ypocras Galien⁹ ⁊ sic de ceteri. In deo q̄dē significāf apothecarij ꝓfectozes. Secūdo ei debēt caste viuere. virtutem moz ⁊ honestatis verbō ⁊ factis habere. sepius egzos visitare sanitatē introducere. Tercō q̄dē pigmentarij debēt habere sūmaz diligētiam in cōfessionibz facēdis Itē bō manū dextraz extensā ad inuitā dū ⁊c. que sigt omnia bona hospitū apud eos reposita salua sicut ⁊ in tuto Hij em̄ primo debēt vitare gulā ⁊ ebrietatē vt eoz exemplo omnes ad eos venientes vite seruāt mestiā Secūdo aūt debēt exhibere hospitib⁹ cuz imitatione benigna ⁊ allocutione blanda ⁊ facta receptōes hospitū. Tercio q̄q̄z qz facūt famosū hospitē p̄dio q̄s receperit hospitio debet de viaz. periculis docere. secūdo eūtes de hospitio suo conducere i. aliā domū. ⁊ tercio extra domū vitaz ⁊ famaz eorum cuz omnibus rebz vt ꝓpriam defendere. Item In sinistra parte homo habēs claues magnas ⁊c q̄bus figuranf custodes ciuitatis. In leua quidē habēs vlnā q̄bus designanf officiales ciuitatis siue communitatis vt sunt prepositi. In cingulo quidem notantur theolonarij et omnes qui recipiūt pecuniam communitatis. isti enim debent esse zelatozes communis boni, prouidi etiam et soliciti debent esse in conscientia ⁊ deū timere ⁊ reuereri. Homo etiā bñs scapulos hyspidos ⁊ distoztos ⁊c. in q̄ designanf prodigi rez suaz dilapidatores. In leua q̄q̄z bñs taxillos tres. q̄bz lusozes oñdunf. ⁊ meretricū cōcubitozes. In cingulo q̄dē bñs pixidē litteri plenā. ꝓ bñc eni hoiem notanf cursozes per mundum ⁊c.

De gula ⁊ ebrietate. Capitu .clxxix.

Refert cesari⁹ de detestabili vicio gule ⁊ ebrietati. Q. gula solus corpis ē imoderat⁹ ⁊ illecebzosus edēdi ⁊ bibendi appetit⁹. Huiꝰ eni filie sūt imūdicia. scurrilitas. inepta letitia multiloquiū. ebetatio sensuuz circa intelligētiā. In gula eni sunt q̄nq̄z grad⁹ pcandi. Prim⁹ q̄dem grad⁹ ē abos ꝓiosos ⁊ delicatos exq̄rere. Secūd⁹ q̄q̄z est cibos curiose ꝓparare. Tercius dz añ tēpus sumere. Quart⁹ nimis auide. Quintus i nimia quātitate. Gula q̄dē prim⁹ hō. s. Adam vict⁹ i paradiso succubuit Hec etiā Esau primogenita surripuit. Gula zodomitas ad pctm̄ maximū incitauit. Ipsa etiā filios israel in deserto ꝓstrauit Psal. Adhuc esce eoz erant in oze ipoz. ⁊ ascēdit ira dei sup eos. Iniq̄tas zodome fuit saturitas panis ⁊ abundantia. Homo eni dei abdo. s. missus in bethel, ꝓpter cōmessationē a leone occidit. Viues eni de q̄ dicit i euāgelio q̄ epulabat quotidie splendide. in inferno sepelitur Nabuzardan ꝓnceps coquoz. i. gula. hierusalē destruxit. Clides quāta sunt pericula in illa. Accedāt scripturā testimonia. Ait eni Salomon. Ele terre cuius pncipes mane comedūt. Itē. Vis laboz ei⁹ in oze hois. ⁊ aīa ei⁹ nō replebit Hui⁹ filia ē ebrietas qz gule vicii luxuriam parit. pessima aūt pestis est. Quid aūt hoc vitio fetidius. Quid ē eo damnosius. quo virtus atteri⁹ victoria languescente sopita gloria in infamiam cōuertit. aiq̄z pariter ⁊ cozpis vires expugnantur. Quia dicit Basilius. Cū ventri deseruimus ⁊ gutturi. pecoza sumus ac beluis similes esse studem⁹. quibz ad hmōi ꝓna esse ⁊ terram respicere ac ventri obedire natura concessit Item Boetius de consolatione li. quarto. Qui virtute deserta homo esse desinit. cum in naturaz diuinā transire non possit. restat vt in beluam conuertatur. Et in euangelio dominus. Videte ne corda vestra grauent⁹ in crapula ⁊ ebrietate. O quot ⁊ quanti sapientie mire solidiq̄z essent consilij. nisi edacitatis ⁊ vini caloz obstetisset q̄z periculosum est patrēfamilias rectozemq̄z reipublice mero caleze. quo ira accendit discretio offuscatur. luxuria excitatur. in tantum vt libido nephandis se immisceat actibus hoīs. discretione sopita. Et ꝑ diat Ouidius. Vina parant aīos venēri si plurima sumas. O pessimum vinum ebrietatis. ex qua deperit virginitas. que sozoz est angelozū. possessio oīm bonoz et eternoz securitas gaudioz. Proe mere calens. nudatus filijs vrenda detexit Loth castissimus nimio vino somno sopitus in montem fugiens. filias carnali copula vt vrozes cognouit. Legim⁹ mero sic ira succensos. cū amicicia iuncti eēnt intm̄ vt sobrij vnus ꝓ alterius periculo se exponeret. seinuicem gladijs peremisse Herodes antipa sanctū iohannē non decollasset. si crapule ⁊ ebrietatis cōuiuiuz defuisset Balthazar babilonie rex vita ⁊ regno non fuisset priuatus. si ea nocte in qua Ciz⁹ ⁊ Darius reges eum cū populo crapula sopitum occiderūt sobrius fuisset. Propter hoc apostolus nos admonet de sobrietate cum dicit. Sobrij estote ⁊ vigilate. Rogemus ergo dñm vt sobrietatem ita seruemus in terris vt ad celeste conuiuium inuitemur in celis.

De fidelitate Capitulū .clxxx.

Refert paulus longobardum historiagrophus q̄ndā onulphuz noie papien. militē dño suo regi portatico tanta fidelitatis signa monstrasse vt se mozti ꝓ salute dñi sui exponeret. Mā cū grimoald⁹ dux beneuentan⁹ ꝓ geneboldū ducē rauenē esz ꝓmū

proditorē corone regie. interfecto Bodoberto longobardorū rege ad regis tabernaculū p violētiā atq; p fraudulentiā ascendisset fugato dicti regis Godoberti germano vsq; ad vngaros Onulphus dictus miles portaticū reconciliare regi Grimmoaldo curauit vt de vngaria vbi nec ob timorē grimoaldi venire poterat saltē ad regis pedes veniā peteret. sicq; securā vitā sine dignitate regali q̄ sibi debebat posset decent ducere. Reconciliatōne igit cōpleta grimmoaldus rex p̄ alios dies linguis maledicis nimiū credul⁹ ipm portaticū quē sibi reconciliauerat in crastinū occidere disposuit. eiq; vina que inebriare possent ne sue saluti aliq̄liter prouideret ministrari mādauit. q̄ res onulphus militem portatici mīme latuit. ideoq; accepto armigero suo onulphus domū intrauit portatici ibidē armigero relicto in cubiculo ipm portaticū coopto lectisterio tāq; p̄prium armigerū eduxit de domo cū minis iurgijs et verberib⁹ eū deducens ad domū p̄priā regis excubijs seu custodibus aīi domum portatici collocauit et opinantib⁹ dictū armigerū onulphi eductū. Eadē nocte circa gallicātū Onulphus dñm suū dilectū portaticū de muro ciuitat̄ cui dom⁹ sua adherebat fune submisso emisit. Qui acceptis equis pascualibus fugiens ad ciuitatē astensem peruenit et de loco illo ad regē francie p̄perauit. Cūq; mane facto onulphus et ei⁹ armiger fuissent a rege detenti examinatiq; fuissent de modo et forma q̄liter portaticū dñm suū liberassent. at illi rñdissent simplicē veritatē. dixit rex cōsiliarijs suis Qua pena sunt illi digni q̄ sic fecerūt contra nr̄am regiam voluntatē. Cūq; vn⁹ capitali supplicio eos puniri. alius viuos excoriandos diceret. alius occulto crucis patibulo pendere affirmaret. rex rñdit. Per illū qui me nasa fecit isti nulla morte sūt digni sed oī honore qui sic fideles suo dño extiter̄t. Rex igit̄ grimmoald⁹ eos multis honorib⁹ et muneribus p̄miauit. Gerbaldus vero proditor et canimē tium dux per manū armigeri sui godoberti quondā regis. quē sua; ꝑditione vita et regno p̄uauerat i solēni festo beati Johannis baptiste apud thaurinū miserabiliter sed iuste interfectus est.

Mozalizatio

Iste miles fidelis onulph⁹ bon⁹ xp̄ian⁹ dicit̄ q̄ dño suo regi portatico id est aie in oib⁹ fidel̄ est. laborando. vigilando. dormiendo. et oīes act⁹ suos in seruitiū dñi sui dirigēdo. ita q̄ illud qđ anima p instinctū cui⁹libet boni op⁹ ad saluationē expostulat corp⁹ toto conamīe iuxta decē ꝓceptorū formā. aliaq; mādata ecclesiastica sine tedio impleat et p̄ficiat vt cū mens interior ad vigilādū et i orōnib⁹ p̄sistēdū, deuote dño ꝑ p̄cis recōciliādo supplicare satagit. corp⁹ exteri⁹ vt tedio nō vincat̄ hoc ope p̄ficē ad meritū clamat. Miles bo iste tanta fidelitatis signa dño suo oñdit. vt se periculo ꝑ eo exponat. Qz vt aplūs dic̄. scī martires et alij xp̄o deuoti q̄dā ꝑ salua tōe dñi sui. i. aie tēptati sūt q̄dā secti sūt q̄dā in occisiōe gladij mortui sūt. Insup et pluria tormētorū genera de q̄b⁹ i sacris scripturarū locis legim⁹ ad recōciliādū dñm istū. q̄ trāsgressus ꝑ p̄cm̄ mortale fecerat grimoaldū ducē. i. ih̄m xp̄m accedūt. vt de vngaria vbi nec ob timorē grimoaldi viuē poterat liberare. Ungarie mūd⁹ iste dr̄ q̄ ē miserijs et tribulatōib⁹ plen⁹. i q̄ aīa ꝑiculose vagat̄. et de tīore mortis extreme ꝓcutitur. Propterea miles. i. corp⁹. dñm suū. i. aīaz ad hūc ducē grimoaldū ꝑducē de vngaria isti⁹ mōi sp satagit et intēdit vt saltē ad pedes regis p̄ hūilitatē et veniaz obtineat. q̄ supbe sepius p̄ eū se erigēs iustitiā potius q̄z miaz meruerat. Sz reconciliatōe ꝓpleta hō sepi⁹ i p̄cm̄ recidiuat intm̄ vt grimoald⁹ rex q̄ p̄ nr̄ et rex celestis ē. portaticū q̄ ē aīa nr̄a i crastinū dānare dispposuit p iustitiā et eq̄tatē Sz misericordia p̄euiēte. quā res hec mīme latuit corp⁹. i. fidelē militē ad pniaz sub lectro obedie et satisfactōis occultauit donec grimoaldus rex et pater celestis portatico p murorum tribulationis deducto peccatum misericorditer dissimulauit. Qui acceptis equis pascualibus id est alior⁹ sanctor⁹. et electorum meritis. ad ciuitatem astensem peruenit. Ciuitas ista est de qua iohānes in apocalipsi dicit. Elidi ciuitatem sanctam ih̄erusalem nouam descendentem de celo dē. Et de loco illo ad regem frācie p̄perauit. Francia est illa sanctorū angelorū supcelestiū curia vbi rex i dyademate sempiterne glorie coronatus cū leticia residet cum ois gaudij plenitudine. sed cum mane facto corpus et anima a peccato qđ cōmiserāt iam absolute ad iudiciū venerint. et p dyabolum accusantur et examinantur de modo et forma q̄liter dominus id est anima liberata est a penis mortis eterne et vinculis ei⁹. Tūc grimmoaldus rex iudex viuor⁹ et mortuorum a consiliarijs suis suis id est iustitia vel equitate. misericordia vel benignitate inuestigabit qua pena tales digni sūt Tunc iustitia q̄ capitali sententia plecti debeant id est eternaliter damnari p peccatum cōmissum affirmat. Ex alia parte dyaboli accusantes astabunt. qui eos exoriādos per iustitiā iudicis ꝑclamabūt Sed benignus dux quia peccatus per cōfessionem et penitentie satisfactionem deletum est sententiabit eos ad vitā ingredi cum electis. quā vnus alteri ostendit et a morte liberauit. et dicet. Isti digni sunt oī honore. qui sic fideles suo domino extiterunt. Et coronabit eos corona glorie et leticie sempiterne. Ad quam dē.

De adulterio Capitulum. clxxi.

Legitur quod quidā rex habuit leonem leenam et leopardū q̄s multū dilext. Leo vero cum absens esset leena cū leopardo adulterium cōmisit. Et vero leo feroxem adulteriū i ea non sentiret. solebat semper balneare in fonte iuxta castrum regis Rex vero cū hoc sepius vidisset. quadā vice cum leena adulterata fuisset fontem iussit claudi Leo vero veniens et feroxem adulteriū sentiens. coram oībus eam tanq; iudex per sententiam latam occidit.

Mistice

Iste rex est pater celestis. Leo est dominus noster iesus xp̄us sz leo de tribu iuda. sed leena est anima hominis que sepe adulteratur cū leopardo id est dyabolo. que cum sic adultorata est currit ad confessionem et saluatur. sed si decedit sine contritione et confessione vindictam leonis euadere non potest. sed eam per iustam sententiam damnabit. que omnibus reprobis dicet. Ite maledicti in ignem eternum dē. A quo nos defendat qui sine fine viuit et regnat de⁹ p̄ cuncta secula benedictus Amen

Ex gestis romanor⁹ cum pluribus applicatis historijs. de virtutibus et vitijs mistice ad intellectum transsumptis Recollectorū finis est feliciter.

Item tabula p̄me sequens ponit titulos et numerū oīm capitulor⁹ in hoc libello contentorum.

De dilectione capitulū p̄imū
De misericordia et cognatis subuenientibus capitulum secundū.
De iusto iudicio capitulum tercium
De iustitia iudicantium capitulū. iiij.

De sectanda fidelitate capitulū. v.
De sequenda rōne capitulum. vi.
De inuidia malorꝝ aduersus bonos. vij
De vana glozia capitulum octauum
De naturali malicia per mansuetudinez superanda capitulum. ix.
De desponsatione fidelis anie capitu. x.
De veneno pcti q̄ quotidie nutrimur. xi.
De malo exemplo capitulū. xij.
De amoze inozdinato capitulum. xiii.
De honozandis parentibus capitu. xiiij.
De vita sancti alexij filij eufemiani. xv.
De vita exemplari capitulum. xvi.
De perfectione vite capitulum. xvij.
Ql omne peccatū cuius p̄destinatozie grauissimū. nisi desperatōnis baratzo subiaceat sit remissibile capitulum. xviii.
De peccato superbie capitulū. xix.
De miseria z tribulatione capituluz. xx.
De dolore z cōspiratōne z cautela tpis contraria capitulum. xxi.
De amoze mundano capitulū. xxii.
De spirituali medicina capitulum. xxiii.
De suggestione diaboli p tpalia. xxiiii.
De beneficiorꝝ obliuione z ingratitudine capitulum vicesimū quintum.
De humilitate capitulum xxvi.
De iusta remuneratione capitu. xxvii.
De inexecrabili dolo xtularū ca. xxviii.
Notabile de iudicibus malis ca. xxix.
De peccato z iudicio capitulum. xxx.
De rigore mortis capitulū. xxxi.
De inspiratione bona capitulum. xxxii.
De iactantia capitulum. xxxiii.
De ponderatione vite capitulū. xxxiiii.
De pacis reformatione z vindicta eam dissipante capitulum. xxxv.
De cursu vite hominis capitu. xxxvi.
De mentis in celum erectione ca. xxxvii.
De cautela velendi peccata ca. xxxviii.
De reconciliatione dei z hois ca. xxxix.
De modo tēptationis z peritia ca. xl.
De victoria z charitate xpi nimia ca. xli.
De defectu charitatis capitulū. xlii.
Ql christus clausit infernū sua passione et voluntaria morte capitulū. xliii.
De inuidia capitulum. xliiii.
Ql solū boni itrabūt regnū celoꝝ. xlv.
De septē peccatis mortalibus ca. xlvi.
De tribus regibus capitulum. xlvii.
De iusta sequela malorꝝ capitulū. xlviii.
De diaboli subtili illusione ca. xlix.
De laude recte iudicātiū capitulū. l.
De iniustis exactoribus capitulū. li.
De fidelitate capitulum. lii.
De bonis rectoribꝰ nō mutādis ca. liii.
De regno celesti capitulum. liiii.
De reuocatione peccatricis anime in exilium satisfactionis misse capitulū. lv.
De memoria mortis capitulum. lvi.
De perfectione vite capitulum. lvii.
De confessione capitulum. lviii.
De superbia nimia. z quomodo superbi ad humilitatem maximā sepe perueniunt satis notabile capitulum. lix.
De auaricia et eiꝰ subtili conamīe ca. lx.
De p̄meditatione semp habenda ca. lxi.
De pulchritudine fidelis aie. lxii.
De mundanorꝝ oblectationibus ca. lxiij.
De dominica incarnatione capitu. lxiiii.
De cura anime capitulū. lxv.
De constantia capitulum. lxvi.
De excusatōne in extremis ñ bñda. lxvii
De nō subticēda veritate vsq̄ ad mortem capitulum. lxviii.
De castitate capitulum. lxix
De cōpunctione fidelis anime ca. lxx.
De remuneratione eterne patrie ca. lxxi.
De ingratorum trucidatione ca. lxxii.
De auaricia q̄ multos excecat capi. lxxiii
De ꝓspectione z ꝓuidentia capi. lxxiiii.
De cura mundi nō sectāda capitu. lxxv.
De concordia capitulum. lxxvi.
Ql ad diuitias nō ē anbelād dū ca. lxxvii.
De constātia amoris mutui ca. lxxviii.
Qđ q̄s nescit. p̄sumere nō audebit. lxxix.
De versutia diaboli. z quomodo dei iudicia sunt occulta capitulum octuagesimū cum expositione inclusa.
De mirabili diuina dispensatione z ortu beati gregorij pape capitu. lxxxi.
De iudicio adulterantium capitu. lxxxii.
De timorosa custodia anime ca. lxxxiij.
De bñficijs dei sp̄ mēorādis ca. lxxxiiij.

Ql orō nra melodia ē corā deo ca. lxxxv
Ql peccatoribꝰ gram diuinā exposcenti bꝰ dns misericordie cōdescēdit ca. lxxxvi.
Ql xp̄s se ꝓ nob mortī exposuit. lxxxvij
De cautela diaboli q̄ multos ad interitum subducit capitulum lxxxviij.
De triplici statu mundi ca. lxxxix.
De libertate arbitrij capitu. xc.
De accidia z pigricia capitulū. xci.
Christꝰ elegit mozi ꝓ vitā nrāz xcij.
De hereditate z gaudio fidel aie xciij.
Ql aīa pulchra per peccati lepzā ifecta pristinā pulchritudinem habere non poterit. nisi per altus gemitos z ꝓfunda suspiria capitulum. xciiij.
Ql christus restituit nobis hereditatez superne patrie ca. xcv.
Ql vita presens est vita remissionis et gratie capitulum. xcvi.
De morte nra capitulum. xcvij.
Ql deꝰ in hac vita placari pt ca. xcviij.
De virili pugna z victoria xp̄i ca. xcix.
Ql deus peccatorem non statim per iusticiam precipitat. sed misericorditer eū penitentem expectat capitulum. c.
Ql mundus in maligno positus ē z vndiq̄ angustie capitulum. cj.
De trāsgressionibꝰ z vulneribꝰ aīe ca. cij.
De oibus rebus cum consensu z ꝓuidētia semper agendis capitulū. ciij.
De bñficijorꝝ memoria capitulū. ciiij.
De vicissitudine cuiuslibet boni z presertim recte iudicantium capitulū. cv.
Ql est vigilandum contra fraudes diaboli ne nos decipiat capitulum. cvi.
De memoria mortis z non delectando in temporalibus capitulum. cvij.
De ꝓmissionis fideli constantia. cviij.
Quos vitat diabolus per auariciam. in fine recipit ad gehennam capitulū. cix.
De errantium mirabili reuocatione z afflictorum pia consolatione capitulū. cx.
De custodia et circūspectione habenda ad gregem cōmissum ca. cxi.
De curatione anime per medicinā super celestis medici qua quidā curantur z q̄dam non capitulum. cxij.
De spirituali pugna z remuneratione ꝓ victoria capitulum. cxiij.
De liberatione humani generis a fouea baratri infernalis capitulū. cxiiij.
De morte christi pro nostra reconciliatione capitulum. cxv.
De dilectione dei quō omnes nos equaliter diligit vsq̄ dum ipm per peccatum despicimus. capitulum. cxvi.
De obstinatis ac conuerti non volentibꝰ z eoꝝ plaga p diffinitiuā sniaz. cxvij
De fallacia z dolo capitulū. cxviij.
Ql omniū viuentium in mundo de bēficijs acceptis est ingratissimus hō. cxix.
De mulierū subtili deceptione ca. cxx.
De gloria mundi z luxuria que multos rapit z ad interitum deducit ca. cxxi.
De adulteris mulieribus z execratōne quorundā ꝓlatorum ca. cxxij.
Ql iuuencule sunt per parentes a luxuriosis coercende. z voluntati ꝓprie non relinquende capitulum. cxxiij.
Ql mulieribus non est credendum nec̄ archana committenduꝫ. quoniam tempore iracundie celare nō possunt ca. cxxiij
Mulieres non solū pandunt secreta sed ad hec mentiunt plura ca. cxxv.
Ql mulieribus in nullo est credendum et ꝓsertim de secretis celandis capitulum cxxvi. Exemplū iocundissimū
De iustitia z equitate disertissimi iudicis xp̄i ꝓ occulta iudicia capitulū. cxxvij.
De iniuste aliena bona occupantibus. Cuius erit i extremis discepatio ca. cxxviij.
De amicicie vere ꝓbatione ca. cxxix.
Ql vir sapiēs plꝰ dz viro forti ca. cxxx.
De diuitibus quibus datur. z pauperibus quibus id quod habent abstrahitur. et quomodo deus eternaliter eos remunerat per celestem patriam ca. cxxxi.
De inuidis qui bonos per malam vitaz inficiunt capitulū. cxxxij.
De spūali amicicia ca. cxxxiij.
De morte xp̄i ca. cxxxiiij.
De conscientia nostra que dū angustiatur ad deū per confessionem z opera meritoria recurramus ca. cxxxv.

Tabula Gestoꝝ

Qᷣ vigilare debꝫ pastoꝛ aiaꝝ ca.cxxxvi
De naturali benignitate xp̄i ⁊ misericoꝛ dia. quibus naturaliter peccatoꝛibus sese cōuerti volentibus miseretur ⁊ qᷣ dñs recipit quos mūdꝫ eiecit ca.cxxxvij.
De illis quos austeritate vincere nō pos sumꝰ benignitate superemus ca. cxxxviij.
De vulneribus anime ca.cxxxix
De iustitia ⁊ equitate in via presenti et futura semper inueniēdis ca.cxl.
De sano consilio semper audiendo ⁊ cō trario abijciendo capitu.cxli.
De dyaboli laqueis quibus nos multi pliciter circūuenire satagit capitu.cxlij.
De tꝛoꝛe extremi iudicij ca.cxliij.
De statu mundi actuali ca.cxliij.
De via salutis quam dominus deus per filium suum aperuit capitu.cxlv.
De principibus ⁊ alijs magnatibus foꝛ tiꝫ arguēdis pꝛo eoꝝ foꝛefactꝭ ca.cxlvi.
De peccati veneno quod animam intoxi cat capitulum.cxlvi.
Qᷣ peccatum hic vel alibi certissime p u nietur capitulum.cxlviij.
De vana gloꝛia quaꝝ multa mala sequū tur capitulum.cxlix.
De ꝛoꝛe celestis gratie ca.d.
De anima peccatrice per peccati lepꝛā in fecta quomodo curatur capi.dj.
Qᷣ cꝛistus ab eternis periculis ⁊ de monuꝝ obsidionibꝫ nos liberauit ca.cljj.
De tribulatione tempoꝛali que ī gaudiū sēpiternū postremo cōmutabiꝫ ca.dijj.
De celesti patria capitulum.diiij.
De modo pugne in passione cꝛisti con tra dyabolum capitulum.dv.
De causa subuersionis troye ca.dvi.
De pena peccatoꝛū nō satisfacentium in pꝛesenti pꝛo delictis ca.clvij
De ꝑpetuitate aīe ca.dviij.
De inuentione vineaꝝ capitu.clix
De retractione dyaboli ne bonū opere mur. ⁊ pꝛesertim vt ecclesiaꝝ vsqꝫ ad cō pletōnē diuinoꝝ nō ingrediamur ca.dx.
De deo pꝛo suis beneficijs semꝑ regra tiando capitulum.dxi.
De cauendis impꝛecationibus ca. dxij.
De timoꝛe inoꝛdinato ca.dxiij.
De peruersitate mundi ca.dxiiij.
Item de mundi peruersitate ca.dxv.
De ludo schacoꝝ capitu.dvi.
De audiendo bono consilio ca.dxvij.
De eterna dānatione quaꝝ per peccata nos incidere cognoscamus. ⁊ tamen mo niti non vtamur. capitu. dxviij.
De duodecim legibus ⁊ modo viuen di capitulum.clxx.
De reuocatione peccatoꝛis ad viā peni tentie capitulū.clxx.
De dilectione ⁊ fidelitate nimia. ⁊ qᷣ ca ritas a moꝛte liberat.ca.dxxi.
De constantia fidelis anime ca.dxxij.
De sarcinis ⁊ grauaminibus mundi et gaudijs celi capitulū.clxxiij.
Quod natura vocet nemo tollere potest et de talione ingratitudinis ca.dxxiij.
De diuersitate et mirabilibus mundi cū expositione inclusa capitu.dxxv.
De medicina spūali ca.dxxvi.
De persecutione ca.dxxvij.
De omniū diuitiarum matꝛe pꝛouiden tia capitulum.dxxviij.
De gula ⁊ ebrietate ca.dxxix.
De fidelitate capitulū.clxxx
De adulterio capitulū.dxxxi.

Expliciunt tituli omnium capituloꝝ in hoc libꝛo contentoꝝ cum numero eoꝝundem.

Tabula alphabetica

De A.

Abbas quidā ī mari doliū repe rit. ī quo iuuenē pulcheꝛrimū se ricis inuolutū iuenit. quē bapti sans gregoꝛiū nūcupauit Qui pꝛ dño mirabiliᷣ agēte. electꝰ ē in papā. ⁊ vni uersal' ecclie scē rectoꝛē. Capitulo lx.
Abibas cū rosimūda cursatrice celeꝛia cucuꝛrit ⁊ eā p tria vicit. Capꝰo lx.
Absolon. peccantē moꝛtaliter significat in fine. xix.
Achille moꝛtuo troia capiᷣ Ca clvi
Adam ad pꝛobandū in paradiso po situs est Ibidem sub numero ca.dvi.
Adulterāntiuꝝ lex ⁊ eoꝝ punitio grauis. ca.ij. Itē lxxxv. Item. C.
Agricola filiā suā demonibꝫ cōmendās subito rapuerūt ⁊ ad septennū inter mō tes cruciauerunt. capi.dxij.
Albertus miles illustꝛ pugnat cū q̄daꝝ aduersario milite in loco subteꝛraneo. Capitulo. Clv.
Alexādri regnū qui aristotelem in mgr̄m habuit ⁊ eum de septem ifoꝛmauit Ca pitulo.xxiiij. Item xi.
Alexādri sepultura q̄lis fuerit ca.xxi
Alexandri regnum. capi.ix.
Alere debemus parentes ⁊ eos sustēta re. Capitulo xiij.
Amā ad conuiuium assueri vocatus. q̄ mō expeditus est Capi.dxxvij.
Amicos tres filius regis pt̄ laboꝛē miꝛoꝛ itinerū sibi acq̄siuit capitu.cxxix.
Amici duo q̄ū alter ī siguū ꝑfederatiōis ꝑpetue bibit alteri' sāguinē. cxlvij.
Angelica natura ⁊ humana capi.vij.
Angelus vnicum filium militis quare occiderit peregrino comite. ca.lxx.
Anima humana impꝛatoꝛi comparatur Capitulo. decimo.
Anima moꝛitur quādo peccatum moꝛ tale committitur Capi.cxl
Anima filia dei dicitur Ca.xxxvij
Anima nobilissimo spōso. s. xp̄o p bapꝫ tismū desponsatur Ca.lxxvij
Aia nra decies clarioꝛ erit sole añ q̄ꝫ vi ram eternam egredietur. c .xciij.
Aia que peccauerit de mōte regni cele stis pꝛecipitatur Capi.iij.
Anima per peccatum sponsa diaboli ef ficitur. Capi.vi.
Anima pulchꝛa est sponsa cꝛisti ⁊ eius amasia capitulo.xij.
Anima adulterium cōmittit q̄n moꝛtali ter peccat Capitulo lvi
Anima per peccatum si ceciderit. quomo do faciemus Capitulo.lxi
Anulus duplex. obliuionis. scilicet ⁊ me moꝛie Capitu.xxvi.
Aper stren⁹ q̄d significat. ca.lxxxiij.
Aper caudam auferre quō intelligitur. Ibidem habes ca.lxxxij
Aq̄ ioꝛdānis baptismū significat ca.xix
Aq̄le natura capi.xxxvi.
Artifex qui fabꝛicauit vitrū ductile q̄d frangi non potuit, ꝓpter ingenium ⁊ scien tiam illam moꝛitur ca.xlviij.
Armari debemus virtutibꝫ Ca lxij.
Arma sanguinolenta in camera nr̄a ha bebimus capitulo lxvi in fine
Armatura duplici. dei filius armatus
Asin⁹ coꝛā dño moꝛe caniculi saltās ē ydeoꝛa ī eccia coꝛā pplo p̄dicās ca. lxxix
Asmo dei regnū q̄ legē dedit de tribꝫ ve ritatibꝫ vicendis si capt⁹ ⁊ ad moꝛtē sen tentiatus vellet euadere. ca.lviij.
Assuer⁹ rex grāde cōuiuiū fecit. q̄s ⁊ eq̄ les ad illud vocauerat Capi.dxvij
Auaricia multos excecat exemplum pul chꝛum. lxxij.
Audi vide tace. si tu vis vinē pace. vnde oꝛtum habet capitu.xvij.
Aurē sinistrā auferre. q̄d sit c.lxxxij.i.fi.
Aurē dei dexteꝛā auferre. quō intelligi tur Ibidem. capi.lxxxij.
Auro et argento nil vilius ca.clxx.

De B

Baculꝰ scē cruc. pñaꝝ designat. que nos ad viam salutꝭ diꝛigit. Capitulo Ci.
Baptismus filios dei legittimos nos cō stituit. Capitulo ix.
Barbari imaginem cꝛisti in ecclesia citate sustinere nō possunt. ca.cliij.

Barbitõsor mappã vomitiãi respiciẽs vn
dicꝫ arcũscptã vidit Quicꝙd agas pzu
dẽret agas sed respice finẽ. Cliij.
Basilicã optimã cõstruxit impator ro/
manus. capꝫ.xvi.
Basiliscus alexãdri magni. mlites sñ oi
vulnerl intersignio iterfecit ca. cxxix.
Bñficiũ leglicꝙ ipleuẽit ñ mozier lviij
Bñficia dei nõ recozdãs. castigatiõi sub
iacebit i extremis. z amissionẽ tpaliũ pa
tietur in psenti. ca.lxxxiiij.
Bellũ mozale, p nobis xps suscepit. qñ
inter nos z diabolũ, ꝓpter peccata nostra
se interposuit. capꝫ.lxxxvij
Bellũ xpi hereditatẽ regni celestis nob
restituit. Ibidem ca.lxxxvij.
Bonũ ẽ ñ fidẽ frãgere potẽti ca.xl vij.
Bucinatozes mãe canebãt añ domũ illi?
ꝙ occidi debebat. z sic vestibꝰ nigel idu/
tus ad iudiciũ veniebat ca.cxliij.
Bufo pugnãs cũ ꝑpẽte. adiutozio cuius
dã strenui militis superatur Et miles vul
n? venenatũ p bufonẽ recipiens. a ꝑpẽte
curat et ei regraciatur. ca.xcix.

De E

Candela quã alexãder ꝛx posuit
vitã pñtẽ significat. ca.xcvi.
Cãdela romanozũ ꝙdiu arde/
bat. veniẽtes ad gr̃az r̃ capiebat. ca.xcviij
Cãdida lr̃a quaz laic? didicit. celestium
gaudiozũ desideriũ significat. ca.cxxv.
Caniculi a dño dilecti ꝙ sint. ca.xxix.
Carceri infernali anima adiudicabitur.
quando per peccatum mozale adultera
tur. capitu.lxxxvi
Caro vxoz nostra dicitur. capi.x.
C.c.c.c.ẽtnoz i circulo manus regis vul
nerate quid sint. ca.xiij.
Caritas cristi nimia. ca.xcij.
Caro nr̃a vz ligari tribꝰ catbeis xxvij
Caro nr̃a toties adultrẽiũ ꝓmittit. qtiẽs
a deo p pcm̃ mozale cadit ca.cij.
Carpetariꝰ camisia cre lotiõe non idi/
guit' capi.lxix.
Carnem nostram macerare debemus
quantum deliquit capi.lxxvi
Canum curzentium quatuoz genera ba
bet dyabolus. capitu.clxij
Castitatem si seruare volumus quid fa
ciemus capi.xxviij.in fine.
Castrũ amissũ p tria regi r̃stituit ca.cxxx
Catbena triplia dyabolus per nos liga
tur. capi.dxxiij.in fine.
Cautelã habuit quidã princeps contra
hostes suos capi.lxxxviij.
Cautela dyaboli q̃ vtitur dum nos de
cipere nesat Ibidem lxxxviij.
Claustrales ãre tiberio ꝓpantur xliij
Claudi? rex filiã vnicã habuit quã socra
ti philosopho, ꝓpter sapientiam quia di/
uitias non curauit despõsauit ca.lxi
Cibus demonũ est peccatũ. ca.ix.
Ciconiarum natura de vindicta adulte/
rij. capitulo.lxxxij
Cipbum abstulit angelus a quodam ci
ue peregrino comite capi.lxxx
Cristall? in mõtibus ꝙd sit ca. dxij
Cec? z claudus munera recipiũt ca. lxxi
Columnam marmoreã populus roma
nus erexit. capi.xcvij.
Columba literas portabat ciuitati ob/
sesse. capitu.xxxviij.
Cõuiuiũ magnũ rex fecerat ca.lxxi.
Conuiue regem tristem videntes com/
mouebantur. capitu.cxliij.
Contradi regnum. capitu.xx.
Cõradus impator audiuit tribus vicibꝰ
accipe. tribꝰ vicibꝰ redde z tribꝰ vicibꝰ fu
ge quid ista sint vide. ca.xx.ad finem.
Coz regis intoxicati comburi non po/
tuit. capitu.xxiij.
Coz auicule comedi ꝓhibet ca.xxiiij.
Coz in boe deus magis diligit q̃ cete/
ra membza capi.lxxxiij.
Coz nostrũ vicijs obsidet ca. xcviij.
Cozpa venenosa, ꝓpter nimiã frigidita/
tem carent vermibus ca.xxxij
Cozonam capere est ciuium leges repze
hendere. capitu.xxxiij.
Cozonas tres offerre debemus tribus
regibus capitulo.xl vij.
Cozonã debemus reddere filio dei mul
tiplia de causa Ibidem. ca.xl vij.
Cozpus defuncti regis quare de sacro
phago extrabitur. capitulo.Clv.
Cozno decentissimũ nectare repletuz. a
quodã incognito traditur venatoribꝰ in
anglia. exemplum delectabile. clxi.
Cozno traditio ꝙd sigficz Ibidem nota
plura de cozno cum expositione z mozali
satione sua. capitulo.clxi.
Cozu? rapuit oculum media c.lxxvi.
Cozuũ vnũ apte posteriozi vir ꝙdã ad
ceptãdum euolatũ mlieri asseruit q̃ secre
tũ zelare nõ potuit ꝟ vicinis mlieribꝰ de
duobꝰ dixit. z ille vltenus vsq; ad lxx.
cozuos. quos viro per posteriozа volas/
se dixerunt capitulo.cxxv.
Crux sancta arbozi ꝓpatur. c.xxxij.
Crucẽ circũspram vndicꝙ miles reppit

De D c.lxv.

Danoz rex qño tribꝰ regibꝰ mũera
preciosa obtulit c.xl vij
Danorum rex a regibus sanctis munera
reaccepit Ibidem capitulo.xl vij
D.v.d.v.d. quattuoz in circulo man? regi
ne vulnerate quid significent .c.xiij.
Defcm̃ multiplicẽ gibbosus bñit .cl vij
Defũcti pollex. qñ cartam sigillauit. de
mones sunt cues z recto. c.xxviij.
res tenebzaum huius mudi c.ix.
De? delcãr̃ in tribꝰ gñibꝰ hoim c. viij
Mota ibidẽ pulchzã expositõez viij
Deus pater duos filios habuit. vnũ de
ancilla z vnum de libera. capitu.xc.
Dies dñica est dies ꝓmogeniti dei. c.lxij
Diocleciani regnũ capitulo septio
Diocletiani lex de mlieribꝰ adulterãtibꝰ
Diabolũ soluere z i sinũ pone c.C
re quid sit capitulo.clxxiij.
Draco repr? in'mõte p guidonẽ z tiriũ
socium suũ auro fuit plenus c.clxxij
Diabolus nemimem superare potest nisi
volentem. capitulo. cliij.
Diabolus nunqꝫ placatur Ibidẽ in fine
Diabolus in venatione sua habet quat/
tuoz genera canuz curzentiũ c.cxlij
Doliũ nullũ inf quicꝫ. fili? pri ifirmãti
apire voluit. ꝟ callide se excusauit Et hec
volia quicꝫ de? a nob perit apiri. lxxij
Dña nobilis per peregrinum ab angu/
stijs z tribulatõnibus liberat c.xxv
Dñs quidam potens duos filios suos
ad scolas misit. quid eis cõtigit xciij
Domiciani regnum qui iusticiam miro
modo dilexit. capitulo.Cliij.
Dozotheus legem statuit vt filij paren/
tes suos sustentarẽt z alerẽt c.xiij.

De E

Brietas viciũ pessimũ ẽ de q̃ infi/
nita mala, pueuerũt. capitlo.clxxix
Ecclesia dicitur pzra marmozea liij
Ecclesia sancta naui ꝓparatur c.xvj
Edissa ciuitas habet imaginẽ xpi mira
bilia faciẽtem teste gerualio c.cliij
Elementa celi impzoperabunt peccato/
ribus in die iudicij de omnibꝰ que eis mi
nistrauerunt ca.xx.ad longuz
Elemosinam viri ecclesiastici dare tenẽ
tur. c. centesimo quinquagesimo nono
Epistolam puerulus innocens stans su
pra pzram ciuitatis z legens. quid con/
tinebat capitulo.cliij.
Eqster pariter z pedester miles ꝙdã ad
vrnam regis accedens. tria secum com/
pzauit capitulo.cxxiij
Equũ in via amittere q̃d significat. lxiij.
Equus per albertũ illustrem lucratus a
milite subterraneo mirabilis fuit. .cl v
Equ? militis triũphantis ẽ cozpus xpi
in crucis patibulo pendentis Ibidez. cl v
Eraclius regnauit qui iustissim? z equis
simus iudex fuit in oibꝰ nec pzecibus nec
muneribꝰ a iusticia eius flecti potuit. c.cxl
Errantem pater celestis ad penitentiam
pie reuocat z quomodo facit hoc .c.ix.
Eufemiani regnũ qui fuit pater scꝫ alexij
cum bistozia vite eiusdem. ca.xvj.
Eusebi? in cronicis narrat de ꝙdã ipera/
toze ꝙ oibꝰ tã diuitibꝰ q̃ pauperibꝰ sm
merita vel demerita premium impone/
bat capitulo.cxxvij
Examinatio testium diaboli. qui sunt su
perbia vite concupiscentia carnis z con/
cupiscentia oculozum. capitu.cxxvij.
Exilium filij Medronis regis in bono/
rem cõmutatum est capitulo.cxxviij.

De F

F.F iij.in colũna q̃d sigficẽt c.lxij
Fabi⁹ ꝑm victũ valerij romanorũ captiuos redemerat ꝙ ꝓmissam sibi pe/cuniam quid ei acciderit vide .ca.lij.
Falco in partica dominum suum quem ꝓius optime cognouit impetere volu/it. capi.quinquagesimo nono in fine
Falco bona temporalia significat c.xc.
Familiaz nostrã imprecationib⁹ dyabo lo ꝑmendare nõ debem⁹ q̃d periculosissi mũ est exemplo cuiusdaz agricole qui fi liam suã dyabolo ꝑmendauit.& statiz vsq̃ ad septennium per eum rapta est.& ĩ montibus educata capitulo.clxij.
Fidelis amicitia duorum multitum. vm⁹ de egipto.alterius de baldach capi.dxxi.
Filia regis vnica ꝙ lepzam infecta quo/modo curatur capitulo .xciij.
Filie regis vna pulchzrima & omnibus amozosa altera nigra et omnibus odio/sa capitulo.lxxvij.
Filij succurrentes parentibus in necessi/tate constituris cum discretione et dili/gantia capitulo .xiiij
Filie dei sunt iusticia & mĩa.capitulo.iij.
Filius dei & mũdus duo fratres sunt qz ambo a patre celesti processerũt. ca.ij
Filius prodigus substantia comsumpta egere cepit capitulo nono
Filij ℣olimij regis tres quid signifi/cent capitulo nonagesimoprimo
Filius ℳedronis regis a patre exula/tus ad regem persarum patris sui inimi/cum fugit capitulo. cxxxviij.
Filius regis mundum visitan. quid sig/nificet capitulo.cxix
Fozefactum nostrum dimittitur dũ can dela vite nostre nõ extinguit capi.xcv.
Fozestam circumuallatã rex quidam ba buit diuersorum animalium generibus plenam capitulo. clij.
Fugere debemus multa capitulo.xx
Fulgentij regnum capitulo.cli.
Fridericus imperatoz secundus poztam marmoream construxit dc̃ capitulo.liij.
Fructuose predicans fratrem suum lu/cratus in mozalizatione capitulo.xiiij
Fur domũ diuitis ascendens per astutiã hospitis crurib⁹ fractis capitur & suspen/dio adiudicatur capitulo.cxxxvi.

De G

Gallus cõparat ꝓphetis. Jtẽ apo/stolis & euãgelistis Jtez verbi dei predicatoribꝫ capitulo decimoseptimo
Galli q̃ pãdebat adulterijũ regine caput amputatur.sed qz veritatem tacuit non occiditur capitulo lxviij.
Gallus regnauit capitulo.lxix
Gayus in cui⁹ regno erat pulchzrima vi/go noie florentina Cui⁹ formositatẽ de/pingere vix potuit pictoz expertissim⁹ Et aliaz nrãz pulchzã sigficat.c.lxij. ꝙ totũ
Gladium iniquitatis a nobis ꝓcijcere debemus capitulo .nono.
Ganterus locum gaudendi sine fine op/tabat Capitulo primo
Gladij quattuoz acutissimi ex omni par te positi quid significent capitulo.clxiij
Gladius pependit in filo serico super ca/put fratris regis Jbidez ca.clxiij
Gernasius narrat de ymagine saluato/ris nobile exemplum capitulo.dlvij
Gregorij oztus quo inter fratrem & so/rozẽ est genitus at in aquã cũ doleo ꝓie ctus Qui post mlta tpa mulierez suã igno/rãs despõsauit Quã dimittẽs & pmaz a gẽs romã prexit vbi ĩ papã elcãs ẽ .lxxxi
Gibbosius obulũ dare non voluit.qua/re postea capã relinquere oportuit dlvij
Gula vicium est detestabile teste cesa/rio capitulo clxxix
Gula quicq̃ grad⁹ peccãdi ĩ se habz clvij.
Guido miles socio suo tirio fidelissimus fuit capitulo dxxij

De H

Hereditatis diuisio ꝑm legem cu/iusdam regni capitulo .xc.
Heremitarius iacens in spelunca⁹ recidi uare ꝓponenens mirabiliter ꝙ angelum. qui ei ꝓcomite in via sociatur ꝓuocatus est & viram emendauit ca.lxxx.
Hõicec⁹ & claud⁹ dõ multiplr capi.lxxi.
Hõ q̃ ꝙ peccatũ deflorat ℣ginem.i.aiaz

cui pene subiacebit ꝑm legem ca.l.
Homo superbit.quia ponderẽ turris ca ret. capitulo.cxxxi
Homo comparatur glacier c.xxcv
Homis descriptio scõm totum cursum vite sue data per quẽdaz philosophum sapientem Jbidem xxxvi.
Homo comparatur flozi. ca.xxvi.
Homo quid sit Jbidem xxvi
Homo ꝓpter mundana sepius vitam suam amittit. capitulo.xvi
Hominum tria genera. ca.cxxxvi.
Jtem hominuz tria genera ca.lxxv
Hoim mõstruosa & diuersa gña .cxxv
Honoz triplex factus est cristo saluato/ri in die palmarum ca.xxx
Hospitium ad manendum in nocte ac/cipere non debemus. vbi dñs domus est senex & vxoz iuuencula capitu.ciij.
Hostie visibilis que ĩ altari consecratur multe sunt ꝓprietates ca.xvij.
Humana natura ꝙparatur regine.c.xiij.
Humanum genus captiuuz erat per pec catum primi parentis capitulo.v

De I

Janitoz prudẽs denariũ precijt ab ĩ trã sibi dantib⁹ quitatẽ iuxta decretũ regis sed non ab omnibus c.clvij
Jctus tres ĩ porta palacij ꝓ lege impe ratoris sibi seruire volentium quid sint capitulo decimoseptimo.
Jgnem fouere cũ gladio q̃d sit xxxiij.
Jgnem sine lesione portare quomodo in telligitur capitulo septuagesimo.
Jeiunium comparatur anulo exemplo rhobie capitulo decimo
Jgnorãtia peccatũ excusat.capitu. lxxij.
Jnuitari etiam debent inimici exemplo guidonis capitulo decimoseptimo.
Jndia diuersa genera hoim hz .c.xvii
Jncarnatio cristi fecit euz deponere om nem austeritatez capitulo centesimo.
Jonathas custodiens oztuz trayam im peratoris apzum oztum subuertentem paulatim occidit. capitulo.lxxxiii.
Jozdanus regnauit capitulo.lxviii.
Jouiniani regnũ q̃ nimis elat⁹ erat quõ a regno disponẽte deo deposit⁹ & detrur/sus est & ꝙ magnã inopiã i ãno deie/ctõis sue patiebat ãgelo dei i ꝑsona sua iteriz regnum gubernante capitulo.lix.
Jmperatoris lex de recte iudicando & pe na eam transgredientium capitulo.xxix
Julianus miles presciuit.q̃ parentes su os occideret refugit & tamen ignoranter ãbo i lecto positos gladio iteremit c.xviij
Julius cesar antecq̃ moreretur tria sig/na mortẽ suã p̃cedentia accepit.c.xcvij.
Justinus refert de quadã spiratõe.c.xxi
Justicia veritas misericozdia & pax sunt quattuoz filie regis celi. capitulo.lv.

De L

Lactriplex in babtismo christo mi nistrare promisimus. ca.cxli.
Laycus solum tres litteras didicit.pri/ma fuit nigra.secunda rubea.tercia can/dida. capitulo.cxxv.
Leena adulteras ꝙ leonẽ occidit c.clxxx
Leonis regnum .qui delectabatur vide/re pulchras mulieres. capitulo. viij.
Lepozarios optimos rex quidam babu/it qui duz vinculati & colligati erant mu tuo se dilexerunt.sed separati infatiga/biliter se momozderunt. ca.cxxxiij.
Libellum repudij recepit vxoz adultera que tamen post actam penitentiam mise ricozditer est reuocata .capitulo.lv
Ligurius miles nobilis duodecim leges condidit capitulo clxix
Lre mortis iudicis quas illius cesar ac/ceperat quid significent capitulo.xcvii.
Littera mortis legere debem⁹ .c.xcviii
Littera capitalis deletur a nomine cesa/ris Jbidem capitulo.xcviii.
Littera nigra quam layeus didicit recoz/dationem peccatoz significat ca.cxxv
Locutus duas cozdas habet ad aperien dum cui coz nostrum comparatur c.lx
Lucifer furi comparatur capi.cxxxvi.
Lucerna ardẽs ad cozp⁹ incozruptũ gi/gãtis maxime rome inuenta est. que nec aqua nec flatu extingui potuit c.clviii.
Lusoz occurrens beato bernardo.ani/mam perdidit taxillando ca.clxx.

De
Am m quattuor ī arculo man? regine vulnerate. qđ sigficēt ca. xiij
Manus quidam ortum pulcherrimum habuit. capitulo xxiiij
Magor? t ioculator? icātatio .c.xxiij
Magor? sanctorū veneratio .ca.xl vj
Malefactoris descriptio capitulo .xi.
Marcus regnauit t quid sub eo gestū sic vide in capitulo octuagesimo primo.
Marmorea porta pfrederici imperatorem secundum, ppe capuam constructa in supscriptione, p titulo quid ꝓtineat liij
Mare dicitur mundus iste propē multas rationes capitulo. decimo septimo
Matres annuere non debēt filiabus suis iuuenculis tractare luxuriosa ca. cxxiij.
Maximiani regnum capitulo. lxvij
Maximianus rex dedit iustum iudicium duobus militibus capitulo cxxviij.
Maxentius tirannus. romanos hereditate priuare voluit capitulo. xcv
Medor rex filiū vnicū būit quē postea ī exiliū misit. qz prēz suū spreuit c.cxxxviij
Medici duo expertissimi qui altrinsec? oculos suos effoderūt t sine lesione ad visū pristinū t clar? restaurauerūt ca. lxxvj.
Medici tres quartum a ciuitate eorum expellunt t interficiunt propter suam excellentiam capitulo cxxij.
Medici reprobor?. qui sunt Ibidem
Mercator quidā tres sapiētias domiciano imperatori vendidit quilibet, p mille florenis q̄ vitā ei? singule saluabāt. c.ciij
Miles quidā tres filios būit t cū mori debuisset tria legata eis donauit ca. lxxxx
Miles vxorem suspectam būit ca.xl.
Miles loco peregrini interficiēdi viru? mutauit t in sacco repositū vxori oīdit dicens esse militē ad eā, pbandam si tacere vellet quod nō potuit cxxiij.
Miles oculū vnū voluit t mulier eius adultera, alter? oculū sibi quasi medicando ne a leso lederet obstruxit t sic amasium suū cameram exire disposuit. ne meretrix pessima adulteriū rea a viro considerarer. capitulo. cxxij.
Miles serpentē a morte liberans. p preco veneno ab ipso perfunditur clxxiij.
Ministeriis sex obligat se bon? christianus seruire deo capitulo. xvij
Molestia triplex inter alia genera tormentor? t penar? facta est xpo .xxx
Moyses armauit se duplici armatura do leonem occidit capitulo. cxx
Mulier militi q̄ post euāgelū eccias viro remanēti egredi voluit quō a dyabolo cū corpore t aīa rapiē t ad inferna tradu
Mulier pandit secretū viri. citur clx. sui de virulo occiso quem peregrinum eē credidit. capitulo. cxxiiij.
Mulier consilium dedit vt serpens familiaris occideretur t post depauperata est extreme que prius diues per eum facta fuerat. capitulo cxl
Mulieres non solum pandunt secreta ꝫ ad hoc menciuntur plura cxxv
Mundus nō permittit hominem sequi xp̄m in paupertate capitulo xiiij.
Mundus muro modo diligit filios suos. capitulo decimosexto
Mundus silue comparatur. capi. xx.
Mundus est nem? t hz septē arbores q̄ sūt septē peccata mortalia ca. xl v
Musce grauant infirmos capitulo. li.
Mustela cādida exiens de ore guidonis quid significet .capitulo. cxxi.

De M
Matura cuiusdā piscis ī mari. ca. lviij
Mauis, pter quatuor ascendit prio, pter diluuiū. secūdo ad transfretādū. tcio ad mercādū. quarto ad piscādū xvii.
Mauis vt saluet multa requrunt Ibidez
Mauis requisita quid significet pulcram vide deductionē desuper Ibidez. xvii.
Mectar suauissimū cum corno decenti et ornatissimo venatoribus traditum quid sit. capitulo. clxi.
Memo in istis diebus nominatur in terra nisi diuicis abūdauerit ca. xcvii.
Mobiles t diuites munera recipiunt. sed pauperes t simplices tarde veniunt Capitulo centesimotricesimoprimo.
Momis primā litterā delere. ē diuitias ab aliquo auferre. capitulo. xcvij.

De O
Ocidit porcuz t in saccum posuit. qui mulierē suā de celandis secretis attemptauit capi. cxxix.
Onulphus miles fidelissimus domino suo fuit. capitulo. clxxx.
Oppressores t mulierū violatores quo modo puniri debeant capitulo secundo.
Oratio nostra melodia est coram deo capitulo octuagesimo quinto.
Oratio nostra est anulus memorie teste apostolo capitulo decimo
Orare debemus ne alium dominū habeamus q̄ iesum christum. capitulo. lij.
Ortus beati gregorij capitulo. lxxxi.
Ouum structionis philomena in corde suo esse dixit capitulo. clxvij.

De P
Pes tres in columna quid significent capitulo. xlij
Pacem reformatam qui destruunt ausu temerario. quō punit? capitu. xxxv.
Panis habz virtutē nutriēdi capitu. xvij.
Papirus quidam puer ingenuus secretū ꝓsiliū romanor? qđ nulli licuit, pdere audierat. qđ mr̄ ab ipo sare petens blandicijs. minis ac verberib? tandē puer rē ridiculosam matri cautissime rūdit. cxxvi
Parentes occidere q̄d, sit. capitu. xviij.
Pater filios durius corrigit q̄ mr̄ t b multis rationibus capitulo. xiij.
Parentes nostri qui sint. Ibidem
Pr̄ q̄ dedit filio regnū quō postea ab eo de capt? ē t exiliū passus est capi. lxxij.
Paup tatus in supbiā cadit ca. cxx.
Pauper quidam per angelum cur submergitur capitulo. lxxx
Peccatū propter nigredinem coruo cō paratur. capitulo. cxxv.
Peccantem animam christus per penitentiam reuocat capitulo. lv.
Peccator raptori comparat. capi. iij.
Peccatū est carcer dyaboli capitu. xiij.
Pcōres aliq̄ sūt lapides molares .xvij
Peccata nr̄a in statera pponderāt. xxiij

Percimonia persuadetur in lege lugurtj militis capitulo. clxx.
Perdicis natura. capitulo. xxxvi.
Perillus eris artifex extissimus thaurum eneū fabricauit horribile genꝰ torm̄etor? q̄ t prim? i eo perijt p iudiciū regis phalaridi tyranni crudelissimi .xl viij.
Pellem amisit iudex male t iniuste iudicans. capitulo vicesimonono.
Petri pomitio significat pomitionem peccatoris a peccato resurgentis ca. xvij.
Pincerna incognitis cornu venatoribꝰ decentissimo cultu tradens q̄s fuerit. clxi
Mota ibidem pulcbram materiam.
Philomena vulneratur, pter adulteriū capitulo centesimo vicesimoprimo
Philomena loq̄ns tria, pr̄ē redemptor? captiuatori suo dixit vt dimitter̄ clxvij
Philosophos t sapiētes vocauit alexander magnus vt causam interfectōis suorū militū ageret q̄ sine oī vulnerū apparitione morichantur. capitulo. cxxix.
Pollices tres in longitudine t tres i latitudine panni linei ad camisiā faciēdam per reginam quid sit capitulo. lxiij.
Polimius regnauit. capitulo. xci
Polimius tres filios loyardos pessimos būit. t dū morer̄ pigriori regnū dedit. Ibidē exemplū solaciosum.
Pompeius princeps romanor? quō i imperio se rexit t quid gessit capitulo. xix
Pompei regnum capitulo. lxxxiij
Pomū aureū rex quidā dedit filio suo. vt post obitū suū maiori stulto tori? mūdi quē post diligentē terraz inuestigatō nē inuenire posset illud daret ca. lxxiij.
Pomū rotundū mundū signat Ibidez
Porcus immundum est animal ca. ix.
Pugili dūs pr̄ pparat qz ꝺ dyabolum pugnauit t victoriā obtinuit capi. primo
Pulus de domo tollendus est ca. xvij.
Puella educatur demonibus per septēnium. capitulo. clxij.
Puella quedaz regis filia vnica qūo p frez suū cōcepit t peperit filiū pulcherrimū quē postea i aquā, pijacēs submersit et eūdē postea in vitz p mrimoniū, acce/

Tabula alphabetica

pit. Audi facinus pessimū t horrendū ex vno peccato emanans. ca.lxxxi.
¶Puer nascatur habens duo pectora t quodlibet ꝓpios sensus capitu. clxxvi
¶Prelatus negligens grauiter punietur capitulo centesimo quadragesimo
¶Princeps q̄dā venari delectabat ca.lvi.

De Q

QUare tres filie regis pulcerrie post obitū ꝓmor virorū secūdo nuptui tradi nō volebāt lxxv
Quatuor inducūt mulierē ad hoc vt viri accipiat. aut ꝓpter diuitias aut pulchritudinē aut fortitudiez aut sapiaz. ibidē
Quattuor genera canū currentiū habet dyabolus quibus nos circūuenire t laqueare satagit. capitulo.clvij.
Quid p litteraz capitalem a noie Julij cesaris delatam significatur capi.xcvij.
Quicquid agas prudenter agas. sed respice finē. vñ horum hz t originē ca.cij.
Q pecunia mala sit ꝓbatur p philosophum dicentem q aurum siue argentuz non est nisi fex terre.
Quos t quales in nostris necessitatibus inuocem? t ad deū ꝓmittē debē?.cxxvij
Quō primus parens paradisuz perdidit capitulo.cxxviij.

De R

¶R.R.tres in columna quid significent capitulo.xlij.
¶Rationes duodecim pulcherrime quare mundus in maligno positus ē ca.clviij
¶Regina cōcepit ꝓpio filio t peperit quē postea ꝓpijs manibus ingulauit. ca.xij.
¶R.r.r.r.quattuor in circulo manibus regine vulnerate quid significent. Ibidem
¶Regina nobilis de seruo suo rustico concepit cui? filius vestes delatas post obitum regis ad iussuz suū portauit ca.xxvi
¶Regina que secūdo desponsari contempsit capitulo.lxxviij.
¶Rosimilla duxissa de muro castri victi sōdoch ꝓspiciens quid fecerit. ca.lxix.
¶Rex depict? in piete oēs inferiores secū habuit i exēplū regimis ca.clxxviij.
¶Romani p quendā imperatorē obsidenꝫ cum euadere non possent. primo misetūt ad imperatorez seniores. secūdo iuuenes tercio mulieres t oēs nihil impetrauerūt sed vltio miser? ē eor ꝓpter parētes suos qñ mr oñdit sibi vbera. capi.cxxvij.
¶Rosimunda ē aīa in cursu celerrima que ad diuitias terrenas respiciens succumbit. capitulo.lx.
¶Rubea littera quā laycus didicit recordationem rubei sanguinis redemptoris nostri in cruce significat capitulo.cxv.
¶Rupes magna in mari quid sit ca.xvij.

De S

SAcerdos lubricus cōpatur ozi canis fetido p qō aqua subtilis et clara scaturiuit t emanauit capi.xij.
Sarcine per monachū exposite in foro que fuerint. capitulo.clxxij.
Sagittas tres habz dñs valde acutas. prima ē vocatiōis. secūde disceptatōis tercia diffinitionis. capitu.xxxvij.
Sarcophagum aureum inuenire quid sit capitulo.xvi.
Sarcofagi inscriptio quid sit. Ibidem. videlicet sub capitulo.xvi.
Sepeliuntur milites in armis suis ꝫm legem datam capitulo.cxxxiij.
Serpens militi desperato loquebat vt quondam asina balaam. capi.cxli.
Serpens cum bufone pugnans per militem adiuuatur capitulo.xcix
Serpentē masculū cur occidi mandauerat rex t femellā reseruari. capitulo.xcij.
Serpenti homo cōpatur ꝓpter duo. Ibidem .xcij.
Speculū eleuatū inter exercitum t murum. basiliscum occidit capitulo.cxxxix
Strepitū magnum audiuit Julius cesar iuxta cameram suā ante mortem ꝓ signo obitus sui imminentis capi.xcvij.
Strepitum qualem nobis facit deus ante mortem Ibidem capitulo.xcvij.
Serpens ligatus fortiter p militem liberatur q militē ꝓ redemptione veneno p fudit. vide ibidē notabile iudiciū phi cuiusdam inter eos. capitu.clxxiij.
Symee natura capitulo.clix.